

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครราชสีมา ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า เมื่อวานตามที่ได้รับรายงานมาในการใช้เวลาไปทั้งหมด เราใช้เวลาในการอภิปรายที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา
ท่าน ส.ส. ฝ่ายค้าน รวมแม้กระทั่ง ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ในวันนี้อยู่ประมาณคร่าว ๆ
ท่านประธานครับ ยังไม่รวมในส่วนของประท้วง ยังไม่รวมในการที่ท่านได้สั่งพักการประชุม
เมื่อช่วงเวลานั้น เมื่อวานเราได้เวลาในการอภิปราย ๑๒ ชั่วโมง ผมได้แจกจำนวนชั่วโมง
ให้แต่ละพรรค ไม่ว่าจะเป็นท่านสมาชิกวุฒิสภาในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคร่วม
ฝ่ายค้าน วันนี้เราต้องใช้เวลาทั้งหมด ๒๘ ชั่วโมง วันนี้เราเหลือเวลาจากวันนี้ที่นี้เป็นต้นไป
๑๖ ชั่วโมง ในส่วนตรงนี้ก็จะต้องเรียนบรรดาท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านว่า เราจะทำอย่างไร
ที่จะช่วยกันบริหาร ก็คือการอภิปรายที่ไม่ขัดข้อบังคับ แล้วก็ไม่มีปัญหา ก็คาดการณ์ไว้ว่า
น่าจะจบอยู่ประมาณ ๐๑.๐๐-๐๒.๐๐ นาฬิกา แล้วก็ขอเชิญบรรดาท่านสมาชิกยังมีวาระ
ข้อบังคับการประชุมรัฐสภาต่ออีกตามที่ท่านประธานได้ออกกำหนดการไว้ ผมก็ขออนุญาต
เรียนท่านประธานเพื่อทราบในเบื้องต้น ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุลพันธ์

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ในส่วนของเวลาที่ยังคงเหลือของฟากฝั่งฝ่ายค้าน เหลืออีกประมาณ ๘ ชั่วโมง
ที่จะต้องอภิปรายตามกรอบเวลา ๑๓ ชั่วโมงครั้งที่ได้ตกลงกันไว้ ทางฝั่งฝ่ายค้าน

มีความพร้อมนะครับ เราให้ความร่วมมือเราอยากให้การประชุมเป็นไปด้วยดีนะครับ ก็ขอความกรุณาท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วทางปากฝั่งฝ่ายค้านเปิดพร้อมสำหรับวันเสาร์ ช่วงเช้าครับ ถ้าเราพิจารณาจบวันนี้ในเวลาดีอาจจะเที่ยงคืน ดีหนึ่ง วันเสาร์ช่วงเช้าเรามาต่อกันทางนี้พร้อมครับ ก็ขอให้การประชุมเรียบร้อยนะครับ เราให้ความร่วมมือทุกประการครับ ก็ขอให้มีความอดทนอดกลั้นเพื่อที่การประชุมจะได้เดินหน้าไปอย่างสะดวกขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมชาย แสวงการ ในประเด็นนี้นะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขออนุญาตที่ท่านประธานรัฐสภา ท่านประธานวุฒิสภาได้ตกลงกันที่จะประชุม ๒ วัน คือวันนี้จนถึงดีหนึ่ง ดีสอง ผมคิดว่าทางสมาชิกวุฒิสภาก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพียงแต่ว่ายังมีสมาชิกวุฒิสภาเหลืออีกประมาณ ๔๐ กว่าท่าน ก็อยากให้

ประการแรก รักษาบรรยากาศในห้องประชุม ซึ่งผมคิดว่าภาพลักษณ์ของรัฐสภา สังคมภายนอกเขาติดตามอยู่นะครับ ก็อยากดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแถลงนโยบาย แล้วก็กระชับโดยไม่ต้องมีเหตุต้องประท้วงใด ๆ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าพรุ่งนี้มีการกิจสำคัญนะครับ สมาชิกหลายท่านต้องมีการกิจสำคัญอย่างยิ่งของปวงชนชาวไทย อยากให้จับคืบนี้ในเวลา จะตีหนึ่ง ตีสอง ตีสสาม ผมคิดว่าพวกเราไม่มีปัญหา แต่ถ้าต้องไปประชุมต่อวันพรุ่งนี้เกรงว่าสมาชิกวุฒิสภาเองซึ่งมีการกิจสำคัญก็จะมีปัญหาในเรื่องการมาร่วมประชุม ก็จะขออนุญาตว่าท่านประธานได้วินิจฉัยตามที่ท่านประธานรัฐสภาได้สรุปไว้ตอนต้นคือจับคืบนี้นะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่ขออนุญาตนำเรียนหาหรือเรื่องที่ ๑ ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านปารีณา ประเด็นนี้หรือเปล่า

นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ จะขออนุญาตหาหรือท่านประธานในเรื่องของการรักษาระเบียบและความเรียบร้อยของการประชุมรัฐสภาในวันนี้ ในข้อ ๑๑๔ ซึ่งเมื่อวานนี้ท่านประธานได้เชิญท่านเสรีพิศุทธ์ออกนอกห้องประชุมแล้ว ดิฉันไม่ทราบว่าท่านเสรีพิศุทธ์จะสามารถเสนอหน้าเข้ามาในการประชุมในวันนี้ได้หรือไม่ แล้วท่านประธานได้อนุญาตท่านเสรีพิศุทธ์เข้ามาในห้องประชุมแล้วหรือยังคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านปารีณาครับ เอาประเด็นเมื่อสักครู่นี้จบนะครับ เรื่องเวลาที่วิป (Whip) ทุกฝ่าย ๓ ฝ่ายนะครับ จะอภิปรายตามกำหนดเวลา

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ มีผู้ประท้วงต้องเรียกครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวก่อนครับ ให้ผมพูดจบก่อน ผมยังไม่ให้พูด ดังนั้นผมก็ขอความกรุณาทั้ง ๓ ฝ่ายรวมทั้งรัฐบาลคือแน่นอนถ้าตามที่ท่านวิรัชพูดไว้ ใช้เวลา ๒๘ ชั่วโมง ผมคิดว่าทุกฝ่ายต่างลดมาตามสัดส่วนที่ถูกต้อง ก็จะเป็นการดีมากที่จะทำให้การประชุมในครั้งนี้อย่างราบรื่น เรื่องการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเป็นไปโดยราบรื่น สำหรับประเด็นที่ท่านปารีณาเสนอ ไม่ทราบว่าท่านเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้หรือเปล่า หรือกลับไปเรื่องเก่า เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะ

สมาชิกวุฒิสภา ต้องประท้วงผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ คุณปาริณา ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ
สิ่งที่ท่านพูดเป็นการขัดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เป็นเรื่องของการเสียตีสี่ ท่านใช้คำว่า เสนอหน้า

นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ดิฉันขอถอนค่ะ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : นี่ละครับ
เป็นตัวอย่างที่จะให้สภาเดินไปด้วยความเรียบร้อยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานวุฒิสภา) : นิดหน่อยครับ
ก็รักษาบรรยากาศ ผมขอวินิจฉัยที่ท่านปาริณาพูดว่า พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์จะเข้ามา
ประชุมในวันนี้ได้หรือไม่ การให้ท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ออกไปเมื่อวานนี้ไม่ได้
กำหนดเวลานะครับ ผมเห็นว่าเมื่อได้ผ่านไปแล้วก็อนุญาตให้ท่านเสรีพิศุทธิ์เข้ามา
ในการประชุมครั้งนี้ได้ครับ ขอบคุณครับ ดำเนินการต่อเนะครับ ไม่มีแล้วครับ อย่าประท้วง
เลย เรื่องเวลาผมให้ไปหารือกันครับ เมื่อสักครู่นี้ ๓ ฝ่าย ผมมานั่งเกลี่ยในนี้ก็เสียเวลาอีก
หลายนาทินะครับ เชิญเลยสำหรับตามลิสต์ (List) รายชื่อนะครับ ท่านแรกเริ่มจาก
ท่านภาสกร เงินเจริญกุล พรรคร่วมฝ่ายค้าน ๑๐ นาที จากนั้นก็จะเป็นพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล
ท่านพิเชษฐ สติรชวาล ๒ นาที ท่านคทาเทพ เตชะเดชเรืองกุล ๒ นาที แล้วก็จะไป
วุฒิสมาชิก ซึ่งค้างอยู่จำนวนมาก จะเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่เกษ ๕ นาที
ท่านสังศิต พิริยะรังสรรค์ ๕ นาทีครับ เชิญชุดแรก เชิญท่านภาสกรครับ

นายภาสกร เงินเจริญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ แล้วก็สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ภาสกร เงินเจริญกุล
ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเศรษฐกิจใหม่ ในฐานะของสมาชิกวุฒิสภา ก่อนอภิปราย
ท่านมีขวัญฝักถึงแฟนคลับ เอฟซี (FC) ลุงมิ่ง ลุงมิ่งคงไม่ได้พูดคราวนี้ ท่านฝักบอกว่า
อาจจะเป็นคราวหน้าในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ วันนี้ก็ฟังหลานลุงไปก่อน พลา ง ๆ
โอเค (OK) เวลามันสั้น ผมศึกษาประเด็นหลัก ๑๒ ด้าน แล้วก็นโยบาย ๑๒ ด้าน
เรื่องเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง ผมมีข้อเสนอแนะจริง ๆ เยอะมาก แต่เนื่องจากเวลาจำกัด
ผมไม่สามารถที่จะมานำเสนอข้อเสนอแนะได้ทั้งหมด ก็อาจจะมีประเด็นหลัก ๆ
สัก ๒-๓ ประเด็นที่อยากจะเสนอแนะฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีว่า มันเป็น
ประโยชน์ต่อประชาชนนะครับ ต่อของคณะรัฐมนตรีเช่นกันครับ

เรื่องที่ ๑ ผมคิดว่าเป็นเรื่องเศรษฐกิจนะครับ เศรษฐกิจผมเชื่อว่า ณ วันนี้ปฏิเสธไม่ได้ ผมเดินไปในท้องถนนทุกคนบอกว่า เศรษฐกิจไม่ดี เมื่อล่าสุดสัปดาห์ที่ผ่านมาผมก็มีโอกาสไปห้างห้างหนึ่งเขาก็บอกว่า ยอดขาย เขาขายเครื่องไฟฟ้า ยอดขายเขาหายไปครึ่งหนึ่ง เขาก็ถามผมว่า แล้วอนาคตจะดีกว่านี้หรือไม่ ผมบอกว่า องค์กรก็ต้องดีขึ้น ที่นี้ผมก็พยายามศึกษารายงานตัวเลขดัชนีเศรษฐกิจในหลาย ๆ สำนักก็ปรากฏว่า จีดีพี (GDP) ปี ๒๕๖๐ ปี ๒๕๖๑ ปี ๒๕๖๒ แนวโน้มมันก็ไม่ดี ๔.๐ ๓.๘ แล้ว ณ วันนี้ปี ๒๕๖๒ ก็ประมาณสัก ๓.๖-๓.๗ นะครับ หนี้ครัวเรือน หนี้ครัวเรือนก็ไม่ดีเหมือนกัน มากขึ้นนะครับ ปี ๒๕๕๓ ผมเข้าใจว่ามีอยู่ต่อหัวประมาณราว ๆ ๗๐,๐๐๐ ณ ปี ๒๕๖๐ ณ ตอนนี้อยู่ประมาณสัก ๑๕๐,๐๐๐ ขึ้นประมาณเท่าตัว ที่ผมพูดไปอย่างนี้เพื่อจะบ่งชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจโลกก็มีผลเหมือนกันนะครับ การเติบโตของเศรษฐกิจต่ำ การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกก็ต่อเนื่อง บวกกับมาตรการการค้าระหว่างประเทศจีนกับประเทศสหรัฐอเมริกาอีกนะครับ เบร็กซิต (Brexit) ของประเทศอังกฤษ กรณีระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศเกาหลีใต้ ในการส่งอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอีกมากมายนะครับ การประท้วงที่ประเทศฝรั่งเศสต่าง ๆ นี่ส่งผลถึงเศรษฐกิจของประเทศไทยทั้งนั้นนะครับ ดังนั้นผมก็พยายามมาศึกษาในนโยบายที่ท่านได้เขียนไว้ผมก็อ่านอยู่นะครับ ก็เห็นว่าเป็นกรอบกว้าง ๆ และผมก็เชื่อว่าการที่ใช้นโยบายปกติธรรมดาแล้วจะทำให้เศรษฐกิจมันสวนกระแสและดีขึ้น ผมว่ามันไม่ย่งมันยากนะครับ แค่มุ่งให้มันดี ณ เท่าปัจจุบันผมว่าก็เหนื่อยแล้ว แต่ผมเชื่อว่ารัฐบาลคงมีนโยบายพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว เพื่อให้เศรษฐกิจเราหรือปากท้องของพี่น้องประชาชนอยู่ดีกินดีนะครับ ผมก็เข้าใจว่ารัฐบาลน่าจะมี

อีกอันหนึ่งคือในขณะที่เศรษฐกิจโลกชะลอตัวผมเชื่อว่าในประเทศอื่นก็เป็นเช่นกัน ฉะนั้นมันเป็นโอกาสดีของเราเหมือนกันในการที่เราจะทำอะไรครับ วางพื้นฐานปฏิรูปสิ่งที่เราคิดว่ามันไม่ดีเพื่อวางพื้นฐาน รอเศรษฐกิจที่มันกำลังจะเงยหัวขึ้นเราก็พร้อมที่จะลุยกับชาวบ้านเขาแล้ว แล้วก็เติบโตต่อเนื่องแข่งขันกับคนอื่นได้นะครับ

อีกอันหนึ่งที่ผมมองว่ามันสำคัญเนื่องจากการวางโพสิชันนิง (Positioning) ของประเทศไทย หรือว่าการวางจุดยืนของประเทศไทยมัน ๓๐-๔๐ ปีแล้ว ผมว่ามันควรจะปิดฝุ่น เนื่องจากว่า ณ วันนี้สมัยก่อนผมเชื่อว่าคู่แข่งบ้านเราน้อยนะครับ ประเทศเวียดนาม

หรืออะไรก็แล้วแต่มันไม่ขนาดนี้ ลองมองกลับไปประเทศเพื่อนบ้านเรา ยกตัวอย่าง เช่น ประเทศเวียดนามผมเชื่อว่าการลงทุนตอนนี้ไหลเข้าอย่างต่อเนื่อง

อีกอันหนึ่งคือประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศฟิลิปปินส์เขาใช้จุดแข็งของเขาในการใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งที่เขาทำคือเขาเป็นศูนย์กลางของการเอาต์ซอร์ซ (Outsource) ของต่างประเทศนะครับ ที่นี้พอเรามองกลับมาในประเทศไทยถามว่า อ้าว แล้วจุดยืนเรา โพสิชันนิง (Positioning) ที่เมืองนอกมองเราหรือใครมองเรามันคือจุดไหน อันนี้ผมเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่าเราอยู่จุดไหนดี ผมคิดว่า ณ วันนี้เป็นโอกาสดีในการที่เราจะปรับรีโพสิชันนิง (Repositioning) ของเรานะครับ เพราะประเทศไทยมีศักยภาพ

อีกอันหนึ่งคือ ณ วินาทีนโยบายต่าง ๆ หรืออะไรต่าง ๆ เราจะต้องมองประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเหมือนกันว่าเขาจะตามเราหรือจะแซงเรา เพราะผมกลัวว่าถ้าเราไม่มองจุดนี้ อีก ๑๐ ปีข้างหน้าเรามองอีกที่เขามายืนข้างเราแล้ว หรือเผละ ๆ อาจจะแซงเนื่องจากเทคโนโลยี ณ วินาทีมันไม่ใช่ใช้เวลา ๒๐ ปี ๓๐ ปีทันเรานะครับ มันอาจใช้เวลาแค่เพียงไม่กี่ปีและทันเราและแซงเลย ฉะนั้นผมอยากฝากประเด็นเหล่านี้ผ่านทางท่านประธานให้กับคณะรัฐมนตรีช่วยพิจารณาเรื่องเหล่านี้ด้วยเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจนะครับ

แต่อีกอันหนึ่งผมเป็นห่วงมากเรื่องเกี่ยวกับนโยบายการขึ้นค่าแรงเป็น ๔๐๐ บาท ผมเข้าใจว่าน่าจะมีประเด็นนี้ในนโยบายการขึ้นค่าแรง ผมเข้าใจนะครับว่าการขึ้นค่าแรงมันเห็นเลยว่าได้เงินนะครับ การขึ้นจาก ๓๐๐ บาท เป็น ๔๐๐ บาท ก็ได้เงินมาประมาณ ๑๐๐ กว่าบาท -----

แต่สิ่งที่มันสะท้อนและเป็นผลกระทบในวงกว้าง ผมว่ามันเยอะและต้องพิจารณา ยกตัวอย่าง เช่นเงินเฟ้อ นะครับ ถ้าเราขึ้นนี้ผมว่าเงินเฟ้อเราเห็น เผลอ ๆ กวียเตี้ยนี้ร้อยหนึ่งเราก็เห็น การย้ายฐานการผลิต เนื่องจากว่าพอเราขึ้นค่าแรง ต้นทุนต่าง ๆ ก็ขึ้น ก็อาจจะมีการย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปที่อื่นได้ การลงทุนใหม่ ๆ ผมเชื่อว่าสมมุติผมเป็นผู้ลงทุนนี้ผมคงยื่นหลายประเทศว่า ดัดสินใจจะไปประเทศไหนดี ถ้าค่าแรงเราแพงขนาดนี้มากกว่าเพื่อนบ้านอย่างประเทศเวียดนามเป็นเท่า ๆ การดัดสินใจง่ายเลยครับ ผมก็ไปลงทุนที่ประเทศเวียดนาม ลงทุนที่ประเทศอื่นนะครับ การเข้ามาในประเทศไทยคงยาก แรงงานต่างด้าวไหลเข้ามาแน่นอนครับ เพราะบ้านเราค่าแรงมากกว่าประเทศเขาเป็นเท่าตัว มาทำงานที่นี่ได้เงินเยอะกว่า มาอยู่แล้วครับ ต้นทุนธุรกิจในประเทศสูง ผมว่าการแข่งขันลำบาก ดังนั้นเราอาจจะต้องเวจต์ (Weight) กันระหว่างวิธีการเพิ่มเงินในกระเป๋าสตางค์ของประชาชน เราอาจใช้วิธีอื่นก็ได้มีตั้งหลายวิธี อย่างเช่น ยกตัวอย่างเราก็ลดค่าใช้จ่าย ค่าน้ำมันลดลง ค่าไฟฟ้าลดลง มีอีกหลายวิธี อันนี้พอลดปุ๊บแน่นอนครับ เงินเท่าเดิม แต่ว่าสุดท้ายเขาสามารถใช้จ่ายใช้สอยได้มากขึ้น เท่ากับเงินเขาเพิ่มโดยอัตโนมัติ นะครับ เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น ผมก็ไม่ต้องไปกินกวยเตี๋ยวชามละร้อยกว่าบาท เงินที่ขึ้นมาร้อยกว่าบาท กินวันเดียวก็หมด ผมรบกวนฝากท่านประธานถึงคณะรัฐมนตรีช่วยพิจารณานิดหนึ่ง เวจต์ (Weight) นิดหนึ่งว่าการขึ้นค่าแรงนี้กับการใช้วิธีอื่นนี้อันไหนมันน่าจะดีกว่ากัน หรือมีวิธีอื่นหรือเปล่า นะครับ

อีกอันหนึ่ง เป็นเรื่องสุดท้าย ผมเป็นห่วงมากอันนี้นะครับ มันเกี่ยวกับ ไอที (IT) หรือ บิสซิเนส (Business) ในอนาคตครับ ผมเข้าใจว่า ณ วันนี้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของทุกท่าน การค้าธุรกิจเหมือนกัน ทุกวันนี้ธุรกิจคนรุ่นใหม่ขึ้นไปบนอีคอมเมิร์ซ มาร์เก็ตเพลซ (e-Commerce marketplace) หมดแล้ว เยอะมาก แต่อันนี้น่าสนใจและควรระวังมาก เนื่องจากว่ามาร์เก็ตเพลซ (Marketplace) หรือ อีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) นี่แพลตฟอร์ม (Platform) ที่เป็นของคนไทยนี้ผมบอกเลยไม่มี ศูนย์ ณ วันนี้เป็นของต่างชาติหมด โดยเฉพาะยักษ์ใหญ่ข้าง ๆ บ้านเรานะครับ พี่เบิ้มเรานี้ของยักษ์ใหญ่ในเอเชียนี้เป็นของเขาทั้งนั้น ณ วันนี้โรงงานก็เป็นของเขา ผู้ประกอบการบนมาร์เก็ตเพลซ (Marketplace) หรืออีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ก็เป็นคนไทย กับเป็นคนของเขา

สิ่งที่ต่างกันคือถ้าเป็นของคนไทย คนไทยสั่งซื้อ เจ้าของที่เป็นคนไทยนะครับ ก็สั่งซื้อไปที่โรงงานของประเทศเขาส่งผ่านมา ถ้าเป็นของคนไทยส่งไปที่ผู้ซื้อ ๑. เสียภาษีแวต (VAT) อันที่ ๒ ถ้ากำไร กำไรก็เสียภาษีรายได้ อันที่ ๓ ปลายปีถ้ามีการปันผลก็เสียภาษีปันผลอีก เท่ากับเขาเสียไป ๓ ต่อ ในขณะที่ถ้าเป็นเจ้าของเป็นยักษ์ใหญ่ฝั่งเอเชีย คือพอเขาสั่งปุ๊บ เขาก็สั่งจากโรงงานจากประเทศเขาส่งตรงถึงผู้บริโภค ไม่เสียภาษีนะครับท่าน หมายความว่าอย่างไร หมายความว่า อันที่ ๑ ต้นทุนของคนไทยที่อยู่ในประเทศเราสูงกว่าเขา อันที่ ๒ รัฐสูญเสียรายได้จากการเก็บภาษี อันที่ ๓ ธุรกิจ เอสเอ็มอี (SMEs) ของคนไทยอนาคตไม่เหลือนะครับ เพราะต้นทุนเราสูงกว่าเขา แล้วมันจะอยู่อย่างไรครับ อีกอันหนึ่งคือ ณ วันนี้ ผมกลัวว่าในอนาคตเราจะได้ไม่ได้เป็นผู้ขาย เราจะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อ เนื่องจากว่าตอนนี้ จะสังเกตเห็นว่าต้นทุนก็เป็นเขา ตรงกลาง แพลตฟอร์ม (Platform) ในการขายก็ยังเป็นของเขา เหลืออย่างเดียวครับ คนซื้อ ฉะนั้นวันนี้เขาไม่ได้มาด้วยเสียผืนหมอนใบนะครับ เขามาด้วยกระเป๋าสตางค์อันใหญ่โตนะครับ เขาแค่มาเทก (Take) ตรงนี้ไป สุดท้ายโรงงาน คนขาย ขายปลีก ขายส่ง เขารับหมดนะครับ เราเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อ ฉะนั้นนี่ผมอยากฝากไว้ เหมือนกันว่าอันนี้เป็นจุดที่ควรระวังมาก ไม่อย่างนั้นสุดท้ายวันหลังเราจะไม่มีอะไรที่ให้คนไทยเป็นเจ้าของ ก็จะเป็นของคนอื่นหมดนะครับ ต้องกราบขอบพระคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ตรงเวลาครับ ต่อไปเชิญท่านพิเชษฐ สติรชวาล

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีเรื่องอะไร

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ไม่ได้ประท้วง ขออนุญาตหารือท่านประธานสักครู่เดียวในเรื่องของคิวของท่านผู้อภิปรายครับ
ท่านประธาน กระผม อรรถกร ศิริลัทธยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ
จังหวัดฉะเชิงเทรา กราบเรียนท่านประธานในเรื่องของคิวหารือในส่วนของการประชุมรัฐบาล
พรรคเล็กนะครับ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานอ่านชื่อ ๒ ท่านนั่นก็คือท่านพิเชษฐ แล้วก็
ท่านคทาเทพ แต่เนื่องด้วยต่อเนื่องจากเมื่อคืนในช่วงที่ท่านชวนทำหน้าที่เป็นท่านประธาน
รัฐสภาอยู่นะครับ ท่านก็ได้อนุญาตในทางกลุ่มพรรคเล็กของพรรคร่วมรัฐบาลนี้จับกลุ่มเป็น
๔ ท่าน เพราะว่าแต่ละท่านมีเวลาเพียงแค่ ๒ นาทีครับ ก็เลยอยากจะขอกราบเรียน
ท่านประธานว่าถ้าจะมีท่านพิเชษฐ ท่านคทาเทพ ท่านระวี ท่านสุรทิน รวมกันเลยทีเดียวย
จะได้ไหม ก็อยากจะขอความกรุณารับ กราบขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ
เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ สติรชวาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ สติรชวาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อจากพรรคประชาธิปัตย์ จากข้อแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี
เรื่องของนโยบายรัฐบาลก็ขอเรียนนะครับว่าค่อนข้างสมบูรณ์ ครอบคลุมในทุกภูมิภาค
โดยเฉพาะในเรื่องของอาชีพทุกสายอาชีพ จากข้อจำกัดเวลาผมขอพูดเอาประเด็นเลยครับ
เพราะว่าแค่ ๒ นาที ถ้าผมจะอธิบายในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นที่ผมจัดเตรียม
ไว้แล้วเรื่องของตะวันออกกลาง โดยเฉพาะประเทศซาอุดีอาระเบีย มันจะต้องกินเวลา
ผมขออนุญาตเข้าประเด็นครับ ขอให้ท่านประธานเปิดไปที่หน้า ๕ ข้อ ๔ เลยนะครับ
แล้วก็ในหัวข้อพูดถึงการสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก เสร็จแล้วในข้อย่อยนะครับ
ท่านดูไปที่

๔.๑ การสร้างบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในภูมิภาคและเวทีโลก

๔.๒ เรื่องความเป็นปีกแผ่นของอาเซียน (ASEAN) ก็แน่นอนครับว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีของเราได้เป็นประธานอาเซียน (ASEAN) นี้ก็หมายความว่า
คือความร่วมมือของอาเซียน (ASEAN)

๔.๓ เสริมสร้างเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ตรงนี้ถ้าดูในเนื้อหาก็คือว่าเป็นการที่จะเปิดตลาดในเรื่องของที่พูดถึงยุโรป ตะวันออกกลาง และเอเชียใต้ เมื่อวานนี้ท่านรองจรินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้พูดถึงยุโรปด้วย ผมก็คงจะไม่ไปตรงนี้ด้วยนะครับ

๔.๔ ส่งเสริมความมั่นคงระหว่างประเทศ แน่นอนครับ อันนี้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

๔.๕ ผมว่ามีความสำคัญมากครับ ที่ว่าผมจะพูดในเรื่องของประเทศซาอุดีอาระเบีย ก็คือขับเคลื่อนงานการทูตเชิงรุกเพื่อประชาชน

ท่านประธานครับจาก ๔ ข้อ พอที่จะสรุปเพื่อให้ได้สาระได้เวลามากที่สุดก็คือผมจะโฟกัสไปที่กลุ่มตะวันออกกลาง กลุ่มตะวันออกกลางนี้ หมดเวลาแล้วหรือครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านต่อไปอีกสักนาทีครับ

นายพิเชษฐ สติรชวล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กลุ่มตะวันออกกลางนี้ผมจะเน้นไปที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย เพราะว่าเขาเป็นหนึ่งในสมาชิกของ จีซีซี (GCC) ก็คือกัลฟ์ โคอโอเปอเรชัน เคาน์ซิล (Gulf Cooperation Council) ถือว่ามีบทบาทมาก เป็นประเทศที่มีประชากรมากกว่า ๓๐ ล้านคน ในประเด็นที่ผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นนั้น เรื่องการลงทุนและแรงงาน ผมอยากจะเชิญชวนเขามาลงทุนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายสนามบินที่บ้านทอน จังหวัดนราธิวาส ท่านประธานอาจสงสัยว่าทำไมจะต้องเป็นประเทศซาอุดีอาระเบียด้วย ก็เนื่องด้วยประเทศนี้เป็นผู้ให้โควตาสัมปทาน ขณะนี้ผมต้องการให้ขยายสนามบินเพื่อให้สนามบินบ้านทอน จังหวัดนราธิวาสเป็นศูนย์กลางในการขนส่งผู้แสวงบุญ ขนส่งแรงงานไทยที่จะมีการเจรจาต่อไปในอนาคต นี่คือเหตุผลว่าทำไมผมถึงได้ไปตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าจากข้อเสนอหรือว่านโยบายของรัฐบาลครอบคลุมสามารถจะเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงในเรื่องของความเจริญหลาย ๆ ภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ เมื่อเขามาลงทุนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ เนื่องจากว่าสนามบินในบ้านทอนความยาวมันแค่ ๒ กิโลเมตร แต่ว่าถ้าทำสนามบินเป็นสนามบินนานาชาติ โดยขนส่งแรงงานและขนส่งผู้แสวงบุญมันจะต้องเพิ่มพื้นที่เป็น ๔ กิโลเมตร เพื่อสายการบินใหญ่ ๆ มาลงได้นะครับ ผมก็ไม่อยากกินเวลาของเพื่อน ๆ

ก็พอสรุปว่าผมสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดตลาดใหม่การทูต
ในเชิงรุกและผมเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงอันนี้เกิดขึ้นแน่ ตรรกะในโลกนี้ความรุนแรง
ที่ไหนก็แล้วแต่ถ้าความเจริญไปถึงนะครับ ความรุนแรงทั้งหมดก็เบาบาง แล้วก็หมดไป
ในที่สุด -----

ตรรกะตรงนี้ผมเชื่อว่าการที่ให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับเขา ครั้งสุดท้ายถ้าผมจำไม่ผิด
สักประมาณ ๒๕ ปีที่แล้วมีแรงงานของประเทศไทยอยู่ที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย
๓๐๐,๐๐๐ คน ท่านคิดว่าตรงนี้เป็นเงินมหาศาลขนาดไหนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเลยมา
๒ นาทีแล้วนะครับ

นายพิเชษฐ สติรชวล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เหลือนาทีนี้ผมจะให้เพื่อนนะครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
เป็น ๔ นาที เจ้าหน้าที่บันทึกให้ถูกต้องนะครับ เพราะว่าบันทึกเมื่อวานเป็นจำนวนน้อยกว่า
ที่พูดจริงนะครับ ของท่านพิเชษฐ ๔ นาทีไปแล้ว ต่อไปท่านคชาเทพ เตชะเดชเรืองกุล เบื้องต้น
๒ นาทีนะครับ

นายคชาเทพ เตชะเดชเรืองกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนประธานที่เคารพ กระผม นายคชาเทพ เตชะเดชเรืองกุล ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ
หัวหน้าพรรคพลังไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ จากนโยบาย
ทั้งหมด ๑๒ ข้อเร่งด่วน ในข้อ ๑๑ เกี่ยวกับมาตรการภัยแล้ง ท่านประธานที่เคารพ
เราต้องเข้าใจร่วมกันว่าหลายยุคหลายสมัย หลายรัฐบาลได้ประสบปัญหาภัยแล้งร่วมกัน
ทั้งนั้น แต่วันนี้ผมจะขอให้กำลังใจรัฐบาลในการแก้ปัญหาภัยแล้ง และขอผลักดันนโยบาย
โขง ชี มูล ท่านประธาน ในการผันแม่น้ำ ๓ สายเข้าสู่ระบบภาคการเกษตรทุกหมู่บ้าน
ทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นระบบรางส่งน้ำ ระบบท่อส่งน้ำในการผันเข้าไปสู่ระบบ
แก้มลิง ระบบชลประทาน และระบบฝายน้ำ ท่านประธานที่เคารพ เขาบอกว่าที่ใดมีน้ำที่นั่น
มีความอุดมสมบูรณ์ เขาเรียกว่า ดินดำน้ำชุ่ม ท่านประธานที่เคารพ ถ้ารัฐบาลชุดนี้ทำได้
และผมก็ขอฝากรัฐบาลชุดนี้ของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
ท่านจะได้รับเสียงชื่นชมจากพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ และจะได้หัวใจจากพี่น้องคนไทย
ทั้งประเทศเช่นกัน และผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจและจริงใจที่จะแก้ปัญหาให้กับ
พี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เพราะว่าทุกวันนี้ระบบน้ำเป็นระบบสำคัญและเป็นหัวใจ
ของคนไทยทั่วประเทศ ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมทั้งหมดทั้งมวลนั้นต้องใช้น้ำ
ท่านประธาน สุดท้ายในเวลาสั้น ๆ นี้ ผมต้องขอฝากท่านประธานถึงนายกรัฐมนตรี

ท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา ถ้าท่านทำได้ท่านจะได้หัวใจจากพี่น้องประชาชนคนทั้งประเทศ
ขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
ท่านระวี มาศฉมาดล เบื้องต้น ๒ นาทีนะคะ

นายระวี มาศฉมาดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ระวี มาศฉมาดล พรรคพลังธรรมใหม่
ผมขอเพิ่มเติมนโยบายรัฐบาลเพียง ๒ ข้อตามเวลาที่มีอยู่น้อยนิดเพียง ๒ นาทีนะคะ

ประการแรก คือนโยบายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐบาลกำหนดนโยบายนี้ในนโยบายหลัก ข้อ ๑๒ และในนโยบาย
เร่งด่วนในข้อ ๘ ที่กำหนดชัดเจนว่าจะเร่งรัดดำเนินการตามกฎหมายเมื่อพบผู้กระทำความผิด
อย่างเคร่งครัด เพื่อให้ภาครัฐปลอดการทุจริตโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งให้ภาคสังคม เอกชน
และประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวัง รัฐบาลมาถูกทางแล้วครับ แต่จะได้ผลจริง
รัฐบาลต้องดำเนินการอย่างจริงจังและจริงจังเท่านั้น รัฐบาลต้องอย่าดีแต่ประกาศ ต้องอย่า
ดีแต่พูด ต้องอย่าปากว่าตาขยิบ ถ้าเกิดการคอร์รัปชันขึ้นที่หน่วยงานใดหรือที่รัฐมนตรี
ไม่ว่าจากพรรคใด ท่านนายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการอย่างฉับพลันและเด็ดขาดจริง ๆ
เช่น เรื่องค่าโง่ต่าง ๆ ของประเทศไทย หรือเรื่องที่พรรคพลังธรรมใหม่ได้ดำเนินการ
ในเรื่องทางด่วน รถไฟฟ้า บีทีเอส (BTS) หรือเรื่องไปรษณีย์ ซึ่งถ้าดำเนินการแบบนี้
ประชาชนจะต้องชื่นชมรัฐบาลประยุทธ์ ๒ ว่ากำลังมาปูถนนทุกเส้นทั่วประเทศด้วยทองคำ
จริง ๆ ต่อไปครับ

ประการที่ ๒ นโยบายเรื่องพลังงาน ประเทศไทยมีราคาพลังงานแพงกว่า
ประเทศเพื่อนบ้านมาก ดังนั้นเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องทำการปฏิรูปโครงสร้างราคาพลังงาน
โดยรีบด่วน -----

ที่สำคัญก็คือการยกเลิกราคาเสมือนนำเข้าน้ำมันและแก๊สจากต่างประเทศ ในส่วนที่ไม่ได้นำเข้าจริง เป็นปิโตรเลียมของประเทศไทยเอง และการลดราคาค่าการตลาด รวมถึงการปรับกองทุนน้ำมันใหม่ ซึ่งถ้าดำเนินการตามนี้จะส่งผลให้เกิดการลดค่าครองชีพของประชาชนปีหนึ่งเป็นแสนล้าน ซึ่งทางพรรคพลังธรรมใหม่ได้ยื่นญัตติในเรื่องขอตั้งกรรมาธิการศึกษาในการปรับโครงสร้างราคาพลังงานเข้าสู่สภาเรียบร้อยแล้ว รอแต่วันที่ จะอภิปรายเท่านั้น ขอขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปท่านสุรทิน พิจารณ์ ๒ นาทีเช่นกันครับ

นายสุรทิน พิจารณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุรทิน พิจารณ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านทางรัฐบาลที่ได้บรรจุนโยบายของพรรคเป็นนโยบายรัฐบาล มี ๒ ประเด็นคือ

ประเด็นที่ ๑ การปลูกต้นไม้ที่มีค่า

ประเด็นที่ ๒ คือการวางระบบน้ำ การบริหารน้ำอย่างมีระบบ เป็นนโยบายของพรรคประชาธิปไตยใหม่ที่ไม่มีส่วนร่วม

ผมขอเรียนท่านประธานเกี่ยวกับนโยบายที่รัฐบาลวางไว้ ข้อ ๔ หน้า ๓๑ คือการช่วยเหลือเกษตรกร ท่านประธานครับ มองดูแล้วต้องขอชื่นชมรัฐบาลที่นำโดยท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่มีความตั้งใจช่วยเหลือเกษตรกร โดยเฉพาะเรื่องภัยแล้งวันนั้นได้วิ่งเข้าไปที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ไปพบท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำลังประชุมที่จะทำฝนเทียมหรือฝนหลวงช่วยพี่น้องเกษตรกร ผมชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าถึงแม้จะยังไม่เกิดผล แต่ก็เป็นความตั้งใจของทางคณะรัฐมนตรี ทางรัฐมนตรี ขอชื่นชมท่านธรรมนัส พรหมเผ่า นะครับ

อีกประเด็นหนึ่งคือการช่วยเหลือเกษตรกร ท่านประธานครับ เกษตรกร นอกจากเรื่องราคาข้าว ราคามัน ราคาอ้อยแล้ว ยังมีเกษตรกรกลุ่มหนึ่งที่มีปัญหา ฝากไปที่ท่านนายกรัฐมนตรีครับ นั่นก็คือเกษตรกรที่รวมเป็นกลุ่มเป็นก้อน หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า ม็อบ (Mob) ท่านประธานครับ ม็อบ (Mob) ที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นจากไหน เกิดขึ้นจากปัญหาของรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา ไม่ว่าจะเป็นม็อบ (Mob) ปัญหาที่ดิน ปัญหาหนี้สิน ปัญหาป่าไม้

ปัญหาเขื่อน และปัญหาคอมมิวนิสต์ หรือผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย ขออนุญาตสัก ๑ นาที
ท่านประธานครับ ปัญหาเหล่านี้รวมกันก็จะมาเรียกร้องความเป็นธรรมจากรัฐบาลอยู่ดี
อย่างไรในต้นเดือนสิงหาคมหลังจากแถลงนโยบายแล้ว พี่น้องกลุ่มปัญหาเหล่านี้ก็จะมา
ขอความอนุเคราะห์ ขอความช่วยเหลือจากทางคณะรัฐมนตรี ขอได้โปรดช่วยพี่น้องเหล่านี้ด้วย
อย่างเช่น สภา ๔ ภาค เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้คือปัญหาที่เกิดจากนโยบาย
รัฐบาลโดยแท้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ปัญหาพี่น้องผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยหรือคอมมิวนิสต์ เดียวนี้
ที่ช่วยไปคนละ ๒๒๕,๐๐๐ บาท เหลืออยู่เป็นแสนบาทครับ ที่จะให้เขาว่างปิ่นแล้วก็กลับมา
พัฒนาบ้านเมืองร่วมกัน ท่านประธานครับ อันนี้คือปัญหาที่เกิดจากนโยบายรัฐบาลโดยแท้
สุดท้ายอีกกลุ่มหนึ่งคือทหารผ่านศึก ทหารผ่านศึกเดี๋ยวนี้ที่รัฐบาลยังไม่ได้เยียวยา
ก็ประมาณ ๓,๐๐๐ คน ฝากท่านประธานผ่านไปที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
คือท่านนายกรัฐมนตรีของเรา ได้ช่วยเยียวยาพวกนี้ด้วย อย่างเช่นที่จังหวัดอุบลราชธานี
ก็มีตัวแทนคือกำนันใบพร แสนอ้วน ที่เป็นตัวแทนของทหารผ่านศึก มือขาดนิ้วเดียว แขนหัก
ขาหัก ยังไม่ได้เยียวยา บางคนก็เสียชีวิตไปบ้างแล้ว นี่คือนโยบายที่เกิดขึ้นจากนโยบายของ
รัฐบาลทั้งนั้น ท่านครับ พี่น้องมีอบ (Mob) มาแน่ ๆ เดือนสิงหาคม ขอความเมตตาไปที่
คณะรัฐมนตรีว่าได้ช่วยเมตตา ช่วยเยียวยา ไม่ใช่มีอบ (Mob) การเมือง แต่เป็นมีอบ (Mob)
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากนโยบายรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้ไปเพิ่มอีกเกือบ ๒ นาที เป็น ๔ นาที บวก ๒ นาทีนี้ครับ ต่อไปทางสมาชิกรัฐสภา ๒ ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่เกษ ท่านสังคีต พิริยะรังสรรค์ ท่านละ ๕ นาที เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่เกษ สมาชิกวุฒิสภา (กลุ่มพนักงานหรือลูกจ้าง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญส่ง ไข่เกษ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากเวลามีเพียง ๕ นาที ฉะนั้นผมพยายามจะพูดเฉพาะประเด็นที่สำคัญ และเห็นว่าควรจะเติมเต็มในนโยบายของรัฐบาล

ประเด็นแรก ในเรื่องของคำแถลงนโยบายในส่วนที่เป็นภาคผนวกที่ ๑ ในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมาย ต้องยอมรับว่ากฎหมายเป็นเครื่องมือของการปฏิรูป เป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่สำคัญ ถ้าไม่มีกฎหมายผมมีความเชื่อมั่นว่าการปฏิรูปหรือการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ของนโยบายที่แถลงไว้คงจะไม่สัมฤทธิ์ผล กฎหมายฉบับหนึ่งที่มีอยู่ประมาณ ๑๕ ฉบับ ที่ ครม. จะมีการดำริที่จะออกกฎหมาย ฉบับที่ผมได้กล่าวถึงนี้คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากผมมีประสบการณ์ทำงานร่วมกับประชาชนในท้องที่เป็นเวลายาวนาน มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ของรัฐมากกว่า ๒๐ โครงการ เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศในเรื่องของพัฒนาโครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเมกะโปรเจกต์ (Megaproject) หรือโครงการอะไรก็ตามที่มีผลกระทบในวงกว้าง ประชาชนต้องมีส่วนร่วมเนื่องจากเรามีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้ได้ ทั้ง ๆ ที่ผมคิดว่าภาคส่วนของราชการหลายภาคส่วนทราบว่า ประชาชนเองก็ไม่มีความพร้อมในเรื่องความรู้ ในเรื่องเทคโนโลยี ในเรื่องของความกระตือรือร้น หรือเรื่องในสิทธิพึงมีพึงได้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้องกล่าวถึงการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในเรื่องอะไรบ้าง รวมแค่ไหน อย่างไร เรามีการถกเถียงกันมากในเรื่องของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในโครงการต่าง ๆ มีข้อครหาจาก เอ็นจีโอ (NGO) ว่าเป็นเพียงพิธีกรรม หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าให้มาร่วมอย่างนั้นละ ชาวบ้านประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ก็เนื่องจากมีข้อจำกัดอย่างที่ผมนำเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อออกมาแล้ว ผมเชื่อว่าโครงการหลายโครงการที่ติดขัดอยู่เมื่อมีข้อจำกัด มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน เรื่องของการประท้วง เรื่องของการขัดขวาง

เรื่องของการไม่เห็นด้วยจะน้อยลง โครงการจะถูกตำหนิ รัฐบาลก็จะถูกตำหนิในการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ว่าทำไปโดยที่ไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ประชาชนได้อะไรไม่รู้เรื่อง ประชาชนได้รับผลกระทบอะไรไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นอันนี้อยากฝากทางรัฐบาลว่า ถ้ามีโอกาสที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับแรกนั้นขอให้ เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐบาลคงไม่ต้องเกรงว่าเมื่อออกไปแล้วมันจะขัดขวางการพัฒนา ผมเชื่อว่าเราต้องเอ็มเพาเวอร์ (Empower) สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน รัฐบาลรับทราบแต่ต้นก็จะมีการพัฒนาที่เป็นไปตามนโยบายที่ท่านแถลงไว้

ประเด็นที่ ๒ อันนี้ผมได้ยื่นทางภาคอีสานกำลังมีปัญหาเรื่องของภัยแล้ง ในฐานะที่ผมมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานเกี่ยวกับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นเวลา ๓๐ กว่าปี อยู่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน กับทางสายวิชาการ โครงการที่พูดถึงโขง ซี มูลนั้น ผมอยากให้เกิดขึ้น แต่มันเป็นเมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ลงทุนเป็นแสน ๆ ล้าน แต่ทำแล้วได้อะไร ผมว่าภาคอีสานประชาชนมีรายได้ต่ำที่สุดของประเทศ รายได้ต่อหัวต่ำมาก ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยระดับกลาง เห็นแล้วก็น่าตกใจ ถามทำไมการเพาะปลูกใช้ชลประทานน้ำฝน มีเขื่อนลำปาวตอนนี้ก็ใหญ่สุด -----

ภาคอีสานก็แย่ เชื้อนอบลรัตน์ก็มีน้ำไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ วิธีการก็อะไรครับ เรามีศักยภาพ แต่วันนี้ถ้าพูดไปหลายคนก็จะไม่เห็นด้วยว่า แม่น้ำโขงก็แห้งแล้วจะเอาน้ำมาจากไหน โครงการโขง ชี มูล นั้นเกิดขึ้นมานานแล้ว ๓๐ ปีเห็นจะได้ ตอนนี้เราพัฒนาไปถึงโครงการโขง เลย ชี มูล คือการผันน้ำจากแม่น้ำโขงเข้าที่แม่น้ำเลย ลอดภูเขามาออกที่ เชื้อนอบลรัตน์ เติมน้ำให้เชื้อนอบลรัตน์แล้วลงมาทางแม่น้ำมูล ทางแม่น้ำชี น้ำสามารถไหล ด้วยแรงโน้มถ่วงมาออกที่จังหวัดอุบลราชธานีลงแม่น้ำโขงเหมือนเดิม เนื่องจากมีความสูง ความต่างระดับประมาณ ๓๐ เมตร โครงการนี้เป็นโครงการที่เริ่มมีการดำเนินการแล้ว โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติที่ตั้งขึ้นใหม่โดยคณะ คสช. ซึ่งผมเห็นว่ามีความประโยชน์มาก ๆ และโอกาสที่เกิดขึ้นคงเป็นไปได้สูงนะครับ แต่การลงทุนนั้นค่อนข้างสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากประชาชนในภาคอีสาน การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ เศรษฐกิจนั้น ผมว่าน่าจะเกิดสิ่งนี้เพื่อตอบแทนคนยากจน คนที่ด้อยโอกาสในเรื่องของการประกอบอาชีพ รัฐบาลก็น่าจะดำเนินการนะครับ อันนี้ก็ขอให้เพิ่มเติมในนโยบายปีนี้ด้วย ผมก็มีเวลาแค่นี้ ก็ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงครับ ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ของท่าน บวกอีก ๑ นาทีนะครับ ต่อไปท่านสังจิต พิริยะรังสรรค์ ๕ นาที เชิญครับ จากท่านสังจิต แล้วจะกลับไปพรรคร่วมฝ่ายค้าน คือท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ เตรียมตัวด้วยนะครับ ท่านสังจิต ยังไม่พร้อมนะครับ ขอเลื่อนไปศาสตราจารย์คลินิก เกียรติคุณ อุดม คชินทร ๕ นาทีครับ มาหรือเปล่าครับ ไม่มาข้ามไปนะครับ เป็น พลเอก ดนัย มีชูเวช ครับ พลเอก ดนัย มีชูเวช มาหรือเปล่าครับ ท่านอยู่นะครับ

พลเอก ดนัย มีชูเวช สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเอก ดนัย มีชูเวช สมาชิกวุฒิสภา กระผม จะขออนุญาตใช้แผ่นภาพประกอบการอภิปรายนะครับ ขอให้ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยเตรียมการด้วยนะครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังท่านคณะรัฐมนตรี แล้วก็ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ แล้วก็ท่านผู้ชมที่อยู่ทางบ้านนะครับ โดยเฉพาะที่เป็น เกษตรกร เพราะว่าผมจะกล่าวเกี่ยวข้องกับทางด้านเกษตรนะครับ ขอแผ่นเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ที่ ๑ แผ่นภาพฉายเลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

พลเอก ดนัย มีชูเวช สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ตามคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภานั้น กระผมจะขออภิปรายในประเด็นหลัก ๑๓ ด้าน ข้อที่ ๕ แล้วก็นโยบายเร่งด่วนข้อ ๑๒ ตามแผนฉายนะครับ ในประเด็นที่เกี่ยวกับทั้ง ๒ เรื่องนี้ จะเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ที่เป็นเกษตรกรประมาณ ๒๕ ล้านคน ขอแผนฉายต่อไปเลยครับ ซึ่งจะครอบคลุมพื้นที่ที่จะใช้ประมาณ ๑๓๐ ล้านไร่ ในเรื่องนี้ท่านจะเห็นนะครับในแผนฉายที่อยู่บนจอภาพ เป็นแผนบริหารจัดการน้ำ ๒๐ ปี ตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการแก้ปัญหาภัยแล้งในปัจจุบัน ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวแล้วว่า จะทำฝนเทียมทำอะไรไป อันนั้นเป็นเรื่องของการปัจจุบันทันด่วนครับ แต่การที่จะแก้ปัญหาในระยะยาวมีแผนอยู่ครับ สิ่งที่ผมต้องการก็คือกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านคณะรัฐมนตรีนะครับ มีแผนยุทธศาสตร์ เรื่องการบริหารจัดการน้ำตามแผนยุทธศาสตร์ชาติอยู่ครับ สิ่งเหล่านี้ได้ทำมารบกว่นว่า ขอความกรุณาทำโดยต่อเนื่องครับ เพราะเป้าหมายใน ๒๐ ปีนั้นจะเพิ่มน้ำในเขตชลประทาน

ท่านดู ๑๓,๐๐๐ กว่าล้านลูกบาศก์เมตร นอกเขตชลประทานด้วยครับ ๑๓,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรเศษ โดยเปิดเสร็จเป้าหมายใน ๒๐ ปี ทำไมมันนานนักเดี่ยวผมอธิบายครับ ใช้พื้นที่ได้แค่ ๑๘ ล้านไร่เพิ่มขึ้นมา ที่นานเพราะอย่างนี้ การจะสร้างอ่างเก็บน้ำนั้นใช้เวลา ออกแบบและทำการตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องสภาพแวดล้อม อีไอเอ (EIA) ใช้เวลาไปประมาณ ๓ ปี ก่อสร้างอีก ๕ ปี รวม ๘ ปี ได้อ่างเก็บน้ำมาอ่างหนึ่ง ในนี้ผมจะอ่านให้ฟังนะครับ ภารกิจไม่ได้สร้างเฉพาะอ่างเก็บน้ำเท่านั้นนะครับ น้ำฝนปัจจุบันตกมา ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ไหลทิ้งลงแม่น้ำลงทะเลไป ๗๕ เพอร์เซ็นต์ครับ เราเก็บไว้ใช้ได้แค่ ๒๕ เพอร์เซ็นต์ ไม่พอครับ ต้องสร้างสิ่งพวกนี้ในแผนมา ๒๐ ปี ท่านต้องทำต่อเนื่องครับ ดูท่านต้องทำอะไรครับ ขุดลอก แม่น้ำลำคลอง ปรับปรุงสิ่งกีดขวางทางน้ำ พื้นที่ชะลอน้ำตามแผ่นนั้น ข้อมูลนี้จาก สททช. ไปปรับได้ แผ่นฉายต่อไปครับ จะพบว่าโครงการที่จับต้องได้และเป็นประโยชน์ แล้วก็ได้เกิดขึ้นแล้วนะครับ คือโครงการอ่างเก็บน้ำลำสะพุง เป็นพระราชดำริ ดำริเมื่อปี ๒๕๒๖ กว่าจะได้สร้าง ปี ๒๕๖๑ ประเด็นอยู่อย่างนี้ครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องทำงาน ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก้ปัญหาด้วยกันครับ ผลที่น่าทึ่งอีก อันหนึ่ง ลดพื้นที่หน้าเขื่อนลงมา ลดพื้นที่ที่น้ำจะท่วมป่าแต่ได้เนื้อที่เพิ่มและสร้างได้ครับ นั่นคือ ต้องมีการบูรณาการทุกหน่วยงาน ฝากไว้ นะครับ ขอแผ่นฉายต่อไปครับ วิธีแก้ปัญหาคือปัจจุบันนี้ ยางพาราราคาตกต่ำมันมียางพาราส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนเกินอยู่ เอาไปทำอะไรครับ ที่นอน หมอนยางพารา กระทรวงอุตสาหกรรมช่วยครับ มาตรฐานมีปั๊บบายออก แผ่นต่อไปสุดท้าย แล้วครับ ผมมีเวลาอีก ๔๐ วินาที แผ่นต่อไปครับ นี่หมอนครับ เอายางพารามาสร้างถนน พาราซอยล์ซีเมนต์ไม่ใช่ถนนยางมะตอยนะครับ พาราซอยล์ซีเมนต์นี้ใช้ในชนบท สิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมการตรวจสอบไม่ให้ถนนพัง นอกจากตรวจสอบโดยกรมทางหลวง ทางด้านวิศวกรรมก็คือแรงกฏหรือแรงดึง ท่านต้องตรวจสอบทางด้านวิทยาศาสตร์ด้วยครับ ให้เป็นที่ประจักษ์การจับโมเลกุล เพราะสารผสมเพิ่มนั้นมันจะเชื่อมผิวให้ซีเมนต์ ยาง และดิน ผสมกันโดยกลมกลืน ต้องมีการทดสอบทางด้านวิทยาศาสตร์ด้วยครับ รายละเอียด ผมได้ทำการศึกษาไว้ครับ ผมยินดีให้ข้อมูล นี่เป็นส่วนหนึ่ง ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อมาก็กลับมาทางพรรคร่วมฝ่ายค้าน เมื่อสักครู่นี้เอ่ยชื่อไปแล้ว ท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ๒๐ นาที จากนั้นก็จะมาพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์โกวิท พวงงาม

แล้วก็มาทางสมาชิกวุฒิสภา พลเรือเอก พลพล รัฐบาลจะชี้แจงใช้หรือไม่ครับ เชิญ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับ ขออนุญาตกราบเรียนตอบ
ในเรื่องที่อภิปรายมาของฝ่าย ส.ว. ใช้หรือไม่ครับเมื่อสักครู่นี้ เรื่องการค้ากับทางด้านนี้ด้วย
เรื่องการค้านั้นเราต้องมาดูว่าข้อเท็จจริงมันคืออะไรบ้างนะครับ การขายของ ขายของ
ในพื้นที่ที่กำหนด ขายของในพื้นที่ที่ต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกกฎหมาย รัฐบาลก็ต้อง
พยายามจัดระเบียบตรงนี้ให้ได้นะครับ เข้าใจดีถึงความเดือดร้อน แต่ต้องระมัดระวัง
เรื่องการกีดขวางทางจราจรนะครับ วันนี้เราก็เขียนไว้แล้ว เราจัดระเบียบใหม่ให้เป็นร้านค้า
ที่มันถูกต้องแล้วก็สวยงาม ในเรื่องของยอดขายครึ่งหนึ่ง ท่านก็รู้ว่ามันหายไปไหน ผมพูดไป
เมื่อวานแล้วนะครับ มันก็อาจจะไปค้าขายทางออนไลน์บ้าง เรื่องสินค้าที่เขาทำกันอยู่วันนี้
ถ้าขายไม่ออก บางครั้งผมเคยสังเกตดู บางครั้งก็เป็นสินค้าเดิม ๆ สินค้าตั้งแต่ผมเด็ก ๆ
ก็ยังขายอยู่ ซึ่งบางทีพวกนี้มันไม่ทันเขาแน่นอน นั่งรอขายอยู่ที่ร้านไม่มีทางขายได้

เรื่องระบบบัญชี บัญชีมาตรฐานต่าง ๆ ทุกร้านต้องรู้จักระบบบัญชี ทำบัญชีหลายคนก็ไม่ว่าจะทำ กลัวจะเรื่องเสียภาษีอะไรเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นทุกคนต้องมีส่วนร่วมตรงนี้ทั้งหมดนะครับ

เรื่องหนี้ครัวเรือน ต้องการแยกให้ออกว่าวันนี้ถึงแม้ว่าจะมียอดครัวเรือนสูงก็ต้องมาแยกให้ออกว่ามันเป็นหนี้ที่มีมูลค่าหรือไม่ หนี้จากการผ่อนรถ ผ่อนบ้านหรือเปล่า หรือเป็นหนี้ที่เกิดจากการฟุ่มเฟือยในการใช้บัตรเครดิตต่าง ๆ เหล่านี้ก็ต้องไปแยก รัฐบาลรับทุกเรื่องนะครับ และต้องไปแก้ไข

การลงทุนของประเทศเวียดนาม ผมพูดไปเมื่อวานแล้วว่าเราเตรียมการปฏิรูป อย่างท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดก็พูดไปแล้ว ปฏิรูปทั้งระบบ ทั้งกฎหมาย ทั้งกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็น ๒ ประเทศที่ได้กล่าวมา มีความแตกต่างจากของเราพอสมควร สิ่งแรกที่สำคัญคือเขาสามารถบังคับกฎหมายได้เต็มที่ของเราก็ต้องระมัดระวัง ต้องใช้อย่างระมัดระวัง ในเรื่องของการปฏิรูประบบ ปฏิรูปคน ปฏิรูปแนวคิดต่าง ๆ ต้องทำได้ เพราะฉะนั้นถ้าทุกคนอยากได้ ทุกคนต้องร่วมมือ ถ้าทุกคนไม่ร่วมมือมันก็ทำอะไรไม่ได้อยู่ดี ต่างคนต่างคิดไม่ได้ รัฐบาลก็พร้อมที่จะดูแลตรงนี้แหละครับ ของประเทศเวียดนามนั้นเรื่องการลงทุนฐานของเรากว้างกว่าเขามาก มูลค่าการค้าของเราสูงกว่าเขามาก เพราะฉะนั้นการที่เขาขึ้นมาเป็นเซ็กเตอร์ (Sector) บางอันก็ลงทุนเรื่องโน้นเรื่องนี้ มันก็มูลค่าสูง แต่อย่างอื่นเขาก็ยังเล็กอยู่ แต่เมื่อหารตัวเลขออกมาแล้วเขาก็ดูเหมือนว่าเขาสูงแล้ว แล้วมาดูของเราที่ฐานกว้างขนาดนี้เต็มกราฟตรงนี้ แต่เราก็ต้องแก้ไขโดยการสร้างโรงงานใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพิ่มมูลค่า อย่างเช่น อีอีซี (EEC) หรือในพื้นที่อื่น ๆ ทุกจังหวัด ถ้ามีความสามารถทำได้ตัวนี้มันจะโตงขึ้นมา แล้วเราก็จะสูงมากกว่าเขาอีกก็พยายามกันต่อไปแล้วกันนะครับ

การขึ้นค่าแรงนั้นก็คงเห็นใจนะครับ เป็นไปตามของคณะกรรมการไตรภาคี รัฐบาลนี้ก็รับว่าจะดำเนินการต่อไปว่าจะทำอย่างไร ในระหว่างที่ผ่านมาเรามีมาตรการดูแลอย่างไร เพิ่มเติมขึ้นได้หรือไม่ เพราะเกรงว่าผลกระทบมันจะเกิดกับผู้ประกอบการธุรกิจด้วย และมีผลกระทบกับราคาสินค้าที่ประชาชนผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อนเข้าไปด้วย ก็ต้องดูแลทั้งหมด วันนี้เราก็เน้นเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาฝีมือแรงงาน

เรื่องการลงทุนใหม่ที่ผมขอย้ำอีกทีว่าทำไมเขาถึงไปที่อื่น ทำไมเขาไม่อยู่ประเทศไทย ไม่ใช่เขาไม่รักประเทศไทยเลยนะครับ เขาชอบคนไทย รักประเทศไทยหมดทุกคน อาหารไทยก็ดี บ้านเมืองก็สวยงาม เขามีอยู่อย่างหนึ่งเขาไม่ชอบการประท้วง เขาไม่ค่อยชอบหรือครับ เขาบอกผม นี่ไม่ได้โกหกนะครับ ไม่ได้มาพูดเข้าข้างตัวเอง เขาบอกมาเสมอ ถ้าสงบเรียบเรียบร้อยเขาชอบอยู่ เขารักเมืองไทย ผู้หญิงไทยก็มีอัธยาศัยไมตรีดี หลายคนก็มาแต่งงานมีครอบครัวอยู่ในเมืองไทยนะครับ เพราะฉะนั้นเสถียรภาพทางการเมือง ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยสำคัญที่สุดในการที่จะลงทุนหรือท่องเที่ยวอะไรต่าง ๆ ก็ตาม

เรื่องสิทธิประโยชน์ ผมกราบเรียนว่าเราให้อย่างเขามากไม่ได้ อย่างเขาบางทีเขาขึ้นไปสร้างโรงแรมบนเขาได้ ในป่าได้ เราให้ได้ไหมครับ ขนาดไม่ให้ก็ยังมีเลย สิ่งเหล่านี้มันต้องเอากฎหมายมาดูก่อนแล้วค่อยหาวิธีการมาตรการในการที่จะแก้ปัญหา นะครับ ในส่วนของเรานั้นติดปัญหาอีกอันหนึ่งคือเราจะลงทุนอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะทำอุตสาหกรรมทำอะไรต่าง ๆ ก็ตามมันมีปัญหาประชาชนนี่ละ ผมไม่ได้โทษเขานะ เพียงแต่ความเข้าใจเขามันเข้าใจคนละอย่าง เพราะฉะนั้นเราต้องมองว่าอะไรคือภาพใหญ่ อะไรที่มันจะเกิดในส่วนรวมก่อนแล้วส่วนของตนมันจะได้ตามมาทีหลัง ตรงโน้นได้ก่อน ตรงนี้ได้ทีหลัง มันต้องเป็นอย่างนั้นนะครับ ถ้าได้พร้อมกันทีเดียวมันสร้างไม่ได้หรอกครับ เรื่องถนนหนทาง ทางน้ำที่ว่าทั้งหมดมันผ่านที่ใคร มันไม่ใช่ที่ของรัฐทั้งหมด มันที่ของประชาชนส่วนใหญ่ ทุกคนทุกแปลงมันเป็นพื้นที่ที่มีโฉนดเสียส่วนใหญ่ ก็ต้องไปช่วยผมแก้ตรงนี้นะครับ ถ้าสมมุติเราลดอะไรมาก ๆ ไปแล้วเงินรายได้ประเทศมาจากไหน ก็ต้องไปหาเงินมาเติมให้ได้ตรงนี้นะครับ

เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าออนไลน์ของไทย มีตั้งนานแล้ว นี่ปลัดกระทรวงอดีตปลัดกระทรวงก็นั่งอยู่ตรงนี้เหมือนกัน เรามีไทยเทรดดอทคอม (Thaitrade.com) จดไว้ใครอยากจะขายของให้ไป ไทยเทรดดอทคอม (Thaitrade.com) ถ้ามันขายมากกว่านี้ขายต่างประเทศคุณภาพดีโน่นไปขายอาลีบาบา อเมซอน ท่านก็ไปขายของท่าน คนทำนั่งยืมอยู่นี่ ท่านต้องรู้ นะครับ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือพอบอกว่าเก็บภาษี ออนไลน์เอาละเคยขึ้นบัญชีเคยจะขายไทยเทรดดอทคอม (Thaitrade.com) พอเขาบอกภาษีขายได้เกิน ๑.๘ ล้านบาท เลิกไม่ขึ้นบัญชีแล้ว เพราะกลัวเสียภาษี แสดงว่าขายได้เกิน ๑.๘ ล้านบาทแล้วเลิก เพราะจากนั้น

ติดตลาดแล้ว คราวนี้เอาไปขายต่อเอง นี่ละครับต้องสอนต้องแนะนำคนไทยด้วย รัฐบาลทำ
อย่างเต็มที่นะครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปกลัวเรื่องภาษี ต้องภูมิใจว่าช่วยรัฐบาลในการพัฒนา
ประเทศอย่างที่คุณต้องการ

เรื่อง เอสเอ็มอี (SMEs) ก็แน่นอน เอสเอ็มอี (SMEs) เรามีประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ราย ๓,๐๐๐,๐๐๐ รายนี้มีเข้มแข็ง ไม่เข้มแข็งเยอะแยะไปหมด บางอันก็เล็กมาก ที่เรียกว่า ไมโคร เอสเอ็มอี (Micro SMEs) แล้วหลายคนหลายอันเขาไม่ยอมขึ้นทะเบียน เมื่อขึ้นทะเบียนไม่ได้ก็กู้เงินไม่ได้ กองทุนก็ใช้ไม่ได้ เพราะว่าเป็นกฎกติกาของ สตง. เขาเงินรัฐบาลถ้าจ่ายในที่ที่ไม่ใช่พื้นที่เอกสิทธิ์ ช่วยเยียวยากี่ไม่ได้ ถ้าใช้ก็ผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นทุกคนต้องมาเข้าสู่ในระบบน่ะครับ รัฐบาลก็จะไปหามาตรการว่าทำอย่างไร เขาจะเข้าสู่ระบบได้ อันนี้รัฐบาลนี้จะรับทำต่อไปน่ะครับ

เรื่องตะวันออกกลางไม่ต้องกังวลน่ะครับ ผมก็มีความสนิทสนมกับผู้นำหลายประเทศด้วยกัน แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่ประเทศญี่ปุ่นผมได้มีโอกาสพบกับ ท่านองคมนตรีชทายาท เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย ท่านก็มีสัมพันธไมตรีดี ท่านบอกว่าเรื่องเก่านี้คือเรื่องเก่า วันนี้ท่านกับผมจะเดินประวัติศาสตร์ของไทยกับประเทศซาอุดีอาระเบียไปด้วยกัน เชิญผมไปเยือนในเร็ว ๆ นี้นะครับ แล้วจะพาผมไปเยือนทุกประเทศในกลุ่มกัลฟ์ (Gulf) ทั้งหมดน่ะครับ สำหรับประเทศบาห์เรน ท่านนายกรัฐมนตรีก็มีความสนิทสนมกับผมดี ถือว่าเป็นพี่ใหญ่กัน ท่านมีอายุมากแล้ว ท่านชอบประเทศไทยทั้ง ๒ ประเทศผมคิดว่าเราจะมีความร่วมมือที่ดีมากยิ่งขึ้นน่ะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของแรงงานท่านก็บอกดี ท่านต้องการอยู่แล้วแรงงานโดยการก่อสร้างต่าง ๆ แต่การที่จะมาก่อสร้างประมูลสนามบินอย่างเมื่อสักครูนี่กฎหมายเราทำอย่างนั้นไม่ได้ เราจะไปจีใครมาไม่ได้หรอก มันต้องเข้าประมูล เปิดโครงการขึ้นมาเข้าประมูลตาม ทีโออาร์ (TOR) อันนี้ทางนี้ก็จะรับดำเนินการต่อไปน่ะครับกระทรวงคมนาคม

ในเรื่องของภัยแล้ง โขง ซี มูล เรามีแผนงานในการดำเนินการอยู่แล้วในการขุดลอกต่าง ๆ เยอะไปหมด แต่พอเข้าทำจริง ๆ ทำไม่ได้ ประชาชนไม่ยอม นี่คือปัญหาของบ้านเรา ทุกกิจการมีปัญหาหมด เพราะประชาชนไม่ยินยอมให้ทำ แต่เราก็จะศึกษาดำเนินการต่อไประยะยาว บางอันเราก็ทำไปแล้ว ขุดลอก โขง ซี มูล ทำประตูปิดระบายน้ำระบายน้ำในแม่น้ำชีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันก็ดีขึ้นน่ะละ คราวนี้ก็รอน้ำอย่างเดียวละ วันนี้เราเพิ่มปริมาณการขุดเจาะ การขุดแหล่งน้ำใหม่เยอะแยะมาก ๔ ปี ๕ ปีที่ผ่านมา แต่ปัญหาเผชิญฝนมันไม่ตก เพราะฉะนั้นในแหล่งเก็บน้ำเหล่านี้ น้ำมันก็น้อย ในพื้นที่ต่าง ๆ ที่ขุดลอกของเก่าหนองน้ำธรรมชาติทำทุกหนองน่ะละครับ มีแผนทุกหนอง ทั้งหมดอยู่ใน

แผนบริหารจัดการน้ำ ๒๐ ปี ซึ่งยังไม่ได้กู้เงินมาทำเลยใช้งบประมาณประจำปีทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นนี่คือความแตกต่างนะครับ อย่างเช่นเขื่อนที่ชัยภูมิ ก็รัฐบาล ขออนุญาต ขอฟุดต่องเงินไปรัฐบาลใหม่ด้วยนะครับ เพราะเราทำมาด้วยกันนั่นละ ในพื้นที่โขง ซี มูล ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ กว่า เพิ่งมาเสร็จเริ่มทำได้ในปีที่แล้วผมไปเปิดมาเอง ชาวบ้านก็พอใจ มีความสุข ก็เพียงแต่ว่ารัฐบาลนี้ สทนช. ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ปรับขนาดให้มันเล็กลง ขยับเลือนออกมาแค่นี้ทำไมไม่ทำ ผมก็ได้ตำหนิไปแล้วละว่าถ้าทำปั๊บมันก็ได้หมด ถ้าไปทำในพื้นที่ป่าทั้งหมดมันก็ติดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเข้าไปอีก มันต้องขยับแบบนี้ บางโครงการใหญ่เกินไปก็ลดให้มันเล็กลง งบประมาณให้มันสั้นลง หรือทำเป็น ท่อน ๆ ท่อนที่ ๑ ท่อนที่ ๒ ท่อนที่ ๓ อย่าเสนอโครงการใหญ่ ๆ มาทีเดียว มันทำไม่ได้ทุกที พอประชาพิจารณ์ก็ไม่ผ่าน ไม่ผ่านก็ค้างไปสิครับ ๑๐ ปี ๒๐ ปี รัฐบาลก็ทำมาแล้วนะครับ ที่วังสะพุงก็เป็นแบบอย่าง ให้ดำเนินการต่อไปนะครับในแผนบริหารจัดการน้ำ

เรื่องปัญหาการทุจริตนะครับ มันมีหลายอย่างด้วยกันคือพบโดยเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ต้องทำอะไรเต็มที่ ใครละเมิดต้องลงโทษ ผมยืนยันที่ผ่านมาก็ลงโทษ ไปเป็นจำนวนมากพอสมควรนะครับ อันที่ ๑ ทราบโดยเจ้าหน้าที่ตามหน้าที่ของตัวเอง ๒. ทราบโดยประชาชน ประชาชนก็ต้องรู้ช่องทางว่าการดำเนินการจะทำได้อย่างไร ไม่ใช่ โพสต์ (Post) ในคลิป (Clip) ในโซเชียล (Social) อย่างเดียว แจ้งความร้องทุกข์ กล่าวโทษนะครับ แล้วก็ท่านต้องสวณรายชื่อต่าง ๆ ของรัฐบาลเจ้าหน้าที่เขาก็จะปกปิด ให้เป็นพยานนะครับ เพราะฉะนั้นอย่ากังวลตรงนี้นะครับ คือบางอย่างไม่มีหลักฐานหรอกครับ ทั้ง ๆ ที่รู้ แล้วเวลาเข้าพิจารณาคดีก็ดูเรื่องหลักฐาน วัตถุพยาน พยานบุคคล พอไม่มีขึ้นมาปั๊บ แล้วจะทำอย่างไร แล้วบางอย่างก็เป็นการสมยอมกันทั้งคู่ ผมเคยบอกไว้แล้วว่าคนที่ให้ต้องมีความผิดด้วยถูกไหม กฎหมายตอนนี้เรามีอยู่แล้วระมัดระวังด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผลจะออกมาอย่างไรก็ต้องเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม อะไรที่มันอยู่ในกระบวนการยุติธรรมรอ ให้เขาตัดสินก่อนนะครับ อย่าเอาอะไรมาพูดก่อนมันทำให้เกิดความวุ่นวายไปทั้งหมด ชี้นำไม่ใช่ครับ

เรื่องราคาพลังงาน รัฐบาลก็จะเข้าไปดูนะครับ ไม่ว่าจะแผน พีดีพี (PDP) การปฏิรูปราคาพลังงาน พลังงานเดิม พลังงานใหม่ พลังงานทดแทน จำไว้ว่าอยู่อย่างหนึ่งว่า

ทำไมถึงต้องมีพลังงานหลักไว้เดิม เพราะอันนั้นมันเสียรภาพ อีกอันหนึ่งพลังงานทดแทน
บางครั้งมันไม่มีเสียรภาพ แต่ดไม่มา ลมไม่พอ แต่รัฐบาลก็จำเป็นต้องทำส่วนนี้กับส่วนนี้ไว้
ทั้ง ๒ ส่วน -----

ไม่ใช่จะเลิกทางนี้ทั้งหมดแล้วมาทำทางนี้ทางเดียวมันเป็นไปได้สำหรับประเทศไทยนะครับ เพราะฉะนั้นมีการควบคุมอยู่แล้ว ในแต่ละวันถึงแม้ว่าตรงนี้จะทำเพื่อไว้ต้องสำรองไว้มากกว่าปกติ ทางนี้ก็ทดแทน แต่เขามีหน่วยงานในการที่จะเลือกใช้พลังงานในช่วงแต่ละวัน เพราะเวลากลางวันมันเป็นปัญหากับโรงงานต่าง ๆ เครื่องจักรราคาสูง ราคาแพง ถ้าไฟมันตกปั๊บไปนี้ มันเสียทั้งหมดเพราะฉะนั้นเขาจะใช้ในเวลากลางคืนบ้างอะไรบ้าง หรือว่าที่มีการใช้ไฟน้อยเขาถึงจะตัดพลังงานพวกนี้เข้ามา เพราะฉะนั้นมันต้องผสมผสานกันทั้ง ๒ ฝ่าย

เรื่องการค้า ราคาค้า ราคาตลาด กองทุนน้ำมันมันก็มีประโยชน์ของมัน แต่ต้องไปปรับให้เข้าใจกันให้มากยิ่งขึ้นนะครับ ถ้าเราไม่มีก็ลำบากในเรื่องของการพยากรณ์ราคาต่าง ๆ อย่างเช่น ในปัจจุบันเราก็ส่งเสริมการใช้น้ำมันไบโอดีเซล ปี ๒๐ (B20) ปี ๑๐๐ (B100) ต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ต้องเอาน้ำมันใส่ตรงนี้ราคาถึงจะลดลงได้เพื่อจะชักชวนคนเข้ามาใช้พลังงานตรงนี้ วันนี้เขาเชิญชวนรถดีเซล ทุกคันนะครับ ใช้ไบโอดีเซล ปี ๒๐ (B20) เพราะบริษัทบางบริษัทเขารับรองแล้วว่าใช้ได้ ไม่ต้องกลัวมันเสียหรือครับ เขาเปลี่ยนไส้กรองเปลี่ยนอะไรนิดหน่อยเท่านั้นเอง ถ้าท่านไม่สนใจตรงนี้เราจะผลิตพลังงานจากน้ำมันปาล์มมาขายใคร หลายคนบอกให้ผลิตเยอะ ๆ มันก็ต้องขยายโรงงาน ๒. หาลูกค้า ถ้าลูกค้าไม่ใช้แล้วจะทำอย่างไร วันนี้เราใช้ในรถขนส่ง รถเมล์ รถไฟ เราก็ใช้ไปมากพอสมควรแล้วสามารถซัพพอร์ต (Support) อันนี้มาได้อีกเป็นแสนตันนะครับ ถ้าเราใช้มากกว่านี้ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ๓๐๐,๐๐๐ ตัน ปาล์มจะไม่เกิดปัญหาอะไรเลยในอนาคต แล้วปาล์มนี้ไม่ใช่ประเทศไทยทำไม่ได้ ทำไม่ได้ วันนี้ อียู (EU) นี่ท่านบอกว่าให้ผมไปขาย อียู (EU) เขาบอกมากับผมว่าเขาจะไม่ซื้อ เขาจะไม่ใช้น้ำมันปาล์มอีกต่อไปในเรื่องของการบริโภค พลังงานก็ไม่ได้จะขายเขาจากไหน ต้องส่งที่มาของที่ปลูกด้วย ถ้าปลูกในพื้นที่ป่า ไม่ซื้อ นี่ละครับคือพันธสัญญาที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา รัฐบาลพยายามเต็มที่ เพราะฉะนั้นเราถึงต้องมาแก้ปัญหการใช้ในประเทศนะครับ ทั้งยางอะไรอย่างที่ท่านเห็น พาราซอลล์วันนี้ก็ได้รับความนิยมมากขึ้น โดยรัฐบาลนำมาทุกอำเภอ ๆ ละ ๑ กิโลเมตร ใช้ไปก่อน เพื่อเป็นการทดสอบด้วยอะไรด้วยต่าง ๆ ถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริงมันก็จะขยายไปได้มากเยอะขึ้น วันนี้ก็ใช้ดีออกมาได้มากพอสมควรเป็นแสนตันเหมือนกัน ถ้าเราใช้ได้มากขึ้นมันก็จะดีขึ้นนะครับ

ในส่วนของยางพารา ตอนนี้ผมก็ได้ติดต่อไปกับประเทศกลุ่มมุสลิม เขามีการลงทุนในแอฟริกาจะทำถนน เขาก็สนใจเรื่องพาราซอลล์กับเรา เขามาพบผม แล้วเขาขอว่า

ขอทดสอบ ขอให้ส่งของไปแล้วไปทำให้เขาดูที่โน่น เขายอมรับในขณะนี้ ซึ่งเขาคิดว่าถ้าทำได้ เขาจะซื้ออย่างพาราจากเราไปทำถนนที่แอฟริกาทั้งหมด นี่ละครับ รัฐบาลทำงานแบบนี้

เรื่องเกษตรกร วันนี้เราก็ต้องดูสิ่งสำคัญที่สุดก็คือดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ถ้าเรามองตัวเลขสถิติแล้วนี่เราปลูกยางมากเป็นอันดับ ๑ ในอาเซียน (ASEAN) ถ้าปาล์มเราอันดับ ๓ ในอาเซียน (ASEAN) แต่ทั่วโลกมีของเหล่านี้ในสต็อก (Stock) เป็นจำนวนมาก เนื่องจากการขายล่วงหน้าด้วยอะไรด้วย ซึ่งมันทำให้ราคาที่เราซื้อล่วงหน้าไปแล้วราคามันสูงในช่วงนั้น พอเก็บสต็อก (Stock) มานาน ๆ เข้าราคามันตก เขาก็ต้องพยายามที่จะหาเงินมาทดแทนในสิ่งที่เขาขาดทุนตรงนั้น นี่คือตลาดล่วงหน้าครับ ก็รวมความไปถึงบรรดาเสือสิงห์อะไรต่าง ๆ ที่เป็นคนจัดซื้อจัดหาด้วย ขอให้เข้าใจด้วยกัน มันจะได้ไปด้วยกันได้ก็แล้วกัน เรื่องเกษตรแปลงใหญ่ครับ วันนี้มี mob (Mob) นี้อย่ามี mob (Mob) เลย ใช้คำว่า ถ้าจะมาก็คือเป็นกลุ่มคนที่จะมาพูดกัน ผมก็ส่งคนไปพบไปอยู่กันที่หน้า ก.พ. เสีย ไม่ใช่มาหน้าทำเนียบ ไปล้อมทำเนียบ ไปบุกทำเนียบ ผมว่าประเทศชาติเสียหาย ขอร้องเถอะ ก็สุดแล้วแต่ท่านนะครับ ฉะนั้นมาแล้วก็พูดกันเอามาแล้วก็ฟังเหตุผลกัน มันก็จบแล้ว ผมก็รับทุกเรื่องนั่นละ ผมไม่จำเป็นต้องไปพบหรือ ผมจัดคนไปพบหมด ทั้งคนของผม ทั้งกระทรวงที่เกี่ยวข้องนะครับ การใช้เงินของราชการต้องระมัดระวังนะครับ ถ้าไม่มีเอกสารสิทธินี้มันยาก แม้กระทั่งการเยียวยายังยากเลย ภัยแล้งภัยอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ หรือแม้กระทั่งยาง สวนยาง สวนยางปลูกเกินในพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์เท่าไร นี่ละครับ ปริมาณที่มันเกินอยู่ตรงนี้เป็นล้านไร่ ผลผลิตก็ล้านตันละตรงนั้น แล้วปลูกเพิ่มไปเรื่อย ๆ ตอนนี้พืชหลายอย่างกำลังโต พอโตขึ้นล้นตลาดหมดทุกอัน เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าเราจะโซนนิ่ง (Zoning) กันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเราจะยอมหรือไม่ มันขึ้นอยู่กับทุกท่านที่พูดเมื่อสักครู่นี้ ท่านต้องอธิบายเขาด้วยว่าเหตุผลมันคืออะไร ทำไมถึงต้องทำแบบนั้น ไม่ใช่รัฐบาลจะไปบังคับเขา บังคับไม่ได้หรือครับคนไทย

เรื่องทหารผ่านศึก ก็ได้มีการขึ้นเงินไปแล้วครึ่งหนึ่ง แล้วก็จะไปดูแลในฐานะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมใช่ไหมครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมคนเก่า ท่านก็ทำอยู่แล้ว ดูแลอยู่แล้ว ผมก็จะดูให้ นะครับ

เรื่องการตรวจสอบ เมื่อสักครู่นี้เรื่องร้องเรียนอะไรนะ เชื่อนอะไรต่าง ๆ ทั้งหมด มันทำไม่รู้ก็ครั้งแล้ว ก็ต้องไปพิสูจน์ทราบให้ดีให้ชัดเจนว่า ตอนนี้นั้นสมัย คอมมิวนิสต์หรือสมัยภรรยาหรือลูก ผมไม่รู้ว่ามันจบตอนไหน มันจบตั้งแต่ปีเท่าไร ๖๖/๒๓ ไม่ใช่หรือ เขาก็มีกติกาอยู่แล้ว อายุเท่าไรอะไรเท่าไร ทั้งเมียทั้งลูกทั้งอะไรต่าง ๆ ตอนนั้น ยังไม่เกิดเลย บางครั้งรายชื่อ ผมไม่ได้ว่ามันผิดหมดนะ ก็จะไปดูให้อีกครั้งแล้วกัน

เรื่องเกษตรกร เมื่อสักครู่นี้พูดไปแล้ว ๒๕ ล้านราย ต้องไปดูสิว่าหนี้สิน จะทำอะไรกับเขา สิ่งสำคัญที่สุดคือวันนี้ทำนาทำอะไรแล้วไม่ได้เงิน เป็นหนี้เขาหมด ใช้หนี้ เขาหมด รับกระดาษมา รับกระดาษมาว่าขายของแล้วได้เท่านี้ แต่ไม่ได้เงินหรอกครับ ระหว่างนั้นก็กู้เขามา กู้โรงสีนั่นละครับ กู้นายทุนนั่นละครับ เพราะฉะนั้นทำอะไรหนี้ตรงนี้จะลดลง มันเป็นธรรมชาติหรือไม่เดี๋ยวผมจะไปรื้อดูนะครับ ผ่านมาท่านรองนายกรัฐมนตรี ก็พยายามทำเต็มที่แล้ว หนี้ในระบบเป็นเบี้ยล่างเขาตลอด เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ทำอย่างไรดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) มันจะต้องกัน ราคาจะได้สูง ถ้ามันมาก ราคามันก็ต่ำ สต็อก (Stock) เยอะมันก็ต่ำ นั่นคือกลไกตลาดทั้งหมดในปัจจุบัน ซึ่งท่านทุกคน คงทราบดีอยู่แล้วนะครับ ในส่วนของตรงนี้สำคัญที่สุดเลยคือหนี้ของชาวนา แล้วจะทำ อย่างไรเขาจะฟื้น ก็กู้ต่อ ๆ เอาเงินไปใช้รายเดือน กว่าข้าวออกมาก็ไม่ได้เงินอยู่แล้ว ได้เป็น กระดาษมาใช้ไหม นี่คือข้อเท็จจริงนะไม่รู้ว่าใช่หรือไม่เล่า น่าจะใช่นะครับท่าน ผมก็รู้ ในทำนองนี้ เพราะฉะนั้นท่านต้องช่วยตรงนี้ ลดต้นทุนการผลิตให้ได้ ทำอย่างไรลดต้นทุน การผลิตให้ได้ วันนี้ถ้าต้นทุน ๗,๐๐๐ ขายได้ ๙,๐๐๐ ๔ เดือน ข้าวอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ ช่องว่างตรงนี้มันเท่านี้ แต่ตรงปลายนี้มันเปลี่ยนตลอด วันนี้ราคาข้าวที่เราขายแข่งเขาไม่ได้ ราคาข้าวเรานี้มันสูง ตัวเลขมีอยู่แล้วราคาข้าวมันสูง ขออนุญาตนะครับ ระบายเวลาหน่อย คือจะได้เซฟ (Save) เวลานั้นถ้าจะพูดเรื่องเดิม ๆ ผมได้ตอบเสียทีเดียวนะครับ เรื่องของข้าว ราคามันเทียบกันแล้วเราสู้เขาลำบาก แต่เราพยายามอย่างเต็มที่ เราก็เป็นอันดับ ๒ ในขณะนี้ ใช่ไหม ๑๑ ล้านตันกว่า แต่ถ้าผลิตข้าวมากกว่านั้นเป็นจำนวนมากก็ขายในประเทศ แยกให้ออกนะครับว่าข้าวขาว ข้าวเปลือก ข้าวเหนียว ข้าวคุณภาพ ข้าวหอม ข้าว กข ๔๓

ข้าวอะไรอีกอันครับ ข้าวอบ ข้าวที่ขายแอฟริกาข้าวอะไร ข้าวหนึ่ง เธอต้องแยกให้ออกว่า ข้าวมันจะผลิตอย่างไรเท่าไร ตรงนี้เท่าไร อย่างนี้เท่าไร ๆ จะขายที่ไหน จะกำหนดพื้นที่ไว้ ตรงไหน น้ำมันมีพอหรือไม่ ถ้าไม่พอตรงนี้ต้องการน้ำมันมากใช้หรือไม่ ข้าวนี้ต้องการน้ำมันมากใช้หรือไม่ แต่ละพันธุ์มันต้องการน้ำคนละอย่างกัน อย่าลืมน้ำที่เราใช้น้ำมันมากกว่าต่างประเทศ เขาใช้น้ำในการปลูกข้าว ๓ เท่า ใช้ที่ดินมากกว่าเขาในการได้รับผลผลิตวันนี้จากเดิม ๓๐๐ กว่ากิโลกรัม วันนี้ขึ้นมา ๔๐๐ กว่ากิโลกรัม มันควรจะ ๖๐๐ กว่ากิโลกรัมหรือไม่ จะทำอะไรละครับในเมื่อดินมันไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าบางครั้ง มันต้องปรับเปลี่ยนพื้นที่ในการเพาะปลูก ไปปลูกอย่างอื่นบ้าง วันนี้ปลูกข้าวโพดก็ดีขึ้น เขาก็พอใจ พอปลูกข้าวโพดมากขึ้น เอาอีกแล้ว เตือดร้อนอีก วันนี้แก้ทุกอัน พืช ๖ ชนิด สับปะรดก็เข้าไปแค้นะ สับปะรดจะทำอย่างไร จะเข้าโรงงานก็ได้หรือจะขายกินก็ได้ ถ้าสับปะรดอันนี้ป้อนโรงงานมันล้นตลาด มันก็ขายไม่ออก คนก็ไม่กินอีก มันต้องพลิกแพลง ไปอย่างนี้ ดูในโทรทัศน์ก็เห็นเขาทำกันมาเยอะแยะ วันนี้ก็ต้องระวังทุเรียนอีกนะครับ ปลูกกันเยอะแยะไปหมด ระวังมันจะเกินอีก เราต้องควบคุมตรงนี้ไว้ให้ได้นะครับ อันนี้ คือสิ่งที่คนรุ่นเก่าทราบ เพราะฉะนั้นคนรุ่นใหม่ ๆ เกษตรกรใหม่ ๆ ก็ต้องติดตามในเรื่อง เหล่านี้แล้วก็แก้ปัญหาของตัวเอง ถ้าทุกคนลงไปทำเหมือนเดิมหมดมันก็เป็นแบบเดิมหมด รัฐบาลไหนก็แก้ไม่ได้ กฎหมายตัวไหนก็ทำไม่ได้ทั้งหมด ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป มีท่านรัฐมนตรีขอชี้แจงอีก ๒ ท่าน ไม่เกินท่านละ ๕ นาทีนะครับ ๑. ท่านเฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒. ท่านรัฐมนตรีเทวัญ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า กำหนดเวลาชี้แจงของ คณะรัฐมนตรีนี้ก็มีกำหนดไว้นะครับ ถ้ามีอย่างไรรู้ก็ปรึกษากับวิป (Whip) ๓ ฝ่ายด้วยนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเฉลิมชัยครับ

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมขออนุญาตที่จะชี้แจงในส่วนในเรื่องภัยแล้งที่เป็นวิกฤตของประเทศ ณ ขณะนี้ แล้วก็ได้รับความสนใจจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นจำนวนมากนะครับ แล้วก็ต้องขอขอบคุณในความห่วงใยที่ท่านสมาชิกท่านได้ให้ความสำคัญในเรื่องของภัยแล้งที่กำลังเกิดขึ้น ณ ปัจจุบันนี้ ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่แล้วก็ส่วนที่เกี่ยวข้องได้จัดคำแนะนำของท่านทุกข้อนะครับ นำไปเพื่อที่สิ่งไหนที่สามารถจะปฏิบัติได้ก็จะดำเนินการเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนได้ทันทีนะครับ แต่ขณะนี้ครับ ผมขออนุญาตแจ้งให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ทราบข่าวดีสักนิดนะครับว่า หลังจากที่ฝนทิ้งช่วงไปประมาณ ๒-๓ เดือนขณะนี้อาทิตย์ที่ผ่านมาระลอกดีที่มีลมมรสุมเข้า ขณะนี้มีฝนตกในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนแล้วก็ภาคอีสาน รวมทั้งภาคกลาง จากรายงานที่ผ่านมา ๒ วัน ขณะนี้เรามีน้ำเต็มจากที่ไม่น้ำเลยเรามีน้ำเต็มเข้ามาในเขื่อนสิริกิติ์ และเขื่อนภูมิพล วันหนึ่งประมาณ ๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งถือว่าเป็นข่าวดีนะครับ แล้วก็พี่น้องที่อยู่หน้าเขื่อนก็ได้รับผลจากฝนตกในครั้งนี้ครับ ขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในส่วนของการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ซึ่งเกิดจากฝนทิ้งช่วงทั้ง ๆ ที่เป็นต้นฤดูฝน จะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือในส่วนของการแก้ไขแบบเร่งด่วนก็ได้มีการสั่งการนะครับ แต่ก่อนอื่นขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้สบายใจว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ถึงแม้จะมีรัฐมนตรี ๔ ท่าน แต่ทำงานเป็นทีมเดียวกันทั้งหมดขอให้ทุกท่านสบายใจนะครับ การแก้ปัญหาเร่งด่วนวันนี้

สิ่งแรกที่ดำเนินการ ก็คือสั่งให้มีการบริหารจัดการน้ำที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากที่สุด รวมถึงการที่จะต้องบริหารน้ำไปให้ถึงแล้งหน้าให้ได้ ในกรณีที่วิกฤตที่สุดก็คือไม่มีฝน ไม่มีน้ำมาเติมเขื่อน เต็มอ่างเก็บน้ำ หรือแหล่งน้ำทั้งหมดจะต้องมีการบริหารจัดการน้ำทั้งในส่วนของการอุปโภคบริโภคสำหรับพี่น้องประชาชน และเพื่อการเกษตรที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ซึ่งมีพืชหลักก็คือข้าวนะครับ ซึ่งตรงนี้เราจะทำให้เกิดความเสียหายให้น้อยที่สุด ส่วนที่เสียหายแล้วในเบื้องต้นที่ท่านรัฐมนตรีช่วยประภัตรท่านได้กล่าวไปเมื่อวานตรงนั้นเราไม่สามารถจะแก้ไขได้ แต่ได้ดำเนินการสั่งให้เจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอ เกษตรตำบลทุกพื้นที่เข้าสำรวจความเสียหายทั้งหมดเพื่อที่จะดูว่า

ถ้าอยู่ในกรณีที่เขาขายสามารถที่จะจ่ายเงินชดเชยในส่วนโดยตรงนี้ได้ก็จะดำเนินการ
อย่างทันทีนะครับ

ส่วนที่ ๒ ก็คือการแก้ไขโดยการส่งร่น้ำเข้าไปดูแลในพื้นที่ที่ประสบภัยแล้ง
ในเรื่องของการอุปโภคบริโภค ซึ่งวันนี้ทางกรมชลประทานและทุกภาคส่วนได้ทำงาน
อย่างต่อเนื่องทุกวัน และสิ่งที่ท่านเห็นทุกวันนี้ก็คือการทำฝนเทียม ซึ่งได้มีการสั่งให้มีการบิน
ทุกวัน ทุกพื้นที่ที่มีสภาพอากาศที่เหมาะสม ทั้งความชื้นสัมพัทธ์ ทั้งความหนาแน่นของเมฆ
ทั้งความเร็วของลม ทุกพื้นที่ที่สามารถจะทำฝนเทียมได้ขณะนี้ครับ ได้สั่งการให้ทำการบิน
ขึ้นทันทีนะครับ อย่างน้อยที่สุดฝนที่ได้มาพืชที่ปลูกอยู่หน้าเขื่อนก็สามารถที่จะได้รับ
ประโยชน์จากตรงนี้ และวันนี้จากที่รายงานได้ผล ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ ในการทำแต่ละครั้ง
เพราะฉะนั้นนี่คือการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เราได้แก้ไขปัญหาเรื่องภัยแล้งให้กับ
พี่น้องประชาชน แล้วก็ในส่วนการแก้ไขปัญหาระยะยาว ได้มีการให้เร่งสำรวจจากการเสนอ
ของท่านทุกแหล่งน้ำจะต้องมีการโครงการทำฝายและแก้มลิง เพื่อเก็บกักน้ำในฤดูฝนไว้ใช้
ในยามที่ขาดแคลนหรือในฤดูแล้ง ซึ่งตรงนี้เราได้มีมาตรการส่งไปให้กับทุกส่วนของ
กรมชลประทานดำเนินการนะครับ แล้วก็เราจะเริ่มศึกษาพื้นที่ขึ้นมาใหม่ก็คือโครงการเติมน้ำ
ให้กับเขื่อนสิริกิติ์และเขื่อนภูมิพล เพราะ ๒ เขื่อนนี้จะเป็นเขื่อนที่ดูแลพื้นที่ชาวไร่ชาวนา
เป็น ๑๐ ล้านไร่ครับ -----

เพราะฉะนั้นมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ ผมเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้สบายใจว่า ทุกภาคส่วนของราชการ ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อย่างเดียว เราดำเนินการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเร่งด่วนระยะยาว แต่ถ้าท่านมีข้อเสนออย่างไร ถ้าสามารถจะปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ได้ก็พร้อมจะน้อมรับแล้วก็นำไปอยู่ในแผนงานครับ ขอบขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ของท่าน รัฐมนตรีเฉลิมชัยใช้ไป ๕ นาทีนะครับ ต่อไปท่านรัฐมนตรีเทวัญครับ

นายเทวัญ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นายเทวัญ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กระผมเองขอเพิ่มเติมจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องสินค้าออนไลน์ คือเรื่องนี้สภาพปัญหาของผู้บริโภคที่ได้มาร้องกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งขึ้นตรงกับสำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะปีที่แล้ว คือปี ๒๕๖๑ มีทั้งหมด ๒,๖๗๓ ราย สรุปประเด็นปัญหาก็คือมีการสั่งซื้อและชำระเงินแต่ไม่ได้รับสินค้า โฆษณาอันเป็นเท็จ การไม่ได้รับเงินคืนสินค้าที่รับไม่ตรงตามการที่สั่งซื้อ และสินค้าไม่ได้มาตรฐาน เรื่องนี้รัฐบาลก็เป็นห่วงผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ในขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ผลักดันพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรผู้บริโภคขึ้น สภาองค์กรผู้บริโภคอันนี้จัดตั้งมาได้ประมาณเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นี้เป็นกฎหมายใหม่ที่ให้องค์กรผู้บริโภครวมตัวกัน เป็นบุคคลธรรมดาตั้งแต่ ๑๐ ท่านขึ้นไป มีผลงานการคุ้มครองผู้บริโภคมาภายใน ๒ ปี รวมตัวเป็นองค์กรผู้บริโภค และหลังจากนั้นไปจัดตั้งเป็นองค์กรผู้บริโภคร่วมกับทางสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นนายทะเบียนกลาง ตามต่างจังหวัดก็จะมอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับมอบจดทะเบียน หลังจากจดทะเบียนเสร็จแล้วรวมตัวกันได้ตั้งแต่ ๑๕๐ องค์กรขึ้นไป ก็จัดตั้งเป็นสภาได้รวบรวมเสียงได้ครึ่งหนึ่งของ ๑๕๐ ก็จัดตั้งเป็นสภาองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค ก็จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยเหลือผู้บริโภคที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ เพราะปัจจุบันผู้บริโภคของเราจำนวนมากที่สั่งซื้อแล้วไม่ได้สินค้า เสียเงินแล้วไม่ได้เงินคืนด้วย เรื่องนี้ทางรัฐบาลโดยท่านพลเอก ประยุทธ์ก็เป็นห่วงนะครับ ผลักดันพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา เมื่อจัดตั้งเป็นสภาองค์กรผู้บริโภคแล้ว รัฐบาลจะอุดหนุนเงินเริ่มต้นให้อีก ๓๕๐ ล้านบาท เป็นการเริ่มต้นของสภาองค์กรแห่งนี้ ซึ่งก็จะเป็นช่องทางอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนที่ได้รับ

ความเดือดร้อนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบ สามารถที่จะมาใช้ช่องทางนี้ดำเนินการ
นอกจากทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ขึ้นตรงกับสำนักนายกรัฐมนตรี
ในเบื้องต้นผมเลยกราบเรียนไว้อย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านรัฐมนตรีใช้ไปเพียง ๓ นาทีนะครับ ต่อไปกลับเข้าสู่การอภิปรายของท่านสมาชิก
ผมขอทบทวนอีกทีนะครับ ชุดต่อไปก็เป็นพรรคร่วมฝ่ายค้านก่อน ท่านชวลิต วิชยสุทธิ์
๒๐ นาที แล้วมาพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์ แล้วก็ไปสมาชิก
วุฒิสภา ๒ ท่าน พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ ท่านละ ๕ นาที กับ ท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย
เชิญตามนี้นะครับ ชุดที่ ๒ นี่นะครับ ท่านชวลิต เชิญครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ บัญญัติว่า คณะรัฐมนตรีก่อนที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดิน
ต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา แม้จะไม่มี การลงมติ แต่เป็นขั้นตอนสำคัญก่อนเข้าบริหาร
ราชการแผ่นดิน -----

ดังนั้นการที่ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาประชุมร่วมกันในวันนี้ ผมถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีประเด็นที่จะอภิปรายต่อการแถลงนโยบายของรัฐบาลอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกันคือ

ประเด็นแรก นโยบายอดีตสะท้อนหลักคิดที่ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ประเด็นที่ ๒ เราต้องทราบหัวใจของปัญหาถึงจะแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

ประเด็นที่ ๓ ทางออกและข้อเสนอแนะ

ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นแรกนโยบายอดีตสะท้อนหลักคิดต่อเนื่องถึงปัจจุบัน กระผมได้ไปตรวจสอบนโยบายที่ท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงต่อ สชนช. เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ มีข้อความสำคัญตอนหนึ่งว่า การที่รัฐบาลนี้ไม่ได้จัดตั้งขึ้นจากพรรคการเมือง จึงไม่มีนโยบายพรรคที่ใช้หาเสียงหรือหวังคะแนน ประชานิยมมาเป็นฐานการเมือง ทุกท่านจึงไม่ต้องวิตกว่าจะมีการนำประเทศเข้าไปผูกพันจนเสียวินัยการคลัง หรือเกิดภาระอนาคต และด้วยความที่มีความเป็นเอกภาพทางนโยบาย จึงไม่ต้องวิตกว่าการทำงานในแต่ละกระทรวงจะไม่บูรณาการสอดคล้องหรือพายเรือคนละที่ สิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นพลังอำนาจหรือเกื้อหนุนให้รัฐบาลทำงานยากให้สำเร็จในเวลาสั้นได้อย่างราบรื่น สิ่งที่กระผมในฐานะหัวหน้ารัฐบาลจะกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดมิให้การทำงานของรัฐบาลกลายเป็นภาระของประเทศเป็นอันขาด ท่านประธานที่เคารพครับ สาระสำคัญของแถลงนโยบายดังกล่าวเพียง ๖ บรรทัด ผมแยกได้ ๓ ประเด็นดังนี้

๑. รัฐบาลไม่ได้มาจากพรรคการเมือง จึงไม่มีนโยบายพรรคที่ใช้หาเสียงหรือหวังคะแนนนิยม ผมขออนุญาตที่จะถามท่าน พลเอก ประยุทธ์ตรง ๆ ว่า กรณีมีการกล่าวกันว่าที่ท่านส่งรัฐมนตรีท่านหนึ่งไปเป็นหัวหน้าพรรคและอีกท่านหนึ่งไปเป็นเลขาธิการพรรคของพรรคการเมืองหนึ่ง สะท้อนความคิดการสืบทอดอำนาจหรือไม่

ประการต่อมาครับท่านประธาน การที่ใช้ชื่อนโยบายโครงการประชารัฐของรัฐบาลเป็นชื่อของพรรคการเมือง เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนในการสืบทอดอำนาจหรือไม่

ประการที่ ๓ นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือบัตรประชารัฐ ทำไมรัฐบาลต้องอัดเม็ดเงินลงไปก่อนเลือกตั้งไม่กี่วัน หาเสียงหรือไม่ เอาเปรียบกันหรือไม่

ในประการที่ ๒ ท่านบอกว่าจะไม่ดำเนินการให้เสียวินัยการคลัง แต่การที่
ทุ่มเทงบประมาณประชานิยมในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นเงินนับแสนล้านบาท เสียวินัย
การคลังหรือไม่

ประการที่ ๓ มีกรณีที่จะเสียวินัยการคลังชัด ๆ อีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งคนทั่วไป
ไม่ทราบ แม้แต่ฝ่ายกฎหมายของพรรคเพื่อไทย ผมถามถึงกฎหมายฉบับนี้ก็ยังไม่รู้เรื่องเลยว่า
ผ่าน สนช. แล้ว เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากในหลักคิด ในการนำงบประมาณแผ่นดินของรัฐ
ซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชนมาใช้ โดยไม่ต้องมีแผนงาน โครงการ ไม่ต้องผ่านสภา

โดยนำไปแฝงไว้เจียบ ๆ ใน พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้วก็ผ่าน สนช. อย่างเจียบ ๆ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้ที่ผมว่ามาอย่างเจียบ ๆ นั้น ในมาตราอื่น ๆ ล้วนเป็นพัฒนาการที่ดี คือ พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ ได้ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อที่จะให้ทันยุคทันสมัยซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่การมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ โดยอนุวัติคณะรัฐมนตรีสามารถใช้เงินก้อนหนึ่งเรียกว่า เงินสำรองจ่าย ท่านประธานทราบหรือไม่ครับว่าเป็นเงินเท่าไร ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่ ๕๐,๐๐๐ บาท ทุกรัฐบาลที่ผ่านมามีเงินงบกลางไว้ใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินและจำเป็น รัฐบาลนี้ ๕ ปีที่ผ่านมาได้ใช้งบกลางอย่างน่ากลัวครับท่านประธาน ปี ๒๕๕๘ ๓๗๒,๗๔๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๙ ๔๕๕,๓๘๙ ล้านบาท ปี ๒๕๖๐ ๔๔๘,๘๘๑ ล้านบาท ปี ๒๕๖๑ ๓๙๔,๓๒๖ ล้านบาท และปี ๒๕๖๒ ปีนี้ ๔๖๘,๐๓๒ ล้านบาท ถ้ารวมอีก ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ปาเข้าไปเกือบ ๑ ล้านล้านบาท ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นหลักการถ้าในยามบ้านเมืองเป็นประชาธิปไตย กระผมคิดว่าไม่มีพรรคการเมืองใดยินยอมที่จะให้มีการเอาเงินงบประมาณไปใช้โดยไม่ผ่านสภา ไม่มีแผนงาน ไม่มีโครงการ เป็นเงินถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมยังจำคำพูดของท่านประธาน ซึ่งวันนี้ท่านไม่ได้ยู่คิวขึ้นประชุม ท่านประธานชวนท่านกล่าวเสมอว่า ท่านยึดมั่นในระบบรัฐสภา ซึ่งจะเป็นการถ่วงดุลกันระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ จึงขอลาท่าน พลเอก ประยุทธ์ตรง ๆ ว่าเมื่อบ้านเมืองขณะนี้ท่านบอกว่ามันเป็นประชาธิปไตยแล้ว ท่านจะตัดมาตรา ๔๕ ออกไปหรือไม่ อยากฟังจากปากของท่าน ถ้าท่านบอกว่า ได้ พวกผมก็จะไม่ดำเนินการอะไรต่อ แต่ถ้าท่านบอกว่า ไม่ได้ โดยส่วนตัวผมจะเสนอต่อพรรคของผม ขอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้โดยตัดมาตรา ๔๕ ออกไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมเตรียมมาก็คือ หัวใจของปัญหา การจะแก้ไขปัญหาของประเทศต้องทราบหัวใจของปัญหาคืออะไร ถ้าค้นหัวใจของปัญหาไม่ได้ ไม่มีทางที่จะแก้ไขปัญหาได้ ปัญหาของประเทศมีมากมายมหาศาลหลายด้าน เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง การต่างประเทศ เป็นต้น แต่อะไรคือหัวใจของปัญหา ผมจะยกตัวอย่างการแก้ปัญหารุ่นพ่อ รุ่นพี่ -----

ซึ่งก็เป็นรุ่นพ่อ รุ่นพี่ ของท่านทั้งหลายนั่นละ ก่อนปี ๒๕๒๓ คนรุ่นหลังไม่รู้หรือว่าประเทศไทย มีสงครามภายในที่รบราฆ่าฟันกันเอง ทั้งเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน เสียชีวิตปีละนับพัน ๆ คน ตลอดจนทรัพย์สินของทางราชการ ของประชาชนเสียหายจำนวนมาก มีพี่น้องประชาชน ข้าราชการ แม้กระทั่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็เสียชีวิตจากเหตุการณ์ในอดีต ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเราและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ต้องไปพระราชทานเพลิงศพ ที่วัดพระศรีมหาธาตุทุกปี ทรงทุกข์โศกเศร้าที่เห็นคนไทยฆ่ากันเอง ตายปีละเป็นพันศพ ต่อเมื่อมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๖๖/๒๓ เรื่องการเมืองนำการทหาร ซึ่งมีหลักการ ใช้การเมืองนำการทหาร คำสั่งดังกล่าวลงนามโดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ภายใต้การอำนวยการการเสนอคำสั่งที่มีหลักคิดการใช้การเมืองนำ การทหารของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้น จากนั้นบ้านเมืองก็ เข้าสู่ความสงบ เลิกรบราฆ่าฟัน เกิดผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยออกจากปามาร่วมกันพัฒนาชาติ ไทย หลายท่านเป็นรัฐมนตรี เป็น ส.ส. เป็นนักธุรกิจ ทำงานเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองอยู่ใน ขณะนี้ ดังนั้นปัญหาของประเทศในขณะนี้เราก็ต้องมาคิดว่า ทำไมรัฐบาลนี้ทุ่มเทสรรพกำลัง เหลือเกิน ใช้เงินมากมายมหาศาล ขยัน ผมชื่นชมท่านนะครับ ท่านขยัน ทุ่มเทใช้เงิน ใช้งบถึง ๑๓ ล้านล้านบาทใน ๕ ปีที่ผ่านมา แต่ทำไมคนจนถึงเพิ่มขึ้น ๆ ขณะนี้ ๑๔.๕ ล้านคน ตรงนี้ประจักษ์ชัด แล้วครับ พ้องด้วยภาพว่าเราต้องมาผิตทางแน่ ถ้าเราไม่หาหัวใจ ของปัญหาให้เจอนั่นก็คือความเชื่อมั่นในการเมืองการปกครองของประเทศ ท่านประธาน ที่เคารพครับ เราดูย้อนหลังไป ๘๕ ปี ๘๖ ปี ประเทศไทยของเราเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร จำนวนมาก จนต้องขึ้นกินเนสบุ๊ก นี่เป็นต้นเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งหรือไม่ เมื่อเทียบกับประเทศ ที่เขาเคยยำแย่กว่าเรา เช่น ประเทศเกาหลี ผมจำได้ รุ่นพี่ รุ่นพ่อเล่าให้ฟังว่า เราเคยส่งทหาร ไปช่วยประเทศเกาหลีรบ ประเทศเกาหลีถูกบอมบ์ (Bomb) ยับเยินแทบจะไม่มีอะไรเหลือ แต่ปัจจุบันในปีหรือ ๒ ปีที่ผ่านมา กระทรวงกลาโหมของไทยต้องไปซื้อเครื่องบินฝึกรบ จากประเทศเกาหลี ประเทศเกาหลีผลิตอะไรต่าง ๆ ได้มากมาย แต่ทำไมประเทศไทยเรา ถึงถอยหลังเข้าคลอง ๆ เพราะการเมืองที่ไม่นิ่ง การเมืองที่ไม่มีประสิทธิภาพใช้หรือไม่ ถ้าใช่ นี่คือหัวใจของปัญหาหรือไม่ เราทำไมไม่มาแก้หัวใจที่ปัญหา ท่านประธานที่เคารพครับ ในปัญหาความเชื่อมั่นทางการเมืองที่กระผมเตรียมมามี ๒ ประเด็น ที่น่าจะจะต้องได้รับการแก้ไข

ประการแรก คือกติกาหรือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทำไมรัฐธรรมนูญต้องแก้ไข
มีการสำรวจจากทุกโพลล์ (Poll) มาเป็นระยะ ๆ มีความเห็นต่าง ๆ มากมายว่าจำเป็นต้องแก้ไข
ประเด็นอะไรบ้าง ผมคงไม่ต้องจําอะไร เพราะเวลาผมมีจํากัด -----

แต่ขอเอาวลีสำคัญที่ทุกคนเคยได้ยิน แล้วเห็นว่าต้องแก้รัฐธรรมนูญ ถ้าไม่แก้บ้านเมืองเดินไปไม่ได้ วลีสำคัญนั่นก็คือ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกแบบมาเพื่อพวกเรา รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกแบบมาเพื่อ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ผมไม่จำเป็นต้องเอ่ยชื่อผู้กล่าว เพราะเราเคารพนับถือกันเป็นการส่วนตัว เป็นผู้อาวุโส ทั้งท่านก็กล่าวอย่างองอาจต่อสาธารณะ สิ่งที่ผมคิดว่าจากวลีดังกล่าวเห็นได้ชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่เป็นกลาง มีการเอาเปรียบกันอย่างสาหัสในการเลือกตั้งที่ผ่านมา ท่านสมาชิกก็อาจจะบอกได้ว่า เมื่ออ่านนโยบายที่ทางรัฐบาลได้ส่งมาให้ ก็แก้แล้วนี่ อยู่ในนโยบายเร่งด่วน ข้อ ๑๒ หน้า ๓๓ ความว่า สนับสนุนให้มีการศึกษา การรับฟังความเห็นของประชาชน และการดำเนินการเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพครับ อ่านนโยบายดังกล่าวแล้วใคร ๆ ก็รู้ว่าให้อย่างเสียไม่ได้ ถ้าจำกันได้แต่เดิมไม่มีนะครับ ต้องต่อรองกันจนวายไปหมด ผมไม่แน่ใจว่าถูกหลอกหรือเปล่า หรือรู้ว่าหลอกแต่เต็มใจให้หลอกในการเข้าร่วมรัฐบาล ผมเป็นคนช่างจดช่างเก็บข้อมูลครับท่านประธาน เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ เร็ว ๆ นี้เอง ผู้สื่อข่าวได้ถามท่าน พลเอก ประยุทธ์ว่า มีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งยื่นเงื่อนไขการเข้าร่วมรัฐบาลไว้ข้อหนึ่งต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านนายกรัฐมนตรีมีจุดยืนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไร ผู้สื่อข่าวถามนะครับ ท่าน พลเอก ประยุทธ์ตอบสั้น ๆ แต่ได้ใจความว่า ผมไม่มีจุดยืนในการแก้รัฐธรรมนูญ ชัดหรือไม่ครับ เป็นเรื่องตามกระบวนการ ผมจึงไม่แปลกใจว่านโยบายเร่งด่วนข้อ ๑๒ ประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นที่กล่าวว่าเป็นการศึกษาเพื่อสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญมันจะประสบความสำเร็จ แต่ไม่แน่หลังจากฟังการอภิปรายของผมเมื่อท่าน พลเอก ประยุทธ์ทราบหรือเห็นพ้องต้องกันว่า หัวใจของปัญหาคือปัญหาการเมืองหรือไม่เหมือนเช่นที่รุ่นพ่อ รุ่นพี่ ในอดีตได้เคยวางแนวทางไว้ ท่านอาจจะมาเห็นตรงกับผมแล้วแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นสำคัญ เราไม่ได้คิดแก้ไขอะไรมากมายเลย ขอเพียงให้ประเทศเดินได้เอาแค่ ๒ ประเด็นก่อน

ประเด็นแรกที่มา ผมขออนุญาตต่ออีกนิดหนึ่ง ประเด็นแรกที่มาและอำนาจหน้าที่ของ ส.ว.

ประเด็นที่ ๒ ระบบการเลือกตั้ง ต้องยกเลิกครับ การจัดสรรปันส่วนผสมมันทำให้พรรคการเมืองมีมากมายจนนับไม่ถ้วน แล้วท่านจะบูรณาการนโยบายอย่างไร ผมพูดกับท่านประธานอย่างมีเหตุมีผลตรงไปตรงมา เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าการเมืองเป็นปัญหาหัวใจสำคัญของประเทศ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีรับและแก้ไข ผมมั่นใจว่าปัญหาเศรษฐกิจจะฉลุยแก้ไขได้ เดินไปได้ ผมเคยได้รับการไปเสวนาในเวทีหนึ่ง ผมไม่ได้ดูถูกหรือไม่ได้ไปต่อว่า ว่าท่านไม่อาจแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้เลย ผมยังเปรียบเปรยไปว่า ต่อให้ ๑๐ พลเอก ประยุทธ์ ๑๐ สมคิดก็แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจปากท้องไม่ได้ถ้าระบบไม่ได้รับการแก้ไข แต่ถ้าระบบได้รับการแก้ไขท่านจะทำงานอย่างสบาย ท่านแก้ไขปัญหามันเมืองได้แน่ ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้เวลาเกินไป ๑ นาที เป็น ๒๑ นาทีนะครับ ท่านขอลิต ต่อไปเป็นพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์ เชิญครับ

ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาวันนี้ได้เวลา ๗ นาทีนะคะ ขออนุญาตเข้าสู่ประเด็นเลย ก่อนอื่นขอชี้แจงในข้อที่ผู้อภิปรายก่อนหน้านี้ได้กล่าวถึงเล็กน้อยเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่โยงมาถึงงบกลาง อันที่จริงเป็นสิ่งที่รัฐบาลในหลาย ๆ สมัยที่ผ่านมาก็มีการทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปี ๒๕๔๗ ในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณก็มีการทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นมูลค่าถึง ๑๗๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ก็ไม่ใช่เรื่องใหม่เวลาพูดถึงอยากจะให้ข้อมูลอีกด้านว่าเป็นสิ่งที่กระทำกันมาไม่ใช่เฉพาะในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมาเท่านั้น ทีนี้ถ้าเข้าสู่ตัวเนื้อหา นโยบายเนื่องจากเมื่อวานเราใช้เวลากันถึงเกือบ ๆ ๒๐ นาที หลายท่านอาจจะลืมกรอบนโยบายไปหมดแล้ว ๑๒ นโยบายหลัก ๑๒ นโยบายเร่งด่วน ส่วนตัวดิฉันเองมองเป็นหมวดหมู่ว่า ๑๒ นโยบายหลักนั้นแบ่งออกเป็น ๓ หมวดหลัก ๆ ด้วยกันเป็น ๓ ๔ ๕ นะคะ ๓ นโยบายแรกบรรจุอยู่ในคำแถลงนโยบายหน้าที่ ๑ ถึงหน้าที่ ๕ เป็นเรื่องของการสร้างความ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านประท้วงอะไรครับ ข้อไหน เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาต
ประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๑๐๙ ท่านประธานครับ
เนื้อหาสาระท่านดีมากครับ แต่ว่าหน้าที่การชี้แจงเฉพาะรัฐมนตรีเท่านั้น ท่านประธาน
โปรดวินิจฉัยเนื้อหาสาระดีจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอ
วินิจฉัยนะครับ คือตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๙ นั้นให้สิทธิรัฐมนตรีที่จะตอบข้ออภิปรายซักถาม
ส่วนตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ สมาชิกรัฐสภามีสิทธิจะซักถามอภิปรายทั้งในทางสนับสนุน
หรือคัดค้านในเรื่องความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถในการบริหารราชการ
แผ่นดินให้สำเร็จผลตามนโยบาย ในการนี้สมาชิกรัฐสภาซักถามและอภิปรายถึง
แผนการปฏิบัติและวิธีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ ด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
ผู้อภิปรายก็แตะเข้าไปนิดเดียวแหละครับ ก็คงไม่มีปัญหาอะไรครับ เชิญท่านอภิปรายต่อครับ

ศาสตราจารย์ยงยุทธ ฤทธิไกรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชี
รายชื่อ) : ขอบพระคุณค่ะ ฉะนั้นในหน้าที่ ๑ ถึงหน้าที่ ๕ ๓ นโยบายแรกเป็นเรื่องของ
การสร้างความมั่นคง ๔ นโยบายถัดมาอยู่ในหน้าที่ ๖ ถึงหน้าที่ ๒๐ พูดถึงนโยบายที่จะ
สร้างความมั่งคั่งให้กับประเทศในทุกระดับตั้งแต่เศรษฐกิจมหภาคมาจนถึงเศรษฐกิจฐานราก
แล้วก็ในหน้าที่ ๒๑ ถึงหน้าที่ ๒๙ ได้พูดถึงอีก ๕ นโยบายที่จะสร้างความยั่งยืนให้กับ
ประเทศไทย มีการระบุถึงการปฏิรูปโครงสร้างในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนขึ้น
ในส่วนของนโยบายที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจนั้นมีหลายท่านได้กรุณาอภิปรายไปแล้วตั้งแต่
เมื่อวานจนเข้าวันนี้จะคะ ส่วนตัวดิฉันเองอยากจะชี้ให้เห็นเฉย ๆ ว่า ๔ นโยบายที่สร้าง
ความมั่งคั่งนั้นมีความครอบคลุมทุก ๆ ภาคส่วน เพียงแต่ว่าแผนปฏิบัติการอย่างที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้แถลงไปเมื่อวานนี้ว่าจะมีการดำเนินการตามมา ตัวชี้วัดต่าง ๆ ก็จะตามมา
ในภายหลัง -----

สิ่งที่เป็นข้อกังวลของผู้อภิปรายหลาย ๆ ท่าน หลัก ๆ ก็จะมีอยู่ ๒ เรื่องด้วยกัน นั่นก็คือ เรื่องของความสามารถของรัฐบาลในการที่จะมีเงินทำนโยบายเหล่านั้นหรือเปล่า มีความพร้อมหรือไม่ที่จะทำ แล้วก็กังวลเลยไปถึงประเด็นที่ ๒ ก็คือวินัยทางการเงินการคลังว่าจะสามารถรักษาไว้ได้หรือไม่ ในฐานะที่ตัวเองเป็นนักวิชาการมาก่อน เราก็ต้องเอาข้อมูลมาพูดกันบนหลักของข้อเท็จจริง ก็หันไปดูก่อนว่าเงินทุนสำรองระหว่างประเทศมีอยู่เท่าไร ณ วันนี้มีอยู่ ๒๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นจำนวนมากถึง ๓.๕ เท่าของหนี้ระยะสั้นของประเทศ จึงไม่ได้มีความเสี่ยงใด ๆ เลยที่จะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่ฝ่ายใดจะมากล่าวอ้างกัน เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องเงินทุนสำรองระหว่างประเทศมีเพียงพอ ถ้าไปพูดถึงภาระหนี้สาธารณะ ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เมื่อวานท่านก็ได้กล่าวแล้ว วันนี้อยู่ที่ระดับร้อยละ ๔๒ ของ จีดีพี (GDP) ยังอยู่ในกรอบเขตแดนของภาระหนี้ที่จะต้องไม่เกินร้อยละ ๖๐ แหล่งที่มาของเงินทุนที่รัฐบาลได้แปลงเอาไว้ในค่าแปลงนโยบายอยู่ในหน้า ๓๔ ถ้าบางท่านยังไม่ได้เปิดดู ในหน้า ๓๔ ก็ได้บอกไว้ว่าแหล่งที่มาของเงินที่จะมาทำนโยบายทั้งหลายก็จะมีทั้งรายได้จากการจัดเก็บภาษี จากการกู้ จากกองทุนรวม ซึ่งก็คือเป็นแหล่งเงินทุนจากตลาดทุน แล้วก็จากการร่วมทุนของภาครัฐและเอกชน และยังมีระบุไว้อีกว่าจะมีการเพิ่มศักยภาพของการบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐ เช่นทรัพย์สินของกรมธนารักษ์ที่มี ในส่วนของกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน ท่านรองนายกรัฐมนตรีเมื่อวานก็ได้กล่าวไปแล้วว่ามีการทำไปแล้ว เห็นผลแล้ว ได้ระดมทุนมาแล้วทั้งสิ้น ๔๔,๗๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ทางคณะรัฐมนตรีก็จะระบุไว้ในนโยบายว่าจะทำต่อ และพวกเราก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้ใช้ศักยภาพของแหล่งเงินทุนในประเทศไทยซึ่งมีจำนวนมากเหลือเกินมาพัฒนาประเทศร่วมกัน นอกจากโครงการพื้นฐานแล้ว เราอาจจะมีกองทุนรวมที่จะมาสร้างการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ซึ่งเราอาจจะทำเป็นกองทุนที่สร้างผลกระทบทางสังคม ในต่างประเทศทำแล้วหลายประเทศที่เรียกว่า โซเชียล อิมแพกต์ ฟันด์ (Social Impact Fund) ซึ่งดิฉันเชื่อว่ารัฐบาลได้บรรจุเรื่องเหล่านี้เอาไว้ในแหล่งเงินทุนเช่นเดียวกัน ทีนี้พอพูดถึงการกู้ก็มีผู้อภิปรายบางท่านพูดถึงการทำงานขาดดุล ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องผิดปกติเช่นเดียวกันนะคะ ตั้งแต่สมัยปี ๒๕๕๔ เป็นต้นมาก็มีงบขาดดุลปีละ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ไหลมาเรื่อย เมื่อมาถึงรัฐบาลที่ผ่านมาก็มีการทำงานขาดดุลเช่นเดียวกัน

แต่การทำงานขาดดุลของรัฐบาลที่ผ่านมา นั้น เม็ดเงินถูกนำไปเพื่อการลงทุน และถ้ามองไปข้างหน้าท่านยิ่งไม่ต้องกังวล ท่านสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านคะ เนื่องจากมีพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังเกิดขึ้นแล้วเมื่อปี ๒๕๖๑ ระบุไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๐ (๑) ว่า งบประมาณที่จะใช้ไปเพื่อรายจ่ายในการลงทุนจะต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และ ตรง และ นี่ยิ่งสำคัญคะ และต้องไม่น้อยกว่างบที่ทำการขาดดุลไว้ นั่นหมายความว่าอะไร ถ้าอ่านแปลความง่าย ๆ ก็คืองบขาดดุลที่รัฐบาลจะทำการทั้งหมดต้องนำไปใช้เพื่อการลงทุนเท่านั้น ฉะนั้นท่านไม่ต้องกังวลว่าจะถูกนำไปใช้แบบที่ไม่เกิดประโยชน์ในระยะยาวให้กับประเทศ เพราะมันถูกกำหนดเอาไว้แล้วในพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังอย่างชัดเจน

ในส่วนของหนี้ครัวเรือนที่เรากังวลกันว่านโยบายต่าง ๆ จะไปกระตุ้นให้เกิดหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือไม่ เช่นเดียวกันคะ ในฐานะนักวิชาการดิฉันก็เห็นว่าเราต้องเอาข้อเท็จจริงอีกด้านมาพูดกันนะคะ เรามาพูดกันเฉพาะสแนปชอตส์ (Snapshots) ช่วงเวลาสั้น ๆ ว่าหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นเท่าไร ถ้าเรามองย้อนกลับไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๗ ในช่วงรัฐบาลใดไม่ต้องกล่าวถึง หนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นจาก ๖.๔ ล้านล้านบาท เป็น ๑๐.๔ ล้านล้านบาท หมายความว่าเพิ่มขึ้น ๔ ล้านล้านบาท ภายในเวลาแค่ ๓ ปีกว่า ๆ ถ้าคิดเป็นอัตราการเพิ่มก็คือร้อยละ ๖๐ ในเวลาแค่ ๓ ปีกว่า ๆ ในขณะที่ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ มาจนถึงปัจจุบัน หนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นเพียง ๒.๔ ล้านล้านบาท แล้วถ้าดูเป็นหนี้ครัวเรือนต่อ จีดีพี (GDP) ที่มีบางท่านก็กล่าวถึงไปแล้วแทบไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย ณ วันนี้ก็อยู่ที่ ๗๘.๗ เปอร์เซนต์ ฉะนั้นอันนี้เป็นข้อกังวล

สุดท้ายค่ะ ขอฝากเอาไว้ว่านอกจากเรื่องนี้ครีวเรือนแล้ว สิ่งที่รัฐบาลบรรจุไว้ในนโยบายเร่งด่วนข้อแรกก็คือการจัดการกับหนี้ในระบบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลงานที่ได้ทำมาสำเร็จเป็นอย่างดีและประชาชนทางบ้านทุกคนที่ฟังอยู่ก็หวังว่ารัฐบาลจะสืบสานการจัดการหนี้ระบบ แล้วก็ทำให้ชาวบ้านสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้อย่างแท้จริง ขอบพระคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ๗ นาทีของศาสตราจารย์ณัฐม ก่อนที่จะถึงสมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่านนะครับ ท่าน พลเรือเอก พัลลภ กับท่านกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ พอดีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านอุตตม ขออนุญาตชี้แจงเรื่องงบประมาณ เชิญครับท่าน บันทึกเวลาด้วยนะครับ

นายอุตตม สาวนายน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรตินะครับ ผมขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องสำคัญ ก็คือที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลังของประเทศ ที่ท่านสมาชิกสภาหลาย ๆ ท่านได้กรุณาให้ความสนใจแล้วก็ให้ข้อชี้แนะซักถามมานะครับ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ๆ เพราะว่าป็นพื้นฐานของการดูแลความเข้มแข็งในเรื่องของการคลัง เศรษฐกิจของประเทศและการขับเคลื่อนนโยบายของประเทศแทบจะในทุกด้านให้ได้ผลสัมฤทธิ์นะครับ

ในประการแรกที่ผมอยากจะขอเรียนก็คือ ตามที่มีท่านสมาชิกวุฒิสภาได้พูดถึงการตั้งงบ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เรียกว่าเป็นงบกลางฉุกเฉิน ผมเรียนเป็นข้อมูลเท่านั้นเองว่า ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จริง ๆ รวมถึง ๑๑ รายการ เป็นบำเหน็จบำนาญตั้งไว้สวัสดิการข้าราชการพยาบาล ที่เรียกว่างบฉุกเฉินจริง ๆ ใน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ

ประเด็นต่อไป อยากจะขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมที่ท่านได้กรุณาพูดถึง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ก็เป็น พ.ร.บ. สำคัญ จริง ๆ มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ แล้วนะครับ โดยเฉพาะในมาตรา ๔๕ พูดถึงงบประมาณ จำนวน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่ผมเรียนจำนวนนี้มีใน พ.ร.บ. นี้มีมาแต่เดิมแล้ว เงินทุนจำนวนดังกล่าวเรียกว่า เงินทุนสำรองจ่ายมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายกรณีที่เกิดเหตุจำเป็นฉุกเฉินจริง ๆ ก็หมายความว่าเมื่อมีเหตุฉุกเฉินจริง ๆ แล้ว แหล่งเงินอื่นไม่สามารถจะนำมาใช้ได้ก็เพราะมีการกำหนดไว้แล้ว ก็ถึงจะเอามาใช้ได้ แต่ใช้แบบพรว้าเพรื่อไม่ได้ นะครับ

ต้องจำเป็นจริง ๆ อย่างที่ผมกราบเรียน คุณเฉิน แล้วก็เงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอ โดยต้องผ่าน คณะรัฐมนตรี แต่ที่สำคัญคือถ้าเอาไปใช้แล้วจะต้องมีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดเชย tant ในโอกาสแรกที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าหยิบไปใช้เมื่อไรก็ได้ ที่ผ่านมายังไม่เคยมีการใช้ เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงการรักษาวินัยการเงินการคลังก็ยังมีกลไกอยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินฉุกเฉินจริง ๆ จำนวนนี้ที่จะดูแลในเรื่องของวินัยการเงินการคลังนะครับ

เรื่องต่อไปที่ผมอยากจะกราบเรียนสั้น ๆ ก็คือในเรื่องของการตั้งงบประมาณ ขาดดุล เมื่อสักครู่มีท่านสมาชิกสภาได้พูดไปแล้วบ้างนะครับ ผมเพียงเสริมสั้น ๆ ว่า การตั้งงบประมาณขาดดุลนั้นรัฐบาลก็พิจารณาจากสถานการณ์ให้สอดคล้องกันว่าสถานการณ์ เศรษฐกิจในขณะนั้นเป็นอย่างไร มีความจำเป็นหรือไม่ นอกจากนั้นก็ให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนา ยกตัวอย่างในช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ท่านคงจำกันได้ว่า เศรษฐกิจไทยประสบภาวะชะลอตัวนะครับ ในช่วงนั้นรัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณขาดดุล ขึ้นมา ก็มีความจำเป็นครับ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วก็การลงทุนอย่างต่อเนื่อง เป็นแรงจูงใจ ให้ภาคเอกชนมาลงทุนนะครับ ทำให้เศรษฐกิจขับเคลื่อนได้ -----

แล้วก็ทำให้เศรษฐกิจในช่วงนั้นจากปี ๒๕๕๗ ที่ขยายตัวเพียงร้อยละ ๑ เป็นร้อยละ ๓.๙ ในปี ๒๕๖๐ แล้วก็ประมาณร้อยละ ๔ ในปี ๒๕๖๑ ต่อเนื่องกันมา แต่อย่างไรก็ตามครับ ถ้าจะใช้นโยบายตั้งงบประมาณขาดดุลก็ยังคงอยู่ภายใต้วินัยการเงินการคลังอยู่ดีนะครับ ไม่สามารถที่จะอยู่ดี ๆ ตั้งขึ้นไปได้นะครับ เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง มีทั้งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ ปี ๒๕๖๑ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ปี ๒๕๖๑ ที่ผมได้กล่าวถึงไปแล้ว และพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งระดับหนี้สาธารณะต่อ จีดีพี (GDP) ที่เราติดตามกันก็ได้ลดลงจากประมาณร้อยละ ๔๓.๓ สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นร้อยละ ๔๒ ในปัจจุบัน ซึ่งก็ยังคงอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ ๖๐ ของ จีดีพี (GDP)

ผมเรียนอีกประการหนึ่ง ถ้าเรามองไปในระยะปานกลางและระยะยาวในเรื่องของวินัยการเงินการคลังที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำงบประมาณ กระทรวงการคลังภายใต้ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังของรัฐ เราจะต้องทำแผนการคลังระยะปานกลางหรือเรียกว่า มีเดียม-เทอม ฟิสคอล เฟรมเวิร์ก (Medium-term Fiscal Framework) เป็นการวางแผนการคลัง ๓-๕ ปี มองไปข้างหน้าเพื่อให้เป็นกรอบทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของการเงินการคลังการจัดงบประมาณ อาทิ เราจะต้องวางเป้าหมายในแผนดังกล่าวนี้ว่าเราจะกลับเข้าสู่งบประมาณที่สมดุลได้เมื่อไร เพราะฉะนั้นเป็นการมองไปข้างหน้าะครับ แม้ว่าปัจจุบันอาจจะมีความจำเป็นเหมาะสมที่จะใช้งบประมาณขาดดุลก็ตาม

อีกเรื่องหนึ่งครับ ผมจะขอกราบเรียนสั้น ๆ ก็คือในเรื่องของประชาชนการแก้ไขความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของคนรายได้น้อยนะครับ เรื่องนี้รัฐบาลให้ความสำคัญ แล้วก็กลไกหลักที่ใช้ก็คือสถาบันการเงินเฉพาะกิจนะครับ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นต้น เน้นการอำนวยสินเชื่อเงินทุนให้กับคนที่มีรายได้น้อย ผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งอาจจะเข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุนของธนาคารพาณิชย์โดยปกตินะครับ ซึ่งปกติในขณะนี้ก็ได้ให้กู้ยืมแก่ครัวเรือนไปแล้วประมาณ ๓.๘ ล้านล้านบาท หรือประมาณร้อยละ ๔๑ เปอร์เซนต์ ของสินเชื่อภาคธนาคารทั้งหมดสำหรับครัวเรือน นอกจากนั้นรัฐบาลกำลังพัฒนาแหล่งเงินทุนทางเลือกอื่นให้กับผู้มีรายได้น้อยให้เข้าถึงได้ทั่วถึง แล้วก็ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น ยกตัวอย่างนะครับ สิ่งที่เราได้เริ่มพัฒนา

กันขึ้นมาและจะพัฒนาต่อไปก็คือที่เรียกว่า นาโนไฟแนนซ์ (Nano Finance) ก็คือส่งเสริมให้มีผู้ให้สินเชื่อรายใหม่ที่เน้นการให้สินเชื่อกับประชาชนที่มีรายได้น้อย แต่ทั้งหมดนี้ก็ยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐนะครับ เรื่องเทคโนโลยีเราใช้แน่นอน การใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่เรียกว่า บิ๊ก ดาต้า (Big Data) เพื่อให้เข้าถึงและทราบถึงผู้ที่มีความต้องการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้ได้

เรื่องของการส่งเสริมการออมของภาคเอกชนผ่านกองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช. อันนี้เราก็กำลังทำงานอยู่นะครับ สมาชิกได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๘ ปัจจุบันปี ๒๕๖๒ เรามีประมาณ ๑,๕๗๐,๐๐๐ คน ที่เข้าร่วมในกองทุนดังกล่าว ก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการออมอีกด้านหนึ่งนะครับ

ในเรื่องหนี้ครัวเรือนเมื่อสักครู່ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านดอกเตอร์ณัฏฐผล ขอภัยเอ่ยนามนะครับ ได้พูดถึงไปแล้วในเรื่องหนี้ครัวเรือน ประเด็นก็คือหนี้ครัวเรือนนี้เติบโตตามการเติบโตของเศรษฐกิจ แต่ว่าหัวใจสำคัญก็คือเอาไปใช้ทำอะไร หนี้ครัวเรือนมีได้หลายอย่าง -----

แต่ผมกราบเรียนเบื้องต้นว่าในเรื่องของหนี้ครัวเรือนของประเทศไทยนี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของหนี้เพื่อไปสร้างรายได้ หรือว่าเพื่อที่อยู่อาศัย ซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ซึ่งเป็นสินเชื่อที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน อย่างไรก็ตาม เราไม่วางใจในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลังร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย เรากำลังดำเนินการในเรื่องของการดูแลการก่อหนี้ครัวเรือนอย่างครบวงจร นั่นคือดูแลให้ข้อมูลให้ทักษะเกี่ยวกับการก่อหนี้ครัวเรือน เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ที่เข้าสู่วัยการทำงาน มีอาชีพแรก เราจะมีโครงการที่ให้ความรู้ในเรื่องนี้ ท่อนกลางคือให้ก่อหนี้ที่เหมาะสม สัดส่วนเป็นอย่างไรอันนี้กระทรวงการคลังร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย สถาบันการเงินก็จะช่วยกันดู ท่อนสุดท้ายคือถ้าหากเกิดปัญหาจริง ๆ ขึ้นมาจะต้องมีการดูแล เพราะฉะนั้นก็ต้องมีองค์กรกลาง หรือหน่วยงานที่จะดูแลในเรื่องให้ความช่วยเหลือ พี่น้องประชาชนที่ประสบปัญหาหนี้ครัวเรือนจริง ๆ ในแนวทางของการปรับโครงสร้างหนี้ที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นก็จะเป็นการดูแลที่ครบวงจร ไม่ประมาทเรื่องของหนี้ครัวเรือน

สุดท้ายในเรื่องของวินัยการเงินการคลัง เราให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ก็ทำให้สถานการณ์ทางการเงินการคลังของเราอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แล้วก็กราบเรียนเป็นข้อมูล เมื่อคืนนี้สถาบันจัดอันดับสากลที่เรียกว่า มูตีส ก็ได้มีการปรับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทย จากเดิมมีเสถียรภาพเป็นแนวโน้มเชิงบวก เช่นเดียวกับสถาบันจัดอันดับอีกแห่งหนึ่ง ฟิทช์ ที่อาทิตย์ที่แล้วก็ปรับเช่นกัน เมื่อคืนของมูตีสก็ปรับ ก็สะท้อนว่าความน่าเชื่อถือของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ในเรื่องของการเงินการคลังของประเทศไทยนั้นก็ยังอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่อย่างที่ผมกราบเรียนนะครับ เราไม่นิ่งนอนใจ ไม่วางใจเด็ดขาด เพราะฉะนั้นเราจะดูแลเรื่องวินัยการเงินการคลังอย่างเข้มข้นเสมอ ก็เพื่อให้เราสามารถที่จะร่วมกันขับเคลื่อนนโยบาย ตอบโจทย์แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชนที่ประเทศจำเป็นต้องมีการเงินการคลังที่เข้มแข็ง ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้ไป ๑๒ นาทีนะครับ และมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ จะขออภิปรายต่อหน้าครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านสมาชิกหน่อยหน้าครับ คือเมื่อตอนที่วิป (Whip) ๓ ฝ่าย ร่วมกับประธานและรองประธานรัฐสภาได้ปรึกษากันนี้ ก็ได้แสดงความห่วงใยเวลาของรัฐบาลอยู่แล้ว เพราะว่าการที่รัฐบาลจะชี้แจงตอบน่าจะใช้เวลามากกว่า ๕ ชั่วโมง

ที่กำหนด ซึ่งท่านประธานชนวนก็ได้แสดงความห่วงใยนี้ แต่ว่าผลการตกลงก็ออกมาอย่างนี้ ดังนั้นผมดูเวลาที่ได้ใช้ไปแล้วและที่เหลืออยู่นี้ตามที่ท่านวิป (Whip) ๓ ฝ่าย ชี้แจงเมื่อเช้านี้ก็น่าเป็นห่วง แต่ปฏิบัติตามกำหนดนั้นก็ลำบากอยู่แล้ว ถ้าเพิ่มขึ้นมาก็จะยิ่งลำบากยิ่งขึ้นไปถึงวันเสาร์ ดังนั้นขอให้ทางรัฐบาลและวิป (Whip) พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลต้องปรึกษาหารือจะไปขอทางฝ่ายค้านไม่ได้ นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเชิญครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : รัฐบาลก็จะรักษาเวลาทั้งหมดนะครับ ไม่เกินเวลาไปที่เรื่องอื่น ใช้เวลาอย่างประหยัดนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับผม ท่านจะชี้แจงไหมครับ ไม่มีอะไรนะครับ ขอบคุณครับ ท่านรับทราบ เชิญท่านสนธิรัตน์ครับ

นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมขออนุญาตชี้แจง ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ในเวลาสั้น ๆ

เรื่องแรกก็คือ เรื่องความเป็นห่วงของท่านสมาชิกที่เป็นห่วงในเรื่องของการใช้งบประมาณในการที่จะไปดูแลพี่น้องประชาชนในเรื่องของบัตรสวัสดิการแห่งรัฐว่าเป็นการใช้งบประมาณที่ไม่ได้ก่อเกิดประโยชน์ แล้วไปเอื้อให้กับเจ้าสัวต่าง ๆ นั้น

ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นเป็นครั้งแรกที่เราได้มีการขึ้นทะเบียนผู้มีรายได้น้อยและมีแผนพัฒนาผู้มีรายได้น้อยโดยมีการช่วยเหลือในเบื้องต้นและพัฒนาให้พ้นจากความยากจนในระยะถัดไป ซึ่งจากการดำเนินงานทั้งหมดนั้นในตอนเริ่มต้นถ้าท่านจำได้ จะมีผู้วิจารณ์ว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่เรียกว่าบัตรคนจนในตอนแรกนั้นจะไม่มีใครให้ความร่วมมือเพราะไปประจานพี่น้องประชาชน แต่เมื่อพี่น้องประชาชนเข้าใจเจตนารมณ์ก็ทำให้มีผู้มาลงทะเบียนมากขึ้นเรื่อย ๆ การที่บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นเมื่อมีผู้เข้ามามาก็ทำให้รัฐมีระบบข้อมูล แล้วก็สามารถพัฒนาผู้ที่ลงทะเบียนได้ให้เกิดมีการปรับตัวและพัฒนาตัวเอง อย่างเช่นมีข้อมูลจากการดำเนินการในช่วงระยะเวลาไม่ถึง ๑ ปีนั้นมีผู้ที่มีรายได้น้อยต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี พ้นเกณฑ์ ๓๐,๐๐๐ บาทถึงเป็นร่วมล้านกว่าคน อันนี้คือทิศทางที่ดำเนินการนะครับ ที่นี้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นคงไม่ใช่เพียงเข้าไปดูแลแล้วก็การที่จะพัฒนาพี่น้องประชาชน ผมอยากจะขอขยายว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีส่วนในการไปหนุนเศรษฐกิจฐานรากและหมุน จีดีพี (GDP) ของประเทศ ในช่วงที่ดำเนินการนั้นเราให้บัตรสวัสดิการซื้อขายสินค้าได้เพียงร้านค้าที่ท่านได้มีข้อวิจารณ์ว่าเป็นร้านค้าเฉพาะแต่เพราะร้านค้าเฉพาะเหล่านั้นคือร้านค้าที่ไม่ได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาลใดเลยมากกว่า ๒๐ ปี คือร้านค้าโชห่วยร้านเล็กร้านน้อยที่อยู่ตามหมู่บ้าน อำเภอ มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการโดยการที่ซื้อของผ่านร้านโชห่วยนั้นถึง ๓๓,๐๐๐ กว่าราย ผ่านเครื่องที่เรียกว่า อีดีซี (EDC) เพื่อนำไปสู่ดิจิทัลในอนาคต และมีการซื้อขายโดยการสมัครเข้ามาเป็นแผงร้านค้าเล็กร้านค้าน้อยที่เรียกว่า แอป (App) ฉุกเฉินประชารัฐนี้จะครบอีก ๒๗,๐๐๐ กว่าราย รวมแล้วทั้งหมด ๖๐,๐๐๐ กว่าราย ผลของมัน ผมอยากจะชี้แจงว่าแน่นอนครับพี่น้องประชาชนก็ต้องไปซื้อของกินของใช้ที่จำเป็น แต่มีข้อมูลที่ได้ว่าจ้างบริษัทวิจัยในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา พบว่าสินค้าจำหน่ายในร้านค้าประชารัฐจะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่ท่านพูดถึงนั้นรวมถึงน้ำตาล ข้าวสาร ซอสปรุงรสต่าง ๆ อยู่ที่ประมาณ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ แต่อีกประมาณมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์เป็นสินค้าชุมชน ซึ่งนโยบายนี้รัฐบาลเดิมนั้นพยายามผลักดันอย่างยิ่งและรัฐบาลใหม่ก็คาดว่าจะนำนโยบายนี้มาดำเนินการต่อ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าชุมชน ไข่ไก่ชุมชน สินค้าเกษตรของชุมชน เป็นต้น รวมทั้งสินค้าลำไย กระเทียม หอมหัวใหญ่ต่าง ๆ เวลาเกิดปัญหา แต่สิ่งที่น่าสนใจ อยากขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านถึงสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ตั้งแต่ไตรมาสที่ ๑ ของปี ๒๕๖๑ ถึงไตรมาสที่ ๒

ของปี ๒๕๖๒ ในปัจจุบันนี้ ปรากฏว่ามาตรการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ทำให้มีการดำเนินการใช้จ่ายผ่านร้านค้าธงฟ้าประชารัฐ ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่าการค้าสินค้าอุปโภคบริโภคสูงขึ้นถึง ๗.๔ เปอร์เซ็นต์ หรือเป็นเม็ดเงินมีมูลค่าไม่น้อยกว่า ๗๘,๐๐๐ ล้านบาท แต่สำคัญกว่านั้นครับ มันกระตุ้นเศรษฐกิจภูมิภาคถึง ๓๘,๐๐๐ ล้านบาท และกระตุ้นเศรษฐกิจไปยังภาคอุตสาหกรรม การค้าการขายที่เกี่ยวข้องอีกกว่า ๓๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อยากจะเรียน อยากจะทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า มาตรการเหล่านี้มันได้ไปเพื่อช่วยเหลือพี่น้องและได้ทำให้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นได้รับความชื่นชมจากพี่น้องประชาชน แล้วก็ป็นนโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการต่อไป

ผมขอเรื่องที่ ๒ ในฐานะที่เป็นเรื่องของกระทรวงพลังงาน ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาให้ความคิดเห็นในเรื่องของนโยบายพลังงาน ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า เรื่องของพลังงานนั้นที่ผ่านมากกระทรวงพลังงานจะถูกมองในมิติเดียว คือมิติของการลงทุนของโครงการขนาดใหญ่ของภาคเอกชน รัฐบาลชุดนี้จะดำเนินนโยบายพลังงาน โดยเน้นประชาชนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับฐานราก โดยการให้ประชาชนนั้นเข้าถึงพลังงานในการเพิ่มรายได้แล้วก็ยกระดับคุณภาพชีวิต จะมีการทบทวนแผน พดีพี (PDP) บางประการในมิติของการนำพลังงานหมุนเวียนให้เข้าไปสู่ชุมชนและให้ชุมชนนั้นมีส่วนที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารพลังงาน และมีส่วนในการที่จะมีรายได้จากพลังงาน กลไกเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นพลังงานแสงอาทิตย์หรือพลังงานของวัสดุเหลือใช้จากภาคเกษตรก็อยู่ในแผนทั้งสิ้น แล้วสำคัญทางกระทรวงพลังงานจะใช้กองทุนอนุรักษ์พลังงานมาเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนพัฒนาพลังงานระดับชุมชน เพื่อให้เกิดการผลิตพลังงาน -----

การสร้างอาชีพ ซึ่งท่านคงพอจะเห็นไปบ้าง แต่ว่าจะดำเนินการมากขึ้นในนโยบายในปีนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเอาระบบสูบน้ำทางภาคเกษตรเพื่อขยายพื้นที่เกษตร แต่จะมีวิธีการทำงานที่เพิ่มขึ้นกว่าเดิม หรือการใช้พลังงานแสงอาทิตย์กับการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร

เรื่องปาล์มน้ำมัน ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณากราบเรียนแล้ว แต่ผมยืนยันว่าทิศทางของปาล์มน้ำมันที่จะไปสู่ไบโอดีเซลในเรื่องของ ปี ๗ (B7) ไปสู่การจะเป็น ปี ๑๐ (B10) ในความเป็นน้ำมันพื้นฐาน และปี ๒๐ (B20) ในอนาคต จะทำให้เกิดสมดุลของซัพพลาย (Supply) ของผลผลิตปาล์มกับดีมานด์ (Demand) และจะทำให้พี่น้องเกษตรกรไปสู่ราคาเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ได้เป็นรูปธรรม ขอให้พี่น้องประชาชนวางใจว่านโยบายด้านพลังงานของรัฐบาลชุดนี้จะเป็นเครื่องมือสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของพี่น้องประชาชนทุกระดับ เราจะสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้ประชาชนมีส่วนร่วม นโยบายพลังงานจะสร้างอาชีพ สร้างคน สร้างงาน แล้วก็เปี่ยมมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ขอให้มั่นใจว่าคนไทยทุกคนจะเป็นการนำไปสู่อนาคตและจากการใช้พลังงานนั้นเป็นพลังงานของทุกคน อันนี้เป็นเจตนารมณ์ของนโยบายรัฐบาล ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้เวลาไป ๗ นาที โอเค (OK) ปิดขึ้นนะครับ ต่อไปชุดที่ต่อจากศาสตราจารย์ณัฏฐาเป็นของ ส.ว. พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ และท่านกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ ท่านละ ๕ นาที เชิญครับ

พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมมี ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก นโยบายหลักข้อ ๕.๓.๑ รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร นโยบายข้อนี้กระผมเห็นว่าจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นถ้าหากว่ารัฐนั้นได้พัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลสินค้าเกษตรให้สามารถบริหารดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ได้สมดุล เพราะว่าขณะนี้จากผลการศึกษาที่ผ่านมาเราขาดข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และเป็นเวลาจริง ผมยกตัวอย่างในส่วนของการข้าวกับยางพารา พื้นที่ปลูก หน่วยงานข้อมูลต่าง ๆ ไม่ตรง ไม่ครบ แล้วก็มีการซื้อขายแบบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วก็มีการลักลอบนำเข้าข้าว แล้วก็มีการลักลอบส่งออกยางพาราด้วย ผมเห็นว่าควรจะใช้วิธีรวบรวมบริหารจัดการข้อมูลเช่นเดียวกับด้านประมง ซึ่งเรา

ประสบผลสำเร็จมาแล้วในเรื่องการปลดใบเหลือง ไอยูยู (IUU) ได้ คือเมื่อเราจับปลาได้เท่าไร ก็ต้องบันทึกลงสมุดซื้อขายเคลื่อนย้ายสัตว์น้ำก็ต้องมีหนังสือกำกับตลอดเส้นทางตั้งแต่เรือกลางทะเล ท่าเรือ แพลลา ตลาด โรงงานแปรรูป จนถึงผู้บริโภค ส่งข้อมูลให้บันทึกก็สามารถส่งทางโซเชียลมีเดีย (Social media) ต่าง ๆ ได้ เจ้าหน้าที่จะบันทึกในส่วนของประมงนั้นในระบบสารสนเทศ คือ ฟิชซิง อินโฟ (Fishing Info) แล้วก็ระบบตรวจสอบย้อนกลับ หรือเทรซอะบิลิตี (Traceability) ทำให้ทราบข้อมูลสินค้าต่าง ๆ ก็สามารถกำหนดมาตรการรักษาเสถียรภาพได้ ผมขอเสนอให้นำวิธีการเหล่านี้มาใช้กับข้าว กับยางพารา หัวใจหลักคือต้องบันทึกข้อมูลการซื้อขาย เคลื่อนย้าย ทุกขั้นตอนแล้วก็บันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศ ซึ่งคงจะต้องมีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ อาจจะใช้ชื่อรับเบอร์ อินโฟ (Rubber Info) กับไรซ์ อินโฟ (Rice Info) ก็ได้ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นเวลาจริง ขณะนี้ในส่วนของการยางนั้นเรามี พ.ร.บ. ควบคุมยาง ปี ๒๕๔๒ นั้นรองรับอยู่แล้วสามารถนำมาบังคับใช้ได้ ในส่วนของข้าวนั้นก็ปีที่แล้วมีร่าง พ.ร.บ. ข้าว ก็ปรับปรุงได้สมบูรณ์ทีเดียว ถ้าหากว่าจะสามารถนำมาเพิ่มเป็นกฎหมายสำคัญอีกฉบับหนึ่ง ดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศด้วยจะแก้ปัญหาในส่วนนี้ครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือนโยบายหลัก ในข้อ ๕.๓.๘ ในเรื่องฟื้นฟูการทำประมงเป็นนโยบายที่ดี แต่ว่าขาดการสนับสนุนประมงนอกน่านน้ำ ผมขออนุญาตเสนอให้เพิ่มประเด็นประมงนอกน่านน้ำไว้ในนโยบายด้วย แล้วก็ควรจะนำเรือสำรวจประมงขนาดใหญ่ของกรมประมงนั้นมาใช้งานเพื่อเป็นเรือนำร่องค้นหาแหล่งประมงต่อไป แต่สุดท้ายในประเด็นประมงที่ผมสะดุดใจก็คือเห็นมีร่างกฎหมายว่าด้วยการประมงแห่งชาติ ในภาคผนวก ๑ นี้ ผมเห็นว่ากฎหมายประมงฉบับปัจจุบัน ปี ๒๕๕๘ นั้น มีเนื้อหาที่ครบถ้วนอยู่แล้ว มีการปรับแก้ไขให้เหมาะสม ก็ขอสอบถามเหตุผลที่มาในส่วนของการร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วย

ประเด็นที่ ๓ ประเด็นสุดท้ายที่สำคัญ คือนโยบายในข้อ ๖.๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ (Logistics) ทางทะเล นโยบายข้อนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนาท่าเรือ กองเรือพาณิชย์ ซึ่งกระผมเห็นว่าขณะนี้สิ่งท้าทายที่น่าจะเป็นอุปสรรคสำคัญในเรื่องนี้ เพราะสิ่งท้าทายในส่วนนี้ก็คือท่าเรือ เรือพาณิชย์ -----

แล้วก็เรือประมงน่านน้ำที่เราควรจะสนับสนุนจะต้องมีมาตรฐานทางทะเล ซึ่งหน่วยงานที่ดูแลควบคุมในส่วนนี้คือองค์การทางทะเลระหว่างประเทศหรือ ไอเอ็มโอ (IMO) ซึ่งเราก็เป็นสมาชิกด้วย มาตรฐานทางทะเลของ ไอเอ็มโอ (IMO) นั้นจะกำหนดไว้ในอนุสัญญาต่าง ๆ ซึ่งเราก็เป็นภาคีด้วย ครอบคลุมเรื่องความปลอดภัยในการใช้ทะเล ป้องกันมลพิษ รักษาสิ่งแวดล้อมนะครับ ซึ่งสมาชิกต้องปฏิบัติตาม ไอเอ็มโอ (IMO) นั้นจะมีการตรวจทั้งภาคสมัครใจแล้วก็ภาคบังคับนะครับ ภาคสมัครใจดำเนินการไปแล้วเมื่อปี ๒๕๕๐ ก็พบว่า มีข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่จะต้องปรับปรุงกว่า ๒๖ รายการด้วยกัน พุดง่าย ๆ ก็ยังไม่ผ่านเกณฑ์ แต่ไม่มีผลอะไรครับ เพราะเป็นเพียงภาคสมัครใจ แต่ในปี ๒๕๖๔ อีกไม่ถึง ๒ ปีข้างหน้า จะเป็นการตรวจภาคบังคับครับ ซึ่งถ้าหากไม่ผ่านเกณฑ์หรือพุดง่าย ๆ ว่าเทียบกับ ไอเคโอ (ICAO) ก็เหมือนธงแดง ไอเอ็มโอ (IMO) นั้นจะเกิดผลกระทบตามมามากมายครับ เรือไทยเรานั้นอาจจะถูกปฏิเสธไม่เข้าน่านน้ำ กระทบกองเรือพาณิชย์เราทั้งหมดนะครับ รวมถึงเรือประมงนอกล่านน้ำด้วย น่านน้ำไทยก็อาจจะถูกมองว่าอันตรายนะครับ เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ ค่าประกันภัยก็จะสูงขึ้น มลพิษทางทะเลจะมากขึ้น แล้วประเทศไทยนั้นอาจจะกลายเป็นแหล่งรวมของเรือต่างชาติที่ไม่ได้มาตรฐานหรือหมดอายุการใช้งานแล้ว ขณะนี้มีสิ่งบอกเหตุที่น่ากังวลนะครับ ไม่เป็นผลดีต่อการตรวจในปี ๒๕๖๔ หลายประการนะครับ อย่างเช่น พันธกรณีที่จะมีการตรวจคราวนี้ ๗ ฉบับด้วยกัน แต่กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยที่สุด พ.ร.บ. เรือไทย พ.ร.บ. เดินเรือน่านน้ำไทยยังไม่ได้รับการแก้ไข แต่ที่สำคัญที่ผ่านมามีอุบัติเหตุร้ายแรงเกิดขึ้นนะครับ ที่แสดงว่าเรายังมีปัญหามาตรฐานทางเรืออยู่นะครับ เช่น กรณีน้ำมันรั่วไหลที่ชายฝั่งจังหวัดสมุทรสงคราม หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ นะครับ หรืออย่างในกรณีของเรือฟินิกซ์ลัมเมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้วนี่เองที่นักท่องเที่ยวเสียชีวิตไป ๔๗ คนด้วยกัน รวมทั้งสภาพของปัญหาขยะในทะเลที่ของเราติดอันดับต้น ๆ นะครับ กระผมก็ขอเสนอว่าให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับการตรวจประเมิน ไอเอ็มโอ (IMO) ในปี ๒๕๖๔ ผมมองว่าขณะนี้สภาพเราเหมือนเมื่อปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ ก่อนโดนไบเบิลอิง ไอยูยู (IUU) และธงแดงไอเคโอ (ICAO) ครับ เพราะฉะนั้นคงจะต้องเร่งรัดหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแก้ไข แล้วก็ขอให้เพิ่มร่าง พ.ร.บ. เดินเรือในน่านน้ำไทยกับ พ.ร.บ. เรือไทยไว้เป็นกฎหมายสำคัญที่จะต้องปฏิรูปด้วย ข้อสุดท้ายก็หวังว่ารัฐบาลจะรับข้อเสนอของกระผม แล้วก็ขอความชัดเจนในเรื่องร่าง พ.ร.บ. ประมงแห่งชาติด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
ท่านกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ เชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายในด้านเศรษฐกิจภาคการเกษตรในหัวข้อ ๕.๑.๓ ปฏิรูป
โครงสร้างรายได้ภาครัฐ เพื่อเติมเต็มและสร้างความเป็นธรรมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน
และชาวนานะครับ กระผมจึงมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรี
ตามข้อ ๕.๑.๓ ปฏิรูปโครงสร้างรายได้ภาครัฐ ได้มีการกล่าวกันว่าการเร่งรัดปรับโครงสร้าง
การจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ทั้งในส่วนของรายได้ภาษีและรายได้จากทรัพย์สินของรัฐ ผ่านการ
ขยายฐานภาษี การปรับปรุงอัตราภาษี และการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บด้วยระบบ
อิเล็กทรอนิกส์และฐานข้อมูลขนาดใหญ่ กระผมมีข้อเสนอแนะดังนี้ครับท่านประธาน

กรณีที่ชาวนาขายข้าวเปลือกให้ผู้รับซื้อข้าวเปลือกซึ่งมีช่องว่างระหว่าง
กฎหมายกล่าวคือ มีการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ชาวนาตามกฎหมายสรรพากร ได้แก่
มาตรา ๔๒ (๑๕) แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ทำให้กรมสรรพากรไม่มีข้อมูลต้นทุนในการ
รับซื้อข้าวเปลือกของผู้ประกอบการในระบบ เพื่อใช้ในการคำนวณกำไรเพื่อนำมาเสียภาษี
ประกอบกับ พ.ร.บ. ค่าข้าว พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ไม่ได้กำหนดให้มีการออกหลักฐานใบรับซื้อ
ณ เวลาที่มีการซื้อขายข้าวเปลือกไว้ ดังนั้นเมื่อปราศจากหลักฐานการรับซื้อคือใบรับซื้อ
ข้าวเปลือกก็ปราศจากฐานข้อมูลที่จะนำมาใช้กำกับดูแลการรับซื้อขายข้าวเปลือกให้เกิด
ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย และกรมสรรพากรจะทราบถึงต้นทุนการรับซื้อข้าวที่แท้จริงของ
ผู้รับซื้อข้าวเปลือกในการคำนวณกำไรเพื่อนำมาเสียภาษีได้อย่างไร -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนกำไร ส่วนต่างจากการขายราคาข้าวสาร และราคาข้าวเปลือก ข้าวเปลือก ถ้าควบคุมการให้เกิดความเป็นธรรมต่อชาวนาไม่ได้ รัฐเองก็เก็บภาษีได้ ไม่ครบถ้วน ซึ่งเป็นกรณีเร่งด่วนสำหรับรัฐบาลที่จะต้องนำไปแก้ไขปัญหา และขณะนี้ก็มีกรณี รับซื้อข้าวเปลือกที่ต้องออกหลักฐานอื่น ขนาดรับซื้อคือ ใบผลการชั่งน้ำหนักหรือ ใบชั่งน้ำหนักตาม พ.ร.บ. มาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ต้องยอมรับว่ากฎหมายดังกล่าว มิได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เป็นใบรับซื้อแต่อย่างใด เพียงแต่เป็นเอกสารเพื่อป้องกันการโกง น้ำหนักข้าวเท่านั้น และไม่มีรายละเอียดเพียงพอสำหรับการทำงานของกรมสรรพากรด้วย จึงขอเสนอว่ารัฐอาจเพิ่มเติมรายละเอียดที่จำเป็นลงไปในการชั่งน้ำหนัก และอนุโลม ให้ถือเป็นหลักฐานการรับซื้อข้าวเปลือกในแต่ละครั้งที่มีการซื้อข้าวเปลือก ยกเว้น ชิดเส้นได้ ไว้เลยนะครับท่านประธาน ยกเว้นในกรณีที่ชาวนาซื้อขายแลกเปลี่ยนข้าวเปลือกกันเอง ไม่ต้องมีการออกใบรับซื้อข้าวเปลือกนะครับ ซึ่งจะพอแก้ไขปัญหาลักลอบนำข้าวเปลือก และพันธุ์ข้าวจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย และช่วยให้เกิดราคาซื้อขายข้าวเปลือก เป็นธรรมต่อทุกฝ่าย นอกจากนี้แม้กระทรวงพาณิชย์จะมีระบบฐานข้อมูลที่ดีและมี ประสิทธิภาพ แต่ยังไม่มีการเชื่อมข้อมูลระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับหน่วยงานที่จัดเก็บภาษี ของกระทรวงการคลัง กระผมจึงขอเสนอญัตตอ้างอิง พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) ที่เพิ่งตราขึ้นเพื่อเป็นกฎหมายไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎหมายฉบับนี้ได้มีการกำหนดให้เชื่อม ข้อมูลระหว่างกระทรวงพลังงานกับกรมสรรพากร ตามมาตรา ๑๘/๑ เพิ่มประสิทธิภาพ ในการกำกับกับการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ซึ่งต้องถือว่าเป็นกฎหมายที่ทันสมัย เป็นตัวอย่างที่ดี ในการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และฐานข้อมูลขนาดใหญ่อีกด้วย อนึ่งเนื่องจากสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปกระผมจึงขอเสนอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ รวมถึงหน่วยงานอื่นใดที่เกี่ยวข้องควรนำไปพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับพืชผลทางการเกษตรอยู่แล้ว ให้ทันต่อเหตุการณ์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการคิดคำนวณต้นทุนในการผลิตข้าวเปลือกนั้น สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตรควรดำเนินการในรูปแบบการจัดตั้งอนุกรรมการขึ้น ประกอบไปด้วยผู้เกี่ยวข้อง จากทุกภาคส่วน ลักษณะเดียวกันกับการคิดต้นทุนตามกฎหมายว่าด้วยโคนมหรือบอร์ด (Board) ไช้ ในกรณีไข่ไก่ เพื่อร่วมกันกำหนดวิธีคำนวณต้นทุนที่เหมาะสม เพื่อพิจารณา

ข้อมูลจากความเป็นจริงเพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยตามวิธีทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งด้วยวิธีการนี้รัฐจะได้ข้อมูลต้นทุนการผลิตข้าวเปลือกที่ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบันมากขึ้น ซึ่งจะแตกต่างจากการคำนวณต้นทุนข้าวเปลือก โดยวิธีหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ตามข้อมูลที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่เคยให้ข้อมูลไว้ในกรณีการฝ่ายนิติบัญญัติแห่งชาติ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเกินไปประมาณ ๑ นาที ต่อไปจะเป็นชุดใหม่ เนื่องจากพรรคร่วมฝ่ายค้านมีผู้ลงชื่อไว้จำนวนมาก ผมจะกำหนดให้ครั้งละ ๒ ท่าน หรือ ๓ ท่านนะครับ ท่านแรกท่านยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ที่กำหนดไว้ ๑๕ นาที กับท่านเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล ๘ นาที ต่อไปก็จะเป็นพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ท่านบัญญัติ เจตนจันทร์ แล้วก็ตามด้วยของ ส.ว. ท่านวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ กับท่านสมศักดิ์ ท่านละ ๕ นาที เชิญของพรรคร่วมฝ่ายค้านก่อนนะครับ ท่านยุทธพงศ์ แล้วตามด้วยท่านเลิศศักดิ์ เชิญครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้อ่านคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อสภาทั้งเล่มครับท่านประธาน -----

ท่านประธานครับ อ่านแล้วนโยบายรัฐบาลชุดของท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์มันกว้างมาก เขียนไว้กว้างมากจนไม่สามารถระบุความชัดเจนของเรื่องใด ๆ ได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะอะไรครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าเรื่องนี้รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์มีพรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาลถึง ๑๙ พรรคครับ ดังนั้นแต่ละพรรคก็เอานโยบายของพรรคตัวเองมานะครับ ซึ่งตอนหาเสียง ๑๙ พรรคนโยบายก็ไม่เหมือนกัน ดังนั้นตอนมาทำเป็นนโยบายมันถึงกว้างมาก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ บอกคณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายและต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบายให้สอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐและยุทธศาสตร์ และต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้เป็นลายลักษณ์อักษรนะครับ และท่านนายกรัฐมนตรีอย่าตอบผมนะครับว่ารายได้มาจากไหน ท่านจะมาบอกว่ามาจากงบประมาณไม่ได้นะครับ ท่านต้องบอกให้มันชัดเจนนะครับ และหากชี้แจงแหล่งรายได้ด้วยวาจาต้องให้นายกรัฐมนตรีและผู้รับผิดชอบแสดงให้เห็นชัดเจนและให้ส่งหนังสือต่อรัฐสภาภายใน ๓ วัน หลังจากจบการอภิปราย ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ที่ต้องแสดงแหล่งที่มาของรายได้ เพราะอะไรครับ เพราะว่าต้องการให้ทราบครับว่ารัฐบาลจะเอาเงินงบประมาณแผ่นดินมาจากไหนที่จะมาบริหารประเทศ ๔ ปีที่ผ่านมาครับ รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ทำงานงบประมาณแบบขาดดุล กู้มาแล้ว ๒ ล้านล้านบาทครับ และจากนี้ไปอีก ๔ ปี ถ้าท่านทำนโยบายแบบนี้อีกนะครับ ท่านก็ต้องกู้มาอีกไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท เพราะนโยบายมันเพิ่มทุกปี พอครบ ๔ ปีของรัฐบาลนี้ท่านไม่ต้องกู้มาทั้งหมด ๕ ล้านล้านบาทหรือครับ และท่านบอกว่าประเทศนี้จะรวย ประชาชนจะรวย รัฐบาลจะรวย รวยโดยการเป็นหนี้หรือครับ ท่านต้องตอบให้ชัดเจนครับ

ต่อไปครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมบอกว่ารัฐบาลนี้กู้มาโกง แต่อย่าเพิ่งประท้วงผมนะ ท่านต้องฟังนะครับว่ากู้มาแล้วไปโกงที่ไหนครับ แล้วคนอย่างผมไม่ใช่ว่าพูดลอย ๆ ครับ เพราะอ่านนโยบายรัฐบาล นโยบายหลัก ข้อ ๑๒ ของท่าน ท่านบอกว่าจะมีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม นโยบายเร่งด่วน ๑๒ ข้อ ข้อ ๘ ของท่าน ท่านพูดเรื่องการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่ฝ่ายราชการและฝ่ายประจำ ท่านประธานครับ ผมไม่เชื่อครับ อันนี้มันเขียนไว้สวยหรูครับ แล้วผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นครับว่าทำไมผมถึงไม่เชื่อ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีคนนี้เป็นคนเดิมครับ ท่านบริหารมาแล้ว ๔ ปี แล้วท่านไม่ได้

ปราบโงะอะไรจริงจิงเลยครับ เดี่ยวผมจะอธิบายแล้วจะชี้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงสำคัญครับ มีกรมหนึ่งครับชื่อว่า
กรม ปก. ท่านฟังให้ดีนะครับ กรมนี้เป็นกรมสำคัญ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กรมนี้ซื้ออย่างเดียวนะครับ รถดับเพลิงครับ แล้วผมจะชี้ให้ดูครับว่ากรมนี้มีความไม่โปร่งใส
อย่างไร เดี่ยวท่านนายกรัฐมนตรีเห็นแล้วท่านนายกรัฐมนตรีต้องรีบไปจัดการเลย
ผมซื้ออย่างนั้นนะครับ ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ปก. ได้งบประมาณมา ๔,๓๘๐ ล้านบาท
ปี ๒๕๖๑ งบประมาณได้มา ๔,๓๓๕ ล้านบาท เพิ่มทุกปีครับ แต่งบประมาณทั้งกรมนี้
ไม่ได้เอาไปช่วยภัยแล้ง ไม่ได้ไปช่วยประชาชนอะไรหรอกครับ ร้อยละ ๘๐ ของงบประมาณ
กรมนี้เอาไปซื้อรถดับเพลิงครับ รถดับเพลิงปี ๒๕๖๑ ซื้อไป ๓,๔๔๖ ล้านบาท ร้อยละ ๘๐ ครับ

ปี ๒๕๖๒ ครับท่านประธานครับ กู๋มานะครับ แทนที่จะเอาไปพัฒนา ชาวบ้านบ้านผม ทางอีสานเดือดร้อนครับ วันนี้ภัยแล้งยากจนครับ รัฐบาลบอกไม่มีเงินช่วยครับ ยางพารา ทางภาคใต้ ผมเคยเป็นรัฐมนตรีดูแลยางพารามา ปรากฏว่าอย่างไรครับ บอกไม่มีเงินครับ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกต้องไปขายดาวอังคาร แต่มีเงินมาซื้อรถดับเพลิงครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ปี ๒๕๖๒ งบ ปก. เพิ่มขึ้น ๗,๔๔๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๗๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ร้อยละ ๖๖ ครับ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ไปซื้อรถดับเพลิงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาต นิดหนึ่งครับ อย่าหาว่าผมขัดจังหวะ ผมกลัวเขาประท้วงผม

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ประท้วงเรื่องอะไรครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วง เรื่องที่ท่านพูดท่านนายกรัฐมนตรีบ่อยนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมต้องฟ้องท่านนายกรัฐมนตรีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เพราะว่า ท่านพูดแล้วท่านก็มองไปทางนั้น

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมผ่านท่านประธานไปเรียนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรียิ้มอยู่ครับนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีอยากฟังผมอยู่ เพราะท่านเป็นประธานปราบโกงมาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เขาจะได้ ไม่ประท้วงผมครับ เชิญท่านต่อ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ต่อครับ เสียเวลาผมเลยท่านประธาน ผมกำลังจะชี้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นอยู่นี้ ท่านนายกรัฐมนตรีดูสิครับ กล้องซูม (Zoom) หน่อยครับ ว่าประเทศไทยรายนักรวยหนา หรือครับท่านประธานครับ ไปซื้อรถดับเพลิงท่านประธานเห็นหรือไม่ครับ จอดไว้เลยนะครับ เขาเรียกว่า พิพิธภัณฑ์รถดับเพลิง จอดอยู่เต็มเลยครับ ท่านประธานครับ อันนี้อยู่ที่ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๒ จังหวัดสุพรรณบุรี ท่านประธานดูรูปนี้ครับ

ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ตรงกลางเขาเรียกว่า รถดับเพลิงบันได คันหนึ่งเท่าไรครับ
ท่านนายกรัฐมนตรี ๑๐๐ กว่าล้านบาท ซื้อมาทำไมครับ ซื้อมาจอดทิ้งไว้ ท่านประธานครับ
มันไม่ใช่มีอยู่ที่นี้ที่เดียวนะครับ เพราะว่าท่านซื้อทุกปี แล้วท่านเชื่อหรือไม่ครับ บางคันตั้งแต่
ซื้อมาตั้งแต่ต้นจนจบยังไม่เคยเอาไปใช้อะไรเลย ซื้อมะไรกันนักหนาครับ รถดับเพลิงนี้
ท่านประธานครับ ศูนย์ ปภ. เขต ๑ ปทุมธานี นี่ท่านประธานเห็นหรือไม่ครับ รถดับเพลิง
ยี่ห้อแมน มันไม่มียี่ห้อแมน หรอกครับ แซสซีเป็นแมน แต่ผมบอกเลยครับว่า รถดับเพลิง
ซื้อบริษัทเดียวเท่านั้นครับ ซื้อบริษัท เซส เอ็นเตอร์ไพรส์ (สยาม) จำกัด ผมขออนุญาต
ท่านประธานว่า ผมขอเอ่ยชื่อเลย และถ้าไม่จริงทำให้ฟังเลยครับ เพราะว่าพาดพิงถึง
บุคคลภายนอกด้วย ท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้ว่ารถดับเพลิงนี้ทำไมเขาถึงซื้อกันเยอะ
ซื้อกันเยอะ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ใช้เลย แล้วท่าน มท. ๑ ไปไหน มท. ๒ มท. ๓ ไปไหน ไม่มาฟังเลย
หรือครับ เพราะว่าท่านอยู่ตลอดเวลาครับ ท่าน มท. ๑ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมจะให้ดูว่า
มันมีความไม่โปร่งใสอย่างไรนะครับ

(นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีประท้วง
อีกแล้วครับ เชิญครับ ประท้วงใครครับ ข้อไหนครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ประท้วงทำไม ผมไม่ได้พูดถึงสามมิตรสักหน่อยครับ ถ้าผมพูดถึงท่านสุริยะสิครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาต
ท่านรับฟังเขาประท้วงก่อนนะครับ

นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธาน ผม นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. ขอประท้วง
ผู้อภิปรายนะครับ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ครับ ไม่ได้อภิปรายในประเด็นครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ตรงไหนครับ
ไม่ได้อภิปรายในประเด็น

นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
คือเรื่องรถดับเพลิงไม่เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวก่อนครับ
ผมฟังคำชี้แจงของท่านผู้อภิปรายก่อนแล้วจะวินิจฉัย เชิญครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานครับ ผมบอกนโยบายหลัก ข้อ ๑๒ นโยบายเร่งด่วน ข้อ ๘ ไม่เกี่ยวข้องอย่างไรครับ
เรื่องการปราบปรามการทุจริต ผมบอกว่ามันโง่งกันอย่างไรนี้

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ปราบปราม
การทุจริต แต่ว่าท่านไปพูดถึงการทุจริตสมัยก่อน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ไม่สมัยก่อนครับท่านประธาน มันต่อเนื่องประธาน ประธานต้องฟังให้มันจบก่อนสิครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คำถามท่าน
หมายความว่าอย่างไรครับ

นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานโปรดวินิจฉัยครับ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับการแถลงนโยบายครับ เพราะว่ารัฐบาลนี้
ยังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อะไรเลยครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ผมถามจะไปแล้วอะไรกับเรื่องโกง ท่านนายกรัฐมนตรีอยู่จะได้ไปจัดการมันเสียพวกโกงนี้
ท่านสิระจะไปแล้วอะไรครับ หรือท่านไปเกี่ยวข้องด้วยหรืออย่างไรครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย
อย่างนี้นะครับ ท่านคงจะสรุปได้นะครับ เพราะว่าไปพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาในอดีต
ก็สรุปเสียว่ามันมีอย่างไร พอแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส.
จังหวัดมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่ท่านประธานชวนท่านบอกว่าให้โยง
ได้ว่ามันมาเกี่ยวข้องอย่างไร ไม่อย่างนั้นประชาชนเขาจะเข้าใจได้อย่างไรครับ
ท่านประธานครับ ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นนะครับว่า ในกรม ปภ. ซื้ออะไรกันนักหนา
รถดับเพลิง แล้วท่านประธานครับ อย่างนี้มันน่าสงสัยไหม ผมยกตัวอย่างครับ
บอกว่าประกวดราคาซื้อรถปฏิบัติการบรรเทาอุทกภัยพร้อมเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่
จำนวน ๕ คัน งบประมาณ ๒๒๘.๕๐ ล้านบาท งบปีนี้ประมูลไป ๒๒๘.๒๑ ล้านบาท
ลดราคาไป ๒๙๐,๐๐๐ บาทครับ บริษัทที่ได้งานก็คือบริษัทเดิมนั่นแหละครับ ชื่อบริษัท
เชส เอ็นเตอร์ไพรส์ (สยาม) จำกัด รายการที่ ๒ ท่านประธานครับ ประมูลประกวดจัดซื้อ
ยานยนต์ดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์ระยะไกล จำนวน ๕ เครื่อง งบประมาณ ๒๒๒.๕๐ ล้านบาท
แต่ประมูลไป ๒๒๒.๒๗๕ ต่ำกว่าราคากลางไป ๒๒๕,๐๐๐ อันนี้คืออะไรครับ ผมสงสัยว่า
มันล็อกสเปกได้ ๒๐๐ กว่าล้านบาท ลดไป ๒๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีฟังนะครับ รายการต่อไปครับ ประกวดราคาซื้อเครื่องกำเนิดไฟขนาด
ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เควีเอ (KVA) ๒๐ คัน งบประมาณ ๒๕๑.๗๙ ล้านบาท แต่ประมูลไป
เหลืออยู่ ๑๗๘ ล้านบาท ต่ำกว่าราคากลางไป ๗๔ ล้านบาท ลดไป ๓๐ เปอร์เซนต์ บริษัทที่ได้ชื่อ
ยูซีไอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ท่าน มท. ๑ ครับ ฝากท่านประธานไปถึงท่าน มท. ๑ นะครับ
ท่าน มท. ๑ ไปสอบหรือยังว่ามันต่ำกว่า ๑๕ เปอร์เซนต์ แสดงว่ามันตั้งราคากลางไว้สูงมากครับ
ท่านประธานครับ ต้องฝากท่าน มท. ๑ ว่าท่านไปสอบหรือยัง และท่านประธานครับ อย่างที่
ผมเรียนท่านประธานว่า ทั้งหมดนี้นะครับ บริษัทที่ได้นี้มันบริษัทเดียวเท่านั้น คือ
บริษัท เชส เอ็นเตอร์ไพรส์ (สยาม) จำกัด ที่ได้งาน บริษัทอื่นมันเข้าไม่ได้เลย มีครั้งเดียว

ที่เขาเรียกว่า ฮั้วมันแตก บริษัท ยูซีดี ได้นะครับ นี่ท่านประธานจะมีป้ายเขียนไว้ และผมฝากว่า ถ้าใครสนใจเรื่องนี้ประชาชนไม่ต้องไปคูมิวเซียม (Museum) ไหนไกลหรอกครับ ท่านไปดูตามศูนย์ ปก. เขตครับ มีทั่วครับ ที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดสงขลา จังหวัดภูเก็ต ไปดูครับ ท่านจะเห็นว่าตรงนี้เป็นเหมือนสุสานรถดับเพลิง เพราะซื้อทุกปีครับ ซื้อไปจอดทิ้งไว้จนไม่มีที่จะจอด ท่านประธานครับ ที่ผมว่ามันหนักกว่านั้น ที่ผมบอกว่าผมไม่เชื่อนโยบายปราบโกงของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีดูรูปนี้นะครับ ท่าน มท. ๑ ต้องดูครับ รูปนี้สำคัญ ต้องดูเลย กล้องซูม (Zoom) หน่อยครับ บอกเป็นพิธินะครับ ข้อตกลงคุณธรรมระหว่างกรม ปก. โดยท่านอธิบดีกับบริษัท เซส เอ็นเตอร์ไพรส์ (สยาม) จำกัด ครับท่านประธาน นี่สนองนโยบายท่านนายกรัฐมนตรี ปราบโกงครับ ท่านประธานทราบหรือไม่ว่าบริษัทนี้ ถูกกรม ปก. ร้องต่อ ป.ป.ช. ว่าบริษัทนี้มาฮั้วประมูลงานที่กรม ปก. และไม่ใช่ร้องไปเฉย ๆ ป.ป.ช. ชี้มูลเรียบร้อยแล้วก็ส่งดำเนินคดี ท่านประธาน ฝากไปถึงท่าน มท. ๑ ต้องไปตามครับ ติดคุกหรือยัง ฮั้วประมูล เอามาถ่ายรูปอย่างนี้ ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องจัดการ มันตบหน้าท่านนายกรัฐมนตรีอย่างแรงครับอย่างนี้ คิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่รู้เรื่องหรือครับ ประธานปราบโกง เอาพวกฮั้วประมูลมาถ่ายรูปเอาไปโชว์ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมทำให้ฟ้องเลยนะครับถ้าไม่จริง บริษัทนี้

ท่านประธานอีกเรื่องครับ เดี่ยวจะหาว่าเอาเรื่องเก่ามาพูด มันต้องเรื่องใหม่บ้าง ทำเรือแหลมฉบัง ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อีอีซี (EEC) นะครับ เมื่อวานนี้ผมก็ทบทวนฟังท่านสมคิดที่ท่านบอกประเทศจะดี ท่านพูดเรื่อง อีอีซี (EEC) -----

กำลังจะประมูลท่าเรือแหลมฉบังเฟส ๓ (Phase 3) ที่จังหวัดชลบุรีครับ ก็ดีครับ อีอีซี (EEC) จะได้มีท่าเรือ มันแข่งกันอยู่ ๒ กลุ่มครับท่านประธาน กลุ่มหนึ่งเขาเรียกว่า กลุ่มกิจการร่วมค้า จีพีซี (GPC) มีใครครับ ท่านประธานฟังให้ดิ้นะครับ บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) มี ปตท. มีโซน่าอาร์เบอร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด พอพูดถึง บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ผมโกรธแทนท่านสุริยะครับ ลูกน้องท่านสุริยะ เสียแสงค์ อนุชา นาคาศัย อุตสาหกรรมไปกราบวิงวอนขอร้องบักตูบอกให้ท่านสุริยะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานมีคนมากระซิบบอกว่า เพราะนี่ละไม่ให้ท่านสุริยะของผมเป็นมันถึงไม่ได้เป็น มีคนมากระซิบบอกผมเองนะ อย่าประท้วงนะ นี่ผมพูดชมท่านสุริยะนะ อย่าประท้วงผมนะ แล้วอีกกลุ่มหนึ่ง กลุ่ม เอ็นพีซี (NPC) มี บริษัท นทลีน จำกัด บริษัท แอสโซซิเอท อินฟิไนตี้ จำกัด บริษัท ปริมา มารีน จำกัด (มหาชน) บริษัท โซน่าเรลเวย์ ท่านประธานครับ กลุ่มนี้อาชีพทำอะไรครับ บริษัท ปริมา มารีน จำกัด (มหาชน) ทำเกี่ยวกับเรือ เกี่ยวกับท่าเรือ แต่เขาไม่ยอมให้กลุ่มนี้ได้ เพราะอะไรครับ เพราะว่ากลุ่มนี้เสนอราคามากกว่าครับ เสนอ ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่ยอมให้เขาได้ แต่จะไปเอา บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ปตท. ไม่เกี่ยวอะไรกับท่าเรือเลย เสนอ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท ประเทศกำลังจะเสียหายไป ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท

(นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ประท้วงทำไม ไม่ได้ว่าสามมิตรเลย

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นนะครับ ไม่ถูก

นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ นะครับ ซึ่งพูดจาให้ร้าย เสียชื่อเสียง บุคคลภายนอกมาโดยตลอดครับ โปรตวินิจฉัยด้วยครับ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งครับ เอกสารที่น่าเสนอได้ขออนุญาตทางสภาหรือยังครับ ท่านประธานครับ โปรตวินิจฉัยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่นี้ ท่านเลขาธิการชี้แจงว่าขออนุญาตแล้วนะครับ ผมวินิจฉัยนะครับ เป็นอย่างที่ท่านผู้ประท้วงพูดนะครับ ท่านอย่าเสียดสี อย่าไปกล่าวถึงบุคคลภายนอกนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ท่านสุริยะ อยู่นอกหรืออยู่ใน นั่งยิ้มอยู่นั่นท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ขออนุญาตครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านนายกรัฐมนตรีก็อยู่ข้างในเนี่ย

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เดี่ยวผมยังไม่จบเลยท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ผมมีภารกิจเพื่อชาตินะครับ ผมจะต้องไปพบกับประธาน ไอเคโอ (ICAO) นะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : แล้วท่านนายกรัฐมนตรีเกี่ยวหรือไม่ครับกับเรื่องนี้ ประธาน อีอีซี (EEC) หรือไม่ครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ก็เกี่ยวสิครับ ก็มันอยู่ในขั้นตอนกระบวนการ แล้วมันจะดำเนินการไปถึงไหน เขาฟ้องศาลกันอยู่ไม่ใช่หรือ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่มี ท่านนายกรัฐมนตรีไม่รู้เรื่อง ยังไม่ถึงศาลเลยครับท่านนายกรัฐมนตรี ฟังผมก่อนสิครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีพูด ท่านจบเสียตอนนี้ละครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่ใช่ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีอย่าเพิ่งไปสิ ท่านนายกรัฐมนตรีนี้มันเป็นหมิ่นล้าบบาท

ท่านนายกรัฐมนตรีจะไปไหนครับ เห็นไหมฟังไม่ได้ ทนฟังไม่ได้ ท่านประธานครับ
ท่านครับเดี๋ยวผมขอสรุปผมยังมีเวลานะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอ
วินิจฉัยนะครับ ท่านไปพูดทำทนายท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเขาไปแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ผมไม่ได้ทำทนายครับ ก็นายกรัฐมนตรีจะปราบโกง ผมจะทำทนายอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอให้
ท่านหยุดพูดครับ แล้วเดี๋ยวผมจะชี้แจง

(นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อย่าเพิ่ง
ประท้วง ผมขอชี้แจงก่อนนะครับ คือท่านผู้อภิปรายไม่ฟังผมจนมีคนประท้วงหลายคน
เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นพูด ผมก็พูดแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีรอก่อน ให้เขาอภิปราย
จบก่อน แล้วท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าท่านไม่มีเวลาแล้ว ท่านไปแล้ว แล้วท่านก็ยังพูดไม่จบ
ไปอยู่เรื่อย ๆ ผมเป็นผู้ควบคุมการประชุม ดังนั้น เป็นสิทธิของผมนะครับที่จะพูด
ท่านรอนิดหนึ่งนะครับ ท่านจะประท้วงต่ออะไรข้างหลัง ไม่มีแล้วนะครับท่านสิระ
คงไม่มีแล้วนะครับ ผมอธิบายแล้ว

(นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์
ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจะ
ประท้วงเรื่องอะไรครับ ท่านนิโรธ สุนทรเลขา ครับ ท่านจะประท้วงอะไรครับ เชิญ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ผมประท้วง
ท่านประธานสภานะครับ นิโรธ สุนทรเลขา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พรรคพลังประชารัฐ
จังหวัดนครสวรรค์ ขอประท้วงท่านประธานสภา ในข้อ ๕ (๓) (๔) เพราะว่าผู้ที่กำลังอภิปรายนั้น
กำลังทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ไม่ได้อยู่ในวาระการประชุมของวันนี้ครับ -----

วาระการประชุมของวันนี้คือการแถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ขอให้ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนโยบาย อันนี้เป็นการอภิปรายเหมือนไม่ว่างใจต้องรอในวาระโอกาสต่อไปนะครับ ขอขอบคุณครับ

(นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเป็นท่านक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมยังไม่หมดเวลานะครับ ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ยัง ผมบอกท่านแล้วว่ารอฟังคนประท้วง ท่านไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกติกาแล้วผมจะดำเนินการต่อ เดี่ยวก่อนสิครับ มีคนข้างหลังท่านประท้วงอยู่ เดี่ยวก่อน ท่านอย่ามาเถียงกับผมเลย ฟังเขาประท้วงก่อน

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ครม. นิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๕ ท่านประธานอย่าเพิ่งปิดไมโครโฟน ฟังผม ๒ นาที ด้วยความเคารพท่านประธานจริง ๆ จริง ๆ สภาแห่งนี้บรรยากาศมันดีมาตลอด แต่ท่านประธานทำให้บรรยากาศมันเสีย ท่านเปรียบเสมือนใส่ชิป (Chip) แอนตี้ (Anti) ฝ่ายผม ก็ฟังเขาให้จบให้มีขั้นตอน ข้อบังคับเขาเขียนไว้ กว่าจะร่างข้อบังคับมาเสร็จแต่ละเล่มท่านประธานหมดไปหลายแสนนะครับกับเบี้ยเลี้ยง เขาคิดมาดี ท่านอ่านสิครับว่าทำอะไร ดำเนินการอย่างไร เป็นไปอย่างไร จะเอากันอย่างไร ทุกอย่างมันก็จะจบ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้ว ท่านक्रमานิตย์ ผมจะวินิจฉัย

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ผมฝากไว้เดี๋ยวมันจะเหมือนบรรยากาศเมื่อวานก็เกิดจากประธานเองครับ ไม่ได้เกิดจากใครเลย อันนี้ผมกราบเรียนในฐานะที่ไว้วางใจในสภาแห่งนี้มานานพอสมควรแล้วครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้เกิดจากผมแน่นอนครับ เทียนี่ไม่ได้เกิดจากผมแน่นอน

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : เชื่อมผมเถอะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชื่อนะครับ เชิญท่านนั่งครับ ผมจะขอวินิจฉัยนะครับ คือเมื่อสักครู่นี้ไม่ได้เกิดจากผม เกิดจากการโต้เถียงกันของท่านสมาชิกเองและผมกดไมโครโฟนพูดไม่ได้ ท่านหาว่าจะทำให้เกิดความขัดแย้งโต้แย้ง ผมปฏิบัติตามกฎข้อบังคับนะครับ ไม่ต้องพูดแล้วครับท่าน ไม่ต้องชี้แจงอะไร ท่านชี้แจงท่านก็ว่าผมแค่นั้นละ ผมก็กำลังจะชี้แจงตอบนะครับ

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ ประท้วงอะไรครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ผมประท้วงท่านประธานในข้อ ๕ และข้อ ๔๕ ครับ ท่านประธานเวลามีเพื่อนสมาชิกประท้วงข้อ ๔๕ ท่านต้องตัดสินใจอะไรครับ ไม่ใช่ทำให้มันพอกเข้าไปเรื่อย ๆ แล้วพอถึงเวลา

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ อ้อมไปเรื่อย ๆ เพราะท่านลูกกันเรื่อย ๆ ผมก็ต้องฟังก่อนเพื่อว่ามีอะไรนะครับ ผมเข้าใจของท่านแล้ว

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ข้อ ๕ ด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้ปัญหาเกิดจากท่านประธานเรียกให้ท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นมาชี้แจงว่าท่านจะเดินทาง จริง ๆ แล้วเมื่อเพื่อนกำลังอภิปรายนี่นะครับ ท่านประธานต้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีรอก่อน เพราะว่าการที่รัฐมนตรีจะชี้แจงได้เพื่อนสมาชิกต้องอภิปรายจนเสร็จสิ้น ท่านเรียกท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ทำให้บรรยากาศมันปั่นป่วนไปหมดนะครับ ขอให้ท่านประธานได้โปรดควบคุมการประชุมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ชี้แจงได้ เปิดเทป (Tape) ดูได้ผมไม่ได้เรียกท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นประชุม ผมมีแต่บอกว่า

ท่านนายกรัฐมนตรีรอก่อนครับ พอใจหรือยังครับ เดี่ยวก่อนครับ ท่านจะอธิบายหรือว่า
ท่านจะ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมจะ
สรุปครับ ผมมีเวลาอยู่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : โอเค
(OK) ผมขอให้ท่านสรุปเลยนะครับ เพราะว่าผมจะได้ไม่ต้องวินิจฉัย เพราะท่านสรุปแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส.
จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เห็นหรือไม่
พอพูดเรื่องปราบโกง เรื่องสำคัญ ท่านนายกรัฐมนตรีหนีไปเลย ทนฟังไม่ได้เรื่องปราบโกง
ผมต่อครับท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ผมพูดบริษัททำเรื่องที่บอกว่า บริษัท ร่วมค้าจีบีซี (GBC)
ที่มีกัลป์กับ ปตท. จะได้งาน ทั้งที่เสนอราคาแค่ ๑๒,๐๐๐ นะ เสนอ ๒๖,๐๐๐ ไปตีเอกสาร
เขาดก ว่าเซ็นลายเซ็นไม่ถูกต้องครับ และคณะกรรมการที่มีอัยการเขาบอกว่าไม่ใช่เรื่อง
สาระสำคัญ ตอนแรกจะประกาศวันที่ ๑๙ กรกฎาคม แต่พอดีรู้ว่าจะมีการอภิปรายก็เลย
เลื่อนไปก่อน ดังนั้นผมต้องฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน
อีอีซี (EEC) ท่านต้องไปดู ไม่อย่างนั้นนโยบายปราบโกงของท่านผมว่ามันไม่มีใครเขาเชื่อถือ
หรอกครับ ใครจะไปเชื่อท่านเขียนไว้อย่างนี้และท่านไม่ได้ทำ แล้วเรื่องนี้เรื่องปัจจุบันนะ
ไม่ใช่ผมไปเอาเรื่องอดีตมาพูด ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานว่า

(นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : จบสรุปแล้วครับ
ไม่อย่างนั้นเขาประท้วงอีกครับ สรุปได้แล้วครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ประท้วงทำไมผมไม่ได้พูดถึงสามมิตรสักหน่อย เสียเวลาสภาจริง ๆ เลยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสิระครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ผมพูดไปพูดมาเดียวท่านสุริยะจะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานอยู่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเติม
อย่างนี้ แล้วผมไม่ห้ามเขาก็หาว่าผมลำเอียง

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ก็จริงไหมละ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องครับ
ฟังเขาประท้วงก่อนครับ ฟังท่านสิระก่อน

นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธาน ผม นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. ครับ
ประท้วงผู้อภิปรายว่าบอกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีนี่ ก็ขอให้ท่านผู้อภิปรายถอนคำพูด
ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้หนี เกิดความเสียหายกับท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็
ท่านนายกรัฐมนตรีบอกแล้วว่าจะไปทำธุระ ช่วยถอนคำพูดคำว่า หนี แล้วก็ส่วนของ
เรื่องคำว่า โกง กราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงผู้อภิปรายด้วยว่า เก่งเรื่องปราบโกง
ดูเรื่องปราบโกงมาโดยตลอด ทำไมไม่ไปดูเรื่องโกงจำนำข้าวด้วยนะครับ ฝากไปด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อันหลังนี้
ไม่ได้ประท้วงนะครับ ผมขอวินิจฉัยก่อนนะครับ ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นยืน
ผมบอกแล้วผมไม่ได้เชิญท่าน แต่ว่าเป็นการโต้เถียงกันระหว่างท่านผู้อภิปรายกับ
ท่านนายกรัฐมนตรี คือท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะบอกว่าท่านจะไปแล้วนะ ดังนั้นเป็นอย่างที่

ท่านสิทธิ์วาคือ ท่านมีสิทธิที่จะไปตอนไหนก็ได้ แล้วท่านก็ชี้แจงให้ชัดเจนขึ้น เป็นความหวังดีของท่าน ผมขอให้ท่านถอนคำพูดที่ว่าท่านหนีไปนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ผมถามท่านประธานว่า ท่านนายกรัฐมนตรีมีภารกิจอะไรสำคัญกว่าแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภา

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คนละประเด็นแล้วครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : อย่างนั้นท่านจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีทำไม ท่านไม่ให้เกียรติต่อสภา

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คนละประเด็นครับ มีผู้ประท้วงแล้วครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : แล้วท่านไม่ฟัง ท่านทนฟังไม่ได้หรือครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปอย่างนั้น แล้วก็ท่านไม่ยอมใช้ไหมครับ เดียวมีผู้ประท้วงแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เดียวท่านประธานครับ ผมอยากจะทำให้พวกตัวประกอบ ๑๐ บาท รีบผ่านฉากไป มันเสียเวลาสภาครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านหาเรื่องแล้วครับ ไม่เกี่ยวกับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : จะให้ผมว่าอย่างไร ท่านประธานยังไม่ได้บอกผมผิดตรงไหนเลย

(นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านผู้อภิปรายจะพูดให้ก่อเรื่อง แล้วท่านสมาชิกก็จะประท้วงผมว่าทำให้เกิดเรื่องนะครับ ทั้งผู้ชมทางบ้านเป็นพยาน ในที่นี้เป็นพยาน มันจะไม่เกิดขึ้นอย่างนั้นอีกนะครับ ดังนั้น ท่านผู้ประท้วงคงจะประท้วงประเด็นนี้ให้ใหม่ครับ ว่าไปนะครับ เชิญท่านปารีณาก่อนครับ

นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียน ท่านประธาน ดิฉัน นางสาวปารีณา ไกรคุปต์ ดิฉันขออนุญาตประท้วงท่านประธาน แล้วก็ ผู้อภิปราย อยากจะให้ท่านประธานช่วยควบคุมการประชุมให้เรียบร้อยด้วย เพราะว่าตอนนี้ ผู้อภิปรายเขาเสียตีสี่แล้วก็พาดพิงไปทั่วแล้วค่ะ แล้วก็อยากจะให้ท่านทำแบบที่ท่าน เสรีพิศุทธิ์ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

(นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านครับ

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๔ กรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอประท้วงท่านประธาน ในข้อ ๕ และข้อ ๔๓ ที่ปล่อยให้ท่านที่กำลังอภิปรายขณะนี้ได้พาดพิงถึงสมาชิก แล้วถูกเหยียดหยามสมาชิกที่อยู่ในห้องสภานี้ อยากจะเรียนท่านประธานว่า อยากจะให้ท่านช่วย ควบคุมการประชุมสภาให้มีความเรียบร้อย ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์เหมือนเมื่อวาน หลายท่านดิฉันได้พูดในสภาประท้วงไปแล้วว่า กรุณาใช้กิริยามารยาทให้เกียรติกับสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นสภาที่ทรงเกียรติ ตอนนี้ประชาชนทั่วประเทศกำลังชมผู้แทนของท่าน เขาวชนกำลัง ดูการอภิปรายของทุกท่านที่เป็นตัวแทนของประชาชนมาทำหน้าที่ นี่คือตัวอย่างที่ดีแล้วหรือคะ แล้วยังถูกในส่วนของสมาชิกด้วยกัน ดิฉันขอให้ท่านช่วยให้ผู้อภิปรายถอนคำพูดด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

(นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้ว
ผมพอวินิจฉัยได้แล้ว ฟัง ๒ ท่านนี้แล้วนะครับ ผมวินิจฉัยได้แล้ว ท่านสียร์ไม่ต้องผมเข้าใจแล้ว
ผมขอให้ผู้อภิปรายนะครับ

นายสียร์ เจนจาอะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ผมมีประเด็นเรื่องถอนคำพูดที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
มี ๒ ประเด็นนะครับ ๑. ประเด็นถอนคำพูดที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีหนีไปนะครับ
๒. ถอนคำพูดที่ท่านไปว่าผู้อื่นในสถานะครับ ถ้าท่านไม่ถอนก็คงจะต้องมีการดำเนินการครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส.
จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมด้วยความเคารพท่านประธาน
ก็บอกว่าถอนก็ได้ครับ ว่าท่านหนีไป

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : โอเค (OK)
พอแล้ว ถอนแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
บอกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีไปฟังนอกห้องประชุมแล้วกัน มีภารกิจ แต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรี
ต้องตอบผมนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ถอนคำพูดว่า
หนีไป

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ก็ถอน
แล้วอย่างไรครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้ว
จบแล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : แต่ว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีต้องตอบคำถามผมนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คนละเรื่องกัน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่ใช่
ผมถามท่านนายกรัฐมนตรีไป ฝากท่านประธานไปอย่างไร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ฝากผมได้

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ที่ว่าเอาเงินมาจากไหนนะครับ เพราะว่ามันเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ นะครับ
ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ฝากได้อยู่แล้ว และเข้านักแล้ว คราวนี้ที่ท่านว่าเพื่อนสมาชิกไปทั่วหน้าว่าอย่างไร

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ถามให้นายกรัฐมนตรีตอบ จะมาประท้วงผมทำไม ก็ว่าจะเอาเงินมาจากไหน ให้ตอบมาภายใน ๓ วัน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เมื่อสักครู่ที่ท่านพูดเสียดสิ้นะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
เสียดสืออย่างไรท่านประธาน

(นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา ขออนุญาตประท้วง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่นี้ ๒ ท่านก็พอแล้ว จะฟังท่านนิโรธอีกคนไหมครับ เชื่อมผมเถอะท่าน ขอโทษเขานะครับ ถอนไป

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่ท่านประธาน ผมทวงคำตอบจากท่านนายกรัฐมนตรีไปเสียดสือใคร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ตอนแรกที่ท่านพูดว่าไปทั้งสภา

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมพูดว่าอะไรท่านประธาน ไปเสียดสืออะไรใครครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อีกท่านมาแล้ว เดี่ยวฟังท่านนิโรธก่อนแล้วเดี๋ยวทางนี้

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นิโรธ สุนทรเลขา ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ สังกัดพรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครสวรรค์ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานรัฐสภาในข้อ ๕ (๓) (๔) เพราะว่าผู้ที่กำลังอภิปรายไม่ได้อภิปรายในระเบียบวาระการประชุม

ของวันนี้ะครับ ซึ่งระเบียบวาระของวันนี้คือการแถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญ ข้อ ๑๖๒ ท่านผู้อภิปรายต้องอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนโยบาย ถ้าอภิปรายเหมือนไม่ไว้วางใจต้องรอในวาระในโอกาสต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ พอแล้วครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : แต่สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านอีกนิดเดียวครับท่านครับ ขอวินาทีเดียวครับ คือที่ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปนี่นะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เอาครับ ไม่พูดถึงแล้ว เขาขอโทษไปแล้ว

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านเดินทาง ไปพบประธาน ไอเคโอ (ICAO) นะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไปตอบแทนนายกรัฐมนตรีได้อย่างไร

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : เพราะว่าท่านกำลังมีภารกิจที่จะทำเพื่อประเทศชาติที่ว่ารัฐบาลก่อนสร้างปัญหาไว้ บัดนี้ท่านได้แก้ปัญหาเรียบร้อยแล้ว ประธาน ไอเคโอ (ICAO) เดินทางมาที่ประเทศไทยเพื่อพบท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ พอแล้วครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : อันนี้ชี้แจงให้ทราบนะครับ ไม่ได้หนีไปไหนนะครับ

(นางสาวจุติภิภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ชี้แจงผมวินิจฉัยนะครับ คือท่านผู้อภิปรายได้ขอถอนแล้วเรื่องนั้น เรื่องหนีไป ถอนไปแล้วนะครับ

อย่างนั้นจบนะครับ แต่เรื่องที่ยังค้างคาอยู่เนี่ย ที่ท่านว่าท่านไม่ได้ว่าสมาชิกเลย มีผู้ประท้วง ผมเข้าใจว่า ท่านฐิติภัสร์ เชิญครับ

นางสาวฐิติภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพค่ะ ดิฉัน นางสาวฐิติภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชารัฐ ดิฉันขอประท้วงท่านประธาน ในข้อบังคับ ข้อ ๕ ท่านผู้ที่กำลังอภิปรายขณะนี้ได้มีการพาดพิงไปถึงเพื่อนสมาชิกในห้องประชุม แล้วก็ใช้คำพูดที่ไม่สุภาพเป็นการดูถูกสมาชิกในสภาเนี่ยด้วยกัน อยากให้ท่านได้กรุณาให้ท่านผู้อภิปรายได้ถอนคำพูดด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยว่าท่านต้องถอนคำพูด คำพูดของท่านว่า ท่านสมาชิกหะ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : คำไหนครับ ผมไปพูดถึงใครครับท่านประธาน พูดว่าอย่างไรท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พูดเมื่อสักครู่นี้จะต้องให้เปิดกันหรือ ท่านรู้อยู่แกล้งใจนะครับ ถอนไปแค่นั้นละ ที่ท่านพูด

นางสาวฐิติภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถอนเถอะค่ะ เพราะว่าเป็นเกียรติกับสภา

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เอาอย่างนี้ก็ได้ครับ เรียนท่านประธานครับ ผม ยุทธพงศ์ ส.ส. จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทยนะครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็แทนที่จะเป็นตัวประกอบ ๑๐ บาท เป็น ๕๐๐ บาทเลยไหมครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ

นางสาวฐิติภัสร์ โชติเดชาชัยนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอประท้วงท่านประธานค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ตกลง ท่านถอนนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : จะได้
จบครับ ผมถอนคำว่า ตัวประกอบ ๑๐ บาท ออกแล้วกันครับ ผมขอถอนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่รู้ละ
ถ้อยคำอะไรที่ไปว่าเสียดสีท่านสมาชิกท่านถอนครับ แล้วถ้าจะให้ดีขอโทษเขาหน่อยด้วย

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ผมขอถอนแล้วกันนะครับ แล้วผมขอสรุปนะครับท่านประธานครับ มันจะได้จบครับ
ไม่เสียเวลาของสภา

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอสรุปครับ
ไม่เกิน ๑ นาทีนะครับ ไม่อย่างนั้นผมไม่ให้ท่านอภิปรายแล้ว

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ
ประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอนุชาขอ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ขอผมสรุป ๑ นาทีแล้วผมจบแล้วครับ

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ผมอยากให้เขา
ยืนอยู่ก่อนครับ ผมอยากให้ท่านยุทธพงศ์ยังไม่ต้องสรุปครับ เดี่ยวผมขอพูดก่อนนะครับ
ในการใช้สิทธิพาดพิง ท่านยุทธพงศ์ครับ

(นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยว
ท่านอนุชานะครับ มีท่านกิตติศักดิ์ประท้วงก่อนนะครับ เชิญท่านกิตติศักดิ์

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ท่านประธานครับ
กิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา ผมต้องขอประທံးท่านประธานตามข้อ ๕ ข้อ ๔๓
ประທံးว่าผู้อภิปรายนั้นถูกเหຍ็ดหยามสมาชิก ถ้าผมจะกล่าวบ้างว่าผู้อภิปรายเป็น ส.ส.
ชี้เข้าโจร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เอา
พอแล้วนะครับ ฟังท่านอนุชา นาคาศัย ก่อน ท่านกิตติศักดิ์นะครับ ที่ท่านประທံးผม

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ต้องถอนสิ ท่านประธานครับผมเสียหายครับ บอกผมเป็นชี้เข้าโจร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวก่อน
ท่านเสียหายรู้แล้ว

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ต้องถอน ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมต้องตอบ
เขาก่อน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ผมเป็นชี้เข้าโจรที่ไหน ท่านประธาน ให้เขาถอน แล้วผมผิตตรงไหนท่านประธานต้องวินิจฉัย

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวก่อน
ผมต้องตอบที่เขาประທံးผมก่อน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมนี้
มาจากการเลือกตั้งไม่เหมือนท่านหรอกครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ฟังผม
ผมก็ไม่ต้องพูดนะครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
มาจากเสียงร่งเท้าทหารมาครับ

(นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา ขออนุญาตประท้วงท่านประธานนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : กรุณาหยุด
และนั่งอยู่กับที่ทุกท่านแล้วก็เลิกประท้วงนะครับ เดี่ยวค่อยว่าทีละเรื่อง ผมสามารถวินิจฉัย
ได้เองว่าใครทำอะไรผิดนะครับ ขอความกรุณานั่ง ให้ท่านอนุชา นาคาศัย ท่านเดียวที่ยัง
ค้างคากันอยู่ คนอื่นนั้นเดี๋ยวผมจัดการให้ นะครับ ท่านผู้อภิปรายรอผม นะครับ ท่านยุทธพงศ์
นิดเดียว ท่านอนุชา นาคาศัย ท่านกล่าวवादพิงเขาโดยตรงให้สิทธิเขาก่อน นะครับ
ท่านอื่น ๆ ใจเย็น นะครับ ท่านนิโรธด้วยใจเย็น นะครับ นั่งก่อนฟังท่านอนุชา

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม อนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธาน
ไปยังผู้ที่กำลังอภิปรายที่สักครู่वादพิงตัวกระผมในเรื่องที่อาจทำให้เสื่อมเสีย นะครับ
อาจทำให้สังคมมองดูว่าการที่ผมได้แถลงบางสิ่งบางอย่างที่ผ่านมานะครับ และอาจจะทำให้
นายกรัฐมนตรีเสียหาย และอาจจะทำให้ ต้องบอกว่าเมื่อก่อนนี้ผมมีกลุ่มจริงครับ
กลุ่มสามมิตรที่เริ่มทางการเมือง ก่อนที่จะมาอยู่พรรคพลังประชาชน ได้ดำเนินการทาง
การเมืองมาโดยตลอด ซึ่งท่านยุทธพงศ์ก็ทราบดี กลุ่มของผมส่วนใหญ่ ผม ท่านสมศักดิ์
ท่านสุริยะ ออกมาจากพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ที่แต่เดิมที่ผมอยู่ อย่างเมื่อก่อนต้องบอกว่า
มีความสุข แต่มียุคหนึ่งที่ตัวผมเองนั้นจำเป็นต้องออกจากพรรคการเมืองพรรคหนึ่งที่ผมอยู่
ที่ท่านมาอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ที่เปลี่ยนชื่อพรรคการเมือง เป็นความจำเป็นจริง ๆ ครับ โดยผม
บอกกับท่านอดีตนายกรัฐมนตรีคนก่อนว่าพวกผมนั้นจำเป็นต้องออกจากท่าน เพราะผม
อยู่ไม่ได้ ไม่ใช่ผมหนีท่าน แต่เป็นความจำเป็นทางการเมืองที่ผมมองถึงอนาคตออกว่า
ท่านไม่สามารถที่จะดำเนินการทางการเมืองในประเทศไทยได้ ผมคิดได้ถึงขนาดนั้น
แล้วปัจจุบันนี้แม้กระทั่งมีการรัฐประหารเกิดขึ้น ผมก็ยังสงสัยตัวพวกผมเองซึ่งเป็น
นักการเมืองรวมทั้งท่านด้วย ว่าตัวพวกเรานักการเมืองนั้นได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

ในฐานะที่เป็นนักการเมืองหรือแม้กระทั่งกิริยาที่ท่านแสดงออกมาเมื่อสักครู่นี้ ในฐานะนักการเมืองแล้วดูถูกนักการเมืองด้วยกันเอง ซึ่งไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะออกมาจากปากของนักการเมืองที่บอกว่าเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ไม่ควรออกมาจริง ๆ นี่ละครับ สิ่งที่ทำให้สังคมเขาดูแคลนพวกเรา ผมเคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่าพวกเราที่เป็นนักการเมืองนั้นสมควรที่จะกลับไปลงคลองชำระล้างตัวเองหรือไม่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อันนี้เป็นข้ออภิปรายของท่านอนุชา นาคาศัย ที่ท่านพาดพิงเขา ท่านจะชี้แจงหรือไม่

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ยังไม่จบครับ ท่านประธานครับ ยังมีต่อ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจ
หมดแล้ว เดียวค่อยว่ากัน ฟังท่านก่อน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานครับ ผม ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส. มหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับผมไม่ได้พูดอะไรไปไกลอย่างท่านอนุชาอธิบายเลย ผมบอกว่าผมดูโทรทัศน์
ท่านอนุชาได้แถลงข่าวในนามกลุ่มสามมิตรว่าท่านไม่รับตำแหน่งรัฐมนตรีก็ได้ แต่กราบ
วิงวอนขอร้องลุงตู่ หรือบิ๊กตู่ให้ท่านสุริยะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ผมก็พูด
แค่นี้ ท่านพูดจริงหรือเปล่า

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ใช้ครับ
ผมพูดจริงครับ ผมถูกผู้ขายอยู่แล้วครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ก็จบ
ก็แค่นั้นละ

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านครับ
แต่เมื่อสักครู่นี้ผมยืนอยู่

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านไปกราบวิงวอนขอร้องบิ๊กตู่จริงหรือไม่ละ

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านบอกว่า
๑๐ บาท ถูกหรือไม่ครับ

(นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ต้อง
ประท้วงกันแล้ว เพราะว่าเข่าว่ากัน ๒ คน ผมวินิจฉัยว่า ให้ไปว่ากล่าวกันเอง ถ้าเกี่ยวกับ
เรื่องที่ท่านไปหมิ่นประมาทเขา หรือไปทำอะไรเขา มันถ่ายทอดสด เดียวก่อนผมต้องวินิจฉัย
อีก ๒ เรื่องอยู่ ท่านจะประท้วงเรื่องใหม่อีกแล้ว เรื่องใหม่หรือเปล่า ถ้าเรื่องเก่าเดี๋ยวผม
วินิจฉัยได้ ท่านศุภชัยเชิญ ท่านประท้วงอะไรครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ศุภชัย ใจสมุทร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะ

สมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธาน ประท้วงว่าท่านเองมีอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ในการควบคุมให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ท่านไม่ควรจะปล่อยให้สมาชิกเขาโต้ตอบกันเอง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ให้ได้แล้ว

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ซึ่งผมว่าตรงนี้นั้นไม่ใช่เป็นวิธีการประชุม ถ้าจะประท้วง จะอภิปรายอย่างไรก็ต้องผ่านไปยังท่านประธาน แต่ท่านปล่อย อันนี้เรื่องแรกครับ ท่านประธานครับ

เรื่องที่ ๒ ความเป็นมาเรื่องนี้ก่อนที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาตั้งหลายนาที่ ผมก็มองว่าท่านประธานไม่ได้ใช้ความเข้มแข็งในการควบคุมให้การอภิปรายเป็นไปตามข้อบังคับ เรื่องข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ ท่านประธานครับ ที่ผมฟังมาตั้งแต่เริ่มต้น ท่านเล่าเรื่องในอดีต ท่านจะบอกว่า ประยุทธ์ ๑ อันนั้นก็คือเรื่องประยุทธ์ ๑ แต่สิ่งที่เรากำลังจะพูดกันวันนี้คือไม่ใช่ประยุทธ์ ๑ ประยุทธ์ ๑ พรรคภูมิใจไทยไม่ได้อยู่ด้วย วันนี้พรรคมโนไทยของผมนั่งอยู่ที่นี่ เรากำลังฟังนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ แต่ท่านก็ปล่อยให้ท่านสมาชิกพูดในเรื่องอดีตกาล ถ้าเห็นความไม่ชอบมาพากลเรื่องทุจริตที่ว่าไปสู่ในกระบวนการตรึงนี้ เพราะฉะนั้นท่านต้องเข้มแข็ง เข้มขัน เอาจริงหน่อยครับท่านประธาน

(นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ท่านนั่งนะครับ ท่านอนุชานั่งนะครับ ยังมีเรื่องที่ผมต้องวินิจฉัย ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผู้อื่นประท้วงนะครับ ท่านอนุชากรุณานั่งนะครับผมวินิจฉัยไปแล้ว แล้วค่อยว่ากันครับ เรื่องแรกก็คือเรื่องของท่านกิตติศักดิ์ไปกล่าวหาเขาว่าอย่างไร เดี่ยวต้องดูคำพูด ไปพูด ส.ส. ชี้เข้าใจร อันนี้ต้องถอนครับ ท่านกิตติศักดิ์

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ท่านประธานครับ กิตติศักดิ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ไม่ทราบท่านประธานจะให้ผมถอนคำไหนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คำนี้ ไปว่า ส.ส. ชี้เข้าใจร

นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ส.ส. ชี้อาโจร
ไม่ถอนครับท่านประธาน

(ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ได้วินิจฉัยให้
นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ ถอนคำพูด แต่นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ ไม่ถอนคำพูดตามคำ
วินิจฉัย และได้ออกจากที่ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ถอน
แล้วท่านออกไป ขอให้บันทึกไว้นะครับว่าท่านไม่ถอน

นายอนุชา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัชนาท) : ท่านประธาน
ขออนุญาตครับ เรื่องพาดพิงยังไม่หมดครับ ยังมีอีกนิดหนึ่งครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียว
ผมรู้อยู่แล้ว ถ้าท่านแทรกอย่างนี้ก็เป็นกรกล่าวหาว่าผมควบคุมไม่เข้มแข็งอย่างที่ว่า
ท่านยุทธพงศ์ย้อนกลับมา คำพูดของท่านว่าใครก็ไม่รู้ ไม่เหมือนบางคนเลียรองเท้าทหารมา
ท่านต้องถอน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส. มหาสารคาม พรรคเพื่อไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ เพราะว่าผมก็อยากให้การ
ประชุมมันดำเนินการต่อไปได้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ของประชาชนที่เขาดู
การถ่ายทอดอยู่ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมก็ขออนุญาต เดียวผมขอสรุปนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
เดี๋ยวผมขอสรุป ๑ นาทีเท่านั้น แล้วจบกัน

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานครับ ผม ยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ก็ฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี
เรื่องที่มาของเงินงบประมาณว่า จะทำงบประมาณใน ๔ ปีท่านจะทำเอาเงินงบประมาณ
มาจากไหนครับ ถ้าท่านไม่ได้มาก็ขอให้ท่านตอบมาเป็นหนังสือต่อสมาชิกสภาทั้งหมด
ภายใน ๓ วันตามกฎหมาย และท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดก็ได้ครับ ฝากท่านประธาน
ถึงรองนายกรัฐมนตรีสมคิดก็ได้ครับว่า ใน ๔ ปีจะมีปีไหนหรือไม่ที่จะทำงบประมาณแบบ
สมดุล หรือจะขาดดุลไปทุกปี ๔ ปีจนประเทศชาติต้องกู้มาอีก ๕ ล้านล้านบาท หนี้ท่วมหัว
แล้วบอกว่ารายนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานครับใกล้หมดเวลาแล้วครับ เรื่องท่าเรือ
แหลมฉบังเฟส ๓ (Phase 3) นะครับ ฝากท่านประธานไปเรียนท่านนายกรัฐมนตรีให้ไป
ตรวจสอบด้วยว่าอยู่ ๆ ไปตีเอกสารเขาคงเพื่อให้บริษัทที่ผมว่าที่เศรษฐกิจใหม่ประเทศไทย
กำลังจะได้งาน ประเทศเสียหายไปอีก ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ฝากท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะ
ประธาน อีอีซี (EEC) ไปตรวจสอบด้วยนะครับ ส่วนเรื่องอื่นท่านประธานมันประจักษ์กันเยอะ
เหลือเกินเรื่องทุจริตมันฟังไม่ได้เดี๋ยวผมไปแถลงข่าวข้างล่างต่อดีกว่า

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
พอแล้วนะครับ ต่อไปนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะชี้แจงก่อนนะครับ
เดี๋ยวค่อยตามด้วยท่านสมคิด ผมก็ฝากไปตามที่ท่านว่าแล้วนะครับ

พลเอก อนุพจนธ์ เผ่าจินดา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผมอยากจะเรียนชี้แจงผ่านท่านประธานรัฐสภาไป
จับใจความได้ ๓ ประเด็นด้วยกันครับ

ประเด็นแรก คือประเด็นเรื่องของนโยบายท่านนายกรัฐมนตรีที่จะเอาจริง
หรือไม่ในเรื่องของการปราบโจร ผมไม่ได้ชี้แจงแทนท่านนายกรัฐมนตรี ผมจะชี้แจงท่านว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งการหน่วยงานของรัฐ คือทุกกระทรวงอย่างไรในเรื่องของนโยบาย
ในเรื่องนี้เพื่อประโยชน์กับประเทศชาติรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีที่ผ่านมา แม้กระทั่งปัจจุบันนี้
ในอนาคตที่แถลงนโยบายเอาจริงเอาจังกับเรื่องการทุจริตประพฤติมิชอบที่เราเรียกว่า
คอร์รัปชันในทุกรูปแบบ แล้วได้สั่งการเด่นชัดว่าจะต้องเอาจริงเอาจังต่อเรื่องนี้โดยเด็ดขาด
ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับราชการทั้งสิ้นจะต้องดำเนินการทั้งกฎหมาย

วินัย อาญา แพ่ง ทั้งหมดจะต้องดำเนินการ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมเรียนที่ท่านได้ให้นโยบายผมไว้ และตัวกระผมเดินตามนี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม ไม่มีสักนิตเดียวครับ รับรองได้ว่า ที่ทำงานมา ๕ ปีผมไม่มีโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็น กรมใด จังหวัดใด รัฐวิสาหกิจใด ภายใต้ การกำกับของกระทรวงมหาดไทย ผมรับรองได้ทุกอย่างท่านดำเนินการได้เลยนะครับ อันนั้น คือสิ่งที่ป็นนโยบายท่านนายกรัฐมนตรีภายใต้รัฐบาลที่ผ่านมา

ในเรื่องที่ ๒ ก็คงจะเป็นเรื่องของความจำเป็นของการใช้อุปกรณ์อะไรต่าง ๆ ในเรื่องของการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ก็อยากจะเรียนว่าปัจจุบันนี้เรามีภัยมาก แล้วมีภัย หลายรูปแบบมากนะครับ ผมคงยกตัวอย่างให้สั้น ๆ ไม่เกินเวลาสภานะครับ เรามีภัย ทั้งแล้ง ทั้งน้ำท่วม อุทกภัย ภัยของอัคคีภัย แล้วมีภัยที่ยังไม่เกิดขึ้นอาจจะเกิดขึ้นอีก เช่น ภัยเรื่องของแผ่นดินไหวก็ต้องเตรียม ถ้ามว่าเตรียมอย่างไร เรามีจังหวัดทั้งหมด ๗๖ ไม่นับกรุงเทพมหานคร เราได้พยายามที่จะจัดยุทธโรปกรณ์ให้สั้นเปลืองน้อยที่สุด หมายถึง คนด้วย และยุทธโรปกรณ์ด้วย อุปกรณ์ด้วย เราจึงจัดเป็นศูนย์ป้องกันภัยไว้ทั่วประเทศ ๑๘ แห่ง แต่ละศูนย์จะรับผิดชอบประมาณ ๔-๕ จังหวัดก็แล้วแต่ภูมิภาค ไม่จัดไว้ทุกแห่ง ทุกจังหวัดมันจะสั้นเปลืองเกินไปนะครับ การที่จะจัดอย่างนั้นแล้วก็มีรถหลาย ๆ ประเภท ด้วยกันนะครับ มีทั้งรถดับเพลิงหลายแบบ ทั้งรถสูบน้ำระยะไกลก็มี รถดับเพลิงก็มี เรือก็มี แต่ว่าจะเอาพูล (Pool) ไว้ที่ศูนย์ เขาเรียกศูนย์ ปก. เขตนะครับ เวลาเกิดเหตุการณ์ในเขตใด จังหวัดใดศูนย์ ปก. เขตนั้นก็ช่วยกัน แต่ถ้าเป็นภัยขนาดใหญ่ เช่นทางภาคใต้ เราก็จะใช้ ปก. เขตของภาคใต้รวมลงไปจัดไปแก้ไขปัญหาะครับ นั่นคือแนวทาง -----

เพราะฉะนั้นคำตอบเรื่องนี้ก็คือว่าจัดซื้อตามความจำเป็นที่จะต้องซื้อ จะต้องไม่มากเกินไป เพราะว่าเรายังมีอีกหลายอันที่ไม่มี ผมขอยกตัวอย่างเหตุการณ์ถ้าหลวง ท่านนี้ที่เราต้องมีพอหรือ เราไม่มีเครื่องมือสูบอากาศเข้าไปถ้าเกิดจะต้องอัดอากาศเข้าไปในถ้ำ เราก็ยังไม่มี ยังมีเครื่องมืออีกหลายแบบที่เรายังไม่มี อุปกรณ์ที่จะดับเพลิงในอาคารสูงจังหวัดใกล้เคียง ก็ต้องพึ่งพากรุงเทพมหานคร เป็นต้น สรุปว่าจัดตามความจำเป็นแล้วเอาไปพูล (Pool) ไว้ตามศูนย์ ปภ. เขต แล้วใช้บูรณาการแต่ละกลุ่มจังหวัด หรือหลาย ๆ กลุ่มจังหวัดไปช่วยกัน อันนี้คงจะตอบได้ผมคิดว่าน่าจะพอเพียง ถามว่างบประมาณมาจากไหน ก็ตั้งงบประมาณประจำปี แต่ถ้าท่านถามท่านนายกรัฐมนตรีคือเป็นภาพใหญ่ของประเทศ อันนั้นก็จะเป็นไปเปรียบเทียบกับว่าทำไมซื้ออันนี้แล้วไม่เอาไปช่วยอันนั้น ผมว่าหลาย ๆ ท่านคงเข้าใจนะ ประเทศเราคงไม่เอาไปสร้างเขื่อนอย่างเดียว เอาไปซื้อรถดับเพลิงอย่างเดียว หรือเอาไปซื้ออะไรอย่างเดียว มันก็มีเหตุผลทั้งนั้น บางทีก็จะหนักจะเบาอย่างท่านว่า ท่านให้ข้อคิดมาก็ดี ก็จะได้ไม่ซื้ออันนี้มาก ๆ เอาไปช่วยอันโน้นมาก ๆ ช่วยน้ำมาก ๆ ทุกคนก็เห็นตรงกัน ผมว่าไม่เห็นต้องทะเลาะกันเลย เรียนท่านประธานรัฐสภา ผมอาจจะผิดไปนิดหนึ่ง เอาเป็นว่าเป็นเรื่องดี ๆ ทั้งนั้น ทุกคนก็อยากให้เกิดความโปร่งใส ก็มาช่วยกัน ท่านพูดมารัฐบาลก็ต้องเอากลับไปดู เอาไปเคร่งครัด เอาไปทำ เหมาะสมหรือไม่จะซื้อ เดียวงบประมาณประจำปีเข้า ท่านก็ช่วยวิจารณ์ให้ด้วยว่าศูนย์ ปภ. เขตมีพอแล้วนะ รถดับเพลิงอย่าไปซื้ออีก งบประมาณก็ตกไป เดียวกำลังจะเข้าอยู่เพราะใช้งบประมาณประจำปี

เรื่องสุดท้ายคือเรื่องของการทุจริต ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้เท่าที่ผมฟังดู มีหลักฐานครบเลย ท่านเอามาได้เลย แล้วถ้าผมไม่ทำ ท่านเล่นงานผมได้ ละเว้นอะไรได้หมดเลย เพราะท่านมีหลักฐานหมด ไม่ว่าจะฮั้ว ไม่ว่าจะได้อะไรที่มีทุจริตนี้ท่านทำได้หมด ผมดำเนินการแน่นอน แล้วถ้าผมไม่ทำท่านเล่นงานผมได้ทั้งวินัย อาญา อะไรท่านเอามาได้หมด การเมืองท่านทำได้หมด ผมก็เรียนเพื่อให้ท่านสมาชิกได้ทราบหรือว่าทางพี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้านจะได้ทราบว่าทุจริตมีไม่ได้ แล้วทุกคนต้องเอาจริงเอาจัง ผมกราบเรียนท่านนั้นครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมขออนุญาตทำหน้าที่ต่อจากท่านประธานพรเพชรนะครับ เชิญครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ส.ส. จังหวัดมหาสารคาม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้บอกว่าถ้าผมมีหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตการฮั้วประมูลงานในกรม ปก. ของบริษัท เซส เอ็นเตอร์ไพรส์ (สยาม) จำกัด กับกรม ปก. เลยแล้วไม่ใช่เป็นเรื่องร้องเรียนครับ ป.ป.ช. ชี้มูล แล้วดำเนินคดีส่งตำรวจ ส่งศาล

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านยุทธพงศ์ครับ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านบอกว่าให้ผมได้ไปพบท่าน ให้ไปหาท่านได้เลยนะครับ ให้ผมเอาหลักฐานไปให้ แล้วผมฝากท่านนิดเดียวครับ ท่านพูดถึงเรื่องงบประมาณปีหน้า

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับประเด็นนั้น

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ขอชื่นชานาทีก่อนครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เท่าที่พาดพิงพอแล้วครับต่อไปเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ พอที่ท่านนายกรัฐมนตรีฝากผมไว้ก่อนที่ท่านจะต้องไปปฏิบัติภารกิจให้ช่วยตอบแทน

ประการแรก การนัดหมายกับประธาน ไอเคโอ (ICAO) เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ท่านคงจำได้ว่าเมื่อ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาเราถูกปักธงแดงเรื่อง ไอเคโอ (ICAO) พุดง่าย ๆ คือว่าการบินไทยของเราทั้งระบบขาดมาตรฐาน เขาจะไม่ให้บิน ทีนี้เราใช้เวลาหลายปีทีเดียวจนกระทั่งเขาปลดธงแดงเราเมื่อไม่นานมานี้ ฉะนั้นเพื่อแสดงความขอบคุณเรา

แสดงความประทับใจ เขาอุตส่าห์บินมาด้วยตัวเองแล้วก็นัดหมาย ฉะนั้นผมคิดว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเห็นความสำคัญของรัฐสภานะครับ แต่เนื่องจากเป็นนัดหมาย
ที่ล่วงหน้าไว้แล้วก็ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

- ๕๒/๑

ในประการที่ ๒ ผมเข้าใจข้อห่วงใยของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ เรื่องของการลงทุน เรื่องของการกู้ยืม ผมเรียนท่านอย่างนี้นะครับว่า ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ในบางครั้งถ้าเราไม่ลงทุนอะไรเลยนี่ จริงอยู่ประเทศเราไปได้ แต่มันเสียโอกาสแล้วก็เสียจังหวะในการที่จะพัฒนาได้นะครับ ฉะนั้นรัฐบาลก็มีความจำเป็นที่จะต้องกู้ยืม การที่บอกว่าต้องทำงบประมาณสมดุลนี้นะครับ มันไม่ได้หมายความว่าดีเสมอไปนะครับ ผมจำได้ว่าที่ผ่านมาเกือบ ๒๐ ปี เรามีกะประมาณสมดุลเพียงครั้งเดียว ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ คือในปี ๒๕๔๘ เหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นเพราะว่าเราถูกบีบบังคับจาก ไอเอ็มเอฟ (IMF) นะครับว่าให้กลับมาสู่สมดุล พวกเขาคอนเซิร์น (Concern) เรื่องของการชำระหนี้สิน แต่พอเราปลดตรงนั้นได้ทุกคนก็ทราบอยู่แล้วว่า อัตราการหารายได้ของเราไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ฉะนั้นการลงทุนจึงเป็นสิ่งจำเป็นนะครับ รัฐบาลก็พยายามที่จะหาแหล่งต่าง ๆ ทั้งเรื่องของการกู้ยืมงบประมาณ การให้เอกชนมาร่วมลงทุน การที่จะพยายามหาจัดทำโครงสร้างพื้นฐานกองทุนที่จะมาใช้ในการสิ่งเหล่านี้ แต่ที่สำคัญก็คือว่า รัฐบาลชุดที่ผ่านมาเป็นชุดที่ออก พ.ร.บ. ร่วมกับสภานะครับ วินัยการคลัง พ.ร.บ. การจัดซื้อจัดจ้าง ทุกอย่างเลยเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยบุคคลที่อยู่ภายนอกว่าเราดำเนินการทุกอย่างด้วยความรอบคอบ แต่ที่สำคัญที่สุดเลยนะครับว่า มันไม่ใช่เป็นการตรวจสอบภายในประเทศเท่านั้นเอง ต่างประเทศไม่ว่าเวิลด์แบงก์ (World Bank) ไม่ว่าฟิทช์ เรตติ้ง ไม่ว่ามูดีส์ ไม่ว่าเอส แอนด์ พี เขาดูดัชนีเหล่านี้ทั้งหมด แล้วก็ประเมินเมืองไทยเหมือนกับเป็นกระจกส่องหน้าเรา ซึ่งจริง ๆ แล้วอันนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายมาก เพราะว่าบางครั้งเราคนไทยกันเองยังบอกว่าหยวน ๆ อะลุ่มอล่วยกัน แต่ว่าต่างประเทศเขาไม่มาอะลุ่มอล่วยกับเรา และท่านก็ทราบดีอยู่แล้วว่าเมื่อเขาตรวจสอบขนาดนี้ฟิทช์ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วก็ปรับเรตติ้ง (Rating) เราขึ้นไปสู่ระดับโพสิทีฟ (Positive) เหตุผลของฟิทช์ คืออะไร ก็คือเขาพูดถึงเรื่องพลังของฟับลิก ไฟแนนซ์ (Public finance) กับเอ็กซ์เทอร์นอล ไฟแนนซ์ (External finance) หมายความว่าฐานะการคลังของเรา ฐานะความสามารถในการชำระหนี้ของเรามีความแข็งแกร่งมาก ประกอบกับการที่เรามีรัฐบาลพลเรือนเป็นครั้งแรกหลังเลือกตั้ง เขาก็ปรับเรตติ้ง (Rating) ให้ เพราะฉะนั้นเมื่อคืนนี้อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวมา มูดีส์ซึ่งไม่เคยอัปเรตติ้ง (Up rating) เรามานานมากเลยนับสิบปีแล้วนะครับ เมื่อคืนประกาศอัปเกรด (Upgrade) เราขึ้นมาสู่

โพสิทีฟ (Positive) เหมือนกัน เหตุผลหลักเลยก็คือว่า ๑. ความแข็งแกร่งของตัว
พับลิค ไฟแนนซ์ (Public finance) กับเรื่องของเอ็กซ์เทอร์นอล ไฟแนนซ์ (External finance)
ของเรา เขามั่นใจมากกว่ามีความแข็งแกร่งเท่าที่จะแอบซอร์บ ช็อก (Absorb shock) ที่จะ
เกิดขึ้นจากเรื่องของเศรษฐกิจโลกในขณะนี้ได้ ไม่เพียงเท่านั้น เขายังบอกว่าเรามีการลงทุนใน
โครงสร้างพื้นฐานทางกายและฮิวแมน แคปิตัล (Human Capital) เพียงพอที่จะทำให้
อนาคตข้างหน้าการเติบโตของเราสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน อันนี้เป็นความเป็นจริง
ที่เกิดขึ้นมาในช่วงเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมา ขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติขอให้วางใจ
ในประเด็นนี้

ในประการที่ ๓ เมื่อเราจะต้องมีการลงทุน มีความจำเป็น ผมก็เรียนเมื่อวานนี้
แล้วว่า อีอีซี (EEC) เป็นโครงการลงทุนที่สำคัญ เพราะมันเป็นจุดขายของประเทศในอนาคต
ข้างหน้า เป็นตัวเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่จะสร้างรายได้กับประชาชนของเรา
โครงการแหลมฉบังนั้นเป็นโครงการหนึ่งที่สำคัญมากที่มี เพราะว่าโครงการนี้เต็มมานานแล้ว
ตั้งแต่ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ก็เป็นโครงการเฟส ๓ (Phase 3) ที่เกิดขึ้นมา เป็นความจริงที่
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ คือมีกลุ่มบริษัท ๒ กลุ่มที่เข้าประมูล แล้วก็
ปรากฏว่าคณะกรรมการคัดเลือกก็ได้ระบุว่ามียุ่กลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ผ่านคุณสมบัติ ก็เลยระบุว่า
ให้เปิดซองของกลุ่มแรกไปก่อน แล้วก็ปรากฏว่ากลุ่มที่ ๒ ก็ให้ไปร้อง ท่านก็ไปร้องเรียนที่
ศาลปกครองซึ่งถูกต้องนะครับ ไปร้องเรียนศาลปกครอง ศาลปกครองก็ได้บอกว่าเป็นไปตาม
คณะกรรมการอุทธรณ์ ก็ให้ไปร้องที่อุทธรณ์และถ้าอุทธรณ์มีความเห็นประการใด ศาลเขาจะ
ตัดสินตอนนั้นว่าศาลคิดอย่างไร แล้วก็ปฏิบัติตามคำตัดสินของศาล ขณะนี้ทราบข่าว
มาจากทางคณะกรรมการนะครับว่า เรื่องของอุทธรณ์เข้าใจว่าเขาเริ่มจะเสร็จแล้ว แล้วก็
กำลังจะเข้าสู่คณะกรรมการใหญ่ในช่วงต้นเดือนหน้านะครับ ก็อยากจะเรียนท่านว่าก็ขอให้
ติดตาม แล้วก็ดูว่ามีสิ่งใดบ้างที่ยังขาดตกบกพร่อง -----

มีอะไรไม่โปร่งใสหรือไม่ ขอให้ท่านตรวจสอบได้เลยนะครับ รัฐบาลยินดีอย่างยิ่ง โครงการนี้ไม่ใช่เป็นโครงการเดียวที่มีความขัดแย้งมันก็ยังมียุทธศาสตร์หลายโครงการ เพราะว่าเมื่อกลุ่มหนึ่งไม่ได้ เขาก็จะไปร้องเรียน เขาก็จะไปฟ้องร้อง ทุกอย่างต้องเป็นไปตามกระบวนการของระเบียบ ขั้นตอน และกฎหมาย ก็ขอเรียนให้ท่านทราบไว้จะได้สบายใจนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์เลยครับ

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้นั่งฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายมาตลอดระยะเวลา เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม มีหลายท่านที่ได้พูดและวิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งฝากข้อคิดเห็นเรื่องแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ต้องขอขอบคุณ แต่ในส่วนที่ท่านย้ำและยืนยันเพื่อให้ดำเนินการและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ดูเหมือนจะเป็นท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนักโทษ จำนวนนักโทษ ในขณะนี้ต้องบอกว่ามีมากและล้นคุก ถ้าเราเปรียบดูตัวเลขในเรือนนอนของนักโทษตามมาตรฐานสากล ๒.๒๕ ตารางเมตรต่อ ๑ คน แต่วันนี้นักโทษเรือนนอนมีจำนวนตารางเมตรที่ผมกล่าวนั้นน้อยกว่ามาก เราควรจะรับนักโทษได้ประมาณไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ คน แต่ปัจจุบันเรามีถึง ๓๕๐,๐๐๐ คน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายว่ามีนักโทษเด็ดขาดซึ่งเด็ดขาดพวกนี้เราก็คงจะไปแตะต้องหรือปล่อยตัวออกไปคงไม่ได้ แต่ในส่วนนักโทษที่ยังเป็นผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าหากว่าเรามีแนวทางต่าง ๆ ว่าจะอย่างไรที่จะให้เขาไม่ต้องเข้าอยู่ในที่คุมขัง กระทรวงยุติธรรมได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้อาจจะยังทำให้ท่านสมาชิกทุกท่านยังคงไม่ทราบทั้งหมดในเรื่องของกองทุนยุติธรรม กองทุนยุติธรรมก็เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลของท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา และได้ดำเนินการไป ๓ ปีแล้ว ได้มีนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวโดยการประกันจากกองทุนยุติธรรมครั้งนี้ประมาณถึง ๒,๓๙๖ ราย ดังจะเห็นได้ว่าสัดส่วนหรือแนวทางของนักโทษลดลง ถ้าเป็นปี ๒๕๖๑ กับปี ๒๕๖๒ นักโทษมีแนวโน้มที่ลดลงจากตัวเลขผู้ที่ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี ปี ๒๕๖๑ ๖๒,๖๑๐ ราย ในปี ๒๕๖๒ ลดลงมาถึง ๖๔๗ ราย นี่คือการพัฒนาด้านที่ดีขึ้นและผมมั่นใจว่าในการดำเนินการและเรามีกองทุนยุติธรรมที่ไปช่วยมากขึ้น ก็อาจจะทำให้ปริมาณนักโทษที่เราคิดว่าไม่มีแนวทางที่จะแก้ปัญหาได้อาจจะดีขึ้น ต้องขอขอบคุณท่านสุรชัย

อีกส่วนหนึ่งของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้พยายามอภิปรายและ
ฝากประเด็นไว้ในเรื่องของการพัฒนากฎหมาย เรามีแผนการพัฒนากฎหมายที่ได้เตรียมการ
ไว้แล้ว โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบคือสำนักงานกิจการยุติธรรมดูถึงเรื่องของการบังคับใช้
กฎหมาย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ตรงนี้ก็จะดำเนินการไปได้เลย

- ๔๔/๑

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ฝากไว้เกี่ยวกับเรื่องกองทุน กยศ. ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับกระทรวงยุติธรรมโดยตรง แต่กระทรวงยุติธรรมก็ได้มีกระบวนการ โกล่เกลี่ยที่เข้าไปช่วยดำเนินการ เพื่อมิให้ตกเป็นผู้ผิดนัด และจะได้นำเงินที่เหลืออยู่นี้ ได้กลับคืนกองทุนเพื่อใช้ให้กับรุ่นน้อง ๆ ที่จะมาขอยืมต่อไป ในส่วนตรงนี้ต้อง ขอขอบพระคุณ ขอชี้แจงไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิก นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร ซึ่งขอไว้ ๕ นาที แล้วหลังจากนั้นก็จะเป็น นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล ๘ นาที นางสาววรรณวิภา ไ้มั่น ๒๐ นาที ขอไว้ นะครับ แต่ว่าอันนั้นท่านสามารถบริหาร เวลาเองได้ครับ ขอเชิญครับ

นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนอื่น เรียนทุกท่านว่า ก่อนผมมาเป็นผู้แทนผมเคยเป็นไกด์มาก่อนนะครับ เป็นมัคคุเทศก์มาก่อน วันนี้เห็นสภาเดือดแต่เช้าเลย ก็อยากพาทุกท่านไปเที่ยวกัน วันนี้ก็ใจร่ม ๆ วันนี้ผมเลย อยากมาอภิปรายเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว นะครับ ซึ่งก็เป็นรายได้ที่เป็นก้อนใหญ่ ของประเทศเช่นกันนะครับ ซึ่งผมมองว่าทุกวันนี้การท่องเที่ยวต้องปรับแล้วก็พัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับเทรนด์ (Trend) การท่องเที่ยวของโลกที่เปลี่ยนไป ทั้งการเข้ามา ของธุรกิจหรือตัวช่วยดิจิทัลต่าง ๆ ท่านประธานครับ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แจ้งไปเมื่อวานนะครับ ประมาณปีละ ๓ ล้านล้านบาทต่อปี น่านักท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศไทยปีละมากถึง ๓๘ ล้านคน แต่ส่วนใหญ่่นโยบายที่รัฐบาลให้มา ผมอ่านแล้วก็ดีหมด แต่ค่อนข้างจะขัดแย้งไปมากนั่นเอง ผมขออภิปรายในประเด็นนี้นะครับ

อันแรกเลยนะครับ ประเด็นเรื่องการส่งเสริมนักท่องเที่ยวประเภทพรีเมียม (Premium) และรายได้สูง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีครับ เพราะว่าค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงขึ้น ประเทศเราก็จะได้มากขึ้นใช้หรือไม่ครับ แต่รัฐบาลหรือท่านนายกรัฐมนตรีเองไม่ได้กล่าวถึงนโยบาย เกี่ยวกับการจัดการเกี่ยวกับปัญหานักท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับประเทศนี้ครับ ท่านประธานครับ ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนเข้ามาถึง ๑๐ ล้านคนต่อปี ซึ่งโดยมากมากกับกรุ๊ปทัวร์ (Group tour) ซึ่งหลาย ๆ อย่างจะเกิดปัญหาเป็นทัวร์ (Tour)

ประเทศจีน ประเทศจีนรวบรวมทัวร์รอบทาง ซึ่งทำให้ประเทศไทย คนไทยแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลย โรงแรมเอเย่ ไกด์เอเย่ ร้านอาหาร หรือร้านของฝากเป็นของคนจีนหมดนะครับ อย่างไรก็ตาม ฝากรัฐบาลชุดนี้ให้ช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับทัวร์ (Tour) ประเทศจีนด้วยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ การกระจุกตัวของแหล่งท่องเที่ยวและรายได้ ประเทศไทยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาในประเทศเราจะเที่ยวอยู่แค่เมืองหลักต่าง ๆ อย่างเช่น จังหวัดเชียงใหม่ กรุงเทพมหานคร พัทยา แล้วก็จังหวัดภูเก็ต ทำให้เกิดปัญหามากมายตามมานะครับ การที่รัฐบาลมีนโยบายการส่งเสริมในการเที่ยวเมืองรองก็เป็นสิ่งที่ดีครับ แต่ผมถามจริง ๆ ว่าโครงสร้างการท่องเที่ยวขั้นพื้นฐานของเมืองต่าง ๆ มีพร้อมแล้วหรือไม่เอาง่าย ๆ ถ้าผมจะไปเที่ยวจังหวัดแพร่ ไปเที่ยวที่วัดพระธาตุช่อแฮ ผมลงสนามบินไปปั๊บบัตรอนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ ถ้าผมเป็นนักท่องเที่ยว โอ้ มาย ก๊อด ฮาว แคน วิ โก (Oh my god how can we go) คือไม่รู้เลยจะไปที่ไหนนะครับ รถเมล์ก็ไม่มี รถรับจ้างแท็กซี่ก็ไม่มีต้องเช่ารถขับไปอย่างเดียว ก็ฝากรัฐบาลช่วยส่งเสริมขนส่งสาธารณะในท้องถิ่นด้วย

อีกปัญหาหนึ่งที่มาจากการกระจุกตัวของการท่องเที่ยว ที่ทุกท่านรู้กันก็คือเรื่องขยะและสิ่งแวดล้อม ขยะและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาสำคัญที่มาพร้อมกับการท่องเที่ยว การจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเองไม่เพียงพอต่อปริมาณนักท่องเที่ยว เพราะว่าใช้หลักการประชากรเป็นหลักนะครับ เมื่อประชากรมีเท่านี้ ความสามารถในการจัดการท่องเที่ยวก็ไต่จบประมาณไปเท่านั้นนะครับ -----

จึงอยากให้รัฐบาลช่วยสนับสนุนการกระจายอำนาจ แล้วกระจายอำนาจหน้าที่ไปให้ท้องถิ่น
อย่างเดียวไม่พอ ช่วยกระจายความสามารถในการจัดเก็บรายได้ หรือภาษีการท่องเที่ยว
ต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นด้วย ก็จะช่วยการแก้ปัญหานี้ได้ดี

ผมมีประเด็นสุดท้ายที่รัฐบาลอยากสนับสนุนเกี่ยวกับธุรกิจเรือสำราญ
ผมก็อยากบอกไว้ว่าธุรกิจเรือสำราญมันอาจจะฟังดูหรูหรา แต่แท้จริงแล้วนำรายได้มาสู่
ท้องถิ่นได้น้อย รัฐบาลบอกว่าอยากกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นจากการท่องเที่ยว แต่ทำไม
ต้องมีนโยบายเรือสำราญ ผมมองว่าเรือสำราญนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กินนอนบนเรือ
จะขึ้นฝั่งบ้างก็เล็กน้อย แต่ทิ้งมลภาวะไว้เป็นจำนวนมาก เป็นข้อเสียให้คนท้องถิ่นไว้
ดูต่างหน้า ผมไม่ขวางถ้าท่านอยากจะทำ แต่ผมมองว่าควรจะมีข้อบังคับต่าง ๆ มารองรับ
ให้เหมาะสม

สุดท้ายนี้จะได้ไม่เปลืองเวลาท่านอื่นก็คือผมขอสรุปว่า การท่องเที่ยว
มีประโยชน์นำรายได้ นำชื่อเสียงสู่ประเทศไทยอย่างยิ่ง แต่อีกด้านหนึ่งเราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า
การท่องเที่ยวนั้นมีต้นทุน การท่องเที่ยวนี้มันไม่ฟรี อย่าให้ประโยชน์ตกอยู่กับกลุ่มคนใด
คนหนึ่งเพียงเท่านั้น หรือกลุ่มทุนใดกลุ่มทุนหนึ่ง ขอให้ทุกคนได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว
ไม่ใช่รับแต่ผลเสียของการท่องเที่ยวไว้ให้คนท้องถิ่น ฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลด้วยครับ
ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไป นายเลิศศักดิ์
พัฒนชัยกุล ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ทางพรรคร่วมฝ่ายค้านได้นำเรียนหนังสือ
ขึ้นไปที่ท่านประธานรัฐสภา ขอสลับคิวของท่านเลิศศักดิ์กับท่านเสรีพิศุทธ์ เตมียเวส
๓๕ นาที ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านเสรีพิศุทธ์จบไปแล้วครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ เมื่อวานจากการอภิปรายในช่วงค่ำยังไม่มีการใช้ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๔
ในการยุติการอภิปรายของท่านเสรีพิศุทธ์นะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบไปแล้วครับ ขอเชิญไปตามลำดับ
ท่านเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล ครับ

นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลย) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม นายเลิศศักดิ์ พัฒนชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอใช้สิทธิอภิปราย
ในเรื่องของการพัฒนาภาคเกษตรและการส่งเสริมเกษตรกร ซึ่งรัฐบาลกรุณาบรรจุไว้
ในนโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ข้อ ๕.๓.๑ เรื่องการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร
และนโยบายเร่งด่วนในข้อ ๔ เรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรและการส่งเสริมการใช้ยางพารา
ในอุตสาหกรรมและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ซึ่งจากการที่ได้อ่านนโยบาย
โดยละเอียดพบว่านโยบายของทางรัฐบาลค่อนข้างที่จะกว้างมากครับ ยังจับต้องไม่ได้
แต่ก็อาจจะเป็นเพื่อประโยชน์ในการยืดหยุ่นของทางรัฐบาลเอง ซึ่งในช่วงของการรณรงค์
หาเสียงเลือกตั้งพรรคเพื่อไทยได้ประกาศนโยบายในการหาเสียงบอกว่า จะกำหนดเป้าหมาย
ราคายางพาราไว้ที่กิโลกรัมละ ๖๐ บาท แล้วยังกำหนดอีกว่าจะทำทันทีภายใน ๑๘๐ วัน
ที่ได้เป็นรัฐบาล ผมเองก็ได้ดูนโยบายของทางพรรคร่วมรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจ
แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของยางพารา อย่างเช่นนโยบายของทางพรรคชาติปัตย์
ซึ่งได้ประกาศไว้ต่อพี่น้องประชาชนในช่วงเลือกตั้งบอกว่าจะประกันรายได้ในส่วนของ
ยางพาราที่กิโลกรัมละ ๖๐ บาท ในส่วนของพรรคพลังประชารัฐก็เช่นเดียวกัน ก็กำหนดไว้ว่า
จะเป็นการชดเชยราคาในส่วนของยางพาราที่กิโลกรัมละ ๖๕ บาท -----

ท่านประธานครับ ในส่วนของนโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ได้ระบุเงื่อนไขของเวลา แล้วก็ไม่ได้ระบุเป้าหมายของราคาไว้เลย มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงเรื่องนี้ฝากไปที่รัฐบาลว่าอยากให้ระบุในส่วนของราคาเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสบายใจในส่วนของพี่น้องเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายที่กำหนดไว้ในเรื่องเร่งด่วน ๑๒ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ผมเดาว่าท่านจะต้องดำเนินการภายใน ๑ ปี แต่ผมไม่มั่นใจว่าพี่น้องประชาชนจะรอได้หรือไม่ อยากขอความกรุณาจากรัฐบาลว่าให้เร่งดำเนินการภายใน ๖๐ วัน ๓๐ วันโดยเร็วที่สุด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นห่วงแล้วก็ไม่มั่นใจว่ารัฐบาลของท่านพลเอก ประยุทธ์จะแก้ปัญหา แล้วก็ทำนโยบายเรื่องของการเกษตรประสบความสำเร็จได้หรือไม่ เมื่อวานนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กรุณาชี้แจงในหลายเรื่อง ผมดูมาตรการที่ทางรัฐบาลจะดำเนินการ มีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องแรกเป็นมาตรการเรื่องการประกันรายได้ แล้วก็การชดเชยรายได้ เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องของการส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศในภาคอุตสาหกรรม แล้วก็การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ท่านประธานครับ ในส่วนของการประกันรายได้ ในนโยบายหาเสียง ท่านได้กำหนดไว้ที่ ๖๕ บาท หรือ ๖๐ บาท นี่ผมยกตัวอย่างในส่วนของยางพารา ซึ่งท่านจะต้องใช้เงินชดเชยทั้งสิ้น ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท สำหรับยางพาราที่ผลิตออกมาในแต่ละปี ๔.๓ กว่าล้านตัน ท่านประธานครับ ท่านยังต้องใช้เงินในการชดเชยสินค้าเกษตรประเภทอื่นอีก ที่ระบุไว้ในนโยบายรวมถึงยังต้องอุดหนุนในโครงการอื่น เช่น โครงการเบียร์ยังชีพ โครงการมารดาประชารัฐ ค่าแรงขั้นต่ำ รวมเป็นเงินที่รัฐบาลจะต้องใช้ในการชดเชยและอุดหนุน ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เมื่อเทียบกับเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาล ผมว่าค่อนข้างที่จะลำบาก

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของการส่งเสริมการใช้ยางพาราในประเทศ เพื่อลดภาระในส่วนของการส่งออก ขออนุญาตย้อนกลับไปในปี ๒๕๕๗ รัฐบาลเคยตั้งเป้าหมายในการดูดซับสภาพคล่องน้ำยางออกจากระบบเพื่อให้ซัพพลาย (Supply) ลดลงในการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา ท่านประธานครับ ปี ๒๕๕๗ รัฐบาลพยายามแก้ไขปัญหายางพาราในระยะยาว โดยกำหนดว่าเป้าหมายร้อยละ ๓๐ ที่จะใช้ในประเทศ ปรากฏว่าปี ๒๕๕๗ มีสัดส่วนการใช้ยางพาราเพียงแค่ ๑๒.๕๑ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๕๘ ๑๓.๔๒ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๕๙ ๑๓.๖๐ เปอร์เซ็นต์ และที่สำคัญในปี ๒๕๖๐ ใช้เพียงแค่ ๑๒.๗๒ เปอร์เซ็นต์

ท่านประธานครับ ใช้น้อยมากต่ำกว่าเป้าหมายที่รัฐบาลที่ผ่านมาคาดหวังไว้ แล้วก็มี ความพยายามที่จะเอาเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นำมาใช้ ซึ่งใน ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องกันเงินงบประมาณ ส่วนนี้ไว้เพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลังของท้องถิ่นเอง ทำให้เหลือเงินงบประมาณ อยู่ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เพื่อใช้ในการก่อสร้างปรับปรุงถนน ซึ่งที่เรียกว่า พาราแอสฟัลติกหรือพาราซอยล์ซีเมนต์ รวมถึงการปรับปรุงสนามกีฬาบดล็อกยางปูพื้น สนามเด็กเล่นต่าง ๆ เหล่านี้ ในปี ๒๕๖๑ รัฐบาลตั้งเป้าหมายว่าจะใช้น้ำยางในประเทศ ๙๗,๙๒๐ ตัน แต่ทำได้จริงเพียงแค่ ๒๒,๐๐๐ กว่าตันเท่านั้นเอง ต่ำกว่าเป้าหมาย เป็นจำนวนมาก ปัญหาอุปสรรค ท่านประธานครับ ท่านประธานไม่สามารถไปบังคับให้ท้องถิ่น ต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่รัฐบาลต้องการได้ เพราะท้องถิ่นมีอิสระในการทำงาน สิ่งที่เราควรจะทำก็คือว่ารัฐบาลควรมีมาตรการ เป็นมาตรการจูงใจให้ท้องถิ่น ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าท้องถิ่นใดทำโครงการพาราแอสฟัลติกหรือโครงการพาราซอยล์ซีเมนต์ -----

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นก็ควรจะให้เงินอุดหนุนเป็นเงินกรณีพิเศษเข้าไป
ทำโครงการเสริมเข้าไปได้อีก ลักษณะเช่นนี้ครับท่านประธาน ในปี ๒๕๖๒ ปลายปี ๒๕๖๑
เกิดไอเดีย (Idea) ของรัฐบาลครับ ที่ต้องการช่วยดูดซับสภาพคล่องของน้ำยางพารา
ในระบบ โดยการเอาน้ำยางสดไปผสมทำถนนที่เรียกว่า ถนนพาราซอยล์ซีเมนต์หรือพาราติน
ซีเมนต์ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดเรื่องนี้ไปบ้างแล้ว ท่านประธานครับ ใช้โครงการนี้
ชื่อว่า โครงการ ๑ หมู่บ้าน ๑ กิโลเมตร ระยะทางรวม ๗๕,๐๓๒ กิโลเมตร และใช้น้ำยางสด
๑,๔๐๐,๐๐๐ ตัน คิดเป็นสัดส่วน ๓๓ เปอร์เซ็นต์ของปริมาณน้ำยางในประเทศในแต่ละปี
อันนี้ดูเหมือนจะดีครับ แต่ยังไม่ทันเริ่มต้นในการทำโครงการหรือทำไปบ้างแล้วเกิดการ
ร้องเรียนเรื่องการทุจริตครับ เป็นการทุจริตเรื่องของมาตรฐานน้ำยางผสม ที่เรียกว่า
น้ำยางดัดแปร ซึ่งมีเพียง ๓ บริษัทเท่านั้นเองที่ผ่านมาตรฐานนี้ อันนี้ก็ฝากท่านประธานไปยัง
กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ช่วยกันดูแลในส่วนนี้ด้วยครับ
กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ
นางสาววรรณวิภา ไม้สน ครับ

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประท้วงท่านประธานวินิจฉัยเรื่องท่านเสรีพิศุทธ์เมื่อสักครู่ตาม
ส่วนที่ ๓ การอภิปราย แล้วก็ข้อ ๑๑๔ นะครับ ผมอยากจะขอทราบท่านประธานว่า สิ่ง
ที่ท่านวินิจฉัยว่าท่านเสรีไม่สามารถใช้สิทธิอภิปรายได้อีกครั้งหนึ่งเพราะเหตุใดครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับ เรื่องนั้นจบไปตั้งแต่
เมื่อวาน

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
เพราะเหตุใด ข้อบังคับการประชุมข้อใดครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เพราะมันจบไปแล้วครับ ขอเชิญต่อเลยครับ อย่าเสียเวลาเลยครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ขอบังคับการประชุมข้อใดครับ ท่านประธานมันต้องชัดเจนครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบไปตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับ อภิปราย

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : จบแปลว่าอะไรครับ ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบก็คืออภิปรายจบไปตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านเสรีพิศุทธ์ก็มีสิทธิที่จะใช้สิทธิอภิปรายในสัดส่วนโควตาของพรรคฝ่ายค้านได้อีกครั้งหนึ่ง ถูกหรือไม่ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านอภิปรายเมื่อวานแล้วครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : อภิปรายได้อีกนี้ครับท่านประธาน ผมจะใช้สิทธิ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ก็เป็นสิทธิของสมาชิก

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : บรรทัดฐานมันจะผิदनะครับท่าน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาขออนุญาต นางสาววรรณวิภา ไผ่สน ขอเชิญนะครับ เชิญครับ ท่านเสรีพิศุทธ์ เชิญ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียเวส พรรคเสรีรวมไทยครับ เมื่อวานผมได้สิทธิอภิปราย ๔๕ นาทีนะครับ ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมมีประเด็นที่จะอภิปราย ๓ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งท่านประธานก็รับทราบไปแล้วนะครับ ในขณะที่ผมกำลังอภิปรายในประเด็นแรก ก็มีการทักท้วงกัน โอเค (OK) ผลที่สุดในการทักท้วงผมก็เห็นว่าเพื่อความสงบเรียบร้อยของสภา ผมจะหยุดขอยุติ

ในประเด็นที่ ๑ ไว้เพียงเท่านั้นนะครับ แล้วประธานก็อนุญาตให้ผมอภิปรายต่อในประเด็นที่ ๒ และประเด็นที่ ๓ ขณะนั้นก็มีการพักการประชุมนะครับ พอพักการประชุมลงไป ๑๐ นาที ผมก็ไม่ทราบว่าประธานไปรับคำสั่งใครมา ประธานไม่ใช่เป็นตัวแทน กราบขอภัยด้วยนะครับ ประธานก็ไปรับคำสั่งใครมาก็ไม่ทราบ มาถึงก็บอกให้ผมถอนคำพูด ซึ่งความจริงท่านประธาน เมื่อวานนี้ก็ได้วินิจฉัยไปแล้วว่าคำพูดของผมไม่ได้ผิดอะไรและให้ผมอภิปรายต่อนะครับ เมื่อผมไม่ถอน ผมยืนยัน ท่านประธานก็เชิญผมออกจากที่ประชุมนะครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๔ ที่บอกว่าผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับ ประธานมีอำนาจเตือนห้ามปรามให้ถอนคำพูด ห้ามพูดในเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ ให้กลับเข้ามาที่ประชุมรัฐสภาหรือสั่งให้ออกจากที่ประชุมรัฐสภา โดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาในครั้งนั้นก็ได้ครับ -----

เมื่อวานท่านประธานเชิญผมออกเฉย ๆ โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ผมก็ยินดีปฏิบัติตามคำสั่งของท่านประธานรัฐสภา ผมก็เดินออกไปนอกห้องประชุม ผมก็ถือว่าผมออกแล้ว แล้วผมก็กลับมานั่งฟังการอภิปรายต่อ ผมก็เข้ามาที่ประชุมต่อ สรุปก็คือว่า ผมกับท่านประธานได้ตกลงกันแล้ว ว่าผมมีเรื่องที่จะอภิปราย ๓ ประเด็นด้วยกัน แล้วได้อภิปรายประเด็นแรก ยุติในประเด็นแรกแล้ว เหลืออีก ๒ ประเด็นท่านประธานก็จะให้ผมอภิปรายอยู่แล้ว วันนี้ผมก็เตรียมที่จะมาอภิปรายนะครับ ท่านประธานในวันนี้ก็บอกว่าผมหมดสิทธิได้อภิปรายไปแล้ว ผมก็พยายามเปิดข้อบังคับดูไม่ทราบว่าจะเป็นข้อ ๔๔ หรือไม่ ที่ท่านใช้อำนาจตามนี้ ข้อ ๔๔ ก็ว่า ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ให้ประธานให้ผู้นั้นยุติการอภิปรายก็ได้ คำว่า พอสมควรแล้ว ในความหมายของผมก็หมายความว่าผมพูดจนกระทั่งหมดเวลาแล้ว หมดประเด็นแล้ว อะไรต่าง ๆ แล้ว ท่านประธานเห็นว่ามันหมดแล้วนี่ประเด็นที่จะพูดก็ขอให้ยุติได้แล้ว ท่านก็อาจจะใช้ข้อบังคับนี้กับผมได้ แต่ในข้อเท็จจริงในส่วนของผมผมกราบเรียนไว้ว่าผมมี ๓ ประเด็น เพิ่งเสร็จไป ๑ ประเด็น เหลืออีก ๒ ประเด็น ผมจึงข้องใจครับ ข้องใจว่าทำไมท่านประธานถึงตัดสิทธิไม่ให้ผมที่จะอภิปรายในประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ หรือต่อไป ทั้ง ๆ ที่เรื่องในประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ผมก็ได้ไปหารือท่านประธานแล้วเมื่อวานนี้ ว่าผมจำเป็นจะต้องใช้เครื่องวิดิทัศน์ของทางสภาเพื่อฉายให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาด้วย ท่านประธานก็อนุญาตตอนนี้ก็เตรียมอยู่แล้ว ถ้าผมได้อภิปรายในประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ก็จะเป็นไปตามที่ท่านประธานได้อนุญาตผมตั้งแต่เมื่อวาน แล้วก็ไปตามแนวทางที่ท่านประธานที่ประชุมเมื่อวานนี้ได้อนุญาตให้ผมอภิปรายต่ออีก ๒ ประเด็นครับ ขอท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยด้วยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ด้วยความเคารพครับ นับถือนะครับ ท่านเสรีพิศุทธ์ครับ ผมได้เห็นว่าเรื่องของท่านได้จบไปแล้วตั้งแต่เมื่อวานนี้ แล้วก็สำหรับวันนี้ผมขอวินิจฉัยว่าเรื่องก็จบแล้วครับ ไว้โอกาสต่อไป ขอภัยที่อาจจะไม่พอใจแต่จำเป็นต้องการประชุมดำเนินการต่อไปครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ถ้าอย่างนั้นผมก็ขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิส่วนตัวผม ดำเนินการตามกฎหมายแล้วกันนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ได้ครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : โอเค (OK) ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ เชิญต่อเลยครับ เชิญท่านวรรณวิภา ไ้ม้สน

นางสาววรรณวิภา ไ้ม้สน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน วรรณวิภา ไ้ม้สน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในสัดส่วนเครือข่ายแรงงาน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันมีความยินดีเหลือเกินที่วันนี้เห็นท่านรัฐมนตรีแล้วก็รัฐบาลทุกท่านมาร่วมแถลงนโยบาย เพราะว่าปัญหาต่าง ๆ พ่อแม่พี่น้องประชาชนรอวันนี้มานานเหลือเกิน แล้วก็อยากทราบว่า รัฐบาลจะดูแลและแก้ไขที่สะสมมาอย่างต่อเนื่องอย่างไร ดิฉันจะเริ่มเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เพราะว่าเวลาของประชาชนนั้นไม่สามารถที่จะรออีกต่อไป เนื่องจากมีปัญหา เยอะแยะมากมายเหลือเกินในประเด็นต่าง ๆ นอกจากดิฉันจะสะท้อนปัญหาแล้ว ก็จะนำเสนออีกมุมมองหนึ่งที่หลายท่านไม่เคยได้พูด เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล รวมถึงคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาร่วมกับการบริหารประเทศต่อไป

ประเด็นแรก ในนโยบายของท่านที่มาแถลงนี้ดิฉันยังไม่เห็นในส่วนในเรื่องที่ประชาชนทวงถามไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าแรง เรื่องการลดภาษี หรือนักศึกษาต่าง ๆ รวมถึงนโยบายที่เกี่ยวกับมาตราประชารัฐที่ถ่วงหน้า ขออนุญาตเอ่ยนาม ครบวงจรเป็นนโยบายที่ดิฉันชอบและพร้อมสนับสนุนมาก ๆ ยังไม่เห็นในรายละเอียดของนโยบายที่นำเสนอมานี้

ในประเด็นแรก ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาแบบเร่งด่วนว่าแก้ไขอย่างไร
วิธีการไหน รวมถึงปัญหาระยะกลางและปัญหาในระยะยาวนะคะว่ารูปธรรมที่แท้จริงนั้น
จะแก้ไขและแก้ปัญหายังไง จากที่ดินได้รับเรื่องมานะคะ

ประเด็นแรก ก็คือในเรื่องของนโยบายเร่งด่วน เรื่องที่ ๑ ในการแก้ไขปัญหา
การดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะลดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพของคนไทย
ซึ่งทางรัฐบาลระบุว่า จะทบทวนรูปแบบและมาตรฐานหาบเร่แผงลอยในกรุงเทพฯ
และปริมณฑล แต่ก็ยังไม่ทราบว่า จะทบทวนแบบไหน อย่างไร ปัญหาเหล่านี้สะสมแล้วก็
เริ่มต้นมาจากการที่มีคำสั่งคืนระเบียบทางเท้า แล้วก็ให้มีการยกเลิกโล่รถนอนอย่างจริงจัง
หลายร้อยจุด ทำให้พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอยได้รับผลกระทบนะคะ ส่วนการแก้ปัญหา
ก็ยังไม่ตอบโจทย์มีการใช้กฎหมาย ไม่ว่าจะเรื่องในการทำความสะอาดหรือเรื่องสิ่งแวดล้อม
บางที่กลับถูกไล่เว้น และบางพื้นที่ไม่เข้าข่ายแต่กลับถูกเอาผิด ข้อมูลดิฉันมีเพิ่มเติมจากผู้
ที่ร้องเรียนมานะคะ แล้วก็ไม่ว่าจะยื่นเรื่องไปที่หน่วยงานไหนต่างยืนยันว่าไม่ใช่อยู่ในส่วนที่
หน่วยงานของตัวเองนั้นรับผิดชอบ ทำให้ปัญหาเหล่านี้ยังสะสมมาจนถึงปัจจุบันและยังไม่ได้
การแก้ไข ส่วนการแก้ไขเฉพาะหน้านั้นในการจัดพื้นที่ก็ไม่สามารถที่จะตอบโจทย์
กับทั้งผู้ค้าขาย รวมถึงผู้บริโภคได้จริง ดิฉันจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นง่าย ๆ นะคะ
อย่างเช่น การที่จะเอาร้านขายของชำไปอยู่ในตลาดสด ประมาณนี้นะคะ ทำให้ไม่สามารถ
แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงกับความต้องการของพ่อค้าแม่ค้าในตลาด ดิฉันจึงมีข้อเสนอเพิ่มเติม
สัก ๒-๓ ประเด็นในเรื่องนี้ที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้กับกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่เหล่านี้

ประเด็นที่ ๑ ดิฉันอยากให้ทางท่านประธานฝากไปยังคณะรัฐบาลทบทวน
ในเรื่องของการแก้ไขพระราชบัญญัติทั้งฉบับนะคะ เปลี่ยนเป็นการแก้ไขเทศบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากว่าการแก้ไข พ.ร.บ. ทั้งฉบับนั้นไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาทุกจุด
ได้เหมือนกันนะคะ เนื่องจากว่าบางพื้นที่จะแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ชุมชน
พื้นที่ท่องเที่ยว หรือพื้นที่ท้องถิ่น ซึ่งปัญหาและการแก้ไขก็ควรที่จะเป็นไปอย่างแตกต่างกัน
อันนี้ก็ขอให้ประธานฝากให้รัฐบาลพิจารณาด้วยนะคะ

ประเด็นที่ ๒ คือการสร้างมาตรฐานในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งขอให้
ตรงกับหลักการแล้วก็หลักกฎหมาย รวมถึงไม่เลือกปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ ไม่อย่างนั้นเวลามีคน
ไปยื่นเรื่องก็จะอ้างว่าเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

อีกประเด็นหนึ่งคือการแก้ไขปัญหาและการรองรับก่อนที่จะมีการเวนคืนหรือการโยกย้าย ให้พิจารณาตามพื้นที่และจุดขายที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค รวมถึงผู้ขายได้อย่างตรงกัน

ประการต่อมา ในนโยบายเร่งด่วน เรื่องที่ ๒ ของรัฐบาล คือเรื่องการปรับปรุงระบบสวัสดิการ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยปรับปรุงระบบสวัสดิการและเบี้ยยังชีพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้มีรายได้น้อย ผู้ยากไร้ รวมถึงผู้ด้อยโอกาสและขยายไปจนถึงกลุ่มมารดา ประเด็นนี้ดิฉันจะไล่ไปทีละประเด็น รวมถึงว่าปัญหาที่มีปัจจุบันนี้มันคืออะไร แล้วก็อาจจะมีการนำเสนอวิธีแก้ไขเพื่อให้เกิดการพิจารณาในการบริหารที่จะเกิดในอันใกล้นี้ละคะ เริ่มจากการตั้งครรภ์หรือมารดาปัจจุบันมีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานปี ๒๕๔๑ ให้มีการลาคลอดเพิ่มขึ้นจริงนะคะ ฟังแล้วดูดีเหมือนจะเป็นคุณแม่ที่ได้รับวันพักผ่อนมากขึ้น ได้อยู่กับลูกมากขึ้น แต่ในข้อนี้ก็ไม่ได้ระบุว่าลูกจ้างที่ได้วันลาคลอดเพิ่มขึ้นมาจะได้รับค่าแรงในวันที่ลาคลอดหรือไม่ นี่คือการไม่ชัดเจนของวันลาคลอดนะคะ เป็นแบบนี้แล้วดิฉันเชื่อเหลือเกินว่าไม่มีคุณแม่ที่ไหนที่จะหยุดงานโดยไม่ได้รับเงินค่าจ้างหรือรอความชัดเจนเรื่องนี้ อาจจะต้องมาทำงานก่อนเวลากำหนดเพื่อต้องการเงินเลี้ยงลูกนะคะ ยิ่งคนที่ทำงานอยู่นอกระบบยิ่งไม่ต้องพูดถึงนะคะท่านประธาน ได้ทำงานไปอึดท้องไปแล้วก็เลี้ยงลูกไปแน่ ๆ ถ้ายังไม่ชัดเจนแบบนี้ ในประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเด็กแรกเกิดซึ่งนโยบายยังไม่รู้ว่าตรงกับที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้หาเสียงไว้หรือไม่ เพราะว่าในนี้ไม่ได้มีระบุ ในปัจจุบันจะมีเพียงในระบบประกันสังคมและอื่น ๆ ที่ได้รับเงินค่าเลี้ยงดูลูกจนถึง ๖ ขวบ ๖๐๐ บาท แต่ในหลักความเป็นจริงแล้วการเลี้ยงดู ๑ คน ใช้ค่าใช้จ่ายต่อ ๑ ปี ไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นอย่างต่ำ นั่นทำให้สังคมไทย ท่านประธานคะ สังเกตหรือไม่ว่าอนาคตเราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุขึ้นเรื่อย ๆ ท่านอาจจะเคยได้ยินคำนี้ว่า มีลูก ๑ คน จนไป ๗ ปี นี่คือนโยบายที่ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าการที่จะมีลูก ๑ คน มันหมายถึงการบั่นทอนชีวิตของตนเองและลูกที่จะเติบโตขึ้นไปในอนาคต เพราะว่ายังไม่มีสวัสดิการอะไรที่รองรับในเรื่องของตรงนี้ ทำให้เด็กที่เกิดมาในแต่ละปีมีจำนวนที่ลดลง โดยเฉลี่ยแล้วก็ ๗๐๐,๐๐๐ คนต่อปีเท่านั้น และเข้าสู่ในสังคมที่มีผู้สูงอายุมากขึ้น

ประเด็นต่อมา ในเรื่องของเด็กที่จะเข้าสู่วัยเรียนหรือควรที่จะได้รับการศึกษาที่ฟรีและฟรีจริง ดิฉันจะไม่แตะประเด็นนี้มาก เพราะมีผู้ที่เชี่ยวชาญว่าดิฉันจะมาพูดถึงรายละเอียดประเด็นเรื่องนี้ แต่ดิฉันอยากให้ฟรีก็คือฟรีจริง จะสังเกตได้ว่าในต่างจังหวัดไม่ว่าจะเป็นการยุบโรงเรียนหรือการย้ายโรงเรียนจากที่มีเด็กนักเรียนน้อยไปสู่โรงเรียนที่มีเด็กนักเรียนเรียนมาก แต่พ่อแม่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเรื่องค่าเดินทางของลูกเอง แล้วก็ต้องย้ายโรงเรียนไปเอง อันนี้ทำให้นอกจากจนแล้วชีวิตก็ยังติดลบลงไปอีกนะคะท่านประธาน

ประเด็นต่อมานะคะ เบื้องหลังของประชาชนที่จะใช้จริง ๆ ดิฉันชอบนโยบายของท่านมากเลยในเรื่องที่ใช้คำว่า ถ้วนหน้า อันนี้ถือว่าเป็นนโยบายที่ก้าวหน้ามากในรัฐบาลที่ผ่านมา ๆ มาเท่าที่ดิฉันเคยพบเจอมานะคะ ในแต่ละพื้นที่ที่มีการทำงานกันจนไม่มีเวลาดูแลสุขภาพตัวเอง เชื่อเถอะว่าไม่มีใครอยากที่จะเจ็บป่วย ไม่มีใครอยากจะเข้าโรงพยาบาล แต่เนื่องจากคนส่วนใหญ่ในประเทศซึ่งยังคงทำงานหนักขึ้น สัปดาห์หนึ่งเฉลี่ยบางคนไม่ต่ำกว่า ๗๒ ชั่วโมง เขาเหล่านั้นจะเอาเวลาที่ไหนไปออกกำลังกายคะ เขาเหล่านั้นจะเอาเวลาที่ไหนไปดูแลครอบครัว ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนและเป็นประเด็นที่คนส่วนใหญ่ในประเทศยังอยู่ในสภาวะแบบนี้ นโยบายของรัฐบาลดีค่ะแต่อยากให้ชัดเจนมากขึ้นว่าท่านจะแก้ไขแรงกดดันแบบไหน จะถ้วนหน้าอย่างที่ท่านได้พูดไว้หรือไม่ ดิฉันก็เรียนฝากท่านประธานไปถามคณะรัฐมนตรีด้วยนะคะ แล้วก็ในประเด็นที่ว่า จะเป็นผู้สูงอายุ หรือที่ท่านอภิปรายมาว่าจะเป็นผู้ด้อยโอกาสหรือผู้ยากไร้ นั้น ดิฉันขอเรียน

แบบนี้ว่า เราไม่มีใครอยากเป็นผู้มีรายได้น้อย ไม่มีใครที่อยากจะเป็นผู้ยากไร้ แต่สิทธิตรงนี้
ที่ดิฉันอยากให้รัฐบาลไม่ว่าคุณจะเรียก รัฐสวัสดิการหรือสวัสดิการแห่งรัฐ ก็หมายถึงการดูแล
จากรัฐนั่นเอง ดิฉันจึงอยากให้ท่านพิจารณาในเรื่องสิทธิที่ประชาชนทุกคนจะได้รับ
อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน อีกทั้งยังสอดคล้องต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ ด้วยนะคะ
แล้วก็ในเรื่องของการเข้าถึงในด้านโอกาส เข้าถึงในด้านการรักษา ท่านประธานลองนึกตาม
ดิฉันนะคะ ในอนาคตดิฉันก็ไม่ว่าอย่างดิฉันแล้วท่านประธานเองจะเป็นบุคคลที่ล้มละลาย
เมื่อไร แต่อย่างน้อยบั้นปลายชีวิตขอให้มีความมั่นคงในชีวิต มีความมั่นใจว่าในอนาคต
ถึงแม้ตัวดิฉันหรือท่านประธานเองจะไม่มีเงินรองรับในอนาคต แต่สามารถส่งลูกเข้าถึง
การศึกษาที่ฟรีและมีคุณภาพได้ สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่ถ้วนหน้าและเท่าเทียม
กับผู้อื่นได้ เป้าหมายปลายทางในระยะยาวอยากให้ประชาชนทุกคนได้รับถึง
การรักษาพยาบาลอย่างฟรีแล้วก็เท่าเทียมกันกับในกลุ่มคนอื่น ๆ มีความเชื่อเหลือเกินว่า
แต่ละพื้นที่ในชนบท การขาดหมอ พยาบาล และบุคลากร ยังมีอยู่อีกมาก ความแออัด
ในโรงพยาบาลยังมีอีกเยอะ -----

สิ่งเหล่านี้จะขอนำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหานะคะ อย่างเช่นข้อเรียกร้องการที่พยาบาลบอกว่า ต้องให้บรรจุปีละ ๑,๐๐๐ คน โอเค (OK) รัฐบาลที่ผ่านมามีอาจจะอ้างว่าเราไม่มีงบประมาณ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นถ้าดูตัวเลขจริง ๆ แล้ว งบประมาณมีอยู่เพียงหลักร้อยล้านบาทเท่านั้นนะคะ แต่ผลประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศที่จะเข้าถึงการรักษา เข้าถึงบุคลากร หมอ และพยาบาลนั้นมีมากกว่าเสียอีกนะคะ การที่เอางบเพียงหลักร้อยล้านบาทไปบรรจุหมอ พยาบาลนั้น ยังดีเสียกว่าที่จะต้องมาจ่ายเงินเดือนข้าราชการแพง ๆ หรือนายพลที่มีเยอะ เกินไปในประเทศเราอีกด้วยนะคะ

ประเด็นต่อมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในเรื่องนโยบายเร่งด่วนเรื่องที่ ๕ นะคะ การยกระดับศักยภาพของแรงงาน ยกย่องได้ค่าแรงแล้วก็กลไกในการปรับอัตราค่าจ้าง ที่สอดคล้องกับสมรรถนะ นอกเหนือจากเรื่องค่าแรงแล้ว ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่าคนที่ทำงานนั้นอยากมีความมั่นคงในชีวิต อยากมีความมั่นคงในหน้าที่การงานมากยิ่งขึ้นกว่า ค่าแรงที่สูง แต่เวลาเดินไปหน้าปากซอยนี้ ๓๐๐ บาทก็หมดแล้วต่อวัน ทั้งนี้ทั้งนั้น ความมั่นคงในอาชีพการงานแล้วก็สิ่งที่ตอบโจทย์ของประชาชนในอนาคตได้ ดิฉันอยาก เสนอเพิ่มเติมและให้ท่านช่วยพิจารณาเพิ่มเติมอีกนิดนะคะ ในเรื่องของประเด็น ที่จะมีหลาย ๆ กลุ่มที่มีสวัสดิการที่จะเอื้อต่อนักลงทุนหรือต่าง ๆ มากมายในประเทศ ท่านพูดบ่อยครั้งนะคะว่าบ้านเรามีค่าแรงที่สูงถ้าเทียบกับประเทศเวียดนามหรือประเทศ เพื่อนบ้านนะคะ ในทางกลับกันดิฉันอยากให้ทางท่านลองเทียบกับประเทศได้หวันหรือ ประเทศเกาหลีใต้ที่เขามีค่าแรงที่ดีกว่า สวัสดิการที่ดีกว่า ขนส่งคมนาคมในประเทศที่ดีกว่า นอกจากการลดหย่อนสิทธิพิเศษต่าง ๆ ให้นายทุนแล้ว สิ่งอื่น ๆ ก็สามารถดึงดูดนักลงทุนได้ เช่นกันนะคะ ไม่ใช่เฉพาะแค่เอื้อประโยชน์ ในทางกลับกันนะคะ ถ้าลองคิดประเมินดี ๆ แล้ว เรานำเงินที่ไปเอื้อสิทธิประโยชน์ให้กับกลุ่มทุนต่าง ๆ เหล่านั้นกลับมาสร้างสวัสดิการที่ถ้วนหน้า และครบวงจรให้กับประชาชนจะดีกว่าหรือไม่ อันนี้คือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไปยังรัฐบาล หมายถึงว่าการพัฒนาภายในประเทศนะคะ ให้ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ให้ทุกคน มีศักยภาพในการใช้ชีวิตและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานของตนเองไปในอนาคตที่จะต้อง พัฒนาไปควบคู่กับเศรษฐกิจ ดังนั้นการที่จะต้องกดค่าแรงให้ต่ำลงและลดภาษีต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักลงทุน แล้วปล่อยให้ประชาชนส่วนใหญ่แบกรับภาระทั้งหมดไว้แบบนี้ จะเสี่ยงต่อปัญหาความเหลื่อมล้ำในอนาคตหรือไม่ เรื่องนี้ก็อยากให้พิจารณานะคะ

ถ้าเราเปลี่ยนแปลงงบประมาณตรงนี้และพัฒนาจากทางด้านในไปสู่การควบคุมกับต่างประเทศจะดีหรือไม่ ลองพัฒนาจากภายในเพื่อเสริมสร้างอุตสาหกรรม เทคโนโลยีหรือคุณภาพชีวิตให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี มีความมั่นคงในชีวิต ไม่ต้องถูกตีตราหรือถูกพิสูจน์ความจนนะค่ะ จึงเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง ขอเสนอให้รัฐบาลได้พิจารณาดูว่าควรจะปรับเปลี่ยนหรือพิจารณาทบทวนเรื่องนี้ใหม่อย่างไรหรือไม่นะค่ะ

สุดท้ายนี้ดิฉันขอเสนอเพิ่มเติมว่า ทางเลือกเหล่านี้การที่รัฐจะเลือกให้เศรษฐกิจโตโดยที่กอดคนส่วนใหญ่ในประเทศไว้หรือจะทำให้ทั้งเศรษฐกิจและประชาชนเติบโตไปด้วยกัน แบบไหนจะดีกว่ากันนะค่ะ เพราะดิฉันมีความเชื่อเหลือเกินว่าถ้าประชาชนในประเทศมีความมั่นคง รวมถึงทั้งประเทศและรัฐก็น่าจะมั่นคงไปด้วยนะค่ะ เพราะว่าทุกวันนี้ปัญหาปากท้องพี่น้องประชาชนลำบากแสนสาหัสเหลือเกิน รอการแก้ไขจากรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารประเทศอยู่นะค่ะ ดังนั้นดิฉันจึงคิดว่าการที่จะให้สวัสดิการดี ๆ ทุกอย่างแก่นายทุน และรอให้เขาได้กำไรผลประโยชน์จากทรัพยากรในประเทศและเป็นน้ำไหลรินลงมาสู่ประชาชนด้านล่างนั้น ดิฉันคิดว่าเป็นแบบนี้มานานเกินไปและควรจะหาวิธีที่แก้ไขเพื่อที่จะให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุดจากเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าปัญหามีมากเหลือเกิน ดิฉันขอเป็นตัวแทนประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่จะมาสะท้อนปัญหาเหล่านี้และฝากท่านประธานไปให้คณะรัฐมนตรีที่จะบริหารประเทศในอนาคตอันใกล้นี้ พิจารณาและทบทวนที่จะดำเนินการบริหารประเทศต่อไปนะค่ะ

สุดท้ายนะคะ ไม่ว่าอยากได้อิทธิพลนโยบายที่เป็นรูปธรรมในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนมากขึ้นนะคะ ว่าท่านจะแก้แบบไหน อย่างไร ในระยะเร่งด่วน รวมถึงระยะกลาง และระยะยาว ว่าท่านจะแก้ไขเรื่องนี้อย่างไรที่เป็นรูปธรรม และประชาชนจะได้อะไรจากการที่เลือกท่านมาเป็นตัวแทนของพวกเขาเหล่านี้

ฝากสุดท้ายนะคะ ถ้าเกิดว่านโยบายดี ๆ ที่ทางรัฐบาล ถึงแม้ดิฉันและพรรคอนาคตใหม่จะเป็นตัวแทนของฝ่ายค้าน แต่ถ้าท่านมีนโยบายที่เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนที่ถนัดหน้าที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์จริง ดิฉันและพรรคอนาคตใหม่พร้อมที่จะสนับสนุนรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ดีที่สุดนะคะ ต่อไปในอนาคตไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบายหรือด้านอะไรที่เรามีเราพร้อมที่จะให้ข้อมูล ถ้าเป็นประโยชน์สูงสุดแต่การบริหารงานและประชาชนทั้งประเทศนะคะ การที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศต้องแบกรับภาระตัวเองเหล่านี้มาหลายสิบปี รวมถึงค่าแรงที่เข้าไม่ทันกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น การตรึงค่าแรงไว้เป็นสิบปีแล้วจะกระโดดขึ้นทีเดียวนั้นเป็น ๑๐๐-๒๐๐ บาทนั้น แนนอนธุรกิจเล็ก ๆ มีปัญหาแน่ ฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันอยากให้เติบโตควบคู่กันไป ไม่ใช่แค่เฉพาะธุรกิจหรือนักลงทุนที่จะมาลงทุนในประเทศ ดิฉันอยากให้เติบโตควบคู่กันไปกับการเติบโตของประชาชน การที่จะเห็นประชาชนลืมตาอ้าปากและมีงานทำควบคู่ไปกับมีนักลงทุนในประเทศ ควบคู่กับการที่ประชาชนคนรากหญ้าจะมีงาน เป็นเจ้าของเป็นคนลงทุนเองบ้างและพัฒนาจากด้านในขึ้นไปบ้างนะคะ ฝากทางรัฐบาลให้ช่วยพิจารณาด้วยนะคะ ประชาชนรอฟังสิ่งเหล่านี้อยู่ เพราะที่ได้รับร้องเรียนมานานเหลือเกิน

สุดท้ายและสุดท้ายนะคะ ดิฉันมีความเชื่อว่า ไม่ว่าท่านจะมาจากที่ไหน หรือต่างที่อย่างไรนะคะ เราในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทยนั้น มีหน้าที่ที่จะดูแลสุขทุกข์ของประชาชน อย่าเสียเวลาไปกับเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และเชื่อเหลือเกินว่าถ้าชีวิตประชาชนในประเทศมีความมั่นคงมากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศชาติหรือความมั่นคงของรัฐก็จะมั่นคงควบคู่ไปด้วยเช่นกัน ขอขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ผมขอไปทางพรรคร่วมรัฐบาลสักท่านหนึ่งนะครับ นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ แล้วหลังจากนั้นก็ไปที่วุฒิสมาชิก ซึ่งยังเหลืออยู่เกือบ ๓๐ ท่านนะครับ คือท่านสมศักดิ์ โชติรัตน์ศิริ แล้วก็ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ขอเชิญท่านบัญญัติ เจตนจันทร์ ครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดระยอง เขต ๒ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผม
ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานและพรรคประชาธิปัตย์ที่ให้โอกาสกระผมมาอภิปราย
สนับสนุนนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสาธารณสุขนะครับ
สักประมาณ ๓-๔ ประเด็นด้วยกัน ก่อนอื่นต้องเรียนท่านประธานถึงรัฐบาลว่าคนไทย
จะแข็งแรงได้ เครือข่ายการให้บริการสุขภาพจะต้องแข็งแรง แล้วก็หลักคิดเรื่องสุขภาพ
ในยุค ๔.๐ นี้จะแตกต่างจากหลักคิดสุขภาพในสมัยก่อน สมัยก่อนเชื่อว่ามีความรู้
ก็คือสุขภาพดี เดิมนี่การมีความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอแล้ว เขาเรียกว่าจะต้องมีความรอบรู้
ด้านสุขภาพ หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า เฮลท์ ลิตเทอเรซี (Health literacy) ก็คือ
๑. ต้องมีความรู้สุขภาพที่ถูกต้อง ๒. จะต้องมีความตระหนักในปัญหาสุขภาพด้วย
อันที่ ๓ จะต้องปรับพฤติกรรมได้ทำได้ อันที่ ๔ เมื่อรู้แล้วต้องบอกต่อได้อันนี้คือ
เฮลท์ ลิตเทอเรซี (Health literacy) ก็อยากจะให้รัฐบาลนั้นได้ทำให้คนไทยมีหลักคิด
เรื่องคนไทยแข็งแรงสุขภาพแข็งแรงตั้งแต่ในเรื่องของความรอบรู้สุขภาพนะครับ
แล้วก็มีความรอบรู้ส่วนบุคคล ครอบครัว และชุมชน ชุมชนในที่นี้ก็หมายถึงองค์กรด้วย
โรงเรียนด้วย สถานประกอบการต่าง ๆ ด้วยนะครับ ในเรื่องของเครือข่ายสุขภาพก็เริ่มตั้งแต่
เครือข่ายในชุมชนต้องแข็งแรง -----

แต่ก่อนมี รพ.สต. เดียวนี้ต้องบริหารเครือข่าย รพ.สต. โดยเร่งรัดยกฐานะให้เป็นคลินิก หมอครอบครัว ประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนประชากร อาจจะมี ๒-๓ รพ.สต. รวมกันเป็น ๑ คลินิก หมอครอบครัว เพื่อให้สุขภาพพี่น้องประชาชนไม่ต้องไปโรงพยาบาลอำเภอ ใกล้บ้าน ใกล้ใจ โดยจัดแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว รวมทั้งสหสาขาวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นพยาบาล ทันตแพทย์ เภสัชกร รวมทั้งการแพทย์แผนไทย กายภาพบำบัด หรือหมออนามัยซึ่งเป็นวิชาชีพ เหมือนกัน ไปดูแลรักษาสุขภาพพี่น้องประชาชนแบบองค์รวม คำว่า องค์รวม ก็หมายถึงว่า ทั้งรักษาเบื้องต้น ทั้งส่งเสริมสุขภาพ ทั้งป้องกัน และทั้งฟื้นฟูสุขภาพด้วย จึงจำเป็นต้อง ยกฐานะ อสม. ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ทัดเทียมกับสหสาขาวิชาชีพด้วย และเพิ่มค่าตอบแทนให้ อสม. พรรคประชาธิปัตย์จัดไว้ ๑,๒๐๐ บาทต่อเดือน พรรคภูมิใจไทยอาจจะจัดมากกว่านั้น ผมก็ขอให้มากกว่า ๑,๒๐๐ บาทนะครับ

เครือข่ายอีกอันหนึ่งก็คือเครือข่ายโรงพยาบาลในจังหวัด เครือข่ายจังหวัด ต้องแข็งแรง ปัจจุบันโรงพยาบาลใครโรงพยาบาลมัน ต้องรวมให้ ๑ จังหวัด ๑ โรงพยาบาล เสมือนหนึ่งโรงพยาบาล วัน โพรวินซ์ วัน ฮอสพิทาล (One province One hospital) ไม่มีพรหมแดนระหว่างโรงพยาบาล จึงทำให้โรงพยาบาลนั้นสามารถดูแลประชาชน ทั้งจังหวัดได้อย่างเรียบร้อยเป็นสมาร์ต ฮอสพิทาล (Smart Hospital) ลดระยะเวลา การรอคอย ลดความแออัด โดยใช้ระบบ ไอที (IT) เพื่อช่วยในการอำนวยความสะดวก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็พัฒนาการแพทย์ฉุกเฉิน ระบบการจ่ายเงินของ สปสช. และประกันสังคมให้ครอบคลุม แล้วก็เพิ่มอัตราค่าจ้างวิชาชีพที่ขาดแคลน ไม่ว่าจะเป็น แพทย์หรือพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยาบาล ๑๒,๐๐๐ อัตรา

สุดท้ายนะครับ เครือข่ายสุขภาพจังหวัดต้องแข็งแรง ปัจจุบัน ๑๒ เครือข่าย สุขภาพเครือข่ายละ ๔-๘ จังหวัดให้บริหารเบ็ดเสร็จ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน เรื่องคน เรื่องของ ให้จบอยู่ในเขตสุขภาพ อย่าให้คนไข้อยู่ต้องรีเฟอร์ (Refer) เข้ากรุงเทพมหานคร จึงเป็นสมาร์ต เฮลท์แคร์ (Smart Healthcare) อันนี้ก็ฝากรัฐบาลช่วยทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี เจ้าหน้าที่ สาธารณสุขมีความสุข และระบบสุขภาพยั่งยืน ขอฝากท่านประธานถึงรัฐบาลด้วย กราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณมากครับ ต่อไป สมศักดิ์ โชติรัตน์ศิริ แล้วก็ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เชิญเลยครับ

นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา จะขออนุญาตอภิปรายในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องนโยบายรัฐบาลในส่วนที่
ความสอดคล้องของนโยบายรัฐบาลที่กระผมเห็นว่ามี ความสอดคล้องเป็นไปตามบทบัญญัติ
ตามมาตรา ๑๖๒ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะบริหารราชการแผ่นดิน
ต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ
รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติ และต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนิน
นโยบายนั้น ในการนี้ผมเห็นว่าเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๑๖๒
โดยในบทบัญญัติในนโยบายรัฐบาลในหน้าที่ ๓๓ ถึงหน้าที่ ๓๔ รัฐบาลได้ชี้แจงแนวทาง
ในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่จะแถลงต่อรัฐสภาแห่งนี้ ให้เกิดเป็นผลรูปธรรมและผ่าน
เครื่องมือทางการเงินการคลัง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนิน
นโยบาย ประกอบด้วย

แหล่งที่ ๑ ก็คืองบประมาณประจำปี ซึ่งได้แจ้งว่าเฉลี่ยประมาณ ๓.๓ ล้านล้านบาทต่อปี เพื่อใช้ในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะนโยบายด้านสังคมที่เกี่ยวกับการศึกษา การสาธารณสุข และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยผ่านกลไกในระบบงบประมาณซึ่งประกอบด้วยรายได้และรายจ่าย ในการนี้ กลไกระบบงบประมาณก็คงจะต้องมีการถ่ายทอดนโยบายของรัฐบาลและแผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อนำไปสู่การจัดทำยุทธศาสตร์จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเชื่อมโยงกำหนดให้เป็นแผนปฏิบัติงาน แล้วก็แผนบูรณาการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้ได้ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้แถลงเอาไว้

แหล่งที่ ๒ ก็คือรายได้จากการจัดเก็บภาษี ในส่วนของการจัดสวัสดิการสำหรับประชาชน ในส่วนนี้รัฐบาลได้ตระหนักถึงรายได้จากภาษีของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงมีแนวทางที่จะเร่งรัดพัฒนาระบบโครงสร้างภาษีให้มีความครอบคลุมมากขึ้น และมีความเป็นธรรมเพื่อช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำได้อีกทาง

แหล่งที่ ๓ ก็คือเงินนอกงบประมาณและเครื่องมือทางการเงินสมัยใหม่ที่จะลดภาระด้านงบประมาณ อันได้แก่ แหล่งของเงินกู้ และการที่จะให้เอกชนมีส่วนร่วมลงทุนหรือ พีดีพี (PDP) รวมทั้งกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออนาคตประเทศไทย อีกทั้งเงินสะสมของกองทุนต่าง ๆ ที่จะมีการแปลงสิทธิและทรัพย์สินให้เป็นทุนได้ในอนาคต อันนี้ก็เป็นดำเนินการต่อเนื่องจากรัฐบาลที่แล้ว

ประการที่ ๒ กระผมเห็นว่ามีนโยบายในเรื่องของการรักษาวินัยทางการเงินการคลัง ในนโยบายหลัก ข้อที่ ๕.๑.๒ ว่าด้วยการกำกับวินัยทางการเงินการคลัง ให้มีการติดตามกำกับดูแลให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐ อย่างเคร่งครัด ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินกิจกรรมและมาตรการโครงการที่ก่อให้เกิดภาระงบประมาณ ภาระการคลังในอนาคต โดยจัดทำเป็นงบประมาณประมาณการรายจ่าย แหล่งเงินที่จะใช้ตลอดระยะเวลาและประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อแสดงความรับผิดชอบในการจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน อันนี้เป็นนโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินกำกับดูแล ซึ่งตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการด้านนโยบายการคลัง การจัดทำงบประมาณ การจัดการรายได้
การใช้จ่ายบริหารการเงินการคลัง การก่อหนี้ที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักการรักษาเสถียรภาพและพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
โดยต้องรักษาวินัยการเงินการคลังตามที่เป็นบทบัญญัติในพระราชบัญญัติของวินัยการเงิน
การคลัง -----

รวมทั้งพิจารณาประโยชน์ที่รัฐและประชาชนจะได้รับคุณค่า ภาระการเงินการคลังที่เกิดขึ้นในอนาคตของรัฐ ในการนี้ตามมาตรา ๑๓ รัฐจะต้องจัดให้มีแผนการคลังระยะปานกลาง เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทของแม่บทหลักสำหรับการวางแผนการดำเนินการทางการเงินการคลังและงบประมาณของรัฐ รวมทั้งเป็นแผนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและการบริหารหนี้สาธารณะ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่รัฐจะต้องดำเนินการหลังจากที่แถลงนโยบายรัฐบาลต่อรัฐสภา

อีกประการหนึ่ง ที่ผมอยากกราบเรียนเพื่อเป็นการยืนยันข้อเท็จจริงในเรื่องของการจัดทำงบประมาณทั้งหมด ตั้งแต่ปี ๒๕๐๒-๒๕๖๒ มีการจัดทำงบประมาณที่สมดุลอยู่เพียง ๘ ฉบับ ซึ่งขออนุญาตเรียนว่าในฉบับแรกก็คือ ปี ๒๕๓๔ ปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ รวมทั้งหมด ๘ ฉบับด้วยกัน ผมขออนุญาตว่าในพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง การจัดทำงบประมาณสมดุลไม่ได้อยู่ในแผนการคลังระยะปานกลาง แต่จะมีการจัดทำแผนการคลังระยะปานกลางที่มีในลักษณะที่จะควบคุมรายจ่ายให้เกิดการใช้จ่ายลงทุน โดยมีการกำหนดบทบัญญัติว่ารายจ่ายลงทุนต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ และไม่น้อยกว่าวงเงินที่ขาดดุลของงบประมาณในแต่ละปี ซึ่งในแต่ละปีเท่าที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๑ รายจ่ายลงทุนที่เป็นเรื่องของการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ มีตั้งแต่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปจนกระทั่งถึง ๒๒ เปอร์เซ็นต์ และในปี ๒๕๖๒ ก็มีรายจ่ายลงทุนถึง ๒๑.๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่ารายจ่ายที่ยอดขาดดุลของแต่ละปี ซึ่งยอดขาดดุลในแต่ละปีนี้มีอยู่ประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์โดยเฉพาะ ๆ มีบางปีก็ลดลงไปเหลือ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ในปัจจุบันยอดขาดดุลกำหนดไว้ที่ ๔๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็คือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ถือว่าเป็นการดำเนินการตามแผนการคลังระยะปานกลางที่จะควบคุมให้เกิดความมั่นคงทางการคลัง

ในประเด็นที่ ๓ ที่ผมขออนุญาตเสนอเป็นข้อสังเกตสั้น ๆ ก็คือประเด็นเรื่องของการในช่วงเริ่มต้นของรัฐบาลชุดนี้ สืบเนื่องจากการจัดทำงบประมาณปี ๒๕๖๓ เกิดความล่าช้าไป

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมศักดิ์ขอไว้ ๕ นาทีนะครับ
ตอนนี้ ๑๐ นาทีแล้วครับ

นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ขออภัยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เพราะฉะนั้นต้องเท่านี้ คือไม่ว่าอะไร แต่ว่าเพื่อนที่อยู่ข้างหลังจะหายไปคนหนึ่ง

นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ขออภัย ขออีก ๑ นาทีครับ ในปี ๒๕๖๓ การจัดทำงบประมาณอาจจะล่าช้าออกไปประมาณ ๓ เดือน จึงขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตไปถึงรัฐบาลว่าถ้ารัฐบาลควรกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปนานนโยบายหลักทั้ง ๑๒ ด้าน นโยบาย ๑๒ เรื่องเพื่อเตรียมความพร้อมจัดทำเป็นแผนบูรณาการงบประมาณโดยกำหนดให้มีเจ้าภาพหลัก เจ้าภาพรอง และหน่วยงานสนับสนุน รวมทั้งเตรียมแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อที่จะสามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่ต้นปีต้นมกราคม ๒๕๖๓ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี ๒๕๖๓ ประกาศใช้

ประการที่ ๒ ในระยะระหว่างที่งบประมาณปี ๒๕๖๓ ไม่ประกาศใช้ ก็อาจจะใช้วิธีการงบประมาณในเรื่องของการใช้จ่ายงบประมาณปี ๒๕๖๒ ไปพลางก่อนในช่วงระยะเวลา ๓ เดือนแรกของปีงบประมาณปี ๒๕๖๓

ประการสุดท้าย ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น เกิดกรณีภัยพิบัติ ก็อาจจะใช้ระเบียบว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ปี ๒๕๖๒ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปผมขออนุญาตกลับมาที่พรรคร่วมฝ่ายค้านนะครับ คุณอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ บังเอิญนี้ว่ากินเวลาท่าน พลเอก เลิศรัตน์ไปแล้ว ขอภัยด้วยครับ ท่านอุบลศักดิ์เตรียมตัวเดียวขอให้พลเอก เลิศรัตน์ เชิญเลยครับ ผมขอเรียนไว้ล่วงหน้าครับ หลังจากท่านอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม แล้วก็นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ แล้วก็นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสกระผมในการอภิปรายครั้งนี้ กระผมขอฝากเรื่องสำคัญให้เป็นความหวังของประชาชนกับรัฐบาลชุดนี้ คือเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองตามนโยบายหลัก ข้อ ๑๑.๘ ในทุกมิติ ทั้งอำนาจ หน้าที่ บุคลากร ภารกิจ กิจกรรม แล้วที่สำคัญที่สุดคืองบประมาณ ซึ่งหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคหวังไว้ไม่ค่อยปล่อยให้ส่วนท้องถิ่น

อีกประเด็นหนึ่งคือประมวลกฎหมายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญจำเป็นมาก แต่ยังไม่คืบหน้าไปถึงไหน ซึ่งเรื่องนี้หากดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้จะช่วยลดและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ซึ่งเป็นเป้าหมาย เป็นวัตถุประสงค์หลักของรัฐบาลชุดนี้ลงได้อย่างมาก ท่านประธานครับ เรื่องนี้กระผมไม่ได้กล่าวหารัฐบาลชุดที่ผ่านมาเพราะความล่าช้าที่เกิดขึ้นมาจากหลาย ๆ รัฐบาล โดยตั้งแต่มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งในขณะนั้นท่านประธานรัฐสภาเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วต่อมาก็ได้มีกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่ก็ไม่ได้มีการดำเนินการอะไรที่เป็นรูปธรรมนัก ท่านประธานครับ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในสมัยที่ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ได้พิจารณากฎหมายเมื่อปี ๒๕๕๒ โดยได้รับร่างกฎหมายคงไว้ ซึ่งกรมทางหลวงชนบทของกระทรวงคมนาคมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาทั้ง ๆ มาตรา ๕๔ ของกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้กำหนดให้กรมทางหลวงชนบทต้องยุบเลิกภายใน ๑๐ ปี ก็คือภายในปี ๒๕๕๕ พอใกล้จะถึงเวลาก็มาขอออกกฎหมาย

ขอยกเลิก ซึ่งแนวคิดในวันนั้นรัฐบาลในสมัยนั้นก็ไม่เชื่อมั่นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีความพร้อมในการที่จะบริหารจัดการภาระหน้าที่ต่าง ๆ ได้ จึงเห็นได้ว่ารัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา ไม่ได้พิจารณาเรื่องการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง อบต. ส่วนใหญ่จึงมีสภาพเหมือน เป็ดง่อยอยู่ทุกวันนี้ ท่านประธานครับ จากผลการศึกษาของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศของสถาบันพระปกเกล้า และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น กระผมมีข้อเสนอเร่งด่วนที่เสนอให้รัฐบาลเร่งรัดดำเนินการ กระผม ชี้ตเส้นได้ว่า เร่งรัด อยู่ ๔-๕ ประการคือ

ประการแรก ลดบทบาทการปกครองส่วนภูมิภาคให้ประชาชนมีบทบาท ตัดสินอนาคตของเขาเอง

ประการที่ ๒ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น มีกลไกให้ผู้หญิง เข้าสู่การเมืองมากขึ้น ให้ประชาชนมีบทบาทในการกำกับดูแลและตรวจสอบ อาทิ การเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในกระบวนการถอดถอนผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น

ประการที่ ๓ เร่งรัดการถ่ายโอนอำนาจและภารกิจ โดยพัฒนาบุคลากรของ อบต. ให้มีความรู้ ความสามารถและมีธรรมาภิบาล และมีกลไกในการป้องกันการทุจริต คอร์รัปชัน

ประการที่ ๔ จัดทำกฎหมายที่เอื้อต่อการกระจายอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพ

ปะการที่ ๕ โอนงบประมาณให้ อปท. อย่างเพียงพอต่อการให้บริการ สาธารณะและจัดทำกิจกรรมสาธารณะ ซึ่งมีชาวดีในเรื่องนี้อยู่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับงบประมาณ คือ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่ง สนช. ได้ออกมา จะมีผล บังคับใช้ตั้งแต่ต้นปีหน้า กำหนดให้ อปท. มีอำนาจจัดเก็บภาษีทั้งหมดในส่วนนี้ในเขตพื้นที่ ของตนเอง ซึ่งยอดรวมการจัดเก็บผมคิดว่ามีหลายหมื่นล้านบาท ก็จะใช้ในการพัฒนาของ อปท. ได้ กระผมหวังว่ารัฐบาลจะได้เร่งรัดการกระจายอำนาจให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วหลังจาก ที่หยุดชะงักมารวม ๒๐ ปี ซึ่งประชาชนทั้งประเทศและ อปท. ๗,๘๕๓ แห่ง กำลังรอคอย ความหวังจากรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ประเด็นสำคัญสุดท้ายที่อยากจะฝากไว้เป็นเรื่องพลังงานครับ ด้านพลังงานนั้น เป็นนโยบายหลักที่ ๕.๖.๓ และ ๕.๖.๔ ของนโยบายหลักนี้ ซึ่งปัญหาสำคัญที่ผมคิดว่ายิ่งกว่า ปัญหาเร่งด่วนคือปัญหาด่วนจี ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ที่ผ่านมาให้ข้อเสนอแนะกระทรวงพลังงานไว้ ๒ ประเด็น คือ

๑. ให้พิจารณาทบทวนยุทธศาสตร์กระทรวงพลังงาน ๒๕๕๙-๒๕๖๓ กับแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า พีดีพี (PDP) ๒๕๑๘ ซึ่ง กพข. ให้ความเห็นชอบแล้ว เพื่อกำหนดแนวทางให้รัฐมีสัดส่วนของการผลิตไฟฟ้าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ตามที่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ (๒) กำหนดให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน ผมขอเน้นว่า ๑๒๐ วัน นี้ก็ล่วงเลยมาประมาณ ๑ เดือนแล้ว

๒. ต้องดำเนินการให้รัฐมีสัดส่วนการผลิตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ภายใน กำหนดเวลา ๑๐ ปีนับจากปี ๒๕๖๒ โดยปัจจุบันการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าเองเพียงแค่ร้อยละ ๓๕

ทั้ง ๒ ประเด็นนี้นับว่าเป็นเผื่อร้อนที่ด่วนมาก จึงอยากจะเรียนถามท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานว่าจะดำเนินการอย่างไรกับข้อเสนอของผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งต้องชี้แจงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจน แต่ถ้าหากดำเนินการตาม ๒ ข้อนี้ย่อมจะ ก่อให้เกิดความปั่นป่วนในด้านการลงทุนโรงไฟฟ้าและกระทบต่อความมั่นคงด้านการผลิต ไฟฟ้าอย่างแน่นอนครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปท่านอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ขอเชิญครับ

นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี เขต ๓ พรรคเพื่อไทย ก่อนอื่นจะต้องขอขอบคุณทางท่านประธานที่กรุณา สลับเวลาให้ผมเลื่อนมาเรื่อย ๆ ครับ อย่างไรก็ตามผมคิดว่านโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่มีความประสงค์ที่จะช่วยเหลือบุคคลที่คลอดแล้ว แต่ไม่มีนโยบายที่จะช่วยเหลือบุคคลที่จะ ปฏิสนธิหรือก่อตั้งท้อง เพราะฉะนั้นวันนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า วันนี้ โรงพยาบาลหรือสาธารณสุขมีทั้งหมด ๗๖ แห่ง มีหมอแค่ ๕๑ แห่ง มีแพทย์ ๑๐๙ คน สาธารณสุขอำเภอมี ๘๗๘ แห่ง มีหมอ ๗ แห่ง มี ๓๔ คน โรงพยาบาลสุภาพและตำบลมีอยู่ ๙,๙๐๐ แห่ง มีหมอยู่ ๒๓ แห่ง ทั้งหมด ๓๔ คน ต้องกราบเรียนถามว่าวันนี้กระทรวง สาธารณสุขจะบริหารจัดการบุคลากรได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์จบมา มีประมาณ ๒,๘๐๐ คน บรรจุประมาณ ๑,๘๐๐ คน อีกส่วนหนึ่งไปทำงานส่วนตัว และพยาบาลอีกเป็นหมื่น ๆ คนที่จบมาแล้วมาทำงานได้เป็นลูกจ้าง ไม่ได้เป็นราชการ ถามว่าจะบริหารบุคคลได้อย่างไร จะมีคุณภาพได้อย่างไร เมื่อรัฐบาลจะมีสวัสดิการด้านสาธารณสุข ผมอยากเห็นว่า พยาบาลที่มีอยู่ทั่วประเทศที่ทำงานในส่วนราชการนั้นควรจะบรรจุเขาเป็นพนักงานหรือราชการเพื่อขวัญกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน

ประเด็นที่ ๒ เรื่องการศึกษา ท่านนายกรัฐมนตรีไปอาศัยศึกษาที่โรกี้ขึ้นชม ท่านทราบไหมครับว่าอาชีวศึกษาสร้างชาติ มีข้าราชการที่บรรจุประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน มีวิทยาลัยทั้งหมด ๔๕๒ คน แต่ปรากฏว่าครูจ้างมีอยู่ ๑๓,๗๗๕ คน เป็นลูกจ้างจบปริญญาโท เงินเดือน ๘,๐๐๐ กว่าบาท อยู่กันมาเป็นสิบ ๆ ปี และจะให้บริหารการศึกษาได้อย่างไร ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เมื่อสุภาพอนามัย ไม่สามารถจะดูว่าเด็กก่อนจะคลอดมานั้น หรือก่อนจะปฏิสนธินั้นจะเป็นคนพิการหรือไม่ เมื่อคลอดมาแล้วจะสร้างปัญหาให้กับรัฐบาลหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันเมื่อเข้าการศึกษาที่บอกว่าสร้างชาติจะสร้างได้อย่างไร ในเมื่องบประมาณไม่มีกำลังใจ ฝากรัฐบาลไปดำเนินการ

ส่วนประการที่ ๓ นั้นต้องกราบเรียนด้วยความเคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พืชผลการเกษตรตกต่ำมาจากหลายสาเหตุ สาเหตุที่ ๑ เมื่อรัฐบาลมีเครื่องมือพร้อม ไม่ว่าจะเป็น ผลิต แปรรูป การตลาด ก็หมายความว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้เคยทำงานร่วมกันเลยนะครับ ฝ่ายผลิตผลิตไป แปรรูป ก็ว่าไป การตลาดหาได้หรือไม่ เมื่อวานนี้ได้ทราบจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ บอกว่าอยากจะประกันรายได้ นะครับ ผมดูแล้วศึกษาแล้วไม่น่าเป็นไปได้ อันนี้ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพืชผลการเกษตรตกต่ำทุกตัว ไม่ว่าจะเป็น อ้อย เมื่อก่อนนี้ตันละ ๑,๒๐๐-๑,๓๐๐ บาท เดียวนี้เหลือ ๓ ตัน ๑,๐๐๐ บาท มัน ๓.๕๐ บาท เดียวนี้เหลือประมาณ ๑.๕๐ บาท ขึ้นไปเล็กน้อย แม้แต่ข้าวเมื่อก่อนเราเคยขายได้เกวียนหนึ่ง ๑๕,๐๐๐ บาท เดียวนี้เหลือ ๖,๐๐๐-๗,๐๐๐ บาท ถามว่าจะบริหารได้อย่างไร โดยหลักการของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กล่าวไปเมื่อวานนี้ว่า เราจะประกันขั้นต้นโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็หมายความว่าต้นทุน ๘,๐๐๐ บาท รัฐจะชดเชยให้ เมื่อรัฐมนตรีนโยบายบอกว่าจะไม่ใช้งบประมาณแผ่นดินไปบริหารเรื่องการนี้ เมื่อไม่เอาเงินงบประมาณท่านจะไปเอาเงินที่ไหนไปประกัน ผมต้องกราบเรียนด้วยความเคารพว่า จากเมื่อวานนี้ท่านได้กรุณาบอกว่าเงินที่ส่งช่วยเหลือเกษตรกรจะเอาเข้าบัญชีเกษตรกรเลย ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านทราบไหมว่าทางปฏิบัตินั้น โดยเฉพาะชาวนาผมว่า ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ เช่านาเขาทำ ระหว่างที่เงินเข้าบัญชีนั้นนายทุนเจ้าของที่มานั่งรออยู่ในธนาคารเรียบร้อย พอเซ็นชื่อก็มาจ่ายเงินข้างหลัง อันนี้ผมติดตามอยู่ครับ เพราะฉะนั้น ตรงนี้ผมกลัวว่าจะบริหารงานคิดว่าจะช่วยชาวนา แต่ที่ไหนได้กลับไปช่วยเจ้าของที่

หรือนายทุนครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพครับว่า ปัญหาเรื่องราคาข้าว
ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านคงทราบดีแล้วว่าข้าวนั้นต้นทุนไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ บาท
และข้าวตันหนึ่ง เกวียนหนึ่งมีประมาณ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ออกมาเป็นข้าวสารเสียประมาณ
๖๘๐ กิโลกรัม แปรเป็นข้าวสารขายเป็นเงินได้ประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท ออกมาเป็นปลาย
เป็นรำ เป็นแกลบ รวมแล้วจะได้ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แต่ผมเห็นนโยบายรัฐบาลบอกว่า
จะให้ได้ข้าว ๑๐,๐๐๐ บาท ถามว่าชาวนาจะอยู่ได้ไหม ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่า ถ้ารัฐบาลที่มีนโยบายช่วยเหลือเกษตรกรจริง ๆ ผมก็ยินดีจะให้
ความร่วมมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีประสบการณ์ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ทำหน้าที่เป็น
กรรมการนโยบายข้าว กรรมการ คชก. ซึ่งมีเม็ดเงินเอาไปช่วยสินค้าเกษตร ผมทราบดีครับ
ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบการใช้เงินดังกล่าว จะเห็นว่าโครงการ
แต่ละโครงการนั้นถามว่าดีหรือไม่ ไม่ว่าจำนำ ไม่ว่าประกัน ไม่ว่าจะรวบรวมข้าวเปลือก
แต่บุคลากรที่เข้าไปทำนั้นอาจจะมีช่องว่าง ช่องโหว่ -----

ผมเห็นรัฐบาลมีนโยบายบอกว่าจะประกันรายได้ ท่านทราบไหมครับว่าปีนั้นรัฐบาลไหน ไม่ทราบประกันรายได้ รัฐบาลเงิงไป ๖๘,๐๐๐ ล้านบาทครับ ผมมีข้อมูลอยู่ในตัวเรียบร้อย เพราะฉะนั้นตรงนี้สิ่งต่าง ๆ ที่ทราบเรียนมาว่า ไม่ว่าโครงการใดก็ตามถ้าหากว่าท่านควบคุม อย่างดีผมเชื่อว่าโครงการจะประสบความสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่ารัฐบาลนั้นอาจจะ ถ้าไม่เป็นใจก็ถือว่าไม่ฉลาดทันกระบวนการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์มีทูตพาณิชย์ อยู่หลายประเทศ เขาเรียกว่าตลาดซื้อขายล่วงหน้า ตั้งแต่ผลิตแปรรูปการตลาด แบบครบวงจร เขาเรียกว่า ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าถ้าบริหาร อย่างมีประสิทธิภาพ ผมมั่นใจว่าพี่น้องเกษตรกรประชาชนจะมีความสุข แต่ที่ผ่านมานั้น พี่น้องก็ทราบดี ท่านประธานก็ทราบดีอยู่แล้วว่าวันนี้พี่น้องเกษตรกรผมเป็นหนี้ถ่วงหน้า หนี้ขณะนี้หนี้ในระบบมีไม่น้อยกว่า ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามว่าหนี้มันจะหมดอย่างไร รัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ว่าจะแก้ปัญหาหนี้ของพี่น้องเกษตรกร เมื่อ ๒-๓ วันนี้ก็มีข่าวว่า ที่จังหวัดนครปฐมฆ่าตัวตายเพราะคิดไม่ออก หนี้สินล้นพ้นตัว ตายอยู่ประจำ เพราะฉะนั้น วันนี้อยากให้รัฐบาลเข้าไปศึกษาอย่างแท้จริง อย่างมีคุณภาพ อย่างมีองค์ความรู้ อย่าไปคิดว่า ฝ่ายซ้าย ฝ่ายขวา หรือฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ถ้าท่านทั้งหลายยอมรับความจริงและมาทำงาน ร่วมกัน ผมคิดว่าประโยชน์จะได้กับประชาชนทั้งประเทศ ในโอกาสนี้ก็ต้องขอกราบ ขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ ท่านรัฐมนตรีจะตอบ เชิญครับ

นายอนุทิน ชาญวีรกูล (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติครับ กระผม นายอนุทิน ชาญวีรกูล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข วันนี้ขออนุญาตใช้เวลาไม่เกิน ๓ นาที ตอบคำถามของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่เกี่ยวกับเรื่อง ระบบการสาธารณสุข ซึ่งเพื่อนสมาชิก ๓-๔ ท่านได้กรุณาให้ข้อมูลเอาไว้ ตั้งแต่ที่เข้าไปรับ หน้าที่เมื่อสัปดาห์ที่แล้วกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดอกเตอร์สาธิต ปิตุเตชะ เรา ๒ คนเห็นตรงกันว่าเราจะต้องเพิ่มคุณภาพการให้บริการของระบบประกัน สุขภาพ ขณะนี้เรามีโรงพยาบาลสาธารณสุขตำบล ประมาณ ๘,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งใน คำจำกัดความของผมนั้นโรงพยาบาลจะต้องมีแพทย์ โรงพยาบาลจะต้องมีพยาบาล

ไม่ใช่มีเพียงเจ้าหน้าที่คนเดียวแล้วก็ต้องดูแลพี่น้องประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ แล้วนอกจากนั้น การยกระดับจากสถานีนอนมัยเป็นโรงพยาบาล ถึงแม้ว่าจะยังเป็นสภาพเหมือนสถานีนอนมัย แต่ก็ต้องมีการยกระดับให้เป็นเหมือนคลินิก อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดระยอง ได้ให้คำแนะนำไว้เมื่อสักครู่นี้ ก็ตรงกับสิ่งที่พวกเรา ๒ คนกำลังจะทำนะครับ การที่มี โรงพยาบาลสาธารณสุขประจำตำบลถึงเกือบ ๘,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ ก็จะทำให้เราสามารถ เพิ่มการจ้างแพทย์ที่จบใหม่ไปประจำอยู่ตามสถานที่แห่งนั้น ก็จะเป็นการลดภาระที่ พี่น้องประชาชนจะต้องไปรับบริการตามโรงพยาบาลใหญ่ ๆ โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลอำเภอ หรือโรงพยาบาลจังหวัด ซึ่งจะทำให้การแออัดของผู้ป่วยในโรงพยาบาล ต่าง ๆ ลดน้อยลง แล้วก็ภาระของแพทย์ ของพยาบาล ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขก็จะลดน้อยลง

อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือเรื่องการยกระดับ แล้วก็การเพิ่มผลตอบแทน ให้กับพี่น้องอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านหรือพี่น้อง อสม. ซึ่งเป็นกลไกสำคัญ เป็นกำลังสำคัญของการให้บริการทางด้านสุขภาพกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ -----

เราบอกพวกท่านเหล่านั้นละครับว่าอยู่เฉย ๆ จะให้เงินเพิ่ม จะได้รับเงินเพิ่มนี้ เป็นไปไม่ได้ โน ฟรี ลันช์ (No free lunch) นะครับ กระทรวงสาธารณสุขก็จะต้องมีหน้าที่ที่จะต้องไปเพิ่มศักยภาพ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มความชำนาญ เพิ่มความรู้ ให้กับบรรดาพี่น้อง อสม. เพื่อที่จะได้เข้าข่ายให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ก็แฟร์ (Fair) ครับ ถ้าพี่น้อง อสม. ทำงานเพิ่มมากขึ้น ให้บริการพี่น้องประชาชนเพิ่มมากขึ้น ให้การดูแลบำบัดรักษาขั้นปฐมภูมิ กับพี่น้องประชาชนเพิ่มมากขึ้น ก็เป็นการสมควรที่เราจะต้องดูแลตอบแทนพี่น้อง อสม. เหล่านั้นตามความสามารถของแต่ละคน เราจะไม่ฟิกซ์ (Fix) นะครับ เราจะมีการตั้งเป็นช่วงของค่าตอบแทนตามนโยบายของพรพรภูมิใจไทยที่ได้ให้ไว้ก็คือ เราก็จะเริ่มตั้งแต่ ๒,๕๐๐-๑๐,๐๐๐ บาทต่อหัว ตามความชำนาญ ตามความสามารถของพี่น้อง อสม. แต่ละคนนะครับ แล้วก็ที่สำคัญที่สุดก็คือเมื่อเราสามารถที่ทำให้การแพทย์การรักษาผู้ป่วยสามารถมาใช้สารซีบีดี (CBD) สารทีเอชซี (THC) จากกัญชาหรือกัญชงได้แล้ว ก็ยังมีความเชื่อมั่นว่าจะเป็นการลดภาระ ลดค่าใช้จ่ายของประเทศ แล้วก็ลดความหนาแน่นของผู้ป่วยที่จำเป็นต้องไปรับบริการบริการจากภาครัฐ ซึ่งก็ได้สอบถามหลาย ๆ ท่าน ก็มีความตั้งใจ มีความคาดหวังว่าทางคณะรัฐบาลชุดนี้จะทำได้แล้วก็ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็มีความมั่นใจว่าด้วยความร่วมมือของพี่น้องข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขทุกท่านตั้งแต่เข้ามาเพียงสัปดาห์เดียว มีความมั่นใจว่าเราจะทำสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นครับ ขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่ให้ข้อเสนอแนะดี ๆ แก่กระผม ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการและข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขทุกคน พวกเราพร้อมที่จะนำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างทั่วถึงแก่พี่น้องประชาชนต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปขอเชิญ นางสาวกุลธิดา เชิญครับ

นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะ ในคำแถลงนโยบายดิฉันยังมองไม่เห็นถึงการแก้ปัญหาาระบบการศึกษาที่โครงสร้างหรือยังมองไม่เห็นการแก้ปัญหาการศึกษาในระดับการบริหารราชการเลย สิ่งที่ดิฉันมองเห็น

จากคำแถลงนโยบายคือการแก้ปัญหาในลักษณะเชิงปฏิบัติหรือเป็นโครงการแยกย่อยนี้ทำให้ดิฉันตั้งคำถามต่อไปว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่เราจะแก้ปัญหการศึกษาซึ่งเป็นปัญหาคาราคาซัง ปัญหาเก่าที่มีมานานเป็นระยะเวลาหลายสิบปีได้ ดิฉันขอยกปัญหาการศึกษาที่เป็นรูปธรรมให้เพื่อนสมาชิกและทุกท่านในที่นี้ได้รับทราบนะคะ ถ้ายกตัวอย่างเรื่องของการบรรจุโค้ดดิ้ง (Coding) เข้ามาในหลักสูตรการศึกษา ซึ่งอันที่จริงเป็นเรื่องที่เราบรรจุอยู่แล้วในหลักสูตรฉบับแก้ไขตั้งแต่ปีที่แล้ว ปัญหาของโรงเรียนไทยกว่า ๓๐,๐๐๐ โรงเรียนคือบริบทที่ต่างกันค่ะ บางโรงเรียนมีครู บางโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์ บางโรงเรียนไม่มีทั้งครูทั้งอุปกรณ์ บางโรงเรียนมีครูแต่ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนได้เนื่องจากมีภาระงานอื่น ๆ จำนวนมาก บางโรงเรียนอาจจะมีครูที่ได้รับการฝึกอบรมให้สามารถสอนโค้ดดิ้ง (Coding) ได้ แต่ก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้นะคะ หรือบางโรงเรียนอาจจะต้องจ้างครูอัตราจ้าง ในอัตราเงินเดือนที่ต่ำเพื่อที่มาสอน เนื่องจากมีปัญหาในระบบบรรจุครู -----

ในส่วนนี้เป็นเพียงภาพสะท้อนภาพหนึ่งของปัญหาการศึกษาไทยที่เป็นเรื่องเชิงโครงสร้าง ในวันนี้ดิฉันขออภิปรายถึง ๓ ปัญหาการคลังที่ยังรอคำตอบจากท่านคณะรัฐมนตรี และ ๓ จิ๊กซอว์ (Jigsaw) สำคัญที่หายไปจากค่าแถมนโยบายฉบับนี้

เรื่องแรก ในข้อ ๘.๖.๓ ได้มีการพูดถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เอาไว้และมีการกล่าวถึงกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ดิฉันขอตั้งคำถามว่า จากเดิมที่กองทุนนี้ได้ขอเงินตั้งต้นเอาไว้ที่ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อเป้าหมายเด็ก จำนวน ๔.๓๐ ล้านคน ในทางปฏิบัติแล้วกองทุนนี้ได้รับเงินในปีแรกเพียง ๑,๒๒๐ ล้านบาท ในปีถัดมาได้เพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท สิ่งที่มาตามก็คือการสงเคราะห์ เด็กยากจน และสิ่งที่ตามมาจากนั้นคือการที่เด็กยากจนจะต้องพิสูจน์ว่าเขายากจนจริง ๆ ผ่านกระบวนการเอกสารจำนวนมาก ซึ่งกลายเป็นภาระของทั้งนักเรียน โรงเรียน ครู และผู้ปกครอง เพื่อเงินเท่าไรคะ เพื่อเงิน ๕๐๐-๑,๕๐๐ บาท ดิฉันมองว่าการสงเคราะห์ ลักษณะนี้ควรเป็นการแก้ปัญหาระยะสั้น การแก้ปัญหาระยะยาวที่สุดควรเป็นการยกระดับ โรงเรียนให้มีคุณภาพใกล้เคียงกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ดิฉันขอตั้งคำถามต่อถึงข้อ ๘.๖.๓ ที่ได้ระบุเอาไว้ว่าจะมีการสนับสนุนเด็ก ที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ในหลักการแล้วการสนับสนุนควรเป็นสิทธิ ของเด็กทุกคนในประเทศไทยไม่ควรกรณีพิเศษใด ๆ การพัฒนาบุคลากรควรตั้งต้น ที่หลักการที่ว่า เราเชื่อว่าเด็กทุกคนมีศักยภาพและสามารถพัฒนาตัวเองได้อย่างเต็มที่ ดิฉันจึงขอตั้งคำถามในหลักการของข้อนี้ะคะ

ปัญหาการคลังข้อที่ ๒ ซึ่งระบุไว้ในข้อ ๘.๖.๑ ก็คือเรื่องภาระงานครู ครูไทยมีภาระงานอื่นซึ่งกลายเป็นภาระงานหลักมากกว่าภาระงานสอน ซึ่งนั่นก็คือการต้องทำ โครงการต่าง ๆ ที่เป็นโครงการผกผันจากทั้งกระทรวงศึกษาธิการเองและหน่วยงานอื่น ๆ ของทางราชการ กลายเป็นว่าครูไม่ได้อยู่กับนักเรียน ไม่ได้ทำหน้าที่สอนนักเรียนอย่างเต็มที่ ดิฉันขอฝากไปยังท่านคณะรัฐมนตรีว่า ควรเริ่มการหารือระหว่างหน่วยงานราชการได้แล้ว ให้เกิดการบูรณาการเพื่อที่ว่าโครงการเหล่านี้จะได้ไม่เป็นภาระครู นี่ยังรวมไปถึงภาระ การประเมินมากมายนะค่ะ บางโรงเรียนคุณครูจะต้องประเมินฐานข้อมูลทั้ง ออนไลน์และออฟไลน์ (Offline) ถึง ๑๐ กว่าฐานข้อมูล ส่วนนี้ทำให้เวลาหลายส่วนของครู หายไป นี่ยังไม่รวมถึงการต้องพาเด็กออกไปแข่งขันนอกโรงเรียน พาเด็กออกไปทำกิจกรรมอื่นๆ

ทำให้เวลาในห้องเรียนหายไป เรื่องครูยังไม่จบเพียงเท่านี้ ที่ผ่านมาชีวิตครูไม่เคยถูกมอง เป็นองค์รวม การแก้ปัญหาและการพัฒนาครูควรถูกมองเป็นองค์รวมค่ะ ตั้งแต่ระบบ การคัดเลือกครูเข้ามาอยู่ในกระบวนการผลิตครู เมื่อผลิตครูออกมาแล้วจะต้องมีกระบวนการ ดูแล สนับสนุน เพื่อให้ครูได้อัปเดต (Update) ทักษะความรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังควรมีกระบวนการที่ส่งเสริมครูตลอดช่วงระยะเวลาการทำงานไปจนถึง การเกษียณของครู เหล่านี้เกี่ยวข้องกับกฎหมายถึง ๖ ฉบับ และหน่วยงานราชการมากมาย ดิฉันขอเสนอให้ท่านคณะรัฐมนตรีเริ่มในการพูดคุยหารือกับทุก ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตครู ตั้งแต่การเข้ามาฝึกหัดครูจนถึงการเกษียณเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน

ปัญหาการค่าจ้างข้อที่ ๓ ที่ดิฉันจะกล่าวถึงคือการมีส่วนร่วม ซึ่งอยู่ในข้อ ๘.๖.๓ เช่นกัน ดิฉันยังมองไม่เห็นการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม จึงขอเสนอว่า กลไกสถานศึกษาที่มีอยู่แล้วควรได้รับการยกระดับ -----

ควรได้รับการทำให้สามารถปฏิบัติงาน มีอำนาจหน้าที่อย่างแท้จริง และควรเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้นักเรียนผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในระบบการศึกษาได้เข้ามานั่งอยู่ในคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ให้พวกเขาได้เป็นคน คิวซี (QC) ตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษา และแนะนำแนวทางสิ่งที่เขาต้องการได้ด้วยตัวเอง จากปัญหาการค้าง ๓ ข้อ ดิฉันขอชี้จิ๊กซอว์ (Jigsaw) ที่หายไปอีก ๓ เรื่องที่ดิฉันยังมองไม่เห็นจากคำแถลงนโยบายนี้

จิ๊กซอว์ (Jigsaw) ชิ้นแรก มีการกล่าวถึงโรงเรียนขนาดเล็ก แต่ไม่มีการกล่าวถึงปัญหาการควยยุโรงเรียนขนาดเล็ก ใน ๖ ปีที่ผ่านมาเรามีจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กที่เพิ่มขึ้น ดิฉันอยากจะถามไปถึงท่านคณะรัฐมนตรีว่าจะจัดการเรื่องนี้อย่างไร มีกระบวนการเยียวยาอย่างเป็นรูปธรรมถึงครอบครัว ถึงนักเรียน และบุคลากรที่จะต้องได้รับผลกระทบจากนโยบายนี้หรือไม่ วิธีจัดการปัญหาที่ดีที่สุดคือการหาทางออกร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วน ทั้งชุมชนและโรงเรียน รวมถึงภาคส่วนราชการ ควรพูดคุยและแก้ปัญหานี้ร่วมกัน

จิ๊กซอว์ (Jigsaw) ชิ้นที่ ๒ ที่หายไป ที่ดิฉันยังมองไม่เห็น การแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในข้อ ๘.๖.๑ ซึ่งมีการกล่าวถึงมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียน ดิฉันอยากทราบว่า ในมาตรฐานขั้นต่ำนี้ท่านจะกำหนดเรื่องอะไรเอาไว้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำบ้าง ดิฉันขอยกเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาหารกลางวัน ความปลอดภัยขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ทั้งอาคาร และปัญหาล่วงละเมิดทางเพศ ปัญหาความรุนแรงต่าง ๆ ในโรงเรียน น้ำดื่มที่สะอาดยังเป็นปัญหาในโรงเรียนหลายแห่งในประเทศไทย ห้องน้ำที่ปลอดภัย ที่สะอาดถูกสุขลักษณะอนามัย เรายังไม่มีอยู่ในหลายโรงเรียน แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด สนามเด็กเล่น ที่ใช้งานได้จริง ก็ยังขาดแคลนอยู่

เรื่องสุดท้ายที่หายไปก็คือเรื่องผู้เรียน ในคำแถลงนโยบายมีเรื่องผู้เรียนในแนวตั้ง ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต แต่สิ่งที่ดิฉันยังมองไม่เห็นคือความหลากหลายของผู้เรียน ดิฉันอยากทราบว่าจะมีนโยบายอย่างไรในการดูแลผู้เรียนที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เป็นผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษต่าง ๆ อาทิเช่น ผู้พิการ หรือเด็กที่ต้องการนักพัฒนาการ นักจิตวิทยาเพื่อมาดูแลเป็นกรณีพิเศษ ทั้งหมดนี้ควรยืนอยู่บนหลักการที่เราจะไม่ทิ้งเด็กไทยคนใดไว้ข้างหลัง

สุดท้ายค่ะ การปฏิรูปอาจหมายถึงการแก้ปัญหาเดิมด้วยวิธีใหม่ ๆ ดิฉันอยากเห็นการแก้ปัญหการศึกษาอย่างถึงราก ถึงโครงสร้าง เพื่อบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการ นักเรียน ครู ให้พวกเขาได้สามารถพัฒนาศักยภาพของตัวเองได้อย่างเต็มที่ ท่านประธานคะ ทุกคนพร้อมแล้วสำหรับอนาคต คนพัฒนาไปแล้วค่ะ แต่โครงสร้างยังเดินตามคนไม่ทัน ดิฉันขอฝากท่านประธานไปยังท่านคณะรัฐมนตรีด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ ต่อไปครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ต้องขอขอบคุณท่านผู้ซึ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่ถึงปัญหาต่าง ๆ ของการศึกษาไทย ใน ๔-๕ วันที่ผมได้มีโอกาสเข้าไปดูงานดูปัญหาต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงสิ่งดี ๆ ที่มีอยู่ในกระทรวงศึกษา ผมมองเห็นว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่พวกเราทุกคนต้องช่วยกันครับ -----

ปัญหาที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ได้รับการแก้ไขและจะได้รับการสนับสนุนหากพวกเราทุกคนในห้องนี้ร่วมมือกัน ผมขออนุญาตยกประเด็นที่คุณกุลธิดาพูดเมื่อสักครู่นี้ เรื่องการควบรวมโรงเรียนที่เล็ก ๆ ส่วนตัวผมเองผมมองว่าโรงเรียนที่สมควรจะเป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษากับเยาวชนไทยต้องเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพ ในช่วง ๔-๕ วันที่ผ่านมาผมได้มีโอกาสไปดูโรงเรียนที่จังหวัดสตูล ที่หาดใหญ่ บางโรงเรียนมีนักเรียน ๖๐ กว่าคน ครู ๓ คน ขับรถไปอีก ๓ นาที่มียังอีกโรงเรียนหนึ่งมีนักเรียน ๒๐๐ คน ครู ๑๒ คน ถ้าหากเราทำตามคำแนะนำของท่านสมาชิก ผมคิดว่าเราทำได้ เราสามารถทำให้การควบรวมโรงเรียนสร้างหนึ่งโรงเรียนที่มีคุณภาพได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องใช้ความร่วมมือของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่อยู่ที่นี่ เพราะการที่อยู่ใกล้ชิดกับชุมชน การที่มีความเห็นที่แตกต่างกับการควบรวมโรงเรียนเป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวัง แต่ผมเชื่อมั่นว่าหากพวกเราารวมกันเราสามารถแก้ปัญหานี้ได้ โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการเอง โครงสร้างของระบบการศึกษาไทยเองต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่ ผมกำลังเข้าไปดูในปัญหาที่ท่านพูดถึงหลาย ๆ เรื่อง ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข เด็กไทยทุกคนต้องมีมาตรฐานการศึกษา พื้นฐานที่เท่าเทียมกัน โรงเรียนที่อยู่พื้นที่ไกลอาจจะอยู่ชายขอบต้องมีการศึกษา หรือการให้การการศึกษาที่เท่าเทียมกับโรงเรียนที่อยู่ในเมือง เราจะทำตรงนั้นได้อย่างไร เราต้องเอาเทคโนโลยี เราต้องเอานวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ ใน ๖-๗ โรงเรียนที่ผมได้มีโอกาสไปดูมาทุกโรงเรียนตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าไม่มีปัญหาเรื่องอินเทอร์เน็ต เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ที่ถามผมไปโดยไม่ได้แจ้งนะครับ ทุกคนบอกว่าอาหารโรงเรียนดี แต่การที่เด็ก ๆ บอกอาหารโรงเรียนดีไม่ได้หมายความว่าเรื่องอาหารกลางวันไม่ได้มีปัญหา ยังมีปัญหา และเป็นเรื่องที่ผมและรัฐมนตรีช่วยว่าการทั้ง ๒ ท่านก็จะช่วยกันดู ความสามารถของครูไทยเท่าที่ผมสัมผัสดูไม่ได้ด้อยกว่าประเทศอื่น ๆ ในเรื่องของความตั้งใจ ในเรื่องของการบริหารจัดการ อาจจะเป็นเรื่องของหลักสูตร เรื่องของการพัฒนาเพิ่มความรู้ในหลาย ๆ ด้านที่เราต้องมาใส่ใจกัน และอบรมเพิ่มเติมผ่านกระบวนการเทคโนโลยี อบรมโดยที่ลดค่าใช้จ่ายในการสัมมนา ค่าใช้จ่ายในการไปอบรมในพื้นที่ต่าง ๆ ห่างไกลเสียเวลาในห้องเรียน เรื่องเหล่านี้ต้องได้รับการแก้ไข ขอเวลาให้ทางผมและท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านร่วมทำงานกับผู้บริหารในกระทรวงร่วมทำงานกับครูที่มีจำนวนมากในประเทศ -----

สร้างขวัญและกำลังใจให้ครูด้วยการแก้หนี้ให้ครู เดี่ยวท่านรัฐมนตรีกนกวรรณจะพูดในโอกาสต่อไป ผมมั่นใจครับถ้าหากเราปลูกขวัญและกำลังใจของครู วางแผนทางด้านการศึกษาให้ชัดเจน เราสามารถแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาได้ครับ ไม่ได้ทันที ต้องใช้เวลา แต่ผมมั่นใจว่าหากพวกเรา ร่วมกันการศึกษาของประเทศไทยได้รับการแก้ไขแน่นอนครับ ผมได้มีโอกาสพบรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาของอาเซียน (ASEAN) เมื่อต้นอาทิตย์ หลาย ๆ ท่านได้แนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหาการศึกษาของแต่ละประเทศ ไม่ได้เป็นสิ่งที่ยากครับ แต่เป็นสิ่งที่พวกเราต้องมุ่งมั่นในการแก้ไข การควมรวบโรงเรียน ผมยกตัวอย่างของประเทศสิงคโปร์ เขาบอกเลยครับหากโรงเรียนไม่มีคุณภาพ เขาควมรวบทันที ผมถามว่าแล้วไม่มีผลกระทบกับชุมชนหรือว่าผู้ปกครองที่เกี่ยวข้อง เขาบอกขึ้นอยู่กับ การสื่อสารกับผู้ปกครองครับ ซึ่งผมหวังว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีอยู่ทั่วทั้งประเทศทุกจังหวัดจะช่วยกันครับ หากทางกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสมควรที่จะควมรวบโรงเรียน หรือทำโรงเรียนที่มีอยู่ให้มีคุณภาพ หวังว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่านในนี้ รวมถึงท่านวุฒิสภาด้วย จะช่วยกันสนับสนุนให้การกระทำตรงนี้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ภาระงานของครู โครงการต่าง ๆ ที่มีภาระเรากำลังดูครับ เรากำลังดูว่าจะมีวิธีที่จะประเมินความสามารถ ศักยภาพของคุณครูได้อย่างไร ทั้งนี้ทั้งนั้นคุณครูทั่วประเทศต้องพร้อมใจกันครับ เข้าสู่หลักสูตรผ่านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตัวเอง ผมเน้นคำว่า เทคโนโลยี นะครับ เพราะเทคโนโลยีที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน รวมถึงสิ่งที่กำลังจะทำในอนาคต ผมคิดว่าเรื่อง อินเทอร์เน็ต เรื่องวายฟาย (Wi-Fi) ไม่ได้เป็นปัญหาครับ ปัญหา น่าจะเป็นเรื่องของหลักสูตร และความตั้งใจของคุณครูที่จะเข้าสู่กระบวนการตรงนี้ ก็ขอเวลาไม่นานครับในการที่จะเห็นปัญหาทั้งหมด มีความคืบหน้าอย่างไรจะมานำเรียนเสนอท่านสมาชิกอีกครั้งหนึ่ง ขอบขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านรัฐมนตรี ประท้วงเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) : ตอบข้อซักถามครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ถึงสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ขอตอบข้อซักถามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเกี่ยวกับเรื่องที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
รับผิดชอบนะครับ ปัญหารายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีน การปราบปรามทัวร์
ผิดกฎหมาย ต้องยอมรับว่ารายได้จากนักท่องเที่ยวจีนยังเป็นรายได้อันดับ ๑ ปัญหาที่บริษัท
นำเที่ยวทำผิดกฎหมาย ทางกระทรวงได้ร่วมกับสถานทูตจีนจัดตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ปัญหา
ซึ่งขณะนี้ปัญหาที่ท่านกังวลได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

ข้อที่ ๒ การท่องเที่ยวกระจุกในเมืองหลัก โครงสร้างพื้นฐานในเมืองรองยัง
ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้นั้น ซึ่งในขณะนี้รัฐบาลมีโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน
หลายโครงการ เช่น ระบบราง สนามบิน ทางหลวงชนบท หากดำเนินการแล้วเสร็จ
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะเป็นไปได้โดยง่ายขึ้น พร้อมกันนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จะผลักดันเศรษฐกิจแบ่งปันแชร์ริ่ง อีโคโนมี (Sharing Economy) เพื่อแก้ปัญหาบริการ
สาธารณะ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว
ได้ง่ายขึ้น ซึ่งผมได้เน้นเรื่องความปลอดภัย ความสะดวก ความเป็นธรรม และรักษา
สิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องขยะ นโยบายรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี ประยุทธ์ จันทร์โอชา
ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว ได้มอบให้กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดทำโครงการลดโลกเลอะ
ซึ่งได้เน้นการลดถุงพลาสติกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๖๓
ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ประสานและชักชวน
นักท่องเที่ยวเหล่านี้ให้มาเยือนประเทศไทยให้มากขึ้น และคาดว่าจะเห็นผลในปลายปี
๒๕๖๒ ซึ่งเป็นฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งจะตรงกับฤดูหนาวในประเทศยุโรปและอเมริกา โดยปกติ
นักท่องเที่ยวเหล่านี้ก็มาเที่ยวประเทศไทยอยู่แล้ว แต่เราได้ประสานไปทางประเทศยุโรป
และอเมริกาให้หันกลับมาเที่ยวประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับท่านรัฐมนตรี
เชิญคุณหญิง ดอกเตอร์กัลยาครับ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ดิฉันต้องขอขอบคุณน้องกุลธิดาที่เริ่มต้นด้วยคำว่า โค้ดดิ้ง (Coding)
ก็เลยอยากจะเล่าให้ฟังว่าความเป็นมาเป็นไปตั้งแต่ตอนเลือกตั้งคณะ ถ้าไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้
ก็จะไม่มีโอกาสได้พูดกับสมาชิกในวันนี้ ขอขอบคุณมาก ดิฉันหาเสียงว่าเด็กไทยจะต้องพูด
อย่างน้อย ๒ ภาษา ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมักจะพูดถึง
ภาษาอังกฤษว่าเด็กไทยควรจะพูดภาษาอังกฤษได้ทุกคน แล้วก็มีโครงการอิงลิช ฟอร์ ออล
(English for all) เคยทดสอบทดลองไปแล้วตั้งแต่ชั้นอนุบาล ดิฉันเองเป็นนักวิทยาศาสตร์
ดิฉันก็บอกว่าขอเพิ่มอีก ๑ ภาษา เด็กไทยต้องเรียน ๓ ภาษาอย่างน้อย คือภาษาคอมพิวเตอร์

ที่เรียกว่า โค้ดดิ้ง (Coding) คนก็จะถามว่า โค้ดดิ้ง (Coding) คืออะไร เป็นทักษะใหม่
แห่งยุคในอนาคตโลกดิจิทัลเมื่อพูดอย่างนี้แล้วก็ยังมีคำถามเพิ่มขึ้นว่ามันคืออะไร มันคือ
ภาษาคอมพิวเตอร์ที่เราจะสื่อสารกับเครื่องในอนาคต เด็กสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตั้งแต่
เด็กอนุบาล ชั้นประถมศึกษา เครื่องไม้เครื่องมือก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด อุปกรณ์ที่มีอยู่
ก็สามารถที่จะสอนเด็กได้ เรามีครูของสำนักงานส่งเสริมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อบรมครู
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของกระทรวงศึกษาธิการ มีมากกว่า ๘,๐๐๐ คนที่มีพื้นฐาน
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เมื่อดิฉันพูดเรื่องภาษาที่ ๓ แล้ว เมื่อประมาณ ๒ เดือนที่แล้ว
ประเทศญี่ปุ่นและประเทศจีนเพิ่งจะประกาศเป็นนโยบายของประเทศญี่ปุ่นว่าในปี ๒๐๒๐
จะให้นักเรียนญี่ปุ่นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศเรียนภาษาโค้ดดิ้ง (Coding)

จึงเป็นเรื่องความทันสมัยที่คนรุ่นใหม่เข้าใจ แต่ว่าอย่างไรก็ตามทางกระทรวงศึกษาธิการ โดยต้องขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่ได้บรรจุเรื่องโค้ดดิ้ง (Coding) อยู่ในนโยบายด้วย จึงทำให้เราสามารถที่จะเดินหน้าได้ทันที คาดว่าจะเริ่มสอนในเทอมหน้า เทอมนี้ไม่ทันแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องห่วง เรามีคนพร้อมแล้วเราก็จะสอนโค้ดดิ้ง (Coding) ให้เด็ก ไม่จำเป็นจะต้องมีคอมพิวเตอร์หรือมีเครื่องอะไร จริง ๆ แล้วก็คือสอนให้คนไทย มีตรรกะในการแก้ปัญหา คุณครูไม่ต้องห่วงค่ะ ไม่ได้เพิ่มภาระให้ครู แต่จะเพิ่มทักษะใหม่ที่เราเรียกว่าทักษะแห่งอนาคตในโลกดิจิทัล เราต้องเตรียมเด็กเราทุกคนหรือผู้ใหญ่ทุกคนที่จะมีงานการที่จะทำ มีอาชีพที่ดี มีคุณภาพที่ดี มีรายได้ดี จะต้องมีความรู้พื้นฐานเรื่องโค้ดดิ้ง (Coding) เพราะเราไม่ทราบเลยว่าในอนาคตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปรวดเร็วแค่ไหน เราอยู่ในโลกแห่งการผันผวน ความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หลายคนก็พูดถึง เอไอ (AI) พูดถึงโรบอต (Robot) เอไอ (AI) และโรบอต (Robot) จะทำงานได้หรือจะเล่นเกมได้ เราจะให้โรบอต (Robot) หกคะเมนตีลังกาเราก็ต้องมีโค้ดดิ้ง (Coding) หรือภาษาที่จะสื่อสารให้เขาทำตามที่เราต้องการได้ จะเล่นก็ได้ จะในโรงงานก็ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทางกระทรวงและทางรัฐบาลที่จะเริ่มให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ โดยเราจะให้อำนาจโรงเรียนและครูสมัครใจมาก่อน แม้จะเป็นโรงเรียนที่อยู่หลังเขา เราก็จะให้ความสำคัญ เพราะว่าขณะนี้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถที่จะลดความเหลื่อมล้ำของการศึกษาได้ เรามีครูเก่งอยู่ที่ไหนเราก็สามารถที่จะให้เด็กอยู่หลังเขาสามารถที่จะได้เรียนรู้แถมเช่นเดียวกับเด็กในเมือง ด้วยครูคนเดียวกัน ด้วยวิธีการเดียวกัน เพราะเรามีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีช่วย มีแพลตฟอร์ม (Platform) มีสิ่งต่าง ๆ มากมาย น้องคงไม่ต้องเป็นห่วงอีกต่อไปนะคะ คุณครูก็ไม่ต้องห่วงค่ะ เราก็จะเริ่มวิชาโค้ดดิ้ง (Coding) ให้กับเด็กชั้นประถมนับตั้งแต่เทอมหน้าเป็นต้นไปค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงราย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอบพระคุณเป็นพิเศษ ผมดีใจที่ได้มาอภิปรายช่วงที่ท่านชวนเป็นประธานที่ประชุม และที่ดีใจก็คือได้มีท่านนายกรัฐมนตรี ตลอดจนคณะรัฐมนตรีอยู่พร้อมทั้งคณะ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมจะขออนุญาตนำเรียนฝากไปถึง

นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน ผมขออนุญาตเน้นไปถึงการสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยของ
ประเทศ และความสงบสุขของประเทศ เรื่องนี้ผมขออนุญาตอาจจะต้องพาดพิงไปถึงท่าน
พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ผมเรียนว่าผมกับท่านไม่มีอะไรกัน ผมศึกษาประวัติท่าน
ท่านเป็นพี่ใหญ่ เป็นคนที่น่า่อง ๆ ให้ความเคารพนับถือแล้วท่านก็ช่วยดูแลประเทศชาติ
ถือว่าเป็นผู้มีบารมี แต่สิ่งที่สำคัญนั้นผมอยากเรียนว่า ณ วันนี้นโยบายที่ท่านบอกว่าจะรักษา
และป้องกันอธิปไตยความมั่นคงในประเทศ มีทั้งหมด ๗ บรรทัด แต่ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตอ้างอิงและขอเรียนว่าขณะนี้ วันนี้ ประเทศชาติภาวะเศรษฐกิจเป็นเช่นไร
พวกเราทราบดี มี คสช. ซอป (Shop) อาวุธ ๓ ปี ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมเรียนว่าข้อเท็จจริง
อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่เปิดเผยจากสาธารณะแล้ว รถถัง ๓๘ คัน ๖,๙๘๕ ล้านบาท
รถเกราะล้อยาง ๓๔ คัน ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท เฮลิคอปเตอร์ ๑๐ ลำ ๘,๐๘๓ ล้านบาท
และเรือตรวจการชายฝั่ง เรือตรวจการไกลฝั่ง ๑๐ ลำ ๖,๕๐๐ ล้านบาท -----

เรือดำน้ำ ๓ ลำ ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ทั้งหมดทั้งปวงผมเชื่อว่าเป็นความจำเป็น ความต้องการที่ประเทศชาติเราจะมีซึ่งอาวุธเหล่านี้ไว้ แต่สิ่งที่ผมอยากจะขออภิปราย และขอเรียนให้ท่านประธานและสมาชิกได้รับทราบดังนี้ครับ มีชาวออกมาบอกว่าขณะนี้ ผมต้องเรียนด้วยความเคารพนะครับว่า ทีมเสนานิการหรือทีมที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องจัดซื้ออาวุธ ผมว่าเยอะไปแล้วครับ ขณะนี้มีการติดต่อทาบทามจะซื้อปืนใหญ่จากประเทศอิสราเอล และมีอีกหลาย ๆ เรื่องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบินรบจากประเทศเกาหลีใต้ จริงเท็จ อย่างไรขออนุญาตท่าน พลเอก ประวิตรในฐานะที่ท่านเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม และคราวนี้ผมเห็นใจนะครับ ผมทราบว่าด้วยปัญหาสุขภาพ ด้วยปัญหาส่วนตัวนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ก็เลยต้องมารับหน้าที่นี้แทน สิ่งที่ผม อยากจะขอทำความเข้าใจนะครับ ในเรื่องกระทรวงกลาโหมมันมีอันหนึ่งที่พวกเราเห็นแล้ว ไม่ค่อยสบายใจ งบประมาณ ๕ ปีของรัฐบาลท่าน พลเอก ประยุทธ์ใช้ไป ๘.๙ แสนล้านบาท ทบ. เยอะสุดครับ ๔.๕ แสนล้านบาท ที่สำคัญผมขออนุญาตไล่เรียงไปเป็นปี ๆ นะครับ ปี ๒๕๕๗ มینگบในกระทรวงกลาโหม ๑.๘ แสนล้านบาท และปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นไปเป็น ๑.๙ แสนล้านบาท ปี ๒๕๕๙ เพิ่มไป ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๖๐ ๒.๑ แสนล้านบาท และที่สำคัญปี ๒๕๖๑ เหลืออยู่ ๑๐๐,๐๐๐ กับ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท สิ่งที่ผมเรียน ท่านประธานเรื่องนี้นะครับ ทั้งหมดทั้งปวงโครงการของกระทรวงกลาโหม ไม่ว่าจะเป็น ทักษก ทักษเรือ ทักษอากาศ มีเป็นหมื่น ๆ โครงการ ผมเรียนว่าถึงตรงนี้ขึ้นมามีชาวบ้านแจ้งผม บอกว่า เรือดำน้ำเราชะลอไปได้ไหม ปีนี้ภัยแล้งมันมีปัญหาเยอะแยะ เราเอาโครงการเหล่านี้ ไปช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ซึ่งไม่ใช่เฉพาะน้ำในการเพาะปลูก ทำไร่นา สวน น้ำจะดื่ม น้ำจะบริโภคยังจะไม่มีครับ เพราะฉะนั้นขอฝากท่านประธานว่าเรื่องที่จะซื้ออาวุธต่อไป น่าจะหยุดน่าจะพอครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เมื่อวานท่านได้แจ้งในที่ประชุม ผมดีใจนะครับว่าก่อนที่จะซื้อเรือดำน้ำท่านจะต้องไปดูนอต ไปดูวางเหล็ก ส่งคนไปเรียนรู้ จากประเทศจีน แต่ท่านครับเวลาได้เรือดำน้ำมามันเอาไปดำที่อ่าวไทยได้หรือไม่ครับ ทราบว่าแม้กระทั่งขณะนี้เรือจกกรีนอุเบศรเราก็คงจะต้องเอาไปฝากไว้ที่อันดามัน ประเทศเพื่อนบ้านเขาสบายใจหรือครับ เพราะฉะนั้นเรื่องราวเหล่านี้ผมคิดว่า ณ วันนี้ ๕ ปี พอแล้วครับ สิ่งที่ผมอยากเรียนท่านประธานต่อไปนะครับว่า โครงการเหล่านี้อยากให้ผันแปร

เป็นโครงการเกี่ยวกับเรื่องความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหนี้สิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องต่าง ๆ ผมคิดว่ากระทรวงกลาโหมได้งบประมาณ ๕ ปีอยู่ได้แล้วที่สำคัญก็คือมีโครงการหลายอันที่คิดว่ามันน่าจะดูแลประเทศเพื่อนบ้านให้มีความเข้มแข็งมากองทัพไทยได้อยู่แล้วครับ

ท่านประธานครับเรื่องนี้ผมขออนุญาตผ่านไปถึงนโยบายเศรษฐกิจความสามารถในการแข่งขันของไทยในข้อ ๕ ผมเห็นท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดอยู่ที่นี่ขออนุญาตตะแคงนิดเดียวครับ เดี่ยวจะมีเพื่อน ๆ พวกเราที่อยู่ในพรรคร่วมฝ่ายค้านจะได้อภิปรายต่อ เมื่อวานนี้ท่านสมคิดท่านพูดสวยครับ และผมยังเรียนนึกถึงตรงนี้ขึ้นมา ผมเห็นท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด ตั้งแต่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรีไปโรดโชว์ (Roadshow) ที่ไหนหลายที่ครับ เมื่อวานผมฟังผมก็เคลิ้ม ผมยังเกรงว่าท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรองนายกรัฐมนตรีทุกคนจะเคลิ้มตามไปด้วย ท่านบอกว่า ฟิทซ์ เรทติ้ง มูดีส์ เวิลด์แบงก์ (World Bank) แต่ท่านครับ สิ่งที่เราเห็นชัด ๆ วันนี้นักคืออะไรครับ แบงก์ชาติได้แจ้งมานะครับว่าตัวเลขหลังสุดในการที่นักลงทุนจะต้องมาลงทุนประเทศไทยครับ ๓ ปีแรกของงบปี ๒๕๖๑ ปรากฏว่าไม่เป็นอย่างที่ท่านบอกครับ ท่านพูดสวย ท่านพูดเก่ง ท่านพูดเป็นมาร์เก็ตติ้ง (Marketing) ไปประเทศจีน ไปที่ไหน ไปประเทศญี่ปุ่นคนก็เชื่อท่าน อีอีซี (EEC) ท่านก็เชื่อ แต่ท่านเชื่อหรือไม่ครับว่า ณ วันนี้เงินลงทุนที่มาจากต่างประเทศโดยตรงนะครับ ในไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๑ เทียบกันนะครับ มี ๑๔๖,๓๘๓ ล้านบาท -----

แต่ท่านเชื่อหรือไม่ในปี ๒๕๖๒ ที่เหมือนกันอันนี้ตัวเลขของธนาคารแห่งประเทศไทยนะครับ ผิดถูกท่านว่าเองปี ๒๕๖๒ ๓ เดือนแรกมีเงินลงทุนจากต่างประเทศแค่ ๒๑,๔๘๕ ล้านบาท อันนี้คืออะไรครับ ท่านพูดบอกว่าเมืองไทยคนจะหายจนตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ จนถึงเดี๋ยวนี้ เมื่อวานท่านก็ยังพูดว่าเดี๋ยวเราจะช่วยคนจนต่ออีก นั่นหมายถึงอะไรครับ ทำให้ผมคิดครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ถ้าตอนนั้นท่านนายกรัฐมนตรีกับท่าน พลเอก ประวิตรได้เอาท่าน หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธรอยู่ต่อเหตุการณ์คนไทยคงไม่ต้องตกต่ำ ไม่ต้องเดือดร้อน เศรษฐกิจ คงจะดีกว่านี้ครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตไปถึงเรื่องสำคัญที่จะต้องเกี่ยวข้องกับ ท่าน พลเอก ประวิตรโดยตรงครับ การพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวในหัวข้อที่ ๕ ในเรื่อง ประเด็นหลัก จริง ๆ แล้วเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาท่าน ไม่ควรรับตอบ ผมเรียนท่านรัฐมนตรีทุกท่านว่าเอกสารที่ท่านจะต้องตอบ เอกสารที่ทาง ข้าราชการประจำส่งให้มาท่านอย่าเชื่อนะครับ เพราะจริง ๆ แล้วมันก็เป็นการรายงาน ตามปกติ และเป็นตัวเลขที่หลอกลวงทั้งนั้นครับ การท่องเที่ยวผมว่าวิธีแก้ที่ดีที่สุดนะครับ ผมเห็นด้วยเลยที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ให้ท่านประวิตรมาเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม เพราะว่าด้วยสุขภาพ ด้วยปัญหาที่ท่านจะต้องไปทำภารกิจอย่างอื่น แต่อันหนึ่งที่ต้องขอร้องเลยว่าท่านอย่ามาเป็นรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เลยครับ ท่านให้รองนายกรัฐมนตรีอนุทินดีกว่าครับ เพราะอะไรครับ เดือนมกราคมปี ๒๕๖๑ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโรงแรมของผู้ประกอบการไทยที่ประเทศเคนยา คนตายเยอะ มีการก่อการร้ายมีการวางระเบิดในประเทศเขาและจริง ๆ แล้วท่านไม่รู้เป็นไปไม่ได้ครับ เพราะการไปต่อสู้แข่งขันที่จะเอาตัวประกันออกมา ทูตทุกประเทศที่อยู่ในประเทศเคนยา ต้องไประดมทุน ระดมเอากำลังไปช่วยเหลือเพื่อที่จะดึงเอานักท่องเที่ยว เพื่อรักษาความสงบ มีคนตายหลายสิบคน แต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีประวิตร ท่านก็ไปบอกโดยความรู้หรือไม่รู้ ไม่ทราบนะครับ แต่ท่านบอกว่า โชคดีที่คนไทยไม่ตาย และที่สำคัญคือท่านก็ยังไปบอก บอกว่า ทำไมต้องมาก่อการร้ายที่โรงแรมของผู้ประกอบการไทย ท่านก็ไปบอกว่า สงสัย อาหารอร่อยกระมัง ผมไม่ได้โทษท่านนะครับ แต่ทีมของท่าน ทีมเสนาธิการ ทีมที่ปรึกษา ท่านที่ท่านให้อยู่เอาออกไปให้หมด ใช้ไม่ได้ครับ ข้อมูลเหล่านี้เอาให้นายได้อย่างไรครับ ที่แย่กว่านั้นคืออะไรครับ เมื่อเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๖๑ ในปีนั้นถ้าเหตุการณ์ทุกท่านจำได้ มันจะมีเหตุการณ์หมู่ป่าที่จังหวัดเชียงราย อุทยานถ้ำหลวง สี่ดงต่างประเทศทุกสื่อ

มาที่เมืองไทย ที่จังหวัดเชียงราย ที่แม่สายเพื่อที่จะระดมดูกันว่าเด็ก ๆ เหล่านั้นจะรอดหรือไม่รอด แต่เผชิญโชคร้ายของเมืองไทยครับ ปรากฏว่ามันก็มีเรือเฟอร์รี่เป็นเรือท่องเที่ยว และปรากฏว่าคนจีนก็ตายไปหลายสิบคนครับ แต่สิ่งที่ท่านไม่ควรพูดอย่างยิ่งเลยคืออะไร ท่านก็ไปบอกว่าเกิดเหตุเป็นเพราะเขาทำของเขาเองไม่เกี่ยวกับเรา มันเป็นไปได้อย่างไรครับ ตอนเช้ามีท่านสมาชิกได้เล่าให้ฟังแล้วว่าทัวร์ศูนย์เหรียญ จริง ๆ ก็คือทั่ว ๆ ไปเราก็นั่งอยู่ครับ นักท่องเที่ยวจีนมาเยอะ มาบางทีก็ทัวร์ศูนย์เหรียญ แต่ท่านไปปราบอย่างไรล่ะครับ ท่านไปปราบทั้งหมด ทำให้ประเทศจีนเดือดร้อนหมดเลยครับ ทัวร์ศูนย์เหรียญวิธีการปราบจริง ๆ แล้วท่านก็ค่อย ๆ เก็บภาษีสิครับ ท่านค่อย ๆ บริหารจัดการสิครับ อย่าไปหักดิบสิครับ และการหักดิบของท่านคืออะไรครับ มีลูกน้องบางคนของท่านแอบอ้างชื่อท่านไปบีบไปทุบเอาสตางค์เขาด้วยครับ มันก็เลยกลายเป็นเรื่องใหญ่ ท่านทราบหรือไม่ครับ ท่านติดต่อดำเนินการซื้ออาวุธจากประเทศจีนเยอะแยะ แต่ท่านไม่รู้ธรรมเนียมจีนเลยครับ สี จิ้นผิง กังวลเรื่องนี้เยอะครับ เมืองไทยตอนนี้นักท่องเที่ยวมาเป็นสิบล้านคน รายได้หลักของเราเหลือตัวนี้เป็นตัวท้าย ๆ ครับ แต่ท่านดันไปพูดอย่างนี้ท่านเชื่อหรือไม่ครับ ผู้ประกอบการพรรคพวกผมคนจีนนะครับ บอกว่า ตอนนั้นท่านพูด สี จิ้นผิง ออกรายการทีวี คนหลายร้อยล้านคนคนจีนเขาจำหน้าท่านได้หมดนะครับ ตอนนั้นท่านเชื่อหรือไม่คนเจ็บแค้น ยังคิดว่าถ้าเกิดเจอท่านที่ไหน สงสัยท่านก็เหมือนจ่านิวแน่นอน ที่สำคัญครับท่าน ท่านโลละทีมพวกนี้ออกไปเถอะครับ อย่าใช้เลยครับ ทีมพวกนี้เป็นทีมที่ให้ข้อมูลท่านผิดพลาดมาก ท่านไปพูดได้อย่างไรว่าไม่เกี่ยวกับเรา เขาตายเอง ที่สำคัญก็คือรายได้ของประเทศหดหายหมดเลยครับ

ท่านเชื่อไหมครับ สิ่งที่ท่านพูดไม่ก็คำ เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม ปี ๒๕๖๑ นักท่องเที่ยวเราหดหายจากปี ๒๕๖๐ ใน ๕ เดือนเท่ากันนะครับ เฉพาะคนจีนอย่างเดียว ๕๑๒,๕๐๒ คน รายได้หดหายไป ๕ เดือนนี้ครับ ๑๖,๑๑๙ ล้านบาท ตัวเลขท่านอย่าเชื่อผมนะครับ อันนี้เป็นการคำนวณของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของท่านรัฐมนตรีพิพัฒน์นี่ละครับ เพราะฉะนั้นท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านอย่าให้ท่านประวิตรดูแลเรื่องการท่องเที่ยวเลยครับ เพราะผมกลัวว่าเดี๋ยววันดีคืนดีทีมงานท่านส่งอะไรออกมาพูดอีก นักท่องเที่ยวหนีอีก เดียวก็ไปอีก รายได้เราควรจะต้องเหลือ ไม่เหลืออีกครับ

ท่านประธานครับ ท้ายสุดผมขออนุญาตว่าวันนี้ดีใจจริง ๆ ก่อนหน้านี้ผมเรียนท่านนายกรัฐมนตรีนะครับว่า ผมโกรธครับ ผมแค้นครับ ผมไม่พอใจท่านเกี่ยวกับเรื่องการยึดอำนาจ แต่ด้วยความที่ผมเข้าใจ และเหตุการณ์ ๕ ปีที่ผ่านมาผมอยู่อย่างยากลำบากพอสมควร มีคนตามออกนอกประเทศก็ต้องขออนุญาต ไปต่างประเทศจะต้องมีคนมาคอยเฝ้าตรวจดูวีซ่า (VISA) ว่าขออนุญาตนายกรัฐมนตรีหรือยัง เรื่องนั้นก็เป็นเรื่องปกติเพราะว่าท่านจะต้องดูแลรักษาความมั่นคงแห่งประเทศไทย แต่ที่สำคัญครับ ผมเพิ่งรู้ว่าท่านเตรียมการมา ๓ ปี และที่สำคัญผมต้องเรียนให้ทางท่านสมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีพวกเราที่ไปจากสายการเมืองนะครับ ผมไปเห็นหนังสือเล่มหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพยายามจะแนะนำพวกเราหลายคนให้อ่านหนังสือ ไม่ว่าจะแอนิมอล ฟาร์ม (Animal farm) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอื่น แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับกองทัพไทยกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ท่านหาซื้อได้นะครับ ผมขออนุญาตโฆษณา จากโครงการพัฒนาสนับสนุนประชาธิปไตยการเมืองภาคพลเรือนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนเขียนเป็นเสนานิการทหารบกได้เช็ค (Check) สอบขอข้อมูลจากผู้หลักผู้ใหญ่ระดับปลัดกระทรวง ท่าน ผบ.ทบ. หลายคนชื่อคนเขียนคือ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผมถึงรู้ นะครับว่า ทำไมท่านคิดกับนักการเมืองว่าเป็นศัตรูกับท่าน ทำไมท่านถึงต้องออกกฎหมายหลาย ๆ เรื่องที่ทำให้พวกเราต้องประสบปัญหาในการยากลำบาก แต่เรียนท่านประธานที่เคารพนะครับว่าวันนี้ผมดีใจจริง ๆ อยากเห็นบรรยากาศอย่างนี้ครับ เพราะว่าอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอก เราก็คนไทยเหมือนกัน มีอะไรคุยกัน มีอะไรพูดกัน ท่านก็มองอีกด้านหนึ่ง ผมก็มองอีกด้านหนึ่ง วันนี้ยังอยากจะให้ท่านหมั่นเดินออกไปพบ ส.ส. บ้าง ส.ว. บ้าง เพราะผมได้รับการร้องเรียนจากเพื่อน ๆ สมาชิกพรรครัฐบาลนะครับ บอกว่าเข้าไม่ถึงท่าน จะไปเข้าถึงท่านก็มีแต่

คนใกล้ชิด พวกนายเวร พวกทีมที่ปรึกษา เพราะฉะนั้นตัวนี้ถ้าท่านมีโอกาสเรามาเริ่ม เพื่อที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงก้าวหน้า ให้มันเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นนะครับ ผมคนหนึ่ง พร้อมที่จะสนับสนุน แต่ว่าในเรื่องการแถลงนโยบายวันนี้ผมรับไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะว่า มันต้องเปลี่ยนตัว มันต้องเปลี่ยนคน ขึ้นใช้คนเก่าใช้ไม่ได้แน่นอนครับ ขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ท่านนายกรัฐมนตรี เชิญครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานครับ คือผมฟังมา ๒ วันแล้วนะครับ ที่พูดว่า ผมเตรียมการมา ๓ ปี กลับไปย้อนฟังใหม่นะ ถามลูกน้องผมก็ได้ ผมพูดถึงการเป็น ผบ.ทบ. ผม ๓ ปีที่ผ่านมา ผมเผชิญกับสถานการณ์อะไรมาบ้าง สถานการณ์ความขัดแย้ง สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นก็รู้ว่าพวกไหนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นหลังจากนั้นมาแล้ว ผมก็เตรียมการ เตรียมการของผมก็คือฝึกกำลังพลเราให้มีความระมัดระวัง ปลอดภัย จะดูแล ประชาชนได้อย่างไร นั่นคือสิ่งที่ผมเตรียมการ และในเมื่อถึงเวลาวันนั้นก่อนผมเกษียณอายุ ได้ ๖ เดือน เกิดอะไรขึ้นในประเทศไทย คุณไม่ต้องยืมเลย พวกที่นั่งอยู่ทางนี้ ยืมแบบ ไม่รู้สิไม่รู้สาอะไรทั้งสิ้น คนตายคนเจ็บไปแล้วเท่าไร เพราะฉะนั้นผมถึงตัดสินใจและไม่ได้ ตัดสินใจก่อนหน้าด้วย อะไรด้วย วันนั้นเท่านั้นเอง ที่คนของท่านบางพวกบอกก็ไม่ต้องอยู่ อยู่กันแบบนี้ ถ้าทหารไม่ออกมาทำงานก็อยู่กันแบบนี้ละครับ งบประมาณทำไมได้ก็ไม่ต้องทำ รับผิดชอบกันหรือเปล่า ตอบมาสิ เพราะฉะนั้นอย่าทำหน้าที่เยาะเย้ยแบบนี้ผมไม่ชอบ ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านรองนายกรัฐมนตรีเชิญเลยครับ

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับในเรื่องของงบประมาณการจัดซื้อจัดหา ยุทโธปกรณ์ของกองทัพ ที่ท่านพูดมาทั้งหมดนั้นมันเป็นความจริง แต่ว่าการใช้จ่ายของ กระทรวงกลาโหมนั้นเราแบ่งเป็น ๔ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ ๑ คือส่วนของยุทโปกรณ์ของ กองทัพไทย แล้วก็กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ซึ่งเรามีแผนการจัดหายุทโปกรณ์ ของเราอย่างชัดเจน แม้ยุทโปกรณ์ที่เราใช้อยู่ขณะนี้เราใช้เป็นระยะเวลา ๒๐-๓๐ ปีทั้งนั้น แล้วก็ถึงคราวที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เราก็มีการพัฒนาในเรื่องของการใช้งบประมาณ ซึ่งเป็นเรื่องของเหล่าทัพที่เขาจะพิจารณาใช้ยุทโปกรณ์ต่าง ๆ มาให้กระทรวงกลาโหม ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการทำงานทั้งหมดนั้นเราทำงานร่วมกัน สำหรับรายละเอียดนั้น ผมจะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ชี้แจงในรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องยุทโปกรณ์ที่จัดซื้อจัดหามาโดยตลอดนะครับ สำหรับเรื่องที่ท่านพูดเกี่ยวกับเรื่องเรือ เรื่องอาหารอะไรนั้น ผมพูดนอกประเด็นครับ ผมไม่ได้ให้สัมภาษณ์ ผมพูดเล่นกับผู้สื่อข่าว มันก็เอาไปเขียน โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

สำหรับในเรื่องของทัวร์ศูนย์เหรียญนั้น เรือที่ลมนั้นเป็นเรือที่ทางประเทศจีน เขาได้มาจัดทำในประเทศไทย แล้วก็มารับส่งผู้โดยสารของคนจีนโดยเฉพาะของเขา ซึ่งผมก็พูดไปไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นเรื่องราวใหญ่โต ซึ่งผมก็ได้บอกกับทางคนจีนทั้งหมด ไปเรียบร้อยแล้วว่าผมไม่ได้พูดหมายถึงอย่างนั้น อธิบายให้เขาฟัง แล้วก็ในเรื่องของการท่องเที่ยวผมก็ไม่ได้เคยคุม ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ขออนุญาตผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ขออนุญาตเรียนชี้แจงเรื่องงบประมาณกองทัพ ซึ่งที่ผ่านมา ๒ วันนี้ก็มีท่านสมาชิกได้กรุณา กล่าวถึงงบประมาณกองทัพ ผมขออนุญาตเรียนว่าในแผนหรือในยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ หรือจะเป็นระดับสากลก็ตาม ในเรื่องของงบประมาณกองทัพนั้นเฉลี่ยแล้วประเทศต่าง ๆ นั้น ก็อยู่ในระดับ ๒ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี (GDP) ที่ผ่านมากองทัพไทยเองก่อนปี ๒๕๔๐ ก็อยู่ได้ ในระดับทั้ง ๒.๒ เปอร์เซ็นต์ ๒.๔ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี (GDP) พอหลังจากปี ๒๕๔๐ ซึ่งเกิด

วิกฤตขึ้นในปีนั้น งบประมาณกองทัพนั้นได้ถูกปรับลดลงเหลือประมาณ ๑.๑ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี (GDP) แล้วก็ได้เติบโตขึ้นมาบ้าง ๑.๒ เปอร์เซ็นต์ ๑.๓ เปอร์เซ็นต์ ย้อนหลังไปรัฐบาลที่ผ่านมาก็อยู่ในระดับ ๑.๔ เปอร์เซ็นต์ สูงสุดก็ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี (GDP) ในปี ๒๕๖๒ ที่ผ่านมานี้ก็อยู่ระดับ ๑.๓ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี (GDP) ผมขออนุญาตเรียนให้เห็นภาพชัดก็คือว่าในงบประมาณของกระทรวงกลาโหมใน ๑๐๐ บาทนั้น ประมาณสัก ๔๗-๔๘ บาทนั้นจะเป็นงบกำลังพลและงบบุคลากร ประมาณสัก ๒๓-๒๔ บาทนั้นก็จะ เป็นงบในการปฏิบัติการกิจทั่วไป รวมทั้งภารกิจที่ได้รับมอบหมายเพิ่มเติม ประมาณ สัก ๑๘-๑๙ บาทนั้นก็จะ เป็นงบในเรื่องของการพัฒนากองทัพ ซึ่งสัดส่วนนั้นจะเห็นได้ว่า น้อยมากในการพัฒนากองทัพนั้น เมื่อสักครู่นี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนแล้วว่า เรามียุทธโศภรณ์ที่มีอายุการใช้งานค่อนข้างมาก แล้วในอดีตที่ผ่านมา เราไม่ได้รับ งบประมาณในการที่จะซ่อมปรับปรุงเพิ่มเติมหรือให้มีการใช้การได้อย่างต่อเนื่อง งบใน ๑๙ บาทนั้น ส่วนใหญ่ก็จะเป็นในเรื่องของการปรับปรุงให้สามารถที่จะใช้การได้ต่อไป ในส่วนที่ไม่สามารถที่จะซ่อมและคืนสภาพหรือคุ้มค่านั้นก็เป็นการจัดหาทดแทน ในการจัดหาทดแทนนั้นขออนุญาตเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาว่า ในการจัดหาทดแทนนั้นเรามีคณะกรรมการในการจัดหา เรามียุทธศาสตร์ เรามีแผนการประเมินภัยคุกคามว่าเราควรจะมีความเร่งด่วนในการจัดหายุทธโศภรณ์เช่นไร

เสร็จแล้วเราก็มีให้กองทัพนั้นได้ตั้งคณะกรรมการมาคัดเลือกแบบ คัดเลือกคุณลักษณะเฉพาะให้ตรงกับการปฏิบัติการ ตรงกับหลักยุทธการ ยุทธวิธีของแต่ละเหล่าทัพ แล้วเสนอมาทึกระทรวงกลาโหม ซึ่งทุกเหล่าทัพเป็นคนกำหนดความต้องการขึ้นมา ในการดำเนินการนั้นก็มีคณะกรรมการคัดเลือกแบบที่เหมาะสม และมีการดำเนินการค่อนข้างที่จะโปร่งใสและมีแผนการดำเนินการที่ชัดเจน แล้วก็กำหนดความต้องการด้วยว่าในขั้นต้นนี้เราจะมีส่วนหนึ่งที่จะซ่อมให้ใช้งานยืดสภาพต่อไป ไม่เกิน ๑ ใน ๓ จะเป็นการจัดหาใหม่เพื่อเป็นยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อทดแทนที่ไม่สามารถจะซ่อมคุ้มค่าได้ ทั้งเรื่องของรถเกราะที่ท่านกล่าวก็ดี รถถังก็ดี

สำหรับในส่วนของเรือดำน้ำ ผมขออนุญาตเรียนว่าตรงนี้เป็นยุทธศาสตร์ของกองทัพเรือ ยุทธศาสตร์ทางเรือ ขออนุญาตเรียนว่าในส่วนของผลประโยชน์ทางทะเลนั้นประเมินแล้วว่ามีมูลค่าทางเศรษฐกิจถึง ๒๔ ล้านล้านบาทต่อปี เรามีเรือเข้าออกอ่าวไทยเรือสินค้ามากกว่าปีละ ๑๕,๐๐๐ ลำ เพราะฉะนั้นความมั่นคงทางทะเล ผลประโยชน์ทางทะเลนั้นเป็นสิ่งที่เรา โดยเฉพาะกองทัพเรือที่มีหน้าที่หลักในการที่ปกป้องน่านน้ำความมั่นคงทางทะเล กองทัพเรือก็มียุทธศาสตร์ทางทะเลที่จะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบขีดความสามารถที่จะปกป้องความมั่นคงทางทะเล เรือดำน้ำก็เป็นส่วนหนึ่ง ท่านอาจจะได้ข่าวว่าในภูมิภาคนี้มีหลายประเทศที่มีการจัดหาเรือดำน้ำเข้ามาใช้งานแล้ว การจัดหาเรือดำน้ำนั้น ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กราบเรียนเมื่อวานนี้ว่าไม่สามารถจะจัด ต้องการวันนี้พรุ่งนี้ได้ ใช้เวลาลำหนึ่งประมาณ ๖ ปี จะเริ่มตั้งแต่จัดกำลังพลเข้าไป ตั้งแต่เริ่มต้นจนใช้งานได้และเข้ามาประจำการ ในการจัดหานั้นก็มีขั้นตอนในการดำเนินการ การจัดหานั้นมิได้มาเพื่อหวังที่จะเป็นการที่จะไปทำให้ประเทศต่าง ๆ นั้นเกิดความไม่ไว้วางใจ ประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน (ASEAN) นั้นก็มีการฝึก มีการร่วมกัน เป็นการป้องปราม หรือว่าเป็นการฝึกปฏิบัติการร่วมกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันด้วย ในขณะเดียวกันถ้าประเทศเกิดวิกฤตก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงที่จะรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล นั้นหมายถึงผลประโยชน์ของชาติของเราทุกคน ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ

(นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ผม นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่
แบบบัญชีรายชื่อจากจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องเรียนว่าพยายามที่จะฟัง
ท่านนายกรัฐมนตรีพูดสักครู่ ก็อยากให้คุณประธานบอกท่านนายกรัฐมนตรี เวลาอภิปราย
ต้องพูดกับท่านประธาน การที่นายกรัฐมนตรีพูดแล้วก็เลกเชอร์ (Lecture) พวกผม
คือมันเป็นการหน้าต่อหน้า อันนี้ผิดข้อบังคับแน่นอน

ประเด็นต่อมาครับ คือต้องเรียนว่า ๕ ปีที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรีสวมเสื้อยืด
กับเสื้อกล้าม ท่านยึดไปท่านเบ่งกล้ามมา วันนี้ท่านสวมสูท ท่านต้องพูดแบบนักการเมือง
ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงเรื่อง

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ประท้วง
เรื่องท่านนายกรัฐมนตรีต้องพูดผ่านประธานในเรื่องที่อภิปรายตอบ ท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อคืน
ข่มขู่ผมนะครับ ผมกลับบ้านนี่กลัวนะ ท่านเอ่ยชื่อผมนะครับ แต่นามสกุลไม่ถูกนะครับ
นามสกุลผม พลพรกลาง ผมลูกเล็กนะครับ เมียแก่ ไม่ใช่เมียสาว แต่ผมก็กังวล นิดเดียวครับ
ผมเรียน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เข้าใจแล้วครับ

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ชักซ้อม ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ก็ถือว่าเรียนให้นายกรัฐมนตรี
ได้รับทราบนะครับ ที่จริงผมก็เรียนท่านแล้ว อย่าไปชี้หน้าใคร อย่าไปทำอะไรนี่ ก็เรียนท่าน
ไปแล้วนะครับ เพราะว่าอาจจะความเคยชิน ท่านเคยอยู่กับทหารนะครับ อาจจะเคยชิน
แต่ก็ถือว่าไม่ใช่เป็นเรื่องร้ายแรงอะไรนะครับ ท่านคงไม่เจตนาร้ายครับ ผมขอเรียน

พวกเราว่ามีเวลาอยู่จำกัด เพราะฉะนั้นทุกฝ่ายต้องระวังเวลา โดยเฉพาะ ครม. นะครับ
เนื่องจากไปตกลงเวลาเขาไว้อย่างนี้นะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ก็ขอให้ฝ่ายที่เขามีจำนวน
สมาชิกต้องพูดมากคือของพรรคร่วมฝ่ายค้านและวุฒิสมาชิกนะครับ ซึ่งมีจำนวนอยู่
เฉพาะของพรรคร่วมฝ่ายค้านยังเหลืออยู่ประมาณ ถึงแม้ว่าจำกัดด้วยเวลาก็ตาม
แต่ผมอยากจะให้ทุกคนได้มีโอกาสนะครับ โดยท่านต้องบริหารเวลา แบ่งเวลาให้ย่อย
ลงมานะครับ คนที่ใช้เวลานานก็อาจจะย่อยให้เพื่อน -----

เพราะทั้งหมดมีค้างอยู่ประมาณเกือบ ๔๐ ท่านนะครับ ที่ท่านเสนอชื่อมาใหม่ประมาณเกือบ ๔๐ ท่านที่ยังค้างอยู่ ซึ่งก็ต้องแบ่งเวลากัน ถึงจะเป็นไปได้หมดก็ต่อเมื่อเวลาต้องย่อเยื้องลงมา ส่วนของวุฒิสมาชิกก็เช่นเดียวกัน มีอยู่ประมาณเกือบ ๔๐ ท่าน เพราะฉะนั้น เวลาท่านอภิปรายกำหนดไว้ ๕ นาที และท่านกินไปเท่าไรก็ตามก็จะกินเวลาเพื่อนไปเท่านั้น คนที่อยู่หลังนี้ก็จะไม่มีโอกาสเพราะเวลาหมด อันนี้ตัวแทนของผู้ควบคุมเสียงวุฒิสมาชิก ไปตกลงกับเขาเองนะครับ ก็เรียนเพื่อทราบ ส่วนทางฝ่ายตัวแทนของพรรคร่วมรัฐบาล ก็มีผู้อภิปรายน้อยที่สุด เวลานี้ก็เหลืออยู่น้อย เพราะฉะนั้นผมขอว่าต่อไปนี้ขออนุญาต ให้ตัวแทนฝ่ายสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาล ท่านบุญลือ ประเสริฐโสภาก ได้อภิปราย หลังจากนั้น ก็ขอไปวุฒิสมาชิก ๒ ท่าน ท่านละ ๕ นาที คือท่านดวง อันทะไชย และนายธนากรวิทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล แล้วก็ย้อนกลับมาสู่ท่านบุญลือ สิวาภิรมย์รัตน์ แล้วก็นายคมเดช ไชยศิริวามงคล นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ทุกคนได้เตรียมตัว ขอบพระคุณครับ เชิญเลยครับ

นายบุญลือ ประเสริฐโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุก ๆ ท่าน กระผม นายบุญลือ ประเสริฐโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๕ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ วันนี้พวกเราวมวลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทยได้รับฟังคำแถลงนโยบายจากหัวหน้าคณะรัฐบาล จริง ๆ วันนี้นโยบายของ พรรคภูมิใจไทยมีมาก เมื่อสักครู่นี้ได้ส่งแผ่นชาร์ต (Chart) ๑ แผ่นเพื่อเป็นนโยบายของ พรรคภูมิใจไทยที่เราได้ประกาศไว้เมื่อตอนหาเสียงกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ตามที่ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล หัวหน้าพรรค ซึ่งวันนี้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นับว่าเป็นนโยบายที่มีความสำคัญ ไม่ทราบชาร์ต (Chart) ที่ส่งไปขึ้นไหมครับ เพราะเรามีนโยบายทั้งหมดหลายข้อด้วยกัน ผมขออนุญาตลงใน รายละเอียดตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในข้อ ๕.๘.๔ พรรคภูมิใจไทยได้ระบุไว้ในนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจชีวภาพ ไบโอบีโอโนมี (Bioeconomy) ถือได้ว่าเป็น เศรษฐกิจกระแสใหม่ เป็นระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีและความคิด สร้างสรรค์ เราคำนึงถึงความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อม เพื่อต้องการยกระดับพัฒนาประเทศ ให้เป็นประเทศที่รับจากการผลิต เป็นผู้มีความสามารถในการพัฒนาโดยใช้นวัตกรรม โดยจุดแข็งของประเทศ วันนี้ประเทศไทยเราถึงแม้สังคมจะขัดแย้งไปบ้าง แต่ผมเชื่อมั่นว่า

วันนี้เรากำลังเรียกร้องให้สังคมกลับมามีความรักสมัครสมานสามัคคีเกิดขึ้น เรามีทรัพยากรธรรมชาติ เรามีวัตถุดิบอย่างมากมาย นโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ ไบโอบีโอโนมี (Bioeconomy) วันนี้ในต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรปมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ. ๒๐๓๑ สหภาพยุโรปได้รวมตัวกันก่อตั้งอุตสาหกรรมแบบ พีพีพี (PPP) ซึ่งเป็นระบบเฉพาะทาง -----

มีการลงทุนในด้านวิจัยโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มีการลงทุนถึง ๓,๘๐๐ ล้านดอลลาร์ ถ้าคูณด้วย ๔๓ ก็เท่ากับเงินไทย ๑๓๗,๗๒๐ ล้านบาท นับว่าเป็นเงินมหาศาล ถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ประเทศสหรัฐอเมริกามีการลงทุนในเรื่องของเศรษฐกิจชีวภาพ โดยต้องยอมรับว่าท่านประธานาธิบดีทรัมป์ได้ให้ความสนใจและกำกับดูแลในเรื่องนี้เอง นอกจากนี้ประเทศเยอรมนีมีการจัดแผนเศรษฐกิจชีวภาพโดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกันในปี ค.ศ. ๒๐๓๑ ก็จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นแผนพัฒนาแบบยั่งยืน เพื่อให้เศรษฐกิจของเขามีความยั่งยืนอยู่ที่ดีขึ้น เราไม่แปลกใจเลยครับวันนี้ประเทศจีนมีการพัฒนามีเศรษฐกิจที่ดีอย่างก้าวกระโดด ท่านประธานทราบหรือไม่ครับว่า เศรษฐกิจชีวภาพของประเทศจีนมีการปรับแผนเป็นวาระแห่งชาติตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๘ นั้นแสดงว่าประเทศจีนเขาได้ดำเนินการมาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มาถึงเพื่อนบ้านเรานะครับ ประเทศมาเลเซียวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีประเทศมาเลเซียก็ได้จัดบรรจุไว้ในแผน โดยดูของเก่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปี ๒๕๖๓ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าก็จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียดีขึ้น ประเทศอินเดีย ประเทศเกาหลี วันนี้ก็บรรจุไว้ในวาระ ซึ่งถือว่าเป็นนโยบาย แต่ที่สำคัญเขามอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นผู้ดูแล จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ผมได้กล่าวไป นโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ มีรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรี กำกับดูแล แต่ผมยังไม่แน่ใจว่าวันนี้ในแผนนโยบายของรัฐบาล ท่านจะมอบให้รัฐมนตรี ท่านไหนดูแล พรรคภูมิใจไทยและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในห้องนี้ ตลอดจนพรรคร่วมรัฐบาล เราเชื่อมั่นและอยากเห็นนโยบายนี้เดินไปได้และเป็นรูปธรรม จะเห็นว่าจากนโยบายนี้ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ทั้งสหภาพยุโรปในปี ๒๐๑๒ เศรษฐกิจโต รายได้ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ยังมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นอีกถึง ๒๒ ล้านคน ก็แสดงให้เห็นว่าวันนี้เราเอานโยบายนี้มาใช้เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และที่สำคัญครับวันนี้ประเทศไทยมีทั้ง ข้าว อ้อย ยาง มันสำปะหลัง ปาล์ม ซึ่งเพื่อนมวลสมาชิกของพรรคภูมิใจไทยของเราที่มีความรู้ในเรื่องนี้ก็จะเข้ามาอภิปรายในโอกาสต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมขอตะโกนไปที่ ๕.๖.๓ นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงด้านการพลังงาน ผมต้องเรียนตรง ๆ ว่าผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี วันนี้ท่านประธานทราบไหมครับว่า นโยบายของรัฐบาล

โดยเฉพาะนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นประธาน กพข. คณะกรรมการกิจการ
พลังงานแห่งชาติ มีรัฐมนตรีว่าการเป็นประธานคณะ กบง. นอกจากนี้เรายังมี กกพ. ซึ่งเป็น
เรกูเลเตอร์ (Regulator) ในการกำหนดกฎหมาย ระเบียบ สิ่งต่าง ๆ ที่ผมต้องพูดเนื่องจากว่า
วันนี้ประเทศไทยใช้ไฟฟ้าทั้งหมดต่อวัน ๓๑,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ เราซื้อประเทศลาว
๕,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ เราซื้อประเทศมาเลเซียราคาผันผวน ๓๐๐ กว่าเมกะวัตต์
ท่านประธานครับ จังหวัดราชบุรีวันนี้มีโรงไฟฟ้าทั้งหมด ๔-๕ โรงไฟฟ้าครับ -----

มีฐานการผลิตรวมทั้งหมด ๖,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์ เป็น ๑ ใน ๓ ที่มีกำลังการผลิตแล้วให้ผู้ประกอบการและพี่น้องประชาชนคนไทยใช้กันทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นวันนี้ต้องเรียนว่านโยบายของ กพข. ที่ได้กำหนดแผนในเรื่องของการจัดสรรกำลังการผลิตไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผাগท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นประธาน กพข. ไปดูว่าท่านจะแบ่งสรรปันส่วนอย่างไร วันนี้จะเห็นได้ว่านโยบายพลังงานบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นโซลาร์ฟาร์ม (Solar farm) ชีวมวล ชีวภาพ จังหวัดราชบุรีมีฟาร์มสุกร รัฐบาลในอดีตเคยส่งเสริมให้ปลูกหญ้าเนเปียร์ก็สามารถที่ไปทำชีวมวลได้ ผมเรียนว่านโยบายเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ วันนี้ต้องขอขอบคุณท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลที่ได้บรรจุนโยบายสำคัญ ๆ ของพรรคภูมิใจไทย เพื่อที่จะไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวันนี้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในอดีตก็ขอให้พวกเราทุกคนมวลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลในอดีตเราเคยทำงานร่วมกัน แต่สิ่งสำคัญสูงสุดวันนี้เราอาสากลับมาเพื่อจะแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน สิ่งสำคัญสูงสุดก็คือแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน บรรลุเป้าหมายที่เรามีความพึงหวังในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ผ่านมาราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านดวง อันตะไชย และท่านรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล ท่านละ ๕ นาที เชิญครับ

นายดวง อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ดวง อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเรียนท่านประธานก่อนว่าเวลาที่ผมได้รับ ๕ นาที ได้คุยกับท่านวิป (Whip) ผู้ประสานงานแล้วจะเกินไปบ้างเล็กน้อยได้ เนื่องจากพวกผมบางท่านสละสิทธิไปแล้ว ต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานได้กราบเรียนเบื้องต้น แต่ผมเริ่มต้นอย่างนี้ว่าเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการไม่ได้อยู่ มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ ๒ คนอยู่ที่นี่ ผมขอประทานอนุญาตที่จะอภิปรายเรื่องนโยบายของการศึกษา ที่ผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดเมื่อวาน

ประธานโทษที่เอ่ยนามท่าน มันไม่มีเครื่องมือใดในการที่จะปฏิรูปประเทศให้ประสบความสำเร็จนอกจากการศึกษา การศึกษามันเครื่องมือนำเดียวนั่น ท่านลองย้อนไปดูประเทศสิงคโปร์ ไปดูประเทศฟินแลนด์ ไปดูประเทศจีน ประเทศอื่นก็ตาม ถ้าเราไม่สามารถจะปฏิรูปการศึกษาของประเทศได้ เราไม่อาจจะคาดหวังต่อการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ แต่ที่ผ่านมาของประเทศในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี ผมใช้ ๑๐ ปี เราปฏิรูปการศึกษาของประเทศประหนึ่งเหมือนใบไม้ที่อยู่ในกำมือ เรามองไม่เห็นป่าของมัน ไม่เห็นป่าไม่ว่าป่าไม้มันคืออะไร เราเจออะไรเราทำเรื่องนั้น เราเห็นอะไรเราทำเรื่องนั้น แล้วเราก็ไม่ได้อะไรสักอย่าง ข้อเสนอของผมนะจะกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไปนี่คือการปฏิรูปที่เป็นนโยบายของรัฐบาลในข้อ ๘ และข้อ ๗ ว่าด้วยเรื่องการศึกษา ภาระงานการเรียนรู้และเตรียมคนเข้าสู่ศตวรรษที่ ๒๑ แต่ในนโยบายนี้ผมเห็นปัจจัยเงื่อนไขที่มันพอจะประสบความสำเร็จอยู่ ๒ เรื่อง ซึ่งผมขอประธานอนุญาตได้เสนอ พวกผมเป็นนักการศึกษาได้คุยกัน ถ้าเขียนตามข้อ ๘ ข้อ ๗ ของท่านมันยากครับ เพราะเวลาท่านมาแล้วท่านจากไป ก็จะมีนโยบายอีก ๘๐๐ ให้ครูได้ทำ ท่านคงจำใครที่เป็นครูอย่างผมจะรู้ว่าพอรัฐมนตรีจากไปนโยบายมันจะอยู่ที่นั่นตลอด ๘๑ นโยบาย โรงเรียนดีศรีตำบล โรงเรียนคุณธรรม โรงเรียนจริยธรรมมีหมด แต่มันไม่ถึงแก่นของมัน ข้อเสนอของผมที่จะกราบเรียนต่อท่านประธาน ก็คือปัจจัยแรกซึ่งผมเห็นตรงก็คือว่า ผมเห็นท่านรัฐมนตรีได้สื่อสารกับสาธารณะว่าท่านต้องการรับฟังความเห็นของครู ผมว่าถูกแล้ว แต่การรับฟังความเห็นของครูนั้น ท่านจะต้องฟังให้เห็น ให้เข้าใจ ให้ได้ยินเสียงเด่นหัวใจของครู แล้วท่านจะรู้ว่าท่านจะปฏิรูปอย่างไร ที่ผ่านมามันไม่เข้าใจหรอกครับ หัวใจเด่นของครูจะบอกว่าทิศทางของการปฏิรูปการศึกษาจะต้องทำอย่างไร

ประการที่ ๒ ปัจจัยแห่งความสำเร็จนั้นทั้งหมดที่ท่านเสนอไว้ในข้อ ๗ ข้อ ๘ เดี่ยวผมจะลองคลี่ดูสักตัวอย่างให้ดู ถ้าท่านไม่ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ไม่ปฏิรูประบบ หลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล ไม่มีทางที่มันจะยั่งยืนและประสบความสำเร็จ เพราะระบบการศึกษามันต้องใช้ความต่อเนื่อง ต้องใช้ความยั่งยืน มันไม่ทำวันนี้เสร็จวันนี้หรอกครับ ระบบการศึกษาเหมือนดอกกล้วยไม้ที่มันออกดอกซ้ำฉันใด ผมลองคลี่ไปดูในนโยบายของท่าน ผมเอาสักตัวอย่าง ๒ ตัวอย่างให้ท่านประธานดูว่า มันจะต้องปฏิรูป หลักสูตรและระบบการเรียนการสอนของประเทศครั้งใหญ่ ถ้าท่านจะทำตามนโยบายข้อ ๗ ข้อ ๘ เช่น นโยบายว่าด้วยธนาคารหน่วยกิต ท่านประธานครับ เป็นนโยบายที่พวกผมเป็น นักการศึกษาฝึมนานาน อยากจะทำมานาน พอท่านมาเขียนเอาไว้ในระบบหลักสูตรเก่า มันทำไม่ได้หรอกครับ ท่านประธานทราบไหมครับว่าระบบธนาคารหน่วยกิตของท่านมันคืออะไร ท่านคุณะครับมันมหัศจรรย์มากสำหรับผม ๑. คนเรียนหนังสือเก็บหน่วยกิตไม่ได้ ท่านประธานครับ ๒. เอาหน่วยกิตนั้นไปเรียนข้ามสาขาได้ รุ่นท่าน รุ่นผม รุ่นท่านประธาน ทำไม่ได้หรอกครับ ๓. เอาหน่วยกิตนั้นไปเรียนข้ามสถาบันได้ มหัศจรรย์มากสำหรับผม และสำคัญมากตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ ที่ท่านอ้างในนโยบายของท่านก็คือ เขาสามารถเลือกเรียนเฉพาะที่เขาสนใจได้ อันนี้สุดยอดเลย เขาไม่ต้องเรียนเก่ง วิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ แต่เขาเก่งกอล์ฟ เขาเก่งฟุตบอล เขาเก่งตะกร้อ เขามีสิทธิที่จะหาเงิน เป็นล้าน ๆ ได้ นี่คือทฤษฎีพหุปัญญาที่มีในหลักสูตรของท่าน แต่ท่านทราบไหมมันคือ หลักสูตรเก่า หลักสูตรปัจจุบันมันเป็นหลักสูตรที่จะต้องเรียนให้เก่ง สอบให้ได้เกียรตินิยม ได้ปริญญา หลักสูตรปัจจุบัน ผมยกตัวอย่างให้ท่านดูรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาเรามีปัญหาในการใช้ หลักสูตรก็คือว่า เราเรียกร้องให้คนใช้หลักสูตรเป็น ขอประทานอนุญาตท่านประธานใช้ ภาษาอังกฤษคือ แอ็กทิฟ เลิร์นนิ่ง (Active learning) แปลเป็นไทยมันไม่ค่อยดีตั้งแต่ถึงเท่าไร แปลว่าการเรียนรู้แบบรุกก้าวกระโดด แอ็กทิฟ เลิร์นนิ่ง (Active learning) ก็คือ เรียนโดยการปฏิบัติ ลงมือทำเอง คิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง ผมเรียนท่านประธานแล้วนะครับ ผมบอกท่านรองสิงห์ศึกมาเพิ่มได้ เพราะครูสอนไปอย่างนั้น ครูก็ต้องกลับไปสู่ แพสซิฟ เลิร์นนิ่ง (Passive learning) ก็คือกลับไปเรียนตามหลักสูตรที่มันจะต้องอาศัยเนื้อหา มันจึงจะจบหลักสูตรท่านประธานครับ ต่อให้สอน แอ็กทิฟ เลิร์นนิ่ง (Active learning) แทบเป็นแทบตายต้องกลับมาที่หลักสูตรเก่าที่ว่านี้ นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านต้องการให้ครูเป็นโค้ช (Coach) ท่านทราบไหมพวกผมเป็นครูมา ท่านรัฐมนตรีเป็นครูเหมือนผมท่านจะรู้ เราเป็นมากกว่าโค้ช (Coach) เราเป็นพ่อแม่ เป็นลุงป้าน้าอา เป็นนักกฎหมาย เป็นทุกอย่างอันนี้ไม่ต้องมาเปลี่ยนจิตวิญญาณของเขา แต่ท่านเน้นว่าจะให้เป็นโค้ช (Coach) ในภาวะแบบนี้หรือจะให้ผมขออนุญาตพูดภาษาอังกฤษต่อไปเลย จะให้เป็นฟาซิลิเตเตอร์ (Facilitator) จะให้เป็นเมเนเจอร์ (Manager) จะให้เป็นออร์กาไนเซอร์ (Organizer) ครูทุกวันนี้จะต้องเป็นอย่างนั้น แต่จะทิ้งจิตวิญญาณของความเป็นครูไม่ได้ หลักสูตรในปัจจุบันมันทำไม่ได้หรอกครับ ให้ท่านไปเป็นโค้ช (Coach) เหมือนโค้ช (Coach) ฟุตบอล เพราะฉะนั้นถ้าท่านต้องการที่จะปฏิรูปให้เกิดอย่างทีนโยบายของรัฐบาล จะต้องกลับไปสู่การปฏิรูประบบหลักสูตรและการเรียนการสอน เรื่องสำคัญที่รัฐมนตรีช่วยว่าการได้พูดคือโค้ดดิ้ง (Coding) ท่านประธานทราบไหมครับ ถ้าท่านไม่ยอมปฏิรูประบบหลักสูตร เวลาท่านจากไป มันจะเป็นนโยบายธรรมดา มันจะไม่มีคนทำต่อ เพราะมันไม่มีในหลักสูตร เพราะมันไม่ถูกบังคับในระบบของมัน เพราะมันไม่มีระบบการเรียนการสอน เพราะโรงเรียนบ้านนอก โรงเรียนท่านรัฐมนตรีคงทราบดี บางแห่งมันไม่มีคอมพิวเตอร์ บางแห่งไม่มีครูสอน มันต้องใช้เวลาท่านรัฐมนตรีพูดถูก

สุดท้ายเรื่องของหลักสูตรว่าด้วยพหุปัญญาเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศ หลังจากทีการ์ดเนอร์ค้นพบเมื่อปี ๒๕๕๖ มันเปลี่ยนวิธีคิดของนักการศึกษาทั่วโลกว่าต่อไปนี้เด็กจะเทียบกันไม่ได้ คนนี้เก่งวิทย์-คณิตไป คนนี้เก่งฟิสิกส์ เคมี ชีวะไป คนเก่งฟุตบอล ตะกร้อ ท่านประธานเห็นไหมครับ นักฟุตบอลไทยไปเตะฟุตบอลที่ญี่ปุ่นเดือนละล้านบาท พวกนี้ยังไม่จบ ม. ๖ ร้องเรียนมาทีกรรมการจะทำอย่างไรจะจบ ม. ๖ เขาบอกไม่เป็นไร

อันสุดท้ายที่มีอยู่ในนโยบายฉบับนี้ที่จะเกิดบรรลุลูกก็คือว่า การศึกษาปฐมวัย เป็นเรื่องใหม่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ที่บอกว่า การศึกษาปฐมวัยต้องดูแลตั้งแต่อยู่ในครรภ์ พอมีกฎหมายเสร็จหลักสูตรยังเป็นแบบเดิม ยังเน้นที่ความรู้ความจำ ท่านประธาน อาจจะถามผมว่านโยบายแบบนี้มันเพิ่งมีใช่ไหม ไม่ใช่หรือครับ ผมย้อนไปดูนโยบาย เมื่อคืนนี้ไปทำการบ้านให้ท่าน ท่านไปดูก็ได้ ให้เจ้าหน้าที่ไปดูตามผมก็ได้ ปี ๒๕๔๙ รัฐบาล สมัยนั้นก็พูดอย่างนี้ละครับ ปี ๒๕๕๑/๑ ผมจะไม่ระบุชื่อท่านนายกรัฐมนตรี ปี ๒๕๕๑/๒ ปี ๒๕๕๔ และ ปี ๒๕๕๗ ก็พูด ๒ เรื่องว่าจะต้องปฏิรูปการศึกษาเพื่อนำพาการพัฒนา ประเทศเน้นไปที่คุณภาพ ท่านอาจจะถามผมว่าแล้วถ้าจะปฏิรูปหลักสูตรต้องทำอย่างไร ผมว่าท่านกลับไปถามคนในกระทรวงแล้วเอามานั่งถกกันเลย ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลง แนวนโยบายตามข้อ ๘ และข้อ ๗ ของท่าน ท่านไม่ต้องกังวล เพราะระบบหลักสูตรทั่วโลก มันเหมือนกันหมด มันมีการวิวัฒนาการ มันมีการเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลง ของโลก หลักสูตรเนื้อหาข้างในมันเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทั่วโลกเป็นแบบนี้หมดครับ ผมย้อนไปดูว่าประวัติศาสตร์ของการพัฒนาและปฏิรูปหลักสูตรไทยไม่ใช่เพิ่งมีครับ มันช้า ตรงนี้ เพราะโลกมันเปลี่ยนทุกวัน ๆ หลักสูตรมันยังอยู่แบบเดิม เช่น หลักสูตรปี ๒๕๐๓ ท่านรัฐมนตรีในท้องจะเรียนเหมือนผม หลักสูตรปี ๒๕๒๐ ปี ๒๕๒๑ ปี ๒๕๓๐ ปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๕๑ ในปัจจุบัน มันเป็นหลักสูตรที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โค้ดดิ้ง (Coding) ที่ท่านประธานพูดถึง ที่ท่านกรรมการ ที่ท่านรัฐมนตรีพูดถึง

ข้อเสนอของผมประการสุดท้าย ถ้าท่านฟังได้ยินเสียงหัวใจเต้นของครู ท่านจะกลับไปทบทวนว่า กศจ. มันควรยกเลิกได้หรือยัง ท่านจะต้องกลับไปทบทวนว่า การกระจายอำนาจที่พรรคทุกพรรคการเมืองเสนอนั้นใน ๔ งาน วิชาการ บริหาร งบประมาณ บริหารนโยบาย และบริหารงานทั่วไป มันควรเป็นเรื่องของจังหวัดนั้น เป็นเรื่อง ของโรงเรียนนั้นหรือยัง ทำไมคนจังหวัดกระบี่จะต้องมาสอนหลักสูตรเหมือนบ้านผม ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ทำไม

อันที่ ๒ ท่านจะได้กลับถ้าฟังเสียงหัวใจเต้นของครู ได้ยิน ท่านจะรู้ว่าโอเน็ต (O-NET) เขาไม่ได้มีให้มาเทียบ ผมฝากท่านรัฐมนตรีถ้าจะให้ถูกใจครูหยุดเอาโอเน็ต (O-NET) มาเทียบ โอเน็ต (O-NET) บ้านนอกบ้านผมจะมาเทียบในเมืองไม่ได้ โอเน็ต (O-NET) ที่อยู่ในเขา โอเน็ต (O-NET) เขาให้เทียบผลการจัดการศึกษาในรอบปีของโรงเรียนนั้น

ของห้องเรียนนั้น ของนักเรียนคนนั้นต่อปีว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรนั้นมันมีปัญหาอะไรหรือไม่ กระบวนการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้นมันมีปัญหาที่ต้องทบทวนหรือไม่เขาไม่ให้เอามาเทียบกัน เอาโรงเรียนอำเภอมาเทียบจังหวัดมันไม่ได้ วันนี้เรานำมาเทียบกัน สุดท้ายถ้าท่านปฏิรูประบบหลักสูตรการเรียนการสอน ท่านไม่ต้องเสียเงินไปตีโอเน็ต (O-NET) ปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาท เสียตายเป็นตัวท่านรัฐมนตรี ไม่ต้องเสียเงินไปตีพื้ซ่า (PISA) ท่านทราบไหมเพราะอะไร ทุกวันนี้คะแนนพื้ซ่า (PISA) มันตกต่ำเพราะเราสอนแบบหนึ่ง ไปออกข้อสอบอีกแบบหนึ่ง ภาษานักวิชาการพวกผมเรียกว่าชาติหน้าก็ไม่ได้ เพราะสอนนักเรียนอีกแบบหนึ่ง ไปออกข้อสอบอีกแบบหนึ่ง สอนอย่างไรต้องออกข้อสอบแบบนั้น โออีซีดี (OECD) ที่เป็นเจ้าของพื้ซ่า (PISA) ในงานวิจัยเขาบอกเลยว่าประเทศที่คะแนนพื้ซ่า (PISA) ดีขึ้นก็คือประเทศที่ปฏิรูประบบหลักสูตรการเรียนการสอน ท่านประธานที่เคารพผมให้กำลังใจในการปฏิรูป ผมหวังว่ากระทรวงศึกษาธิการจะเปลี่ยนท่านฟังครูให้มากกว่าคนที่ ๔ แห่ง ท่านอย่าไปหลงงานบรรจุแต่งตั้ง โอนย้าย เลื่อนขึ้นเงินเดือน สอบวินัย มันคือกับดัก คนเป็นรัฐมนตรีจะหลงตรงนั้นเลยคิดอะไรไม่ได้ฝากท่านเลยหวังว่าเราจะสามารถเปลี่ยนแปลงประเทศ เราจะสามารถสร้างประเทศด้วยการศึกษาขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้เวลาเกินไป ๖ นาทีเศษนะครับ ต่อไปท่านรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล

นายรณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กลุ่มอาชีพกสิกรรม) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม รณวริทธิ์ ปริยฉัตรตระกูล สมาชิกวุฒิสภา ในนามสมาชิกรัฐสภานะครับ นโยบายของรัฐบาลฉบับนี้ผมจะโฟกัสไปที่เรื่องของการเกษตรนะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านได้ยินเสียงหัวใจครูเดิน ตอนนี้ท่านมาได้ยินเสียงหัวใจชาวนาเดินบ้างนะครับ ท่านครับในนโยบายของท่านในข้อ ๕ จาก ๕.๓.๑ ถึง ๕.๓.๘ จะสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติคือเข็มทิศนำทาง คือเข็มทิศที่จะนำนาวาลำนี้ให้ไปรอดให้ชาวนาอย่างพวกผมอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีและมีกิน ขอชื่นชมว่ามันสอดคล้องกัน นโยบายรัฐบาลไปล้อกับยุทธศาสตร์ชาติ -----

ไปล๊อกกับแผนปฏิรูปประเทศ มันจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างต่อเนื่องกันไปได้ด้วยดี ผมก็อยากจะให้ท่านพลิกไปดูที่นโยบายเร่งด่วน มองไปที่ข้อที่ ๔ ในเรื่องของการช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม ทุกอย่างดีหมด แต่อยากจะเสนอแนะคณะรัฐมนตรีนิดหนึ่งว่า เมื่อนำนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับปฏิบัติที่เป็นราชการนั้นไม่ยากให้เกิดความซ้ำซ้อน ให้สอดคล้องซึ่งกันและกันให้เหมือนเล่นวิ่งผลัด คือส่งไม้ให้ถูกกัน ไม่ใช่แย่งไม้กัน ในความซ้ำซ้อนนั้นผมมีตัวอย่างความสำเร็จที่จะกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบ ให้ท่านประธานได้ทราบ ท่านประธานครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรจะทำหน้าที่ในการส่งเสริมการผลิต โดยใช้ระบบที่มีอยู่แล้ว ที่คืออยู่แล้วคือระบบแปลงใหญ่ การเกษตรแบบแปลงใหญ่เป็นการรวมเกษตรกร รวมเพื่อซื้อ รวมเพื่อต่อรอง รวมเพื่อขาย เพื่อที่จะต่อรองในเรื่องของการซื้อขายโดยผ่าน ศพก. หรือศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ซึ่งมี ๘๘๒ แห่งอยู่ทั่วประเทศ เขาพร้อมที่จะเป็นโรงเรียนชาวนา โรงเรียนเกษตรกรให้กับคนในพื้นที่ โดยผ่านกลไกของเกษตรกรต้นแบบ อาสาสมัครการเกษตรหรือออกม. เพื่อที่จะมุ่งสู่การลดต้นทุนการเพิ่มผลผลิต การเพิ่มคุณภาพ แล้วก็เพิ่มรายได้ในที่สุด และอย่างเป็นรูปธรรมด้วย ซึ่งจะเป็นการลดภาระที่รัฐจะต้องไปซับซิดิซ์ (Subsidize) เกษตรกร เกษตรกรอย่างพวกเราไม่แฮปปี้ (Happy) นะครับที่รัฐเอาเงินมาแจก แต่แจกมาก็ต้องรับไว้ นะครับ แต่ไม่แฮปปี้ (Happy) เลย เพราะเราอยากอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีกิน ย้ำนะครับท่านประธาน ผ่านมาทางกระทรวงอุตสาหกรรมนะครับ กระทรวงอุตสาหกรรมควรจะต้องส่งเสริมการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือที่เรียกกันว่าสร้างผลิตภาพ เป็นการแปรรูปทั้งในระดับปฐมภูมิและระดับทุติยภูมิ แล้วก็ไม่ได้แปรรูปเชิงเดียว จะต้องออกมาในรูปลักษณะของกลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์ หรือเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) ก็ได้ ซึ่งมีตัวอย่างความสำเร็จให้เห็นอยู่ทั่วไป แล้วให้เขาได้ก้าวสู่การเป็นบริษัทจำกัด เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งตรงนี้เกษตรกรเมื่อรวมตัวกันเป็นบริษัทเอง นี่มันเป็น ซีเอสอาร์ (CSR) เป็นธุรกิจเพื่อสังคม แล้วก็เป็นอย่างที่ให้เห็น แล้วก็ประสบความสำเร็จที่ไม่อยากให้วางมืออยากให้ต่อเนื่องไปดังที่ผมได้กราบเรียนท่านไว้แล้วตอนต้น นั่นก็คือว่ากองทุนพัฒนา เอสเอ็มอี (SMEs) ตามแนวพระราชรัฐ ทำให้กลุ่มเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนหรือคลัสเตอร์ (Cluster) ในแต่ละแห่ง สร้างโรงงานเพื่อที่จะแปรรูปสินค้าของตัวเอง ได้มามากมายก่ายกอง ในกลุ่มที่ผมทำอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เราก็ได้โรงสีมา ๑๐๐ ต้นต่อวัน

ได้โรงงานสกัดน้ำมันรำข้าวมา ซึ่งตรงนี้เป็น การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม มันจะส่งผล ต่อเกษตรกรที่เขาเป็นสมาชิกแปลงใหญ่ ที่เขาเป็นสมาชิกของสหกรณ์ ให้เขาขายผลผลิต ทาง การเกษตรได้ดีขึ้น พวกผมไม่สนว่าตอนนี้ข้าวหอมมะลิในท้องตลาดจะราคาเท่าไร เพราะข้าวหอมมะลิที่สหกรณ์ของเราซื้อไว้ก็คือว่าตันละ ๑๙,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จะเห็นว่า ท่านไม่ต้องมาซับซิดี้ (Subsidize) เลย ถ้าทำกลไกเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์

นอกจากนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมครับ ฝากท่านว่าการเพิ่มผลิตภาพ คือการเพิ่มคุณภาพและมาตรฐาน มาตรฐานในเรื่องของอาหารที่เกิดจากการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น จีเอ็มพี (GMP) เอชเอซีซีพี (HACCP) บีอาร์ซี (BRC) ฮาลาล (Halal) หรือ ไอเอฟเอส (IFS) ส่วนนี้สถาบันอาหารเขามีองค์ความรู้ เล่นให้มันสอดคล้องกัน

ผ่านไปที่กระทรวงพาณิชย์ครับ กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่สร้างศักยภาพ ในการแข่งขันของสินค้าเกษตร เกือบกันมาหลายรอบว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่มีหน้าที่ มาประเมินมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ท่านประธานครับ ผมได้ทบทเวลาต่อมาเช่นเดียวกัน ผมจะใช้บอกไม่เกิน ๓ นาทีครับ ท่านครับ คือการสร้างศักยภาพของสินค้าเกษตร เพื่อการแข่งขัน คือการประเมินมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ ไม่ว่าจะเป็น อียู ออร์แกนิก (EU Organic) เอ็นโอพี (NOP) ของยูเอสดีเอ ออร์แกนิก (USDA Organic) ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือแจส (JAS) ของประเทศญี่ปุ่น เป็นหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ โดยตรงที่จะต้องทำ เพราะว่าเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างศักยภาพในการแข่งขันในตัว สินค้า ตลอดจนการให้เข้าถึงตลาดโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดส่งออก -----

เพื่อที่จะให้หลุดพ้นวงจรที่เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรที่เป็นสหกรณ์หรือศูนย์ข้าวชุมชนที่ต้องไปห้อยไปแขวนอยู่กับสมาคมผู้ส่งออก ไม่ใช่ไม่ดีนะครับ เป็นสิ่งที่ดี แต่นั่นหมายความว่า เป็นการสร้างศักยภาพขององค์กรเกษตรกรไปในตัวด้วย และที่สำคัญที่สุดในนโยบายเร่งด่วนข้อนี้ท่านพูดถึงเรื่องการบริหารจัดการน้ำ ผมขอใช้เวลาอันน้อยนิดเกี่ยวกับเรื่องนี่ก็คือธนาคารน้ำใต้ดิน ทำไมน้ำถึงท่วม น้ำที่มันท่วมเพราะว่าน้ำมันเยอะเกินไปแล้วไม่มีที่จัดเก็บนะครับ แก้มลิงที่วางอยู่บนผิวดินอัตราการระเหยมันสูง เพราะฉะนั้นถ้าเอาแก้มลิงลงไปไว้ข้างล่าง เจาะลงไปให้พื้นชั้นดินเหนียว ให้ไปถึงชั้นกรวดหรือชั้นหินผุ ซึ่งเป็นชั้นกรองน้ำเป็นอย่างดี แล้วเก็บซับน้ำลงไปไว้ในชั้นน้ำบาดาล น้ำมาเท่าไรเก็บลงไปไว้ข้างล่างให้หมดพอตกหน้าแล้งในวันที่เราไม่มีน้ำ ท่านประธานครับน้ำต้นทุนของประเทศไทยมีน้ำจากฟ้าเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราต้องเอาน้ำจากฟ้ามาเก็บลงไว้ข้างล่าง แล้วดึงขึ้นมาใช้ในหน้าแล้งผ่านระบบบาดาล จะสูบโดยโซลาร์เซลล์ (Solar cell) หรือสูบโดยใช้พลังงานไฟฟ้าก็แล้วแต่ ซึ่งโมเดล (Model) ตัวนี้เป็นโมเดล (Model) ที่สามารถใช้ได้

อีกประการหนึ่ง เป็นพระราชดำริของพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ นั่นก็คือเรื่องของอ่างพวง อย่าไปทำไว้อ่างเดียว ทำกระจายไปเป็นรายทาง เก็บไว้ เก็บไว้ เก็บไว้แล้วได้กันอ่างนั้นก็ทำธนาคารน้ำใต้ดินไว้ ปัญหา น้ำแล้งบ้านเราจะไม่มี ที่บ้านผมจะประชุมกันวันที่ ๓๑ นี้ แล้วก็ผลักดันเรื่องนี้ กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ เราผลักดันเรื่องนี้ไปให้ท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขาได้ทำ เขามีงบเหลือจ่าย เขามีงบประมาณที่สามารถจ่ายขาดได้บางส่วน ให้เขาเอามาทำ เรากระจายบทบาทตรงนี้ไปที่ท้องถิ่น เพราะคนที่รู้เรื่องของคนในพื้นที่คือคนในพื้นที่เองนะครับ กราบเรียนท่านประธานว่า ในตลอดชีวิตของผมทำอาชีพเกษตรกร มีอยู่ช่วงหนึ่งของชีวิตผมไปรับราชการครู ขอตะเฆ่เรื่องการศึกษาหนึ่ง สุดท้ายคือก่อนที่ผมจะมาเป็นเกษตรกรเต็มตัว ผมทำงาน กศน. ผมเป็นผู้อำนวยการอำเภอ ผากระสันว่ากระทรวงศึกษาธิการครับ กศน. เป็นการจัดการศึกษาระบบหนึ่งของประเทศไทยนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามพี่ดวงพูดถึงเรื่องของการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบวันนี้นับวันแต่จะเจริญเติบโต เพราะว่าการศึกษาในระบบนั้นเริ่มที่จะไม่ประสบความสำเร็จ คนออกจากโรงเรียนกลางคันแล้วมาอยู่กับ กศน. เป็นการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย แต่วันนี้ไปเป็นมุมเล็ก ๆ ชอกเล็ก ๆ อยู่ที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พยายามมีการร่าง พ.ร.บ. กศน.

มาแล้วหลายครั้งไม่ประสบความสำเร็จ ครั้งนี้รัฐบาลนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ชุดนี้ทั้ง ๓ ท่าน ให้เขาเป็นแท่งหนึ่ง ให้เขาได้สร้างสรรค์คนวัยทำงาน ให้เขาได้สร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษานอกระบบ แล้วประเทศไทยจะมีคนดีมีคุณภาพครับ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้เวลาไปเกือบ ๔ นาทีนะครับ ต่อไปเริ่มใหม่ที่พรรคร่วมฝ่ายค้านรวม ๓ ท่านนะครับ ท่านแรก ท่านมนูญ สิวาภิรมย์รัตน์ ๑๐ นาที ท่านที่ ๒ ท่านคมเดช ไชยสีความมงคล ๑๐ นาที ได้รับอนุญาตให้ฉายเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) นะครับ ท่านที่ ๓ ท่านณัฐวุฒิ บัวประทุม ๑๐ นาที เช่นกัน ตามลำดับดังนี้ครับ เชิญครับ

นายมนูญ สิวาภิรมย์รัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพนะครับ ผม นายมนูญ สิวาภิรมย์รัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเศรษฐกิจใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอแสดงข้อคิดเห็นในนโยบายหลักที่ ๕ เรื่องการสนับสนุนให้เกิดโครงสร้างตลาดไฟฟ้ารูปแบบใหม่ ท่านประธานครับ ท่านทราบไหมครับว่าตลาดการซื้อขายพลังงานไฟฟ้าของไทยเป็นแบบใด ตลาดซื้อขายพลังงานไฟฟ้าของไทยยังเป็นรูปแบบ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ ที่เรียกว่า เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Enhanced Single Buyer) คืออะไร ก็คือตลาดซื้อขายไฟฟ้าแบบผู้ซื้อไฟฟ้ารายเดียว ในเมืองไทยคือใคร -----

ตรงนี้ก็คือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือที่เราเรียกกันย่อ ๆ ว่า อีเกต (EGAT) ท่านประธานครับ ที่ผ่านมามีขออนุญาตขึ้นชม อีเกต (EGAT) ว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด อีเกต (EGAT) เป็นหน่วยงานที่รักษาเสถียรภาพพลังงานไฟฟ้าของประเทศมาโดยตลอด แต่อย่างไรก็ตามการซื้อไฟฟ้าของ อีเกต (EGAT) หลายโครงการที่ อีเกต (EGAT) มีหน้าที่รับซื้อไฟฟ้า ทำตามนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น อีเกต (EGAT) ไม่สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการรับซื้อพลังงานไฟฟ้าได้ ท่านประธานทราบไหมครับว่าหน่วยงานระดับโลกอย่างธนาคารโลก หรือที่เรารู้จักกันก็คือ เวิลด์แบงก์ (World Bank) มีการเตือนกันมาตลอดถึงการใช้โมเดล เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Model Enhance Single Buyer) ที่ยาวนานเกินไป โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งในรายงานดังกล่าวมีการกล่าวอ้างถึงประเทศไทย ท่านประธานทราบไหมครับว่าทำไมธนาคารโลกถึงออกรายงานเตือนการใช้โมเดล เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Model Enhance Single Buyer) ที่ยาวนานเกินไป สาเหตุที่การใช้โมเดล เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Model Enhance Single Buyer) ที่นานเกินไป เพราะว่าโมเดล (Model) นี้ไม่สามารถที่ทำให้เกิดการแข่งขันด้านตลาดไฟฟ้าที่เพียงพอ ตรงนี้คนภายนอกส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าตลาดไฟฟ้าของเมืองไทยมีการแข่งขัน เพราะว่ามีเกิดขึ้นของผู้ประกอบการไฟฟ้าอิสระ หรือที่เราเรียกกันว่า ไอพีพี (IPP) แต่จริง ๆ แล้วการแข่งขันที่เกิดขึ้นมีอยู่ในวงที่จำกัดมากหรือบางทีก็มีการจัดฉากขึ้น สุดท้ายเวิลด์แบงก์ (World Bank) ระบุว่า การใช้โมเดล เอนฮานซ์ ซิงเกิล บายเออร์ (Model Enhance Single Buyer) นานเกินไป สุดท้ายจะนำไปสู่ปัญหาเรื่องธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ ถ้าท่านประธานถามว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นหรือยังในประเทศไทย เมื่อไม่นานมานี้มีรายงานข่าวเกิดขึ้นกับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแห่งหนึ่งที่มีกำลังการผลิต ๗๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งกำลังการผลิต ๗๐๐ เมกะวัตต์ ดังกล่าวหมดอายุลง ในหลักการแล้วก็จะมีการให้โรงไฟฟ้าเดิมมีการทำการก่อสร้างเพื่อทดแทนกำลังการผลิตที่ขาดหายไป แต่มันเกิดอะไรขึ้น ท่านประธานทราบไหมครับว่าท่านผู้อนุญาตอาจจะเคยชินกับรายการโปรโมชั่น (Promotion) ต่าง ๆ ของร้านค้าที่มีรายการส่งเสริมการขายซื้อ ๑ แถม ๑ ซึ่งตรงนี้ภรรยาผมพอเจอปั๊บชอบมากต้องซื้อให้ได้เลย สุดท้ายโครงการนี้เกิดอะไรขึ้นครับท่านประธาน โครงการนี้โรงไฟฟ้าเดิมได้รับการอนุญาตให้ก่อสร้างหน่วยผลิตเพื่อทดแทนกำลังผลิตไฟฟ้าที่หมดอายุลง ๗๐๐ เมกะวัตต์

แต่มีโปรโมชั่น (Promotion) แถมให้ แถมให้ผลิตเพิ่มอีก ๗๐๐ เมกะวัตต์ รวมเป็น ๑,๔๐๐ เมกะวัตต์ ผมได้คุยกับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ก็ได้แต่นั่ง ตาปริบ ๆ ว่า เอ๊ะ จริง ๆ แล้วมันหมดแค่ ๗๐๐ เมกะวัตต์ แล้วที่เพิ่มมาอีก ๗๐๐ เมกะวัตต์ ท่านได้แต่โอดมา เขากำลังการผลิตส่วนนี้มาประมูลให้เกิดการแข่งขันจริง ๆ จะดีกว่าไหม

การที่รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างแพลตฟอร์ม (Platform) ตลาดกลางซื้อขายพลังงานไฟฟ้า อันนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ก็คือจริง ๆ แล้วอย่างที่เรียนให้ทราบนะครับว่า เอนฮานส์ ซิงเกอร์ บายเออร์ (Enhanced Singer Buyer) หรือผู้ซื้อไฟฟ้ารายเดียว มันน่าจะตกยุคไปแล้วนะครับ จริง ๆ เมืองไทยจะต้องก้าวสู่การแข่งขันในลักษณะที่เป็น ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ โฮล์เซล (Wholesale) หรือรีเทล คอมเพทิชัน (Retail Competition) นะครับ ซึ่งตัวนี้จะเป็นโมเดล (Model) ที่มาทดแทนตลาดซื้อขายไฟฟ้าแบบผู้ซื้อรายเดียว ถ้าทุกท่านถามว่าแล้วตรงนี้นมันเกี่ยวอะไรกัน ผมขอให้ท่านประธานนึกถึง ตอนที่เวลาทุกท่านจะติดอินเทอร์เน็ตที่บ้านนะครับ ทุกท่านมีทางเลือกกว่าจะเลือกใช้ อินเทอร์เน็ต เลือกซื้อผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ต รายใดถ้าใครมีโปรโมชั่น (Promotion) ดี ๆ สัญญาณแรงและเร็ว ส่วนใหญ่ทุกท่านก็จะเลือกผู้ประกอบการรายนั้น อันนี้ก็เหมือนกัน เรามาดูในแง่ของพลังงานไฟฟ้า ในหลาย ๆ ประเทศผู้ใช้ไฟฟ้าสามารถเลือกได้ว่าจะซื้อ หรือติดตั้งไฟฟ้ากับผู้ประกอบการรายใดนะครับ สุดท้ายสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือผลประโยชน์ ก็จะตกอยู่กับประชาชนและประเทศชาตินะครับ การก้าวข้ามจากตลาดไฟฟ้าจากผู้ซื้อ เพียงรายเดียวสู่การแข่งขันที่แท้จริงไม่มีปัญหาด้านกฎหมายนะครับท่าน พระราชบัญญัติ ประกอบกิจการพลังงานฉบับปัจจุบันสนับสนุนให้เกิดโมเดล (Model) การแข่งขันได้อยู่แล้ว แต่สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือแนวคิดของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ถ้าทางรัฐบาลสามารถปฏิรูปแนวคิด ของผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านพลังงานได้ ซึ่งผมเข้าใจว่าทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ท่านใหม่ท่านเปิดกว้าง ผมคิดว่าถ้าท่านช่วยผลักดัน ผมว่าโมเดล (Model) นี้ไปได้แน่นอนนะครับ ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่เปิดโอกาสให้ชุมชนและประชาชน มีส่วนร่วมในการผลิตและบริหารจัดการพลังงานนะครับ นโยบายฟังดูดีครับ แต่ในทางปฏิบัติ ท่านทราบหรือไม่ว่าผู้ประกอบการที่จะทำโรงไฟฟ้าขอใบอนุญาต ๓ ใบนะครับ ใบแรก ใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงาน ใบอนุญาตที่ ๒ ใบอนุญาตผลิตพลังงานควบคุม ใบอนุญาตที่ ๓ ใบ ร.ง. ๔ ใบประกอบกิจการโรงงาน ซ้ำซ้อนกันมากนะครับ

ใบอนุญาตแรก ใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงาน เป็นผลมาจากการออก พระราชบัญญัติประกอบกิจการพลังงานที่มีความหวังดี ต้องการให้การประกอบกิจการ พลังงานของประเทศมีความเป็นเอกเทศและคล่องตัวนะครับ แต่เนื่องจาก พ.ร.บ. อันนี้

เป็นกฎหมายใหม่เมื่อเทียบกับกฎหมายฉบับอื่นนะครับ ฉะนั้นผู้ร่างก็ไม่อยากที่จะไปทะเลาะ
กับหน่วยงานอื่น จึงไม่มีการไปออกกฎหมายเพื่อยกเลิกใบอนุญาตของหน่วยงานอื่น มิฉะนั้น
พ.ร.บ. ของตัวเองก็อาจจะไม่สามารถคลอดได้นะครับ ถ้าท่านประธานไปสอบถามผู้ประกอบการ
กิจการพลังงานว่าแล้วในบรรดาใบอนุญาตทั้งหมดควรมีใบใด คำตอบทุกท่าน
ตอบเหมือนกันหมดว่าต้องการแค่ใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงาน ถ้าท่านประธานถามว่า
ใบอนุญาตอื่นไม่มีความสำคัญหรืออย่างไร จริง ๆ ใบอนุญาตอื่นสำคัญนะครับ
แต่ข้อมูลต่าง ๆ จริง ๆ มันอยู่ในใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงานอยู่แล้ว สำนักงาน
คณะกรรมการกิจการพลังงานเอาอยู่ในเรื่องการกำกับดูแล ที่ผ่านมามีการทำ เอ็มโอยู (MOU)
ระหว่างหน่วยงานในกระทรวงพลังงานกับกระทรวงอุตสาหกรรม ก็ตามระบบราชการนะครับ
เวิร์ก (Work) บ้าง ไม่เวิร์ก (Work) บ้าง ถ้ารัฐบาลต้องการช่วยผู้ประกอบการพลังงาน
จริง ๆ ยกเลิกเถอะครับ ใบอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่เกี่ยวข้อง -----

อนุญาตให้ผู้ประกอบการกิจการพลังงานขอใบอนุญาตเดียว ก็คือใบอนุญาตประกอบการกิจการพลังงาน
สุดท้ายผมขอให้ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน แล้วก็ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมช่วยกันผลักดันดูแลเรื่องขั้นตอนการขอใบอนุญาต
ที่ซ้ำซ้อน ลดขั้นตอนลง ลดใบอนุญาตลง เพื่อผลประโยชน์ของประเทศ เพิ่มการแข่งขัน
ด้านการพลังงานให้กับผู้ประกอบการ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
เป็นท่านคมเดช ไชยสีวามงคล พอดีผมมีเรื่องเกี่ยวกับภาพประกอบการอภิปรายที่เป็น
เพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ที่ขออนุญาต ปรากฏว่าท่านประธานรัฐสภา คือ
ท่านชวน หลีกภัย ได้อนุญาตเฉพาะภาพที่ ๑ ภาพเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำ อีก ๒ ภาพ
ท่านไม่อนุญาตนะครับ

นายคมเดช ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : อันนี้ถูก
เรียบร้อยนะครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ภาพนี้
ถูกต้องครับ

นายคมเดช ไชยสีวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คมเดช ไชยสีวามงคล ส.ส. กาฬสินธุ์ เขต ๓ สมาชิก
รัฐสภา ผมใช้มาตรา ๑๖๒ การอภิปราย ใช้มาตรา ๗๕ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒๗๙ มาตรา
๑๖ หมวด ๑ บทเฉพาะกาล ใช้มาตรา ๔๒ นโยบายเร่งด่วนในข้อ ๑๒ เกี่ยวกับกฎหมาย
เพิ่มเติมแก้ไขรัฐธรรมนูญ ใช้ข้อ ๒.๕ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ใช้ข้อ ๕.๑๓ การปฏิรูป
โครงสร้างรายได้เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีและรายได้ และปัญหาหนี้สินของพี่น้องประชาชน
ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา
และท่านประวิตร วงษ์สุวรรณ ในฐานะที่ท่านเคยไปเยี่ยมจังหวัดกาฬสินธุ์ และมีความหวังดี
ที่จะทำให้จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจังหวัดตัวอย่าง คือจังหวัดกาฬสินธุ์โมเดล (Model)
ผลที่ออกมาอย่างนี้ท่านประธานครับ จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มียาบ้ามากที่สุด
ในประเทศไทย ยาบ้ามากที่สุดในประเทศไทย ในการบริหารจัดการของท่าน ทำไมผมถึงพูด
เรื่องนี้สิน เรื่องภาษี เรื่องการจัดเก็บภาษี เรื่องการจัดเก็บรายได้ เรื่องภาคเกษตรกรรม
เรื่อง จีดีพี (GDP) เรื่องหนี้สาธารณะ หนี้ครัวเรือนรายได้ต่อหัวต่อคน กราบเรียนท่านสมคิดด้วย

ที่ท่านพูดเมื่อวานนี้เรียนตรง ๆ เลยว่า มันเป็นไปได้เลยที่ท่านวางโครงสร้างพื้นฐาน
ของประเทศไทยถึง ๕ ปีด้วยกัน และผลออกมาว่ามีคนจน ๑๔.๕ ล้านคน ท่านนับลูกเขา
หรือเปล่า ๑๔.๕ ล้านคน ลูกบวกอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ คน สรุปแล้วมีคนจนครึ่งประเทศ
นี้หรือครับผลงานของท่าน มันเป็นไปได้เลย หมดทรัพย์หมดสิน ท่านประธาน ทำไมผมถึง
พูดเรื่องยาบ้า มันโยงกันอย่างไร ช่วงก่อนเลือกตั้งผมได้ยินข่าว ไม่ทราบว่ากฎหมายตัวนี้
ยังอยู่หรือไม่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีข่าวจะเก็บภาษีหมาและภาษีแมว
ต้องขอโทษท่านประธานด้วย จะเก็บภาษีหมาและภาษีแมว ขึ้นภาษีทุกตัว เหล้า บุหรี่
ขึ้นหมดเลย หวาน มัน เค็มขึ้นหมดเลย ออนไลน์ขึ้นหมดเลย ขึ้นทุกตัวครับ อันนี้คือผล
การบริหารจัดการ น้ำมัน สมัยท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เก็บเงินกองทุนประมาณ
๐.๔๕ บาท สมัยท่านเก็บ ๕ บาท -----

ผลทำไมมันออกมาอย่างนั้นท่านครับ ผลที่ออกมาคือความล้มเหลวที่เกิดขึ้นทั้งหมด ประเทศพม่าถ้าเปรียบเทียบ ๙ ประเทศ รอบประเทศไทยเรา ประเทศพม่าน้ำมัน ๒๐ บาท ประเทศมาเลเซีย ๒๑ บาท ประเทศไทย ๒๗ บาท หนี้สาธารณะ ๗. .. ล้านล้านบาท ท่านใช้เงินไป ๑๗ ล้านบาท ผลปรากฏว่ามีคนจนเต็มประเทศ กำลังซื้อหดหายไปทั้งหมด ภาคธุรกิจเจ๊งระนาว ทำไม่ครับ กำลังซื้อไม่มี กำลังซื้อไม่มี ท่านหวังดีแต่ประสงค์ร้าย แนวทางแนวคิดของท่านไม่เป็นระบบ ไม่เป็นองค์ภาพพ แนวทางต่าง ๆ ไม่ว่าบัตรสวัสดิการ และหรือที่ท่านดำเนินการมา โดยเฉพาะในช่วงแรกท่านใช้เงินเป็นแสนล้านและผลที่ออกมา ผมเปรียบเทียบว่ามันเป็นคล้าย ๆ เป็นคุปอง ท่านสมคิด เพราะว่าท่านไม่ให้จ่ายเงิน ในเมื่อท่านทำเป็นลักษณะเป็นคุปอง นี่เขาเอาไปแลกเงินทั้งหมด เอาไปแลกสินค้าทั้งหมด สินค้าต่าง ๆ ปรากฏว่าเจ้าสัวรายกันเป็นแถบครับพี่น้องครับ ท่านประธานเจ้าสัวรายกันเป็นแถบที่ผมอ้างมานี้มี ๕ บริษัทเจ้าสัวด้วยกัน อันนี้เป็นข้อมูลที่ผ่านเดอะเนชั่น มาแล้วทั้งหมด ซีพี จาก ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๕ ปีเป็น ๙๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เซ็นทรัลจาก ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ขึ้นเป็น ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระทบแดงจาก ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เปียร์สิงห์ เปียร์ช้าง ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท คิง เพาเวอร์จาก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นเป็น ๑๒๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท มันเกิดขึ้นได้อย่างไรท่านประธาน ชาวบ้านเจ๊งเรียบริยหมด สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากผมเป็น ส.ส. ปรากฏว่าชาวบ้านมาหา ถูกยึดทรัพย์ขายทอดตลาด ผมเช็ค (Check) ข้อมูลรายละเอียดดู ปรากฏว่า ในยุคที่ท่านเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจปรากฏว่าท่านเปิดฟิโก โมโน ดอกเบี้ย ๑๓๖ บาทต่อปี สภาพคล่องไม่มี สถาบันการเงินไม่กล้าปล่อยเงินกู้ ทำไม่ครับ กลัวเจ๊ง เพราะว่ามี การปฏิวัติรัฐประหาร ผมมองดูนะท่านประธานครับ ผมมองดูนี้ถ้าเช็ค (Check) ประวัติท่านสมคิด ผมดูคล้าย ๆ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ผมดูท่านประยุทธ์คล้าย ๆ ว่าเป็นเครื่องมือ ผมดูท่านสมคิดเป็นตัวแทนของกลุ่มทุนทั้งหมดของประเทศ ช่วง ๑๐ ปีที่ท่านหายไป ท่านไปสะสมอะไรต่าง ๆ ไว้มากมาย แล้วโผล่ออกมาทีเดียว แต่ปรากฏว่า ประสพการณ์ของท่าน ผมคิดว่ามันไม่ถึง มันเหมือนมวยสมัครเล่น ผมไม่ให้ความเชื่อถือท่าน หลังจากที่มาเป็นรัฐบาลอีกรอบหนึ่ง ผมมีความขยะแขยงที่สุด เพราะว่าท่านไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาต
เตือนครับ ขออนุญาตเตือนท่านใช้วาจาเสียดสีนะครับ

นายคมเดช ไชยศิวิมมงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ครับ
ขอโทษครับ ไม่เป็นไร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านได้
กล่าวพอสมควรแล้ว เข้าใจแล้วนะครับ

นายคมเดช ไชยศิวิมมงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : เข้าใจ
อย่างนี้ครับผมว่าจะเปรียบเทียบว่ารัฐบาลนี้เป็นคล้าย ๆ รัฐบาลกึ่งก็

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านก็ยัง
เสียดสีนะครับ มีผู้ประท้วงแล้วคือท่านยังเดินหน้าอยู่อีกนะครับ ผมบอกแล้วว่าภาพ
ท่านประธานรัฐสภาก็ไม่อนุญาตให้ใช้แล้วนะครับ

นายคมเดช ไชยศิวิมมงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ครับ
ใช้อยู่ครับ ผมก็แปลความต่าง ๆ ให้แล้วครับ

(ศาสตราจารย์ณัฏฐผล ภิญโญสินวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง
เชิญครับ

ศาสตราจารย์ณัฏฐผล ภิญโญสินวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชี
รายชื่อ) : ดิฉัน ศาสตราจารย์ณัฏฐผล ภิญโญสินวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ขอประท้วงท่านประธานค่ะ ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ที่ปล่อยให้
ผู้อภิปรายใช้คำ หลายคำนั้นคะที่เป็นวาจาทั้งเสียดสี ให้ร้าย ถากถาง ขอให้เขาถอนคำพูด
ทั้งหมดด้วยคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยครับ เขาเพิ่งเริ่มแล้วผมก็ห้ามทันที ต่อไปนี้ห้ามพูดเสียสื้อยคำอย่างนั้น ทุกคนเข้าใจอยู่แล้ว ท่านอย่าฝ่าฝืนต่อไปเลยนะครับ

นายคมเดช ไชยศิริมงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ได้รับความไม่เป็นไรท่านประธาน ผมขอถอนในส่วน ๆ นี้ ผมจะอธิบายให้ฟังละเอียดว่าการเป็นหนี้เป็นสิน แล้วภาวะที่ล้มเหลวของการบริหารของรัฐบาลทำไมลามไปถึงยาบ้า อดีตนายกรัฐมนตรีูปบริหารจัดการก่อนมีการปฏิวัติ ราคาข้าว มัน อ้อย ยางเป็นราคาทุกตัว อ้อย ๑,๒๐๐ บาท ยาง ๘๐ บาท มันสำปะหลัง ๓ บาท ข้าวหมิ่นกว่าบาท มันเป็นกำลังซื้อท่านประธาน พักชำระหนี้เกษตรกรเป็นหลักการบริหารจัดการ ท่านรู้หรือไม่ว่าการที่เราขึ้นราคาข้าว มัน อ้อย ยาง แรงงานมันบวกเข้ามา เงิน ๓๐๐ บาท ถ้าอ้อย ๑,๒๐๐ บาท วันเดียวได้แล้วครับ เขาจ้างกันไปตัดอ้อยวันเดียวได้ โดยเฉพาะทางภาคกลาง ถ้าราคาสินค้าเกษตรราคาดี ภาคกลางเขาเหมาคร้วไปเลยครับ เดือนหนึ่งเขาสามารถหาเงินได้ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท ๒-๓ คน ตกวันละ ๓๐๐ บาท ตกวันละ ๑,๐๐๐ บาท กำลังซื้อมันเกิด ปากท้องมันไปได้ หนี้สินไปได้ กำลังซื้อมันไปได้ ในเมื่อมันอยู่ในมุมที่ตรงกันข้ามในการบริหารจัดการหนี้สิน มากขนาดนี้ ปรากฏว่า เอสเอ็มอี (SMEs) พังทั้งระบบครับ พอ เอสเอ็มอี (SMEs) พังทั้งระบบ ปรากฏว่าภาคอุตสาหกรรมไปไม่ได้ กำลังการผลิตไม่มี ตัดแรงงาน แรงงาน โอที (OT) ถูกตัดหมด เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการ ท่านประธานต้องทำให้เกษตรกรขึ้นราคา แรงงานจะไปได้ ปากท้องไปได้ หนี้สินไปได้ ภาค เอสเอ็มอี (SMEs) ไปได้ ภาคอุตสาหกรรม ไปได้ ส่งผลการเก็บภาษีอากรย้อนมาพัฒนาบ้านเมือง ไม่ใช่กู้แล้วกู้อีก ปีนี้ก็ได้ยืมว่า ๓.๓ แสดงว่าต้องกู้อีก ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ย้อนหลังไปกู้หมดเลยครับ ๕๐๐,๐๐๐ ๔๐๐,๐๐๐ ๓๐๐,๐๐๐ ผมดูตัวเลข ท่านไม่ต้องยืมหรอกครับ ผมมีธนาคารเก่า แล้วตระกูลเป็นเจ้าของ ตลาดด้วย ผมรู้ข้อมูลทั้งหมด ท่านโกหกได้แต่คนที่ไม่รู้แค่นั้นเอง สำหรับผมไม่ให้ความไว้วางใจครับ และขอตั้งคณะรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลกึ่งก็อครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมาอีกแล้ว ไม่ใช่เรื่องของการไม่ไว้วางใจ แล้วรัฐบาลกึ่งก็อทท่านต้องถอนนะครับ ผมสั่งแล้วนะครับ

นายคมเดช ไชยศิริมงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ถอนครับ ไม่เป็นไรครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : รัฐบาล
ก็ถือ ถอนนะครับ จบแล้วครับ ต่อไปท่านสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ๑๐ นาที เชิญครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา มีเวลาน้อยนะครับ ผมไม่อารัมภบท
หนังสือของท่านในนโยบายนั้นบอกว่าเราจะต้องอยู่กับยุทธศาสตร์ชาติอีก ๒๐ ปี
แต่ผมดูแล้วยุทธศาสตร์ชาติแทนที่จะทำให้ประเทศเจริญกลับทำให้ถอยหลัง เพราะมีอะไร
หลาย ๆ อย่างเป็นอุปสรรคในการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลไหน แม้กระทั่งรัฐบาลนี้ เรากำลัง
จะดูว่าท่านจะทำตามยุทธศาสตร์ชาติหรือไม่ เพราะว่าเดี๋ยวนี้เทคโนโลยีมันไปเร็วมาก -----

ดิจิทัลอีกไม่กี่ปีอาจจะล้าหลังแล้ว เมื่อก่อน ๓ จี (3G) ๔ จี (4G) โอไอโอ เดียวนี้ ๕ จี (5G) เข้ามาแล้ว ๖ จี (6G) ๗ จี (7G) กำลังจะมา ถ้าเรายังอยู่ที่เดิมอีก ๒๐ ปี เราก็เตรียมตัวให้ลูกหลานไปทำงานที่ประเทศเมียนมาร์ได้แล้วครับ ก็คงไม่พุดมากกว่านี้นะครับ พุดถึงเรื่องความเหลื่อมล้ำนะครับ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับ เดี่ยวจะค่อย ๆ อธิบายเรื่องของความเหลื่อมล้ำ พุดถึงเรื่องความมั่นคง ก็มีคนเขาวิจารณ์ว่าเป็นการจัดฉากให้คนทะเลาะกัน เพื่อที่เป็นเหตุในการที่จะยึดอำนาจ ช่วยคิดดูนะครับว่าจริงหรือไม่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มันย้อนไปถึงโน่นแล้ว มันไม่ใช่เรื่องตามข้อ ๑๐๘ นะครับ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : สำหรับเรื่องของการยืนอยู่ในประชาคมโลก ไม่ใช่รัฐบาลเป็นหลักนะครับ ต้องอยู่ที่พลเมืองของประเทศมีส่วนร่วม เป้าหมายการให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในศตวรรษที่ ๒๑ ต้องเป็นนโยบาย และมีนโยบาย ๑๒ ด้าน ผมอยากจะทราบว่าหากทำไม่สำเร็จใครจะรับผิดชอบ เพราะเวลาที่ผ่านไปเสียเวลาไปเหมือนกับที่ยึดอำนาจผ่านมาแล้ว โดยอ้างปัญหาความขัดแย้ง การหมิ่นสถาบัน การคอร์รัปชัน และอื่น ๆ แต่ว่าที่ผ่านไปแล้วเป็นอย่างไรครับ แก้ได้ไหม เหมือนเดิมไหม หนักกว่าเดิม พุดถึงเรื่องความปลอดภัย ความมั่นคงกับอธิปไตยของประเทศนะครับ ภัยคุกคามในปัจจุบันนั้นไม่ใช่การบุกรุกชายแดนแล้วใช้รถถัง ปืนใหญ่ เรือดำน้ำไปปราบ แต่มันเป็นปัญหาเรื่องของเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจ ถ้าคนไม่มีจะกิน คนลำบากยากจน ความมั่นคงไม่มีครับ ฉะนั้นต้องเน้นเรื่องเศรษฐกิจนะครับ เดี่ยวนี้สงครามเขาเรียกว่าสงครามการค้าและเศรษฐกิจ ท่านทราบไหมครับว่าประเทศไทยตอนนี้กำลังถูกบุกรุกเรื่องอธิปไตย ท่านอาจจะไม่รู้ ทุกวันนี้มีคนต่างชาติ ผมไม่ใช่หมายความว่าความแรงงานนะครับ คนเข้ามาทำมาหากินมาทำธุรกิจเต็มไปหมด ผมว่าอาจจะจะเป็นล้านคนแล้ว ตั้งแต่ธุรกิจเล็กจนโปรเจกต์ (Project) ใหญ่ ๆ ตั้งแต่ค้าขายในตลาด ร้านค้า คนจีนมากันเพียบ ผมก็ลูกคนจีนนะครับ หลานคนจีน แต่คนจีนรุ่นนี้ไม่เหมือนสมัยรุ่นก่อน เขาหนีความยากลำบากเข้ามาอาศัยประเทศไทย แล้วเขารักประเทศไทย แต่เดี๋ยวนี้เขามาลงทุน มาหาเงินแล้วก็กลับประเทศ เอาเงินส่งกลับประเทศ เต็มไปหมด ตลาดไท เดี่ยวนี้ท่านไปดูมีแต่คนจีนทั้งนั้นขาย จังหวัดระยอง จังหวัดตราด

แถวจังหวัดปราจีนบุรีแถวนั้นสวนผลไม้ถูกคนจีนครอบงำไปหมดแล้ว ทำไมราคาของผลไม้ถึงตกต่ำ เพราะว่าเขาเอากองทัพนมมาทำล้ง ซื้อเหมา ตอนแรก ๆ ก็ซื้อแพง ๆ คนไทยสู้ไม่ได้ก็เจ๊งไป พอคนไทยเจ๊งหมดเขาก็ครอบงำแล้วก็กดราคาชาวสวน -----

ทุเรียนก็เหมือนกันนะครับตอนนี้ราคาดี ท่านลองดูครับอีกไม่กี่ปีทุเรียนก็จะแย่ ฉะนั้น
เรื่องของปัญหาเศรษฐกิจนั้นสำคัญว่า สำคัญมากด้วยนะครับ ฉะนั้นคำว่าอธิปไตยนั้น
ก็ไม่ใช่อาณาเขตประเทศไทย เพราะเดี๋ยวนี้ที่เขาเรียกว่ามันไม่มีพรมแดนแล้ว คนต่างชาติ
เข้ามา คนของเราไปลงทุนต่างประเทศ ฉะนั้นท่านต้องระวัง ต้องดูนะครับว่ามันเข้ามาแล้ว
กระทบกระเทือนถึงขนาดไหน กระทบถึงคนไทยหรือไม่ สำหรับความเหลื่อมล้ำนะครับ
นโยบายที่พูดถึงสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม อยู่หน้า ๖๐ นะครับ โดยการปรับ
โครงสร้างภาษี เช่น การกระจายฐานภาษี จริง ๆ แล้วต้องสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้แข็งแรง
ไม่ใช่รีดเลือดกับปูอย่างที่ผ่านมา อย่างที่ผ่านมาสิ่งที่ยืนยันเป็นหลักฐานได้ก็คือ ทางแบงก์ชาติ
ได้ประกาศแล้ว เมื่อสักครู่นี้ดอกเตอร์ณัฐม น้อยงาม ได้บอกว่า เรื่องของหนี้สินครัวเรือนนั้น
ลดลง จริง ๆ ไม่ใช่ ผมก็ไม่ทราบว่ามีใครให้ข้อมูลมาไม่ถูกต้อง แบงก์ชาติบอกว่าหนี้สิน
ครัวเรือนนั้นของประเทศนะครับ จาก ๗๐,๐๐๐ กว่าบาท เพิ่มขึ้น ๑๕๐,๐๐๐ กว่าบาท
ต่อคนต่อปี ๒ เท่าครับ ผมไม่ทราบว่าลดลงมาได้ยังไง ปัจจุบันนะครับท่านประธาน
นโยบายที่ออกมานั้นเอื้อประโยชน์ให้กับเจ้าสัวทั้งนั้น โดยอ้างว่าเจ้าสัวนั้นสร้างเศรษฐกิจ
ให้กับประเทศ คือนโยบายเจ้าสัวมาก่อน เอาแต่เรื่องการเติบโตของเจ้าสัว และที่แย่ไปกว่านั้น
ก็คือโลกยุคใหม่ค้าขายทางออนไลน์แล้วนะครับ คิดดูเจ้าสัวนี้ครอบงำทั้งหมดไม่ว่า ตั้งแต่
ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ทำไมพวกร้านโชห่วยถึงเจ๊ง อีกหน่อยผล่อ ๆ ตลาดก็เจ๊ง ก็เพราะว่า
เจ้าสัวมันครอบงำไปหมด พวกสะดวกซื้อทั้งหลายนี้เจ้าสัวครอบงำหมด เดี่ยวนี้
ทุกมุมของบ้านเมือง ผมเตรียมมาเยอะยังพูดไม่ทันเท่าไรเลย สรุปนะครับว่า ขอให้รัฐบาล
ที่จะบริหารต่อไปนั้นสนใจเรื่องของเศรษฐกิจนะครับ อย่ามัวเอาแต่เรื่องการทหาร
เพราะประชาชนจะอดตายครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
กลับมาที่พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลนะครับ ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม ๖ นาที แล้วก็จะไปที่
ของวุฒิสภานะครับ -----

วุฒิสภานี้ผมขอเรียนให้ทราบว่าขณะนี้เวลาท่านเหลือ ๕๘ นาทีนะคะ ดังนั้นเพราะว่าที่เข้าชื่อไว้มีจำนวนมาก ท่านควรกำหนดลำดับหรือว่าจำนวนเวลาที่ท่านจะให้ ให้ชัดเจนเพื่อจะได้บริหารได้ถูกต้องนะคะ ที่ขึ้นชื่อรายแรกตอนนี้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ นะครับ ตอนนี้เรียนเชิญท่านพรคร่วมฝ่ายรัฐบาลก่อนนะคะ เชิญครับ

ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังท้องถิ่นไท ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอเสนอต่อเนียบายรัฐบาลที่เสนอต่อสภาแห่งนี้ใน ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็เรื่องของนโยบายการศึกษาที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๒๓ ข้อ ๘๗ ผมมีความสนใจเรื่องการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่ในนโยบายเขียนไว้น่าสนใจ ก็คือระบบการศึกษาปริญญาชุมชน เป็นการศึกษาที่ใช้ปริญญาชุมชน โดยเน้นการจัดหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ระบบนี้มีท่านผู้มีเกียรติเคยพูดถึงซึ่งปรากฏอยู่ในนโยบายของระบบธนาคารหน่วยกิต เพื่อไปต่อยอดให้กับพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าสิ่งที่ปรากฏในนโยบายคล้าย ๆ กันว่าในระบบการศึกษาสมัยใหม่ต้องเป็นไปตามความต้องการของพี่น้องประชาชนในรูปแบบของการดำรงชีวิต ประเด็นที่เป็นไปตามนโยบายหรือไม่ อย่างนั้น ผมมีความเป็นห่วงเรื่องของแนวทางของมหาวิทยาลัยไทยในปัจจุบัน ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไม่ได้ตอบโจทย์เรื่องของการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและตอบโจทย์ในเรื่องของระบบการศึกษาที่เราเรียกว่า ปริญญาชุมชน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมอยากจะฝากผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษาปัจจุบันว่า ในการจัดการศึกษาต้องไปดูเรื่องของการปฏิรูปมหาวิทยาลัยให้ตอบโจทย์ในสิ่งที่เป็นอย่างนโยบายดังกล่าวหรือไม่ จะวางแนวทางอย่างไร เพราะผมคิดว่ามหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งยังมีระบบที่ไม่ได้ตอบสิ่งที่กล่าวถึงมากนัก อันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปดำเนินการจัดการให้มหาวิทยาลัยในภูมิภาคหรือสถาบันราชภัฏได้เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น นี่คือนสิ่งที่คาดหวัง

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมคิดที่น่าสนใจมาก ซึ่งปรากฏในหน้า ๒๕ ข้อ ๑๑.๘ หลายท่านได้พูดเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการปกครองท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นให้บริหารจัดการตนเองได้ นี่คือนโยบายที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับพรรคพลังท้องถิ่นไท หากท่านไปพิจารณาในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐ หมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น กำหนดให้รัฐดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนั้นจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหารายได้ ของตนเอง เป็นการเพิ่มศักยภาพของท้องถิ่น และจำเป็นอยู่เองที่จะต้องปฏิรูปอำนาจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น ผมเข้าใจว่ายังมีความทับซ้อนกันระหว่างอำนาจรัฐ กับท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามนโยบายเขียนไว้ทำอย่างไรที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีศักยภาพด้านรายได้มากขึ้นตามรัฐธรรมนูญและตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย สิ่งหนึ่งที่ผม คิดว่าอยากจะเสนอและถามไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องนี้ มันมีมาตรการเรื่องการจัดระบบภาษี -----

มีมาตรการเรื่องการจัดสัดส่วนระหว่างงบรัฐบาลกับงบท้องถิ่น ซึ่งตรงนี้เป็นประเด็นที่ยังไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามยังมีกฎหมายที่จะต้องเพิ่มศักยภาพท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายสหการ กฎหมายกิจการพาณิชย์ของท้องถิ่นและกฎหมายการร่วมทุนของท้องถิ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพท้องถิ่นให้มากขึ้น ผมดูในหน้า ๑๖ และหน้า ๑๗ มีประโยคที่เขียนไว้ เช่น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และเมืองอัจฉริยะ คำเหล่านี้จะไปเกี่ยวข้องกับการปกครองรูปแบบพิเศษหรือไม่ อย่างไรก็ตามเพราะผมคิดว่าการปกครองรูปแบบพิเศษเป็นส่วนหนึ่งที่มีการกำหนดเมืองที่เป็นเมืองหลักหรือเมืองเขตชายแดน เมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น อันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามในยุทธศาสตร์ชาติ หน้า ๖๔ เขียนไว้ว่า ลดอำนาจรัฐและทำให้รัฐเล็กลง ซึ่งอยู่ในการปฏิรูปการบริหารภาครัฐ จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้จะครบที่จะต้องกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นให้ชัดเจน นี่คือนโยบายด้วย เพราะฉะนั้นต่อไปนโยบายของรัฐทั้ง ๑๒ ด้าน และนโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่องนั้น ผมคิดว่าจะต้องสร้างกลไกการปกครองท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง เพื่อจัดบริการสาธารณะทดแทนรัฐ ให้เป็นไปตามคำที่ว่าลดอำนาจรัฐ แล้วก็สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าจะต้องถ่ายโอนอำนาจมาให้ท้องถิ่นดำเนินการจัดบริการสาธารณะแทนรัฐต่อไป นี่คือนโยบายที่ผมอยากจะเรียนใน ๒ ประเด็นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการตามนโยบายด้วย เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ประโยชน์จากการมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับต่อไปเป็นของวุฒิสภานะครับ ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ ๕ นาทีครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา เพื่อใช้เวลาให้เต็มที่ผมขอพูด ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือการสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก เมื่อวานนี้ผมก็รู้สึกชื่นชมที่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยมีบทบาทมาก แต่ประเด็นหนึ่งซึ่งท่านไม่ได้กล่าว ผมก็เลยคิดว่าน่าจะกล่าวและน่าจะทำให้มากขึ้น ก็คือประเทศไทยมีพันธะสัญญาที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เอสดีจี (SDG) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีทั้งหมด ๑๗ ข้อ มีเป้าหมายและเครื่องชี้วัด

ที่ชัดเจนถ้าเราทำให้ดีขึ้นครับ ควบคู่ไปกับการพัฒนาตามนโยบายและการปฏิรูปตามยุทธศาสตร์ เราทำที่เดียวได้ ๓ อย่างเลยครับ และเราควรจะทำให้มากขึ้น และผมยังอยากจะเห็นรัฐสภานี้ ซึ่งรวมทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกคอมมิต (Commit) แล้วก็สนับสนุนทำเรื่องนี้ ที่อยากจะเสนอแนะก็คือว่า

๑. ควรจะมีบิ๊ก ดาต้า (Big Data) ในมิติต่าง ๆ เพื่อที่จะวิเคราะห์และนำเสนอทั้งในระดับชาติ นานาชาติ

๒. ประเทศไทยมีความสามารถ ขณะนี้เป็นอันดับ ๑ ของอาเซียน (ASEAN) และเป็นอันดับที่ ๔๐ ของโลก ควรจะใช้ความแข็งแกร่งนี้เชื่อมโยงกับทั่วโลก สนับสนุนเขาด้วย

๓. ควรจะให้มีการวิจัยพัฒนาในเรื่องนี้เพื่อสร้างความเข้มแข็งต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ก็คือนโยบายหลัก ๕ ด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย ผมอยากเห็นการมีนโยบายชัดเจนด้านอาหาร เรามีเอฟเอโอ : ฟู้ด แอนด์ อะกริคัลเชอร์ ออร์กาไนเซชัน ออฟ เดอะ ยูไนเต็ด เนชันส์ (FAO : Food and Agriculture Organization of the United Nations) ประเทศสิงคโปร์ มียุทธศาสตร์ด้านอาหาร ประเทศเกาหลีตั้งกระทรวงอาหาร ถ้าเรากินอาหารวันละ ๑๐๐ บาทต่อวัน ๗๐ ล้านคน วันหนึ่ง ๗,๐๐๐ ล้านคน เดือนหนึ่ง ๒๐๑,๐๐๐ ล้านบาท ปีหนึ่ง ๒.๔ พันล้านบาท พัน ๆ ล้าน ทริลเลียน (Trillion) ครับ -----

อาหารมีความสำคัญทั้งความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ มีความสำคัญทั้งวัฒนธรรม เอกลักษณ์และการท่องเที่ยวอาหารมีความสำคัญต่อโอกาสทางการค้า ประเทศไทยส่งออก ปีหนึ่ง ถ้าจำไม่ผิดผมเช็ก (Check) เมื่อสักนี้ครู่ เป็นทริลเลียน (Trillion) ครบ ๑.๑ ล้านล้านบาท และขณะเดียวกันเรานำอาหารเข้าประมาณ ๔๖๐,๐๐๐ พันล้านบาท ถ้าใครครึ่งหนึ่งครึ่ง อยากจะเห็นแยกเป็นยุทธศาสตร์อาหาร ไม่ควรจะไปแฝงอยู่ในผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรมีทั้ง เกษตรอาหาร เกษตรที่เป็นพลังงาน เกษตรที่ไม่ใช่อาหาร แยกเถอะครับเราจะได้มีความ เด่นชัดขึ้น อาหารหลักการใหญ่ก็คือ ๑. ผลิตให้มีคุณภาพสูง ๒. มีความปลอดภัยตาม มาตรฐานโคเดกซ์ (Codex) ๓. มีคุณค่าทางโภชนาการเป็นจุดขายได้ ประเทศไทยสามารถ จะเป็นผู้ค้าขายเรื่องนี้ได้ ผมยกตัวอย่างว่าขณะนี้จริง ๆ เรามีคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ ซึ่งนายกรัฐมนตรีท่านได้มอบให้รองนายกรัฐมนตรีฉัตรชัย จัดทำเรื่องนี้ขึ้นครับ มีมิติเชื่อมโยง กับระบบการเกษตร ระบบอาหาร ระบบการแปรรูปทางอุตสาหกรรม ระบบการค้า ระบบการบริการ ทั้งในภัตตาคารร้านค้า ทั้งในโรงเรียน เป้าหมายหลักก็คือให้คนไทย มีความมั่นคงด้านอาหารโภชนาการ ตอนนี้เราคงต้องแก้ปัญหาเรื่องโภชนาการนะครับ เพราะมีปัญหาโรคเรื้อรังจากการกินไม่สมดุล แล้วก็มีโอกาสทางการค้ามีโอกาสในการดูแล สิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรผลิตนะครับ คือโดยสรุปผมจะใช้เวลาให้ครบ ๕ นาทีพอดี ก็คือว่าวันนี้เป็นโอกาสดี แล้วก็ดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้มา ได้อะล็อก (Dialog) เจรจาพูดคุยกับพวกเรา เป็นนิมิตหมายอันดีที่จะร่วมกันทำงาน ในฐานะที่เป็นกัลยาณมิตร เราใช้ปิยวาจาต่อกัน ซึ่งจะทำให้ภาพพจน์ขององค์กรนี้ ก็คือรัฐสภาดีขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : กลับไป พรรคร่วมฝ่ายค้านนะครับ เนื่องจากพรรคร่วมฝ่ายค้านมีเวลาเหลือเยอะ ผมจะกำหนด ๔ ท่านเลยนะครับ ก็จะเป็นท่านณัฐวุฒิ บัวประทุม ๑๐ นาที ท่านพัฒนา สัพโส ๘ นาที ท่านพรเทพ วิสุทธิพัฒน์ศักดิ์ ๘ นาที แล้วก็ตามด้วยท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ อนาคตใหม่ ๒๕ นาที จากนั้นก็จะไปพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล คือ นางสาวทันยา วงษ์โอภาสี เชิญท่านครับ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านครับพอดีมีผู้หารือก่อนครับ ผมขออนุญาตให้ท่านวิรัชก่อนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน
วิรัชครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิรัช รัตนเศรษฐ์ พรรคพลังประชารัฐ
แบบบัญชีรายชื่อ จังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานดังต่อไปนี้ว่า เมื่อสักครู่เราได้มีการตกลงกันอีกรอบในการดูเวลา ในขั้นแรก
ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า เรากำหนดว่าวันนี้จะพิจารณาแนวนโยบายของรัฐบาล
จนถึงเวลา ๐๒.๐๐ นาฬิกา แล้วเราก็แบ่งในส่วนตัวทั้งหมดว่าในตอนนี้อะไรของคณะรัฐมนตรี
เหลืออยู่ ๒ ชั่วโมง ในส่วนของพรรคร่วมฝ่ายค้านเหลืออยู่ ๕ ชั่วโมง ในสัดส่วนของ
พรรคพลังประชารัฐเหลืออยู่ประมาณ ๖๐ นาที แล้วก็อยู่ในส่วนของพรรคภูมิใจไทย แล้วก็
อยู่ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ และของท่าน ส.ว. อยู่อีกประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง ทั้งนี้จะไป
จบอยู่ที่เวลา ๐๒.๐๐ นาฬิกา -----

ผมขออนุญาตท่านประธานว่า เราจะเริ่มนับเวลาเริ่มตั้งแต่ ๑๖.๐๐ นาฬิกา และตอนนี้วิป (Whip) ทุกฝ่ายกำลังจะส่งบัญชีชุดใหม่ให้ท่าน เพราะรวมกับเวลาที่ท่านแจ้งเมื่อสักครู่นี้ ที่มีผู้อภิปราย แล้วก็ขอให้ท่านเรียกฝ่ายพรรคร่วมฝ่ายค้านในอัตรา ๒ : ๑ ก็เรียนเบื้องต้นไว้ก่อนครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พรรคร่วมฝ่ายค้าน ๒ แล้วก็นอกนั้นอย่างละ ๑ ถูกหรือไม่ครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ก็ประมาณนั้นท่านประธานครับ เพื่อที่จะได้ทันกันตอนประมาณช่วงสุดท้าย หลังจากจบแล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก็ลองดูเพราะผมดูแล้วอัตราส่วนของพรรคร่วมฝ่ายค้านจะเยอะ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาจะลดเวลาลง ๒ : ๑ ก่อนนะครับ ก็จะเป็นท่านณัฐวุฒิ บัวประทุม ๑๐ นาที ท่านพัฒนา สัพโส ๘ นาที ผมขอ ๓ คนเลยนะครับ ท่านพรเทพ วิสุทธิพัฒน์ ๘ นาที

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม ณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ คนจังหวัดอ่างทองครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธานในการอภิปรายในการแถลงนโยบายของรัฐบาล ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ แน่นอนครับ ท่านประธานครับ ถ้าดูจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบวกกับคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ผมพบว่ามีการใช้คำหลายคำที่อาจจะมีความหมายนัยที่อาจจะไม่เหมือนกันครับท่านประธาน มีบางครั้งใช้คำว่า ผู้ด้อยโอกาส มีบางครั้งใช้คำว่า ผู้ยากไร้ มีบางครั้งใช้คำว่า ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เฉพาะในนโยบายนะครับท่านประธาน ผมใช้เวลา ๓ วัน ท่านดูนะครับ ผมติดสติ๊กเกอร์ (Sticker) เยอะเลยครับ อ่านมาทั้งหมดพบว่ามีการใช้คำว่า ผู้ด้อยโอกาส อยู่ทั้งหมด ๕ หน้าด้วยกัน ก็คือในหน้า ๒๑ ในหน้า ๒๒ ในหน้า ๒๔ ในหน้า ๓๐ ๒ แห่งด้วยกันครับ ที่ผมต้องเริ่มจากตรงนี้เพราะผมอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาอธิบายว่า ความหมายของคำว่าผู้ด้อยโอกาสของท่านเหมือนกับที่พวกผมให้คำนิยามหรือไม่ครับ ถ้าเป็นพวกผมให้คำนิยาม ผมไม่ได้มองว่าเขาเป็นคนที่ยด้อยสิทธิ ด้อยโอกาส ในความหมายที่ต้องให้การสงเคราะห์ครับ แต่ผมมองว่าเขาคือคนที่

เจ้าของสิทธิของตนเอง เป็นประธานแห่งสิทธิ มีศักดิ์และศรี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เท่าเทียมกัน ฉะนั้นถ้ามองจากจุดนี้ก่อนเราก็จะเกิดความชัดเจนที่มากขึ้นครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ในคำแถลงนโยบายหลัก ๑๒ ข้อ นโยบายเร่งด่วน ๑๒ ข้อ ผมขออนุญาต ไม่ลงรายละเอียดทุกข้อ แต่ผมดูแล้วทั้งหมดมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๗๑ มีข้อที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่น ในข้อ ๓.๔ เรื่องชาติพันธุ์ มีข้อ ๗.๒ เรื่องความเข้มแข็งของชุมชน มีข้อ ๘.๑ เรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย และที่สำคัญ คือนโยบายเร่งด่วนในข้อ ๒ เรื่องระบบสวัสดิการต่าง ๆ ผมขออนุญาตชื่นชมเป็นพิเศษต่อคำ แถลงนโยบายในหน้า ๒ ท่านมาถูกทางแล้วครับ ท่านเริ่มจากการบอกว่าประเทศไทยเรา เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ท่านมาถูกทางแล้วครับ ท่านบอกว่าประเทศไทยมีประเด็นเรื่องของความเหลื่อมล้ำที่ชัดเจนที่สุด ๔ เรื่องด้วยกัน ก็คือเรื่องการศึกษา ก็คือเรื่องรายได้ และทรัพย์สิน ก็คือเรื่องโอกาส ถูกทางหมดเลยครับ ท่านประธานครับ แต่ผมคิดว่า ทั้งหมดแล้วยังมีอีก ๕ กลุ่มเป้าหมายด้วยกันครับ เสียดยว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่อยู่ในที่ประชุม เสียดยว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขไม่อยู่ในที่ประชุม แต่เดี๋ยวผมฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี ทั้ง ๒ ท่านครับ

ประการที่ ๑ คือกลุ่มเด็กและเยาวชน ถ้าพูดถึงการพัฒนาเด็ก เยาวชน ในลักษณะเรื่องของการพัฒนาเด็กปฐมวัยในข้อ ๘.๑ เท่านั้นนะครับ ผมดูทั้งหมดครับ เด็กและเยาวชนวันนี้ในประเทศไทย ๐-๒๕ ปีมีทั้งหมดอย่างน้อย ๒๒ ล้านคน แน่นอนครับ ท่านพูดถึงแต่เรื่องของการส่งเสริม ผมเห็นด้วยหมด ผมเรียนจบธรรมศาสตร์ อ่านจากปฏิทิน แห่งความหวังจากครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน เข้าใจทั้งหมดเลยครับท่านประธาน แต่มีกลุ่ม อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ถูกเอ่ยถึงเลยครับ คือกลุ่มเด็กที่ถูกละเมิดสิทธิในรูปแบบต่าง ๆ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านนั่งอยู่ข้างบนท่านทราบหรือไม่ว่าในปีที่แล้ว กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยยอมรับมาเป็นทางการที่สุดเลยบอกว่าเรามีอัตราการ รังแกกันในโรงเรียนสูงเป็นอันดับ ๒ ของโลก ภาษาอังกฤษเขาเรียก บูลลี่อิง (Bullying) หรือการรังแกกัน เดือนทั้งเดือนที่ผ่านมาท่านเห็นข่าวเต็มไปหมดเลยครับ ครูละเมิดเด็ก ท่านเห็นข่าวเด็กละเมิดกันเอง ท่านเห็นข่าวภารโรงผูกคอตายเพราะละเมิดเด็ก เห็นบุคคลภายนอกเข้าไปทำร้ายร่างกาย ละเมิดทางเพศต่อเด็กในโรงเรียน ตกลงมาตรการ

ในแง่ของเชิงนโยบายที่ท่านจะป้องกันปัญหาเหล่านี้คืออะไรครับ มีงานวิจัยยืนยันว่า
มีเด็กที่อยู่ในอัตราเสี่ยงแบบนี้ทั้งหมดในประเทศไทย ๒.๗ ล้านคน อะไรคือเครื่องมือ
ในการคัดกรองหรือการเข้าถึงเด็กเหล่านั้น ผมขออนุญาตยกตัวอย่างครับ ผมขึ้นไปที่
ตำบลปรางค์เปล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เด็กหญิงอายุ ๒ ขวบ เป็นชาติพันธุ์
กะเหรี่ยง -----

มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ตอน ๒ ขวบ น้องคนนี้มีสายตาพร่าเลือนมองเห็น
ก็ไม่ชัด เดินทางมารักษาก็ลำบากครับ เพราะต้องขออนุญาตนายอำเภอเป็นครั้ง ๆ ไป
พอมารักษาก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ปรากฏรอบแรกมาที่โรงพยาบาลในส่วนกลาง
คุณหมอบอกต้องนัดผ่าตัดอีกรอบหนึ่ง เด็กหายไปเลย ๒ ปี พวกผมไปเจอตอนนี้น้องอายุ
๔ ขวบ ระบบดีมากเลย คัดกรองมีการให้ความช่วยเหลือจากกระทรวงมหาดไทย โดยท่าน
นายอำเภอส่งลงทะเบียนรายการทะเบียนราษฎรให้ เด็กคนนี้ได้รับการฉีดวัคซีนสุขภาพ
ดีทั้งหมดเลยครับ พ่อเด็กและครอบครัวพาเขาเดินทางมาโรงพยาบาลในส่วนกลาง
รับการรักษา ๒ ปีที่ผ่านมาเด็กคนนี้อาบอดครับ สิ่งเหล่านี้ท่านประธานเป็นความที่เรา
ไม่เห็นถึงเด็กกลุ่มเหล่านี้ ซึ่งมีไม่น้อยกว่า ๒.๗ ล้านคน ในประเทศไทยนั่นคือประชากรที่ ๑

ประชากรที่ ๒ ผมอยากจะพูดถึงกลุ่มเรื่องของความหลากหลาย แล้วก็
ความเสมอภาคทางเพศ ทั้งผู้หญิง ทั้งผู้ชาย ทั้งกลุ่มที่มีความหลากหลาย ประชากรกลุ่ม
ที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยมีตัวเลขยืนยันว่าไม่น้อยกว่า ๔.๓ ล้านคน
หรืออาจจะถึง ๗,๐๐๐,๐๐๐ คนด้วยซ้ำ เรารับข้อเสนอแนะจากกลไกที่เรียกว่า ยูพีอาร์
(UPR) คือ คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ท่านรับมา ๑๘๗ ข้อ ผมไม่พูด
ทั้งหมด แต่มีหลายข้อที่พูดถึงความหลากหลายทางเพศ ไม่มีคำว่า ความหลากหลายทางเพศ
ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ท่านมองเขาอย่างไรครับ ท่านจะมองเรื่องของการสมรส
ท่านจะมองเรื่องสิทธิของการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันของเขา ท่านจะมองเรื่องของทรัพย์สิน
ท่านจะมองเรื่องของการไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศอย่างไร เช่นเดียวกับ
กรณีของผู้หญิงนะครับ เมื่อสักครู่ท่าน ส.ส. วรณวิภาท่านพูดไปบ้างแล้วครับ ผมว่า
ยกตัวอย่างง่าย ๆ วันนี้เรามีปัญหาที่เขาเรียกกันเล่น ๆ นะครับท่านประธาน คือ
ท้องไม่พร้อม แต่พร้อมไม่ท้อง ท่านเข้าใจความหมายทั้ง ๒ อย่างนะครับ แน่นอนครับ
ท่านประธานครับในกลุ่มที่ท้องไม่พร้อม ผมยกตัวอย่างฝากท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย
ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีสมัยที่แล้วท่านผ่านกฎหมายเรียกว่า พ.ร.บ. ป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น มีกระทรวงทั้งหมด ๕ กระทรวงรับผิดชอบครับ
ออกกฎกระทรวงไปแล้ว ๔ ครับ ที่ต้องบอกว่าฝากรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยท่านคง
ทราบว่ากระทรวงใดที่ยังไม่ออกกฎกระทรวง ท่านเห็นไหมครับนั่นคือการให้ความสำคัญ
มีประเด็นเรื่องของผู้หญิงที่เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำครับ ประเทศไทยมีตัวเลขอัตราผู้ต้องขังหญิง

ในเรื่องจำสูงที่สุดในโลกวันนี้มีถึง ๔๐,๐๐๐ กว่าคน ผมเป็นกรรมการกฎหมายราชทัณฑ์ ได้มีโอกาสร่วมงานกับผู้อาวุโสหลายท่านใน ส.ว. เห็นปัญหาเลยครับ แต่พอเราจะเขียนกฎหมายบอกว่าจะดูแลผู้ต้องขังหญิงเป็นพิเศษ ท่านทราบไหมครับ มีบางท่านบอกว่าเขียนแบบนั้นไม่ได้ ชายและหญิงเท่าเทียมกัน ถ้าเขียนแบบนี้แสดงว่าเลือกปฏิบัติต่อผู้ชายนี้หรือครับวิธีคิดของคนที่เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในประเทศไทย นั่นคือกลุ่มที่ ๒ ครับท่านประธาน

กลุ่มที่ ๓ คือผู้สูงอายุและผู้พิการ ผมไม่อยากลงรายละเอียดครับ เพราะเห็นว่าเวลาผมมีไม่มากพอ แต่ผมคิดว่าวันนี้เอาง่าย ๆ เลยครับ มีผู้พิการทั้งหมด ๓.๗ ล้านคน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้พิการยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน ผมมีโอกาสไปเดินสำรวจในที่ประชุมทีโอทีนะครับ สัปดาห์ที่แล้วสถานผมยังไม่มีโอกาสได้เห็น ทางรถเข็นที่ขึ้นมาทางวิลแชร์ (Wheelchair) ถ้าพูดกันง่าย ๆ เข็นด้วยตนเองขึ้นไม่ได้นะครับ อันนี้เอาง่าย ๆ เลยครับ ในแง่ของความเป็นผู้พิการ ฉะนั้นวันนี้ประเด็นเรื่องการมองมุมมองของผู้พิการคือการเรียกร้องให้มีเขาเรียกว่า ซีบีอาร์ : คอมมูนิตี เบส รีแฮบิลิเทชัน (CBR : Community based Rehabilitation) ก็คือการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ อสม. อพม. มีบทบาทอย่างไร นั่นกลุ่มที่ ๓ นะครับ

กลุ่มที่ ๔ ครับท่านประธาน กลุ่มชาติพันธุ์ เขาเรียกร้องผ่านมาครับ ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ระบุว่าจะมีการแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องชาติพันธุ์ ถามท่านนิดเดียวว่า กฎหมายในความหมายที่ท่านพูดถึงนั้นใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสภาพชนเผ่าพื้นเมืองหรือไม่ ใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเขตวัฒนธรรมพิเศษซึ่งพวกเขารอกันมาโดยตลอดหรือไม่ ใช้กฎหมายที่จะให้เขาดำรงอยู่ใช้ชีวิตอยู่ในป่าอันเป็นวิถีชีวิตของเขา ใช่หรือไม่ ใช้กฎหมายที่พูดถึงการให้สถานะบุคคล ใช่หรือไม่ พวกเราทุกคนมีเลขประจำตัว ๑๓ หลักครับ ไม่แปลกอะไรครับ เราใช้ชีวิตเหมือนคนโดยทั่วไป แต่พวกเขาเหล่านั้นหลายคนมีเลข ๐ จำนวนมากไม่มีแม้กระทั่งเลขตัวใดตัวหนึ่งครับท่านประธาน นั่นคือกลุ่มที่ ๔ ครับ

ผมขออนุญาตเป็นกลุ่มสุดท้ายครับ กลุ่มที่ ๕ ก็คือกลุ่มที่ผมคิดว่าเป็นกลุ่มชายขอบที่สุด ก็คือกลุ่มลูกหลานแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย ผมขออนุญาตท่านประธานฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรีถ้าท่านจะกรุณาจะแก้ไขคำพูดของท่านเมื่อวานให้ผมได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งครับ ----- - ๙๑/๑

ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดในขณะที่ท่าน ส.ส. พรรณิการ์ วานิช ผมขออนุญาตเอ่ยชื่อนะครับ มีการพูดถึงประเด็นเรื่องของชาวโรฮีนจา ท่านใช้คำแบบนี้ครับ ปล่อยให้คนที่ต่างจากเรา เข้ามาอยู่ในประเทศเราจะมีปัญหา ผมไม่มั่นใจว่าผมอาจจะจดบันทึกผิดนะครับ หรืออาจจะจำผิดพลาดไป แต่ท่านตรวจสอบย้อนหลังกับเทปการประชุมได้ครับ ถ้าท่านจะกรุณาอธิบายว่าท่านไม่ได้พูดแบบนั้น หรือท่านเข้าใจคลาดเคลื่อน หรือผมเข้าใจผิดไปก็จะเป็นประโยชน์ที่ทำให้เราเห็นว่าในฐานะประชาคมอาเซียน เราไม่ได้มองคนอื่นที่อยู่ในประเทศเราแบบนั้นที่ต้องฝากไปยังกระทรวงสาธารณสุข เพราะว่าวันนี้ลูกหลานแรงงานข้ามชาติมาเจ็บป่วยรักษาในประเทศไทย เสียเงินเป็นล้านบาททุกคนครับ ถ้าเป็นไปได้ตั้งอาเซียน เฮลท์ ฟันด์ (ASEAN Health fund) ได้หรือไม่ครับ เพื่อจะได้มาแชร์กันในเรื่องของค่าใช้จ่ายครับ ๑๒ วินาทีสุดท้ายครับ บวกลบนิดหนอยนะครับท่านประธาน เขามีบทเพลงอยู่บทหนึ่ง ผมแต่งเพลงไม่เก่งครับ แต่ผมทำตามสัญญาแน่นอนครับ บทเพลงเขาบอกแบบนี้ครับ เขาตู่ตู่กักการเมืองบอกว่า คุณไม่เคยลำบากจนยากไร้ แต่ปากคุณเอาใจคนยากจน พูดง่าย ๆ ก็คือพวกเราพูดแบบนักการเมือง ประชาชนฟังนึกว่าเราเข้าใจเขา แต่จริง ๆ เราไม่เข้าใจครับ ผมขออนุญาตเรียกร้องฝากท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็คณะรัฐมนตรีทั้งหมด รวมถึงพวกเราทุกคนครับ พิสูจน์ให้เห็นครับว่าวันนี้เวลาเรามองกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งหมด เรามองเขาอย่างเคารพถึงความแตกต่าง เรามองเขาอย่างคนที่มีความศักดิ์ศรีเท่าเทียมเราหรือไม่ ถ้าท่านทำได้เช่นนั้นผมเองพร้อมให้กำลังใจสนับสนุนงานของท่านและเดินร่วมงานไปกับท่านครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับต่อไปเป็นท่านพัฒนา สัฟโธ ๘ นาทีครับ เชิญครับ

นายพัฒนา สัฟโธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายพัฒนา สัฟโธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมจะนำเสนอในการอภิปรายนโยบายหลัก ๑๒ ด้านของรัฐบาล ผมจะอภิปรายในข้อ ๑๑.๘ การกระจายอำนาจความรับผิดชอบและเพิ่มบทบาทการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมบทบาทของเอกชนและชุมชนในการให้บริการสาธารณะ โดยเร่งพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นี่เป็นคำแถลงนโยบายของรัฐบาลข้อ ๑๑.๘ ท่านประธานครับ

สมาชิกหลายท่าน เป็นห่วงเป็นใยไม่อยากให้สมาชิกผู้อภิปรายได้กล่าวถึงรัฐบาลที่แล้ว
แต่มันอดเป็นห่วงไม่ได้ครับท่านประธาน ผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมองไปบนบัลลังก์
ผู้นำก็ยังเป็นท่านเดิม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ยังเป็นท่านเดิม แต่ยังมี
ความหวังอยู่ชนิดหนึ่งครับท่านประธาน เห็นรายชื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ยังมีอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
ท่านนิพนธ์ บุญญามณี ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมาช่วยกันพัฒนา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้เป็นความหวังเล็ก ๆ แต่ว่าก็ยังดีที่ได้หวัง ท่านประธานครับ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติไว้ว่า สมาชิกผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง
ประเด็นนี้สำคัญนะครับท่านประธาน ผมอยากชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ที่ผมกล่าวถึงมาจาก
รัฐบาลเดิมชุดที่แล้ว ท่านมีโอกาส โอกาสตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ ประกาศใช้
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ เขาบัญญัติในรัฐธรรมนูญบอกว่า สมาชิกผู้บริหารต้องมาจาก
การเลือกตั้ง พี่น้องประชาชนคนไทยได้ทำประชามติผ่านรัฐธรรมนูญทุกท่าน คนไทยด้วยกัน
ก็อยากเห็นการเลือกตั้ง นั่นคือสิ่งที่ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า รัฐบาลไม่มีความจริงใจ
และจริงใจในการที่จะโอนถ่ายอำนาจไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านประธาน
ทราบไหมครับว่าข้าราชการท้องถิ่นเขาบ่นกับผม -----

เขาบอกว่าเขาน้อยใจ เขาเป็นข้าราชการชั้น ๒ นั่นคือความน้อยใจของข้าราชการท้องถิ่น ผมถึงอยากจะฝากรัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถึงแม้ว่าท่านเองไม่ได้กำกับดูแลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อาจจะเป็นท่านนิพนธ์ ผู้มีความเชี่ยวชาญ หรือท่านนิพนธ์ไม่ได้เป็นก็ช่วยกันทำงาน ผมเชื่อว่าสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ถ้าท่านออกกฎหมาย ออกระเบียบอะไรต่าง ๆ ที่จะไปช่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ผมเชื่อว่าพวกเราสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคฝ่ายค้าน ผมเชื่อว่าทุกคนยินดีกับทางรัฐบาล นั่นคือสิ่งที่ผมเองอยากเสนอแนะและฝากท่านรัฐบาล ท่านต้องทำตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ แล้วก็ต้องแสดงความจริงใจให้กับพี่น้องประชาชนได้เห็น เพราะบทบัญญัติได้บัญญัติไว้แล้วว่าสมาชิกต้องมาจากการเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐ บัญญัติไว้อีก ผู้กำกับดูแลต้องมาจากรัฐบาลส่วนกลาง ออกระเบียบต่าง ๆ ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ท่านเชื่อหรือไม่ครับท่านประธาน ระเบียบต่าง ๆ ที่ออกระเบียบไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมันเกิดปัญหา เกิดปัญหาทับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภารกิจอะไรต่าง ๆ ระหว่างส่วนภูมิภาคกับส่วนท้องถิ่น ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ผ่านมาเมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้วเร็ว ๆ นี้งบประมาณต่าง ๆ ท่านเอาไปให้อำเภอทำ ท้องถิ่นไม่ได้ทำ นี่ละครับที่พี่น้องประชาชน โดยเฉพาะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกท้องถิ่น แม้กระทั่งพี่น้องประชาชนเขาดังคำถาม เขาเข้ามาถามผม ถามบอกว่าทำไมมันถึงเกิดขึ้นแบบนี้ ผมบอกว่าผมก็ยังไม่ทราบเหมือนกัน เดี่ยวมี ครม. ใหม่ผมจะมาถามให้ บอกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านจะโอนถ่ายอำนาจที่แท้จริงไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อใด ให้งบประมาณกับส่วนภูมิภาคไป บุคลากรก็ไม่มี อำเภอ จังหวัด บุคลากรก็ไปขออนุญาตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขา คนก็ไม่มี แต่งบประมาณได้ ขำร่ายกว่านั้น แผนไม่ต้องมี อำเภอ จังหวัดทำไมไม่ต้องมีแผน แต่ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแผน ไม่มีแผนทำไมได้ สดง. ก็ตรวจเข้ม ถ้าส่วนภูมิภาคทำไมเป็นไร นั่นคือความน้อยใจของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิก ผมขอสรุปนะครับท่านประธาน ผมไม่มีความเชื่อว่ารัฐบาลจะมีความจริงใจในการถ่ายโอนอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง ท่านมีโอกาสที่จะทำแล้ว แต่ท่านไม่ยอมปฏิบัติให้เกิดขึ้น หลังจากรัฐธรรมนูญประกาศใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ๒ ปีมาแล้ว ถ้าท่านมีความตั้งใจจริง ๆ ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายฝ่ายค้าน

วุฒิสภาก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรภาครัฐ
ที่พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมและใกล้ชิดมากที่สุด ผมไม่ได้มุ่งหวังหรือคาดหวัง เมื่อเราถ่ายโอน
อำนาจอย่างแท้จริงแล้วจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเช่นประเทศที่เขาเจริญแล้ว
สุดท้ายผมขอถามท่านประธานผ่านไปยังผู้นำประเทศคือท่านนายกรัฐมนตรี ท่านจะ
กำหนดให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่นทุกระดับวันไหน เดือนไหน ปีไหน กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
ท่านพรเทพ วิสุทธิพัฒน์ศักดิ์ และจะไปพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ท่านวทันยา วงษ์โอภาสี
เชิญท่านพรเทพครับ

นายพรเทพ วิสุทธิพัฒน์ศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เรียนผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีครับ
กระผม นายพรเทพ วิสุทธิพัฒน์ศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๒ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา -----

ผมต้องกราบขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมมาอภิปรายและเปิดโอกาสให้พี่น้องทั่วประเทศได้ฟังสิ่งที่เป็นประโยชน์ และรับทราบสิ่งที่เราประชุมในวันนี้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านพวกเราก็ดีใจว่าวันนี้ได้มีโอกาสมาทำหน้าที่โดยที่มีท่านผู้บริหารประเทศ คือท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมาร่วมฟังด้วย ซึ่งมีตัวอย่างนี้หายาก เพราะที่ผ่าน ๆ มาเราก็พูดกันคนละเวที วันนี้ผมว่าประชาชนที่ได้ดูภาพคงจะมีความสบายใจขึ้นได้ว่า ท่านผู้นำได้รับทราบปัญหาของสภาที่นี้ วันนี้ที่ผมมาฟังเรื่องนโยบายของรัฐบาล ฟังแล้วก็เกิดความไม่เชื่อมั่นในเรื่องของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะราคาพืชผลการเกษตรที่ตกต่ำ ในนโยบายของรัฐบาลที่จะจัดพื้นที่การเกษตรให้อยู่ในพื้นที่สงน้ำได้ทั่วถึงและทำให้ได้ผลผลิตออกมามาก คุณภาพสูง ต้นทุนต่ำ และจะดูแลเยียวยาพืชผลการเกษตรด้วยการชดเชยราคาและด้วยวิธีการอื่น ๆ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ด้วยความเป็นห่วงพี่น้องประชาชนวันนี้ราคาพืชผลการเกษตรทั่วไปตกต่ำ โดยเฉพาะสับปะรดที่อยู่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และพืชตัวอื่น ๆ แต่หลักการนำเรียนผมเชื่อว่าน่าจะเป็นต้นแบบถ้าเข้าใจตรงกัน เราก็สามารถจะแก้ปัญหาได้ตรงจุด ลดการประชุมแต่ละครั้งที่ท่านส่งอนุกรรมการหรือทางจังหวัดประชุมได้นะครับ ก็ขอเป็นข้อมูลแลกเปลี่ยนว่าการแก้ไขปัญหาราคาเกษตรที่ยั่งยืนอยู่ต่อไปนี้นะครับ ชาวไร่ชาวนาเดือดร้อนสะท้อนปัญหาเข้ามา ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมเข้ามาประชุมทุกครั้ง เกษตรกรเชื่อว่าถ้าผลผลิตออกมาน้อย ราคาจะดี ถ้าผลผลิตออกมามาก ราคาต่ำแล้วก็จะขาดทุนปล่อยเป็นไปตามธรรมชาติโดยที่ไม่มีการบริหารจัดการควบคุมใด ๆ อย่างนี้ผมเชื่อว่าไม่ถูกต้อง การแก้ไขปัญหาราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ เข้าใจครับเป็นเรื่องที่มีปัญหาเยอะ ไม่ว่าจะเป็นตัวเลขการส่งออกที่เกี่ยวข้องกับราคาพืชผลการเกษตรที่ตกต่ำ การแปรรูปต้องขึ้นกับพวกนี้จำนวนมาก และดัชนีผู้บริโภค คือการกินผลไม้สดภายในก็ลดลงไปมันเป็นความยากที่จะแก้ปัญหา แต่เชื่อว่าสิ่งสำคัญ มุมมองที่ทราบข้อมูลมาเราต้องควบคุมจำนวนไร่ จำนวนผลผลิต ซัพพลาย (Supply) ตัวนี้ต้องคุมให้อยู่ ถ้าท่านคุมไม่อยู่จะทำอะไรไม่ได้เลยครับ แต่ถ้าท่านคุมอยู่ ท่านอาจจะแก้ไขได้ว่าพืชตัวนี้ปีหน้าจะชดเชยจะทำอย่างไร จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีผู้รู้หลายท่าน มีผู้หลักผู้ใหญ่ของพรรคเพื่อไทยหลายท่านก็ผ่านมามีโอกาสก็ช่วยนำเสนอตรงนี้ เพราะบ้านเราพืชเกษตรตัวนี้เป็นพืชสวนบางครั้งแปรรูปไม่ได้ ก็ต้องมาอาศัยบริโภคภายใน ผมฟังนโยบายทั้งของรัฐบาล

และของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่องของการจัดสรรแหล่งน้ำ แล้วก็เมื่อวานนี้ได้มี
โอกาสฟังท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์พูดถึงเรื่องพันธสัญญาซื้อขายตลาดล่วงหน้า
จากประสบการณ์ที่ผมได้รับทราบมา ท่านทำพันธะได้ แต่ท่านไม่ควบคุมพื้นที่ พื้นที่ที่ท่าน
ไม่คุมนี้ละครับชาวบ้านจะปลูกแล้วมันจะมาแทรกแซง เลยฝากท่านว่าช่วยดูหน่อยครับ
การกำหนดพื้นที่ที่สำคัญมาก ซัพพลาย (Supply) ตัวนี้รัฐบาลก็จะแก้ปัญหาได้ถูกจุด ก็ฝากไว้
ปัญหาราคาพืชผลการเกษตร ผมว่าไม่ควรเป็นปัญหาของเกษตรกรอีกต่อไป ถ้าเราแก้ปัญหา
ได้ถูกจุด รัฐบาลวางแผนควบคุมให้ถูกต้องนะครับ และให้ข้อมูลกับเกษตรกรล่วงหน้า
อยู่ตลอดเวลา เรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลอีกเรื่องหนึ่ง ผมและเพื่อนสมาชิกอยากให้
รัฐบาลช่วยเหลือพี่น้องประชาชนคนไทยที่อยู่ในหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นพลเมืองไทย
ซึ่งอยู่ในที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ผมย้านะครับ อยู่ในที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ได้รับการปฏิบัติ
การช่วยเหลือดูแลจากกระทรวงที่ให้งบประมาณมาดูแลเหมือนกันทุกกระทรวง พบว่า
มีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขึ้นทะเบียนปลูกพืช พอเกิดความเสียหายก็ไม่มีช่วยเหลือ
เยียวยาให้กับประชาชน -----

ขอรัฐบาลเมตตาช่วยชาวเกษตรกรนะครับ ช่วยดูแลให้เหมือนกับกระทรวงอื่น ๆ ด้วย เราจะไม่ช่วยเขา เขาก็ต้องอยู่ที่นั่น จะกตัญญูอย่างไรชาวบ้านก็ยังคงต้องอยู่ เป็นการซ้ำเติมพี่น้องประชาชนด้วยซ้ำ ก็ฝากนะครับ อยากให้ทุกกระทรวงช่วยกระทรวงมหาดไทยด้วยครับ เพราะมีปัญหาที่ใครผมว่ากระทรวงมหาดไทยรับทุกทีนะครับ ต้องมีเป็นเจ้าภาพ ก็ฝากทุกกระทรวงได้ช่วยสนับสนุนกระทรวงมหาดไทยด้วยครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ปัญหาประมงเดือดร้อนรัฐบาลบังคับใช้กฎหมาย ไอยูยู (IUU) เข้าใจครับกับอาชีพประมง เกี่ยวกับระเบียบการใช้เครื่องมือประมง วิธีการเดินเรือ ต้องเอาลูกเรือกับเรือไปขึ้นทะเบียนกับทางราชการเพื่อไม่ให้ผิดระเบียบกฎหมาย ซึ่งทางนี้ผมอยากให้รัฐบาลทำความเข้าใจและส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปให้คำแนะนำกับชาวเรือ และขอให้รัฐบาลช่วยผ่อนปรนบรรเทาความเดือดร้อนในกฎหมายนี้แก่ชาวประมงเท่าที่รัฐบาลจะทำได้ครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ทุกวันนี้พวกเรา ส.ส. มาหารือท่านประธานที่สภาแห่งนี้ สภาก็ส่งเรื่องไปที่หน่วยงานต่าง ๆ แล้วไม่มีผลกลับมา อยากให้ท่านผู้นำประเทศช่วยแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยแจ้งหน่อยว่าท่านรับเรื่องจากที่สภาส่งไปในวาระปรึกษาหารือเพื่อเราทาง ส.ส. จะได้ทราบต่อไป สรุบนะครับ ผมขอให้กำลังใจรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา แต่ถามผมว่าข้อเสนอแนะอื่น ๆ มันเยอะนะครับ ก็อยากให้รัฐบาลลองไปดูวิธีการแก้ไขของรัฐบาลก่อน ๆ ก็ฝากไว้ โดยเฉพาะของพรรคเพื่อไทย เพราะการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา และเกิดการกระจายรายได้ที่ดีแก่ประชาชนจริง ๆ ผมขอให้ข้อมูลที่กล่าวในวันนี้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องและยั่งยืน ขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเป็น ท่านวทันยา วงษ์โอภาสี แล้วก็จะมาเป็น ท่านคำณูณ สิทธิสมาน เชิญครับ

นางสาววทันยา วงษ์โอภาสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาววทันยา วงษ์โอภาสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคะ เนื่องจากเวลานี้น้อยขออนุญาตเข้าเนื้อหาเลยนะคะ จากการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาเมื่อวานนี้ดิฉันอยากจะขออภิปรายสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในหัวข้อที่ ๕ ที่พูดถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นหัวข้อที่ ๕.๗ ที่มุ่งเน้นถึงเรื่องการพัฒนาดิจิทัลสู่การเป็นประเทศอัจฉริยะค่ะ จากโครงการที่แล้วมาของรัฐบาลในชุดที่แล้วเห็นได้ว่าได้มีหลากหลายโครงการที่มีความสอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว ดิฉันจึงอยากจะขอสนับสนุนให้รัฐบาลในชุดใหม่นี้ได้มีโอกาสดำเนินงานสานต่อนโยบายดังกล่าว เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงานและให้เกิดการพัฒนาในเรื่องของนโยบายอย่างต่อเนื่องค่ะ ในการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ดิฉันมองเนื้อหาออกเป็น ๔ ส่วนหลัก ๆ ด้วยกัน

ประการแรก ก็คือการวางโครงสร้างเทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการเตรียมความพร้อมของประเทศให้ก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ ในปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยได้จัดให้มีการประมูลการโทรคมนาคมในระบบ ๔ จี (4G) เกิดขึ้น ซึ่งการประมูลระบบโทรคมนาคม ๔ จี (4G) นั้นได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในหลาย ๆ ด้านในการเติบโตในเรื่องของเศรษฐกิจดิจิทัล โดยสังเกตได้จากการใช้งานปริมาณดาต้า (Data) ของประชากรไทยที่เพิ่มมากขึ้น จากปี ๒๕๕๗ เรามีการใช้งานดาต้า (Data) ทั้งสิ้นอยู่ ๕๐๐,๐๐๐ เทระไบต์ แต่หลังจากที่มีการประมูล ๔ จี (4G) ในปี ๒๕๖๐ ประเทศไทยได้มีการใช้งานดาต้า (Data) เพิ่มขึ้นจาก ๕๐๐,๐๐๐ เทระไบต์ เป็น ๓,๐๐๐,๐๐๐ เทระไบต์ คือเพิ่มขึ้นกว่า ๖ เท่าตัว ส่งผลให้วันนี้เรามีผู้ใช้งานเฟซบุ๊กกว่า ๔๐ ล้านคน จากทั่วประเทศ มีผู้ใช้งานไลน์ แอปพลิเคชัน (Application) กว่า ๓๐ ล้านคนทั่วประเทศ นั่นยังไม่แนับรวมถึงการใช้งานบนธุรกรรมออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานพร้อมเพย์

โมบายแบงก์กิ้ง (Mobile Banking) ฟินเทค (FinTech) ธุรกิจวิดีโอ สตรีมมิง ออนไลน์ (Video Streaming Online) หรือว่าธุรกิจอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง จนทำให้วันนี้ประเทศไทยเรามีมูลค่าการเติบโตธุรกิจอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) แบบ บีทูซี (B2C) มากเป็นสูงสุดอันดับ ๑ ของอาเซียน (ASEAN) หรือรวมมูลค่าทางการตลาดอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) รวมกันกว่า ๓.๒ ล้านล้านบาท จากตัวเลขดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า วันนี้ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ และด้วยตัวเลขการเติบโตเศรษฐกิจทางดิจิทัลเหล่านี้ ดิฉันจึงอยากสนับสนุนให้รัฐบาลเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการประมูลโทรคมนาคมในระบบ ๕ จี (5G) ที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้ หรือการพัฒนาเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมาในอนาคต

ประการที่ ๒ คือการปรับตัวในการทำงานของภาครัฐ ภาครัฐจะอย่างไรที่จะสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาบูรณาการในการทำงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดิฉันดีใจที่ได้เห็นในรัฐบาลชุดที่แล้วได้ออกพระราชบัญญัติการบริหารงานและการบริการภาครัฐสู่ระบบดิจิทัล ซึ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานของภาครัฐที่คำนึงถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ถึงแม้ว่าโครงการดังกล่าวอาจจะยังไม่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนนัก แต่สิ่งที่สำคัญก็คือว่ารัฐบาลได้แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ที่วันนี้ต้องการยกระดับคุณภาพในการทำงานของภาครัฐ โดยการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะนั่นไม่ได้เพียงแต่จะส่งผลต่อการทำงานของภาครัฐที่ช่วยลดภาระต้นทุนในการดำเนินงาน ก่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงาน สามารถตรวจสอบได้ แต่ยังช่วยผู้ประกอบการภาคเอกชนในการลดภาระต้นทุน ขั้นตอนในการติดต่อกับภาครัฐ หรือถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือว่าเราลดค่าเสียโอกาส คอสต์ ออฟ ออปพอร์ทูนิตี (Cost of opportunity) ซึ่งไม่สามารถประเมินเป็นมูลค่าได้ค่ะ

ประการที่ ๓ ก็คือการเสริมสร้างเอกชนไทยที่จะทำอย่างไรให้เราสามารถมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ เราจะสามารถนำเทคโนโลยีนวัตกรรมเข้ามาปรับใช้ในการทำงานในธุรกิจในทุก ๆ แขนงได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม โลจิสติกส์ (Logistics) หรือว่ากระทั่งธุรกิจบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสนับสนุนกลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพ (Startup) ใหม่ที่จะเกิดขึ้น ดิฉันได้เห็นถึงหลายโครงการที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้ทำในการที่พยายามผลักดัน

กลุ่มสตาร์ทอัพ (Startup) ไทยน่าจะ ให้เกิดขึ้น อย่างตัวเลขในปี ๒๕๕๘ ก็มีมูลค่า การลงทุนสตาร์ทอัพ (Startup) ไทย เป็นจำนวน ๓๖ ยูเอสดอลลาร์ หรือคิดเป็นเงินไทย ๑,๑๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐ มูลค่าการลงทุนสตาร์ทอัพ (Startup) ไทยเพิ่มขึ้นจาก ๓๖ ล้านเป็น ๑๐๖ ล้านยูเอสดอลลาร์แต่ที่น่าเสียดายคือในปี ๒๕๖๑ มูลค่าการลงทุนกลับ ลดน้อยลงเหลือ ๖๑ ล้านยูเอสดอลลาร์สาเหตุนั้นก็มาจากปัจจัยหลาย ๆ ประการ แต่สิ่งหนึ่ง ที่อยากจะเรียกร้องให้ภาครัฐเร่งปรับปรุง ก็คือในเรื่องของการเสริมสร้างระบบอีโก ซิสเต็ม (Ego system) ของสตาร์ทอัพ (Startup) ให้มีความพร้อมและมีความเป็นเฟรนด์ลี อีโก ซิสเต็ม (Friendly ego system) อีกส่วนหนึ่งในการที่จะเพิ่มพัฒนาศักยภาพคนไทยที่ อยากจะขอเสริมให้ภาครัฐช่วยผลักดัน ก็คือในเรื่องของการส่งเสริมโอกาสให้คนไทยได้มี โอกาสเรียนรู้จากต่างประเทศ ขออนุญาตเพิ่มเวลาอีกสักเล็กน้อยนะคะ จะขอskip (Skip) ไปจนถึงในเรื่องของการปรับปรุงกฎหมายว่าเป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญ

ประการที่ ๔ ที่อยากจะให้รัฐบาลได้ปรับปรุงกฎหมายที่บางฉบับยังล้าหลัง แต่ก็เห็นว่ารัฐบาลได้มีการออกกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน อย่างเช่น พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนะคะ -----

ซึ่งอันนี้นับว่าเป็นกฎหมายที่ออกตามแนวทางของนานาชาติ นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับประชาชนคนไทย หรือไม่ว่าจะเป็น พ.ร.ก. ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ที่ออกมาเพื่อดูแลธุรกรรมเทคโนโลยีทางการเงินนะค่ะ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่อยากจะเรียกร้องก็คือว่าในการที่วันนี้เราสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทางที่ถูกต้องนั้น จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศในหลาย ๆ ด้าน แต่การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเองนั้นก็เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนะค่ะ เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำงานก็คือเราจำเป็นจะต้องทำงานในเชิงรุก ก็คือมีการวางแผนล่วงหน้า ดิฉันเองในฐานะที่มาจากการทำงานภาคเอกชน หวังเป็นอย่างยิ่งที่อยากจะเห็นการทำงานบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ได้เห็นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดค่ะ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการที่จะพัฒนาประเทศเราต้องพัฒนาในทุก ๆ มิตินะค่ะ เราอย่าไปติดกับดักอยู่แค่การพัฒนาโดยการมุ่งหวังตัวเลขในเชิงเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่อยากให้เห็นถึงการพัฒนาในการยกระดับคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมไปควบคู่กันค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก่อนที่ท่านคำณูณ สิทธิสมาน จะอภิปรายนะค่ะ ทางรัฐบาลจะชี้แจงข้อซักถามของท่านณัฐฉิ บัวประทุม โดยมอบให้ท่านรัฐมนตรี ท่านจุติ ไกรฤกษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เชิญครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ ในนามของตัวแทนรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกรัฐสภานะครับ ท่านณัฐฉิ ที่กรุณาแสดงความห่วงใยชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ด้อยโอกาส ของชนกลุ่มน้อย แล้วก็ปัญหาที่สำคัญเร่งด่วนของประเทศ ผมอยากจะขอกราบเรียนสั้น ๆ ไม่ใช่เวลาของรัฐสภามากครับ

ประเด็นเรื่องของคุณครูอุกฤษฏ์ก็ตาม ประเด็นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศที่ท่านคิดว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้บรรจุไว้ในนโยบาย แต่กราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก วันนี้ครับ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยตัวกระผมเอง ได้พบกับคุณกิตตินันท์ ธรรมธัช นายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

คุณาดา ไชยจิตต์ นักปกป้องสิทธิมนุษยชน นำคณะ ซึ่งมีคุณบุญชูธรรม์ ตาเลิศ ผู้ประสานงานโครงการด้านสิทธิมนุษยชน สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย แล้วก็ผู้ที่มีปัญหาร้องมากับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้สนับสนุนให้รักษาสิทธิของท่านนะครับ ได้ตกลงกันครับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ทุกคนในสังคมต้องมีที่ยืนอย่างมีศักดิ์ศรี เราตกลงกันว่าภายในเดือนสิงหาคมไม่เกินสัปดาห์ที่ ๒ เราจะจัดทำเวิร์กชอป (Workshop) กับผู้ที่สนใจผมขอเชิญท่านด้วยนะครับ ในฐานะที่ท่านเป็นคนที่ยืนยันในเรื่องนี้ เพราะผมทราบว่าท่านมีความห่วงใยในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก มาช่วยกันทำเวิร์กชอป (Workshop) แล้วก็ทำปัญหานี้ให้เกิดความเป็นธรรมกับสังคม แล้วก็ไปบรรทัดฐานกับสังคมต่อไป จะได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขแล้วก็อย่างมีศักดิ์ศรีนะครับ

ประการที่ ๒ ที่ท่านพูดถึง คือกลุ่มชาติพันธุ์และกลุ่มชายขอบ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ผมตั้งแต่แรก ๆ ว่าอย่าทิ้งคนกลุ่มนี้ ให้ผมนั้นเดินทางไปพบกับคนชายขอบ เด็กนักเรียนชายขอบ แล้วก็กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งผมได้ประสานงานไปล่วงหน้าแล้วกับสมาชิกสภาท้องถิ่นว่าจะจัดพบกับเขาอย่างไร และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะมีบทบาทในเชิงรุก ทำงานกับเขาอย่างไรบ้างเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณที่มี

ประการต่อมาคือการตั้งครุฑไม้พร้อม ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณาสนับสนุนบอกว่าปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ ปัญหาเร่งด่วนของสังคม และเรื่องนี้ก็ทราบว่ามีจำนวนมากแล้วก็ป็นอนาคตของประเทศ ถ้าเราสามารถทำให้คนกลุ่มนี้ทำ ๒ ประการ ๑. ก็คือผู้ที่ตั้งครุฑอยู่แล้วและกำลังจะมีบุตร -----

จะดูแลอย่างไรให้บุตรเขาเกิดมาสมบูรณ์แล้วก็มีโอกาสเท่าเทียมกับคนอื่น ทั้งในมิติของอาชีพ การบริหารครอบครัว การบริหารการเงินและการเข้าสู่สังคมอีกด้วยนะครับ นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่เราพยายามเน้นก็คือ เราจะต้องบูรณาการกับกระทรวงแรงงานเพื่อหาอาชีพที่ยั่งยืนให้เขาสามารถพึ่งตนเองได้ โดยที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นั้นเป็นพี่เลี้ยงให้ในตอนเบื้องต้น นอกจากนั้นแล้วอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่สำคัญที่จะเกิดขึ้นในเดือนสิงหาคมคือ ท่านนายกรัฐมนตรีได้จัดอยู่ในวาระเร่งด่วนของรัฐบาลคือ การเตรียมตนเตรียมตัวของประเทศไทยสู่สังคมของผู้สูงอายุซึ่งเราก็จะจัดทำเวิร์กชอป (Workshop) ปฏิบัติการเรื่องนี้ ก็เชิญทุกมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องที่ทำเรื่องนี้มาจัดทำเป็นแผนแม่บทปฏิบัติการ มองไปในอนาคตข้างหน้าอีก ๑๕ ปี ว่าประเทศไทยต้องมีความพร้อมอย่างไรในการเตรียมตัวเรื่องนี้ ผมก็ขออนุญาตว่าเรื่องนี้รัฐบาลไม่ได้ละเลยครับให้ความสำคัญทุกเรื่อง แล้วก็เป็นเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กำชับผมว่าให้เร่งกระทำเสมือนหนึ่งว่าเขานั้นเป็นลูกหลานของเราเอง ก็กราบเรียนท่านณัฐวุฒิ ให้สบายใจว่าเรื่องใดที่ท่านจะสามารถมาร่วมทำงานกับเราได้ แล้วก็สมาชิกของท่านอีกหลายท่านในพรรคท่านอีกหลายท่านนะครับ ที่ผมได้เชิญมาร่วมงานในการทำ เวิร์กชอป (Workshop) อีกด้วยในเดือนสิงหาคมนี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนให้ทราบครับว่าเรื่องนี้รัฐบาลนั้นให้ความสำคัญแล้วก็จะติดตามให้เกิดเป็นผลอย่างเป็นรูปธรรมครับ ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความสนใจแล้วก็ชี้ปัญหาให้เห็นครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านคำณูณ สิทธิสมาน ๕ นาที จากนั้นจะกลับมาพรรคร่วมฝ่ายค้าน ท่านพิธาลี้มเจริญรัตน์ จากพรรคอนาคตใหม่ ท่านประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ พรรคเพื่อไทยนะครับเชิญท่านคำณูณ ก่อนครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม คำณูณ สิทธิสมาน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา สั้น ๆ ครับ ท่านประธานเข้าประเด็นเลยไปที่นโยบายหลักของคณะรัฐมนตรี ข้อที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม เน้นไปที่หัวข้อย่อย ๑๒.๒ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ท่านประธานครับ เนื้อหาทั้งหมดดีและถูกต้องและรัฐบาลชุดที่แล้วที่มีนายกรัฐมนตรีคนเดียวกันนั้น ก็ได้ปฏิบัติในเรื่องปฏิรูป

กระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิรูปกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ ให้เป็นจริง รวมทั้งมีกฎหมายลูกออกมาบังคับใช้เมื่อไม่นานนี้เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมอย่างยิ่ง แต่ว่านโยบายใน ข้อ ๑๒.๒ นั้นอาจจะขาดความสมบูรณ์ไปเล็กน้อย ซึ่งกระผมขออนุญาตเสนอแนะและเติมเต็ม แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กแต่ก็เป็นเรื่องใหญ่ครับท่านประธาน ข้อ ๑๒.๒ หรือในทั้งนโยบายของคณะรัฐมนตรีทั้งหมดนั้น ขาดคำว่า ดำรวจ ขาดคำว่า ปฏิรูปตำรวจ ทั้ง ๆ ที่ตำรวจคือต้นสายธารของกระบวนการยุติธรรม การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมจะปราศจากเสียซึ่งการปฏิรูปตำรวจไม่ได้ครับ และที่สำคัญที่สุดก็คือมีเสียงเรียกร้องจากประชาชนทั้งประเทศมาตลอดระยะเวลายาวนาน มีเสียงเรียกร้องจากข้าราชการตำรวจเอง ให้มีการปฏิรูปตำรวจ สำคัญที่สุดก็คือรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๕๘ ง. กระบวนการยุติธรรม (๔) ระบุไว้ชัดเจนถึงรูปธรรมที่จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับตำรวจ ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ ก็คือแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับหน้าที่อำนาจและภารกิจของตำรวจให้เหมาะสม ลักษณะที่ ๒ ก็คือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจให้มีประสิทธิภาพ พุดง่าย ๆ ก็คือการแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจ นอกจากนั้นยังเป็นมาตรการเรื่องเดียวในหมวด ๑๖ ที่รัฐธรรมนูญนั้นมีบทบังคับเชิงเร่งรัดไว้ในมาตรา ๒๖๐ ก็คือแยกออกมาจากการปฏิรูป ๑๑ ด้าน ออกมาเป็นด้านพิเศษร่วมกับด้านการศึกษาที่ให้มีความกระปรี้กระเปร่าพิเศษขึ้นมาชุดหนึ่งทำการปรับแก้กฎหมายทั้งสองลักษณะนี้ -----

และมีบทบังคับไว้ในมาตรา ๒๖๐ วรรคสามว่า ถ้าไม่แล้วเสร็จภายใน ๑ ปีนั้นให้การแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจนั้นดำเนินการภายใต้หลักอาวุโสตามที่คณะกรรมการกำหนด ผลปรากฏว่าไม่เสร็จภายใน ๑ ปี เสร็จตรงที่คณะกรรมการมีการชุดที่มี ขออนุญาตเอ่ยนามไม่เสียหายครับ ท่าน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ด้วย เป็นสมาชิกรัฐสภาอยู่ด้วยในที่นี้ เป็นประธาน ก็ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการที่ทันก่อนวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑ ครบ ๑ ปี และคณะกรรมการก็มีมติรับหลักการแล้วก็ส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาชุดพิเศษที่มีบุคคลภายนอกประกอบด้วย มีท่านอาจารย์มิชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เป็นรองประธาน ดำเนินการประชุมเป็นระยะเวลาเกือบ ๘ เดือน สัปดาห์ละ ๓ วัน จนส่งให้สำนักงานเลขาธิการ ๒๐๗ คณะรัฐมนตรีในช่วงปลายปี ๒๕๖๑ แต่ประเด็นก็คือว่าในเมื่อกฎหมายยังไม่แล้วเสร็จยังไม่เข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติ ปรากฏว่าการแต่งตั้งโยกย้ายไม่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา ๒๖๐ วรรคสาม คือเป็นไปตามหลักอาวุโสอย่างเดียว เนื่องจากคณะรัฐมนตรีนั้นออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจตามหลักอาวุโสออกมาตามที่รัฐธรรมนูญบังคับ เพียงแต่ว่าหลักเกณฑ์ที่ออกมานั้นอาจจะมีความไม่ตรงกับรัฐธรรมนูญนัก ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ จากนั้นในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑ ก็ได้มีประกาศ มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๐/๒๕๖๑ ออกมารับรองความถูกต้องของการดำเนินการแต่งตั้งโยกย้ายตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว และการแต่งตั้งโยกย้ายก่อนหน้านี้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ซึ่งก็ถือว่ามีความจำเป็นที่ต้องรับรองความถูกต้อง แต่ที่น่าสนใจก็คือในคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาตินี้ก็ได้ระบุว่ารับรองความถูกต้องของการแต่งตั้งโยกย้ายตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีออกมาเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งไม่ได้เป็นไปโดยหลักอาวุโส ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เป็นหลักอาวุโส ๓๓ เปอร์เซ็นต์ของตำแหน่งที่ว่าง คล้าย ๆ กับที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเคยดำเนินการมาตามปกติ ก็รับรองไว้จนถึงวันที่กฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลนั้นจะมีผลบังคับใช้ก็คือว่ามาตรการบังคับเชิงเร่งรัดของรัฐธรรมนูญนั้นไม่ปรากฏเป็นจริง และคำสั่งของ คสช. นั้นก็มารับรองความถูกต้องตรงนี้ไว้ และในขณะนี้ถ้าเราดูนโยบายของคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน ซึ่งกระผมเชื่อว่าท่านไม่ละเลยการปฏิรูปตำรวจแน่ แต่บังเอิญว่าไม่มีคำนี้อยู่ในข้อ ๑๒.๒ ในหน้า ๒๙ หน้า ๓๐ และที่สำคัญที่สุด

ก็คือในหน้า ๓๘ ภาคผนวก ๑ ร่างกฎหมายที่สำคัญที่คณะรัฐมนตรีจะตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๑๖ อันดับไม่มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ อาจจะตีความได้ว่าอยู่ในหัวข้อ ๑๖ ก็คือกฎหมายอื่นที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศก็ได้ แต่กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะมีระบุไว้ หรือคณะรัฐมนตรีนั้นได้แถลงยอมรับที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ แล้วสิ่งที่ดีที่สุดก็คือการเร่งดำเนินการนำเสนอร่างกฎหมายตำรวจที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ในมาตรา ๒๕๘ ง. (๔) นำเข้าสู่รัฐสภา ซึ่งก็ถือว่าเป็นกฎหมายปฏิรูปอย่างหนึ่ง ซึ่งก็จะทำให้การแต่งตั้งโยกย้ายตำรวจนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เรื่องนี้ก็จะเป็นการปฏิบัติตามพันธกิจที่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ในหมวด ๑๖ และที่สำคัญที่สุดก็จะเป็นการปฏิรูปประเทศในส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง -----

ซึ่งถือว่าเป็นการที่จะทำให้ประเทศเดินหน้าไปอย่างมั่นคงและยั่งยืนสมตามที่เมื่อคืนนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรีขออนุญาตเอ่ยตำแหน่งของท่าน ได้แถลงไว้แล้วว่าสิ่งที่รัฐบาลที่แล้ว ทำมา ๕ ปีนั้นเป็นเพียงการทำภายใต้โครงสร้างเดิม ก็ถือว่าประเทศให้ขึ้นมา มีความหวัง แต่หัวเลี้ยวหัวต่อจากนี้ไปจะเกิดขึ้นได้จะนำประเทศไปสู่จุดที่ทะยานไปข้างหน้า ได้ก็จะต้องมีการปฏิรูปประเทศ และการปฏิรูปประเทศนี้ไม่ใช่เฉพาะด้านเศรษฐกิจ แต่ทุกด้าน กระผมก็ขออนุญาตเสนอแนะไว้แต่เพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านนายกรัฐมนตรีจะชี้แจงครับ เชิญครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ สำหรับเรื่องการปฏิรูปตำรวจนั้นผมก็ขอเรียนว่า จากนี้เป็นต้นไปผมจะเป็นผู้รับผิดชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะฉะนั้นผมจะดำเนินการในเรื่องการปฏิรูปตำรวจให้เกิด ความชัดเจนมากยิ่งขึ้นตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเมื่อสักครู่ แต่ต้องให้ความเป็นธรรมกับ ทุกภาคส่วนด้วยนะครับ ทั้งในเรื่องของการปฏิรูปองค์กร บุคลากร วิธีการปฏิบัติงาน ที่มาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าเป็นต้นทางของระบบความยุติธรรม ซึ่งมาจากตำรวจ อัยการ ศาล ทั้งหมดจะต้องสอดคล้องกันไปด้วยนะครับ คือปฏิรูปตำรวจ อย่างเดียวก็คงไม่พอ เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่ต้องหารือกันให้สามารถดำเนินการ ให้ได้โดยเร็วนะครับ ผมยืนยันว่าผมจะทำทุกอย่างให้ดีที่สุด ให้ตำรวจได้รับความไว้วางใจ ให้มากที่สุด แล้วก็ประชาชนมีความรู้สึกอุ่นใจ ไม่อย่างนั้นความขัดแย้งมันก็เกิดขึ้นสูงมาก ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะทำถูกหรือทำผิดก็ตามเจ้าหน้าที่ก็มักจะเป็นจำเลยเสมอ เพราะฉะนั้น ก็ต้องทำให้เกิดความยุติธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ขอบคุณนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ขอบคุณครับ ต่อไปคือทางพรรคร่วมฝ่ายค้านนี้ทางวิป (Whip) ได้เสนอชื่อขึ้นมาใหม่นะครับ ที่ผมอ่านเมื่อสักครู่นี้ก็คงจะเปลี่ยนไปสำหรับพรรคร่วมฝ่ายค้านในรอบนี้ ๒ ท่าน ท่านแรกที่เสนอชื่อมาใหม่คือ นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ท่านที่ ๒ ก็ท่านพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ พรรคอนาคตใหม่เหมือนเดิม ฉะนั้นเริ่มต้นด้วยท่านนายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ๑๐ นาที เชิญครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กระผม
क्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิก
รัฐสภาแห่งนี้ ก่อนอื่นก็ขอแสดงความดีใจกับท่านเสนาบดีทั้งหลายที่นั่งอยู่ชั้นบน
ทั้งที่บริหารราชการติดต่อกันมา แล้วก็บริหารมานานแล้วก็ร่างเวทีไปเพิ่งกลับเข้ามา แล้วก็
ท่านใหม่ ๆ จริง ๆ ผมเองตั้งใจจะพูดเรื่องการศึกษาครับท่านประธาน ในฐานะที่เป็น
ครูบาอาจารย์ผมตั้งใจมาจริง ๆ จะมาฝากรัฐมนตรีฉันทลักษณ์ ก็เห็นว่ามิโปรไฟล์ (Profile)
มีรูปทรง แต่ว่าอาจจะนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนกัน แต่ด้วยเมื่อคืนนี้ครับนั่งอยู่
ท่านอาจารย์สมคิดที่ผมเคารพนับถือ ที่จริงรัฐมนตรีทุกท่านผมเคารพนับถือหมด เราไม่ได้ผิดกัน
เป็นการส่วนตัว แต่ท่านทำหน้าที่บริหาร แต่ผมทำหน้าที่หมาเฝ้าบ้าน ต้องเอาความจริงมา
เล่าเพื่อเป็นเข็มทิศให้พวกท่านได้เดินถูก เพราะ ๕ ปีที่ผ่านมาในสายตาผม ผมมองว่า
ท่านเดินผิดทาง บังเอิญอาจารย์สมคิดมาพูดเมื่อคืนว่าได้วางโครงสร้างในระดับรากหญ้า
ให้มันแข็งแกร่ง แข็งแล้วครับ แข็งกันเกือบทุกคนเลยครับ เพราะจนกันได้สนิท จนกันได้ดี
จริง ๆ ตาสีตาสา ยายมียายมา แล้วท่านบอกว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ตอนท่านอุตตม
ขอภัยครับ ท่านอุตตม เดินไปหาเสียงบอกว่าเป็นการวางฐานราก ไม่ใช่ มันเป็นการเดิน
ไปหาเสียง หาคะแนน ผมมีเวลาเดี๋ยวจะเอามาเล่าให้ฟัง ผมตั้งชื่อว่าบัตรประชารัฐหรือบัตร
ผมสับสนหมดครับ บัตรคนจนบ้าง บัตรสวัสดิการแห่งรัฐบ้าง หรือบัตรประชารัฐบ้าง
แต่จริง ๆ ผมตั้งชื่อบัตรนี้ว่า บัตรเขกหัวและลูบหลัง เขกหัวอย่างไร ท่านทำให้คนจนนี้
จน จน จน พอคนจนเสร็จแล้วท่านก็แจกบัตรไป เข้าร้านรูดปรี๊ดได้นมปั๊บ รูดปรี๊ดได้มาม่า
นั่นก็คือลูบหลัง -----

เอาละครับ มีเวลาผมคุยการศึกษาเสร็จแล้วผมก็จะคุยเรื่องนี้ แต่ท้ายที่สุดท่านเชื่อหรือไม่ครับว่า ๕ ปีที่ผ่านมาที่อดกันว่าบริหารจัดการเศรษฐกิจดีอะไรดี ไม่ใช่ อาจารย์สมคิดหล่อเมื่อ ๑๘ ปีที่แล้วมา ตอนเราอยู่พรรคไทยรักไทยด้วยกัน เพราะมันมีองคาพยพ มันมีคนช่วย มันมีคนดูแล ช่วยกันผลักดัน ช่วยกันขับเคลื่อน วันนั้นเศรษฐกิจดี บ้านเมืองดี อุดมสมบูรณ์ด้วยข้าว น้ำ ประชาชนอยู่ดีมีสุข บำบัดทุกข์บำรุงสุข ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีทุกวันนี้ท่านเข้าใจผิดว่าท่านอาจารย์สมคิดน่าจะเสกเศรษฐกิจของประเทศไทยในยุคปฏิวัตินี้ได้ ก็เลยลงทุนแก้รัฐธรรมนูญชั่วคราว ซึ่งจริง ๆ อาจารย์สมคิดไม่มีสิทธิกลับมาเป็นในวันนั้น เพราะอาจารย์สมคิดมีปัญหาที่จะต้องเว้นวรรคทางการเมือง ก็ลงทุนแก้รัฐธรรมนูญเลยครับ ให้ สนช. แก้ บุคคลที่โดนเว้นวรรคทางการเมืองมาดำรงตำแหน่งได้ แล้วก็ปรับโครงสร้างทีมเศรษฐกิจเดิมออกทั้งหมด ถ่ายโอนเลือดใหม่อาจารย์สมคิดมา แต่ไม่ใช่ครับ มาถึงวันนี้ก็ยังไม่ใช่ ท่านเชื่อหรือไม่ครับ ผมไม่เชื่อ วันนี้ขอทานยังขาดทุนครับ อย่าว่าพ่อค้า นายห้างที่ขายของเลย ขอทานสะพานลอยเขาบอกว่าเขาขาดทุนกับยุคเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ มันเป็นเรื่องน่าเศร้าครับ เขาไม่ได้ลงทุนอะไรมากมายเลย ผมไปสัมภาษณ์มาตามสะพานลอย เขาบอกว่าขาดทุนมากเลยอาเฮีย สมัยก่อนวันหนึ่ง ๗๐๐-๘๐๐ บาท ทุกวันได้วันละร้อยขาวหรือ ๑๒๐ บาท ก็โชคดีแล้ว ผมถึงสมญานามว่าเศรษฐกิจยุคขอทานยังขาดทุน เอาละครับ ท่านประธาน เดียวถ้าผมมีเวลาผมจะกลับมาเรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ผมสับสนจริง ๆ บัตรนี้มันชื่อหลายอย่าง บัตรหาเสียงบ้าง บัตรอะไรบ้าง อย่าตัมกันนะครับ อย่าตัมกลางอากาศ เพราะผมมาจากการเลือกตั้ง ผมรู้ว่าการเลือกตั้ง เมื่อสักครู่ผมสู้กับอะไรมา ผมสู้กันอย่างไร เดียวจะมาคุย ขออนุญาตโอนกลับมาเรื่องของการศึกษาก่อน ถ้าผมไม่คุย การศึกษามันก็มว้ยล้มตัมคนดู ท่านรัฐมนตรีที่เคารพครับ ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นมือใหม่ ผมดูโปรไฟล์ (Profile) ของท่าน ท่านก็ใช้ได้อยู่ ผมดูว่าท่านเป็นคนตั้งใจ อย่างน้อย ๆ วันหนึ่งท่านก็ออกมาเรียกร้องว่าให้ปฏิรูปก่อน แต่ว่าบังเอิญการปฏิรูปยังไม่เรียบร้อยลุงตู่ของผม หรือที่บ้านผมเรียกท่านช่วงหนึ่งว่าลุงศุภร์ เพราะว่าทุกวันศุภร์เขาจะเจอชาวบ้านจะเจอ เขาก็เรียกท่านว่าลุงศุภร์ ท่านปรี๊ดก่อน แต่ท่านเรียกร้องการปฏิรูปวันนี้ผมดีใจกับท่านเพราะอะไรครับ เพราะช่วงจัดตั้งรัฐบาลในช่วงใหม่ ๆ นั้นที่กำลังชุลมุนกับการจัดตั้งรัฐบาล ผมเสียใจจริง ๆ ครับ และผมกล่าวหาพวกท่านที่นั่งข้างบนด้วยว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่มีใครใส่ใจเลย พุดกันถึงกระทรวง ทบวงต่าง ๆ ทั้งนั้น จนผมต้อง

ออกไปให้สัมภาษณ์หน้าสื่อว่าผมสงสารการศึกษาไทย จะมีทิศทางไปอย่างไร จะประสบ
ผลสำเร็จได้ แม้กระทั่งการจัดตั้งรัฐบาลนี้กันหมด ผมเกือบเห็นอาจารย์ปรีดา บุญเพลิง
พรรคคนเดียว หรือพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้เป็นหรือเปล่า นี่กันหมดครับ ไม่เหมือน
สมัยพรรคเพื่อไทย ทุกคนวิ่งกันอยากเป็นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เพราะกระทรวงศึกษาธิการถือว่าเป็นฐานราก เป็นต่อม่ออันสำคัญในการปฏิรูป การศึกษา
สร้างคน สร้างชาติ สร้างอนาคต ประเทศไทยเรา นักการศึกษามีไม่น้อย นักวิชาการมีไม่น้อย
แต่นักสร้างการศึกษาของชาติยังหาไม่ได้ -----

ท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ท่านเคยสร้างทีมฟุตบอลบางกอกมาจนถึง
ท่านชายพรม ชายไหม ไม่เป็นไรครับ เพราะท่านไม่ต้องมาจับชอล์ก ไม่ต้องมาจับรถ ท่านมา
บริหารจัดการ ท่านเป็นนักสร้างการศึกษาเถอะครับ ถ้าท่านสนใจกับการปฏิรูป อย่างอื่น
มันไปปฏิรูปที่ปลายทาง ถ้าเด็กยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ภาษาไม่รู้ ท่านจะมาปฏิรูปอย่างไร
กระทรวงศึกษาธิการมันไม่ได้มีโครงสร้างที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อนอะไรมากมายหรอกครับ
เพราะบุคลากรในกระทรวงศึกษาธิการเป็นคนที่มีความรู้ ตั้งแต่ทุ่งหมาวัดมาถึงกลางใจเมือง
กรุงเทพมหานคร คุยง่ายคุยกับครู แต่อย่าไปรังแกครู แต่ ๕ ปีที่ผ่านมาผมผิดหวังครับ
แล้วมาผิดหวังหนักช่วงที่ไม่มีใครอยากเป็นรัฐมนตรี ผมขอบคุณท่านแล้วเดี๋ยวช่วยกัน
๕ ปีที่ผ่านมานอกจากไม่เสริมสร้างแล้วยังไปใช้ ม. ๔๔ อีก กับครูไม่ต้อง ม. ๔๔ หรือครับ
ม. ๒๒ ก็ตายแล้ว เอาครูเดียว เพราะครูไม่ได้คือ ท่านไปออกกฎหมายปฏิรูปทำให้
โครงสร้างอะไรเขาเบี้ยวไปหมด วันก่อนเห็น ส.ส. บุญยิ่งจากราชบุรี พรรคพลังประชารัฐ
หาเสียงกันเลย เพราะมาพูดเรื่องครู เมื่อวานโสภณ ชาร์มย์ พูดเรื่องครู ท่านไปใช้ ม. ๔๔
ยกเลิกองค์กรที่กระจายอำนาจไปให้ครู ไม่ว่า อ.ก.ค.ศ. ก.ค.ศ. ไปแต่งตั้งศึกษาจังหวัด
ไปแต่งตั้งศึกษาเขต ไปแต่งตั้งศึกษาภาค เอาท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาเป็นประธาน
คณะกรรมการศึกษาจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดงานหนักอยู่แล้ว เอาแต่งานแก้ปัญหาน้ำท่วม
แค่ฝนแล้งก็ปวดหัวแล้วให้มายุ่งเรื่องครูอีกจนเป็นปัญหาเกือบทุกจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด
ที่ท่านตั้งไปวันนี้ตำแหน่งซี ๙ ไม่ได้ทำอะไรเลย รอแต่เซ็นอนุมัติครุย้าย รอแต่เซ็นอนุมัติครู
ขึ้นเงินเดือน แต่ไม่ได้ทำอะไรช่วยเหลือกับวงการศึกษามากมาย แล้วไปชี้ตำแหน่งเขาอีก
คือไปชี้ผู้อำนวยการเขต ผมเสียตายเหลือเกิน ท่านประธานยังมีเวลาเหลืออีกไหมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : หหมดพอดี

นายक्रमานิตย สังกษ์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธาน
อย่าเคลิ้มนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบอก
วิป (Whip) ท่านด้วยนะครับ

นายक्रमานิตย สังกษ์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านให้ผม
หยุดหรือให้ผมต่อ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านอยากจะพูดก็พูดไปสักนิดนะครับ เพราะไปกินเวลาท่านอื่นไม่เป็นไร

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ขอบคุณมากครับ
เรื่องอาหารกลางวัน เรื่องงบประมาณ เรื่องบุคลากร เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ผมยืนยันว่าครูไม่มี
ปัญหา แต่ข้างบนไปสร้างปัญหาจนวันนี้กลายเป็นการศึกษาที่เป็นต้นไม้ เปรียบเสมือนต้นไม้ม
ีพิษ ฉะนั้นก่อนที่จะพูดเดินไปตามที่ท่านเขียนมา ที่จะมีโครงสร้างแท็บเล็ต จะมีโครงสร้าง
คอมพิวเตอร์ ถ้าท่านไม่ไปยกเลิกแก้ปัญหา ไม่ไปยกเลิกคำสั่ง ม. ๔๔ ที่จะเอาตำแหน่ง
ผู้อำนวยการมาเป็นครูใหญ่ ตอนสอบบรรจุทุกวันนี้เป็นครูใหญ่ แต่คำสั่งออกใหม่ตอนนี้รื้อจ่อ
แต่คิดจะให้เป็น พ.ร.ก. จะปรับลดจากตำแหน่งผู้อำนวยการมาเป็นครูใหญ่ ตอนสอบบรรจุ
เข้าเป็นผู้อำนวยการ พอเกษียณออกมาตำแหน่งครูใหญ่ อะไรกัน ไม่รู้เอาฐานอะไรมาคิด
จะยกเลิกไปประกอบวิชาชีพรู พวกผมทำมาจนครูมีวิทยฐานะเทียบชั้นได้กับวิศวะ
เทียบชั้นได้กับคุณหมอ เพราะครูคือผู้ให้ ครูคือผู้สร้าง แต่วันนี้กลับไปทำลายน้ำใจเขา
เรื่องเล็ก ๆ ก็ทำเป็นเรื่องใหญ่ อาหารกลางวันไม่ใช่เรื่องใหญ่โตมโหฬารอะไรเลย
ท่านรัฐมนตรีก็ไม่ทำให้การศึกษาได้เข้าใจ เงิน ๒๐ บาทจะให้เขาทำดีได้อย่างไร อาหาร
จะครบ ๕ หมู่ได้อย่างไร ที่มีปัญหาคือว่าวันนี้การกระจายอำนาจเอาเงินให้ไป อบต. เพื่อให้
มันมีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้นดูเสมือนว่า อบต. รับเงินเยอะ เงินนม เงินอาหารกลางวัน แล้วก็โอนให้
เข้าโรงเรียน มันก็เลยทำให้ อบต. ดูว่าเงินเยอะ พอมาโรงเรียนจริง ๆ ครูก็ตั้งใจ ครูว่าจะมา
เป็นครูได้ ท่านรัฐมนตรี ต้องใช้จิตวิญญาณ มีจิตวิญญาณ เราโดนอบรมสั่งสอนมา ๔-๕ ปี
กว่าจะมาเป็นบุคลากรที่ให้ความรู้กับเด็กเพื่ออนาคตของประเทศไทย -----

เพราะเขาบอกว่า เลิร์นนิ่ง อิส เพาเวอร์ (Learning is power) ผู้มีพลังก็คือมาจากการเรียนรู้ ถ้าเรียนไม่รู้แล้วมันเดินไปไม่ได้ ฉะนั้นผมฝากรัฐมนตรีมีอะไรเรื่องการศึกษามมยนิติครับรัฐมนตรี พอรู้ ไม่ได้เก่ง เพราะเป็นนักเรียนต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw) มา กว่าจะจบปริญญาตรี ไม่เหมือนรัฐมนตรีเรียนมาจากเมืองนอก แต่ผมเชื่อว่ารัฐมนตรีคุยกัน ๒ วันเข้าใจหมดครับ แต่ผมอาศัยประสบการณ์ คุณหญิงกัลยา ก็เหมือนกัน อย่าอึดพี้ พี้คนเก่งอยู่แล้ว เรื่องการศึกษา จีบครูสาว ๆ จีบแขน จีบขา พี้เป็นผู้หญิงใช้เขาทำงานเขาทำให้อยู่แล้ว คุณกนกวรรณก็เป็นคนสวยลูกอาสุนทรช่วยกัน แล้วมาปฏิรูปบ้านเมืองมันจึงจะเดินไปได้ บอกว่าไม่ยาก ขออนุญาตเรื่องการศึกษาวัวแค่นี้ กลับมาบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนิดหนึ่งครับ ท่านประธาน มั่วไปมั่วมา

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : สรุป ๆ เอะนะครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ผมคิดไม่ถึงว่าจะมีบัตรชนิดหนึ่งชื่อว่า บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ตอนพวกผมเป็นผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคเพื่อไทย ตอบอย่างหน้าขึ้นอกบาน เรามีโครงการโครงการหนึ่ง เขาเรียกว่าโครงการประชานิยม แต่เราก็ไม่ควรเอาไปตั้งชื่อว่า พรรคประชานิยม ท่านก็มาบอกผมนะครับ ทำให้เศรษฐกิจฐานรากมันเข้มแข็ง มันตมกันกลางอากาศ แต่เพราะยายตุ้มผม แกเป็นคนวาสนาดี ทำอะไรก็สั่งคมยอมรับไม่ค่อยผิด ถ้าเป็นพวกผมสมัยก่อนเขาคำกันตั้งแต่ท้องสนามหลวงว่าเอาเงินภาษีจากคนกรุงเทพฯ ไปแจกให้กับคนจนบ้านนอก แต่พอลุงตุ้มเอาไป เฉย ท่านเกิดปากเวลาไหนไม่รู้ ท่านมีเสน่ห์ ก็โชคดีท่านไป สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบอกว่า คนจนในประเทศไทยมีประมาณ ๔.๕ ล้านคน แต่บัตรประชารัฐก่อนเลือกตั้งมี ๑๔.๕ ล้านใบ นั่นหมายความว่า ๑๔.๕ ล้านคะแนน ไม่ได้น้อยนะครับ ไปเทียบกับพรรคเพื่อไทยที่ฮอต (Hot) สุด ๆ วันนั้นมีอยู่ ๑๕ ล้านเสียง จัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียว ท่านครับ เขาบอกว่าเวลาหมดแล้ว ฝากไว้ครับ ถ้าท่านอยากเอา ๕๐๐ แต้ม ตั้งชื่อเด็กเกิดใหม่ว่า เด็กชายประชารัฐ เด็กหญิงประชารัฐ นามสกุลก็ว่าไป ถ้ามันเกิดหลายคน ก็ท่านมีอะไร ท้องจ่ายแน่ ผมว่าวันนี้อย่าเอาตอนท้องเลย เอาตอนประจำเดือนมาแล้วก็จ่ายเลยครับ เอากันได้คัก ๆ ไปเลยครับ เอากันเลยท่านสมคิดครับ ผมก็จะหยุดอยู่บ้าน

เหมือนกัน เพราะผมก็สู้ไม่ได้ ยอม ๆ แล้วก็โปรโมชัน (Promotion) ใหม่ หมดประจำเดือน ก็ลดลง อันนี้ก็เปลี่ยนชื่อใหม่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ขอบคุณ ท่านประธานครับ ผมสรุปสั้น ๆ อย่างนี้นะครับ แหมกำลังมัน ขอบคุณมาก ท่านประธาน รมต.ระวังนิตหนึ่งนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : บวกไป ๕ นาทีนะครับ

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ก็ตามลำดับครับ ลำดับเดิมก็ท่านพิธา ล้มเจริญรัตน์ พรรคอนาคตใหม่ ๒๕ นาที เชิญครับ

นายพิธา ล้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิธา ล้มเจริญรัตน์ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้มีโอกาสอ่านนโยบายฉบับนี้ครั้งแรก พร้อม ๆ กับพี่น้องเกษตรกรตัวจริงเสียงจริงที่ฟาร์มเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในจังหวัดสกลนคร และเป็นเพราะบทสนทนากับพวกเขาในวันนั้นทำให้ผมสามารถที่จะลุกขึ้นมาวันนี้ และอภิปรายด้วยความหวัง ไม่ใช่ความกลัว ท่านประธานครับ พี่น้องเกษตรกรกลุ่มนี้ โชคดีครับ พวกเขามีโฉนดเป็นของตัวเอง อยู่ในเขตชลประทาน เลิกทำเกษตรเคมีมาตั้งแต่ ปี ๒๕๕๒ เปลี่ยนมาทำเป็นเกษตรอินทรีย์ พวกเขารวมกลุ่มกันเป็นบริษัทและสามารถที่จะส่งออกข้าวไปต่างประเทศด้วยตัวเอง พวกเขามีธนาคารชีวภาพเป็นของตัวเอง สามารถที่จะทำน้ำจุลินทรีย์ ทำปุ๋ยหมัก ทำน้ำชีวภาพด้วยตัวของตัวเอง ด้วยความที่เขาเป็นเกษตรอินทรีย์ที่มีมาตรฐาน ไอพอม (IFOAM) -----

ทำให้เขาสามารถที่จะส่งออกข้าวในราคาตันละเกือบ ๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อพวกเขาสามารถที่จะส่งออกข้าวได้เอง สามารถที่จะรวมตัวกันได้ ก็มีเงินเก็บแล้วก็มีเงินออมที่สามารถที่จะเข้าถึง แล้วก็ลงทุนเครื่องจักรการเกษตร แล้วก็สามารถที่จะแชร์กันในรูปแบบของเศรษฐกิจแบ่งปันหรือว่าแชร์ริง อีโคโนมี (Sharing Economy) ทุกคนเป็นผู้สูงอายุครับ แต่สุขภาพของพวกเขาก็แข็งแรงดี ลูกหลานของเขาที่เคยทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานครก็กลับมาที่บ้านเกิดที่จังหวัดสกลนคร ช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่ทำนาทำไร่ ชีวิตอยู่ดีมีสุขสามารถที่จะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวเดียวกันได้ พวกเขามีในสิ่งที่พวกเขาพึงจะมี พวกเขาเป็นในสิ่งที่พวกเขาพึงจะเป็น พวกเขาเป็นผลลัพธ์ทางนโยบายที่พวกเราปรารถนา ตั้งแต่ นโยบายฉบับนี้ยังไม่ได้เขียนขึ้นมาด้วยซ้ำไป แต่คำถามที่ประเทศนี้จะต้องตอบก็คือว่า เกษตรกรที่โชคดีแบบนี้มีอยู่ที่เปอร์เซ็นต์ในประเทศ คำถามที่ประเทศนี้จะต้องตอบก็คือ มีชาวนาที่ส่งออกข้าวด้วยตัวของเขาเองอยู่ที่คนในประเทศ คำถามของประเทศนี้ที่จะต้องตอบก็คือว่ามีชาวนาที่ส่งออกข้าวได้เองเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของชาวนาทั้งหมดที่มีอยู่ในประเทศไทย ความจริงที่โหดร้ายก็คือพวกเขาคือเกษตรกรไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ ที่สามารถลืมตาอ้าปาก กินดีอยู่ดี อยู่ดีมีสุขในประเทศนี้ได้ สำหรับพี่น้องเกษตรกรแล้วปัญหาของนโยบายฉบับนี้ไม่ได้อยู่ที่ตัวนโยบาย ปัญหาของนโยบายฉบับนี้อยู่ที่มันเป็นนโยบายที่เขียนไว้แล้วเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว มันคือนโยบายที่เขียนไว้แล้วเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว มันคือนโยบายที่เขียนไว้แล้วเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วเราพูดกันเรื่องแปรรูป เราพูดกันเรื่องนวัตกรรมย้อนกลับไป ๒๐ ปีที่แล้วเราพูดกันเรื่องประกันราคาสินค้า เราพูดกันเรื่องหนี้สินการเกษตรย้อนหลังกลับไป ๓๐ ปีที่แล้วเราพูดเรื่องปฏิรูปที่ดิน เราพูดเรื่องชลประทาน สำหรับพี่น้องเกษตรกรแล้วการทำให้เขาลืมตาอ้าปากได้อยู่ที่เรื่องของรายละเอียด อยู่ที่เรื่องของการปฏิบัติ อยู่ที่เรื่องของความจริงใจในการแก้ปัญหาให้พวกเขาต่างหาก เพราะฉะนั้นสำหรับผมแล้วในเวลาที่เหลืออยู่นี้ผมอยากจะใช้เวลาในการสรุปข้อเท็จจริง วิพากษ์อย่างตรงไปตรงมา และเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ พร้อมกับตั้งคำถามไปยังท่านประธานสภาผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี กับนโยบายที่ท่านได้เสนอไว้ตามกรอบนโยบายเร่งด่วน ๑๒ นโยบาย และนโยบายหลักอีก ๑๒ นโยบาย โดยที่ผมจะใช้เวลาประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ในการอธิบายเรื่องเกี่ยวกับนโยบายเร่งด่วน และ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในการอธิบายนโยบายหลัก เนื่องจากคิดว่าน่าจะมีเวลาในการอธิบายนโยบายหลักอีกมาก ส่วนสถิติและข้อมูลที่จะใช้

อ้างอิงในการอภิปรายก็ล้วนแต่มาจากสำนักวิชาการของทางรัฐสภาทั้งสิ้น สำหรับนโยบาย
เร่งด่วน ๑๒ นโยบายนั้น เรื่องเกี่ยวกับการเกษตรท่านได้เขียนไว้ที่นโยบายที่ ๔ ในส่วนของ
ระบบนิเวศของการเกษตร ท่านได้แตะไว้ที่นโยบายที่ ๑ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของที่ดิน
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประมง นโยบายที่ ๑๑ ท่านได้แตะเรื่องเกี่ยวกับภัยแล้ง เมื่อผมได้อ่าน
นโยบายเร่งด่วนทั้ง ๑๒ นโยบาย และได้ดึงประเด็นออกมาแล้วก็พบว่ามันเป็นไปได้เลย
ที่จะอภิปรายแต่ละนโยบายโดยที่ไม่ได้เชื่อมโยงกัน เพราะว่าประเด็นแต่ละประเด็น
ปัญหาแต่ละปัญหามันมีความเกี่ยวเนื่องกันอยู่ มันมีความเชื่อมโยงกันอยู่ และเมื่อดูที่
นโยบายแล้วก็จะเห็นว่ามันไม่ได้อยู่ในระนาบเดียวกัน บางปัญหามันเป็นต้นเหตุ บางประเด็น
มันเป็นปลายเหตุ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญในการที่จะอภิปรายในครั้งนี้คือ
การเรียงลำดับความสำคัญประเด็นของนโยบายเร่งด่วนเหล่านี้ บางปัญหาเป็นคอขวด
บางปัญหาเป็นปลายเหตุ บางปัญหาเป็นต้นเหตุ -----

สำหรับผมแล้วที่ดินคือคอขวดของปัญหาเกษตรกรรมเกือบทั้งหมด ที่ดินคือชีวิต ที่ดินคือสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ที่ดินคือกระดูกเมื่แรกที่เราติดให้ถูกต้องปัญหาที่เหลือจะแก้ได้ง่ายมาก แต่ถ้าเกิดเราติดผิดปัญหานั้นที่เราพยายามที่จะแก้จะไม่สามารถแก้ได้อย่างยั่งยืน เป็นเพราะเกษตรกรเหล่านี้ไม่มีที่ดินเป็นของตัวเอง เขาจึงไม่มีทรัพย์สินที่จะสามารถค้ำประกัน แล้วก็ไม่สามารถที่จะเข้าสู่ระบบทุนนิยมได้ เขาไม่มีโฉนดที่จะเข้าไปตั้งในแบงก์ ไม่เหมือนกับผม ไม่เหมือนกับท่าน ทำให้เขาไม่สามารถที่จะเข้าสู่ระบบการเงินได้ ก็หมายความว่ามีความจำเป็นที่จะต้องออกไปกู้นอกระบบ ซึ่งเป็นกระดูกเมื่แรกที่ ๒ เรื่องของหนี้สินเกษตรกร เมื่ออยู่ในวงจรหนี้สินเขาจะติดกับการที่จำเป็นที่จะต้องรีบใช้หนี้ให้ได้ ก็ทำให้เขาต้องการความแน่นอนในการทำงาน มีความจำเป็นที่จะต้องทำวิธีเดิม ๆ ปลูกพืชเดิม ๆ ใช้วิธีที่ถูกที่สุดเพราะมันมีต้นทุนจากค่าเช่าที่ดินอยู่แล้ว มันมีต้นทุนจากดอกเบี้ยนอกระบบอยู่แล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้สารเคมีเยอะ ๆ เพื่อที่จะให้สินค้าออกมา มีคุณภาพแน่นอน เวลาจะปลูกอะไรก็ต้องปลูกพืชเชิงเดี่ยวซ้ำ ๆ ทำให้มีปัจจัยในการกดดันราคาขึ้นมาอีก ซึ่งนั่นก็คือกระดูกเมื่ครั้งที่ ๓ เรื่องของสารเคมีเกษตร เรื่องของการประกันราคา เมื่อท่านเอาปัญหาจากกระดูกทั้ง ๓ กระดูกนี้มารวมกัน ก็หมายความว่าพี่น้องเกษตรกรไทยมีต้นทุนที่สูงและมีราคาที่ต่ำ ก็หมายความว่าเขาไม่สามารถที่จะเก็บออมได้ด้วยตัวเอง ไม่สามารถที่จะมีเงินทุนของตัวเอง ไม่สามารถที่จะมีกระแสเงินสดในการที่จะแปรรูปหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งก็คือกระดูกเมื่ครั้งที่ ๔ พอมีโอกาสใหม่ ๆ การท่องเที่ยวทางด้านการเกษตร เขาอยากจะพัฒนาตัวเองจากการที่เป็นผู้ผลิตสินค้า การเกษตรให้เป็นผู้ให้บริการด้านการเกษตรและท่องเที่ยว ในขณะที่หลาย ๆ ประเทศ เช่น ประเทศอิตาลีทำนโยบายอะกริทัวริสโม (Agriturismo) ประเทศญี่ปุ่นก็ทำเรื่องฟาร์มสเตย์ (Farmstay) เขาก็อยากจะทำอย่างนั้นบ้าง อยากจะยกระดับตัวเองบ้าง ก็ไปติดกระดูกเมื่ครั้งที่ ๑ เรื่องของที่ดินอีกเหมือนเดิม เมื่อผมไล่เรียงลำดับความสำคัญมาจนถึงตรงนี้ผมคิดว่าท่านประธานคงจะพอเห็นว่ากระดูก ๕ เมื่แรกที่เราควรที่จะต้องติดให้พี่น้องเกษตรกรของเราคืออะไร

สำหรับกระดูกเมื่แรกในเรื่องของที่ดินนั้น ปัญหาที่ผมต้องสรุป ก็คือที่ดินในประเทศไทยคือมีความกระจุก มีความเหลื่อมล้ำ มีความไม่ชอบธรรมในการใช้กฎหมาย ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของที่ดินในประเทศไทยถูกครองด้วยคนเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์

๗๕ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนในประเทศไทยไม่มีโฉนดของตัวเอง ซาวนากว่า ๔๕ เปอร์เซ็นต์
ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเช่าที่ดินอยู่ นี่ยังไม่รวมถึงนโยบายหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
เขตเศรษฐกิจพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นเปิดพื้นที่ให้กับนักลงทุนไม่ว่าจะในไทยหรือต่างประเทศ
ซึ่งผมเข้าใจครับ ผมไม่ได้ต่อต้านการดึงนักลงทุนแล้วหาศูนย์กลางในการผลักดันให้เศรษฐกิจ
โตขึ้นได้ ในขณะเดียวกันที่ท่านกำลังต้องการที่จะพัฒนาเขตเศรษฐกิจใหม่ ๆ ๒,๐๐๐ กว่าไร่
ที่แม่สอด ๓,๐๐๐ กว่าไร่ที่ทับกวาง ที่ได้ยกให้บริษัทใหญ่ไปทำเหมืองแร่ ๒๘๔ ไร่ ๓๐ ไร่
ที่จังหวัดเชียงใหม่ อมก๋อย ที่ได้ยกให้บริษัทใหญ่สามารถเอาไปทำเหมืองแร่ได้ ในขณะที่
รัฐบาลกำลังทำอย่างนั้นมีความพยายามที่จะแยกคนออกจากป่า ที่มันมีความทับซ้อนกัน
ระหว่างความเป็นชุมชนกับความเป็นป่า หรือปัญหาง่าย ๆ ที่เราเรียกว่า ป่าทับที่ พื้นที่ที่เป็น
ป่าทับที่มีอยู่ทั้งประเทศกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ -----

เมื่อปีที่ผ่านมามีคดีความมีข้อพิพาทระหว่างรัฐกับพี่น้องประชาชนที่เคยอาศัยอยู่ในเขตป่า
เหล่านั้นมาตลอด ๕๐-๖๐ ปีกว่า ๘,๐๐๐ คดีด้วยกัน นี่ยังไม่รวมถึงตอนที่ผมเดินทางไปลง
พื้นที่ที่ อีอีซี (EEC) ผมขับรถไปอีก ๑ ชั่วโมงที่ทับช้าง จังหวัดจันทบุรี ไปเจอพี่น้องเกษตรกร
ประชุมกัน ๖ โมงต้องเลิกประชุมเพราะเขาไม่มีเอกสารสิทธิ เขาไม่สามารถที่จะขออน้ำประปา
เขาไม่สามารถที่จะขอไฟฟ้าได้ ๑ ชั่วโมงจาก อีอีซี (EEC) ยังมีประชาชนที่ไม่สามารถขอ
น้ำประปา ขอไฟฟ้ามาตลอด ๔๐ ปีได้ ผมไปที่เนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ๓๐,๐๐๐ กว่าไร่
ปลูกมะม่วงน้ำดอกไม้ ส่งออกไปที่ประเทศญี่ปุ่น ส่งออกไปที่ประเทศเกาหลี ทุกวันนี้ประเทศ
ปลายทางขอมาตรการ แก๊ป (GAP) หรือว่ากูด อะกริคัลเชอรัล แพรกทิซ (Good
Agricultural Practice) พี่น้องเกษตรกรไม่สามารถขอ จีเอพี (GAP) ได้ ไม่ใช่เพราะ
แพรกทิซ (Practice) เขาไม่กูด (Good) แต่เพราะเขาไม่มีเอกสารสิทธิ ฝรั่งบอกว่า คนญี่ปุ่น
บอกว่ารับซื้อก็ได้ ถ้าปกติสมมุติว่าซื้อกิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท เขาบอกว่าคุณไม่มี จีดีพี (GAP)
ใช่หรือไม่ ผมซื้อคุณในกิโลกรัมละ ๓๐ บาท ขายหรือไม่ขาย ผมไปที่จังหวัดอุดรดิตถ์
พี่น้องทุเรียนส่งออกไปที่ประเทศจีนเช่นเดียวกันมี จีเอพี (GAP) หรือไม่มี จีเอพี (GAP) ถ้ามี
จีเอพี (GAP) มีแก๊ป (GAP) ราคาเท่านี้ ไม่มีแก๊ป (GAP) เท่านี้ สาเหตุที่เขาไม่แก๊ป (GAP) ไม่ได้
ก็คือเอกสารสิทธิอีกเช่นเดียวกันในขณะที่เรากำลังต้องการจะพัฒนาเศรษฐกิจให้กับนักลงทุน
ไม่ว่าจะไทยหรือเทศ ในการดึงพวกเขาเข้ามา แต่ในขณะเดียวกันทำไมเราถึงไม่มีเขต
เศรษฐกิจพิเศษสำหรับประชาชนคนไทยด้วยกันที่พยายามแค่อะไรจะมีที่ดินของตัวเอง
มาตลอด ๕๐ ปี ห่างกันจากเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่ถึง ๑ ชั่วโมง ถ้ามีเขตเศรษฐกิจพิเศษ
และมีเขตสังคมพิเศษบ้างได้ไหม กว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ที่อาจจะเมื่อ ๔๐-๕๐ ปี มีแผนที่
อยู่อันหนึ่ง และใช้ปากกาเมจิกในการขีดแบ่งระหว่างป่ากับคน แต่สมัยนั้นแผนที่มัน
๑ : ๕๐๐,๐๐๐ เพราะฉะนั้นคนที่อยู่ในเส้นปากกาเมจิกที่เราเขียนไว้นั้นกลายเป็นไม่ทราบว่าเป็น
ที่ของใครหรือเป็นที่ของป่า ท่านประธานครับ ทุกที่ที่ผมไปนี้มีสาธารณสุขอยู่
มีสถานีดำรงอยู่ มีเทศบาลอยู่ คนเหล่านี้ไม่มีเอกสารสิทธิ เพราะว่าบอกว่าเป็นป่าสงวน
แต่มีสถานที่ของราชการอยู่ทุกที่ ชาวบ้านมาร้องให้กับผมและถามว่าตกลงว่าป่าสงวนนี้
มันสงวนไว้ให้ใครกันแน่ มันสงวนไว้ให้ทุนใหญ่ นักลงทุนใหญ่ หรือเขาสงวนไว้ให้คนไทย
ด้วยกันอยู่ อย่างที่เรียนนะครับ ขอตีงเชิงอรรถไว้อีกครั้ง ผมไม่ได้ต่อต้านการพัฒนาแต่อย่างใด
เพียงแต่ว่าการพัฒนาต้องเป็นการพัฒนาที่ไม่มีการทิ้งใครไว้ข้างหลังแค่นั้นเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานี้ สำหรับผมอยากจะขอเสนอให้ยุติข้อพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชนเพียงแค่ว่าต้องการที่จะมีที่ดินของเขาอยู่ เสนอแนะให้มีบทเฉพาะกาลบางอย่างได้ไหมครับ ที่ทำให้เขาสามารถที่จะอาศัยอยู่ได้ และมีการรับรองสิทธิชุมชนให้เขาสามารถที่จะขอไฟฟ้า ขอน้ำประปาได้ เพราะนี่คือไทยแลนด์ ๔.๐ แล้ว ขอให้สามารถแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำด้วยการรับรองสิทธิให้เขา อย่างนี้ผมไม่ทราบว่าทาง กรม. จะทำให้เขาได้หรือไม่ ขอฝากคำถามไปทางประธานสภาผ่านไปถึง กรม.

อีกคำถามหนึ่งก็คือ ใช้ครับ สมัยก่อนแผนที่มันยังไม่ทันสมัยขนาดนี้ ผมเข้าใจว่าทางรัฐบาลชุดก่อนได้ทำโครงการที่เรียกว่า วันแมป (One map) ไว้ โดยจิสต้า (GISTDA) ใช้ดาวเทียม อัตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ ไม่แน่ว่าตอนนี้ถึงตรงไหนแล้ว ผมคิดว่าถ้าใช้แผนที่นี้เป็นตัวตั้งอาจจะมองเห็นได้ชัดขึ้นว่าตรงนี้ตกลงมันยังเป็นป่าอยู่หรือไม่ เมื่อ ๕๐ ปี อาจจะ เป็นป่า ตอนนี้อาจจะไม่เป็นป่าแล้ว และถ้าเกิดเรามีเครื่องมืออย่างนี้ใช้แล้วนี้ เราสามารถที่จะแก้ปัญหาตรงนี้เรื่องของที่ดินให้กับพี่น้องประชาชนได้หรือไม่ อย่างไร

มาถึงกระดุมเม็ดที่ ๒ เรื่องของหนี้สินการเกษตร ทุกวันนี้เกษตรกรมีรายได้ต่อหัว ๕๗,๐๐๐ บาทต่อปี เดือนหนึ่งไม่ถึง ๔,๐๐๐ กว่าบาท ข้อมูลมาจากสำนักวิชาการของทางรัฐสภาเอง กว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของเกษตรกรเหล่านี้ มีหนี้สินมากกว่า ๒ เท่าครึ่ง

เวลาผมลงพื้นที่ผมถามเขาว่า เวลาที่กู้ธนาคารในระบบทุนนิยมอย่างที่ผมหรือท่านไม่ผ่านเสียดอกเบี้ยยเท่าไรเขาบอกว่าเสียดอกเบี้ย ๒๐ เปอร์เซ็นต์ต่อเดือน ในขณะที่ผมเสียดอกเบี้ยอยู่ปีละ เอ็มแอลอาร์ (MLR) ๖.๕ เปอร์เซ็นต์ตอนนี้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ต่อเดือนกับ ๖.๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปี นี่คือการหลอกลวง นี่คือการทำให้เขามีหนี้สินอย่างนี้ตลอดเวลา ถ้าเราไม่ติดกระดุมเม็ดแรกให้เขา เม็ดที่ ๑ ท่านจะพักหนี้เขาก็ปีกียังกลับมาเป็นวงเวียนเดิมไม่มีเปลี่ยนแปลง ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานี้ ในเมื่อท่านพูดถึง บิ๊ก ดาต้า (Big Data) ในเมื่อท่านพูดถึง อาร์ทีฟิเชียล อินเทลลิเจนซ์ (Artificial Intelligence) ในเมื่อท่านพูดถึง แมชีนเลิร์นนิง (Machine Learning) เมื่อเอามารวมกับหนี้สินผมเลยอยากจะเสนอแนะ อัลเทอเนทิฟ เครดิต สคoring (Alternative Credit Scoring) หรือภาษาไทยที่พูดว่า ระบบการสร้างเครดิตทางเลือก มีรัฐหลาย ๆ รัฐครับในประเทศอินเดียเขาใช้ระบบ อาร์ทีฟิเชียล อินเทลลิเจนซ์ (Artificial Intelligence) ระบบ บิ๊ก ดาต้า (Big Data) ใช้เกษตรกรพวกนี้ไม่มีสลิป (Slip) เงินเดือน รายได้เท่าไรไม่รู้ ไม่มีทรัพย์สินเป็นของตัวเอง แต่เรารู้รายจ่ายของเขา เรารู้ว่าค่าไฟย้อนหลัง ๑๐ ปี เป็นเท่าไร เรารู้ว่าค่าประปาย้อนหลังของเขา ๑๐ ปีเป็นเท่าไร เรารู้ว่าเขาใช้ค่าโทรศัพท์เท่าไร เอาข้อมูลเหล่านี้มารัน (Run) เราก็สามารถที่จะบอกได้ว่า แพตเทิร์น (Pattern) ในการจ่ายของเขาทำให้เขามีเครดิตมากขึ้นมาเท่าไรแล้วสามารถที่จะปล่อยกู้ได้ นี่คือการแก้ปัญหานี้ นอกกระบบที่โลกแห่งดิจิทัลสามารถที่จะช่วยได้ คำถามที่ผมอยากจะฝากไปทางท่านประธานสภาผ่านไปยังทางคณะรัฐมนตรีอีกก็คือ ไม่ทราบว่าท่านมีวิธีคิดกับแนวคิดอย่างนี้อย่างไร มีข้อดีข้อเสียอย่างไร และคิดว่าระบบนี้สามารถที่จะใช้ในประเทศไทยเพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบการเงินธนาคารของประเทศไทยได้หรือไม่

สำหรับกระดุมเม็ดที่ ๓ เรื่องของสารเคมี เรื่องของประกันราคาพืชผลการเกษตร ๒ เรื่องดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องกันครับ แต่จริง ๆ มันเกี่ยวข้องกัน เมื่อท่านอยู่ในวงจรหนี้ สิ่งที่ท่านจดจ่อคือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายหนี้ให้ได้ ถ้าท่านมีความต้องการที่จะจ่ายหนี้ก็ได้ ท่านไม่กลัวที่จะเสี่ยงที่จะทำอะไรใหม่ ๆ ท่านไม่กลัวที่จะลองวิธีใหม่ ๆ เขาถึงได้มีคำว่าหนี้สินกับอินทรีย์อย่างไรครับ ท่านไม่กลัวที่จะปลูกพืชใหม่ ๆ หรือว่าท่านไม่กลัวที่จะลองวนเกษตร ปลูกพืชอะไรให้มันหลากหลาย ท่านอยากจะทำวิธีเดิม ๆ ของท่านไป

เรื่อย ๆ เพื่อที่จะให้มันได้ผลลัพธ์เดิม ๆ แล้วก็สามารถที่จะเอาไปจ่ายหนี้ต่อได้ ประเทศไทยนำเข้าสารเคมีทางการเกษตรเป็นอันดับ ๔ ของโลก ทั้ง ๆ ที่พื้นที่เพาะปลูกเราอันดับที่ ๔๘ ปีที่แล้วเอาเข้ามา ๑๘๐,๐๐๐ ตัน เป็นมูลค่า ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท ประเทศไทยเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิมแล้วครับท่านประธาน จากในน้ำมีปลาในนามีข้าว ตอนนี้เปลี่ยนเป็น ในน้ำมียาในนามีหนี้ ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานี้คงจะหนีไม่พ้นการยกตัวอย่างของประเทศจีนที่มีนโยบายที่ชื่อว่า กรีนไชน่า (Green China) เขาต้องการที่จะลดสารเคมีในภาคการเกษตร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในการตั้งธนาคารชีวภาพ ตั้งสถาบันชีวภาพ มีการสนับสนุนการใช้สมุนไพรทำให้เป็นตำรับมากกว่า ๙๐ ตำหรับ และมีสินค้ามากกว่า ๒,๕๐๐ สินค้า ซึ่งประเทศจีนคือประเทศที่ประเทศไทยนำเข้าสารเคมีทางการเกษตรมากที่สุด เรื่องประกันราคาสินค้าเรามีกรมการวิสาหกิจเรื่องราคาสินค้าการเกษตรอยู่แล้ว ผมคงจะไม่ลงรายละเอียดมากแต่สิ่งที่อยากจะฝากไว้เกี่ยวกับการประกันราคา ถ้ามันเป็นระยะสั้น ถ้ามันเป็นเรื่องของฉุกเฉิน ถ้ามันเป็นมีความจำเป็น ผมก็ไม่ขัดข้องครับ แต่อยากจะฝาก ๒-๓ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคอร์รัปชันที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ผมมี ๑๐ ไร่ ผมไปสวมสิทธิให้เป็น ๒๐ ไร่ ผมอาจจะฝากถึงความเหลื่อมล้ำในการชดเชย ถ้าผมเช่านาเขาทำ แล้วไม่มีสัญญาในการเช่าผมมีโอกาสรับการชดเชยหรือไม่ ข้อที่ ๓ มีเพื่อนสมาชิกท่านได้พูดไปแล้ว ผลประโยชน์ที่ได้รับราคาตอนนี้ สมมุติ ๗,๐๐๐ บาท ท่านประกันรายได้ที่ ๑๐,๐๐๐ บาท พอเจ้าของที่เขารู้ว่าผมจะได้ ๓,๐๐๐ บาท เขาขึ้นราคาเช่าที่ผมคนเดียวเลย ตรงนี้ท่านมีมาตรการในการที่จะแก้ไขปัญหาตรงนี้อย่างไร

กระดุมที่ ๔ ก็คือเรื่องของ การแปรรูป เรื่องของการนวัตกรรม เมื่อเอาปัญหาของ ๓ กระดุมนั้นมารวมกัน ท่านก็คงทราบอยู่แล้วว่าต้นทุนสูงรายได้ต่ำ ไม่มีเงินออมคงจะไม่สามารถที่จะแปรรูปได้ด้วยตัวเอง ไม่สามารถที่จะมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง ตรงนี้รัฐมีแนวคิดที่จะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะว่างบประมาณเฉลี่ยในการชดเชยในการอุดหนุนเฉลี่ยปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท งบในการทำวิจัยอยู่ที่ ๑,๒๐๐ ล้านบาทไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด มาจนถึงตรงนี้ท่านได้แตะเรื่องของกัญชาเอาไว้ ผมต้องบอกว่า ผมลุกขึ้นยืนอธิบายเรื่องเกี่ยวกับกัญชาในฐานะผู้ป่วยคนหนึ่ง ผมเป็นโรคลมชักตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี และมีประสบการณ์การใช้กัญชาทางการแพทย์ในทางเลือกตั้งแต่ตอนนั้น ไม่ใช่ในฐานะผู้แทนราษฎรอย่างเดียว สำหรับเรื่องกัญชาแล้ว กัญชามีคุณค่ามากกว่ามูลค่าสำหรับผม ผมยังเชื่อว่าประเทศไทยสามารถที่จะเป็นฮับ (Hub) ในเรื่องของกัญชาทางการแพทย์ได้ แต่สิ่งที่ผมห่วงและอยากจะฝากถามถึงก็คือว่าการป้องกันการผูกขาดเรื่องของกัญชา ผมห่วงว่าคนไทยจะต้องนำเข้ากัญชาจากต่างประเทศ ผมห่วงว่าจะมีทุนใหญ่ที่สามารถที่จะผลิตสกัด ซีบีดี (CBD) จากกัญชาได้ แต่พี่น้องประชาชนไม่มีสิทธิที่จะปลูก ทั้ง ๆ ที่กฎหมายตอนนี้อनुญาติแล้วว่าให้วิสาหกิจชุมชนรวมตัวชาวบ้านกัน ๗ คน ก็สามารถที่จะปลูกได้เช่นกัน คำถามที่มีต่อคณะ ครม. ผ่านประธานรัฐสภาก็คือ จะอย่างไรให้เราสามารถที่จะผลักดันกัญชาทางการแพทย์ให้เราเป็นเบอร์หนึ่งในเอเชียได้ โดยที่ไม่มีการลักลอบเกิดขึ้น มีการป้องกันทางนี้ ใ้ไข้ง่าย ๆ ส่วนใหญ่แล้วเวลาเขาปลูกกับเวลาเขาแปรรูปเขาจะอยู่ใกล้ ๆ กันครับท่าน เขาจะไม่แยกกัน การลักลอบจะได้ไม่เกิดขึ้น

กระดุมเม็ดที่ ๕ เรื่องของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สมัยก่อนชาวนาปลูกข้าว ๓ เดือน ได้กำไรไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ก็เก่งแล้ว เดียวนี้เขาสอนชาวจีนมาปลูกข้าวคืนเดียวก็ได้ ๑,๐๐๐ บาทเท่ากันแล้ว ปีที่แล้วรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าเชียงใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานคิดว่าพี่น้องเกษตรกรกรชาวเชียงใหม่ได้รับอานิสงส์จากรายได้เหล่านี้เป็นจำนวนเท่าไร ในขณะที่เทรนด์ (Trend) ของโลกกำลังจะมาเรื่องการเกษตรเชิงท่องเที่ยว เรื่องของท่องเที่ยวเชิงชุมชน ก็ยังติดกระดุมเม็ดแรกอยู่ดี ยังติดเรื่องของผังเมือง การเกษตรที่ไม่สามารถทำได้ ยังติดเรื่องของกฎหมาย เรื่องป่าทับที่ที่ผมพูดไว้ตั้งแต่ข้อที่ ๑ มีโฮมสเตย์ (Homestay) ที่ม่อนแจ่มแกลงทั้งน้ำตาที่จะต้องเอาฟาร์มสเตย์ (Farmstay) ของตัวเองออก วัตถุประสงค์ของ ส.ป.ก. ทุกวันนี้ได้หรือยัง ว่าถ้าเกิดพิสูจน์แล้วว่าเขาเป็น

เกษตรกรตัวจริงที่จะทำให้เขาสามารถทำการท่องเที่ยวเชิงการเกษตรได้หรือไม่ และนี่คือ
กระดุม ๕ เม็ดที่พวกเราจะต้องติดให้กับพี่น้องเกษตรกรครับ ผมลองทดสอบสมมติฐานตัวเอง
ถ้าท่านพักหนี้เกษตรกรเพียงอย่างเดียว ไม่ไล่ตามลำดับนี้ ท่านพักให้เขา ๓ ปี เดียวอีก ๓ ปี
เขาก็กลับมา ท่านจะแปรรูปสินค้าการเกษตรให้เขา เขาไม่มีเงินออมครับ ก็ยังทำไม่ได้อยู่ดี
ท่านจะสนับสนุนเรื่องการท่องเที่ยวเชิงการเกษตรแต่ท่านไม่ปลดล็อกกระดุมเม็ดแรกให้เขา
เขาก็ยังทำไม่ได้อีกอยู่ดี ถ้าจะเอาเขาออกจากวงจรวงกลมที่เขาต้องวิ่งเหวี่ยงอยู่ตลอดเวลา
แล้วเอาเขาเรียงลงมาเป็นเส้นตรง เม็ดที่ ๑ เม็ดที่ ๒ เม็ดที่ ๓ เม็ดที่ ๔ เม็ดที่ ๕ ผมก็ยังคิดว่า
มีความจำเป็นในการเรียงลำดับความสำคัญตรงนี้ เพื่อที่จะให้ปลายเหตุของปัญหาอีกปัญหา
หนึ่งไม่เป็นต้นเหตุของปัญหาอีกปัญหาหนึ่ง เมื่อพูดถึงเรื่องของทรัพยากรดินไปแล้ว
ก็มีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงเรื่องของทรัพยากรน้ำ น้ำจืดกับน้ำเค็ม เรื่องของปัญหาภัยแล้ง
เรื่องของปัญหาชลประทาน ทั้งประเทศไทยมีพื้นที่อยู่ ๓๒๐ ล้านไร่ มีพื้นที่เพาะปลูก
๑๕๐ ล้านไร่ มีเขตชลประทานอยู่แค่ ๓๐ ล้านไร่ และที่ตลกร้ายก็คือมีพื้นที่แล้งซ้ำซากอยู่
๒๘ ล้านไร่ เท่ากันกับพื้นที่ที่เป็นชลประทาน ผมย้อนหลังไปดู ๑๐ ปี แล้งทุกปีครับ
๕๐๐,๐๐๐ ไร่บ้าง ๒,๐๐๐,๐๐๐ ไร่บ้าง มีทั้งน้ำท่วม มีทั้งน้ำแล้ง ซึ่งผมเข้าใจครับ ผมได้อ่าน
นโยบายของท่านแล้ว -----

ซึ่งผมเข้าใจครับ ผมได้อ่านนโยบายของท่านแล้ว ท่านมีวิธีบริหารจัดการน้ำ ท่านเริ่มคิดแล้วว่าก่อนแล้ง ระหว่างแล้ง หลังแล้ง 프리โครซิส (Pre-crisis) ดูอิงโครซิส (Doing-crisis) โปสต์-โครซิส (Post-crisis) ซึ่งผมเห็นด้วยถ้าเกิดมองเรื่องของน้ำเป็นเรื่องของทรัพยากร ประเทศไทยฝนตกเฉลี่ยอยู่ ๗๐๐,๐๐๐ กว่าลูกบาศก์เมตร ในขณะที่เราเก็บได้ประมาณ ๔๐,๐๐๐ กว่าลูกบาศก์เมตร น้ำตกเยอะกว่าพื้นที่เก็บ เพราะฉะนั้นเรามีปัญหาเรื่องของทรัพยากรน้ำก็จริง แต่ว่าไม่ได้เหินบอกว่าแรงถ้าเราต้องการจะแก้ไขปัญหาจริง ๆ แต่ผมอยากจะเสนออีก ๒ มิติเรื่องของน้ำ

อันที่ ๑ เรื่องของน้ำ คือเรื่องของอำนาจ อำนาจระหว่างภูมิภาค เรื่องของประเทศ แล้วก็เรื่องของท้องถิ่น เรื่องนี้ชัดเจนอยู่แล้วว่าแหล่งน้ำของเรามาจากประเทศจีน มีการสร้างเขื่อนในประเทศลาว ตรงนี้ในเรื่องของการทูตของเราไม่แน่ใจว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่จะไม่ให้เราจะต้องมีความขัดแย้งกันเพราะน้ำเหมือนอย่างคาร์ฟูร์เป็นต้น ในเรื่องของระดับประเทศท่านได้พูดเยอะแล้ว ผมคงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพูดต่อ ในเรื่องของท้องถิ่น ชลประทานท้องถิ่น วิธีการแก้ปัญหาของเขาเองก็ต้องให้อำนาจเขาในการตัดสินใจ ถ้าอยู่ใกล้ทะเลก็ต้องให้เขาสามารถที่จะสร้างโรงงานที่เปลี่ยนจากน้ำทะเลมาเป็นน้ำจืดได้ ถ้าเขาอยู่บนเขาก็ต้องอีกรูปแบบหนึ่ง แล้วให้วิธีคิดเขาอีกแบบหนึ่ง

น้ำยังมีอีกมิติหนึ่ง มิติของชนชั้น เรามาอนุมานกันว่าตอนนี้เราอยู่จังหวัดหนึ่งในภาคกลาง เรามองออกไปเป็นทุ่งนาสีเขียว ขวามือนี้เป็นนาข้าว ซ้ายมือนี้เป็นสนามกอล์ฟ ท่านคิดว่าเจ้าของสนามกอล์ฟเขาจะมีภัยแล้งเหมือนอย่างที่ชาวนามีหรือไม่ ถ้าเรื่องนี้ผมฝากคำถามไปถึง ครม. ผ่านประธานสภาด้วยว่า ในกรณีอย่างนี้ในเรื่องของชนชั้น ในเรื่องเหล่านี้เรามีวิธีคิดในเรื่องของระบบภาษีหรือทำอย่างไรที่ไม่ว่าเขาจะเป็นคนในประเทศไทย เขาควรจะมีสิทธิพื้นฐานในการเข้าถึงน้ำเท่าเทียมกันหรือไม่อย่างไร

เรื่องของประมง ก็คงเป็นเรื่องของอุตสาหกรรม ผ่านพายุ ไอยูยู (IUU) ชาวประมงทุกคนหวังที่จะให้รัฐบาลเป็นเหมือนประกาศการที่พาอุตสาหกรรมนี้ผ่านพายุร้าย ซึ่งผมก็เข้าใจอีกว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเอาอุตสาหกรรมประมงนี้ไปสู่สากลให้ได้ เราต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ เราต้องคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน เราต้องคำนึงถึงความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศอุตสาหกรรมเรา แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องคำนึงถึงความมั่นคงของพี่น้องชาวประมงด้วยเช่นเดียวกัน เราก็ต้องคำนึงถึงวิถีชีวิตของเขาเช่นเดียวกัน ไม่ว่าเขา

จะเป็นประมงพาณิชย์ หรือว่าไม่ว่าเขาจะเป็นประมงพื้นบ้านก็มีปัญหาเช่นเดียวกันกับการปรับตัวจากการดิสรัปต์ (Disrupt) ในอุตสาหกรรมเช่นนี้ มีปัญหาจากการขาดส่วนร่วมในการออกกฎหมายในช่วงเปลี่ยนผ่าน หรือที่เรียกว่า ทรานซิชัน พีเรียด (Transition Period) นี้ไม่มีความช่วยเหลือ กับบทบัญญัติบทลงโทษที่รุนแรงเกินไปจนเกินไปจนเขาไม่สามารถที่จะปรับเนื้อปรับตัวอะไรได้ ถ้าเป็นประมงพาณิชย์ก็คงจะเป็นเรื่องของแรงงาน เรื่องของ เอ็มโอยู (MOU) เรื่องของ บีเอ็มเอส (BMS) เรื่องของ พีโป (PIPO) ถ้าเป็นประมงพื้นบ้านก็คงจะเป็นมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๓๔ เรื่องของระยะเขต ๓ ไมล์ทะเลที่เขาไม่เข้าใจว่าทำไมเขาเป็นประมงพื้นบ้าน และเขาหากินได้เฉพาะแค่ ๓ ไมล์ทะเล ในขณะที่เป็นประมงพาณิชย์สามารถหากินได้ตั้งแต่ ๓ ไมล์ทะเลไปจนถึง ๒๐๐ ไมล์ทะเล ข้อเสนอแนะนโยบายสำหรับเรื่องนี้ก็คือการที่จะให้เขามีส่วนร่วมในการร่างนโยบายและมีกองทุนที่จะช่วยให้เขาสามารถปรับตัวได้ ฟัน้องประมงต้องการที่จะปรับตัวครับ เขาต้องการที่จะอัปเกรด (Upgrade) ของเขา แต่เขาไม่มีกระแสเงินสดพอที่จะอัปเกรด (Upgrade) เรื่องของ บีเอ็มเอส (BMS) เรื่องของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะทำให้เขาสามารถที่จะอยู่ได้ และสามารถที่จะเปลี่ยนผ่านช่วงตรงนี้ได้ ก็ฝากคำถามนี้ไปถึงท่านทางคณะรัฐมนตรี ผ่านไปทางรัฐสภาอีกเช่นเดียวกัน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตครับ ท่านได้รับ ๒๕ นาทีนะครับ ที่นี้ท่านใช้เพิ่มไปอีกเกือบ ๖ นาทีแล้ว

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมได้ขอทางพรรคไว้แล้วครับ คราวนี้ผมต้องขออนุญาต คราวหน้าผมจะคืนเวลาของผมคืนให้กับทางพรรค เหลืออีกแค่ ๒-๓ นาทีก็จะเสร็จแล้วครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ โอเค (OK) ครับ

นายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : สำหรับเรื่องของนโยบายหลัก ๑๒ ข้อ วิสัยทัศน์ คือการพาคนไทยไปสู่ศตวรรษที่ ๒๑ คำถามก็คือว่าเกษตรกรไทยจะอยู่ตรงไหนในเวทีของโลก -----

โพกัสของผมอยู่แค่ ๒ เรื่องครับ เรื่องการพัฒนาคคนและพัฒนาเครื่อง ถ้าคนพร้อม
เครื่องไม่พร้อมก็ไปต่อไม่ได้ ถ้าเครื่องพร้อมคนไม่พร้อมก็ไปต่อไม่ได้ด้วยเช่นเดียวกัน
เมื่อเอากล้องจุลทรรศน์มาส่องที่พี่น้องเกษตรกรก็จะเห็นว่าจำนวนลดลงเรื่อย ๆ ปี ๒๕๔๖
จาก ๒๖ ล้านคนเหลือ ๑๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๖ เหลือเพียง ๑๕ ล้านคนในปี ๒๕๕๙
๕๙ เปอร์เซนต์ของเขาอายุมากกว่า ๔๐-๕๐ ปีทั้งนั้น ต้องฝากถามไปทาง ครม.
ว่ามีนโยบายอะไรที่จะสามารถดึงดูดให้คนรุ่นใหม่กลับมาทำภาคเกษตรได้ ปีที่แล้วประเทศจีน
๘,๐๐๐,๐๐๐ คนที่ดอกเตอร์กับปริญญาโทกลับสู่ภาคเกษตรผ่านนโยบายการลดภาษี
เรื่องของการหาที่ดินให้เขา เรื่องของกองทุนให้เขาสามารถกลับเข้าสู่ภาคการเกษตรได้
ในเรื่องของเครื่อง ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๓๖ ครับ การเข้าถึงเครื่องจักรทางการเกษตร
ทุก ๆ ๑๙๒ ไร่ ท่านจะเจอเครื่องจักร ๑ เครื่องในประเทศไทย ในขณะที่ถ้าเกิดท่านไปที่
ประเทศญี่ปุ่นทุก ๆ ๒๐ ไร่ ท่านจะเห็นเครื่องจักร ๑ เครื่อง ก็อยากจะสอบถามท่านว่า
มีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรการเกษตรภายในประเทศไทยหรือไม่
และอาชีพะในประเทศไทยมีบทบาทอย่างไรในการพัฒนาอุตสาหกรรมตรงนี้ มาถึงตรงนี้
ท่านประธานครับ ผมยังมีความหวังอย่างเต็มเปี่ยมในศักยภาพของอุตสาหกรรมเกษตรไทย
ถ้าพวกเรามีความจริงใจในการแก้ปัญหา มีการลงรายละเอียดและปฏิบัติจริง ผมยังเชื่อว่า
พี่น้องเกษตรกรไทยยังสามารถที่จะใช้ชีวิตอยู่ดีมีสุขอยู่ในสังคมไทยไม่ต่างจากพี่น้อง
เกษตรกร ที่จังหวัดสกลนครกลุ่มนั้นที่ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับเขา ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป
จะเป็นของฝ่ายพรรคร่วมรัฐบาล แต่ว่าท่าน พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยจะขอชี้แจงก่อนนะครับ เชิญครับ

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ฟังดูแล้วเป็นแนวความคิดที่สร้างสรรค์มากนะครับ
มิได้ปฏิเสธเลย ๒-๓ ท่านที่อภิปรายมา ผมคิดว่ามีแนวความคิดที่ดี ๆ หลายประการ
แต่ผมก็มีเรื่องที่จะเรียนให้ทราบในส่วนเกี่ยวข้อง และในบางเรื่องที่จะทราบบ้าง
ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็อยากจะเรียน

ประการแรก ก่อนหน้านี้มีการพูดถึงเรื่องของกลุ่มหลากหลาย สรุปว่ากลุ่มคนที่ท่านว่าเป็นกลุ่มคนชายขอบ ซึ่งทางประเทศไทยเราได้ดำเนินการให้สัญชาติกับเขาไปเรียบร้อยแล้ว หลักการง่ายๆ ง่ายๆ นะครับ ต้องเป็นคนที่เข้ามาก่อนปี ๒๕๓๘ และสำรวจไปเรียบร้อยแล้ว และลูกของเขาได้หมด ตอนนี้ได้สัญชาติหมด เขาก็ทำตามขั้นตอน ผมคงไม่ต้องอธิบาย คนที่เรายังไม่ได้ให้ก็คือพวกที่อยู่ใน ที่เรียกว่าที่พักพิงอันนี้เราไม่ให้อยู่ มีกลุ่มที่ท่านว่าผมคิดว่าน่าจะใช้นะครับ แล้วก็รับไว้ใช้นะครับ ก็คือคนกลุ่มแรกที่ท่านว่าแล้วเขาดำเนินการ แต่คงจะมีจำนวนไม่มากนัก เพราะกลุ่มที่เราขึ้นทะเบียนไว้แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ และสำรวจเสร็จสิ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จนถึงปี ๒๕๕๔ สำรวจเรียบร้อยแล้ว เรามีหมายเลขหมดแล้วเราก็ให้สัญชาติ เขาต้องดำเนินการตามขั้นตอน ทำไมต้องเข้ามาปี ๒๕๓๘ เพราะว่าตอนนั้นกฎหมายให้อยู่มาแล้ว ๑๐ ปีถึงจะให้ ถ้าจะเปลี่ยนแปลงก็ได้ แต่รัฐบาลต้องรับไปพิจารณา ส่วนคนที่ตกสำรวจที่ท่านเสนอมาก็จะดำเนินการให้ แต่ลูกเขาได้หมด ก็เป็นแนวคิดที่สร้างสรรค์ แต่ผมมีนิดหนึ่งนะครับ อยากจะเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังผู้ที่มีแนวความคิดเรื่องนี้ ประเทศเรามีคนที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ ยากจนมาก และคนที่ยากจนของพวกท่านเกือบทั้งหมดทำเกษตรทั้งสิ้น -----

ท่านก็พูดเองว่ากระดุมเม็ดแรกของท่านคือที่ดิน เพราะฉะนั้นการที่จะให้ใครเข้ามาในแผ่นดินนี้ โดยให้กฎหมายแล้วให้สัญชาติ ให้ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ ใบต่างด้าว แล้วก็เป็นคนสัญชาติไทย ที่จะทำอะไรได้ก็ต้องคิดให้ละเอียด มันเป็นดาบ ๒ ด้านที่ต้องคิดให้ละเอียด เพราะคนไทยเอง ก็ยังไม่มีที่ดินอีกเยอะ มีที่ดินก็ตามมาด้วยเรื่องน้ำที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ใช่เลยครับ แต่ผมไม่ได้เถียงว่าเป็นแนวความคิด แต่อย่าให้มันเข้าไปใกล้เป็นม้าอาร์ก็แล้วกัน มันก็จะไม่ไหว ถ้ามัวแล้วทำไมต้องเห็นแก่ตัวอย่างนั้น เราได้รับคำชมเชยเดี๋ยวคงมีส่วนเกี่ยวข้อง ทางกระทรวงการต่างประเทศผมไม่ทราบ เราเรื่องของสเตตลิส (Stateless) ภาษาของ ยูเอ็น (UN) เขา ผู้ที่ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ เราได้รับคำชมเชยเพราะเราให้มากจริง ๆ แต่ละปี ๒-๓ ปี มาปีนี้ให้หลายหมื่นคน เรียนท่านเพื่อกรณาทราบแล้วชมเชยว่าเป็นแนวความคิดดี แต่ต้องมาคิด ให้ละเอียด เดี่ยวท่านอาจจะต้องคิดเพราะว่าท่านเข้ามาเป็นนิติบัญญัติว่าจะให้เขาหรือไม่ พวกนี้ แล้วกลุ่มอื่นที่ละเอียดอ่อนผมไม่ขอกล่าวนามที่พูดกันเมื่อวานกับวันนี้มันละเอียดอ่อน เกินไป ผมไม่ขอไปกล่าวถึงอีกกลุ่มหนึ่งก็แล้วกัน กลับมาถึงวันนี้ของท่านพิธาผมต้องชมเชย ว่าท่านพูดได้เข้าประเด็นหมด ก็มีเรื่องของกระดุมเม็ดแรกเรื่องโฉนด ถ้ามัวประเทศไทย ได้ดูแลคนที่เป็นเกษตรกรดีแค่ไหน ผมลองพูดให้ฟัง เรามีให้ที่เรียกว่า ส.ป.ก. เรามี เรามีที่รกร้างว่างเปล่าเขาเข้าไปทำได้เลย ไปเสียภาษีบำรุงท้องที่ทำได้เลย ที่ดังกล่าวออกโฉนด ได้ด้วย ที่ท่านบอกว่าออกไม่ได้ ออกได้ครับ สำหรับที่อื่น ๆ อันนี้ก็ละเอียดอ่อนอีก คือที่ที่ท่านบอกที่มีเจ้าของทั้งสิ้น ยกตัวอย่างที่ป่า จะป่าประเภทใดก็แล้วแต่ จะอุทยาน ป่าสงวน ป่าชายเลน ทุกอย่างเราเอามาทำให้ เรามี พ.ร.บ. ออกโดยรัฐบาลนี้ เป็น พ.ร.บ. คทช. ท่านลองฟังผมก่อนนะครับ ผมชมเชยว่าดี แล้วเดี๋ยวท่านดูว่าทำได้อย่างไร และแนวคิด เป็นอย่างไร ก็เป็นอีกช่องหนึ่งซึ่งเขาสามารถมีที่ทำกินได้ แต่แนวคิดเรื่องนี้คุณต้อง ขออนุญาต ท่านประธานครับ ทุกคนต้องคิดว่าคนที่เขาดูแลรักษาป่าเขาไม่ใช่เจ้าของ ขออนุญาตว่า กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดูแลป่าให้กับประเทศชาติให้คนทั้งชาติ เขามีอัตราส่วนว่าควรจะได้เท่าไหร่ ในขณะที่ปลดล็อกโดยรัฐบาลนี้ แม้กระทั่งป่าลุ่มน้ำชั้น ๑ ชั้น ๒ ก็ให้ เช่นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เขาให้ครับ เขาปลด เมื่อก่อนเขาไม่ให้ป่าลุ่มน้ำ เขารักษาให้คนทั้งชาติไว้ว่าเขาจะไม่ให้ แต่ก็เกิดปัญหาว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนมันเป็นป่า ทั้งนั้น เขาก็ปลด ตรงไหนปลดได้ นี่เขาปลดหมดทั้งประเทศ คำว่า ปลดทั้งประเทศ คือให้ ฤกษ์แจ่มใส แต่จะไขที่ไหนบ้างต้องให้สิทธิกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพราะเขาดูแลที่ให้คนทั้งชาติ ไม่ใช่เขาอยากจะให้ใครก็ได้ ถามว่ามีช่องออกหรือไม่ มี ที่ว่านี้มี
ขออย่างเดียวเขาให้ที่แล้วย่าไปขาย คนไทยที่ท่านว่าว่าเป็นนายทุนคนมีเงิน ผมพูดได้เต็มอก
ตระกูลผมไม่มี นอกจากที่ที่อยู่เป็นบ้าน ท่านไปเช็ค (Check) ได้เลยเอาเฉพาะปูผมนะ
คนละปูผมคงไม่รับรอง ผมไม่มีผลประโยชน์คุณไปหามาได้เลยผมไม่มีแน่นอน ผมพูดได้ดัง
คือกล้าพูดได้ว่าที่ส่วนหนึ่งเขาก็สงวนไว้ให้คนทั้งชาตินั่นละ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมเขาก็มีวิธีคิดว่าควรเอาที่ใดมาเช่า คทช. อันใดเขาไม่ให้เช่า อันนี้เขาทำอยู่แล้ว
ท่านอยากจะให้หมดเลยท่านก็เสนอได้ -----

ท่านเข้ามานิติบัญญัติผมชื่นชมแนวคิด แต่ว่าด้วยความสัตย์จริง ผมทิ้งท่าน บางอันผมอาจจะตอบไม่ได้ ก็เรียนท่านจริง ๆ เพราะท่านทำการบ้านมาเยอะ แต่เรื่องที่ดินผมตอบได้เลยว่าเดี๋ยวลองไปช่วยหากัน แล้วมันเป็นกระดุมเม็ดแรกจริง แต่ต้องทำอะไรไปกระดุมเม็ดที่ ๒ ท่านขออนุญาตรัฐบาล ผมไม่อยากจะเย้ยท่าน ท่านรองประวิตรไปแก้เรื่องหนี้ในระบบเรื่องอะไร บางคนก็จริงนะครับ ก็เอากลับไปเข้าระบบอีก แต่ว่าอาจจะเป็นส่วนน้อย แต่ว่าเขามีหนทางแก้พยายามจะแก้ไข เอาว่าอย่างนั้น แต่ก็ใช้อย่างที่ท่านว่าอีกต้องหาทางแก้ไขเขา ถ้าเราทำให้คน ๓๐ ล้านคนทำเกษตรในแผ่นดินนี้สุขไม่ได้ ประเทศเราไม่มีสุขหรอกครับ คุณก็รู้อยู่ท่านรองนายกสมคิด ขออนุญาตที่เอ่ยนามก็บอกแล้วว่าคนดังกล่าวที่ทำเกษตร มีสัดส่วน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของ จีดีพี (GDP) เขาต้องเลี้ยงชีวิตคนครึ่งประเทศ ๓๐ ล้านคน อย่างไรก็ตามก็ไม่มีสุข เราก็ทราบดี ก็ต้องช่วยกันแก้ แล้วก็ตามมาด้วยสารเคมี สารเคมีก็เป็นปัญหาเชิงซ้อนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผมขออนุญาตไม่พูดหนึ่งจะขอใช้ อีกพวกหนึ่งขอเลิก พวกเราก็อยากให้เขาขายได้ราคาดี จะไม่ให้ใช้เพราะผมก็สลดใจตอนที่เกษียณแล้วก็มีโอกาสไปต่างประเทศ ร้านอาหารไทย แต่ว่าก็ไม่ใช้คนไทยทำ เป็นลาวทำ เขามีผักกะเพราผมถามซื้อที่ไหน เขาบอกซื้อประเทศใกล้เคียง เขาบอกว่าประเทศไทยซื้อไม่ได้ เพราะมียาฆ่าแมลง เป็นต้น นี่เป็นเรื่องจริงที่ประเทศฝรั่งเศสเขต ๑๓ หรืออะไร ก็จริง ก็ต้องแก้กัน เรื่องประกันรายได้ก็ตามมา ทางกระทรวงที่รับผิดชอบก็มีหนทางจะแก้ไข ผมฟัง ๒ วัน คล้าย ๆ กับว่าทำอะไรจะช่วยให้เขาอยู่ได้จริง ผมฟังประเด็นแล้วถ้าท่านแก้ได้อย่างเมื่อสักครู่นี้ให้เขามีที่ดินเอาไปทำเป็นทุนได้ สมมุตินะครับ แล้วก็ไม่ใช่แปรเป็นอย่างอื่น แล้วก็ไปสร้างให้เขาไม่ต้องใช้สารเคมี แล้วก็ขายของได้แพง ไข่ทั้งล้น แล้วเราต้องทำแน่นอน ก็เรียนชมเชยนะครับ เรื่องประกันรายได้ผมเรียนไปแล้ว

เรื่องแปรรูปแน่นอนก็คิดเยอะ ตอนนี้ก็ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า เรามีเขตเศรษฐกิจพิเศษหลายคนคงไม่ทราบถามว่าทำไม เราคงไม่มีเงินที่จะไปลงเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตาม นอร์ท อีสเทิร์น อีโคโนมิก คอริดอร์ (North Eastern Economic Corridor) ที่ใช้รูปแบบรวมกลุ่มกันโดยมีแกนหลักก็คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้นนะครับ หลายแห่งที่เขาเข้าไปทำนี้ แต่ไม่ได้ทำเป็น อีอีซี (EEC) ไม่ได้ทำเป็นเขตอย่างนี้ อันนี้เรื่องหนึ่ง หลายมหาวิทยาลัยเข้าไปช่วยทำลักษณะที่ที่มีคือพยายามจะขออินเซนทิฟ (Incentive) ของรัฐบาล คือเหมือน บีโอไอ (BOI) เข้าไปช่วย ถ้าวัดกรรม

มันเกิดขึ้นจริง แล้วเราไม่ต้องขายสินค้าปฐมภูมิคือ ปลุกข้าวขายข้าวไม่แปรรูปก็คงจะดีขึ้น
อย่างท่านว่า แต่เรื่องผังเมืองขออนุญาตนิดครับ ผังเมืองเป็นประชาชนเขียน เราไม่ได้เขียน
คือเราเป็นคนเขียนแล้วต้องไปให้ประชาชนเขา คือความหมายผมก็คือว่า ประชาชนเขาต้อง
มีส่วน แต่ก็ขอหยุดไว้ตรงแค่นั้นแล้วกัน เรื่องของผังเมืองมันละเอียดอ่อนนิดหนึ่งนะครับ

ส่วนเรื่องที่ของ ส.ป.ก. ทำได้หรือไม่ เป็นปัญหาซึ่งทางกฎหมายถ้าแก้ได้
ก็ต้องแก้ในสมัยนี้ เพราะว่ามีคนบอกว่า ท่านคิดดีแล้วผมคิดว่าถูกนะ เอาไปทำให้มันเป็นเชิง
ท่องเที่ยวต่อไป ก็เขาทำเกษตรมันขาดทุน ถ้าเขาไปทำอะไรแล้วมันได้กำไรขึ้น แต่มันไปติด
กฎหมาย ติดกฎหมายเขาบอกว่าไม่ได้ เขากลัวท่าน เขากลัวว่าเดี๋ยวจะไปตบมือคนมี
สตางค์อีก คนมีสตางค์จะต้องเป็นเจ้าของที่ว่านี้ไปอีก ถ้าเป็นเกษตรกรที่ท่านवादฝันไว้มันดี
ทุกอย่างเลย มันได้หมดเลย เขาได้ทำเป็นลักษณะอินเซนทิฟ (Incentive) ๔ ห้องไม่เกิน
๒๐ คนหรืออะไร มันดีแน่ ๆ

เมื่อสักครูผมอาจจะพูดข้ามไปเรื่องหนึ่ง เรื่องที่ดินเกษตรกร ผมลืมข้ามไป
เรื่องหนึ่ง ท่านบอกว่าไปแล้วเขาไม่มีไฟ ท่านเชื่อหรือไม่เป็นคำถาม ซึ่งถ้ามองอีกมุมหนึ่ง
ถ้าผมโดนผู้ทรงเกียรติถาม ผมก็จะตอบไม่ได้ว่าประเทศไทยทำไมจึงมีผู้บุกรุกแล้วมีน้ำ มีไฟใช้
นี่คือผู้ที่อีกฝั่งหนึ่งเขาถาม ตามลำน้ำ ถ้าคลองทุกอย่างทำไมเป็นที่บุกรุกผิดกฎหมาย
ทำไมมีน้ำ มีไฟท่านมองคนละทางกัน -----

แต่ผมเรียนท่านเลยว่าคนที่มียี่สิบที่ดินท่านจะอยู่บนที่ดินประเภทใดก็แล้วแต่ ท่านขอบ้านเลขที่ได้ กระทรวงมหาดไทยให้ คือชั่วคราวหรือถาวร คุณขอได้หมดทั้งน้ำทั้งไฟ ปัญหาคงจะติดอยู่ เรื่องหนึ่งท่านก็ต้องแก้กฎหมายอีก คือถ้ามันเป็นที่ป่าเขาไม่ให้ครับ ไฟฟ้าเขาให้ครับ แต่ปึกเสา ไปไม่ได้ เขาเรียกประพตีสี่ร้อยโดยร้ายแรงถ้าท่านปึกเข้าไป ผมไม่ได้พูดประชดประชัน นะครับ แต่ว่าประพตีสี่ร้อยอย่างร้ายแรงจริง ๆ เพราะที่นี้เคยมีผู้ว่าราชการจังหวัดทำฝ่าย โดยคิดของที่กรมป่าไม้ไปแล้ว แล้วยังไม่ทันอนุมัติแล้วเขาทำฝ่ายไป โดนประพตีสี่ร้อยอย่างร้ายแรง โดนไล่ออกผมก็จำนวมไม่ได้จะครับ บางทีหวังดีก็ต้องดูกฎหมาย ท่านต้องแก้ กฎหมายให้เขาทำได้ ถ้าแก้กฎหมายทำได้ แต่เมื่อสักครูนี้อันนี้คือเราเข้าใจนะครับ แต่ท่าน ต้องไปแก้กฎหมายไฟฟ้าเขาทำไม่ได้ เขาปึกเข้าไปไม่ได้เด็ดขาดถ้าเป็นที่ป่าที่อะไร คือที่มัน ผิดกฎหมายนี้เขาทำไม่ได้ คุณจะบังคับให้เขาทำอะไรก็ได้ไม่ได้ ไม่เรียกว่าติดทางเทคนิค ติดทางกฎหมายนะครับ

กลับมาเรื่องของแล้งซ้ำซาก ก็เห็นด้วยนะครับ แต่ว่าสถิติผมก็มีเราก็ทำอยู่ รัฐบาลทุกรัฐบาลให้ความสำคัญเรื่องนี้แน่นอน สถิติของปี ๒๕๖๑ ท่านฉัตรชัยทำ ไม่มี ประกาศพื้นที่แล้งเลย แต่ถามว่าถ้าประเทศไทยที่ผมเรียนท่านผู้มีเกียรติ ถ้าผมพูดไป จะมีคนไปถ่ายเทป (Tape) ตรงที่สักแห่งหนึ่งแต่กระแงแล้วบอก นี่หรือไม่แล้ง คือความหมายของเขา เขาหวังว่าทุกตารางนิ้วในแผ่นดินจะไม่มี มินนิง (Meaning) ของกระผมก็คือว่ามันก็มีหรือกนะครับ แต่ว่าปี ๒๕๖๑ ไม่มีประกาศภัยแล้งแม้แต่หมู่บ้านเดียว ไม่มี ไม่ประกาศพื้นที่เลยนะครับ ปี ๒๕๖๐ มีบ้างมี ๑ จังหวัด เป็นต้นนะครับ แต่ที่ผมเรียน ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีสักเมตรเดียว หรือ ๓ ไร่ ๑๐ ไร่ ไม่มีคงไม่ใช่ประเทศไหนในโลก ก็คงทำไม่ได้จะครับ แต่ก็เรียนว่าคำว่า แล้งทั้งหมด คงไม่ได้ ประเทศเรา คือเรียน ด้วยความเคารพนะครับ ถ้าท่านพูด แต่ว่าให้เขาไม่เข้าใจความเป็นจริง ความเป็นจริงคือ ประเทศไทยอยู่ด้วยน้ำฝนเท่านั้น แล้วประเทศไทยมีปัญหาอยู่ท่านก็พูดเองเมื่อสักครูนี้อ ขออนุญาตกราบขอโทษด้วยนะครับ ท่านบอกว่าเรามีปัญหามันจะต้องน้ำท่วมแล้วต้องรับ ระบายทิ้งโดยปั๊มด้วยนะครับ เสียเงินปัมน้ำทั้งที่หนองหาน เป็นต้นนะครับ ผมจำชื่อไม่ได้ ลำตะกวนหรืออะไรผมจำไม่ได้จะครับ จะต้องเป็นร้อยกิโลเมตรเลยต้องปัมน้ำไปตลอดทาง เพื่อทิ้ง ท่านไปดูที่ปลายน้ำน้ำเสียตาย แต่ในอีก ๒ เดือนต่อมาตรงนี้แล้ง เพราะเราไม่มี ที่เก็บกักพอเพียง ถามว่าทำหรือไม่ ก็เรียนเลยนะครับว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลทำ มากหรือน้อย

อันนี้ฝากท่านเรียนนิดหนึ่ง ท่านก็ด้วยความเป็นธรรม ท่านลองไปย้อนดูว่าใครทำมากทำน้อย ก็แล้วกันนะครับ ถ้าใครทำมากก็แสดงว่าให้ความสนใจกับปัจจัยพื้นฐานของพวกพี่น้อง ๓๐ ล้านคน ที่ยากจนอยู่ ถ้าใครทำน้อยก็แสดงว่าไม่ค่อยให้ความสำคัญนะครับ อันนี้ก็เรียนเพื่อทราบ สรุปแล้วคือว่าอันนี้แล้งซ้ำซากนะครับ แต่ว่าถ้าน้ำประปาตอนนี้ เหลือไม่กี่สิบบ้านแล้วน้ำประปาหมู่บ้านนะครับ ตอนนี้ทำไปจนเกือบหมดแล้วนะครับ ให้มีประปาหมู่บ้าน เกิน ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ประเทศไทยอยู่ด้วยประปาท้องถิ่น กับประปาหมู่บ้านนะครับ มีหมดแล้ว ประปานครหลวงกับประปาภูมิภาคก็ว่าไปอีก ส่วนหนึ่งนะครับ ก็เรียนท่านเพื่อกรุณาทราบ

เรื่องสนามกอล์ฟมันอย่างไรดีท่าน มันลำบากเหมือนกัน เรื่องของที่ท่านพูด ไร่ใหญ่เลยอันนี้มันเกินกำลังจริง ๆ คงต้องเป็นรัฐสภา คือท่านพูดจะเอาที่คนรวยมานี้ มันเรื่องใหญ่มาก เพราะว่าที่ดินมองในส่วนหนึ่งถ้าสมมุติว่าเป็นธรรมนะครับ ผมพูดได้ เพราะตระกูลผมไม่มี อยู่ดี ๆ ถือเป็นพันไร่ ถ้าสมมุติว่าปู่ของเขาเป็นคนจนมา แล้วเขาทำมาจนได้แล้วตกมาพ่อมาลูก แล้วมาถึงลูกก็เรียนเมืองนอกจบเป็นทูต เป็นหมอยุ่ต่างประเทศ ไม่เคยอยู่แผ่นดินไทยด้วยไปอยู่ต่างประเทศ แล้วบอกว่าต้องยึดมา -----

แล้วบอกว่าต้องยึดมา มันจะดีหรือไม่ ผมไม่รู้จริง ๆ นะครับ ต้องอยู่เป็นรัฐสภาแล้ว หรือจะเก็บภาษีให้มาก รัฐสภาแล้ว มันไม่ใช่แล้ว ผมพูดได้เต็มที่ แต่พูดมากกว่านี้ไม่ได้ เดี่ยวคนเขาว่าแต่มีอันหนึ่งครับ มุมมองว่าที่ดินนี้มันเป็นหลักทรัพย์ที่ไปทำธุรกิจได้ เพราะฉะนั้นต้องมีจุดลงตัวจริง ๆ ว่าจะทำอย่างไร มาตรฐานที่เขาใช้กันทั่วโลกคงเป็นภาษีมรดก คือทำมาหากินได้แต่ลูกๆ (You) ต้องทำมาหากินเอง ประมาณนี้เก็บให้มาก ฝากท่านกลับไปแล้วกัน ท่านเป็นรัฐสภานิติบัญญัตินะครับ ที่เหลือมันละเอียดอ่อน ประมาณผมคงไม่ไหว เดี่ยวรอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็แล้วกันนะครับ เนื่องจากเครื่องจักรกลการเกษตรท่านก็คิดเก่งจริง ๆ นำท่ามาก รัฐบาลนี้พยายามจะทำ แต่ไปติดกฎหมายว่าจะเอาเงินอะไรไปซื้อให้เขา แล้วใครจะดูแล ตอนซื้อนี้ก็คงจะลงทุนเป็นไอ คอสต์ (I cost) ไปได้ อินเวสเมนต์ (Investment) ลงทุนได้ แต่โอเพอเรชั่น คอสต์ (Operation cost) งบประมาณในการใช้กับงบที่จะดูแลรักษาแล้วใครจะดูแลรักษากฎหมาย แต่ว่าผมถือว่าสุดยอดที่ท่านคิดนี้ลดต้นทุนได้แน่ ต้องขอเรียนท่านประธานสภาเพื่อโปรดกรุณาทราบท่านนั้นครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปก็เป็นคุณหมอครับ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาเล็กน้อยที่จะขออนุญาตกราบเรียนหารือท่านประธานเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาเมื่อตอนเช้า ทำให้พวกเราสมาชิกหลายท่านมีความกังวลใจในการทำหน้าที่ที่อยากจะขอความกรุณาท่านประธานได้ให้ความมั่นใจกับพวกเรา ท่านประธานครับ หลังจากที่มีคำวินิจฉัยของท่านประธานให้สมาชิกที่เข้าชื่ออภิปรายที่ได้อภิปรายไปแล้ว จะมาขออภิปรายในวันต่อไป ตัวอย่างเกิดขึ้นเมื่อตอนเช้า ผมขออนุญาตกล่าวนาม ท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ ได้ขอใช้สิทธิในşikของฝ่ายค้าน ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยไปแล้วว่าการอภิปรายได้จบไปแล้ว ตรงนั้นเป็นคำวินิจฉัยที่ถือว่าสิ้นสุดเป็นเด็ดขาด ผมเคารพท่านประธานครับ แต่สิ่งที่มีข้อกังวลก็คือว่าคำวินิจฉัยอันนี้จะมีผลสืบเนื่องไปถึงสมาชิกท่านอื่นหรือไม่

ในการทำหน้าที่ในโอกาสต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือการประชุม
รัฐสภาของพวกเรา ท่านประธานครับ ท่านประธานกรุณาที่จะให้คำวินิจฉัย ข้อคิดเห็น
ที่เป็นประโยชน์กับการทำหน้าที่ของสมาชิก เพราะว่าสมาชิกหลายท่านถือว่าการแสดง
ความคิดความเห็น การแถลงต่อที่ประชุมแห่งนี้เป็นเอกสิทธิ์ ไม่มีใครที่สามารถจะไปบังคับ
ครอบงำให้กระทำในสิ่งนั้นได้ เป็นเอกสิทธิ์ ท่านประธานเองมีความปรารถนาตัวอย่างยิ่ง
ที่จะให้สภาเราทำงานไปด้วยความราบรื่น เห็นใจท่านครับ ท่านตั้งใจสูงมาก อยากให้ท่าน
ได้วางบรรทัดฐานในการที่เราจะทำงานภายใต้การดูแลของท่าน ผมขอความกรุณา
ท่านประธานครับ อันที่ ๑ ในการวินิจฉัยที่ผ่านมาสิทธิการอภิปรายของสมาชิกเมื่อขาดเหลือ
ไปแล้ว หายไปแล้วสามารถที่จะส่งบุคคลอื่นมาอภิปรายในประเด็นที่วางไว้ในนามของ
พรรคฝ่ายค้านได้ เรื่องที่ ๒ การทำหน้าที่ในครั้งต่อ ๆ ไป การที่จะให้สมาชิกถูกลงโทษ
ผมขออนุญาตใช้คำว่า ลงโทษ นะครับ ตามข้อ ๑๑๔ ข้อบังคับการประชุมรัฐสภาเรา
ท่านประธานได้วินิจฉัยให้สมาชิกได้ออกจากห้องประชุมไป จะโดยกำหนดเวลาหรือไม่
กำหนดเวลาก็แล้วแต่ท่านประธาน แต่การที่จะทำถึงขั้นนั้นถือว่าเป็นโทษรุนแรงที่สุด
ในการประชุมของพวกเรานะครับ ผมอยากจะฝากท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า
ก่อนที่จะมีถึงขั้นนั้นนี้สมาชิกควรจะได้รับโอกาสหรือเกลี้ยกล่อม หรือทำอย่างไร
ก็ได้ครับ ผมเชื่อในทักษะความสามารถของท่านประธานอยู่แล้ว แต่ละท่านนะครับ ที่จะให้
สมาชิกได้ผ่อนคลาย แจ่มใสหน้าและตกลงเป็นสัญญาณก็ได้ครับ หรือจะให้ขอมาก็ได้
เพราะมันมีลำดับขั้นตอนอยู่ การเชิญออกห้องประชุมนั้นเป็นเรื่องที่ใหญ่ครับ สมาชิก
ก็ลำบากใจ -----

ผมขอฝากท่านประธานครับ ด้วยความเคารพว่าโปรดได้วางแนวทางว่าสมาชิกสามารถ
กลับเข้ามาแล้วก็สามารถทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาได้ต่อไป หรือสมาชิกรัฐสภาหรือ
สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรได้ต่อไปในการที่จะอภิปรายหรือแสดงความเห็น ท่านประธาน
ได้โปรดวินิจฉัยและวางแนวทางด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณมากครับ อย่างน้อย
ที่สุดผมก็ขออนุญาตแสดงความรู้สึกนะครับ เห็นใจอย่างยิ่งกรณีของท่าน พลตำรวจเอก
เสรีพิศุทธ์ เตมียเวส ผมตัดสินใจไปโดยผืนความรู้สึกนะครับ เพราะผมกับท่านมีความผูกพัน
ที่ดีต่อมา แต่ว่าในความผูกพันนั้นเราจะทำให้หลักการของสภาเสียหาย เราก็เห็นแก่ตัว
ตัดสินใจผืนใจให้เรื่องนั้นจบ เพราะกรณีของท่านนั้นแม้ผมจะไม่นั่งอยู่แต่ก็ตามเหตุการณ์ว่า
ท่านอภิปราย แล้วก็มีข้อความที่ประธานขอให้ถอน เมื่อท่านไม่ถอน ประธานก็ใช้มาตรการ
ตามข้อบังคับคือให้ออก แล้วไม่มีข้อกำหนดว่าออกไปนานเท่าไร และไม่มีข้อตกลงว่า
จะกลับเข้ามาอภิปรายได้หรือไม่ ในหลักปฏิบัตินั้นเมื่อประธานให้ออกไปแล้ว ก็ให้ผู้อื่น
อภิปรายต่อไป เรื่องของท่านก็จบไปครับ อันนี้คือสิ่งที่หลักการ ผมได้เรียนถาม
ท่านประธานที่ทำหน้าที่อยู่ว่า เรื่องของท่านเสรีพิศุทธ์นั้นจบแล้วหรือไม่ จะเข้ามาอภิปราย
ได้ตอนไหน ท่านบอกว่ากรณีนี้ถือว่าจบแล้ว ท่านเสรีพิศุทธ์เข้ามาอภิปรายต่อไปได้ก็ต่อเมื่อ
เป็นยุติเรื่องอื่นนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องเรียนหลักการอันนี้ไว้กับพวกเราว่า อันนี้
เป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้นครับ ผมได้อนุมัติให้ท่านทำเอกสารตามที่เลขาธิการ
เสนอให้แสดงได้ เพราะเปิดโอกาสท่าน แต่เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างนี้ คุณหมอและเพื่อน ๆ
ทุกคนคงทราบที่ผมต้องยึดหลักเอาไว้ เพราะว่าเราทุกคนจะไม่ตำหนิและสภาเราจะเป็น
ที่ยอมรับของประชาชนว่า ที่นี้ไม่ใช่เด็กเล่น ที่นี้ไม่ใช่ที่เหลวไหล ที่นี้ไม่ใช่จะทำอะไรก็ได้
นึกเห็นแก่พวกเห็นแก่พวก ไม่ต้องคิดกฎเกณฑ์ติดากัน ผมไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ครับ
อันนี้คือสิ่งที่อยากจะเรียนด้วยความเคารพนะครับ และเห็นใจท่านเสรีพิศุทธ์ ทราบเท่าที่
ยุติตอนนี้ยังอยู่ท่านก็พูดประเด็นนี้ไม่ได้ แต่เมื่อเปลี่ยนยุติไปแล้ว เปลี่ยนประเด็นไปแล้ว
ท่านก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ ก็ขอได้รับทราบหลักการอันนี้ แล้วก็ขอได้โปรด
ให้เราร่วมมือกันนะครับ ร่วมมือกัน จะต้องพยายามไม่ให้สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้น อันนี้ก็อยู่ที่
พวกเราทุกคน ก็เรียนพวกเราด้วยความเคารพทุกคนนะครับว่านี่คือการตัดสินใจ
ที่จำเป็นต้องรักษาหลักของสภาเอาไว้ เพื่อเราจะได้สามารถที่จะทำให้สภานี้เป็นที่ยอมรับ

และประชาชนได้รู้ว่าเราทำงานโดยยึดความชอบธรรมถูกต้องเอาไว้ ไม่เอาความผูกพันส่วนตัวมาเป็นเหตุผลในการที่เห็นใจกัน ก็ขอได้โปรดเข้าใจจุดนี้ด้วยครับ ผมขออนุญาตดำเนินการต่อครับ คุณหมอเชิญต่อครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภาสิ่งที่ท่านประธานได้ให้แนวทางไว้ผมเองต้องกราบขอบพระคุณครับ แต่สิ่งที่ผมฟังและเพื่อนสมาชิกฟัง ท่านประธานวางหลักการว่าถ้าเป็นญัตตินั้นก็ไม่สามารถเข้ามาอภิปรายได้อีก กรณีนี้มันจบไปแล้ว ความหมายก็คือว่า คำว่า ญัตติ มันกินความกว้างมาก ท่านประธานครับ อย่างการอภิปรายเรื่องการแถลงนโยบายคือทั้งเล่มเลย นั่นหมายความว่าท่าน พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์เองไม่มีสิทธิเข้ามาอภิปรายในประเด็นหลัง ๆ ได้เลย แม้ว่าท่านจะมีสิทธิอยู่ ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานครับว่าน่าจะเป็นประเด็น ๆ ไปในการปรึกษาหารือในแต่ละครั้งไป น่าจะเป็นอย่างนั้นนะครับ ท่านประธานว่าหลักการน่าจะเป็นประเด็นในแต่ละครั้งไป ไม่อย่างนั้นจะตีความกว้างไป สมาชิกจะเสียโอกาสครับ ท่านประธาน ด้วยความเคารพครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : หลักการก็คือในกรณีของการแถลงนโยบายครับ ประเด็นนี้ก็ถือว่าจบไปแล้วครับ ก็เรียนด้วยความเคารพนะครับ นี่คือการรู้สึกจริง ๆ ไม่ต้องการที่ไปตัดสิทธิผู้ใด แต่ว่ารักษาหลักที่เราปฏิบัติเอาไว้ครับ ท่านวันมูหะมัดนอร์เชิญเลยครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา แบบบัญชีรายชื่อ
พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเคารพต่อท่านประธานรัฐสภาครับ แต่ผมเห็นว่าประเด็นที่
คุณหมอชลน่านได้พูดสักครู่นี้มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับบรรทัดฐานและการปฏิบัติของสภา
ซึ่งไม่ใช่ในคราวนี้เท่านั้น น่าจะเป็นคราวต่อ ๆ ด้วย ผมไม่ได้คิดว่าต้องโต้แย้งคำวินิจฉัย
ของท่านประธานรัฐสภา แต่ผมต้องแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นในฐานะที่เป็น
สมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งเท่านั้นครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ยินดีครับ ท่านวันมูหะมัดนอร์
ยินดีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าเมื่อวานท่านเสรีพิศุทธ์ ได้ให้ความร่วมมือกับประธานสภา
เมื่อประธานบอกให้ถอน แต่ท่านบอกว่าท่านไม่อาจจะถอนได้ ท่านประธานบอกให้ท่านออก
ในข้อ ๑๑๔ นั้น เมื่อประธานวินิจฉัยว่าให้ออกสมาชิกต้องออก ท่านก็ให้ความร่วมมือออก
แต่ท่านประธานก็ไม่ได้บอกว่าให้ออกตลอดไป หรือออกจนยุติคดีนี้จะจบ หรือออกไป
อาทิศัยนี้ ในความหมายก็คือว่า เมื่อออกไปเมื่อวานก็เข้ามาได้ แต่การอภิปรายในญัตติใด ๆ
ท่านประธาน ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมคิดว่าคนหนึ่งอาจจะอภิปรายกี่ครั้งก็ได้
ถ้ายังอยู่ในประเด็นญัตตินั้นและไม่ซ้ำซาก สมมุติว่าผมได้อภิปรายไปแล้วเมื่อวาน
ผมอภิปรายเรื่องประชาธิปไตย แต่วันนี้ผมมาขอยกมือพูดอีกวิป (Whip) เห็นว่าผมพูดได้
ผมจะมาพูดด้านการศึกษา เพราะผมเห็นว่าประเด็นการศึกษายังไม่มีใครพูดครบถ้วน
ผมคิดว่าผมยังมีสิทธิ ท่านประธานคงต้องอนุญาต เพราะถ้าไม่มีการบอกว่าพูดครั้งเดียวจบ
เพราะว่าคณะรัฐมนตรียื่นพูดกี่ครั้งก็ได้ เพราะเป็นการตอบ ในญัตติเดียวกันนั้นนะครับ
ในวันเดียวกันนั้น และในวันเดียวกันนั้นอย่าไปว่าเมื่อวานเลยครับ ในวันเดียวกันนั้น
สมาชิกรัฐสภาก็สามารถจะพูดได้หลายครั้ง ถ้าประธานอนุญาต และประธานเห็นว่า
อยู่ในญัตติและไม่ซ้ำซากกับคนอื่นที่เขาพูดแล้ว ผมจึงคิดว่าอยากจะให้ท่านประธานได้ลอง
วินิจฉัยสิ่งที่ผมพูดครับว่ามันควรจะเป็นอย่างนั้นหรือไม่ เพราะประธานเมื่อวานบอกว่า
ให้ออกไปเขาก็ออกไป และวันนี้เข้ามาใหม่ และถ้าจะพูดจะมีข้อบังคับข้อใดว่าพูดไม่ได้แล้ว

เพราะเมื่อวานพูดแล้ว ก็คณะรัฐมนตรีพูดได้หลายรอบ แล้วสมาชิกรัฐสภาพูดไม่ได้ สมมติว่าวันนี้ผมจะขอพูด

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ เพื่อไม่เสียเวลา ผมขอขอบพระคุณมากครับท่านวันมูหะมัดนอร์ห์ครับ เรียนเลยนะครับว่ากรณีแถลงนโยบายนี้เราได้ตกลงแต่ละฝ่ายในการเสนอรายชื่อบุคคลเข้ามา มีไหมครับที่มีการเสนอชื่อซ้ำคนหนึ่ง ๒ ครั้ง ไม่มีนะครับ เพราะว่าเราเรียงลำดับกันไป เพราะฉะนั้นวาระของผู้ใดที่จบแล้ว วาระผู้นั้นก็จบครับ อันนี้คือสิ่งที่อยากจะเรียนให้ทราบนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหานี้ก็จบไปแล้วครับท่านครับ ผมด้วยความเคารพต่อทุกคนนะครับ แต่ว่าเชิญชวนพวกเราทุกคน ร่วมกันรักษาหลักของสภาเราไว้ให้ดีครับผม ผมขออนุญาตเพื่อเวลาที่มีอยู่จำกัดนะครับ เพื่อให้เป็นไปตามที่กรรมการประสานงานได้ไปพบเมื่อตอนเย็นวันนี้ว่าขอให้บัญชีรายชื่อที่มีผู้ขออภิปรายนั้นได้ผ่านไปโดยเร็ว ก็ขอเชิญท่านประกอบ รัตนพันธ์ หลังจากนั้นก็จะป็นสายวุฒิสมาชิก พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ขอเชิญนะครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ เพราะพาดพิงผม

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : อาจารย์ประกอบเดี๋ยวนะครับ มีคนประท้วง เชิญครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นคนรักชาติกานะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านยกมือประท้วงเรื่องอะไรครับ

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ก็เรื่องเดิมชนิดน้อย แต่ว่าจะเป็นคำถามที่ผมถามต่อท่านครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านประท้วง ต้องบอกว่าประท้วง
เรื่องผิดข้อบังคับอะไร ถ้าจะอภิปรายต้องนั่งลง ถ้าท่านนั่งลงแล้วจะชี้ให้พูด แต่ถ้าจะ
ประท้วงท่านต้องบอกว่าทำผิดข้อบังคับอะไรนะครับ อาจารย์ประกอบครับ เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ผมได้รับฟังคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีจากท่านรัฐมนตรี แล้วก็ได้อ่านคำแถลงนโยบาย
ของคณะรัฐมนตรีหมดทั้งเล่มแล้วครับ ก็มีความชื่นชมแล้วก็ยินดีที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบาย
หลัก ๑๒ นโยบาย นโยบายเร่งด่วน ๑๒ นโยบาย ครอบคลุมภารกิจทั้งหมดที่รัฐบาล
ไปบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงแต่ว่านโยบายที่ได้เขียนเป็นนโยบาย
เท่าที่ผมดูปรากฏว่าเป็นนโยบายที่ค่อนข้างจะเป็นนามธรรมมากกว่าเป็นรูปธรรม และเขียน
แบบบูรณาการ ผมกราบเรียนว่ามันยากต่อการที่เจ้ากระทรวงนำนโยบายแปลงเป็น
ภาคปฏิบัติ ถ้าเกิดว่าไม่ศึกษาอย่างแท้จริงแล้ว นโยบายนี้ก็อาจจะไม่สำเร็จได้ ก็กราบเรียน
เป็นเบื้องต้น ผมยกตัวอย่างในนโยบายด้านที่ ๘ เรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนา
คนไทยทุกช่วงวัย ใน ๙ นโยบายหลัก แล้วก็ ๒๐ นโยบายย่อยในนโยบายด้านที่ ๘ นั้น
ท่านเขียนแบบบูรณาการไม่ชัดเจน ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา
ระดับอุดมศึกษาแบบคละเคล้ากัน ไม่เหมือนกับทุกครั้งที่เราเขียนนโยบายแยกเป็นระดับ ๆ
อย่างชัดเจน ผมเรียนว่าตรงนี้จะปัญหาในเชิงปฏิบัติ ก็ขอฝากท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี
ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าสิ่งที่ควรคำนึงในเรื่องของการจัดการศึกษา
ของชาติ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ ๓ เรื่องฝากท่าน ๑. เรื่องคุณภาพการศึกษา ๒. เรื่องความเหลื่อมล้ำ
ทางการศึกษา และ ๓. เรื่องของการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา ซึ่ง ๓ เรื่องนี้ผมอยากฝาก
รัฐบาลให้ทำอย่างจริงจัง เพราะว่าทั้ง ๓ เรื่องนำไปสู่คุณภาพทางการศึกษา ท่านประธานครับ
เรื่องของคุณภาพทางการศึกษา ธนาคารโลกและยูเนสโก (UNESCO) ได้ไปศึกษาประเทศ
ที่เขาสำเร็จที่มีคุณภาพทางการศึกษา ปรากฏว่าเขาให้ความสำคัญ ๓ ด้าน คือผู้บริหารสถานศึกษา
ตัวครู แล้วก็เรื่องการนิเทศการศึกษา ก็ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ขอเชิญ
ท่านวุฒิสมาชิกครับ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ ครับ

พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภา ผม พลตำรวจเอก ชัชวาล สุขสมจิตร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ผมได้ฟังการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีจากท่านนายกรัฐมนตรี
เมื่อวานนี้ก็มีนโยบายหลัก ๆ อยู่ ๑๒ ด้านด้วยกัน แล้วก็มีเรื่องเร่งด่วนอยู่ ๑๒ เรื่อง ได้ฟัง
ทั้งหมดแล้วก็เห็นนโยบายที่ดี แล้วก็คิดว่ามีความเหมาะสมในการที่จะใช้ในการที่จะบริหาร
ราชการแผ่นดินต่อไป -----

ผมมีประเด็นที่จะอภิปรายในนโยบายหลักที่ ๑๒ แล้วก็ในประเด็นที่ ๑๒.๒ ก็คือเรื่อง การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ประเด็นของผมไม่ซ้ำซ้อนกับของท่านคำณูณได้อภิปรายไป เมื่อสักครู่นี้ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ประเด็นของผมก็คือว่าเวลาเราพูดถึงกระบวนการ ยุติธรรม เรามักจะมองถึงเรื่องการดำเนินคดี เพราะฉะนั้นในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม จะเห็นภาพของการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องการดำเนินคดีทั้งหมด แต่ความจริงแล้วในกระบวนการ ยุติธรรมนอกเหนือจากการดำเนินคดีที่สำคัญเลยนะครับ และผมเชื่อว่าหลายท่าน ก็มีความคิดความเห็นตรงกันว่าในกระบวนการยุติธรรมนั้นไม่ใช่มีเรื่องของการดำเนินคดี ก็คือเรื่องที่ต้องดำเนินการหลังจากที่มีการกระทำ อาจจะเป็นเรื่องของความผิดหรือมี การกระทำในสิ่งที่เป็นเรื่องละเมิดในทางแพ่ง หรือเรื่องทางปกครองก็แล้วแต่ สิ่งที่สำคัญที่สุดใน กระบวนการยุติธรรมนั้นคือเรื่องการป้องกัน เพราะฉะนั้นงานในกระบวนการยุติธรรม ไม่ใช่งานด้านการปราบปรามหรือการดำเนินคดีเท่านั้น แต่งานสำคัญก็คือนงานด้าน การป้องกัน แต่ว่างานด้านการป้องกันถ้าดูในนโยบายในด้านที่ ๑๒.๒ ในการปฏิรูปของ กระบวนการยุติธรรมจะไม่มีเรื่องของการป้องกันอยู่ในนั้นเลย ไม่มีอยู่เลย ก็อยากจะเรียนว่า เรื่องการป้องกันที่เราพูดกันบอกว่าเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ควรที่จะนำมาสู่การกำหนด เป็นนโยบาย หรือว่าให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทุกส่วนได้มีส่วนเข้าไปทำในเรื่องนี้ ก็เนื่องจากว่าเราเคยพูดกันว่าป้องกันดีกว่าการปราบปราม เพราะว่าป้องกันไม่เกิดเหตุ และไม่เกิดความเสียหาย ดีกว่าที่จะไปสู่การเกิดเหตุแล้ว อันนี้เป็นเรื่องที่เรายอมรับกัน ผมเชื่อว่าทุกท่านก็ยอมรับว่าการป้องกันเป็นสิ่งที่ดี เหมือนกับกรณีที่เราป้องกันไม่ให้ เป็นโรค หรือว่าเจ็บป่วยดีกว่าการที่เจ็บป่วยแล้วไปหาแพทย์หรือไปรักษา

ทีนี้ในเรื่องของการป้องกันผมเรียนนิดหนึ่งกับท่านประธานไปสู่ ท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีทุกกระทรวง เวลาเราพูดถึงงานในกระบวนการ ยุติธรรม นอกเหนือจากเรื่องงานก็คือการป้องกันปราบปรามแล้ว หรือการดำเนินคดีแล้ว พูดถึงหน่วยงานเมื่อไรปุ๊บเราก็จะพูดถึงคำว่า ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ แล้วพูดคำนี้กัน โดยตลอด แล้วก็บอกตำรวจเป็นต้นทางของกระบวนการยุติธรรม แต่ในความเป็นจริงแล้ว ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมที่ทำงาน แบบคล้าย ๆ กับตำรวจ หรือว่าเหมือนที่ตำรวจทำยังมีอีกมากมายหลายหน่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่อยู่ในกระทรวงต่าง ๆ ทั้ง ๒๐ กระทรวงผมกล้าพูดได้เลยว่า

ใน ๒๐ กระทรวงนั้นมีกรมหรือว่าหน่วยงาน หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบังคับใช้กฎหมายอยู่ในทุกกระทรวง ถ้าเอ่ยยกเป็นตัวอย่างก็มีได้ แต่ว่าเนื่องจากเวลามีจำกัด เพราะฉะนั้นในหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการบังคับใช้กฎหมาย ก็คือเรื่องของการรับแจ้งเหตุก็ดี หรือว่ารับแจ้ง หรือว่าการสืบสวน การจับกุม การตรวจค้นมาถึงเรื่อง การสืบสวนสอบสวน จะเห็นว่าในกระบวนการทั้งหมดในช่วงแรกนี้ไม่ใช่มีเฉพาะตำรวจ หน่วยเดียว ส่วนเรื่องของการฟ้องการพิจารณา อันนี้ โอเค (OK) ก็ชัดในส่วนของสำนักงาน อัยการสูงสุด แล้วก็ของศาล ส่วนหน่วยงานสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบังคับตาม คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลก็จะเห็นว่าเราพูดแต่คำว่า ราชทัณฑ์ แต่ความจริงแล้วเป็นเรื่องงานที่อยู่ในส่วนของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีอยู่หลายส่วนด้วยกัน

ผมย้อนกลับมาตรงเรื่องการป้องกันเมื่อสักครู่นี้ว่าหน่วยงานที่เข้ามาช่วยกันในเรื่องของการป้องกันนั้นคงไม่ใช่พูดถึงเฉพาะตำรวจอย่างเดียว แต่หน่วยงานในกระทรวงต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมดจะต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องป้องกันด้วย เรื่องการป้องกันนั้นเราเริ่มตั้งแต่การให้ความรู้ทางกฎหมายกับประชาชน การให้พฤติกรรมที่เป็นการกระทำที่เป็นความผิดต่อกฎหมาย เพื่อเขาจะได้ล่วงรู้ แล้วเขาจะได้รู้เท่าทัน แล้วนำไปสู่การกระทำที่เป็นความผิด อันนี้คือสิ่งที่เราพูดถึงเรื่องการป้องกันการประชาสัมพันธ์ การดำเนินการอีกหลายเรื่องด้วยกัน ในส่วนของนโยบายที่ทางรัฐบาลได้แถลงไว้ว่าจะมีได้เห็นอยู่นิดหนึ่ง ก็คือในข้อที่ ๒ หรือว่า ๒.๔ จะเห็นได้ว่าพยายามจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะป้องกันหรือให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอะไรก็แล้วแต่ อันนั้นคือในงานส่วนหนึ่ง แต่ความจริงแล้วในงานที่เกี่ยวข้องป้องกันนั้นยังมีมากกว่านี้ ก็อยากเรียนท่านประธาน แล้วก็ไปสู่ท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีในทุกกระทรวงทั้ง ๒๐ กระทรวง -----

คงจะต้องเข้าไปดูแลและไปให้หน่วยราชการที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในกระทรวงช่วยดูว่าเรามีหน้าที่ต้องบังคับใช้กฎหมายในเรื่องใดบ้าง ควรจะต้องนำในสิ่งเหล่านั้นมาสู่ในมาตรการในเชิงป้องกันไม่ให้มันเกิดเหตุหรือเกิดเรื่องราวขึ้นน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า อันนี้คือสิ่งที่ผมขออนุญาตอภิปรายนะครับ สนับสนุนนะครับว่านโยบายเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็เป็นที่ควรนำไปสู่การปฏิบัติ ก็ขอเสริมไว้นิดเดียวครับ ในเรื่องของเชิงป้องกันครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ทรงเกียรติเรื่องนี้ผมรับดำเนินการนะครับ เพราะจะมีการบูรณาการการใช้กฎหมายในหลายหน่วยงานด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นของฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายอะไรต่าง ๆ เหล่านี้และมีประชาชนมีส่วนร่วม เดี่ยวผมจะดำเนินการให้ นะครับในเรื่องของการปฏิรูปที่เรียกว่า ปฏิรูปตำรวจจริง ๆ มันปฏิรูปทั้งระบบที่มีการบังคับใช้กฎหมายหลายส่วนด้วยกันนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปนะครับ ขอเชิญคุณประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ จากนั้นคุณเรวัต วิศรุตเวช ขอเชิญครับ

นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๕ ดินแดง ห้วยขวาง พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ วันนี้เป็นวันที่ ๒ ที่เราได้ร่วมอภิปรายในเรื่องของการที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มาแถลงนโยบายในการที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ในนโยบายหลัก ๑๒ ด้านและนโยบายเร่งด่วนที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า สิ่งทีรัฐบาลได้เขียนมาเป็นนโยบายที่จะต้องนำไปสู่ภาคปฏิบัติ นั้น มีหลายเรื่องที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าไม่สามารถทำได้ และเป็นปัญหาของสังคม เป็นปัญหาของประเทศชาติที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ หนึ่งในนโยบายนั้นก็ถือว่า

นโยบายทางด้านการดูแลเรื่องของการจัดการขยะมูลฝอยท่านประธานครับ ในขณะนี้ เรื่องจัดการขยะมูลฝอยถือว่าเป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ แม้แต่ในรัฐบาลที่แล้ว ที่เป็นรัฐบาลในยุค คสช. ที่มีนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังได้ประกาศ เป็นวาระแห่งชาติในเรื่องของการกำจัดขยะมูลฝอยของประเทศ สิ่งที่มีนัยเป็นปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นจากการประกาศในรัฐบาลที่ผ่านมา ต่อเนื่องมาจนถึงในขณะนี้ ก็คือเรื่องของการที่ จะนำไปสู่การทุจริตเชิงนโยบาย ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานได้ตามข้อมูลข่าว ในขณะนี้จะเห็นว่าในช่วง ๓-๔ วันที่ผ่านมา ผมอยากจะยกประเด็นให้ประธานได้เห็น ว่า ท้องถิ่นหลายท้องถิ่นมีโครงการในเรื่องของการกำจัดขยะมูลฝอย หนึ่งในนั้นก็คือ กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นท้องถิ่นรูปแบบที่มีโครงการในการที่จะนำขยะไปกำจัด โดยใช้วิธีการในการสร้างเตาเผา โดยให้เอกชนเข้ามาดำเนินการในการที่จะไปกำจัด ขยะมูลฝอย ท่านประธานครับ มีสิ่งที่เป็นข้อสงสัยมากมายที่ปรากฏผ่านทางสื่อมวลชน แล้วพี่น้องประชาชนยังคงแคลงและสงสัยในการทำงานในการที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะประเด็นเรื่องของการใช้งบประมาณว่ามีความโปร่งใส ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และสมประโยชน์หรือไม่ -----

ท่านประธานครับ กรุงเทพมหานครเลือกในการที่จะกำจัดการขยะโดยการหาตัวผู้รับจ้างในการตั้งราคากลางในการกำจัดการขยะอยู่ที่ตันละ ๙๐๐ บาทต่อตัน ซึ่งถ้าเราดูจากท้องถิ่นอื่นเราจะเห็นว่าการดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับกรุงเทพมหานคร ยกตัวอย่างท่านประธานครับ อย่างเทศบาลนครศรีธรรมราชก็มีรูปแบบในเรื่องของการจะกำจัดการขยะเหมือนกับกรุงเทพมหานครในการจ้างเอกชนมาดำเนินการ แต่เขาตั้งราคาอยู่ที่สูงสุดไม่เกิน ๖๑๓ บาท นั่นหมายความว่าราคาระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดนครศรีธรรมราชต่างกัน ๒๘๗ บาทต่อตัน ท่านประธานลองคิดว่าถ้ากรุงเทพมหานครเซ็นสัญญาไปและจังหวัดนครศรีธรรมราชเซ็นสัญญาไปในราคาที่ต่างกัน ๒๘๗ บาทต่อตันต่อวัน กรุงเทพมหานครจะต้องจ่ายเงินเพิ่มต่างจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ๒๘๗,๐๐๐ บาทต่อวันต่อ ๑,๐๐๐ ตัน ในขณะที่ต่อปีกรุงเทพมหานครจะต้องจ่ายเงินมากกว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชประมาณ ๑๐๔ ล้านบาท ระยะเวลาที่กรุงเทพมหานครและนครศรีธรรมราชได้วางไว้ก็คือจะให้เอกชนดำเนินการในระยะเวลา ๒๐ ปี วงเงินจะต่างกันประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถามว่าแล้วอย่างนี้รัฐบาลหรือว่านายกรัฐมนตรีจะเข้าไปจัดการ หรือว่าดูแลแก้ไขปัญหาอย่างนี้อย่างไรหรือไม่ เพราะว่า กทม. มีโครงการจะกำจัดการขยะโดยเตาเผา ๒ โครงการ นั้นหมายความว่า ๒ โครงการถ้าเลือกรายการที่จะใช้ราคาที่ ๙๐๐ บาทที่ต่างจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ๒๘๗ บาท ใน ๒๐ ปี กทม. จะสูญเสียเงินไปกว่า ๔,๐๐๐ ล้านบาท ถามว่าอย่างนี้รัฐบาลจะเข้าไปตรวจสอบ หรือว่าไปดูแลไปหามาตรการในการที่จะประหยัดงบประมาณของกรุงเทพมหานครหรือไม่ และในช่วงที่ผ่านมาท่านประธานครับ การกำจัดการขยะไม่ได้มีเฉพาะกรุงเทพมหานครเท่านั้นที่จะใช้วิธีในการสร้างเตาเผา ท้องถิ่นอื่น ๆ ทั่วประเทศก็มีแนวความคิดในเรื่องของการที่จะจัดสร้างเตาเผาในการกำจัดการขยะ ก็มีเสียงลือเสียงเล่าอ้างว่ามีทายาทของเสนาบดีวิ่งไปเที่ยวพบเจ้าเมืองในการที่จะเจรจา เพื่อเป็นคนกลางในการหาตัวผู้รับจ้างไปดำเนินการ ท่านประธานครับ แล้วเรื่องอย่างนี้คนที่เป็่นนายกรัฐมนตรีที่ชื่อประยุทธ์ จันทร์โอชา จะลงมาดำเนินการในการแก้ไขปัญหาอย่างไร เพราะว่าหนึ่งในนั้นใน ๑๒ นโยบายหลักก็คือ เรื่องของการป้องกันการทุจริตและคอร์รัปชันที่จะไม่ให้เกิดทั้งในส่วนราชการและส่วนการเมือง ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เรื่องของการทุจริตที่มีเกิดขึ้นในทั่วทุกหัวระแหงในทุกภาคส่วนราชการ แม้แต่ท้องถิ่นก็สามารถเกิดขึ้นได้ แต่ทุกองคาพยพจะต้องอยู่ภายใต้การบริหารจัดการ การดูแลของนายกรัฐมนตรี ฉะนั้น

ก็อยากจะได้นำเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่าให้ช่วยลงไปดูแล
กำกับ จัดการ เพื่อที่จะได้เป็นการรักษาผลประโยชน์ให้กับประชาชนและประเทศชาติ
โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ แล้วอย่างน้อย ๆ ตอนนี้ กทม. ก็ขึ้นค่าขยะเป็น ๘๐ บาท
คนก็เลยสงสัยว่าเอาค่าขยะ ๘๐ บาทไปสร้างโรงงานเตาเผาขยะมูลค่า ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท
๒ โรงหรือไม่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมต้องขออนุญาตตอบ
ประเด็นแรกของกรุงเทพมหานครก่อน ของกรุงเทพมหานครนี้กระผมเรียนโดยหลักการว่า
อันนี้ในส่วนของผม ส่วนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีเดี่ยวท่านต้องฟังนโยบาย
ท่านเอง เอาในส่วนของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกำกับกรุงเทพมหานครอยู่ พอท่านพูดมา
ประเด็นคำตอบแรกคือ ต้องตรวจสอบแล้วหาผู้ทำผิดอย่างที่ท่านว่า ผมไม่ได้แก้ตัวให้
ต้องตรวจสอบแล้วเอาหลักฐานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ บังเอิญผมลงโทษได้ คือตัวผู้ว่าเขา
ในลักษณะการกำกับคือเขาผิดกฎหมาย ผมกำกับ ผมปลด ผมทำอันนั้นได้ แต่โทษอย่างอื่น
มันมีอีก ป.ป.ช. สตง. เขาเป็นคนทำ ผมทำไม่ได้ในส่วนนั้น แต่ผมจะต้องดำเนินการในส่วนนี้
นี่คือคำตอบคือต้องทำ แต่ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ว่าวิธีคิดในการที่จะเปรียบเทียบ
เมื่อสักครู่นี้ท่านขออนุญาตผู้ทรงเกียรติได้กรุณาบอกว่า เป็นโรงเหมือนกัน ถ้าเป็น
โรงเหมือนกัน ผมพูดกรณีไม่เหมือนกันก่อน ไม่เหมือนกันคืออย่างนี้ครับ บางท้องถิ่นเขามี
การสร้างโรง เรืองสร้างโรงกำจัด ก่อนอื่นต้องขอเรียนว่าเรามีขยะทั้งสิ้นในประเทศมีองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ๗,๐๐๐ กว่าแห่ง เรามีขยะอยู่ ๒,๐๐๐ กว่ากอง เราเอามารวมกันเป็น
กลุ่มเรียกว่า คลัสเตอร์ (Cluster) ภาษาต่างประเทศ คือรวมเป็นกลุ่มที่สามารถจะเอาขยะ
ขนมาได้ โดยมากำจัดโดยไม่แพงเกินไป ถ้าขนไกลมันแพงมาก เว้นแต่ว่าในอนาคตที่พยายาม
จะทำคือ เอาข้ามคลัสเตอร์ (Cluster) แต่ต้องใช้เทคโนโลยีในการบีบอัดมา ถ้าขนมาโดย
ไม่บีบอัดมันแพง แต่ว่ามีแนวทางที่จะทำ แต่เรามีทั้งหมด ๒๖๔ คลัสเตอร์ (Cluster) ถ้าพูด
โดยให้คนเข้าใจก็คือว่า อยากให้กำจัดหมดทุกแห่ง เพราะฝังกลบมันมีปัญหาในอนาคต
แน่นอน แต่การที่จะกำจัดมันก็มีนิดหนึ่งว่า ถ้าเราสร้างโรงรับกำจัดโสหุ่ยประมาณตันละ
๑,๐๐๐ บาท แต่ถ้าท่านเอาไปขายเป็นไฟฟ้าได้ เป็นพลังงานได้ทำไฟฟ้าขายได้ จะประมาณ
๕๐๐ บาท ตัวเลขกลม ๆ มีพื้นที่ถูก ๓๕๐ ได้ พื้นที่แพง ๕๐๐ ได้ ขึ้นอยู่กับว่าท่านทำอยู่ที่
กรุงเทพมหานคร หรือท่านทำอยู่ที่บึงโขงหลง หมายความว่าพื้นที่ต่างกัน ความเจริญต่างกัน
เดี่ยวผมจะเรียนรายละเอียดให้ทราบ แต่ไม่ได้แก้ตัว ยืนยันว่าต้องตรวจสอบ เพราะท่าน
บอกมาเป็นประเด็น รัฐบาลต้องทำ คือคนกำกับก็ต้องทำ ไม่ทำก็ผิดด้วย ต้องดูก่อนว่า
การดำเนินการในการสร้างประเทศไทยเรามีเงินไหม ผมอยู่มาอย่างที่ท่านพูดประจำ ๕ ปี
รัฐบาลไม่มีเงินสร้างโรงเผาขยะให้เลย เพราะท่านอุดหนุนโรงหนึ่งประมาณก็ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

ถ้าต้องทำให้จบกระบวนการความก็คือเอาชี้เข้าไปอัดก็ ๑,๒๐๐ ล้านบาท มันก็จะขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะเอาไปทิ้งส่งเดชก็ไม่ได้ รัฐบาล ๕ ปีมานี้ไม่มีเงินให้ในการทำโรงเผาขยะ เราไม่มีสตางค์ให้ แนวทางรัฐบาลคือเคยทำ มันมีในอดีตเคยทำ ผมไม่ขอกล่าวอ้างว่าสมัยใด เจ๊งหมด ผมไม่บอกว่าจังหวัดใด เจ๊งหมด เพราะราชการทำมันแข็งเกินไป มันปรับตัวไม่ได้ ขยะมันปัญหาร้อยแปดพันเก้า อันนี้เรียนนะครับ ต้องเอกชนเท่านั้นทำ เราใช้ พีพีพี (PPP) เพราะฉะนั้นพูดว่าเอาไปให้นายทุนไม่ใช่ รัฐบาลจะไม่ทำ ให้เอกชนทำ ถ้าเอกชนเขามาทำลงทุนอย่างที่ผมว่าเมื่อสักครู่นี้ ท้องถิ่นก็มีเอาขยะไปให้ แล้วเอาเงินแปะไปให้ ที่ท่านบอกว่า ต้นละ ๙๐๐ บาท ก็แปะไป แปะไปทุกต้น แต่ถ้าเรียกว่า บีโอที บีวล์ โอเปอเรต ทรานส์เฟอร์ (BOT : Build Operate and Transfer) คือ ณ วันใดวันหนึ่งจะต้องกลับ ๒๐ ปี กลับมาเป็นของเราเป็นของรัฐ สมมุติก็จะเป็นราคาหนึ่ง นี่พื้นฐานการคิด แต่มันมีการทำอีกอย่างหนึ่ง บีโอโอ (BOO) ก็คือเขาเป็นเจ้าของหมดเหมือนที่แพรกษา ท้องถิ่นมีหน้าที่เอาเงินแปะไปทุกต้น ก็ปีก็ขาดก็ไม่กลับมาหาเรา นี่เป็นตัวอย่าง -----

ก็ต้องดูว่ามันอยู่บนฐานอะไร อันหนึ่งนี่เหมือนจ้างกำจัด อีกอันเหมือนผ่อนส่งโรง
คล้าย ๆ อย่างนั้น แต่ผมอธิบายให้คนเข้าใจง่าย ๆ นะครับ นั่นเป็นตัวย่อหนึ่ง แต่ท่านบอกว่า
เหมือนกันก็แสดงว่าเป็น บีโอที (BOT) เหมือนกัน ถ้าท่านพูดว่า ๒๐ ปี ก็คือว่าสร้างแล้วต้อง
โอนกลับมาเป็นของเรา ก็มีตัวที่จะต้องเอาไปตรวจสอบเขานี้ละครับว่า ผมยกตัวอย่าง
นี้เขาอ้างนะครับ เขาว่ากรุงเทพฯ น้ำก็ไม่ใช่น้ำแบบบ้านนอกต้องซื้อน้ำประปา เพราะมัน
กำจัดมันต้องใช้น้ำ เป็นตัวอย่าง ค่าเสียใช้ในการทำให้จ่ายทั้งหมดอะไรนี้ แม้กระทั่งเสีย
อื่น ๆ ก็แล้วกันนะครับ นี่เขาอ้าง ก็เป็นที่ท่านพูดไว้ เราก็ต้องไปตรวจสอบ ใครตรวจสอบ
ป.ป.ช. สตง. ไป คือมีหนทางที่จะเอาคนผิด คือผมก็ไม่ได้บอกว่าเขาถูก พอท่านพูดมา
ต้องตรวจสอบ อย่างไรก็ตามก็ต้องตรวจสอบ ป.ป.ช. สตง. หรือหน่วยงานใดถ้าใครละเว้น
ก็ต้องโดนด้วย อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากเรียนท่านเพื่อกรุณาทราบ ของกรุงเทพมหานคร
สรุปแล้วผมรับที่จะไปดำเนินการตรวจสอบ แล้วหน่วยงานก็คงเป็น ป.ป.ช. สตง. ต้องไปดู
ที่เขาอ้างว่า น้ำแพงกว่า ค่าโน่นแพงกว่า ค่านี้แพงกว่า มันดีไหมระหว่าง ๙๐๐ กับ
๖๐๐ กว่าบาท ของท่านที่ว่านี้ ต่างกัน แล้วต้องดูใส่นะครับว่าเครื่องจักรต่างกันหรือไม่
ด้วยนะครับ ถ้าทางโน้นเขาไม่มีเครื่องแยกขยะแล้วทางนี้มีก็ดูต้นทุนนะครับ ดูต้นทุน
เสร็จแล้วก็ต้องดูต่อไปด้วยว่าแล้ว ๒๐ ปีได้กำไรเท่าไร ถ้าอยู่ในเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกันก็
ยอมรับได้ แต่ถ้าผู้ประกอบการ พีพีพี (PPP) ได้กำไรพูดง่าย ๆ เกิน ๙ เปอร์เซ็นต์
๑๐ เปอร์เซ็นต์ ประมาณนี้นะครับ ไปมากก็น่าจะมีอะไรที่ต้องดำเนินการ ผมจะพูดว่า
อย่างไรนะครับ ก็เรียนเพื่อกรุณาทราบ

มาถึงเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งผมกล่าวก็ได้ นะครับ คือเขาพูดถึงลูกชายผม
ท่านไม่พูดผมก็กล่าวไให้นะครับ ก็มีเมื่อสักหลายเดือนมาแล้วมีการมาพูดว่าลูกชายผมนี้ไป
ลูกชายผมเขาเป็นนักธุรกิจ แต่ผมก็บอกเขาอะไรที่เกี่ยวกับรัฐไม่ต้องทำเด็ดขาด ยู (You)
จะทำตรงไหนก็ได้แต่ยู (You) ไม่ต้องทำ อันนี้พูดได้ นะครับ ท่านก็ไปพูดได้ ผมไม่ไปรบกวน
ขออนุญาตท่านประธานสภาผมจะไม่ไป แต่เมื่อผมชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วอยู่ที่ลูกชายเขาจะทำ
มีการบอกว่า ไปที่ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ไปวิ่งเต้นขยะอะไรก็แล้วแต่นะครับ ผมลองไป
หยุดตรงนี้ไว้ ผมลองดูนะครับว่าท่านสักคนหนึ่งในที่นี้จะทำขยะอย่างไรที่รัฐบาลอยากได้
พีพีพี (PPP) ท่านก็ต้องไปคุยกับท้องถิ่นหรือผู้ว่านะครับ แต่ผมไม่ไปพูดตรงนั้น เอาว่าลูกผม
ไปไม่ได้ เหตุการณ์ในวันนั้นทั้งสิ้นได้พิสูจน์หมดแล้ว มีเจ้าหน้าที่ยืนยันหมด มีเอกสารหมด

ผมไม่ฟ้องร้องท่านใครจะพูด แต่ว่าให้ลูกชายเขาว่าเอง ไม่ได้ไป ไม่มีเที่ยวบิน ไม่มีโรงแรม ไม่มีภาพที่กล้อง ซีซีทีวี (CCTV) ไม่มี เจ้าหน้าที่ที่หน้าห้องก็ยืนยันว่าไม่ใช่ ถ้าหน้าอย่างนี้ ไม่ใช่แน่นอนนะครับ ผมก็เรียนยืนยันได้ว่าไม่มี แล้วผมก็บอกเขาว่าถึงจะทำธุรกิจ แต่ห้ามทำกับรัฐ คุณจะทำอะไรก็ได้คุณไปทำอย่างอื่นนะครับ อันนี้ก็รับสภาพนะครับ ไม่ให้ทำแล้วก็ไม่ได้ไป คำตอบผมคือไม่มี ท่านพูดมาก็ดีว่าไม่มีเชิงนโยบายที่ไป แม้ว่าผมคิดว่าแม้กระทั่งท่านเองถ้าจะต้องทำท่านก็ต้องไปคุยกับผู้ว่า เขาเป็นหัวหน้า เป็นประธานคณะกรรมการสิ่งปฏิภูมิจังหวัด ถามว่าเป็นอย่างไร ผมขอเรียนอีกนิดหนึ่งขั้นตอนการทำเดียวจะไปพาดหัวว่ามีคนเคย เอาตัวเลขกลม ๆ ๓๐๐ โรง คุณ ๑,๐๐๐ ล้าน เป็น ๓๐๐,๐๐๐ ล้านคือผลประโยชน์ ผมจะเรียนอย่างนี้ครับว่าคลัสเตอร์ (Cluster) เป็นท้องถิ่น เป็นนิติบุคคลผมทำอะไรไม่ได้นอกจากกำกับ ท่านรู้ดี เพราะท่านพรรคการเมืองจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น เพราะท่านก็จะส่งท้องถิ่นเข้า หมายความว่าท่านก็รู้ดีตรงไหน ๆ ตรงไหน อันนี้พรรคนี้ ตรงนี้พรรคนี้ ตรงนี้พรรคนี้ มหาดไทยกำกับอย่างเดียวนะครับ ท้องถิ่นผู้ว่าราชการจังหวัด -----

เพียงแต่ขณะนี้พยายามจะเร่งขอให้เขาทำอย่างนี้ ให้ท้องถิ่นเขาสมัครให้ประชาชนของเขาทำ ๓ อาร์ (3R) ลดขยะ แยกขยะ เพราะว่าถ้าไม่แยกตอนกำจัดจะแพงมาก พยายามสมัครอยู่หน้าที่ของท้องถิ่น แล้วท้องถิ่นก็มีหน้าที่เก็บขยะที่สาธารณะ วางถังขยะแยก ประชาชนต้องแยกขยะตรงต้นทางหมดแล้ว ที่เหลือคือปลายทาง หน้าที่ตรงนี้ท่านท้องถิ่นจะต้องเป็นคนดำเนินการในขณะนี้ อันนี้ก็เรียนเพื่อกรุณาทราบ แล้วเวลาเขาคิดกันแล้ว เนื่องจากคลัสเตอร์ (Cluster) หนึ่งบางที่เป็น ๑๐ ท้องถิ่นเลย ทั้งหมดมี ๗,๐๐๐ มีประมาณ ๒๖๐ ท่านก็ลองดูว่ามันต้องหลายท้องถิ่นรวมกันเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) เขาต้องตกลงกันเองว่าเขาจะกำจัดโดยวิธีใด แล้วเอาเข้าคณะกรรมการของจังหวัด ซึ่งมีหลายส่วนงานที่เกี่ยวข้องสิ่งแวดล้อมอะไรหมดเลย เมื่อเห็นดีก็ส่งมาที่คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองทางเทคนิคที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อผ่านคณะกรรมการชุดนี้ก็มาคณะกรรมการกลางท่านปลัดกระทรวง จริง ๆ มันจบแล้ว แต่เนื่องจากกฎหมายเขียนว่าต้องมาให้ผมให้ความเห็นชอบ ผมเห็นชอบอย่างอื่นไม่ได้หรอกครับ ถ้าเขาไม่เห็นชอบ ผมก็ไม่เห็นชอบ ถ้าเขาเห็นชอบผมก็จะส่งกลับไปให้ความเห็นชอบ มันก็จะไหลกลับไปข้างล่างอีกครั้งหนึ่ง ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนหาผู้ประกอบการ ไม่เกี่ยวกับราชการแล้ว ท้องถิ่นจะต้องพูดกับผู้ประกอบการ พีพีพี (PPP) เอกชน เมื่อได้เอกชนแล้วคนที่ขอไฟฟ้าคือเอกชน ไม่ใช่ท้องถิ่นแต่ต้องได้รับคำรับรองจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดไปว่าผ่านคณะกรรมการนี้แล้วเขาจะไปขอคณะกรรมการ กกพ. ของกระทรวงพลังงานจึงจะได้ พื้นฐานที่มีไว้พลังงานทดแทนก็คือประมาณแหล่งละ ๑๐ เมกะวัตต์ แต่ให้จริงก็ประมาณ ๘-๙ เมกะวัตต์เท่านั้นแล้วแต่ เขารู้ว่าตรงไหนเขาซื้อได้ ถ้าตรงไหนเขาซื้อไม่ได้เขาก็ไม่ให้ นี่คือขั้นตอนจะไม่กลับมาอีกเพราะมันจะอยู่ข้างล่างหมด ตอนหาผู้ประกอบการ ผมได้เรียนย้ำอีกทีหนึ่งท้องถิ่นเป็นของท่าน ไม่ใช่ของผม ผมบังคับไม่ได้ ถ้าบังคับได้ท่านต้องฟ้องผมได้ตอนนี้ผมไปสั่งท้องถิ่นของพรรคการเมืองใด ขออนุญาตที่ชี้ไปนะครับ ท่านต้องชี้ได้เลย ผมขอเรียนต่ออีกนิดนะครับเรียนท่านว่ามันจะไปอยู่ที่ท้องถิ่นแล้วเขาก็จะไปขอของพลังงานเอง อย่างที่ผมเรียนแล้วท่านนายกรัฐมนตรีให้ผมพูดถึงเรื่องขยะชนิดหนึ่งนะครับ เขาเรียกค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บและกำจัด กฎหมายเดิมกระทรวงสาธารณสุขเป็นคนกำหนด แต่กฎหมายใหม่ได้แล้วแต่ยังไม่บังคับใช้ สร้างความเข้าใจให้พี่น้องอยู่ โดยตัวเลขรวมค่าจัดเก็บกับค่ากำจัดใกล้เคียง ๆ กัน ๑๐๐ กว่าบาท แต่ของกระทรวงสาธารณสุขค่าจัดเก็บเริ่มต้นจาก ๐-๖๐ บาท ของกระทรวงมหาดไทย

ต้นทุนอยู่ที่ ๑๐๒ บาท เพราะฉะนั้นขั้นต่ำของเขา ๐-๖๕ บาท ของกระทรวงมหาดไทย ๖๐-๑๐๒ บาท แต่เริ่มต้น ๖๐ บาท แต่ขอขึ้น ๕ เปอร์เซ็นต์ทุก ๒ ปี เพราะว่าจุดที่เป็น ค่ากำจัดที่คำนวณแล้วอยู่ที่ ๑๐๒ บาทจึงจะคุ้ม ตรงนี้ก็เรียนนิดหนึ่งว่าตอนนี้ใครก็ทำไม่ได้ครับ เพราะท้องถิ่นทั้งประเทศไทยควักเงินของตัวเองไปไปกำจัดขยะซึ่งยังไม่สมบูรณ์ ไม่มี ค่ากำจัด ประมาณ ๑ ปี เกินจากที่เก็บได้จากประชาชน ประมาณเกือบ ๆ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ยังไม่แยกขยะเรียบร้อยนะครับ ถ้าตามนโยบายออกนี่จะต้องวางถังขยะในที่สาธารณะ ๒ ใบ อย่างต่ำ อาจจะขึ้นสูงกว่านี้อีก นั่นคือสิ่งที่ท้องถิ่นควักเงินอุดหนุนของตัวเองหรือรายได้ ของตัวเองไปใช้ในการกำจัดขยะ เพราะฉะนั้นตอนนี้ทางกรุงเทพมหานครก็บอกว่า จะขอเก็บ ๘๐ บาท เพราะว่าจริง ๆ มัน ๑๐๒ บาท ค่ากำจัดอีกประมาณ ๑๐๐ กว่าบาท ค่ากำจัดผมคงไม่พูดมันจะยาวไป ก็เรียนเป็นข้อมูลเท่านั้นเพื่อกรุณาทราบนะครับ ผมมีแค่นี้ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตหารือนะคะครับ ผมเข้าใจว่าเวลาของรัฐบาลจะหมดแล้ว วุฒิสมาชิกจะโอนให้รัฐบาล โอนกันไม่ได้ครับ ถ้าโอนได้ก็ต่อเมื่อทุกฝ่ายยอมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอมอบให้ผู้ประสานงาน ผู้ควบคุมเสียงที่ตกลงเรื่องนี้ให้ตกลงกันว่าจะยอมกันหรือไม่ มิเช่นนั้นรัฐบาลไม่มีสิทธิพูดแล้วครับ ผมขอเชิญต่อท่านเร็วครับ

นายสายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านครับ ผมขอใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายสายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขอใช้สิทธิพาดพิงเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้พูดถึงขยะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ขยะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเขตเลือกตั้งผมพอดีครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสายัณห์ครับ ไม่ได้กระทบส่วนตัวท่านสายัณห์ครับ

นายสายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ไม่ได้เสียหายอะไร แต่ผมบอกว่าขยะมากที่สุดในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีมากที่สุดในประเทศไทย อยากให้รัฐมนตรีไปดูด้วยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้เอ่ยชื่อท่านสายัณห์นะคะครับ ขอขอบคุณมากครับ เชิญท่านเร็วครับ

นายเรวัต วิศรุตเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์เรวัต วิศรุตเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเสรีรวมไทย สมาชิกรัฐสภา สำหรับคำแถลงนโยบายนั้นผมได้อ่าน ได้ศึกษา ได้พิจารณา พบว่าเป็นการเขียนแบบกว้าง ๆ และคลุมเครือมากนะคะครับ แล้วก็ถ้าจะอภิปรายทั้งหมด ๑๒ ด้าน ก็คงจะมากเกินไป ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เลยจะขออนุญาตเลือกข้อที่สำคัญที่สุด แล้วก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมากที่สุดนะคะครับ ขอท่านประธานได้โปรดอ่านไปพร้อมกับผมเลยนะคะครับ ในข้อ ๙ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม ในนี้เขียนไว้อย่างนี้ครับว่า ในข้อ ๙.๑ พัฒนาระบบ

บริการสาธารณสุข แพทย์สมัยใหม่ และแพทย์แผนไทยให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและมีคุณภาพทัดเทียมกันทั่วทุกพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับไปสู่ ความเชี่ยวชาญในด้านการแพทย์แผนยา ขออภัยครับ ในด้านการแพทย์แผนยา ผมไม่เข้าใจครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี้มีแต่แพทย์แผนปัจจุบัน แพทย์แผนไทย แพทย์ทางเลือก แพทย์แผนจีน ผมเลยไม่เข้าใจว่ามันคืออะไรนะครับ แต่ไม่เป็นไรครับ อาจจะผิดพลาด แต่ว่าที่น่ากังวลมาก ก็คือในประโยคต่อไปเขียนว่า ยกระดับระบบหลักประกันสุขภาพ ด่วน ๆ ครับ ไม่มีคำว่า ถ้วนหน้านี้นะครับ นี่คือนี่ที่ผมกังวลใจ เพราะเหตุว่าประชาชนคนไทยหลายล้านคนได้รอดชีวิต จากการเจ็บป่วยด้วยหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านี่ครับ เพราะฉะนั้นโครงการนี้จะต้องเป็น โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โครงการนี้ได้รับการยกย่องจากนานาชาตินะครับ แพทย์หญิงมาร์กาเรต ชาน ผู้อำนวยการองค์การอนามัยโลก ชื่นชมความสำเร็จของโครงการ อามาดย์ เซน เจ้าของรางวัลโนเบลไพรซ์ (Nobel Prize) ก็กล่าวว่าบัตร ๓๐ บาท ลดการตายของแม่และเด็ก ผลงานดีกว่าประเทศร่ำรวยหลายประเทศ บัตร ๓๐ บาท ลดจำนวนครัวเรือนที่ต้องล้มละลายจากการเจ็บป่วยปีละ ๘๐,๐๐๐ ครัวเรือน เพราะฉะนั้น ตรงนี้ก็เลยอยากจะได้คำมั่นสัญญาจากคณะรัฐมนตรี จากรัฐบาลนะครับว่า โครงการ หลักประกันสุขภาพต้องเป็นโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หรือ ยูซี (UC) ในภาษาอังกฤษ หรือว่ายูนิเวอร์สัล คัฟเวอร์ริจ (Universal Coverage) -----

นั่นหมายความว่าต้องให้ประชาชนคนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงการบริการทางด้านการแพทย์อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันครับ และที่สำคัญครับไม่ว่าจะอาชีพอะไร ศาสนาอะไร ฐานะยากดีมีจนอย่างไร จะต้องมีความเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการร่วมจ่าย เพราะอันนี้คือหลักการและปรัชญาของโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าครับ นั่นก็คือเรื่องที่ยากจะอธิบายในคำแถลงนโยบายนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอพูดถึงคำแถลงนโยบายดังนี้ครับ ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ในมาตรา ๑๖๒ ขออนุญาตท่านประธานครับว่าจะมีสไลด์ (Slide) ประกอบคำอธิบายด้วยเพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงมาตราไหนก็ขอได้มีสไลด์ (Slide) ขึ้นจอต้วยนะครับ ได้กำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายแห่งรัฐและยุทธศาสตร์ และต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบาย แต่ปรากฏว่าในคำแถลงนโยบายไม่มีการชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบายแต่อย่างใด และในมาตรา ๑๖๔ ได้บัญญัติไว้ว่า ในการบริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ และต้องรับผิดชอบร่วมกัน ขออ้อนะครับ ต้องรับผิดชอบร่วมกันทั้งคณะรัฐมนตรีครับ และใน พ.ร.บ. ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ ก็บัญญัติไว้ด้วยว่านโยบายใดที่ต้องใช้เงิน อย่างน้อยต้องมีรายการวงเงินที่ต้องใช้และที่มาของเงินที่จะใช้ในการดำเนินการ ดังนั้นการแถลงนโยบายที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็จะเข้าข่ายความผิดตามมาตรา ๒๓๔ (๑) เพราะเป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเรื่องจากนี้ไปก็คงจะเป็นเรื่องการดำเนินการทางกฎหมายต่อไปนะครับ

ผมขออนุญาตไปพูดเรื่องกัญชาชนิดหนึ่ง สำหรับเรื่องกัญชาส่วนตัวผมเองยอมรับว่ามีประโยชน์ ที่จะนำมาใช้ในทางการแพทย์ ในทางการรักษา แต่ก็อยากจะขอร้องว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ได้โปรดให้ข้อมูลกับประชาชนหรือผู้ป่วยอย่างครบถ้วนทั้งสองด้านครับ ทั้งที่เป็นคุณแล้วก็โทษ เช่นเดียวกับเวลาที่แพทย์ให้ยารักษาโรคกับผู้ป่วย เราจะต้องบอกว่าสรรพคุณเป็นอย่างไร และในเวลาเดียวกันก็ต้องบอกด้วยว่า จะมีผลแทรกซ้อนอย่างไร มีผลเสียอย่างไรในการรักษา แล้วก็มีผลข้างเคียงอย่างไรด้วยนะครับ

แล้วก็อยากจะสนับสนุนว่าในเรื่องนี้ถ้ามีการพัฒนาคุณภาพ มีการวิจัยในเรื่องของกัญชาก็จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ท่านสงวน พงษ์มณี

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

จริง ๆ แล้วผมเตรียมมาพูดมาก แต่ว่าผมกลับไม่ได้พูดในสิ่งที่ผมต้องการจะพูดแต่ต้น แต่ว่าเนื่องจากมีคนพูดไปบ้างแล้ว ผมจึงอยากจะพูดในสิ่งที่ผู้อื่นยังไม่ได้พูด ท่านครับ ผมเข้มงวดสั้นนะท่านประธาน ผมคาดไม่ถึงว่าท่านนายกรัฐมนตรีและ ครม. จะเข้ามานั่งฟัง การแถลงนโยบายของท่าน ซึ่งผมต้องยอมรับว่าชื่นชมครับ ท่านประธาน การตอบคำถาม และการตั้งคำถาม ณ เวทีแห่งนี้ ท่านครับ มันคือวิถีคิดและวิธีการทำงานของคนที่แสดงความเห็น ท่านครับ วันนี้ผมเห็น โดยเฉพาะรัฐมนตรีบางท่าน ผมก็เข้าใจว่าผมเพิ่งพบบุคลิกที่ผมเห็นว่าผมเองก็น่าจะเข้าไปหาได้บ้าง เพราะท่านตั้งใจที่จะรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ท่านครับ ไม่มีใครพูดถึงเรื่องนี้เหมือนกัน และจะทำให้หลายคนทางบ้านโทรศัพท์มา แล้วก็สับสนว่าจริง ๆ แล้วการแถลงนโยบายครั้งนี้คือกิจกรรมอะไร ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอ่านสั้น ๆ ประมาณ ๑ บรรทัดนะครับ ท่านประธาน คณะรัฐมนตรีจึงขอแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ให้ทราบถึงแนวทางบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการ เพราะฉะนั้นทั้งเล่มเป็นนโยบายซึ่งรัฐมนตรีจะนำมาบริหารราชการแผ่นดิน ให้เกิดมรรคผล เพื่อแก้ปัญหาที่ท่านมีสมมติฐาน การบริหารราชการแผ่นดินที่อยู่บนพรหม คือส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีกระบวนการตรวจสอบที่ชัดเจน อันนี้มองเห็นโดยทั่วไป ทั้งคนภายในและภายนอกประเทศ แต่สิ่งที่ไม่มีคนพูดถึงก็คือ การบริหารจัดการแผ่นดินใต้พรหม ท่านประธานครับ มีกระบวนการของบริหารจัดการประเทศตามกฎหมาย ความมั่นคงอยู่ ในส่วนนี้ผมต้องขออนุญาตตั้งคำถามผ่านท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรีว่า ๑. เป็นอะไร มันจะทำต่อไป แล้วมันจะหยุดเมื่อไร อันนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะพูด สั้น ๆ ท่านประธานครับ ผมมีเวลาน้อยมาก ท่านครับ ในปี ๒๕๕๑ มีกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง เรียกว่ากฎหมายความมั่นคง แล้วกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานครับ ครั้งแรกเขียนขึ้นมาเพื่อบริหารจัดการพื้นที่ ๓ จังหวัด และ ๔ อำเภอในภาคใต้ บทเฉพาะกาลของกฎหมายฉบับนั้น บอกชัด บอกว่าให้โอนทรัพย์สินของการบริหารจัดการก่อนมาอยู่ตรงนี้ พูดเรื่องนี้เพื่อชี้ว่า กฎหมายฉบับนี้ที่ท่านประกาศเป็นเขตความมั่นคงใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมจะไม่พูดรายละเอียดของกฎหมาย เพราะว่าละเอียดอ่อน เรื่องชายแดน เรื่องความมั่นคงนี้ผมจะไม่แตะในรายละเอียด แต่ผมจะพูดในหลักการ เพราะว่าต่อมาท่านออกคำสั่ง คสช. ที่ ๓ ที่ ๑๓ และสุดท้ายที่ ๕๑ ของปี ๒๕๖๐ ท่านเปลี่ยนแปลงขยายงานไปทั่วประเทศ คำถามที่ ๑ ผมถามแทนผู้ลงทุน เพราะผมอยู่จังหวัดอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนนี้เขาตกใจตอนท่านออกคำสั่ง

ยุติคำสั่งต่าง ๆ หลายฉบับ แต่ ๓ ฉบับท่านไม่ยุติ แล้วในฉบับที่ ๒ คือฉบับที่ ๑๓
ไปเปลี่ยนแปลงอำนาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับร้อยตรีขึ้นไปทั้ง ๓ เหล่าทัพมีอำนาจ
ตามกฎหมาย ๒๖ ข้อ ๒๖ พระราชบัญญัติครับ พื้นที่มันสัมผัสกับสิ่งนี้ พอท่านประกาศ
ไม่ยกเลิก ๓ ฉบับนั้น แล้วยังคง รমন. จังหวัด อยู่ในจังหวัด -----

ผู้ลงทุนเริ่มตกใจว่ามาตรการส่งเสริมที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดท่านได้ทำไว้เขาจะลงทุนอยู่แล้ว แต่ของแถมในเขตนั่นคือความมั่นคง ผมอยากให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลองคิดว่าของแถมอย่างนี้คนลงทุนเขาก็กลัว อันนี้เป็นประเด็นหลัก อันนี้คือหลักการที่ผมถามท่านว่า ท่านขยายเอากฎหมายนี้ไปครอบคลุมทั่วประเทศ คำถามก็คือว่าวันนี้สถานการณ์ความมั่นคงแบบ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มันเต็มประเทศแล้วหรือ คำสั่งที่ ๕๑ สุดท้ายนี้ มันกลายเป็นไปเปลี่ยนแปลงแก้พระราชบัญญัติฉบับนั้น เหตุผลเดิมตัดทิ้งไปท่านไปดูในราชกิจจานุเบกษา เป็นเรื่องว่าเป็นกฎหมายเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แม้ท่านจะเปลี่ยนเรียนว่ารองนายกรัฐมนตรีคนที่ ๓ ถึงเป็นทหาร รอง รมน. จังหวัด ท่านครับ โดยคำสั่งของกฎหมายฉบับนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดขึ้นตรงต่อแม่ทัพภาค แม่ทัพภาคขึ้นตรงต่อแม่ทัพบก มีเสนาธิการทหารบกเป็นเลขานุการขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี ท่านสามารถส่งการบริหารจัดการเหล่านี้ถึงชุมชนได้เลย โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการบนพรหม ที่ผมพูดกับท่าน เพราะว่าไม่มีใครพูดถึง ผมถามท่านว่าท่านจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือไม่ เพราะว่ามาตรการที่ไปสู่ทุกจังหวัดได้เพราะมีคำว่า แม่ทัพภาคในฐานะ รมน. ภาค กับ มท. ๑ ในฐานะรองผู้อำนวยการ เมื่อเห็นว่าจะนำกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ในจังหวัดไหนก็ได้ คำว่าก็ได้ นักกฎหมายรู้ว่ามันเป็นเฉพาะไม่ใช่ทั่วไป ท่านใช้ทุกจังหวัดผมถามว่าคนที่เขาจะมาลงทุน แล้วบอกว่ากฎหมายนี้ใช้กับภาคใต้ แล้วใช้ทั่วประเทศสถานการณ์มันเหมือนกันไหม อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะถาม ท่านครับ เวลาผมมีน้อยมากเหลือไม่กี่วินาทีท่านครับ ผมเรียนท่านว่าการบริหารราชการแผ่นดิน ความมั่นคงของรัฐบาลไม่ใช่ความมั่นคงของชาติทั้งหมด เรื่องนี้สำคัญมากท่านประธาน ผมขออีกสักหนึ่งประโยค ผมขออนุญาตอีกหนึ่งประโยคท่านประธานครับ วันที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมยังไม่อยากพูดเรื่องนี้ ผมอยากจะพูดเรื่องนี้โดยอาศัยการให้ผู้นำฝ่ายค้านนี้เสนอต่อรัฐสภาแล้วพูดเรื่องปัญหาเหล่านี้เป็นความลับปิดห้องประชุมพูดกันเลย เรื่องนี้สำคัญมาก เรื่องชายแดน เรื่องความมั่นคง ผมฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี ตรงนั้นชาติต้องการให้เราไปพบกันที่นั่น ผมพบกันใหม่วันที่ชาติต้องการครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ขออนุญาตครับ เพื่อความเข้าใจนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีมีเวลาของรัฐบาล
อยู่ ๑๑ นาที

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม) : ทราบครับ ขออนุญาตพูด ๑ นาทีครับ ที่กล่าวมาเมื่อกล่าวสักครู
การใช้กฎหมาย กอ.รมน. เขาเรียกว่า กฎหมายความมั่นคง ก่อนจะใช้จะต้องมีการประกาศ
มีการขออนุมัติ ครม. เพราะฉะนั้นคงไม่ใช่ไปประกาศทั่วไป อย่างที่ภาคใต้ก็ต้องเอาเข้ามา
มันมี พ.ร.บ. ความมั่นคง พ.ร.ก. ฉุกเฉิน กฎอัยการศึก มี ๓ ระดับตามความรุนแรงของ
สถานการณ์เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เหลืออีก ๑๐ นาที ต่อไปนะครับ
นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ ครับ

นายณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ณัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
เขตอำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย ตำบลสำนักแก้ว ตำบลสำนักขามของอำเภอสะเดา
พรรคภูมิใจไทย ท่านประธานสภาที่เคารพครับ วันนี้ผมเองก็ได้ถือโอกาสมาอภิปรายเกี่ยวกับ
คำแถลงนโยบายของรัฐบาล วันนี้ผมจะอภิปรายในหน้าที่ ๑๖ ข้อ ๖ การพัฒนาพื้นที่
เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ในข้อ ๖.๑.๒ ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่ระเปียง
เศรษฐกิจภาคใต้และการพัฒนาชายจังหวัดแดนภาคใต้ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ผมเองเกิดจากครอบครัวในชนบทจังหวัดสงขลา ท่านรู้ไหมครับผมเรียนที่โรงเรียน
สะบ้าย้อยวิทยา ม. ต้น ปี ๒๕๓๐ ครูสอนวิชาสังคมบอกว่า จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัด
ที่มีเศรษฐกิจโตอันดับ ๒ ของประเทศ จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่จ่ายภาษีอันดับ ๒ รองจาก
กรุงเทพฯ ๓๐ กว่าปีผ่านไป ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ตัวชี้วัดของภาคใต้จังหวัดสงขลา
ถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่ดีที่สุด เพราะเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ เป็นศูนย์กลางภาคใต้ เป็นเมืองหลวง
ภาคใต้ เป็นศูนย์กลางการศึกษา และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว แต่วันนี้ะครับ
ท่านประธานที่เคารพ เหตุการณ์ ๓๐ ปีผ่านไปจังหวัดสงขลาของผมซบเซาทุก ๆ ด้านที่ผม
กล่าวมา ดังนั้นรัฐบาลได้กำหนดนโยบาย เอสอีซี เซาท์เทิร์น อีโคโนมิก คอริดเดอร์
(SEC : Southern Economic Corridor) ผมก็อยากจะถามรัฐบาลว่าแนวทางที่จะไปสร้าง
เอสอีซี (SEC) ที่ภาคใต้ของผมท่านจะดำเนินการอย่างไร เพราะว่า อีอีซี (EEC)
ที่ภาคตะวันออกลงทุนในเรื่องของอุตสาหกรรม ผมไม่อยากจะเห็นภาคใต้ของผมโดนในเรื่อง
ของอุตสาหกรรม ท่านประธานรู้ไหมครับว่า อดีตที่ผมจำได้ก็คือ เซาท์เทิร์น ซีบอร์ด
(Southern Seaboard) กับอีสเทิร์น ซีบอร์ด (Eastern Seaboard) แต่วันนี้อีสเทิร์นซีบอร์ด
(Eastern Seaboard) ภาคตะวันออกไปไกลแล้วครับ เซาท์เทิร์น ซีบอร์ด (Southern
Seaboard) บ้านผมล่มเหลวทุก ๆ ด้าน ผมกลัวว่า เอสอีซี (SEC) จะล่มเหลวเหมือนที่ผ่านมา
ก็เลยอยากถามรัฐบาลว่าท่านมีแนวทางดำเนินการอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมเข้ามาในที่นี้แล้วจะไม่พูดเรื่องของยางพาราก็ถือว่าผิดวิสัย เมื่อวานนี้ผมได้ฟัง
ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ให้ความรู้ผมในเรื่องเศรษฐกิจมหภาค

แต่ผมจะนำเรียนท่านว่า เศรษฐกิจระดับรากหญ้า จุลภาคที่ผมสัมผัสมาแตกต่างกันที่ท่าน
อธิบายผม วันนี้ในตลาดสดทุก ๆ ที่โดยเฉพาะอำเภอนาทวี สะบ้าย้อย ผมลงไปทุกวันอาทิตย์
พ่อค้าแม่ค้าปิดร้านกันเกือบครึ่งหนึ่งครับ ตลาดหาดใหญ่ ตลาดกิมหยง จังโหล่น ด้านนอก
ที่เคยรุ่งเรืองทยอยปิดครับ นี่คือดัชนีตัวชี้วัดชัดเจนครับ ธนาคารพาณิชย์ในหลายพื้นที่
ทยอยปิดครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดนะครับ ราคาบางพาราที่ผมอภิปราย ๒-๓ รอบ แต่วันนี้โชคดี
พวกผม โดยเฉพาะท่าน ส.ว. เป็นความหวังของคนไทย -----

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕๐๐ คน เป็นความหวังของคนไทย ท่านคณะรัฐมนตรี ทั้ง ๓๕ คน ก็เป็นความหวังของคนไทยครับ รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีและท่านประธานสภาด้วย วันนี้ในสภาแห่งนี้ ผมมั่นใจว่าพี่น้องเกษตรกรรออยากฟังจากรัฐบาล เรื่องการแก้ไขปัญหาลินค่าเกษตร ท่านรู้หรือไม่ครับวันนี้พี่น้องเกษตรกรฝากผมว่า ท่าน ส.ส. เข้าไปในสภา ช่วยไปถามรัฐบาลหน่อย จะมีแนวทางแก้ไขปัญหาร้อยอย่างไร เป็นสิ่งที่ผมหนักใจ เพราะผมเป็นคนเล็ก พลเอก ประยุทธ์มาเป็นนายกรัฐมนตรี พรรคภูมิใจไทยก็เป็น พรรคร่วมรัฐบาล แต่สิ่งที่ผมจะนำเรียนวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ความเดือดร้อนของพี่น้องภาคใต้ ความเดือดร้อนของพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศเป็นสิ่งที่สาหัสที่สุด ท่านรู้หรือไม่ว่าวันนี้เกษตรกรชาวสวนยางอยู่ไม่ได้ครับ ผมขออธิบายอีกรอบเพื่อเข้าใจ ตรงกัน น้ำยางสด ๑ กิโลกรัม ทำเป็นยางแท่ง ท่านเข้าใจว่าน้ำยางกิโลกรัม ๕๐ บาท ไม่ใช่ครับ ต้องไปทำ ที่อาร์ซี (TRC) หรือว่ายางแท่ง ๓๐ เปอร์เซนต์ จะได้ ๑ กิโลกรัม ๑๕ บาท แบ่งลูกกลี ถ้าแก่ ๑ กิโลกรัมจะได้คนละ ๗.๕๐ บาท ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือโลกแห่งความเป็นจริง สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดวันนี้ผมเคยทำหนังสือไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อ ๓ ปีที่แล้วที่ทำเนียบรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปตรวจราชการวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่จังหวัดสงขลา ผมมีโอกาสดำเนินหนังสือ ๖ คำถาม เมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้ว ผมก็ถามคำถาม ๖ คำถาม ถามว่าทำไมต้องถาม ๖ คำถามครับ เพราะถ้าเกิดรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องของการยางพาราไม่เข้าใจ ๖ ข้อนี้ ผมคิดว่าท่านไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ครับ ผมก็เลยขออนุญาตเรียนคำถามอีกรอบ นี่ก็เป็นคำถามของพี่น้องชาวสวนยาง ที่ถามนายกรัฐมนตรี ท่านอาจจะเคยได้ยินจากสื่อ แต่วันนี้ผมขอถามท่านนายกรัฐมนตรี อีกครั้งหนึ่งครับ ๑. ท่านนายกรัฐมนตรีรู้จัก ๕ เสือการยางหรือไม่ ๒. ท่านนายกรัฐมนตรี รับรู้หรือไม่ว่าชาวสวนยางเดือดร้อนแสนสาหัส และไม่สามารถอยู่ได้ในขณะนี้ ๓. ท่านนายกรัฐมนตรีพอใจการทำหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับดูแลเรื่องการยางพาราหรือไม่ กยท. กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๔. ท่านนายกรัฐมนตรี มีแนวทางแก้ปัญหายางพาราทั้งระบบในระยะยาวหรือไม่ ๕. ท่านนายกรัฐมนตรีคิดวราคายางที่เป็นธรรมและเหมาะสมกับเศรษฐกิจปัจจุบันราคากิโลกรัมละเท่าไร ข้อสุดท้าย ท่านนายกรัฐมนตรี รัก เมตตา สงสาร และเข้าใจชาวสวนยางบ้างหรือไม่ เป็น ๖ คำถาม

ที่มาจากพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง วันนี้เองนะครับ ผมถือว่าในการทำหน้าที่ ส.ส. ผมได้ทำหน้าที่สมบูรณ์ที่สุดในการนำปัญหาในพื้นที่มาอธิบาย มาสอบถามฝ่ายบริหาร เพื่อจะไปแก้ไขปัญหาดังนั้นทีมงานที่สนับสนุนในเรื่องของยางพาราทั้งหมด ผมเองในช่วงเลือกตั้งได้รับมอบหมายจากพรรคภูมิใจไทยเป็นกรรมการยุทธศาสตร์เรื่องยางไปอธิบายกับชาวบ้าน ดังนั้นวันนี้สิ่งที่พวกผมต้องเข้ามาผลักดันร่วมกับรัฐบาล โดยเฉพาะพรรคภูมิใจไทยเองเป็นหนึ่งในพรรคร่วมรัฐบาลต้องมาร่วมมือกัน สิ่งที่ผมนำเสนอเรียนทั้งหมดไม่ใช่จะเป็นการทำลายทางการเมือง ดิสเครดิต (Discredit) ทางการเมือง แต่สิ่งที่ทำทั้งหมดจะเกิดประโยชน์ให้กับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง ดังนั้นก็ขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเข้าไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องชาวสวนยาง เหมือนที่พวกเราได้ตั้งใจไว้ทั้งหมดนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านนายกครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตพูดนะครับ เพราะเวลาเหลือน้อยมาก เพราะฉะนั้นผมจะใช้เวลาที่เหลือสักครู่เดียว ทั้งหมดทั้ง ๖ ข้อ ผมตอบเลย ผมรักท่าน ผ่านท่านประธาน แล้วทั้งหมด ๖ ข้อนี้ผมก็จะแก้ไขให้ได้ วันนี้รัฐบาลพยายามอย่างเต็มที่ ตอนนี้ก็พยายามจะดึงมาตั้งแต่ ๓๐ ๔๐ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ทุกวันผมนั่งดูทุกวัน ที่เปิดโทรศัพท์ วันนี้ราคายางเท่าไร ปาล์มเท่าไร อ้อยเท่าไร ผมดูทุกวัน สถานการณ์อ้อย ปาล์ม ยาง อยู่ในนี้ผมฝันเป็นแบบนี้ทุกวันอยู่แล้วขณะนี้ เพราะฉะนั้นจะต้องมาคุยกันอีกที่ว่า รายละเอียดต้องทำอะไร ปริมาณจะอย่างไร เข้าใจไหม การปลูกในพื้นที่ที่มันไม่ถูกต้อง จะลดลงได้บ้างไหม อันนี้ต้องหารือร่วมกัน ไม่อยากจะไปทำร้ายพวกเรายู่แล้ว จะแก้ไขได้ รัฐมนตรีใหม่ก็จะพยายามดำเนินการให้มันต่อเนื่อง ไม่ต้องห่วงครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เหลือ ๙ นาทีครึ่งครับ เชิญ ท่านมณเฑียรครับ เดี่ยวนะครับท่านมณเฑียรมีผู้จะหารือ เชิญครับ

นายมรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอกราบรบกวนท่านประธานกรุณาขานตัวเลขของวุฒิสมาชิก ที่เหลืออยู่เพื่อทราบเบื้องต้นก่อนครับผม

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านมณเฑียร จากนั้นก็เป็น ท่านชยุติ พลตำรวจโท ศานิตย์ หม่อมหลวงปนัดดา นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ นายสมชาย ชาญณรงค์กุล นายวันชัย สอนศิริ อันนี้เป็นตัวเลขหลังสุดนะครับ ไม่แน่ใจว่าจะเสนอเข้ามาอีกหรือไม่

นายมรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : แล้วเวลาครับ ท่านประธาน เวลาของวุฒิสภา

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เวลาของวุฒิสมาชิกยังเหลืออยู่ครับ โอนกันไม่ได้ครับ ถ้าโอนนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ควบคุมเสียงทั้ง ๓ ฝ่าย ไม่อย่างนั้น ประธานจะถูกดำเนิน ท่านก็ยังมีเวลาอยู่ ๑ ชั่วโมง ๓๙ นาที

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ท่านประธานที่เคารพด้วยความเคารพต่อคำวินิจฉัยของท่านประธาน กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า เมื่อสัก ๑ ชั่วโมงที่ผ่านมาฉันวิป (Whip) ๓ ฝ่าย โดยมีกระผมร่วมอยู่ด้วย ผมเป็นตัวแทนวุฒิสภาไปประชุมปรึกษาหารือกันแล้ว ได้ข้อยุติว่าทางวุฒิสภานั้นยินดีที่จะเจียดเวลาเพื่อให้รัฐบาลสามารถที่จะชี้แจงตอบคำถามที่ท่านสมาชิกที่ต้องการคำตอบ แล้วเพื่อประชาชนที่อยู่ทางบ้านก็จะได้รับฟังอย่างทันทั่วถึง ดังนั้นเรา หมายถึงทั้ง ๓ ฝ่ายได้ตกลงกันแล้วว่ายินดีให้วุฒิสภาสามารถที่จะโอนส่วนหนึ่งไปให้ทางรัฐบาลได้ ในการนี้กระผมใคร่ที่จะขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ ขอโอนเวลาไปให้ทางรัฐบาลได้ชี้แจงเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศในเวลา ๑ ชั่วโมงครับผม

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ เชิญครับท่านวิรัช

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครราชสีมา ผมเองต้องขอขอบพระคุณที่ท่านวุฒิสมาชิกได้โอนช่วยทางรัฐบาล ผมไม่ขัดข้องครับ ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ทางตัวแทนฝ่ายค้านละครับ ท่านสมพงษ์ เชิญครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่ท่านประธานวุฒิสมาชิกได้กรุณาชี้แจง แล้วก็โอนสิทธิในการอภิปรายให้กับฝ่ายรัฐบาลซึ่งหมดไปแล้ว หมายถึงเวลา แล้วก็ท่านวิป (Whip) ฝ่ายรัฐบาลเห็นด้วย ๑ ชั่วโมงที่โอนให้ฝ่ายรัฐบาล ผมไม่ขัดข้องครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ท่านมีเวลาเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมงกับ ๙ นาทีครึ่งครับ ต้องประหยัคนะครับ เพราะว่ายังมีผู้อภิปรายอีกหลายท่าน เอาไว้ตอบตอนท้ายด้วยครับ เชิญท่านมณเฑียรครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เนื่องจากผมมีเวลาน้อยนะครับ ผมก็เลยคิดว่าจะเสนอเรื่องที่น่าจะเป็นประโยชน์

ต่อการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล เป็นเรื่องเฉพาะเลยนะครับ เนื่องจากผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนเดียวที่เป็นคนพิการ ก็เลยต้องเริ่มที่เรื่องคนพิการก่อนนะครับ จะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐบาลมีคำว่า คนพิการ อยู่ ๒ จุด ก็คือในข้อ ๗.๓ ของนโยบายหลัก ซึ่งถือว่าจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องของวิสาหกิจในสังคม คนพิการเป็นเพียงผลพลอยได้ในการประกาศใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่น่ายินดีที่ท่านจะชูประเด็นการจ้างงานคนพิการที่จะเป็นเรื่องของการใช้ พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นหลัก น่ายินดีครับ

ประการที่ ๒ ท่านพูดถึงคนพิการไว้ในนโยบายเร่งด่วนนะครับ ข้อ ๒ พูดถึงเรื่องของการปรับปรุงสวัสดิการสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งท่านก็รวมถึงเบี้ยคนพิการด้วย แม้ว่าผมจะเห็นว่า การกล่าวถึงคนพิการใน ๒ จุดนี้อาจจะยังไม่เป็นที่พอใจอย่างเต็มที่เท่าไร เพราะว่าอาจจะอยู่ในระดับที่เป็นการช่วยเหลือสงเคราะห์ อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเข้าใจดีว่าการพัฒนากระแสหลักหรือการพัฒนาในทุกมิติ ท่านจะไม่ทิ้งใคร รวมถึงคนพิการไว้ข้างหลังอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้จะยึดมั่นในทุกนโยบายนะครับว่า คนพิการจะสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากนโยบายทุกข้อของรัฐบาลโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ผมอยากจะเรียนเป็นข้อเสนอเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ

ประการที่ ๑ ในเรื่องของการสร้างความชัดเจนให้กับ พ.ร.บ. วิสาหกิจเพื่อสังคม เพราะเหตุว่าขณะนี้กองทุนวิสาหกิจเพื่อสังคมนั้นยังไม่เกิด ถึงเกิดก็ยังไม่เงิน เพราะว่ากฎหมายไม่ได้กำหนดให้รัฐจ่ายเงินเข้าไปในกองทุน เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนว่า เพื่อให้เกิดเป็นมรรคเป็นผลขึ้นก็ควรจะได้มีการหารือเพื่อจะได้สร้างมาตรการให้มีกองทุน เพื่อสนับสนุนการทำภารกิจตามนั้น ส่วนเรื่องเบี้ยความพิการนั้นผมได้ยื่นเพื่อนสมาชิกหลายท่านเสนอเรื่องของการเพิ่มเบี้ยผู้สูงอายุให้เป็น ๑,๐๐๐ บาทเท่ากัน คนพิการได้รับความกรุณาจากรัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีในเรื่องการเพิ่มเบี้ยความพิการจาก ๕๐๐ บาท เป็น ๘๐๐ บาท ถ้ารัฐบาลจะได้กรุณาเพิ่มเบี้ยความพิการให้กับพี่น้องคนพิการทุกคนเป็น ๑,๐๐๐ บาท ผมเชื่อว่าจะเป็น การเสริมพลัง จะเป็นการเพิ่มอำนาจในการเป็นพลังซื้อของคนพิการต่อไปครับ

เสนอให้มีการปรับปรุงมาตรฐานของบริการสาธารณสุข ซึ่งจะเป็นการต่อยอด เพราะเหตุว่านโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาได้ให้โอกาสคนพิการสามารถเลือกใช้บริการหลักประกันสุขภาพ หรือบริการประกันตนตาม พ.ร.บ. ประกันสังคม แต่ก็ทราบนะครับว่า มันมีการเหลื่อมกันอยู่ระหว่าง ๓ กองทุนว่าด้วยเรื่องของสุขภาพ เพราะฉะนั้นผมก็คาดหวังว่ารัฐบาลจะได้หาโอกาสปรับปรุงบริการด้านสุขภาพระหว่าง ๓ กองทุนให้มีความทัดเทียม หรืออย่างน้อยบูรณาการประโยชน์เข้าด้วยกันครับ

ข้อเสนอต่อไป เป็นการเสนอเพื่อให้มีการสร้างความชัดเจนในเรื่องของ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาครับ เพราะเหตุว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไม่มีคำว่า คนพิการ นะครับ ทางกฤษฎีกาได้พยายามตอบปัญหาที่ผมได้เรียนถาม ไปตลอดว่าคำว่าผู้ด้อยโอกาสนั้นหมายรวมถึงคนพิการหรือไม่ เพราะว่าในอดีตทางกฎหมายนั้น คำว่า ผู้ด้อยโอกาส กับคำว่า คนพิการ นั้นแตกต่างกันโดยชัดเจน ทางกฤษฎีกาได้กรุณาตอบ ว่าหมายรวมถึงคนพิการ ก็หวังว่าคนพิการจะได้รับประโยชน์ในข้อนี้ด้วยครับ

เสนอให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ เพื่อทำสิทธิคนพิการให้เป็นจริงและให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ยุทธศาสตร์อินซอน (Incheon) หรือแม้กระทั่ง อาเซียน เอเนบลิ้ง มาสเตอร์แพลน (ASEAN Enabling master plan) ซึ่งประเทศไทยมีส่วน ในการนำเสนอด้วย ทั้งนี้ประเด็นที่เป็นข้อปัญหาอยู่ก็คือเรื่องของข้อจำกัดและความล่าช้าหลัง ในการบริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จึงทำให้เงินไหลเข้ากองทุน ง่ายแต่ไหลออกยาก

ประการสุดท้ายก็คือเรื่องของการเสนอเพื่อให้มีการนำเอานโยบายเรื่องของ ยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) รัฐบาลชุดนี้ได้พูดถึงยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) หรือการออกแบบที่เป็นสากล เป็นมิตร เป็นธรรมไว้ในข้อ ๕.๖.๒ ว่าด้วยเรื่องของ คมนาคม อย่างไรก็ตามครับ ยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) นั้นควรจะได้รับ การพิจารณาในทุกแง่มุมของโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ ขนส่งสาธารณะ หรือแม้กระทั่งดิจิทัลครับ มีกฎหมายหลายฉบับที่ผ่านในสมัยรัฐบาลชุดที่แล้ว และปรากฏ เรื่องของยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) ไว้อยู่แล้ว ก็หวังว่ารัฐบาลจะได้นำเอา หลักการยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) หรือการออกแบบเพื่อให้เกิดการอยู่ดีมีสุข ร่วมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ไปใช้ในทุกระณีกฎหมาย ๒ ฉบับนะครับ เวลาผมหมดแล้ว กฎหมายที่อยากจะเรียนรัฐบาลว่าช่วยกรุณาเร่งรัดด้วย ก็คือพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรภาคประชาสังคมเพื่อตอบโจทย์ข้อที่ ๑๑.๖ การปฏิรูปการจัดการ บริหารภาครัฐ ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการทำบริการสาธารณะและตรวจสอบ การทำงานของรัฐ

และท้ายที่สุดก็คือพระราชบัญญัติจัดการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล เพื่อเป็นการ ลดความเหลื่อมล้ำโดยถาวรโดยใช้บทบัญญัติทางกฎหมาย บทบัญญัตินี้อยู่ในรัฐธรรมนูญครับ แต่ไม่เคยมีรัฐบาลชุดใดกล้าออกกฎหมายห้ามเลือกปฏิบัติครับ หวังว่ารัฐบาลชุดนี้จะออก กฎหมายเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อประชาชน ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานไปยังสมาชิกครับไว้ทุกเรื่องนะครับ รัฐบาลใหม่นี้ จะพิจารณาทุกเรื่องนะครับ หลายกระทรวงด้วยกันที่เกี่ยวข้องนะครับ ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ของพรรคร่วมฝ่ายค้าน มีอีกประมาณเกือบ ๓๐ ท่านนะครับ ผมขออนุญาต ๓ ท่านแรกในช่วงนี้นะครับ คุณปดิพัทธ์ สันติภาดา คุณสมคิด เชื้อคง นายนิยม เวชกามา ขอเชิญท่านปดิพัทธ์ครับ

นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตครับ เรียนท่านประธานครับ กระผม รังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะวิป (Whip) ร่วมฝ่ายค้าน

พอดีเราได้มีการสับเปลี่ยนจาก นายปดิพัทธ์ สันติภาดา เป็น นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล
ขออนุญาตท่านประธานด้วยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : อนุญาตครับ

นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบขอบคุณ
เดี่ยวขอสไลด์ (Slide) ด้วยนะครับ

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ศิริกัญญา ตันสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะ
เมื่อวานนี้ได้มีการแถลงนโยบายของรัฐบาล เราได้อ่านกันแล้วล่วงหน้าประมาณ
๒-๓ วันนะคะ แต่เราพบว่าคำแถลงนโยบายที่ดีควรมีลักษณะที่เหมือนกับเป็น จีพีเอส
(GPS) จีพีเอส (GPS) จริง ๆ ก็ย่อมาจาก กัฟเวอร์เนนซ์ โพลีซี สเตตเมนต์ (Governance
Policy Statement) ขอภัยที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทำไมเราถึงต้องมี จีพีเอส (GPS) คะ
เพราะว่า จีพีเอส (GPS) จะเป็นตัวที่จะบอกว่าเป้าหมายที่เราอยากจะเดินทางไปถึงนั้น
อยู่ที่ไหน แล้วเราจะเลือกเดินเส้นทางไหนให้ไปถึงเป้าหมายนั้น เราจะเลือกเดินไปทางนั้น
ด้วยวิธีการใด และเราจะถึงเป้าหมายนั้นเมื่อไร อย่างไรก็ตามคำแถลงนโยบายที่เราได้อ่านกัน
เรายังไม่เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนนะคะ ยังไม่เห็นว่าต้องเดินเส้นทางไหนเพื่อให้ถึงเป้าหมายนั้น
แล้วก็ไม่ได้บอกวิธีการว่าจะทำด้วยวิธีการใด และไม่ได้มีกรอบเวลาว่าจะถึงเป้าหมายเมื่อไร
ดิฉันต้องรอฟรีเซนต์ (Presentation) ของดิฉันอยู่นะคะ ถ้าเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์
จะสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้ด้วยได้ ขอบขอบคุณมากค่ะ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดฟรีเซนต์)

นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ขอหน้าต่อไปค่ะ หน้าต่อไปค่ะ ถ้าเราลองมาตรวจการบ้านนะคะ ดิฉันได้ไปทำการทบทวน
การแถลงนโยบายในประเทศอื่น ๆ ก็พบว่าในมาตรฐานที่เป็นมาตรฐานสากลนั้นคะ
ไม่ว่าจะเป็นการแถลงเฟสท์ วีค แอดเดรส (First week address) ของบาร์ค ฮูเซน โอบามา
ในสมัยแรกนั้นคะ การแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีประเทศสวีเดน สเตฟัน เลอเวน หรือว่า
นายกรัฐมนตรีของประเทศเบลเยียมก็คือท่านชาร์ล มิเชล เราก็พบว่าทุก ๆ ครั้งก็จะมี
การพูดถึงรายละเอียดของแต่ละนโยบาย มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนแล้วก็มี
การกำหนดกรอบเวลาอย่างชัดเจนว่า ในแต่ละนโยบายนั้นจะมีการถึงเป้าหมาย แล้วก็
ดีลิเวอร์ (Deliver) ได้อย่างไร แล้วถ้าเป็นรัฐบาลที่เป็นรัฐบาลต่อเนื่องก็就会有การกล่าวถึง
ผลงานในอดีต และรายงานความคืบหน้าของนโยบายที่กำลังดำเนินอยู่ด้วยเช่นกัน อย่างเช่น
นายกรัฐมนตรีของประเทศสวีเดนมีเป้าหมายว่าจะลดภาระค่าครองชีพของประชาชน สิ่ง
ที่เขาได้สัญญากับประชาชนก็คือว่า จะยกเว้นเงินสมทบประกันสังคมเป็นเวลา ๒ ปี สำหรับ
หนุ่มสาวที่เพิ่งจบมัธยมศึกษาตอนปลาย และยกเว้นการเก็บเงินสมทบประกันสังคมให้กับ
ผู้ที่มาตั้งรกรากใหม่ ส่วนทางนายกรัฐมนตรีของประเทศเบลเยียมได้สัญญากับประชาชนว่า
จะสร้างงาน ๑.๔ แสนตำแหน่งในเวลา ๒ ปี โดยวิธีการก็คือว่าจะดึงเอาบริษัทักษ์ใหญ่
อย่างบริษัท อวดี ให้เข้ามาตั้งโรงงาน

สิ่งที่ดิฉันประทับใจก็คือการแถลงเฟสท์ วีค แอดเดรส (First week
address) ของบาร์ค ฮูเซน โอบามา ค่ะ ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ ของบาร์ค ฮูเซน โอบามา
ได้มีการตั้งกรอบเวลาที่ชัดเจนมากนะคะ ช่วงนั้นเป็นช่วงปี ๒๕๕๒ ก็คือเป็นช่วงที่เกิดวิกฤต
เศรษฐกิจแฮมเบอร์เกอร์ (Hemberger) พอดี บาร์ค ฮูเซน โอบามา เข้ามาแล้วก็สัญญาชัดเจน
ว่าจะออกกฎหมายที่จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้เสร็จภายใน ๑ เดือน มีการตั้งกรอบเวลาด้วยว่า
จะเพิ่มพลังงานสะอาดให้ได้เท่าตัวภายใน ๓ ปี ในส่วนของเป้าหมายก็มีตัวชี้วัดอย่าง
ชัดเจนว่าจะสร้างงานให้ได้ ๓,๐๐๐,๐๐๐-๔,๐๐๐,๐๐๐ ตำแหน่งงาน จะลดค่าใช้จ่าย
ของภาครัฐโดยการปรับปรุงตัวอาคารภาครัฐให้สามารถลดค่าใช้จ่ายภาครัฐให้ได้
๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ต่อปีนะคะ แต่คำแถลงนโยบายของท่าน พลเอก ประยุทธ์ ที่เราได้ยินเมื่อวานนี้
ตัวเป้าหมายอย่างเดียวที่จับต้องได้จากคำแถลงนี้ก็คือว่า ประเทศไทยจะเป็นประเทศ
ที่พัฒนาแล้วภายในศตวรรษที่ ๒๑ นั่นก็คือกรอบเวลาประมาณ ๘๐ ปีนะคะ ระยะเวลา

ในการแถลงก็เช่นเดียวกัน บาร์ก ฮูเซน โอบามา ใช้เวลาในการให้สปีช (Speech) ของเฟสท์ วีค แอดเดรส (First week address) ใช้เวลาประมาณ ๕ นาทีนั้นคะ แต่ว่าสามารถที่จะบอกในเรื่องของรายละเอียดของนโยบาย กรอบเวลา แล้วก็เป้าหมายที่เป็นตัวเลขชี้วัดชัดเจน แต่ว่าของท่าน พลเอก ประยุทธ์ ใช้เวลาไปประมาณ ๑ ชั่วโมงครึ่ง

ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันแค่อยากจะให้ข้อเสนอแนะว่า คำแถลงนโยบายนี้ควรจะเป็นสัญญาประชาคมที่ท่านทำไว้กับประชาชน ให้ประชาชนสามารถที่จะตรวจสอบการทำงานของท่านได้ เมื่อถึงเวลาที่ท่านจะต้องมาแถลงผลงานนโยบายเมื่อครบ ๑ ปี ประชาชนก็จะสามารถลองความสำเร็จของท่านได้ว่าท่านสามารถที่จะทำได้ตามที่ท่านสัญญาไว้หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งที่หลาย ๆ ท่านได้พูดไปแล้ว ดิฉันจะไม่ใช้เวลามากนะคะ ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปคะ ก็คือว่าสัญญาประชาคมที่พวกท่านได้ให้คำมั่นสัญญาไว้กับประชาชนก่อนเลือกตั้งก็ไม่ว่าจะถอนคำพูด หรือว่าตรึงมัดมัดมัดมัด เพราะว่าการเลือกตั้งมันคือตลาดของนโยบาย ประชาชนเข้าค้นหาเพื่อไปเลือกนโยบายที่ชอบนะคะ การที่พรรคการเมืองต่าง ๆ สามารถที่จะดีลิเวอร์ (Deliver) นโยบายที่ได้สัญญาไว้ก็จะเป็นเรื่องที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยสามารถที่จะเดินหน้าต่อไปได้ แล้วก็มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นนะคะ เพื่อให้ก้าวข้ามการเลือกตัวบุคคลหรือว่าเลือกพรรคการเมืองที่อยู่ในระบบอุปถัมภ์ เพราะฉะนั้นก็ต้องขออภัยว่าการรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนจะทำให้ประชาธิปไตยของเราเข้มแข็งขึ้น

ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ เรื่องต่อไปที่อยากจะพูดถึงก็คือเรื่องของนโยบายเศรษฐกิจ และการแก้ปัญหาปากท้องนะคะ จริง ๆ แล้วมีการพูดถึงอยู่ในตัวคำแถลงนโยบาย ในหลายจุดด้วยกันว่าปัญหาปากท้องของประชาชนนั้น มีความจำเป็นเร่งด่วนมีอยู่ในเรื่องของความท้าทายที่อยู่ในช่วงของคำปรารภ ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ แต่ว่าเราจะต้องยอมรับความจริงก่อนว่าเราเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าแล้วจริง ๆ เพราะฉะนั้นจะต้องเป็นเรื่องเร่งด่วนที่สุดที่เราจะทำ แต่ว่าเราจะทำโดยที่เราไม่มีเป้าหมายไม่ได้ สรุปแล้วเป้าหมายของเศรษฐกิจและการแก้ปัญหาปากท้องนั้นควรจะเป็นอะไร ดิฉันขอยกตัวอย่างตัวเลขให้ดูว่า ๕ ปีที่ผ่านมาช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑ จีดีพี (GDP) เราโต โตดี อย่างที่เมื่อวันก่อนนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจได้แถลงนโยบายเศรษฐกิจให้เราได้ฟัง เราก็พบว่าท่านทำได้ดีในเรื่องของการกระตุ้นให้ จีดีพี (GDP) เติบโต ๕ ปีที่ผ่านมา จีดีพี (GDP) โตขึ้นทั้งหมด ๑๕ เปอร์เซ็นต์ รวม ๕ ปีนะคะ แต่ว่าสิ่งที่เป็นปัญหาปากท้องที่สำคัญที่สุดก็คือรายได้หรือว่าเงินในกระเป๋าของประชาชนนั้นกลับไม่ค่อยโตเท่ากับ จีดีพี (GDP) ถ้าเราดูรายได้ของแรงงานเราจะพบว่าค่าจ้าง หรือว่าเงินเดือนของแรงงานนั้นโตเพียงแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยก็คือโตเพียงแค่ ๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองต่อปี เฉลี่ยคร่าว ๆ รายได้เกษตรกรเราไม่ต้องพูดถึงกันบ่อยแล้ว แต่ว่าตัวเลขจะทำให้เราเห็นภาพชัดมากขึ้น รายได้เกษตรกรในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาลดลงค่ะ ลดลงทั้งสิ้น ๓ เปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ตลอดระยะเวลา ๕ ปี ได้มีสมาชิกบางท่านพูดเรื่องนี้ไปแล้วด้วยเช่นกันว่าสิ่งที่จะสะท้อนตัวเงินในกระเป๋าของประชาชนได้ดีที่สุดอีกตัวหนึ่ง ก็คือรายได้ครัวเรือน รายได้ครัวเรือนนั้นลดลงใน ๓๗ จังหวัด จาก ๗๗ จังหวัดด้วยกัน ก็ไม่น่าแปลกใจค่ะว่าเมื่อคนยังจะต้องกินต้องใช้เหมือนเดิม แต่ว่ารายได้มันไม่ค่อยเพิ่มขึ้น อาจจะเพิ่มขึ้นไม่ทันกับค่าครองชีพ ก็จำเป็นที่จะต้องกู้หนี้ยืมสิน อันนี้ไม่ใช่เรื่องที่เป็นเรื่องว่าเป็นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยแต่อย่างใด แต่ว่าเมื่อไรที่เงินในกระเป๋านั้นไม่เพียงพอกับการดำรงชีพ ก็ต้องมีการกู้หนี้ยืมสิน ทำให้หนี้ครัวเรือนของประเทศไทยโตในรอบ ๕ ปีนี้สูงขึ้นประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ได้มีสมาชิกบางท่านอภิปรายไปแล้วว่าหนี้ครัวเรือนนั้นก็โตมาทุกยุคทุกสมัย แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลที่เราจะละเลยปัญหานี้ นี่ไม่ใช่ปัญหาของเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายของประชาชน แต่มันเป็นเรื่องความทุกข์ร้อน เรื่องของการที่จะดำรงอยู่ครองชีพได้อย่างมีคุณภาพชีวิตค่ะ

เพราะฉะนั้นเมื่อไรที่ท่านจะแก้ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจก็ขอให้ท่านเลือกตัวชี้วัดที่ถูกต้องว่าเราจะกระตุ้นไปที่ไหน ไปที่ใคร และให้ใครได้ประโยชน์

ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ ก่อนที่จะไปถึงตัวนโยบายการคลังนะคะ ก็อยากจะพูดถึงเรื่องเมื่อวานนี้ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด ได้กล่าวเหมือนกับเป็นมินิ (Mini) แกลงนโยบาย ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจที่มาที่ไปเหตุผลเบื้องหลังมีคำ แอ็กยูส (Accuse) ต่าง ๆ ว่าทำไมการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจนั้นยังไม่เกิดขึ้นนะคะ ดิฉันก็รู้สึกเสียต้ายโอกาสแล้วก็เวลาที่ผ่านไป ๕ ปีด้วยเช่นกันนะคะ เมื่อรัฐบาลของท่านนั้นได้มีอำนาจเต็ม มีทั้ง ม. ๔๔ ด้วย และยังไม่มีฝ่ายค้านด้วย ก็น่าเสียต้ายโอกาสที่จะได้ผลักดันวาระที่จำเป็น แล้วก็ให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลด ทยายทุนผูกขาด จริงอยู่ว่ามีการออกพระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้าใน พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกมานะคะ แต่ว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นก็ยังมีข้อบกพร่องในหลายเรื่องนะคะ ยังไม่สามารถให้ประชาชนนั้นสามารถรวมตัวกันเป็นผู้ฟ้องได้ และยังมีการมีปัญหาในเรื่องของการนิยามว่าบริษัทไหนจะเป็นบริษัทที่ผูกขาดหรือไม่ในเรื่องของการปฏิรูปภาษีเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้วยเช่นเดียวกันนะคะ -----

เราก็ได้เห็นว่าคุณได้มีความพยายามที่จะออกพระราชบัญญัติเพื่อที่จะออกตัวภาษีมรดก และภาษีที่ดินออกมา ซึ่งโดยชื่อแล้วภาษีทั้ง ๒ ตัวนี้นั้นจะเป็นตัวที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำ และทำให้เกิดความเป็นธรรมในเรื่องของการจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน แต่ในความเป็นจริงเราก็เห็นว่าภาษีที่ดินและภาษีมรดกกลับไม่ได้เป็นตัวที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างแท้จริง เหตุผลก็เพราะว่าอัตราที่จัดเก็บนั้นอาจจะต่ำเกินไปสำหรับกรณีของภาษีที่ดิน ส่วนของภาษีมรดกนั้นรายได้ที่จัดเก็บได้จริงนั้นต่ำมาก ประมาณ ๓-๔ ปีที่ผ่านมา สามารถจัดเก็บได้เพียงแค่ ๒๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้นเอง ทำให้เกิดความกังวลใจว่าจริง ๆ แล้วมันเพียงพอสำหรับที่จะเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีหรือไม่ ก็ต้องขอให้มีการทบทวน แล้วก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่เราไม่สามารถที่จะใช้ภาษี ๒ ตัวนี้ทำไปเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำได้ เมื่อวานนี้ท่านได้พูดถึงกรณีของว่าตลาดทุนของเรานั้นได้มีการเจริญเติบโตเป็นอย่างดี จริง ๆ แล้วดิฉันก็ได้ใช้การเติบโตของกำไรของบริษัทที่เป็นบริษัทที่ลิสต์ (List) ในตลาดหลักทรัพย์ไปแล้วว่ามีการเติบโตของกำไรถึง ๓๓ เปอร์เซ็นต์ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ซึ่งก็จริงตามที่ท่านบอก ตลาดทุนของเรานั้นมีมูลค่ามาร์เก็ต แคป (Market cap) สูงเป็นอันดับ ๒ ของภูมิภาค เป็นเซฟ ฮาเวน (Safe haven) ที่ดีของนักลงทุนเลยทีเดียว ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ค่าเงินบาทของเราแข็งอยู่ในทุกวันนี้ มีการจ่ายปันผลในระดับสูงด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งดิฉันเห็นตรงตามนั้นทุกประการ ดิฉันไปค้นตัวเลขมาพบว่าการจ่ายปันผล อัตราการจ่ายปันผลของบริษัทที่เป็นบริษัทที่ลิสต์ (List) ในตลาดหลักทรัพย์นั้นสูงเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เวลาบริษัทมีกำไรเข้ามาถ้าเขาไม่จ่ายออกมาเป็นเงินปันผลก็จะมี การเก็บไว้เพื่อลงทุนเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม การที่บริษัทในตลาดหลักทรัพย์นั้นจ่ายไดวิเดนด (Dividend) สูง ๆ หรือว่าจ่ายเงินปันผลสูง ๆ นั้นแสดงว่าเขามีเงินสดส่วนเกินเยอะ แล้วเขาไม่อย่าลงทุนอะ อัตราการเติบโตของเงินลงทุนในประเทศไทยค่อนข้างที่จะเติบโตก็จริง ในช่วงที่ผ่านมา แต่ถ้าเราไปดูว่ามันโตเร็วกว่าค่าเสื่อมราคาหรือเปล่า เราก็จะพบว่ามันโตใกล้เคียงกับแค่ค่าเสื่อมราคาเท่านั้นเอง เท่ากับว่ามันเป็นการลงทุนเพื่อให้คัฟเวอร์ (Cover) ค่าเสื่อมราคา ไม่ได้เป็นการลงทุนอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้นสักเท่าไร สิ่งเหล่านี้มันบอกอะไรกับเรา มันบอกความจริง ๆ แล้วเราไม่ได้ขาดแคลนเงินลงทุนหรือเปล่า แต่ว่านักลงทุนในประเทศเอง ไม่ได้มีความสนใจที่จะลงทุนเพิ่มในตลาดของประเทศตัวเอง ดิฉันมีตัวอย่างอีกอย่างหนึ่ง ก็คือว่าเม็ดเงินลงทุนที่นักลงทุนไทยไปลงทุน ในต่างประเทศตอนนี้ได้แซงหน้าเม็ดเงินลงทุน

ที่เป็น เอฟดีไอ (FDI) ที่เป็นเงินลงทุนจากต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยไปเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ปี ๒๐๑๑ ปรากฏการณ์แบบนี้ทำให้น่าไปเชื่อว่าถ้านักลงทุนไทยเองไม่ยอมลงทุนแล้ว เราก็ต้องไปดึงเงินลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติถูกหรือไม่คะ ก็เลยนำไปสู่ปรากฏการณ์ลด แลก แจก แถมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ร.บ. อีอีซี (EEC) หรือว่า พ.ร.บ. กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้มากกว่า บีโอไอ (BOI) เสียอีก แถมยังมีการตั้งกองทุนขึ้นมา มีเงินซีดฟันด์ (Seed Fund) ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่พร้อมที่จะให้เงินลงทุนเพิ่มกับนักลงทุนในสาขาต่าง ๆ เช่น การทำอาร์แอนด์ดี (R&D) การทำเทรนนิ่ง (Training) หรือว่าการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ่งที่ดีฉันต้องการจะย้ำอีกครั้งหนึ่งก็คือว่าถ้าเราไม่ได้ขาดแคลนเงินลงทุนแล้วสิ่งที่เราต้องการจริง ๆ นั้นคืออะไร ดิฉันเข้าใจดี และดิฉันก็คิดว่าคณะรัฐมนตรีก็คิดเช่นเดียวกันว่าจริง ๆ แล้วเราต้องการเทคโนโลยีและโนว์ฮาว (Know-how) จากเงินลงทุนต่างประเทศ แต่ทุกครั้งที่ท่านพูดถึงเม็ดเงินลงทุนต่างชาติท่านก็จะพูดแต่เม็ดเงินลงทุนที่จะดึงดูดมาได้ พูดถึงแต่เม็ดเงินที่เป็นคำขอส่งเสริมการลงทุนกับ บีโอไอ (BOI) ดิฉันขอเสนอแนะว่าตัวชี้วัดต้องไม่ใช่เม็ดเงินลงทุน แต่ต้องเป็นเม็ดเงินลงทุนที่เราได้จากทุกบาทของเงินภาษีที่ยกเว้นไป ก็คือถ้าท่านยังใช้เงินน้อยในการดึงดูดเงินลงทุน แต่ว่าได้เม็ดเงินลงทุนได้มาก แบบนี้ถึงจะเรียกว่าประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีตัวชี้วัดด้านอื่น ๆ ด้วยว่าเทคโนโลยีที่เราเข้ามาจะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้มากน้อยแค่ไหนจะมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องเกิดขึ้น มีกี่บริษัท เหล่านี้ถึงจะเป็นตัวชี้วัดที่ดีของการลงทุน ไม่ใช่แค่เม็ดเงิน

ขอสไลด์ (Slide) ถัดไป อีกเรื่องหนึ่ง ที่ดิฉันอยากจะไฮไลต์ (Highlight) ก็คือว่า ตามที่หลายท่านพูดไปแล้วดิฉันไม่ขอพูดซ้ำนะคะว่าจะต้องมีการพูดถึงเรื่องของแหล่งที่มา ของเงินทุน ดิฉันก็เข้าใจว่ารัฐบาลเองก็ทราบดีว่าท่านมีความท้าทายทางด้านการคลังอยู่ เพราะว่าจากการประมาณการรายได้ของการจัดเก็บภาษีในอดีตนั้นมันพลาดเป้าทุกปี และปีหนึ่งก็เป็นหลักแสนล้านบาท กรมสรรพากรเองที่เป็นแหล่งเงินเป็นแหล่งรายได้ภาครัฐ ที่ใหญ่ที่สุด เป็นที่มาของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล แล้วก็ภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา ก็พลาดเป้าทุกปี กรมสรรพสามิตเองก็พลาดเป้าบ้างในบางปี รวมถึง กรมศุลกากรด้วย ทีนี้สิ่งที่ท่านพูดว่าจะไปปฏิรูปการจัดเก็บรายได้ภาครัฐนี้เพื่อให้ได้เงินเพิ่ม ท่านสามารถที่จะให้รายละเอียดได้มากน้อยแค่ไหนว่าท่านจะไปเอาเงินเพิ่มมาจากไหน ในระหว่างนี้ดิฉันขอเสนอแนะอย่างนี้

ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ ตอนที่เรามาเสียงเลือกตั้งนะคะ ตามมาตรา ๕๗ ของ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองท่านบังคับให้พรรคการเมืองทุกพรรค จะต้องมีการเปิดเผยรายละเอียดของแหล่งที่มาของเงินรายได้ ดิฉันขอเสนอแบบนี้ค่ะว่า จริง ๆ แล้วท่านจะสามารถลดค่าใช้จ่ายของงบประมาณเพื่อนำมาไฟแนนซ์ (Finance) การขาดดุลงบประมาณได้ อย่างเช่น การตัดงบกลางดิฉันขอเสนอแนะว่าจริง ๆ แล้วท่าน สามารถตัดงบกลางได้เลย ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยที่ยังสามารถรักษากรอบวินัยการเงิน การคลังไว้ได้ มีงบกองทัพบางอย่าง วันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้พูดถึงแล้วว่างบบุคลากร กินสัดส่วนของงบประมาณของกระทรวงกลาโหมไปแล้วถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้น วิธีการก็คืออาจจะต้องปรับลดบุคลากรลง ไม่ว่าจะเป็นขนาดของกำลังพลหรือว่าจำนวน นายพลนะคะ แทนที่จะเก็บภาษีเพิ่มจากประชาชนทำไมท่านไม่เริ่มตั้งเป้าว่าจะตัดรายจ่าย ประจำ ซึ่งว่าด้วยเรื่องของโครงการที่มันเกิดการซ้ำซ้อน แล้วก็ไม่จำเป็นออกไป ตั้งเป้าไว้เลย ค่ะว่าจะลดให้ได้ ๓ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเกิดลองทำแบบนี้ยังไม่ต้องเก็บภาษีท่านสามารถ ลดค่าใช้จ่ายเพิ่มเงินภาษีได้ถึง ๑๕๘,๐๐๐ ล้านบาท บีโอไอ (BOI) ที่ดิฉันได้พูดถึงไปแล้วว่า เราควรจะต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า การลดสิทธิประโยชน์ของ บีโอไอ (BOI) ก็เช่นเดียวกัน ทุก ๆ ปี บีโอไอ (BOI) จะทำให้รายได้ที่เป็นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นหายไปเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถ้าเกิดเราลดการแจก บีโอไอ (BOI) แบบหว่านแห แล้วโฟกัสให้มากขึ้น นั้นจะทำให้เราสามารถที่จะจัดเก็บเงินได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน

ขอสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ ดิฉันเหลือเวลาอีก ๑๕ นาทีนะคะ แต่ว่าดิฉัน
จะต้องพูดเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืน ดิฉันขอไปสไลด์ (Slide) ถัดไปค่ะ จริง ๆ แล้วสิ่งที่
อยากจะพูดในวันนี้ก็เรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของนโยบายพลังงาน เอาจริง ๆ แล้วดิฉัน
ไม่ใช่ฝ่ายค้านที่ค้านไปเสียทุกเรื่อง ดิฉันต้องขอชมว่านโยบายพลังงานนั้นเป็นนโยบาย
ที่เขียนมาอย่างดี มีคีย์เวิร์ด (Keyword) ที่ถูกต้องครบถ้วนนะคะ โดยเฉพาะดิฉันถูกใจ
๒ นโยบายด้วยกัน นั่นก็คือเรื่องของสมาร์ทกริด (Smart Grid) แล้วก็แพลตฟอร์ม
(Platform) การซื้อขายพลังงานไฟฟ้าซึ่งหลายท่านก็ได้พูดเรื่องนี้ไปแล้ว แต่ว่าที่อยากจะเน้น
ย้ำก็คือการเกิดขึ้นของ ๒ เรื่องนี้จะช่วยทำให้เกิดการรับซื้อจากรายเล็กรายน้อยที่เป็น
พลังงานทดแทนให้เข้ามาอยู่ในระบบได้ ตลาดกลางซื้อ-ขายนั้นจะช่วยลดการผูกขาด
ของสัญญารับซื้อไฟฟ้าซึ่งผูกขาดครั้งละ ๒๕ ปี การมีตลาดกลางเพื่อที่จะซื้อขายไฟฟ้านี้
จะทำให้ราคาค่าไฟฟ้านั้นลดลงโดยที่ท่านไม่ต้องใช้นโยบายการอุดหนุนค่าไฟฟ้าได้อีกเลย
ท่านประธานคะ ขออ้ออีกนิดหนึ่งว่าการที่ท่านมีเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วก็ให้คำมั่นสัญญากับ
ประชาชน ไม่ใช่แค่ฝ่ายค้านที่จะสบายและจะตรวจสอบท่านได้ง่าย ไม่ใช่แค่ประชาชน
ด้วยซ้ำไปที่จะสามารถติดตามผลงานของท่านว่าท่านได้ทำไปตามที่สัญญากับพวกเขาไว้แล้ว
หรือไม่ แต่ว่าทั้งตัวท่านเอง ทั้งผู้บังคับบัญชาของท่านเองก็สามารถที่จะรับรู้ได้ว่าท่าน
ได้ทำความสำเร็จไปแล้วถึงไหน -----

จะรู้ว่าท่านจะได้ลองกันหรือไม่ในปีนี้อ่เมื่อหมดปี ถ้าเป้าหมายที่ท่านได้วางไว้นั้นสามารถ
จะบรรลุผลได้ เพราะฉะนั้นดิฉันยังเฝ้ารออาจจะไม่ต้องมีแถลงเรื่องนี้ในสภาอีกครั้งก็ได้
แต่ว่าดิฉันจะติดตามดูว่านโยบายของพวกท่านนั้นจะมีเป้าหมายอย่างไร มีตัวชี้วัดให้พวกเรา
ได้ติดตามอย่างไรบ้าง เมื่อท่านมาแถลงผลงานนโยบายครบรอบ ๑ ปี ดิฉันจะได้ติดตาม
ประเมินผลงานของท่านได้ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ มีการขอเปลี่ยนแปลง
ลำดับนะครับ ต่อไปเป็น คุณสุทิน คลังแสง และหลังจากนั้นก็ป็น คุณสมคิด เชื้อคง นะครับ
ขอเชิญคุณสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม สุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ๒ วัน พอจะเห็นกลุ่มก้อนความคิด
ของเพื่อนสมาชิกที่ได้พูดถึงนโยบายของรัฐบาล และผมเชื่อว่ารัฐบาลก็จะได้ออกาสักดวง
ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ หลังจากที่ท่านอาจจะเคยฟังจากคนใกล้ชิดซึ่งให้ข้อมูลท่าน แต่ ๒ วันนี้
ท่านได้ความจริง ท่านควรจะถือว่าเป็นโชคดีของท่านนะครับ การอภิปรายถึงนโยบาย
ผมอยากเปรียบเทียบอย่างนี้ครับเพื่อให้ชาวบ้านที่ฟังทางบ้านได้เข้าใจ ผมเปรียบประเทศไทย
เหมือนคนคนหนึ่งวันนี้เรามาคุยกันว่าประเทศนี้สุขภาพเป็นอย่างไร นายคนนี้สุขภาพเป็น
อย่างไร เขาสุขภาพดีหรือป่วย แล้ววันนี้รัฐบาลคือท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าแพทย์
นั่งอยู่ข้างบนเป็นหัวหน้าแพทย์ วันนี้ก็จะจ่ายยาให้กับคนไข้ นายประเทศไทย วันนี้การจ่ายยา
จ่ายผิดหรือจ่ายถูก วันนี้พวกเราในสภามาขอดูใบสั่งจ่ายยา ถ้าสั่งจ่ายผิด นายคนนี้อาจจะชักตาย
สั่งจ่ายถูก นายคนนี้สุขภาพดี แต่ก่อนจะสั่งจ่ายคงต้องเอกซเรย์ดูนายคนนี้น่ก่อน ซึ่งไม่ทราบว่
ท่านคณะรัฐมนตรีได้ไปดูวิเคราะห์ปัญหาของประเทศหรือไม่ แต่พวกผมวิเคราะห์ วันนี้
เป็นการดูใบสั่งจ่ายยา แต่เดือนหน้าตุลาคมท่านจะมาขอเงินไปซื้อยาแล้ว จะให้หรือไม่ให้
เมื่อให้เมื่อยาไปแล้วเราก็จะได้ติดตามดูอาการของคนป่วย อาการของประเทศไทย ถ้ารักษาหาย
ท่านก็เป็นหมอต่ไป ชาวบ้านก็ให้ท่านเป็นหมอต่ ถ้าท่านรักษาไม่หายก็ต้องไล่ท่านละครับ
นั่นคือการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็จะตามมา ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับ ผมได้
เอกซเรย์ดูแล้วว่านายประเทศไทยคนนี้เป็นอย่างไร ณ วันนี้ ก็ได้จับอาการอยู่ ๓ อย่าง คือ
อาการทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เอกซเรย์แล้ววันนี้จะได้บอกท่านว่า ใบสั่งจ่ายยา

ของท่านวันนี้คือนโยบายเร่งด่วนและนโยบายหลักถูกหรือไม่ ผมพบว่านายคนนี้มีอาการ
การเมืองแย่มาก เศรษฐกิจทรุด สังคมเลยเสื่อม ๓ ตัวเป็นวงจรผูกพันกันมีผลต่อกัน ซึ่งผมจะเรียน
ให้ท่านได้ทราบ แล้วอาการที่วันนี้ท่านจะรักษาหายไหม ผมเชื่อว่ามาดูแลรักษาลำบาก
เพราะอะไรครับ ๑. ท่านไม่ได้เอกซเรย์ ไม่ทราบสภาพคนไข้ที่แท้จริง ประการที่ ๒ ที่ยิ่งใหญ่
และสำคัญมาก ท่านไม่ยอมรับความจริง ที่เห็นชัดเจนที่สุดไม่ยอมรับว่าวันนี้ชาวบ้านลำบาก
ไม่ยอมรับว่าเศรษฐกิจมันตกต่ำ นี่ตัวอย่าง เมื่อท่านไม่ยอมรับความจริงแล้ว บวกกับ
ความสามารถของท่านซึ่งเคยบริหารมาแล้ว ๕ ปี บวกกับชุดความคิดเดิม ฟังมา ๒ วันยังเป็น
ชุดความคิดเดิม ผมจึงเชื่อว่าคนไข้คนนี้จะลำบาก ด้านแรกครับ อาการแรกคืออาการ
เศรษฐกิจ เมื่อพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ นักวิชาการหรือนักเศรษฐศาสตร์ นักเศรษฐกิจเมืองไทย
เก่งมาก เก่งเรื่องอะไรครับ เก่งเศรษฐกิจมหภาค แต่จุลภาคหรือภาคชาวบ้านฐานรากหาคน
เก่งยาก แต่ที่ไม่เก่งเลย หาไม่เจอเลย คือนักเศรษฐกิจที่ทำการกระจายรายได้ ผมยัง
หาไม่เจอเลย ๓ อย่างนะครับ

อาการที่ ๑. เศรษฐกิจมหภาค ๒. จุลภาคหรือฐานราก และ ๓. ผมแยกออกมาก็คือ เป็นนักเศรษฐกิจหรือเศรษฐศาสตร์การเมืองเรื่องทำการกระจายรายได้ หาไม่เจอ เมื่อคืน ผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด เคยทำงานด้วยกันมาตลอดรู้ฝีมือท่านมา เมื่อคืน ฟังดูหลายคนฟังก็จะดูดี ดูว่าท่านเข้าใจดีมากแล้วท่านตั้งใจสูง ท่านทุ่มเทมากจนผม แต่สิ่งซึ่งผมดูแล้วเมื่อคืนนี้ท่านจะคาดหวังในสิ่งซึ่งมันเป็นเศรษฐกิจมหภาค ท่านพูด เรื่องมหภาค แต่ฐานรากคนละอย่างเลย เพื่อนสมาชิกจากภาคใต้บอกไว้แล้วครับ ดูชาวสวนยางพาราจะตายแล้ว เกษตรกร แม่ค้า เศรษฐกิจวันนี้ลำบากคนละอย่างกับตัวเลข มหภาคที่ท่านพูด แต่เอาละวันนี้ผมก็จะชี้ให้ท่านเห็นว่าทั้งมหภาคท่านก็ล้มเหลว จุลภาคหรือ ฐานรากท่านก็ล้มเหลว แต่ที่ล้มเหลวที่สุดคือเรื่องการกระจายรายได้ กระจายรายได้ใน ๕ ปี ที่ผ่านมามีเกิดคำว่ารวยกระจุกจนกระจายคุยกันมาทั้งวัน แล้วก็มาสู่คำว่า เหลื่อมล้ำ ท่านประธานครับเอาตัวแรกเลย เอาเรื่องมหภาค ท่านรองนายกรัฐมนตรีเมื่อคืนนี้ท่านพูดว่า ตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจดูประมาณว่ามีความหวังแล้วจะดี แต่องค์กรเศรษฐกิจระดับโลก เขาเตือนมา เขาบอกว่าไม่ใช่แล้ว เขาลดการเติบโตของเรา ๑ เปอร์เซ็นต์ เมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว ท่านไปแถลงผลงานนโยบายรัฐบาลชุดนี้ ท่านบอกว่าจะเติบโตที่เปอร์เซ็นต์ ๔ เปอร์เซ็นต์ หรือเปล่า แต่พอประมาณการว่าหลังลดลงอีกตัวหนึ่ง แต่นั่นส่วนหนึ่ง แต่ส่วน ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ดีไม่ดีท่านก็มักจะบอกว่าเศรษฐกิจและตัวเลขมันเทียบกันกับ รัฐบาลก่อน ๆ ไม่ต่างกัน ท่านถ้าจะยอมรับความจริงลองไปไล่มาจากรัฐบาลทักษิณ อภิสิทธิ์ สมัคร แล้วจนถึงคุณยิ่งลักษณ์ ตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจรัฐบาลท่านประยุทธ์ ๕ ปี ที่ผ่านมามีต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับรัฐบาล ๔ ชุด ตัวเลขการขยายตัวต่ำสุด แล้วที่สำคัญเมื่อคืน พูดเหมือนจะมีความหวัง เราตั้งความหวังมากกับ อีอีซี (EEC) เหมือนวันนี้ อีอีซี (EEC) กำลัง จะเป็นความหวังที่คนไทยรอคอย รัฐบาลชุดนี้หมั่นมั่นปั้นมือว่า อีอีซี (EEC) คือตัวจะมาชุบ ชีวิตให้กับเศรษฐกิจไทย ท่านพูดเมื่อคืนนี้ว่าตัวเลขการลงทุนแข็งแกร่งผ่าน บีโอไอ (BOI) แล้ว ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาทดูเหมือนสูง แต่ถ้าไปดูปี ๒๕๕๖ รัฐบาล ยิ่งลักษณ์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กับ ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒ เท่า ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มี อีอีซี (EEC) แล้ว อีอีซี (EEC) ลงทุนสูงมาก ผมกำลังจะบอกว่า อีอีซี (EEC) คือตัวการที่จะไปทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงออกไปอีกเยอะ แล้วมีตัวเลขอีกหลายตัวที่ท่านสมคิดท่านคิดดี ท่านก็มองดี ตั้งความหวังไว้สูง แต่ว่าสิ่งซึ่งอยากให้ท่านมองแล้วเพื่อนสมาชิกพูดมาแล้ว

๒ วันคือ เศรษฐกิจชาวบ้านมั่นคงละเรื่องครับ ๕ ปีที่ผ่านมาจนถึงวันนี้เกษตรกรลำบาก
หนี้สินล้นพ้นท่วมหัวทุกตัว แม่ค้าร้องห่มร้องไห้จะไม่ไหวแล้ว ผมไม่ขยายซ้ำ อันนี้คือฐานราก
ท่านบอกว่าการท่องเที่ยวจะดีและดี มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยอะ ท่านครับไปดูจังหวัดภูเก็ตสิ
ดูพัทยาสิ ดูจังหวัดเชียงใหม่ วันนี้ซบเซา ไม่มีหรรษาครับ เรื่องการท่องเที่ยววันนี้คนละเรื่องเลย
อันนี้คือมหภาคกับจุลภาค แต่สิ่งสำคัญที่สุดก็คือเรื่องของ การกระจายรายได้ ผมเองไม่ให้ความสำคัญเรื่องมหภาค จุลภาค แล้วนักเศรษฐศาสตร์ นักบริหารเศรษฐกิจมักเข้าใจผิดว่า
การทำให้เศรษฐกิจโตคืออันเดียวกับการแก้ปัญหาความยากจน คืออันเดียวกับการแก้ปัญหา
ความเหลื่อมล้ำ จริง ๆ ไม่ใช่ะครับ ท่านไปถามนักวิชาการก็ได้ การทำให้เศรษฐกิจโต
กับการกระจายรายได้คนละเรื่อง แต่มันใกล้เคียงกัน นอกจากคนละเรื่องไม่พอแล้ว
เป็นตัวทำลายด้วย ถ้านักเศรษฐกิจที่มุ่งหวังมหภาคมักอยากจะเห็นตัวเลขเศรษฐกิจขยายตัว
ไว้อวดกัน ก็จะทุ่มเทเกือบทุกโครงการเมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ไหลลงไป อัดฉีดลงไป
โดยไม่คำนึงว่าเม็ดเงิน ผลออกเอยนั้นมันจะไปถึงคนทุกชนชั้นใหม่ในประเทศ แล้วมักจะ
เกิดผลในตรงกันข้ามด้วย เราไปมุ่งในตัวเลขมหภาค -----

ตัวเลขขยายตัวทางเศรษฐกิจ แต่การกระจายรายได้ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงชัดเจนเลย ยิ่งหนัก
ท่านประธานที่เคารพครับ เคยมียุคหนึ่งประเทศไทยตัวเลขขยายตัวสูงที่สุดปี ๒๕๓๑
ถึงปี ๒๕๓๔ เลข ๒ ตัว ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนั้นพอไปดูจริง ๆ แล้ว
เราหลงใหลได้ปลื้มกับตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แต่ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมาก
เพราะมันไปกระจุกอยู่กับเฉพาะคนรวย และคนอีกกลุ่มหนึ่ง แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้
เช่นเดียวกับวันนี้ครับ เมื่อคืนท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าอินฟราสตรักเจอร์
(Infrastructure) ขนาดใหญ่ หรือโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นรถไฟรางคู่
รางเดี่ยว ไม่ว่าจะเป็น อีอีซี (EEC) ลงทุนทุ่มเทไปมาก ๆ คิดว่าจะนำเอาความเจริญ เอาถนน
เศรษฐกิจไปสู่หมู่บ้านในชนบท หรือต่างจังหวัด ท่านต้องดูดี ๆ นะครับ แล้วถ้าท่านทำไป
อย่างนั้น ทันทิเลยคือรายได้ไปเกิดกับกลุ่มทุนระดับใหญ่รวยทันที แต่ชาวบ้านอีก ๕ ปี ๑๐ ปี
ไม่รู้จะได้ผลหรือไม่ แต่ท่านเอารถไฟความเร็วสูง ท่านเอาเมกะโปรเจกต์ (Megaproject)
ออกไปรางคู่ รางเดี่ยว ออกไปก็แล้วแต่ ถ้าน้ำทำนอยังไม่มี ทำนาข้าวแล้วข้าวยังราคาตก
สวนยางชาวยางยังราคาไม่ดี ในที่สุดคนเหล่านั้นจนเหมือนเดิม แต่คนที่ได้คือใครครับ รถไฟ
ความเร็วสูง ๓ สายที่จะเชื่อมที่ อีอีซี (EEC) ได้ทันที แต่ชาวบ้านวันนี้ ได้ ไม่ได้ ยังไม่รู้
เพราะฉะนั้นเรื่องการกระจายรายได้ความเหลื่อมล้ำท่านระวังให้ดี ท่านไปหลงเพลินแล้วท่าน
ทุ่มเทกับตัวเลข จีดีพี (GDP) ตัวเลขการขยายตัว ตัวนั้นละครับ คือตัวการเลย เผลอแป๊บเดียว
ช่องว่างระหว่างคนรวยคนจนมากขึ้น มากขึ้น มากขึ้น เพราะท่านไม่ได้ทำตัวเลขการขยายตัว
ซึ่งผมถึงหายากครับ ผมหาในประเทศไทย นักเศรษฐกิจ หรือนักบริหารเศรษฐกิจที่ทำให้
กระจายรายได้ดี ๆ ยังไม่พบ ท่านครับ ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงผมพูดบ่อยแล้ว เพื่อนก็พูด
แต่อยากพูดอีกครั้งหนึ่งเพื่ออะไรครับ ตอกย้ำบ่อย ๆ เพราะมันไม่ขยายตัวเลยก็ได้ประเทศไทย
วันนี้ทรัพย์สิน สินทรัพย์ การมีอยู่มีกิน ถ้ามันกระจายกันออกไปได้ทุกคน แต่ถ้ามันจะโต
๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วความเหลื่อมล้ำเป็นแบบนี้ไม่ต้องโตดีกว่า เอามันอยู่สัก ๒ เปอร์เซ็นต์
แต่กระจายให้มันทั่วถึง จนด้วยกัน รวยด้วยกัน ไม่แปลก ประเทศไทยไม่ถึงกับไม่มีกิน
ท่านประธานครับ ผมขอสไลด์ (Slide) เจ้าหน้าที่ขอสไลด์แผ่นหนึ่งครับ แผ่นแรกครับ
เรื่องความเหลื่อมล้ำอีกนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ พูดถึงความเหลื่อมล้ำเมื่อคืน
ท่านนายกรัฐมนตรีพูดแล้วผมหมดกำลังใจ ท่านตอบว่าอย่างไรครับ ตอบว่ามันก็เป็นอย่างนี้
กันทั่วโลกครับ โลกเสรีนิยมเป็นอย่างนี้ ก็หมายความว่าท่านไม่ได้ตระหนักว่ามันเป็นปัญหา

ของเรา ก็มันเป็นทั่วโลกก็หมายความว่าปล่อยมันไปกับโลก ไม่ใช่จะท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ ความเหลื่อมล้ำประเทศไทยมันอันดับ ๑ ของโลกนะครับ มันมีเหมือนกัน แต่ของเรามากที่สุด คืออันดับ ๑ ของโลก ถ้าท่านจะบอกว่ามันเป็นมาทุกยุค ใช่ว่าแต่ยุคนี้มันมากที่สุดนะครับ ท่านดูตัวเลขครับ ๕ ปี ดูดูขึ้นเป็นคนละเท่าไร ผมต้องขอโทษเสียมารยาท ถ้าเอาตระกูล เอาซื้อบริษัทมาจะได้เห็นกันจะ ๆ เจียร์วนนท์ เพื่อนพูดบ่อยแล้ว ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๗ ปี ๒๕๕๗ ท่านเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ปี ๒๕๕๗ มี ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ ๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๑๕๑ เปอร์เซ็นต์ ผมเคยพูดแล้ว ชั่วชีวิตเขาหาเงินได้ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ ๕ ปีของท่านเขาเพิ่มอีก ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดูที่ ๒ สิครับ เคยมีอยู่ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๗ ปีนี้ ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อันดับ ๓ ปี ๒๕๕๗ มี ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทอีก ขึ้นกันคนละกี่เปอร์เซ็นต์ นี่คือการเหลื่อมล้ำ เป็นก้าวกระโดด ท่านบอกว่ามันมีทั่วโลก ในประเทศไทยมีทุกยุค แต่ยุคของท่านมันเยอะที่สุด แล้วเรามันเยอะที่สุดในโลก มันจึงเป็นปัญหาใหญ่ ถ้าพูดเรื่องเศรษฐกิจต่อไปนี่ผมไม่สนใจเรื่องตัวเลขการขยายตัวแล้ว ผมสนใจเรื่องความเหลื่อมล้ำมากกว่า ย้ำอีกที แม้มันไม่ขยายตัวแต่เอาสิ่งที่มีอยู่ในประเทศ ในระบบเศรษฐกิจมาแบ่งสรรปันกันอยู่ได้ครับ คนจนก็อยู่ได้ครับ ไม่ต้องขยายตัวเลย ท่านไปทำตัวนั้นดีไหม ทำความเหลื่อมล้ำให้มันลดลงดีไหม เอาละครับท่านประธานครับ นี่คือการรวบรวบขึ้นคนละกี่เปอร์เซ็นต์ แต่ประเทศมีหนี้คือจมนลง -----

มีหนี้เพิ่มขึ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เดียวหนี้เกือบ ๗ ล้านล้านบาท ถ้าบอกว่ามีหนี้
ท่านก็ตอบว่าอย่างไรรู้ไหมครับ คุณต้องไปดูด้วยว่าหนี้มันก่อให้เกิดรายได้ไหม ผมก็จะตอบ
มันเป็นไปได้ ๒ ทาง คือหนี้ที่ก่อให้เกิดรายได้และไม่เกิดรายได้ แต่ของท่านไม่ก่อให้เกิด
รายได้ ทำไมบอกอย่างนั้นครับ ถ้ามันก่อให้เกิดรายได้ ๕ ปีมันดีแล้วนี่ มันเห็นแล้วนี่ ตัวเลข
การขยายตัวที่ท่านอ้างมันก็จะขึ้นแล้วนี่ แต่หนี้ที่ท่านก่อขึ้น ก่อขึ้นมันจะไปเกิดรายได้
ตอนไหนครับ ท่านจัดงบประมาณขาดดุลมาแล้วกี่ปีครับ ๔ ปี ๕ ปีแล้ว ๕ ปีขาดดุลตลอด
แล้ว ๔ ปีต่อไปนี่ที่ท่านอยู่ท่านกล้ารับประกันหรือไม่ว่าจะไม่ขาดดุลบอกสิครับ ถ้าท่าน
ไม่กล้ารับประกันก็แสดงว่าท่านไม่กล้าจะบอกว่า หนี้ที่ท่านกู้มามันคือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด
รายได้ ถ้าท่านมั่นใจว่าก่อให้เกิดรายได้ท่านตอบสิ ในการทำงานงบประมาณ ในการทำงานนโยบาย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ เขาบังคับด้วย ท่านต้องทำให้มันสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์
แล้วก็บอกที่มาของเงินรายได้ แผนยุทธศาสตร์ของท่านบอกไว้ว่าอย่างไรรู้ไหมครับ ต่อไปนี้
จะต้องขยายตัว ๔-๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วหลังจากนั้น ๑๕ ปี ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ในนโยบายของ
ท่านไม่กล้าบอกตัวเลข ไม่กล้าพูดเลยว่าตัวเลขต่อไปนี้จะขยายตัวกี่เปอร์เซ็นต์ ๑. ไม่สอดคล้อง
๒. ท่านไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นหนี้ของประเทศ ๒ ล้านล้านบาทที่เพิ่มขึ้นผมบอกเลยว่า
ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ท่านจะรู้ตัวเองดีท่านจะยอมรับหรือไม่ว่าท่านก็ใส่ใจคนยากคนจนนะ
ท่านทุ่มงบประมาณลงไปเมื่อ ๕ ปีนี้ไม่น้อยเลย ทุ่มลงไปผ่านผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผ่านทุกองค์กร
แต่มันไม่พอครับ มันไม่เพียงพอขึ้นเลย นั่นก็แสดงว่าอย่างไรครับ แสดงว่าหนี้หรือการกระตุ้น
เศรษฐกิจของท่านไม่เกิดประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกเหนือจากนี้หนี้ประเทศ
แล้วหนี้ชาวบ้านละ หนี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น อันนี้ท่านก็บอกว่า โอ๊ยชาวบ้านกู้มากเอง ใช้จ่าย
กันเยอะเองมันก็เป็นหนี้กันทั้งนั้นละ ไม่หรอกครับท่านประธาน ท่านฟังตรงนี้ครับ ๕ ปีมานี้
ท่านทำอะไร มันถึงเกิดคนรวยรวยขึ้น แล้วคนจนจนลง เกษตรกรคนส่วนใหญ่อาชีพเขา
มีทางเดียว เขามุ่งหวังกับสินค้าเกษตรเท่านั้น ชาวอ้อยก็หวังกับอ้อย ชาวนาก็หวังกับนา
มันก็มัน ชาวนาบางคนเขาก็หวังเท่านั้นละ เขาไม่ได้รับเงินเดือน ๒ ทาง ๓ ทางเหมือนท่าน
รับทางเดียวไม่ได้รับเงินเดือน ๒-๓ ทาง สินค้าเกษตร ๕ ปีตกตลอด ตกทุกตัว อ้อย
ที่เคยดีที่สุดที่อีสานตอนยุคท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ๑,๒๐๐ บาทต่อตัน เดียวนี้ ๖๐๐ บาท
ต่อตัน ยางพาราไม่ต้องพูดถึง มันสาปแช่งตอนยุครัฐบาลยิ่งลักษณ์ ทำไมผมต้องเทียบกัน
เพราะมันต่อเนื่องกัน ยุคท่านยิ่งลักษณ์กับท่านประยุทธ์ ๓.๕๐ บาท ท่านยิ่งลักษณ์ เดียวนี้

๒.๕๐ บาท ตลอด สินค้าเกษตรตกทุกตัว ข้าวตก มีดินน้อยท่านอ้างได้คือปีที่แล้วได้ข้าว
มันสูงจริง เพราะมันไม่มีข้าวขาย แล้วปีนี้ข้าวก็จะสูงเชื่อเลย ไม่สูงได้อย่างไรมันแล้ง
ทั่วประเทศ ไม่มีข้าวขาย ท่านประธานที่เคารพครับ สินค้าเกษตรตกทุกตัว แล้วตกอย่างเดียว
ไม่พอ ท่านยอมรับหรือไม่ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ผมถามท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีมา ๕ ปี ชาวนาไม่ได้ทำนาปรังมา ๕ ปีเหมือนกัน ท่านห้ามเขาทำนาปรัง
ปีแรกบอกไม่มีน้ำ ชักมาก็มันไปเป็นราคาไปปลูกข้าวซ้อนกันเยอะ ปีนี้แล้งก็ห้ามอีก ๕ ปี
ชาวนาไม่ได้ทำนาปรัง ทำทั้งนาปีนาปรังยังเป็นหนี้ท่วมหัว แล้วนี้ได้ทำนาปีอย่างเดียว
แล้วราคาตกแล้วเขาจะอยู่อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นนโยบายข้อนี้ผมจึงอยากถามเสียเลยว่า
ชาวบ้านฝากมาเยอะ ๔ ปีต่อไปนี้ท่านจะให้เขาทำนาปรังหรือไม่ ถ้าให้เขาทำนาปีอย่างเดียว
ไม่ให้ทำนาปรังเขาจะทิ้งนาทิ้งไร่แล้ว ไม่รอดแล้ว นี่สินค้าเกษตรตกทุกตัวเขาอยู่ได้อย่างไร
แล้วพอชาวนา พอเกษตรกรตก เกษตรกรไม่มีเงิน พ่อค้ารายเล็ก รายน้อย รายย่อย รายใหญ่
ตามตำบล ตามอำเภอ ตามจังหวัด เรียบครับ เอาเงินมาจากไหนละ เจ๊งกันเป็นแถบ ก็อยู่ได้
พวกเดียวคือ ห้างใหญ่ ปลาใหญ่ ซึ่งไปไล่กินปลาเล็กตามอำเภอ ตามตำบลอยู่ได้ แต่พ่อค้า
แม่ขายตามหมู่บ้านตลาด โอท็อป (OTOP) เจ๊งเรียบ ไม่เจ๊งได้อย่างไร ก็เกษตรกรมันไม่มีเงิน

แล้วที่หนักกว่านั้นทำไมความจนมันถ่างออกไปอีกกว่านั้น ก็คือท่านไปกดทับเขาด้วยภาษี ท่านขึ้นภาษี ๕ ปีเลือดเย็นมาก ขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ รายการ ภาษีน้ำมัน ภาษีสรรพสามิต ภาษีบุคคล แล้วก็ภาษีสรรพสามิตล่าสุดท่านรู้หรือไม่ ท่านประธานครับ ท่านเก็บกับเหล้ากับยา กับบุหรี่ ขึ้น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีภาษีประเภทหนึ่ง เมื่อคืนท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ท่านจำได้นะ ท่านประธานครับ ผมฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีทบทวน ท่านบอกว่าคนจน ไม่ได้เสียภาษีหรอก ชาวบ้านไม่ค่อยได้เสียภาษีนะ มีคนเสียภาษีไม่กี่บาท ชาวบ้านไม่ค่อย เสียเลย เสียมากกว่าคนรวย ท่านฟังผมนะ ท่านประธานครับ ผมฝากไปถึงคณะรัฐมนตรี ชาวบ้านเสียภาษีมากกว่าคนรวย ทำไม ภาษีมีย ๓ ประเภทครับ ภาษีทางตรงท่านก็เก็บเอาสิทธิ ภาษีรายได้ ภาษีเงินได้ก็ว่าไป ภาษีทางอ้อมครับท่านประธาน ที่ชาวบ้านเสียจนจน แล้วที่ความจนกับความรวยมันถ่างออกจากกันเยอะที่สุด คือชาวบ้านแบกภาษีทางอ้อม ท่านขึ้นภาษีทางตรงกับพ่อค้าปั๊บ ท่านคิดว่าพ่อค้าเขาจะโง่หรือครับ บวกใส่ราคาสินค้าทันที สบู่ ยาสีฟัน น้ำมันขึ้นหมด ท่านขึ้นภาษีสรรพสามิตในรถยนต์ปั๊บ ขึ้นน้ำมันดีเซลปั๊บ ท่านขึ้น ลิตรหนึ่งเท่านี้ปั๊บ เอาละครับ รถอีแต๋น เครื่องสูบน้ำ จ่ายภาษีแทนคนรวยหมด ผมเอาให้เห็นชัด ๆ ปีที่แล้วท่านขึ้นภาษีเหล้า ภาษีบุหรี่ ภาษีสรรพสามิต โดยท่านอ้าง มาตรการว่าจะให้คนเล็กเหล้า ท่านขึ้นก็เปอร์เซ็นต์ครับ ทำให้เบียร์ บุหรี่ แม้แต่สุราขาว สุราขาวบ้านเขาขึ้นเท่าตัว เบียร์ขวดละ ๓๕ บาท เคยขาย ๓ ขวด ๑๐๐ บาท ขวดละ ๑๐๐ บาทครับ บุหรี่กรองทิพย์ ซองละ ๗๐ บาท ขึ้น ๑๐๐ กว่าบาทครับ เหล้าข้าว เหล้าชาวบ้าน สุราขาว ขวดหนึ่ง ๗๐ บาท ขึ้น ๑๕๐ บาท นี่คืออะไรครับ นี่คือพ่อค้า ผลักภาษีไปให้ชาวบ้าน ชาวบ้านจึงเสียภาษีทางอ้อมมากกว่าคนรวยอีก ไปนับดูสิครับ เราไปเจอที่ไหนครับ ชาวบ้านรู้อย่างเดียว ทำไมของมันแพงขึ้นทุกวัน โอ๊ย จะตายแล้ว วันนี้ แม่ค้าแม่ขายเข้าตลาดของแพง ไม่แพงได้อย่างไร ก็พ่อค้าไปบวกภาษีทางอ้อมให้เขา เขารับผิดชอบภาษีทางอ้อม และภาษีเลือดเย็นที่สุด ท่านประธานครับ ผมฝากถาม ท่านนายกรัฐมนตรีเลย ท่านดูดี ๆ แล้วนโยบายท่านจะเอาอย่างไร ภาษีแอบแฝงครับ เก็บจากไหนครับ ธุรกรรมที่ดินท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่ทราบก็ได้ ท่านไปถาม กรมธนารักษ์ กรมที่ดิน กรมที่ดินจัดเก็บธุรกรรมชาวบ้านไปโอนไปแบ่งแยกไปรังวัด ไปซื้อ ไปขาย เสียภาษีใช่หรือไม่ครับ ท่านเลือดเย็นอย่างไร ไม่ขึ้นหรือภาษีตัวนี้ ไม่ขึ้น อัตราเท่าเดิม แต่ไปขึ้นอะไรครับ กรมธนารักษ์ยกราคาประเมินที่ดินสูงขึ้น แล้วเก็บอิงเอาราคาประเมิน

ที่ดิน ปีที่แล้วสมมติที่ดินแปลงนี้ ไร่ละล้าน เขาเสีย ๘๐,๐๐๐ บาท อยู่ดี ๆ กรมธนารักษ์
ไปยกราคาเขาขึ้น ไปยกขึ้นเป็น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เขาก็เสีย ๑๖๐,๐๐๐ บาท ท่านนายกรัฐมนตรี
เป็นนายกรัฐมนตรี ปี ๒๕๕๗ ปี ๒๕๕๘ กรมธนารักษ์ประกาศยกราคาประเมินที่ดินขึ้น
ทั่วประเทศ แล้วพอยกปั๊บ ชาวบ้านนี่ก็จะดีใจ ดีใจได้อย่างไร เศรษฐกิจตกอย่างนี้
ใครจะมาซื้อล่ะ มันเป็นการหลอกเลย ไปบอกว่าราคาที่ดินเขาสูงขึ้น ไม่มีใครซื้อ มีแต่
ประกาศขาย แต่ที่เขาเข้ามาคือเวลาไปที่ดินปั๊บ แบ่งแยกให้ลูกให้หลานปั๊บ เจ้าหน้าที่ที่ดิน
คิดราคาทำธุรกรรมจากอะไรครับ ราคาประเมิน ชาวบ้านร้องไห้ อ้าว ปีที่แล้วเสียเท่านี้
ก็ปีนั้นราคาคุณประเมิน โดยให้ไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ปีนี้ประเมินไร่ละแสนบาท ท่านประธานครับ
ภาษีที่ท่านไปกดทับคนจน กรมธนารักษ์ยกราคาประเมินที่ดิน ปี ๒๕๕๘ ยกขึ้นทีหนึ่งแล้ว
แล้วท่านให้นโยบายเขาหรือเปล่า ๔ ปี ยกครั้งหนึ่ง ปีนี้กำลังจะยกอีก ท่านรู้ไหม ๑๐-๑๕
เปอร์เซ็นต์ กรมธนารักษ์เตรียมยกราคาประเมินที่ดินขึ้นทั่วประเทศ ปีนี้จะยกอีก เพราะครบ
๔ ปี แล้วยกแล้วด้วย แล้วเกิดอะไรขึ้นครับ วันนี้ชาวบ้านเดินเฉียดสำนักงานที่ดินก็สยอง
แล้วครับ จะโอนเอามรดกจากพ่อจากแม่หมดปัญญาครับ มันแพงเท่ากับซื้อใหม่เลย
นี่คือตัวอย่างหนึ่งสำหรับท่านกดทับกับคนจน แล้วใครบอกว่าคนจนไม่เสียภาษีละ
ภาษีทางอ้อม ภาษีแอบแฝงนี่เจอเต็ม ๆ แล้วไม่จนได้อย่างไร -----

ผมยกตัวอย่าง ยางพาราเพื่อนจากภาคใต้พูดไปแล้ว ท่านครับ ชาวสวนยางโดนผีเข้าตำลอย จะเหลือไหมนี้ ท่านครับ ท่านดูเหมือนดินนะ ท่านจะมีพาราซอยล์ ถนนพาราซอยล์เหมือนกับดี คือไปเอายางพารามาทำถนนแทนยางมะตอย แทนซีเมนต์ แทนคอนกรีต แต่เกิดอะไร ทราบหรือไม่ครับ การยางของท่านวันนี้มีหนังสือไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมชลประทาน มีหนังสือว่าอย่างไรครับ ให้ซื้อยางได้กับ ๓ บริษัทนี้ เท่านั้น มีชื่อด้วย ถ้าอยากได้เดี๋ยวผมจะให้ หนังสือมีกับผม มีตัวอย่างให้ เดี่ยวผมจะแจกลีโม่มา ไปบังคับ ไปล็อกสเปก ใครพ่อค้าผู้รับเหมาซึ่งจะทำถนนกับกรมชลประทาน กับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กับทุกจังหวัด จะซื้อยางพาราไปทำพาราซอยล์นี้ต้องซื้อ กับ ๓ บริษัทนี้เท่านั้น ผมไปตรวจแล้ว ๓ บริษัทนี้อยู่บ้านเดียวกัน เจ้าของบริษัทถือหุ้นส่วน โยงกันโยงกันมา นี่เขาเรียกว่า ล็อกสเปก แล้วการยางของท่านแทนที่จะช่วยเกษตรกร เป็นตัวการทำธุรกิจแข่งกับเกษตรกรเองเลย ทำหนังสือเองเลย บอกไปทุกกรมเลย แล้วเกิดอะไรขึ้นอีกทราบหรือไม่ครับ ไปดูเขาอีก ผู้รับเหมาคนไหนที่ซื้อยางพาราจากเกษตรกร โดยตรง จากสหกรณ์ยางพารา สหกรณ์การเกษตรจะถูกตรวจสอบโดย สตง. ตรวจสอบ โดยนั้นโดยนี้ คนที่ไปดูเขานี้ถามสกุลใหญ่ด้วย อยู่บ้ลลังก์นี้ละ แต่ไม่ใช่ท่านชวน ไม่ใช่ ท่านชวน หลีกภัย แน่ นามสกุลใหญ่ด้วย เป็นรองผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยไปดูสิครับ แล้วนี่คืออะไรครับ พาราซอยล์คิดว่าจะช่วยชาวสวนยาง ในที่สุดก็ไปตกกับพ่อค้าใหญ่ ๓ ราย แล้วชาวบ้านจะขายยางโดยตรงได้หรือไม่ ไม่ได้ องค์กรของชาวเกษตรกรชาวสวนยาง คือสหกรณ์ยางขายได้หรือไม่ ไม่ได้ ทำไมไม่ได้ ไม่ผ่านการประเมิน เพราะฉะนั้นพาราซอยล์ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ในพุงของ ๓ บริษัทเรียบร้อย แล้วก็ไปกดซื้อยางพาราจากชาวบ้านต่อ นี่คือนตัวอย่างหนึ่งและความยากความจมนั้นไม่ต่างกันได้อย่างไรครับ เรื่องนี้ไม่จบ เรื่องล็อกสเปกนี้ก็ต้องเจอกันอีกครั้ง เมื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจ ไปจัดการเสีย เพราะนี่คือทำกับเกษตรกร

ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องจุลภาคเศรษฐกิจตก เพื่อนพูดชัด มหาภาค ตัวเลขอย่างที่ผมเปรียบเทียบให้เห็น วันนี้ต่ำกว่าประมาณการหมด เรื่องความเหลื่อมล้ำต่ำสูงชัดเจนที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้เกิดอะไรขึ้นครับ เมื่อเศรษฐกิจตกแบบนี้ ชาวบ้านจนกันทั่ว อย่างนี้ ในที่สุดเศรษฐกิจซึ่งมันทรุดมันก็จะทำให้สังคมเสื่อม นำไปสู่ปัญหาสังคมคืออะไรครับ นโยบายท่านจะตามไปทันไหม เดี่ยวผมจะบอกเป็นข้อ ๆ ปัญหาสังคมต่อไปนี้เกิดแน่

ประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติ ความยากดีมีจน การกดขี่กัน ไม่ช้าก็นานในสักวันหนึ่ง
ต้องเกิดสังคมชนชั้นขึ้น กดขี่ระหว่างคนรวยกับคนจน แล้วก่อนจะเกิดวันนั้น ก่อนจะถึงวันนั้น
วันนี้เกิดแล้ว ปัญหาสังคมคืออาชญากรรม โจรเล็กโจรน้อยปล้นจี้ฉกชิงวิ่งราว ยิ่งปีนี้แล้ง
หนักซ้ำเติมเขาอีก ตัวเลข จีดีพี (GDP) ท่านก็จะหลุดลงไปอีก และปัญหาในหมู่บ้าน
การปล้นจี้ฉกชิงวิ่งราวเยอะขึ้น แล้วในที่สุดปัญหาสังคมตามมาคืออะไรครับ อนาคตข้างหน้า
รออยู่ คนซึ่งถูกเอารัดเอาเปรียบเขาไม่มีที่อยู่ที่กิน ร้านค้าเล็กน้อย ถูกปลาใหญ่ไล่กินปลาเล็ก
ปลาเล็กไล่กินปลาน้อย ร้านสะดวกซื้อห้างใหญ่ไปไล่ตีห้างเล็กเต็มหมดแล้ว ตายหมดแล้ว
ตามอำเภอ แล้วห้างสะดวกซื้อไปแย่งอาชีพชาวบ้านหมด หมูขี้งี้ ต้มไข่ยังแย่งเลย อะไรอีก
เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญวันนี้ชาวบ้านเขาจะหยอดได้บ้าง ห้างสะดวกซื้อเหล่านี้แย่งหมด
สักวันหนึ่งพวกนี้เขาจะลุกขึ้น ลุกแล้วละ แต่ยังไม่ถึงกับสุกงอม นี่ปัญหาสังคมมันหยุดยัง
ไม่ได้หรอก ถ้าความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมันถ่างออกมาอย่างนี้เรื่อย ๆ แต่ก่อนจะถึงวันนั้น
ท่านประธานครับ ฉกชิงวิ่งราวท่านไปแก้ไข ผมไปดูนโยบายของท่านก็มี แต่ก่อนตัวนั้น
วันนี้ความยากจนมันปกคลุมในทุกหมู่บ้าน หมดกำลังใจ หมดทางไป แล้งซ้ำกรรมซัด
ปัญหาสาเหตุดีเป็นปัญหาใหญ่ -----

วันนี้ชาวบ้านเมื่อไม่มีกินดีกว่าตายหันเข้าขายยาเสพติด เข้าสู่กระบวนการค้ายาบ้า แล้วท่านก็ปล่อยทิ้งมา ๕ ปี ยาบ้านี้ผมบอกเอาบุญเลย ท่านแพ้เลือกตั้งพวกผมเพราะยาบ้าเพราะอะไรครับ พอผมไปหาเสียงพูดเรื่องนี้ทุกครั้งชาวบ้านแทบจะกระโดดร้อง เดี่ยวนี้ยาบ้าไปทุกชุมชน ราคาถูก จับได้ที่ เมื่อก่อน ๑๐๐,๐๐๐ เม็ด ใหญ่โตมาก เดี่ยวนี้ ๒ รถพ่วง ๓ รถพ่วง ๑,๐๐๐,๐๐๐ เม็ด ๓,๐๐๐,๐๐๐ เม็ด ถามว่าตำรวจเก่งไหม ไม่เก่งหรอกแต่คืออะไรครับ ธุรกิจอันนี้มันเฟื่องฟูไป เดี่ยวนี้ยาบ้าราคาถูกมาก ขายกันวันนี้อย่างกับผักกับปลา ผมพูดตรงนี้ ผมมั่นใจชาวบ้านที่ดูผม ฟังอยู่นี้ดีใจมาก อยากให้ผมพูดเรื่องยาเสพติด ท่านประธานครับ ความรุนแรงของยาเสพติดผมจะบอกให้ไปถาม บ.ป.ส. สิ วันนี้เขาเฝ้าระวังระดับไหนครับ เมื่อก่อนเฝ้าระวังระดับเยาวชน เดี่ยวนี้เตือนไปว่าเฝ้าระวังระดับเด็กประถม พ่อบ้านแม่บ้านยุคใหม่ ครอบครัวใหม่ อายุ ๒๐-๓๐ สร้างครอบครัวใหม่ ดิฉันทั้งตัวทั้งเมียแล้วความจริงซึ่งจะเกิดขึ้นท่านฟังผมนะ ผมไม่พูดเกินจริงครับ อีกไม่เกิน ๑๐ ปี ทุกชุมชนจะได้ผู้ใหญ่บ้านขี้ยา อบต. นายก อบต. นายกเทศมนตรีติดยาหมด ส.จ. ดีไม่ดี ส.ส. ด้วย ตำรวจ ทหาร นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ติด ไม่ติดได้ยังไงก็วันนี้มันติดกันเกือบหมดจะเอาใครมาเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็พวกนี้โตขึ้น แล้วสักวันหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ บัลลังก์ที่ท่านนั่งอาจจะมีขี้นามานั่งแทนครับ ต่างประเทศไม่ใช่ไม่เกิด หลายประเทศประธานาธิบดีปราบยาบ้าไม่ได้จนปัญญาแล้ว ต้องให้ประเทศอื่นเข้าไปปราบให้ท่านประธานครับ นี่คือระดับความรุนแรงของปัญหายาบ้า ยาเสพติดแล้วท่านที่นั่ง ครม. สักวันหนึ่งก็จะมีขี้นามานั่ง หรือมีแล้วก็ไม่รู้จะวันนี้ หรือมีพ่อค้ามาแล้วก็ไม่รู้จะท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพท่านเอาบุญเถอะ ท่านประธานครับ ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี เป็นเทียวนี่ท่านเอาบุญทีเถอะครับปราบยาบ้า แต่ที่ท่านปราบไม่ได้ท่านรู้ไหม ผมต้องพูดความจริงให้ท่านฟังเลย ชาวบ้านเขาบอกว่าอย่างไรครับ เจ้าหน้าที่ขาย เจ้าหน้าที่ที่ใหญ่ที่สุดยุคนี้คือ สีเขียว ผมต้องพูดคำนี้ ท่านไปดูลูกหลานท่านในค่ายทหารนะ ลูกหลานท่าน ลูกหลานทหารก็ติด ทหารเองก็ปวดหัวมาบ่นกับผม มีครูอาจารย์มาบ่นกับผมครับ ผอ. ส.ส. สุทิน เทคนิคอาชีพะเปิดเรียนเปิดเทอมเด็กมาเรียนเยอะมาก ไปได้เทอมเดียวหายไปครึ่งหนึ่ง มันหายไปได้อย่างไร เพื่อนสมาชิกท่านประกอบ รัตนพันธ์ ท่านรู้ดีท่านเป็น ผอ. มาก่อน วันนี้ปัญหามันลามไปที่โรงเรียน ผอ. เขาบอกกับผมว่าอย่างไรรู้หรือไม่ครับ เทอมแรกมันมาสมัครเรียน เทอม ๒ หายไปครึ่ง มันทำไมหาย มันมาหาสายค้ายาเฉย ๆ

พอได้สายแล้วมันก็ออก ท่านครับนี่คือปัญหาสังคมที่มันมาจากปัญหาเศรษฐกิจ ท่านไปแก้เถอะ แล้วปัญหาสังคมที่ใหญ่ขึ้น ๆ ก็คือความแตกแยกในชุมชน เสือเหลือง เสือแดง ที่เกิดขึ้นมา ปีสองปีนี้ สงครามสีซึ่งเราพีดกันมาจนเป็นข้ออ้างให้ท่านต้องยึดอำนาจ ท่านไปอ่านงานวิจัย หรือไม่ครับ นักวิชาการเขาวิจัยว่ามูลเหตุความแตกแยกทางการเมืองดำเนินมา ๑๐ ปี เกิดเสือเหลือง เสือแดง เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านในเมือง มูลเหตุพื้นฐานจริง ๆ ไหลลงไป ลึก ๆ คือ ความแตกต่างช่องว่างทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางสังคมมันจึงผุดขึ้นมาในรูปของ แย่งชิงอำนาจ แย่งชิงการทำมาหากิน แย่งชิงอำนาจทางการเมือง พื้นฐานจริง ๆ มันคือ ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของสังคม ซึ่งวันหนึ่งเกิดแค้นในอนาคต เอาละ นี่เศรษฐกิจมันทรุด สังคมเสื่อมเพราะอะไร เพราะการเมืองแย่ ปัญหาทั้งหมดทั้งปวงไล่ไปก่อนที่จะถึงคือ การเมือง ๕ ปีที่ผ่านมาทำไมความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมันเยอะ ท่านครับการเมืองที่ไม่เป็น ประชาธิปไตย เคยได้ยินคำพูดอมตะ -----

นักต่อสู้เขาพูดกัน ชนชั้นใดขึ้นปกครองย่อมตอบสนองชนชั้นนั้น ชนชั้นใดไม่เข้าใกล้อำนาจ ชนชั้นนั้นก็ถูกกีดกันออกจากเศรษฐกิจ ๕ ปีที่ผ่านมาไม่เป็นประชาธิปไตย นี่คือต้นเหตุ เหตุอะไรครับ มหาคจริง ๆ ก็คือท่านแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่ได้ ท่านสมคิดเก่ง อยู่ด้วยกัน ผมรู้ว่าท่านเก่ง แต่จะต่อให้ ๑๐ สมคิด ๑๐๐ สมคิดก็ไม่ได้ ถ้าสภาพการเมือง นายกรัฐมนตรี มาจากรัฐประหาร บริบททางสังคมยังแตกแยกและยังไม่ไว้วางใจแบบนี้ ร้อยเทวดา ก็แก้ปัญหาเศรษฐกิจสังคมไทยไม่ได้ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีบ่นมา ๒ วัน มันยาก มันง่าย มันไม่ง่ายนะ ใครจะมาทำก็มาทำสิ ใช่ เพราะว่าอย่างไรครับ การเมืองไทยมันเป็นปมด้อย ปมด้อยไม่เหมือนใครในโลก เรามีรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร ท่านนายกรัฐมนตรีไปเมืองนอก ไปเจรจาบนเวทีโลกท่านก็มีปมด้อย ผมรู้ผมก็สงสารท่านผู้นำ แต่เพราะอะไรครับ ท่านนายกรัฐมนตรีมีปมด้อยก็ทำให้บ้านเมืองเรามีปมด้อย เพราะระบบการเมืองเรา โลกเขา ไม่ยอมรับ เพราะเป็นรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร อียู (EU) ประกาศตัดทันที หลายประเทศ ตะวันตกประกาศตัด ท่านก็หนักขึ้น เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหามันจึงยากลำบาก แล้วเกิด อะไรขึ้นอีกครับ ท่านประธาน ๖ ปี ๕ ปี ท่านทุ่มอะไรลงไป เจรจาอะไรลงไป ไปขายอะไร กับเขา ขายไม่ได้เขาไม่คุยกับเรา อียู (EU) ๒๘ ประเทศตลาดใหญ่เขาหันหลังให้เรา วันนี้ มีการเลือกตั้งแล้ว หวังว่าจะดีขึ้นเลยหรือไม่ น่าจะดีขึ้นแต่ท่านฟังหรือไม่ละ เลือกตั้งเสร็จปี๊บ เลือกนายกรัฐมนตรีได้ปี๊บ นิวยอร์กไทมส์เขาว่าอย่างไร สื่อเมืองนอกเขาว่าอย่างไร เขาเชื่อมั่นเราหรือไม่ ไม่เชื่อ แล้ววันนี้สภาพการเมืองของเราท่านอย่าไปคิดว่าเลือกตั้งแล้ว ท่านบอกว่านายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง อย่าคิดว่าเขาจะเชื่อถือเราเลยนะครับ การเลือกตั้งวันที่ ๒๔ มีนาคม ไม่ใช่บัตรแข็งที่ท่านจะนำไปได้ทั่วโลก เขาดูอีกว่าเลือกตั้งเป็น อย่างไร รัฐบาลชุดนี้มาด้วยชอบธรรมหรือไม่ แล้วจะอยู่ได้อีกหรือไม่ เขาจะคบเราเขาต้องดูว่า เราจะอยู่ได้กี่มากน้อย มีที่ไหนรัฐบาล ๑๙ พรรค หามาแข่งที่ในโลกนี้ แล้วเสียงปริ่มน้ำขนาดนี้ เขาดูออก แล้วสภาพในพรรคแกนนำเป็นอย่างไร พรรคร่วมเป็นอย่างไร เอกภาพมีหรือไม่ เขาดูออก บางคนชอบพูด ฝรั่งเศสไม่รู้ประเทศเราหรอก จะรู้ดีอะไรกับประเทศเรา เรารู้ตัวเองดี เลิกพูด ผมนี้เรียนจบมาด้านไทยสัทดีส์ (Thai Studies) ไทยศึกษา สอนหนังสือ เรื่องไทยศึกษา ไทยสัทดีส์ (Thai Studies) แต่รู้หรือไม่ครับ ผมไปเห็นสถาบันต่าง ๆ ในประเทศอังกฤษ ยุโรป มันมีไทย สัทดีส์ อินสทิทิวชัน (Thai Studies Institution) คือมี สถาบันเรียนไทยศึกษาก่อนเราอีก เขารู้ประเทศไทยมากกว่าเราอีก ผมต้องไปเรียนความเป็นไทย

จากต่างประเทศ ข้อมูลประเทศไทยเขามีหมด ท่านอย่าไปคิดว่าเขาไม่รู้ประเทศไทย รัฐบาล
ท่านมาอย่างไร คณะแต่ละคณะมาอย่างไร แต่ละมือมาอย่างไร แล้วจะอยู่ไปได้สักกี่น้ำ
เขาก็รู้ เพราะฉะนั้นมันไม่ง่าย แล้ววันนี้เขาก็รอดูต่อ ดูอะไรครับ ตัวที่เป็นปัญหาที่เราอน
กอดอยู่เดี๋ยวนี้ รัฐธรรมนูญ จะเป็นตัวที่เราได้ต้องทะเลาะกันอีก แล้วคนไทยเขาจะจัดการ
เรื่องนี้อย่างไร ในนโยบายท่านเขียนไว้ว่าอย่างไรเขาก็ดู ดูแล้วรัฐธรรมนูญเขียน
กล่อม ๆ แกล้ม ๆ เอาใจกันไว้เท่านี้แหละ จะศึกษา เขาก็ดูออกว่าไม่แก้หรอก ถ้าไม่แก้เชื่อเลย
อีกไม่เกินปีสองปีระเบิดที่เขาอนกอดอยู่นี้ระเบิดแน่ สักพักเขาก็ต้องสู้กันอีก ไม่สี่เหลื่อ
สี่แดง ต่อไปมันจะเป็นสี่อะไร ความเชื่อมั่นเสถียรภาพทางการเมืองของเราไม่ง่าย
ท่านประธานครับ และตัวหนึ่งซึ่งผมกำลังจะบอกท่านว่าคนจะมาลงทุนในประเทศเขาอยาก
รู้อะไรรู้ไหมครับ บ้านเมืองเรารัฐประหารมาอยู่ในกฎหมายพิเศษ อยู่ในอำนาจพิเศษมา
เมื่อเลือกตั้งแล้วเขาอยากเห็น เห็นอะไรรู้ไหมครับ คำหนึ่งที่เขาอยากเห็น รูล ออฟ ลอร์
(Rule of Law) นิติรัฐ นิติธรรม ต้องการแค่นี้ ถ้าไม่มีนิติรัฐ ไม่มีนิติธรรม เขาไม่ยอมมา
ลงทุนหรอก อยู่ดี ๆ มาลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท -----

วันดีคืนดีเสียหัวเสียโหยที่ไหนจะไปพูดเขาอีก แล้วอ้ายบ้าที่ไหนจะไปสั่งปิดของเขาอีก เขาก็กลัว แล้วดูในแถลงนโยบายของท่าน ท่านเปิดดูสิครับ มีพูดไว้ไหมนิติรัฐ นิติธรรม ท่านได้ ยืนยันไว้ไหม ไม่มีเลย ทั้ง ๆ ที่นิติรัฐ นิติธรรม ท่านประธานครับ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ที่ผ่านมา เราทำอะไรท่านประธานครับ มีพระราชพิธีเปิดรัฐสภา พระบรมราชาบาททรง เน้นย้ำเลย หลักนิติรัฐ หลักนิติธรรม ท่านทำไมไม่เอามาเขียนไว้ล่ะ ไม่มีเลยในนโยบาย แล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ท่านอ่านสิครับ ประเทศไทยต้องอยู่ด้วยหลักนิติรัฐ นิติธรรม ไม่มีนโยบาย แล้วที่สำคัญมากเพื่อนสมาชิกวันก่อนพูดว่าอย่างไร อาจารย์ปิยบุตรบอกว่า ท่านนายกรัฐมนตรีถวายเป็นปฏิญาณท่านลืมนั่งอยู่คำหนึ่ง ท่านสำคัญมาก จะคงไว้และปฏิบัติ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ถวายเป็นปฏิญาณท่านไม่พูดเลย ซึ่งเพื่อนสมาชิกปิยบุตร กล่าวว่อย่างนั้น ผมก็เลยรอฟังท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ว่าท่านจะชี้แจงไหม ไม่น่าเป็นไปได้นะ จะลืมได้อย่างไร ปฏิญาณคำถวายเป็นปฏิญาณมันก็ไม่เยอะนะ คำสุดท้ายนี้ ถวายไว้และปฏิบัติตาม รัฐธรรมนูญ ท่านไม่พูด พอท่านไม่พูด ๑. ท่านลืม เอ๊ะ ลืมได้อย่างไร ๒. ไม่ลืมแต่ตั้งใจ ถ้าตั้งใจเกิดอะไรขึ้น ผมเชื่อว่าอย่างไร เชื่อว่าจริง เพราะมันสอดคล้องกับพฤติกรรมท่าน ท่านไม่ค่อยชอบรัฐธรรมนูญ ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหลายอย่าง ก็ดูอย่างแถลงนโยบาย สิครับ ถ้าจะว่ากันจริง ๆ มีเวลานาน ๆ ท่านไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเยอะเลย ถ้าพวกผมไป ยื่นตีความ ไปยื่นศาล การแถลงนโยบายวันนี้อาจจะโมฆะ เพราะ ๑. ไม่แสดงที่มาทางการเงิน ๒. ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เลย เพราะฉะนั้น ๑. ถวายสัตย์ท่านก็ไม่พูดคำนี้ ๒. ในแถลงนโยบายไม่ได้ย้ำเลยนิติรัฐ นิติธรรม แสดงว่าต่อไปประเทศนี้จะอยู่ต่อไปด้วย หลักอะไร หลักเหมือนที่เคยอยู่มา อยู่มาแบบไหนก็อยู่แบบนั้น แล้วก็จะมีผู้พิพากษา หน้าทำเนียบขึ้นมาพิพากษาเอง หลักวิชญ์รัฐอย่างไรครับ ขอโทษครับท่านรอง นายกรัฐมนตรีครับ ผมเคารพท่าน ท่านเป็นไอดอล (Idol) ผมตั้งแต่ตอนเป็นเด็กเลย ท่านจัด รายการสนทนาปัญหาบ้านเมืองเมื่อก่อนผมชอบมาก แต่วันนี้ท่านได้ทำตัวเป็นคล้าย ๆ เขาเรียก ทนายหน้าหอหรือเปล่า ท่านก็เป็นมือกฎหมาย ท่านก็ทำหน้าที่ แต่ผมดูว่าท่าน ทำหน้าที่

(นายสหายันท์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสาย์ณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานผมประทับใจครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ประทับใจครับ

นายสาย์ณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สาย์ณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครศรีธรรมราช พรรคพลังประชารัฐ เนื่องจากผู้อภิปรายกล่าวถึงกลางสภาบอกว่า
รัฐบาลนี้ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มาตามรัฐธรรมนูญ
ท่านประธาน และวันนี้ที่แถลงนโยบายก็แถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : คุณสาย์ณห์ครับ ไม่มีอะไรต้อง
ประทับใจครับ

นายสาย์ณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
คือพูดถึงกลางสภาครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : นายกรัฐมนตรีมีเวลาอยู่ชั่วโมงเศษ
ท่านไม่ต้องห่วง ให้รัฐบาลตอบประเด็นนี้โดยตรงครับ

นายสาย์ณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
อันนี้ผมใช้สิทธิประทับใจครับ เพราะเดี๋ยวท่านนายกรัฐมนตรีจะเสียหายครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ไม่เกี่ยวกับท่านสาย์ณห์ครับ
เชิญต่อครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เรื่องนิติรัฐ เรื่องระบบประชาธิปไตยนี้มันของมาด้วยกัน แล้วถ้าเราไม่เน้นย้ำ
ในนโยบาย ไม่เน้นย้ำในหลักปฏิบัติของรัฐบาล ต่างชาติเขาก็จะมองว่าเราจะอยู่แบบเดิม
เดิมคืออย่างไร เดิมก็คือท่านเชื่อไหมประชาชนหรือในสังคมวันนี้เขามีความรู้สึก แล้วเขา
เชื่อว่าบิณฑบาตมาครั้งแล้วครั้งเล่า โดยนักกฎหมายของรัฐบาล คนผิดรับรองเป็นถูก
ดำรับรองเป็นขาว ครั้งแล้วครั้งเล่าท่านเชื่อไหมว่าถ้าพวกรุ่นนี้ผมตั้งกระทู้ในโซเชียล (Social)
บอกว่าในการอภิปรายไม่ว่าใจครั้งหน้า ผมจะอภิปรายท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุ เครืองาม
ในข้อหาทุจริตต่อวิชาชีพ บิดเบือนข้อเท็จจริงทางวิชาการ ใครชอบกด ๑ ไม่ชอบกด ๐ ลองดู
หรือไม่ครับพวกรุ่นนี้ ลองดูไหมผลจะออกมาอย่างไร ท่านครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : คุณสุทินครับดีมาตลอดนะครับ
อย่าเพิ่งไปพาดพิงมาก

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านอยู่ที่นี้
แล้วจะได้ให้ท่านตอบ ท่านครับ ท่านได้รับรอง ผมมีความรู้สึกที่ท่านรับรองผิดเป็นถูก
ถูกเป็นผิดหลายครั้ง แต่ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นเคส (Case) เดียว เวลานั้น ผมจะยื่น
ตรวจสอบการสรรหา ส.ว. ท่านบอกว่าตรวจสอบ ส.ว. ไม่ได้ โอเค ผมก็บอกแล้วไม่ได้
ตรวจสอบ ส.ว. ผมจะตรวจสอบ คสช. ท่านให้สัมภาษณ์เสียตายวันนี้ คลิป (Clip) นี้
ผมขออนุญาตท่านประธาน ท่านประธานไม่อนุญาต ถ้ามีแล้วจะรีบเปิดให้ดูเลย ท่านบอกว่า
คสช. ไม่สามารถตรวจสอบเขาได้ เขาเป็นองค์กรพิเศษ ฟังคำต่อไปนี้นะ ไม่มีอำนาจหน้าที่
บริหารราชการแผ่นดิน ไม่ได้บริหารราชการแผ่นดินจึงตรวจสอบไม่ได้ สไลด์ (Slide)
ขอหน้าจอหน่อยครับ ว่า คสช. บริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ ขอภาพขึ้นหน้าจอหน่อยครับ
(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ หัวหน้า คสช. ครับ บรรทัดสุดท้าย แต่งตั้ง
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ชัดเส้นใต้
บริหารราชการแผ่นดิน นี่นิตินัยชัดเจน พระบรมราชโองการบอกบริหารราชการแผ่นดินครับ
พลเอก ประยุทธ์ นี่นิตินัยนะ ที่นี้ไปดูพุดินัย ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็นั่งอยู่
หัวหน้า คสช. ประกาศ คสช. ท่านออกไปแล้วก็ฉบับครับ ๒๐๐ กว่าฉบับ ขอสไลด์ (Slide)
ต่อไปเลยครับ ดูลีครับผมแบ่งแยกให้เป็นหมวด ๆ เลย คำสั่งหมวดแรก ๑๐ ฉบับออกเพื่อไป
ทำงานแทรกแซงกระบวนการยุติธรรม อีก ๑๙ ฉบับออกเพื่อปฏิรูปการศึกษา ๒๑ ฉบับออก
เพื่อแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย ๑๒ ฉบับออกเพื่อจัดตั้ง อีอีซี (EEC) ๙ ฉบับออก
ควบคุมสื่อ ๑๗ ฉบับ ออกยึดองค์กรอิสระ ๓ ฉบับออกควบคุมการเลือกตั้ง และปฏิรูปอื่น ๆ
๑๐๙ ฉบับ นี่คือการบริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ครับ คำสั่งหัวหน้า คสช. ปลดแม่กระทั้ง
ปลัด อบต. โยกนายก อบจ. กี่จังหวัด ที่บ้านผมเจอไปที่ อบต. โยกย้ายเขาหมด
ห้อยตำแหน่งเขาหมด คืนตำแหน่งเขาหมด ท่านปลดอธิบดีไปกี่คน ย้ายปลัดไปกี่กระทรวง
บริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ครับ นี่คือนิตินัยของ คสช. ครับ แล้วนิตินัยพระบรมราชโองการ

ชัดไหมครับ นี่ถ้าท่านประธานอนุญาตให้ผมฉายคลิป (Clip) จะเห็นเลยท่านรองนายกรัฐมนตรี วิชาญให้สัมภาษณ์ชัด ๆ ไม่เป็นไร พรุ่งนี้ผมจะฉายทางโซเชียลมีเดีย (Social media) ว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชาญบอกว่า คสช. ไม่ได้บริหารราชการแผ่นดิน แต่ ๒ หลักฐานนี้ชัด นี่คือตัวอย่างที่ท่านบิดอย่างไรครับ ผมจึงคิดว่า

(นางสาวจอมขวัญ กลับบ้านเกาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ลงจาก บัลลังก์ โดยมอบให้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญผู้ประท้วงครับ

นางสาวจอมขวัญ กลับบ้านเกาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรสาคร) : ดิฉัน นางสาวจอมขวัญ กลับบ้านเกาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสาคร เขต ๓ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านประธาน ข้อ ๕ และข้อ ๔๓ ผู้อภิปรายไม่อยู่ในประเด็นนะคะ วันนี้แถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พูดถึง คสช. เยอะเกินไปนะคะ และนั่นเป็นเรื่องในอดีต และถ้าจะพูดถึงเรื่องในอดีต อย่าลืมนะคะ ๕ ปีที่แล้วเผด็จการในสภาที่ลักลอบผ่าน พ.ร.บ. กฎหมายสุดซอยนะคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เดี่ยวผมวินิจฉัย คือตอนนี้เป็นการแถลงนโยบายตาม ข้อ ๑๐๘ สมาชิกต้องซักถามหรือ อภิปรายในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ในเรื่องความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ที่นี้ท่านโยงไปถึง คสช. เกี่ยวกับความชอบ แล้วก็ท่านโยงไปถึง รองนายกรัฐมนตรีวิชาญ ซึ่งผมว่าไปไกลนะ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตชี้แจงครับ ผมกำลังพูดถึงนิติรัฐ นิติธรรม ว่ารัฐบาลชุดนี้ ไม่นั่น ที่ไม่นั่นเพราะอะไรครับ ท่านยังเอารองนายกรัฐมนตรีท่านเดิมมาทำหน้าที่ที่เดิม แล้วท่านก็จะตีความเป็นผู้พิพากษาหน้าทำเนียบเหมือนเดิม ผมเลยยกตัวอย่างว่า ท่านแกล้ง

ตีผิดมาแล้วหลายเที่ยว ถ้าจะเป็นต่ออีกท่านก็ต้องทำแบบเดิม เพราะฉะนั้นนโยบายข้อนี้
นิติรัฐ นิติธรรม ไม่มีแล้ว ประชาธิปไตยก็ไม่ได้เกิด ความเชื่อมั่นในการที่จะแก้ปัญหา
เศรษฐกิจกับชาวโลกไม่มี

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เอาละ
คือประเด็นเรื่องนิติรัฐ นิติธรรม ท่านพูดหลายครั้งแล้วจบได้

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เอาละครับ
ก็ผ่านนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ส่วนที่ไป
พาดพิงถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชญ์เดียวท่านแก้ตัวเองนะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านแก้ได้
อยู่แล้วครับ ก็มีโอกาสเพราะว่าท่านก็นั่งอยู่ตรงนี้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ
จบเรื่องนี้ได้

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมผ่านไปอีก
เรื่องหนึ่ง เรื่องหลักนิติรัฐ นิติธรรม คนจะมาลงโทษเขาคุณนะครับ นอกจากไม่เขียนแล้ว
หรือเขียนไม่ชัดไม่แน่นแล้วท่านต้องปฏิบัติให้เป็นตัวอย่าง ขอทีเถอะครับ อะไรก็แล้วแต่
เมื่อวานนี้ไม่นานไปอยู่ในรีสอร์ท (Resort) ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินคดีก็บอกว่าไม่ผิด
นี่ตัวอย่างหนึ่ง เอาละ ท่านประธานครับ นอกเหนือจากตัวรัฐบาล ตัวระบบประเทศ
ไม่เอื้อให้ท่านแก้ปัญหาเศรษฐกิจแล้ว เมื่อวันก่อนผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีจรินทร์
รัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านบอกว่าท่านจะไปเจรจาการค้า ฟันฟูการค้ากับทั่วโลก
กับต่างประเทศ ไปที่ อียู (EU) บ้าง ไปที่อาฟต้า (AFTA) ไปที่อะไรบ้าง ท่านมีความตั้งใจดีมาก
แล้วคิดดีด้วย ต้องทำครับ ต้องรีบทำ วันนี้เวียดนามไปแล้ว เวียดนามไปแล้ว นำหน้าเราแล้ว
อียู (EU) เขาเซ็นกันแล้ว แต่ผมจะสงสารท่านรองจรินทร์ ถ้าการเมืองยังเป็นแบบนี้
ความเชื่อมั่นยังเป็นแบบนี้ ๑๐๐ จรินทร์ก็เหนื่อย เพราะฉะนั้นเราต้องกลับมาทำตัวนี้นะครับ
ท่านประธาน แล้วตัวคน ที่นี้ธรรมาภิบาลในการบริหารเขาก็ดู ดูอะไรรู้ไหมครับ ดูรัฐบาล
ดูหน้าตารัฐมนตรีนี่ละ เมื่อวานพูดกันไปแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่มีอะไรกับ
ผมนะครับไม่เคยขุ่นเคืองกัน แต่ท่านรู้ไหมครับ เขาดูเลยหัวหน้าที่มีเศรษฐกิจและ
กระทรวงการคลังนี้สำคัญ ท่านไม่ได้ถูกพิพากษาจำคุก ประเด็นที่คุยกันไม่ได้หมายความว่า
ท่านถูกศาลชี้ว่าท่านผิดท่านถูก แต่ความเหมาะสม ความมัวหมอง แล้วก็ความน่าเชื่อถือ
มันสูงกว่ำนั้น หน้าตารัฐมนตรีท่านนายกรัฐมนตรีครับ ถ้ามจริง ๆ นะครับ มาตรฐานท่านอยู่ระดับนี้

หรือเปล่า หรือท่านอยากได้ดีกว่านี้แต่มันจำเป็นด้วยข้อจำกัด ถ้ามาตรฐานท่านอยู่ระดับนี้ มีปัญหา หลายท่านไปรับรองกันว่าติดคุกที่นั่น ไม่เกี่ยวกับประเทศไทย บุกรุกที่ดินยังไม่สิ้นสุด ไปพัวพันเรื่องโกธนาการ แต่ศาลยกแล้ว ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็รับรองหมด ท่านครับ นักการเมืองเขาบอกว่าต้องถือศีลมากกว่าชาวบ้านนะครับ เพียงเรื่องผิดไม่ผิดตาม ข้อกฎหมาย มียุคหนึ่งอย่าไปถามหาใบเสร็จให้นักการเมือง เชื่อได้ว่าท่านนั้นก็เพียงพอที่จะต้องพิจารณาตัวเอง เพราะฉะนั้นอย่าถึงกับไม่จำเป็นต้องจับให้มันคั่นให้ตายว่า ต้องอยู่ในคุก เคยมีคดีมั่วหมองเกี่ยวข้องกับสิ่งไม่ดีไม่งาม สถานที่โอโชรอย่างรีสอร์ท (Resort) สัตบุรุษไม่ควรไป บุคคลที่ควรเป็นผู้นำประเทศอย่าได้ย่างกรายเข้าไปที่สถานที่ โอโชร ท่านไปอย่างนั้นมาตรฐานจริยธรรมทางนักการเมือง บ้านเราอาจจะรับกันได้ ที่อื่นรับไม่ได้ เพราะฉะนั้นความน่าเชื่อถือเหล่านี้มีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบายของท่านทั้งหมด ท่านอุตตมครับ ถ้าผมพูดอย่างนี้จะไม่เป็นธรรมต่อท่าน ศาลไม่ได้ชี้ชัดหรือกว่านายอุตตม มีความผิด แต่ศาลได้พิพากษาว่ากรรมการบริหารธนาคารกรุงไทยมีความผิด ท่านก็อยู่ใน กรรมการนั้น แต่เผชิญท่านอาจจะโชคดีด้วยอะไรไม่รู้ ชื้อท่านไปหลุดในขั้นตอนหนึ่ง ไม่ได้ถูกส่งฟ้องกับเพื่อน เพื่อนจึงติดคุก ท่านไม่ติด ถ้าท่านจะบอกว่าท่านบริสุทธิ์เพราะศาล ไม่ได้สั่งผมจำคุก ก็ใช้ได้ครับ แต่นักการเมืองซึ่งต้องถือศีลมากกว่าชาวบ้าน โดยเฉพาะ กระบวนการคลังและงบประมาณเป็นหน้าตาแล้วต้องทำการค้าขายกับชาวโลก เรื่องนี้ มีปัญหา มีคนอื่นที่ท่านเลือกได้ไหมครับท่านนายกรัฐมนตรี มีเท่านี้ใช่ไหมรัฐบาลเรา ถ้าเขาบอกว่าสีเทา สีวันนีบอกสีเทา เขาบอกนะผมไม่ได้บอก สุดท้ายครับท่านประธาน ที่เคารพครับ

(นายสายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ไต่ยืนและยกมือขึ้น)

นายสายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ประท้วงครับท่านประธาน กระผม สายัณห์ ยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมฟังของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านนี้แล้ว
คือพูดไม่เกี่ยวกับนโยบายแล้วไปพาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นสิ่งที่
ไม่เหมาะสม ท่านไม่ใช่ศาล บางคดีในอดีตขนาดติดคุกแล้วหนียังมี อันนี้ไม่มี ศาลไม่ได้
บอกว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีความผิด แล้วถ้าไม่เชื่อศาลจะเชื่อใคร
หรือว่าเอาแบบถูกศาลตัดสินจำคุกแล้วหนีย เอาอย่างนั้นใช่ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
ผมวินิจฉัยนะครับ คือเรื่องนี้ที่พาดพิงท่านอุตตมบ้อยแล้ว ท่านก็จะอ้างว่าเกี่ยวกับ
ความไม่เหมาะสมในการที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ทุกคนก็เข้าใจหมดแล้ว เลิกพูดซ้ำเถอะ
มันเป็นประเด็น

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับ
ท่านประธานครับ ผมไม่ได้พาดพิงท่านครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้
พาดพิงผม

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมพูดตรง ๆ
เลยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เพราะท่าน
อยู่ที่นี่แล้วท่านก็จะเป็นคนรับผิดชอบบ้านเมือง ท่านรับผิดชอบจะต้องเป็นคนขับเคลื่อน
นโยบาย ผมจึงตั้งให้ข้อสังเกตว่าท่านจะขับเคลื่อนนโยบายไม่ได้นะ

(นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกรุงเทพมหานคร
ไต่ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่าน
จะประท้วงนะครับ คงประท้วงผม

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน กรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันต้องขอประท้วง
ท่านประธานถึงผู้อภิปรายนะค่ะว่า คือมาพาดพิงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ดิฉันเรียนตามตรง ดิฉันได้เคยพูดไปแล้วเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่าดิฉันมีความสนใจ แล้วก็ศึกษา
ข้อมูลในเรื่องของธนาคารกรุงไทยที่ปล่อยเงินกู้ ดิฉันอยากจะบอกว่าท่านรัฐมนตรีอุตตม
หรือหัวหน้าพรรคของดิฉันคือเหยื่อของคนโกงค่ะ ที่โกงกันเป็นระบบ โกงกันเป็นขบวนการ
มีนายใหญ่เบอร์หนึ่งที่เป็นนักโทษที่หนีคดีอยู่คือจำเลยอันดับ ๑ อันนี้คือความจริง
แล้วที่สำคัญที่สุด ก็คือศาลฎีกาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิพากษาแล้ว

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอได้
แล้วครับ ผมจะวินิจฉัยได้แล้ว ท่านไม่ต้องแล้วนะครับ

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและ
ยกมือขึ้น)

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ดิฉันกำลังพูดว่าท่านได้ถูกพาดพิง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านประท้วงทำไมครับ ด้านหลัง เดี่ยวท่านอภิปรายในส่วนของท่าน เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อ ๑๐๙ และประท้วงผู้มาประท้วง ๒ ท่าน
ตามข้อ ๑๐๙

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอเถอะ
ผมจะวินิจฉัย ท่านไม่กตเอง ผมไม่ได้กต ท่านชี้หน้าผมนะนี้ ไม่สุภาพ

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครี
พอแล้ว

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ดิฉันประท้วงในข้อ ๔๓ ที่ใส่ร้ายป้ายสีนะคะ ท่านประธานที่เคารพ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : เมื่อสักครู่
ท่านบอกผู้อภิปรายให้สรุป ให้หยุดประเด็นนี้

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : หยุดแล้ว

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : แสดงว่า
ท่านประธานพิจารณาว่าประเด็นที่เขาประท้วงนี้ผิด ถูกตามที่เขาประท้วง

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านคิดอะไร
อย่างนั้น

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานคะ ดิฉันประท้วงข้อ ๔๓ ที่ใส่ร้ายป้ายสีในขณะที่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยว
ทั้ง ๒ ท่านครับ หยุดนะครับ ไม่อย่างนั้นผมไม่วินิจฉัย หยุดเถอะครับ เชิญทั้ง ๒ ท่านนั่ง
เดี๋ยวผมวินิจฉัย เชิญท่านนั่งนะครับ ผมวินิจฉัยแน่ อย่าครับ อย่า มาเกี่ยวกับผมด้วย
เชิญนั่งก่อนครับ เดี่ยวผมวินิจฉัย นั่งก่อนเชียวผม ผมฟังหมดแล้วของท่านนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ
ผมพูดต่อได้ยังครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยว
ยังไม่ได้วินิจฉัยเลย

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย
ว่ากรณีที่ท่านพูดถึงท่านอดุตม ผมได้ยินบ่อยครั้งมาก ส่วนว่าใครผิดใครถูกนี้ทุกคนในที่นี้
ได้ยินหมดแล้ว แล้วก็คงจะคิดได้ด้วยตนเอง จะเชื่อไม่เชื่ออย่างไร แล้วก็มากล่าวหาผม
ผมต้องขอแก้ตัวได้ไหมว่าไม่เกี่ยวเลยนะครับ ผมวินิจฉัยอย่างนี้นะครับ อย่าซ้ำซาก เพราะว่า

มันก็ดีอยู่แล้วนะครับ ไม่มีครับ ท่านไม่ต้องประท้วง ท่านประท้วงผม ท่านบอกว่าผมรู้เห็นเป็นใจอะไรทำนองนั้น ผมก็ชี้แจงแล้วอย่างไร ผมจะไปวินิจฉัยอย่างอื่นได้อย่างไร นอกจากชี้แจง

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผมจะไปประเด็นอื่นแล้วจะได้ยุติ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไปเลยครับ ไปประเด็นอื่นครับ โอเค (OK) ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ที่นี้ดิฉันหนึ่งพอดีการประท้วงท่านบอกว่าไปเกี่ยวกับคนโกงคนอะไรนี้ ระวัจนะคนนอนอยู่ในห้องเขาจะสะดุ้งคนโกงเกี่ยวกับเรื่องนี้มันมีหลาย ไม่รู้ใครเป็นใครบ้างนะครับ นอนอยู่ในหีบโลงศพจะบาปเอาท่านประธานครับ เรื่องการเมืองอีกเรื่องหนึ่ง สัญญาที่เราส่งออกไปต่างประเทศให้ระมัดระวังนะครับ ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีกำลังทุ่มเททำงานเพื่อจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ วันสองวันนี้ผมเห็นพูดกันแม้กระทั่งในสภาจะปฏิบัติ เรื่องนี้ในโลกเขามองอย่างไรรู้ไหมครับ

(นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงอีกแล้วนะครับ เชิญท่านปาริณาคครับ

นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ ขออนุญาตประท้วงท่านประธานเพื่อประท้วงท่านผู้ประท้วงนะค่ะ ข้อ ๔๓ ใช้กิริยาไม่สุภาพนะค่ะ ใช้นิ้วชี้ค่ะ เวลาพูดแล้วนิ้วชี้ไปที่ท่านประธานนะค่ะ ไม่อยากให้ทำกิริยาอย่างนี้ค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับ ผมชี้แจงท่านไปแล้ว ท่านให้ผมชี้แจงก็จบแล้วนะครับ ขอบคุณท่านปาริณานะครับ ไปต่อดีกว่านะครับ ท่านสุทิน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไปต่อครับ ท่านประธานครับ ผมเป็นห่วงเรื่องบรรยากาศของประเทศ แล้วก็ความเชื่อมั่นว่าเราจะอยู่ในระบบนิติรัฐหรือไม่ ผมอยากขอร้องทางรัฐบาลหรือใครก็ได้แต่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ท่านอย่าส่งสัญญาณเรื่องจะยึดอำนาจเถอะ ท่านส่งสัญญาณแบบนี้ วางก้ามเถอะนี้ให้พวกเรากลัวไม่เป็นไรหรอกแต่คนในโลกเขามองว่า ไปไม่ได้แล้วนะประเทศนี้ แม้กระทั่งในสภาก็จะปฏิบัติ ไม่เป็นผลบวกครับ เอาละท่านประธานครับ มีเรื่องหนึ่งซึ่งชาวบ้านฝากมา ถ้าผมไม่พูดก็จะบาป ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีครับ ชาวพุทธศุภนโยบายแล้วท่านเขียนไว้ว่า ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา

ก็เขียนไว้ดี แต่ท่านครับเรื่องนี้ผมนอนคิดอยู่ ๒-๓ วัน เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ถ้าผมจะพูดก็เซนซิทีฟ (Sensitive) ถ้าไม่พูดมันเป็นความไม่พอใจของคนเป็นบริเวณกว้างทั่วประเทศ เรียนเลยว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านที่ผ่านมากับท่านนี้ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีชาวพุทธไม่สบายใจเป็นที่สุด เมืองไทยเป็นเมืองที่มีความงดงามมากเรื่องการอยู่ร่วมกันของทุกศาสนา แล้วทุกนายกรัฐมนตรีเขาทำดีมาตลอด ไม่เคยมีสัญญาณอะไรจะมีปัญหา แต่พอตอนท่านเขาไม่สบายใจนะครับ ท่านจะคิดอย่างไรผมไม่รู้ แต่ว่าสัญญาณออกไปชาวพุทธเขาวิตกกังวลถึงความดำรงคงอยู่ของพุทธศาสนา ตัวท่านจะนับถือศาสนาอะไร ครอบครัวนับถือศาสนาอะไร เป็นเสรีภาพอันงดงาม แต่พอเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วท่านต้องวางน้ำหนักให้ดีระวังให้มาก ท่านจัดงบประมาณไปทำอะไร ไปกับศาสนาใดบ้างเขาพูดกันเยอะ เพราะฉะนั้นผมพูดได้เพียงเท่านี้ เป็นเพียงแต่ทำให้นึกถึงหัวอกชาวพุทธ มันเกิดอะไรขึ้นมากมายในยุคท่านเกี่ยวกับศาสนา

อีกเรื่องหนึ่งชาวบ้านฝากมา เรื่องกัญชาเสรี กัญชาเสรีเหมือนเพื่อนสมาชิกพูดไปแล้วครับ เป็นเทรนด์ (Trend) ของโลก เป็นกระแสใหญ่มาก ผมฝาก ๓ มิติ ๑. ข้อยุติทางการแพทย์เอาออกมาให้ชาวบ้านได้รู้มากที่สุด อย่าให้เกิดกระแสอุปทานตามกันไปว่าน้ำมันกัญชามันดี มันดี มันดี แล้วต้องให้ความรู้ในการใช้เขา มีการตาย มีการป่วย เพราะใช้ผิดมาเยอะแล้วข้อสรุปทางการแพทย์ยังไม่ยุติเสียทีเดียว แต่ที่แน่ ๆ กัญชาไม่ใช่ยามโหด ไม่ใช่รักษาได้ทุกโรค และไม่ใช่จะรักษาได้ทุกรูปแบบ นิยามที่ ๑ มิติที่ ๒ น่าเป็นห่วงมาก กัญชาอย่างไรมันก็คือยาเสพติดในข้อเท็จจริง แต่วันนี้เราค้นพบคุณค่าทางการแพทย์มันมากเท่า นั้นการส่งเสริมให้ปลูกกัญชาและเอากัญชาเข้ามา ท่านต้องระวังผลข้างเคียงในสังคม -----

คือเด็กจะติดกัญชาอย่างไร กัญชามันมีติดอยู่แล้วในอดีต วันนี้ถ้าสังคมไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันเช่นตะวันตก ไม่หวั่น ถ้าสถาบันครอบครัวของเราเข้มแข็ง ผมไม่ห่วง ถ้ากระบวนการยุติธรรมเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้มแข็ง ผมไม่ห่วง แต่ถ้าหากภูมิคุ้มกันและสถาบันครอบครัวยังอ่อนแบบนี้ ผมเกรงว่ากัญชามันจะไหลเข้าไปในเด็ก มันจะไม่ใช้กัญชาทางการแพทย์ มันจะเป็นกัญชาทางอะไรละ ติดกันทั้งบ้าน แม้ขณะนี้ยังไม่มีกิดักกัญชากันเยอะ ตรงนี้ต้องระวังให้มาก ท่านจะนำกัญชามาใช้ ท่านต้องมีแผนรองรับ ท่านมั่นใจหรือไม่ว่า ภูมิคุ้มกันทางสังคม ครอบครัวเราดีพอ เด็กวัยรุ่นเดี๋ยวนี้ปัญหาเยอะ ท่านประธานครับ ไม่เรียนหนังสือ ผมเป็นครูนะครับ เดี่ยวนี้ยังสอนนะครับ กลับบ้านผมยังสอนนะ เด็กมีปัญหา แล้วท่านไปดูเลยโรงเรียนมัธยมศึกษาตามหัวเมืองไปสำรวจเด็กมัธยมศึกษา ๑๐๐ คน อยู่กับพ่อแม่ครึ่งต่อครึ่ง ไม่มีพ่อแม่ครอบครัวแตก โบรเคนโฮม (Broken home) ครึ่งต่อครึ่ง แล้วพวกนี้เอาไม่อยู่ กัญชาทางการแพทย์มันจะไหลไปสู่กัญชาอีกเพื่อการอื่น

ประการสุดท้าย มิติที่ ๓ คือกัญชาเป็นพืชเศรษฐกิจที่หลายคนหมายตา บรรจุนโยบายนี้แล้ว อย่าให้ประชาชนต้องเป็นแมงเม่า ใครไปยึดกุมตลาดไว้ กลไกการตลาด กัญชาอยู่ในมือใคร กว่าชาวบ้านจะรู้ตัวก็กลายเป็นลูกไล่ ๓ มิติ ผมฝาก ผมไม่ห้าม เห็นด้วย แต่ว่าต้องดูแลเหยื่อรอบคอบครับ เรื่องการกระจายอำนาจฝากกันมาเยอะ ประชาธิปไตยกับการกระจายอำนาจ อันเดียวกันนะครับ ไกลเคียงกันมาก ๕ ปีที่ผ่านมา ท่านไม่ได้กระจายหรอก ก่อนหน้านั้นถนนทุกสายมุ่งสู่ชาวบ้าน ถนนทุกสายมุ่งสู่ท้องถิ่น มุ่งสู่องค์กร ส่วนท้องถิ่น แต่ ๕ ปี ที่ผ่านมา ๓๖๐ องค์า กลับหลังพริบ ถนนทุกสายกลับสู่ส่วนกลางหมด แม้แต่การศึกษาเขามีเขตพื้นที่ มีโรงเรียน มีกระทรวง หนักแล้ว ไปตั้งศึกษาธิการเขต ศึกษาธิการจังหวัดทับซ้อนเข้าไปอีก นี่คือการดึงอำนาจกลับส่วนกลางทั้งหมด ผมฝากทุกท่านครับ

(นายประสิทธิ์ มะหะหมัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง เชิญท่านครับ

นายประสิทธิ์ มะหะหมัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ประสิทธิ์ มะหะหมัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านประท้วงข้อไหนมาก่อนเลย

นายประสิทธิ์ มะหะหมัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ผมขอประท้วงท่านที่กำลังอภิปราย อาจจะเข้าใจผิด เพราะว่าต้องใช้วิจารณญาณในการที่จะ
มาประท้วง ผมประท้วงข้อ ๔๓ จะตรงหรือไม่ตรง ผมไม่แน่ใจ เพราะอยู่ในอารมณ์ที่ยัง
ไม่สามารถที่จะตัดสินปัญหาที่ท่านพูดถึงเรื่องของการนับถือศาสนา ท่านประธานครับ
อยากจะเรียนท่านประธานว่าผมนั่งฟังและใช้วิจารณญาณในการพูดของท่านที่อภิปราย
พาดพิงถึงท่านนายกรัฐมนตรีและพาดพิงถึงเรื่องศาสนา หลายคนคงจะถามว่าผมศาสนา
อะไร ไม่ต้องพูดครับ นามสกุล มะหะหมัด แน่นนอนเป็นมุสลิม คือผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม
ท่านประธานครับ ผมว่าในนี้มีมุสลิมหลายคน กลุ่มฮิญาบสวยงามมีหลายคน หลายคน
คิดเหมือนผมว่าผู้ที่กำลังอภิปราย กำลังจุดประเด็นความขัดแย้งขึ้นในห้องนี้ที่เป็นสภา
อันทรงเกียรติของเรา ผมอยากจะเรียนครับท่านประธาน เรื่องศาสนาที่ละเอียดอ่อน
พูดประหนึ่งว่าท่านนายกรัฐมนตรีอันเป็นที่รักของผม นับถือศาสนาอะไรกันแน่
ท่านนายกรัฐมนตรีนำเงินภาษีอากรของประเทศไทยไปใช้ในการบำรุงศาสนา พูดประหนึ่งว่า
ผมไม่ใช่คนไทยหรือครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัย
ได้แล้ว ขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ มะหะหมัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ขอให้ท่านประธานวินิจฉัย ขอให้ถอนคำพูดที่เกี่ยวข้องในเรื่องละเอียดอ่อนทางด้านศาสนา
ออกไปครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานวินิจฉัยครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมพิจารณาแล้ว แล้วผู้อภิปรายก็บอกแล้วว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แล้วท่านก็แตะนิดเดียว ซึ่งผมก็ตั้งใจอยู่แล้วนะครับว่า เมื่อท่านอภิปรายเสร็จก็คงมีคำชี้แจงจากทางฝ่ายรัฐบาลเกี่ยวกับการทำนี้ผมก็ยังไม่ได้ตรวจเลยคำแถลงนโยบายว่าไปกระทบเรื่องศาสนาหรือไม่ คงมีการชี้แจง รวมทั้งเรื่องกัญชาด้วย ดังนั้นผม โอเค (OK) ๓ เรื่องของท่าน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านครับ ผมระมัดระวังอยู่แล้วเรื่องนี้ครับ แล้วก็ไม่ได้เอ่ย และท่านทราบไหมครับความจริงข้อหนึ่ง ลูกผมกำลังจะเปลี่ยนไปนับถือศาสนาเดียวกับท่านนั่นละ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมมีเพื่อนทุกศาสนา เคารพทุกท่าน ไม่มีจุดประสงค์เลย แต่ว่าเตือนเท่าที่จำเป็นท่านนายกรัฐมนตรีเท่านั้นละ ท่านครับ ท้ายที่สุดแล้วนโยบายที่ท่านได้นำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ผมมองว่าเป็นนโยบายที่จริงเพื่อนพูดเยอะแล้วละ เป็นนโยบายที่ขาดตัวชีวิต แล้วท่านก็เขียนหลายอย่างกำ ๆ กวม ๆ แล้วหลายอย่างท่านต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนะครับ ก็ไปยื่นเสียเรื่องของค่าใช้จ่าย แล้วสิ่งสำคัญ ประการสำคัญก็คือท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะกรุณาชี้แจงว่าท่านถวายสัตย์ปฏิญาณสมบูรณ์หรือไม่ เราจะได้สบายใจ ถ้าสมบูรณ์ก็จบ ถ้าไม่สมบูรณ์เหตุผลก็เท่านั้นละครับ ขอบคุณอย่างสูงครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก็ค่อยฟังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะตอบนะครับ ท่านอุตตมก่อนนะครับ ก็ขอตอบชี้แจง แล้วก็ขออนุญาตใช้ภาพนิ่ง ผมดูแล้วก็ไม่มีผลอะไร ใช้ได้ ขออนุญาตให้ใช้ภาพนิ่ง ๒ ภาพประกอบการชี้แจงซึ่งผมดูแล้ว เชิญท่านอุตตม อย่าใช้เวลานานนะครับ เดียวมีหลายประเด็นครับ

นายอุตตม สาวนายน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ผมไม่ใช้เวลาานานหรอกครับ เพราะว่าะยังตรงประเด็น ตั้งแต่เมื่อวานแล้วผมก็ได้กราบเรียนรัฐสภานะครับ เนื่องจากมีท่านสมาชิกสภาได้กล่าวพาดพิงผมในทำนองที่ว่า ผมขาดความเหมาะสมนะครับ ขาดคุณสมบัติที่พึงจะมีที่จะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อวานผมได้เรียนไปเบื้องต้นว่า ผมยืนยันว่าผมมีคุณสมบัติครบถ้วน และถ้าพูดถึงกรณีทุจริตการปล่อยกู้กรุงเทพ

ผมมีความบริสุทธิ์ ผมไม่ได้ร่วมกระทำผิดแน่นอน แล้วก็ไม่ใช่เรื่องแค่ผิดหรือถูก แต่เดี๋ยว
สักครู่ผมจะขอกราบเรียนท่านว่า จริง ๆ แล้วพฤติกรรมพฤติกรรมของผมนั้นเป็นอย่างไร
และขั้นตอนจริง ๆ แล้วในเรื่องนี้เป็นอย่างไร ผมไม่ใช่เวลามากนะครับ แต่ก่อนอื่น
ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสุทินอีกครั้งหนึ่ง
ที่ให้โอกาสผมชี้แจงในวันนี้ ผมเห็นด้วยกับท่านประเด็นเดียวคือเราไม่มีอะไรกันนะครับ
นอกนั้นผมไม่เห็นด้วยนะครับ เดี่ยวชี้แจงให้ทราบ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ในเรื่องเงินกู้ทุจริต
กรุงไทยนี้ ก่อนอื่นเลยมีการตรวจสอบสอบสวนได้สวนทุกขั้นตอนโดยองค์กรอิสระที่เป็น
ที่ยอมรับของประเทศไทย เพราะฉะนั้นไม่ได้พูดแค่ศาลนะครับ กำลังพูดถึงการตรวจสอบ
ได้สวน แล้วก็มีคำวินิจฉัยพิพากษามาโดยตลอด ตั้งแต่เรียงลำดับโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
เมื่อเรื่องนี้เริ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สตช. และคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต ป.ป.ช. ปี ๒๕๔๘ คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิด
ความเสียหายแห่งรัฐหรือ คตส. ปี ๒๕๔๙ สำนักงานอัยการสูงสุด ปี ๒๕๕๑ แล้วท้ายที่สุด
โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อปี ๒๕๕๘ แล้วศาลก็ได้มี
คำพิพากษาเป็นที่ยุติถึงที่สุดไปแล้ว ว่าผมเป็นผู้บริสุทธิ์แล้วก็ไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำ
ความผิดในเรื่องนี้แต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญนะครับ ไม่ใช่ว่าตกหล่น แต่ปรากฏ
พยานหลักฐานที่พิสูจน์ได้ชัดเจน ทั้งพยานเอกสาร พยานบุคคล -----

พยานแวดล้อมถึงการกระทำหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ของผมในขณะนั้น ที่ธนาคารกรุงไทย ในฐานะกรรมการอิสระนะครับ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ เดี่ยวผมจะได้ ขยายความนะครับ รวมถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างครบถ้วน ในบทบาท ดังกล่าวท่านคิดได้ครับว่าผมผิด ท่านคิดได้ว่าผมมัวหมอง แต่ผมเรียนท่านอย่างนี้ว่า สุดท้ายสังคมจะเป็นคนตัดสินใจ แล้วผมกำลังจะนำเสนอสิ่งซึ่งผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ กับสังคมในการที่จะตัดสินว่าผมเป็นอย่างไร ผมขอเริ่มอย่างนี้นะครับ สั้น ๆ เลยครับ โละไปเลย ที่ผมเรียนแล้วว่าผมผ่านทุกขั้นตอนนะครับ ไม่ใช่แต่ศาล เริ่มนี้ครับเหตุเกิดตั้งแต่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีการประชุมคณะกรรมการบริหารธนาคารกรุงไทย มีการเสนอสินเชื่อ ให้กับกลุ่มบริษัท กฤษดามหานคร ขอภัยเอ่ยนามนะครับ จำนวน ๙,๙๐๐ ล้านบาท ให้กรรมการบริหารพิจารณาครับ กรรมการบริหารผมเรียนอย่างนี้ว่าในวันนั้น มีการกรรมการบริหาร ๒ คน ผมและอีกท่านหนึ่ง คุณชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์ ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่เอ่ยทั้งสองคนนี้ก็เพราะว่าเป็นกรรมการอิสระทั้งคู่ หมายความว่าไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว ในการบริหารในกิจการปกติของธนาคารแต่อย่างใด มาก็คือมาประชุมเท่านั้นนะครับ และข้อเท็จจริงก็คือในการพิจารณานั้นมีหลักฐานปรากฏชัดเจน ซึ่งในกระบวนการยุติธรรม ได้พิสูจน์ทราบแล้ว มีคำวินิจฉัยแล้วว่าผมและคุณชัยณรงค์ ได้มีการทักท้วง ชักถาม แล้วก็ ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อในขณะนั้น อย่างไรก็ตามครั้นมาทราบในภายหลัง ว่ามีการปล่อยเงินสินเชื่อที่ว่านี้ออกไป เกิดอะไรขึ้นครับ ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็น ผู้กำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ตั้งการสอบสวนในเชิงลึกเกี่ยวกับการปล่อยสินเชื่อ ในครั้งนี้ สอบในเชิงลึกผมไม่ได้พ้นนะครับ ผมก็ถูกตรวจสอบด้วยนะครับแต่อยากจะเรียน ท่านว่า ผมเป็นผู้เดินเข้าไปหาผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ด้วยตนเอง ไม่ได้ถูกเรียก พอเมื่อทราบว่ามี การสอบสวน ผมเข้าไปหาธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ให้ข้อมูล และพร้อมรับการตรวจสอบอย่างเต็มที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบแล้วก็มีข้อวินิจฉัยว่า มีการกล่าวโทษผู้กระทำความผิดจำนวนหนึ่ง ถ้าเป็นบุคคลทั้งภายในและภายนอกธนาคาร ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหลักฐานเชื่อว่ามีส่วนเกี่ยวข้องนะครับ สำหรับผม และคุณชัยณรงค์ ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ได้กล่าวโทษ ไม่ได้กล่าวโทษตามที่มีผู้พยายาม บิดเบือนตั้งแต่ต้นว่า ผมเป็นคนเดียวที่หลุดรอดไม่ได้รับการกล่าวโทษไม่ใช่ผมคนเดียวนะครับ คุณชัยณรงค์กับผม ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบแล้วมีมติว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

แล้วก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้มีการทำทุจริต เรื่องยังไม่จบครับ
นี่แค่ขั้นตอนแรกของการตรวจสอบ ขั้นตอนต่อมาก็คือธนาคารแห่งประเทศไทยส่งเรื่องนี้
การทุจริตที่ธนาคารกรุงไทย ไปที่ ป.ป.ช. แต่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐประหารเมื่อปี ๒๕๔๙
เรื่องจึงถูกส่งไปที่คณะกรรมการ คตส. ที่ถูกจัดตั้งขึ้นในขณะนั้น ผมคิดว่าเป็นที่ทราบกันดี
ในขณะนั้นว่าคณะกรรมการ คตส. นี้ มีความเข้มข้นขนาดไหน ดำเนินการอย่างตรงไปตรงมา
คณะกรรมการ คตส. ได้สวนเรื่องทุจริตปล่อยกู้ธนาคารกรุงไทยใหม่ตั้งแต่ต้น ได้สวนใหม่เลย

มีการเรียกผู้เกี่ยวข้องเข้าไปรวมถึงตัวผมหลายครั้ง แล้วผมเรียนท่านว่าการถูกไต่สวน โดย คตส. นั้นเป็นความทุกข์จริง ๆ ผมเรียนเช่นนี้ก็เพราะว่าผมถูกกล่าวหาด้วยนะครับ คตส. ไต่สวนในชั้นต้น ผมเป็นผู้ถูกกล่าวหาลำดับที่ ๑๙ ในเรื่องนี้ เป็นผู้ถูกกล่าวหาเลย เข้ากระบวนการไต่สวน มีคนอื่นด้วย แต่เมื่อ คตส. ไต่สวนแล้ว คตส. มีมติว่าผมไม่ได้ร่วมกระทำความผิด มีมติให้ข้อกล่าวหาของผมนี้ตกไป ผมเรียนอย่างนี้ครับ เรื่องนี้ยืนยันได้อย่างไร ตามนี้ครับ อันนี้เป็นหนังสือจาก ป.ป.ช. ถึงผม ภายหลังที่ผมขอทราบเหตุผลและการวินิจฉัยของ คตส. ให้ชัดเจน ที่เกี่ยวกับผม ผมขออนุญาตอ่านนะครับ สำนักงาน ป.ป.ช. ขอเรียนว่า ในเรื่องดังกล่าวคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ คตส. พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความพยานหลักฐานว่าท่านไม่ได้ร่วมกระทำความผิด มีมติให้ข้อกล่าวหาตกไป ชัดเจนว่า คตส. มีมติเช่นนี้ เพราะฉะนั้นการที่มีความพยายามที่จะบิดเบือน สร้างความเข้าใจให้สังคมคลาดเคลื่อนว่าผมนั้นได้รับการกันเป็นพยาน ไม่ใช่ครับ ถูกกล่าวหาเต็ม ๆ ผ่านกระบวนการธนาการแห่งประเทศไทย ผ่านกระบวนการของ คตส. ที่กล่าวหาผม ไม่ได้ได้รับการกันเป็นพยานแต่อย่างใด ผ่านกระบวนการเต็มที่ ขอลกลับไปอันเดิม เดียวจบแล้วครับ คตส. มีมติแล้ว ไม่มีความผิด ส่งเรื่องต่อให้อัยการ คราวนี้ไปอัยการ แล้วปี ๒๕๓๑ อัยการไม่ได้รับเรื่องจาก คตส. แล้วเอาตามนั้นทันที สำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งคณะกรรมการร่วมกับ ป.ป.ช. มาดูอีกครั้งหนึ่งว่าสำนวนเป็นอย่างไรจาก คตส. และพยายามหาหลักฐานเพิ่มเติมว่ามีใครที่สมควรจะรับผิดชอบอีกหรือเปล่า คณะทำงานนี้สุดท้ายมีมติ เช่นเดียวกับ คตส. ในส่วนของผมคือผมไม่ได้มีส่วนร่วมกระทำความผิด เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ มีมติเหมือนเดิม แต่มีผู้ที่อัยการสั่งฟ้อง ไม่ใช่ คตส. สั่งฟ้องนะครับ อัยการมาดูแล้ว อัยการเป็นผู้สั่งฟ้องเอง ๒๗ ราย ต่อศาลฎีกาแผนกผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใช้เวลา ๔ ปี เพราะฉะนั้นไม่มีใครไปเร่งรัดอัยการให้ฟ้อง ท่านใช้เวลา ๔ ปี ผมเชื่อว่าถ้า ๔ ปีนี้ท่านดูรอบคอบ รัดกุมแล้วว่าเป็นอย่างไรท่านถึงตัดสินใจฟ้องตามนั้น เพราะฉะนั้นพอมาถึงศาลฎีกาในตรงนี้จึงไม่ปรากฏชื่อผมครับ ไม่ปรากฏก็เพราะว่าขั้นตอนอย่างที่ผมเรียนท่านแล้ว กระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ผมผ่านเหมือนทุกคน ไม่ได้มีอะไรพิเศษเลย ผมผ่านการพิสูจน์ของกระบวนการยุติธรรมตลอด สุดท้ายแล้วดังที่เราทราบว่าศาลฎีกาก็มีมติว่ามีผู้กระทำความผิด จำเลย ๒๕ คน ให้ชดใช้ ไม่มีผมเป็นจำเลย ก็เพราะว่าผมไม่ได้ถูกฟ้องตั้งแต่ต้น ส่วนกรณีนี้เมื่อสักครู่นี้ที่สมาชิก ท่านสุทินขออภัยเอียนามะครับ บอกว่าจริง ๆ แล้วศาล

บอกว่ากรรมการบริหารต้องร่วมรับผิดชอบด้วยในคำวินิจฉัย ในกรณีนั้นที่ศาลท่านพูดถึง กรรมการบริหารก็คือกรรมการบริหารที่ถูกฟ้อง ซึ่งมี ๓ ท่านนะครับ อันนี้เป็นปกติ เพราะฉะนั้นไม่ได้หมายถึงกรรมการบริหารทุกท่าน ก็เรียนชี้แจง ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ยังมีประเด็นอีก ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง

ประเด็นแรกมีการกล่าวหาว่าตัวผมเองวิ่งเต้น มีผู้ใหญ่ช่วยเหลือ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ผมกราบเรียนท่านแล้วว่าองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมีอะไรบ้าง ท่านคิดหรือครับว่าการวิ่งเต้นองค์กรเหล่านี้ ตั้งแต่ธนาคารแห่งประเทศไทย ป.ป.ช. คตส. สำนักงานอัยการสูงสุด ศาล ทำได้หรือครับ ผมคงไม่ต้องอธิบายมากกว่านี้ในประเด็นนี้ แต่อย่างนี้ครับ แม้กระบวนการยุติธรรมได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ในส่วนของผมก็ยังมีคนพยายามบิดเบือนข้อเท็จจริง แล้วอ้างอิงข้อกฎหมายที่คลาดเคลื่อนอีก ว่ามีพยานหลักฐานใหม่ที่จะเอาผิดผมได้ ผมเรียนนะครับว่าในข้อเท็จจริงนั้นมีครับมีคนพยายาม เมื่อปี ๒๕๖๐ ยื่นให้ ป.ป.ช. และ ดีเอสไอ (DSI) บอกว่ามีหลักฐานใหม่ให้พิจารณาใหม่ ป.ป.ช. ดีเอสไอ (DSI) พิจารณาแล้วมีมติครับว่าของที่ยื่นคำร้องนั้นเป็นของเดิมทั้งสิ้น พยานหลักฐานเหล่านั้น ถูกบรรจุและพิจารณาแล้วในกระบวนการยุติธรรมที่ผ่านมา มีมติให้คำร้องตกไปไม่หยิบขึ้นมาพิจารณา แล้วก็เพื่อให้ท่านได้เห็นภาพผมขออนุญาตว่าขอเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับเบื้องหลังของคดีทุจริตการปล่อยกู้ธนาคารกรุงไทยนี้ไม่ได้ตั้งใจจะพาดพิงถึงท่านไหนนะครับ แต่ว่าเพื่อให้ท่านได้เห็นภาพจริง ๆ ว่าการปล่อยกู้ครั้งนี้มันไม่ใช่เรื่องของการประชุม คณะกรรมการบริหารเท่านั้น มันมีมากกว่านั้น จากการตรวจสอบของกระบวนการยุติธรรม ปรากฏภาพว่าปัจจุบันยังมีคดีอีก ๒ คดีที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวผม คดีแรกยังมีผู้ถูกกล่าวหาจำเลยที่ยังไม่ยอมเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ยังหลบหนีอยู่ในต่างประเทศ คดีที่ ๒ เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการที่องค์กรตรวจสอบอิสระเหล่านี้ได้ชี้ว่ามีผู้ได้รับที่เรียกว่า เงินทอนจากการปล่อยกู้ครั้งนี้ มีผู้เกี่ยวข้องภายนอกธนาคารที่ได้รับประโยชน์ที่ไม่สมควรได้รับ คดีนี้ก็กำลังดำเนินการอยู่ ผมจะไม่ก้าวล่วงไปถึงเนื้อหาของคดีหรืออย่างไร แต่ที่ผมกราบเรียนนี้ ก็เพื่อให้เห็นภาพว่าการทุจริตปล่อยกู้กรุงไทยครั้งนี้มีการเตรียมการ มีการสมคบแบ่งงานกัน ทำมาตั้งแต่ต้นก่อนที่จะมีการประชุมกรรมการบริหารด้วยซ้ำ ผมในฐานะกรรมการบริหาร อิสระไม่มีทางทราบเลยครับว่ามีการเตรียมการเช่นนี้ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้มาถูกค้นพบในภายหลัง เพราะฉะนั้นคดีนี้ซับซ้อนครับ ไม่ใช่แค่การประชุมของกรรมการบริหาร เพราะฉะนั้นในข้อเท็จจริงในการปฏิบัติหน้าที่ของผมในวันนั้น ผมเรียนยืนยันนะครับ ผมปฏิบัติหน้าที่ กรรมการอิสระโดยยึดมั่นการรักษาประโยชน์ของธนาคารเป็นหลัก ได้ทำการทักท้วงแล้ว และได้ทำการติดต่อเข้าพบผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ด้วยตนเอง แล้วก็ผ่านการตรวจสอบ อยู่ดี และให้ความร่วมมือหลังจากนั้นกับกระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนแล้วครับ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ท้ายที่สุดมีผู้กล่าวอ้างว่ากรณีสินเชื่อกรุงเทพนี้มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผมในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะมีความมัวหมอง ขาดคุณสมบัติ ขาดจริยธรรมไม่น่าเชื่อถือ ผมก็เรียนอย่างนี้นะครับว่าผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าประเด็นที่ผมได้หยิบยกมาอธิบายให้ท่านเห็นในครั้งนี้จะสร้างความกระจ่างเกี่ยวกับกรณีของกรุงเทพนี้ทั้งหมดซึ่งได้ยุติไปแล้วนะครับ เป็นความเป็นจริง -----

ที่เกิดขึ้นเมื่อ ๑๖ ปีที่แล้ว และผมก็ได้ทำหน้าที่ของผมในฐานะกรรมการอิสระอย่างมืออาชีพ ซื่อสัตย์สุจริต แล้วก็มีหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ ไม่ใช่พูดลอย ๆ หลักฐานเหล่านั้นอยู่ในสำนวนของการตรวจสอบทั้งหมดแล้ว ผมได้ตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ ถ้าพูดถึงจริยธรรมก็ตาม มาตรฐานจริยธรรมที่สมบูรณ์แล้วในขณะนั้น โดยผมไม่ได้เกรงกลัวต่ออิทธิพลหรือผลกระทบใด ๆ ที่อาจจะมาจากภายนอก กระบวนการยุติธรรมจึงได้พิสูจน์แล้วว่าผมเป็นผู้บริสุทธิ์แล้วก็ไม่ได้ทำผิด ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมก็ขอขอบพระคุณอีกครั้งสำหรับโอกาสที่ชี้แจงในวันนี้ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติได้กรุณายกประเด็นมา ผมยินดีให้ตรวจสอบเสมอ นะครับ แต่ก็ขอว่าอยู่ในกรอบที่ไม่บิดเบือนกันจนเกินไปนะครับ แล้วขอเรียนอย่างสุดท้าย เรียนยืนยันว่าในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อสภาผู้ทรงเกียรติในครั้งนี้นะครับ ขอยืนยันว่าผมจะยึดมั่นในหลักการและการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ดำรงมาตรฐานจริยธรรม รักษาประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ ดังที่ผมได้ยึดมั่นแล้วก็ทำมาโดยตลอดจะไม่ให้มีผู้ใด คนไม่ดีมาทำลายประเทศชาติเป็นอันขาด ขอขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านใช้เวลาไปถึง ๒๐ นาที ชี้แจงอย่างละเอียดนะครับ ถ้าจะขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีตอบว่านับถือศาสนาอะไรก็ขอสั้น ๆ นะครับ เวลาของคณะรัฐมนตรีจะหมดแล้วครับ เชิญครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ผมนึกว่าพูดได้เยอะ เพราะเขาพูดเยอะใส่ผมเมื่อสักครู่นี้อย่างไรใช้ไหม กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานสภานะครับ เรื่องของพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตนก็จบสิ้นไปเรียบร้อยแล้วนะครับ ด้วยความเรียบร้อย อันนี้ผมก็จะไม่กล่าวถึงตรงนี้อีกนะครับ ในส่วนของการพูดจาเมื่อสักครู่นี้ครับ จริง ๆ แล้วผมก็คิดว่าทุกคนหลายคนคงรู้สึกเหมือนผมนะ เสียเวลาวันเวลา ๒ วันที่ผ่านมา ที่รัฐบาลทั้งรัฐบาลเก่า รัฐบาลใหม่ ที่มานั่งอยู่ในสภานี้นะครับ เพื่อจะรับฟังสิ่งอันเป็นประโยชน์ เสียหายที่ในช่วงสุดท้ายที่เราควรจะจากกันด้วยดี ๆ มันถูกทำลายไปนะครับ โดยใครก็แล้วแต่นะครับ ผมอยากจะบอกว่าแม้ผมก็เป็นครูนะ เมียผมก็เป็นครู แต่ผมก็ไม่เคยเห็นเขาแสดงกิริยาอะไรแบบนี้ใส่ผม อาจจะเป็นคนใกล้ชิดผมก็ได้ นะครับ คนอื่นก็กลัวก็ไม่ใช่ไร

หรือกะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลาย ๆ ท่านก็อยากจะให้ผมมีอารมณ์ อยากให้ผมโกรธ ผมไม่โกรธท่านหรือครับ เพราะว่าผมก็ตั้งใจอยู่แล้วว่าผมจะต้องใช้ศาสนาหล่อมเกลาคิดใจ ของผม เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ผมเข้าใจถึงแก่นแท้ของศาสนาดีนะครับ ไม่ใช่นับถือ ศาสนาใดแต่ก็ยังไม่ประพฤติตนให้เป็น เขาเรียกอะไรล่ะ ให้เป็นคนโดยสมบูรณ์นะ ผมไม่ได้ ว่าใครนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะฟังความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ แต่ผมก็ได้รับฟัง แล้วล่ะ ก็มีประโยชน์สำหรับบางท่าน ส่วนใหญ่นะครับ ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้น ผมก็ทุ่มเททำงานมาโดยตลอดระยะเวลา ๕ ปี ลองนึกถึงคนทำงานอย่างผมบ้าง นึกถึงคนที่ ต้องมาอยู่ในสถานการณ์ตรงนี้ที่ผมเลือกไม่ได้บ้าง ไม่มีใครอยากทำหรือครับ ถ้าไม่มีปัญหา ไม่มีเรื่องราวขึ้นมาผมจะมายืนอยู่ตรงนี้ได้อย่างไร แล้วถ้าผมทำไม่ดีทั้งหมด ผมจะเข้ามา ในกระบวนการของประชาธิปไตยแบบนี้ได้อย่างไร ท่านจะบอกว่ามาได้อย่างไร มีคนไป บังคับ เอาปืนไปจ่อ ผมว่ามันไม่ใช่หรือครับ ผมเกรงว่าพี่น้องทางบ้านจะเข้าใจผิดนะครับ ผมทุ่มเทในความพยายามของผมมาหลายปี และวันนี้บรรดาเพื่อนสมาชิกในรัฐบาลใหม่ ของผมก็ตั้งใจมาทำงาน ไม่ว่าจะมาจากกี่พรรคละครับ จะ ๑๐ พรรค ๑๑ พรรค ๑๐๐ พรรค ผมก็จะทำงาน แล้วดูสิว่าจะทำงานได้หรือไม่ นะครับ -----

เพราะฉะนั้นขอฝากประชาชนที่อยู่ทางบ้านช่วยกันดูแลด้วยว่าเราจะทำให้บ้านเมืองเดินไปข้างหน้าได้อย่างไร วันนี้เราติดหล่มกับประเทศของเราเป็นเวลากว่าสิบปีมาแล้ว สิบกว่าปีมาแล้วที่มันจะกลายเป็นประเทศที่ล้มเหลว เหมือนบ้านหลังหนึ่งที่มันกำลังจะพังลงไป วันนี้เราก็ต่อเติม ค่อย ๆ ต่อ ค่อย ๆ เติม มันอาจจะยังไม่เสร็จหรอกครับ มันต้องใช้เวลาในการต่อ ช่วยกันต่อช่วยกันเติม ช่วยกันคนละไม้คนละมือ ก่ออิฐ ถือปูน แต่ถ้าหากมาจัดซะแลงกันอยู่แบบนี้มันไปไม่ได้หรอกครับ การพูดจาอะไรก็ตามมันต้องมีหลักการและเหตุผล มันต้องมีกฎหมาย ถ้าท่านอ้างกลับไปกลับมาแบบนี้กฎหมายทุกฉบับมันใช้ไม่ได้หมด เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายได้ออกมาแล้ว กฎหมายใหม่ออกมาแล้ว กฎหมายใหม่ก็บังคับใหม่ กฎหมายเก่าจบไปแล้วก็คือจบไปแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมรับไม่ค่อยได้ ผมอาจจะพูดไม่เก่งเท่าท่าน ผมทุ่มเทมาอย่างที่ท่านบอกแล้ว แล้วทุกคนตั้งใจมาทำงานกัน แล้ววันนี้มาแถลงนโยบายรัฐบาลใหม่ยังไม่ได้ทำอะไรสักอย่างเลย ผมถามว่าทำอะไรสักอย่างหรือยัง ยัง เพราะเราเคารพในกระบวนการของกฎหมายรัฐธรรมนูญจะมีผลในการทำงานหลังจากแถลงนโยบายในรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ การที่รัฐสภาจะมีเกียรติหรือไม่เกียรติ มันอยู่ที่คนนั่งอยู่ในสภา เพราะฉะนั้นผมคงจะพูดได้แค่นี้ เพราะฉะนั้นที่เมื่อสักครู่นี้มีสมาชิกถาม ผมไม่ได้ชี้มือใคร สมาชิกบางคนถามว่าอะไรคือการแพทย์แม่นยำ รัฐบาลนี้ต้องทำการแพทย์แม่นยำ ตรวจโรคให้ถูกโรค ไข้ยาให้ถูก ใช้เทคโนโลยีเข้ามาจับใช้กล้องผ่าเข้าไป ท่านพูดด้วยความรู้สึกอย่างเดียวนั้นมันไม่ได้หรอกครับ เอาอันโน้นมาเทียบตรงนี้ เอาอันนี้ไปเทียบตรงโน้น ปีโน้นกับปีนี้ ปีโน้นท่านเอาอะไรมาคิด ท่านเอาอะไรมาพูด ถ้าท่านพูดแบบนี้ได้ใครก็พูดได้ ลองให้ทำสิครับ ทำได้หรือไม่ เดียวผมจะบอกว่าคุณนโยบายอันนี้ทำอย่างไร เรื่องปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ทุกคนก็รู้ดีอยู่ทั้งหมด แล้วทำไมเราไม่ช่วยกันแก้ละ ทำไมต้องมาโทษคนนี้ โทษคนนั้น โทษคนนี้ ถ้าทุกคนไม่ช่วยกันแล้วจะแก้กันได้ได้อย่างไร เกิดอะไรขึ้นหรือครับ มีใครไม่สบายหรือเปล่า ท่านพูดผมก็พูด ผมรู้ท่านต้องการให้ผมเป็นอย่างนี้ แต่จริง ๆ แล้วผมเป็นยิ่งกว่านี้ นี่ผมระมัดระวังที่สุดแล้ว เพราะผมทำงานท่ามกลางความกดดันทั้งสิ้น ทุกคนมีความสุขหรือไม่ครับ แบกภาระคนทั้งประเทศ คน ๗๐ กว่าล้านคน ที่ผ่านมามาดูแลคนที่ล้านที่ว่าดี ทุกภาคหรือไม่ ทุกตำบล ทุกอำเภอ ทุกจังหวัดหรือไม่ ผมถามตรงนี้แล้วไปเปรียบเทียบดูว่าที่ผ่านมา ๕ ปี งบประมาณลงไป อำเภอ ตำบล จังหวัดเท่าไร ทุจริตคืออีกเรื่องหนึ่ง ผมมีความผิดทางละเมิดหรือไม่ ผมได้รับ

นโยบายในฐานะเป็นรัฐบาล นายกรัฐมนตรีได้ทำความผิดฐานละเมิดหรือไม่ ละเว้นหรือไม่
ลงโทษทุกประการ ถ้าผู้กระทำความผิดระดับล่างต้องเข้าสู่กระบวนการลงโทษโดยมีหลักฐาน
วัตถุพยาน พยาน ติดคุกไปแล้วเท่าไร ถ้าผมยังไม่ได้ละเมิดอะไร ไม่มีทางละเมิด ผมพูดได้
แยกให้ออกว่าอะไรคือการทำทุจริตทางเชิงนโยบาย มีหน่วยงานตั้งกี่ระดับ ท่านก็เป็นรัฐบาล
มาหลายรอบแล้ว มีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ครม. และมีใครอีก กระทรวง และมีใครอีก
กรมอีก ๒๐๐ กว่าคน ข้าราชการอีกล้านกว่าคน ท่านพูดมาสิว่าคนล้านกว่าคนไม่ทำอะไรเลย
เขาไม่เสียใจหรือครับ เรื่องยาเสพติดรัฐบาลก็พยายามอย่างเต็มที่ ทูมเทศสรรพกำลังลงไป
อย่างเต็มที่ลงทุกพื้นที่ คนเลวมันก็มีอยู่ไม่ว่าจะทหาร ตำรวจ หรือจะใครก็ตามก็แจ่งมาสิครับ
จับมาสิครับ บอกเจ้าหน้าที่เขาจับให้หมด ท่านบอกมีเยอะ บอกมาว่าที่ไหนจะไปจับพุงนี้
บอกมา บอกมาเลย -----

อย่าให้ไปเจอที่ใครแล้วแต่ หลายอย่างมันเกิดมาก็ปีแล้ว สิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดมันเกิด
ความล้มเหลวมาจากอะไร ทุกคนต้องรับผิดชอบด้วยกันทั้งหมดละครับ เพราะมันเกิด
ในประเทศไทย ไม่ได้เกิดที่อื่น แล้วใครอยู่ในประเทศไทย คนไทย เว้นแต่คนที่ไม่อยู่ใน
ประเทศไทยที่ไปสร้างความเสียหาย ใครก็ไม่รู้ ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่โทษกันอยู่นี้แหละ
ศาลตัดสินอย่างไรออกมาแล้ว ก็ยังโทษอยู่นั่นละ นี่แหละการปฏิรูปทางการเมืองไม่มีวัน
เกิดขึ้นได้ เรื่องเศรษฐกิจรัฐบาลก็พยายามพูดทุกอย่างที่ผ่านมาทั้งเศรษฐกิจมหภาค จุลภาค
อย่างไรมันก็เกี่ยวข้องกัน การกระจายรายได้มันต้องมาจากข้างบนบ้าง มาจากข้างล่างบ้าง
หวังโซ่จากล่างบ้าง ถ้าท่านไม่ช่วยผมคิด ไม่ช่วยผมแก้ ไม่ช่วยกันสร้างการรับรู้ ประชาชน
ไม่ยอมปรับเปลี่ยน มันจะทำได้ไหมครับ ท่านพูดมาทั้งหมด มันก็ทำไม่ได้ ถ้าตราบไดยังสร้าง
ความขัดแย้ง สร้างความไม่เข้าใจอยู่แบบนี้ อันนี้ไม่ใช่ อันนี้ไม่ดี ที่ผ่านมามันดินนักหรืออย่างไร
เงินทองที่ออกมาวันนี้เงินมันหายไปเท่าไร ท่านรู้ไหมว่าปล่อยปละละเลยกันมาเท่าไร
เงินที่ออกมาใช้จ่ายในธุรกิจหรือในการใช้จ่ายของประชาชนที่มีรายได้น้อย รายได้มาจากอะไร
ผิดกฎหมายหรือเปล่า ขายของผิดกฎหมายไหม เงินจากตรงโน้นตรงนี้ไหม ปล่อยปละละเลย
จนกระทั่งเงินมันใช้กันว่อนไปหมด พอรัฐบาลเข้มงวด เอาละกลายเป็นรังแกคน
ถ้าอยากจะกลับแบบเดิมก็ไปเลือกตั้งมาใหม่

นาปรังไม่ได้ห้าม เขาเพียงแค่เตือนว่าอย่าทำนาปรังในช่วงที่น้ำน้อย ปริมาณน้ำ
มันมีแค่นี้ แล้วท่านจะบอกว่าผมไปห้าม ผมไปห้ามเขาได้อย่างไร คุณห้ามเขาได้ไหม
คุณห้ามชาวนาของคุณได้ไหม คุณบอกต้องอย่างนี้ต้องอย่างนั้น แล้วคุณไปบอกให้เขาทำ
ได้ไหม อย่าปลุกเลย ไปปลุกตรงนี้ เปลี่ยนตรงนี้เขาเปลี่ยนไหม เพราะคุณไปสอนเขาแบบนั้น
เพราะคุณสอนแบบนี้มันถึงเปลี่ยนอะไรไม่ได้สักอย่าง เคยทำนาปรังปีละ ๒ ครั้ง วันนี้ทำไป
ปีละ ๓ ครั้ง ข้าวราคาเท่ากันหมด ไม่ว่าจะพันธุ์อะไรก็แล้วแต่ ความขึ้นเท่าไรก็เท่ากันหมด
บิตเป็นนกลไกตลาดทั้งหมด เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องเป็นห่วงหรอกครับว่าเงินทองมันจะหา
ไม่ได้ การเก็บภาษีผมก็เห็นว่าดำเนินการได้ การจะไปขึ้นภาษีไม่ใช่อยู่ดี ๆ ก็จะไปขึ้น มันต้อง
อธิบายหาเหตุผลให้เกิดความสมดุลกัน ท่านบอกว่าเอื้อคนรวย เอื้อคนรวย ผมถาม
ผมไม่ได้แก้ตัวให้คนรวย ผมยกตัวอย่างบริษัทบางบริษัทมีบริษัทลูกไม่กี่บริษัทหรอกครับ
แต่เขาทำหลายกิจการที่มันเป็นนวัตกรรม ที่มันมีราคามีมูลค่า แล้วท่านทำไมไม่สร้างให้
ประชาชนตรงนี้เขาเข้มแข็งด้วยตัวเองบ้าง รอแต่รัฐบาลช่วย แนะนำอะไรก็ไปบอกว่า

ไม่ใช่ ะ มันจะเกิดขึ้นมาได้ไหมครับ ผมพูดนี้เรื่องจริง ถ้าผมพูดผิดก็บอกมา ผมเสี่ยงดัง
อย่างนี้ละครับ

ในเรื่องของเหล่า ยา บุหรี่ ก็ไปว่ากันมา มันก็มี ๒ อย่างเสมอที่ผมพูด
เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย รักผมเกลียดผม ผมรับได้หมดละครับ การขึ้นภาษีเหล่า ยา บุหรี่ วันนี้
ก็บอกว่าปัญหาสาธารณสุข สรุปลาก็ต้องช่วยกันสิครับ ช่วยกัน ไม่เหมาะสมก็ปรับใหม่
มันปรับได้ทั้งหมด แต่ถ้าส่งเสริมมาก ะ มันก็ใช่หรือไม่ ปัญหาสาธารณสุขมันมากไหม
โรคดีอย่า โรคที่มันเป็นแล้วมันไม่ตาย แต่มันรักษานาน มันทรมาณ ค่าใช้จ่ายมันสูงคิดบ้าง
หรือเปล่า ก็ฟังดูโง่ นะครับพูดมาทั้งหมด ความรุนแรงในสังคม ท่านช่วยผมพูดได้ไหมว่า
เด็กแว้นอย่าขี่มอเตอร์ไซด์บนถนนได้ไหม เตือนบ้างแบบนี้ได้ไหม ให้เคารพกฎจราจรได้ไหม
ไม่เคยเลย สังคมไม่เคยตรงนี้เลย คนดี ะ เขาทำหมด บางคนทำให้เกิดความแตกแยก
อยู่แบบนี้มันไปไม่ได้หรอกครับ อาชญากรรม โจร แล้วมันใครละครับ ก็ลูกหลานเราทั้งนั้น
ครอบครัวเขาเป็นอย่างไร รายได้เขาเป็นอย่างไร ต้องคิดถึงเขาสิครับ ไม่ใช่ผมไม่คิดถึงเขา
ไม่ใช่ผมสบาย ผมรวย ผมมีรายได้ ๒ ทาง ผมมีเงินเยอะ ผมแทบจะไม่ได้ใช้เงินเลยวันหนึ่ง

หัวเราะอะไรครับ มันตลกนักหรืออย่างไร เวลาคุณพูดผมยังไม่ตลกคุณเลยนะ อย่าพูดเอาสนุกนะครับ ใครจะว่าผม ผมเป็นนายกรัฐมนตรีแบบนี้ ผมจะเป็นแบบนี้ เวลาดีผมก็ดี เพราะการเป็นผู้บังคับบัญชาคนไม่ใช่ใจดีตลอดเวลา ไม่อย่างนั้นบังคับบัญชาใครไม่ได้หรอกครับ ผมบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารของ ครม. ผมไม่ได้ไปสั่งเขาเลย ผมถามท่านสิว่าผมเคยทำอะไรท่านไหม เคยไปสั่งไหม เคยไม่ให้เกียรติเขาไหม หัวเราะเข้าไป พอใจ ชอบ เห็นนายกรัฐมนตรีโมโห ชอบ ผมก็ไม่ใช้คนบ้าแบบนั้นหรอกนะ นี่ผมเสียตาย ๒ วันที่ผ่านมา เสียตายใหม่ โอ้โฮผมอดทนมากเลย ๒ วันนี่ แต่ผมไม่ไปเรียกร้องจากใคร ผมทำตัวผมเอง ผมไม่โทษพวกท่านหรอก ท่านคนดีคนเก่งทุกคนนั่นละ เพราะฉะนั้นเรื่องคดีอะไรต่าง ๆ ให้ศาลเขาตัดสินมา ถ้าไม่เคารพกระบวนการยุติธรรม คนที่ถูกศาลเดียวกันตัดสินนี้ เขาจะว่าอย่างไร ถ้าตีนกั๊กนักกลับเข้ามา ไปบอกด้วย บ้านเมืองกำลังแย่เรากำลังจะให้ยานี้เต็มเชื้อโรคเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นก็ขอพูดแค่นี้ก็คงพอแล้วละครับ

ถนน รถไฟไปถามชาวบ้านสิเขาอยากได้รถไฟไหม เขาอยากได้ถนนใหม่ ท่านบอกไม่จำเป็นหรอกเอาเงินมาเฉลี่ยแบ่งปันกันดีกว่า เอ๊ะ คิดแบบนี้แบบอะไรนี้ เราเป็นประเทศไทยเราก็ต้องบริหารแบบเรา ข้อมูลผมเต็มกระเป๋ายู่นี้บอกข้อมูลเท็จอีก แล้วคุณดูถูกข้าราชการเขาก็คน ข้าราชการก็ดูแล้วกัน เพราะฉะนั้นเราต้องทำใหม่ใช้การบริหารราชการที่ซื่อสัตย์สุจริต เรายังไม่ได้มีการทำอะไรสักอย่างเลย มันผิตตั้งแต่วันเริ่มจะทำแล้ว มันเหมือนกับหมาป่ากับลูกแกะเลย เรื่องการเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐ อธิบายไม่รู้ก็รอบแล้ว แล้วท่านก็เอาอยู่นั่นละ เหมือนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี่ละไม่รู้ก็รอบแล้ว ในฐานะข้าราชการการเมืองนี่ยกเว้นใช้ไหม ใช้ไหม อันที่ ๒ หัวหน้า คสช. ถึงแม้ว่าจะมีอำนาจบริหาร แต่อำนาจบริหาร คสช. ผมเห็นจากทุกอำนาจทั้ง ๓ อำนาจ อ่านกฎหมายเป็นไหม มีอะไรหรือเปล่า ก็อยากจะบอกนะว่า แหมบางทีมันก็มีอารมณ์บ้างนะ ใช้ไหม ขอโทษนะ ส.ว. ท่านไม่ค่อยเห็นผมเป็นแบบนี้ แต่ผมรักษากฎหมายมา ๒ วันเต็ม ๆ นะ ผมก็เครียดนะ ผมอ่านเอกสาร เอกสารนี้ ผมก็เขียนมา ผมก็ร่างมา เขาไปร่างต่อ ผมก็ถามแล้วแนวนโยบายมันเขียนอย่างไร มันเขียนแบบที่ว่าหรือเปล่า ต้องเขียนงบประมาณเป็นแผนเท่านี้เท่านั้น ทำอะไรบ้าง เขาบอกไม่ได้ เขียนแบบนั้น เพราะมันต่อเนื่องจากนี้คือนโยบายแห่งรัฐ แล้วจากนี้มันไปไหน มันโนนไปจัดทำแผนงานโครงการของเขา แต่ตรงนี้มันตีกรอบกว้าง ๆ เขาไม่เขียนชัดเจนหรอกอันนี้

เพื่อจะได้มีความอ่อนตัว ปรับให้เหมาะสมแผนงานโครงการ ตรงนี้อาจจะทำได้ก็โยกไปทำ
ตรงนี้ กิจกรรมนี้มันยังทำไม่ได้ ผ่าน อีไอเอ (EIA) ไม่ได้ ประชาชนไม่เห็นชอบ ก็เลื่อนโครงการ
นี้มาเป็นโครงการนี้ เขามีการปรับเปลี่ยนได้ตลอดละครับ ยุทธศาสตร์ชาติเขาก็เขียนข้างหลัง
แล้วมันสอดคล้องกับนโยบายข้อไหนบ้าง กรุณาอ่านเสียบ้างนะครับ อย่าใช้แนวทางเดิม
คิดแบบเดิม ๆ พุดกันอยู่ในสภานี้ ผมก็อยู่ภายใต้การปกครองการบริหารราชการแผ่นดิน
ของรัฐบาลท่านมาตลอด มาตลอด ผมเตือนมาตลอด ท่านไม่เคยฟังผม มันถึงมีวันนี้
แล้วมันจะไม่มีอีกต่อไป ไม่มีใครอยากหรอกครับ ลองมาเป็นผมบ้างสิจะรู้ มีใครจะถามอะไร
ผมไหมครับ กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ รู้สึกว่า
ท่านอาจารย์วิชณะวฒ์แจ่งก่อนครับ เชิญครับ เอาสั้น ๆ นะครับเวลานี้น้อยครับ

นายวิชณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ในเบื้องต้น คงต้องกราบเรียนว่า ท่านสมาชิกเมื่อสักครู๋ขออภัยนะครับ คุณสุทิน ท่านได้พูดถึงนโยบาย ผมจะพูดถึงเรื่องนโยบายที่ท่านไปพูดถึงและอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด ท่านพูดถึงว่า นโยบายฉบับนี้ทั้งฉบับไม่ได้พูดถึงหลักนิติธรรม ใครที่ไหนเขามาลงทุนเขาจะเชื่อถือ ได้อย่างไร คำว่า หลักนิติธรรม นั้นมีอยู่ในนโยบายนะครับ ในหน้า ๒๘ ข้อ ๑๑.๗.๑ บรรทัดที่ ๖ เขียนไว้ชัดเจนว่า รัฐบาลนี้จะบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยุติธรรมเสมอภาค เท่าเทียมและเป็นไปตามหลักนิติธรรม แล้วผมยังเอามาเขียนไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า การลงทุน เพราะฉะนั้นที่ท่านอาจจะวิตกว่า ถ้าไม่พูดถึงเรื่องนี้ใครที่ไหนเขาจะมาลงทุน เข้าจะมาลงทุนก็เฉพาะบ้านเมืองที่มีหลักนิติธรรม เราก็เขียนเรื่องหลักนิติธรรมไว้ในส่วนที่ เกี่ยวกับการเชิญชวนมาลงทุน เพราะฉะนั้นถ้าท่านอ่าน ท่านก็จะพบ เว้นแต่ท่านจะไม่ได้อ่าน ซึ่งก็อาจจะคล้าย ๆ กับเมื่อวันสองวันที่มีผู้พูดว่า นโยบายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงสิทธิมนุษยชน ซึ่งเขียนเอาไว้ชัดเจนคำนี้ในหน้า ๒๙ และมาซ้ำอีกทีหนึ่งในหน้า ๒๘ และซ้ำเสียจนกระทั่ง สหประชาชาติน่าจะพอใจด้วยซ้ำ เพราะบอกว่าจะปฏิบัติตามปฏิญญาสากล ปฏิญญาสากลนี้ เป็นที่รู้กันว่าเป็นปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

อีกประเด็นหนึ่งท่านพูดถึงเรื่องศาสนา ที่แรกผมว่าก็ต้องผ่านไปไม่ต้องไป พูดถึง แต่คำถามนั้นไม่ได้ถามว่านายกรัฐมนตรีนับถือศาสนาอะไร ถ้าถามอย่างนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีต้องเป็นคนตอบเอง แต่คำถามนี้ถามประหนึ่งให้เห็นว่านโยบายข้อนี้ ซึ่งปรากฏเรื่องนโยบายศาสนาในหน้า ๕ นั้น เดี่ยวจะทำให้เกิดความคิดเห็นแตกต่าง หรือแตกแยก ท่านเตือนเท่านั้น ท่านไม่ได้ตำหนิอะไร แต่ว่าผมก็จำเป็นต้องพูด เพื่อให้คนที่ ได้ฟังการถ่ายทอดและศาสนิกชนทั้งหลายต้องเข้าใจว่านโยบายเรื่องศาสนาที่เขียนอยู่ใน หน้า ๕ นั้น เป็นข้อความที่เกือบจะเหมือนกับลอกมาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญพูดถึงพุทธศาสนาและศาสนาอื่น เราก็มาเขียนไว้ในนโยบายเรื่อง พุทธศาสนาและศาสนาอื่นอย่างเดียวกัน ในส่วนของวิธีปฏิบัตินั้น รัฐบาลได้จัดการทะนุบำรุง ส่งเสริมอุดหนุนพระพุทธรูปศาสนาและศาสนาอื่นเสมอมา ที่จริงถ้าจะพูดก็จะพูดต่อไป ด้วยซ้ำไปครับว่า ท่านนายกรัฐมนตรีจะนับถือศาสนาอะไรก็ตามให้ท่านเป็นคนพูดเอง แต่เมื่อท่านขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว รัฐบาลนี้โดยนายกรัฐมนตรี นำคณะรัฐมนตรีทั้งคณะไปกราบมหาเถรสมาคม ในที่ประชุมมหาเถรสมาคม จนกระทั่ง

มหาเถรสมาคมได้อนุมัติให้ท่านเป็นคณะรัฐมนตรีชุดแรกของประเทศไทย ที่เมื่อถวายสัตย์
ปฏิญาณแล้ว ได้ไปกราบบวรณ์ต่อมหาเถรสมาคม ซึ่งมีเจ้าพระคุณสมเด็จพระสังฆราช
ทรงเป็นองค์ประธาน และในรัฐบาลชุดนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ปรารถนาอย่างเดียวกันว่า
น่าจะปฏิบัติอย่างเดียวกันให้เป็นแบบธรรมเนียมสืบไป ในส่วนของศาสนาเป็นอย่างนั้น
แต่มีประเด็นที่ท่านพูดพาดพิงมาถึงกระผม ผมจะไม่ชี้แจงในเรื่องว่าพาดพิง แต่ผมจะขอ
ชี้แจงในส่วนที่ท่านน่าจะเข้าใจผิดหรือคลาดเคลื่อน ที่จริงมันเป็นเรื่องส่วนตัวของผม
ใครจะตำหนิติเตียนผมอย่างไร ก็คงจะไม่ได้ว่ากัน คงยึดหลักรัชกาลที่ ๖ ละครับ ที่รับสั่งว่า
ถึงล้อก็ล้อเพียง กละเยี่ยงวิธีสหาย ชมเราก็แท่งคิว ผิดะฉิวก็ซอริ แต่บังเอิญคำอธิบาย
ของท่านนั้นไปพาดพิงเรื่องอื่นเข้าอีก ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ซึ่งท่านก็ไม่ได้ตำหนิติเตียน
อะไรนะครับ เพราะก็มีคนพูดอย่างนั้นจริง ๆ บอกว่าผมนี้ทำตัวเป็นทนายหน้าหอให้กับ
รัฐบาล ทนายหน้าทำเนียบรัฐบาล ผมเป็นรองนายกรัฐมนตรี แล้วเขาตั้งสมญาว่า
ฝ่ายกฎหมาย จะแน่นิ่ง ซื่อป้อ เจียบ เขาถามอะไรไม่ตอบก็คงจะไม่ได้ แล้วไม่เคยวิ่งแส
เข้าไปหาผู้สื่อข่าวแล้วไปตอบหรือไปถาม หรือไปออกโทรทัศน์ หรือไปชี้แจงอะไรเลยทั้งสิ้น
แม้จะมีคำเชิญกันมาทุกวัน แต่เพราะว่าก้าวเท้าขึ้นบันไดตึกไทยคู่ฟ้า หรือที่ทำงานเมื่อไร
ผู้สื่อข่าว ๒๐-๓๐ คน ยืนรอทุกวัน ผมหนีขึ้นบันไดหลัง เขาก็อ้อมมาดักกรอ ผมขึ้นบันไดหน้า
เขาก็ดักกรอ แล้วเขาก็บอกว่าอาจารย์ขอความรู้ ไม่ต้องการความเห็น เพราะฉะนั้นผมไม่ได้
ให้ความเห็นเลยในแต่ละครั้ง แต่ละวัน ผมคงจะผิดกระมังครับ ที่ความรู้ก็ดันไปให้เขา
ก็เมื่อเขาลงทุนเรียกอาจารย์ ผมก็บ้ายอ ผมก็ตอบไปสิครับ เขาก็ถามว่ากฎหมายว่าอย่างไร
กฎหมายว่าอย่างไร ผมบอกว่ากฎหมายว่าอย่างไรผมจะบอก -----

เขาบอกว่าแล้วอาจารย์เห็นอย่างไร ผมบอกความเห็นนั้นต้องเข้าใจนะว่าความเห็นของผมอาจจะตบผิด และแน่นอนก็เคยผิดด้วย แต่ว่าเมื่อมันเป็นความเห็นผิดถูกผมก็รับผิดชอบในส่วนนี้เอง เพราะฉะนั้นเมื่อเขามาถามเรื่องคุณสมบัติที่ดี ถ้าถามเรื่องนายกรัฐมนตรีเป็นนั่น เป็นนี่ก็ดี รัฐมนตรีคนไหนเป็นอะไรก็ตามที ผมได้ยกกฎหมายขึ้นมาทุกครั้งแล้วก็บอกไปแน่นอนอาจจะถูกหู ไม่ถูกหู ถูกใจ ไม่ถูกใจใครก็ว่ากันไป บังเอิญผมอาจจะพูดหลายอย่างทุกวัน ท่านยกขึ้นมาประโยคหนึ่ง ท่านบอกว่าเรื่องแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้น คสช. คงจะให้ใครตรวจสอบไม่ได้ ก็ผมพูดจริง ๆ ไม่ต้องเปิดคลิป (Clip) หรอกครับ ผมพูดย้าซ้ำเตือนให้ท่านฟังก็ได้ เพราะเขาถามความเห็นว่าจะส่งไปตรวจสอบได้หรือไม่ ผมก็ตอบไปอย่างนั้นว่าคงจะตรวจสอบไม่ได้ ถามว่าทำไม ผมบอกว่าไม่ได้มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินแล้วจะไปตรวจสอบอะไร เขาถามว่าสภาพตรวจสอบได้ไหม ผมบอกว่าสภาพนั้นมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญก็คือ ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ๑. คุณสมบัติ ๒. เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ๓. คุณสมบัติการเปิดอภิปรายทั่วไป ก็เมื่อ คสช. ท่านไม่ได้มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน แล้วสภาพจะไปคุมได้อย่างไร องค์กรอื่นผมก็ไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่าจะไปคุมได้อย่างไร ผมพูดไปอย่างนั้น อีก ๒๑ วันต่อมามีคนยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า จะตรวจสอบการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาของ คสช. ได้หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้ตัดสินในวันที่ ๑๑ มิถุนายน เกือบเดือนหลังจากที่ผมได้พูดว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจในการตรวจสอบเช่นนั้น เพราะว่าคำสั่งในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่กฎหมาย ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่สามารถไปตรวจสอบได้ ผมก็ตอบไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถูกผิดมันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยเหตุอื่น หลัง ๆ ผมก็ระวังเหมือนกันละครับ เพราะชักกลัวแล้วเหมือนกันว่า ถ้าออกความเห็นหรือพูดอะไรออกไปแล้วบังเอิญมันถูกขึ้นมา ก็จะบอกว่ารู้เห็นสมคบตามทฤษฎีสมคบคิดกันอีก แล้วตบผิดก็คงจะเสียรังวัดหน้าแตก หน้าแหก แต่ทุกอย่างเราก็อยู่กันอย่างกลยาณมิตรในทำเนียบรัฐบาล แล้วผมไม่เคยไปพูดอะไรที่ไหนนอกบันไดตึกบัญชาการทำเนียบรัฐบาล พูดกันก็เพราะว่าผู้สื่อข่าวมาถามท่านประธานที่เคารพครับ เรื่อง คสช. นั้น ที่จริงขอพูดนิดเดียวเท่านั้นเองครับ แต่บังเอิญไปพูดเหมือนหนึ่งมีผู้พูดเหมือนกับไปพูดเป็นหลักเอาไว้ ได้มีการพูดทำนองเมื่อสักครู่ว่าทำไมจะไม่มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดิน มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งให้มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดินด้วยซ้ำไป แล้วก็ทำท่าเหลียวซ้ายแลขวา จะหาพระบรมราชโองการนั้น

ท่านครับ คสช. เขาไปยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ยืนยันครับว่าวันที่ ๒๒ พฤษภาคม
แล้วก็เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ออกโทรทัศน์ได้ยืนยันกันทั้งประเทศว่าเป็นคณะรักษาความสงบ
แห่งชาติ หลังจากนั้นอีก ๒ วันต่อมา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม อีก ๒ วันต่อมา ได้มีประกาศ
พระบรมราชโองการให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน
ก็มีคนว่า อ้าว นี่ไงละก็ไหนบอกว่าไม่มีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน อย่าลืมนะครับ
ว่าตั้งแต่ยึดอำนาจในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม จนกระทั่งวันที่ ๒๒ มิถุนายน จนวันที่ ๒๒
กรกฎาคม ๒ เดือนนั้นไม่มีรัฐธรรมนูญ และไม่มีรัฐบาล ก็เลยเกิดช่องว่างว่าแล้วใคร
บริหารราชการแผ่นดิน เพราะเหตุฉะนั้นจึงได้มีประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๒๔
พฤษภาคม ออกช่องว่างนั้นว่าให้ คสช. นั้นมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน
แต่พอถึงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม อีก ๒ เดือนต่อมา มีการออกรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว
ฉบับเดียวกับที่มี ม. ๔๔ นั้นละครับ ได้กำหนดให้มีคณะรัฐมนตรีขึ้น และมาตรา ๑๙
ก็บัญญัติว่า ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดิน นั้นแปลว่า คสช.
สิ้นสุดอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว แต่เกิดอำนาจของคณะรัฐมนตรี
ขึ้นแทน แล้ว คสช. อยู่ทำอะไร ก็อยู่ตามที่มาตรา ๔๔ เขาบอกให้อยู่ไป และอยู่ไปโดยที่มี
อำนาจออกคำสั่ง แล้วก็รับรองว่าคำสั่งนั้นให้มีผลในทางนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ
จะบอกว่านี่ไงก็บริหารราชการแผ่นดินอีก ใครครับที่บริหารราชการแผ่นดินแล้วสามารถ
มีอำนาจนิติบัญญัติและบริหาร และตุลาการอยู่ในมือได้ มันเหนือยิ่งกว่าการบริหารราชการ
แผ่นดินแล้ว -----

เพราะฉะนั้นถึงได้เรียนว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ผมจึงใช้ประโยคเดียวเท่านั้นเพื่อตอบว่า คงจะให้ใครไปตรวจสอบไม่ได้ โดยเฉพาะให้สภาตรวจสอบนั้นคงจะไม่ได้ คนอื่นตรวจสอบผมยังนึกไม่ออกเหมือนกัน นี่คือน้ำมันเป็นมาเป็นไปทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่า ผมจะเป็นทนายหน้าหอ หน้าทำเนียบ หรืออะไรก็ตามที่ ผมเป็นนักกฎหมายแล้วเขาตั้งเป็นรองนายกรัฐมนตรี สมญาก็บอกเป็นรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายกฎหมาย มีหน้าที่หน้าที่ต่อตัวเอง หน้าที่ต่อรัฐบาลที่เป็นผู้บังคับบัญชา แล้วก็หน้าที่ต่อประชาชนเมื่อเขาถามและขอความรู้ ก็จำเป็นต้องให้ความรู้ไป ผมก็ทำหน้าที่อย่างนี้มาตลอด ผมทำหน้าที่ทำนองนี้มา ๘ นายกรัฐมนตรี และ ๑๒ รัฐบาล แล้วถ้าหากว่ากะล่อน เลวทราม ต่ำช้า กลับกลอก ก็คงไม่ตั้งให้ผมเป็นต่อเนื่องกันมาถึงขนาดอย่างนั้นหรอก บางครั้งผมอยู่กับรัฐบาลซึ่งมีฝ่ายค้านอยู่เต็มสภา อยู่มาไม่กี่วันฝ่ายค้านขึ้นมาเป็นรัฐบาล รัฐบาลก็ไปเป็นฝ่ายค้าน เราก็อยู่กันมาอย่างนี้ละ เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนประธาน

(นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนินทาครับท่าน

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตประท้วง ขออนุญาตด้วยเคารพ ผม นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วงใคร

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ประท้วงผู้ประท้วงที่ลงไปสักครู่ ท่านต้องฟังผมก่อนครับท่านประธานครับ ผม นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่ ระบบบัญชีรายชื่อ ผมต้องขอประท้วงท่านผู้อภิปราย ก็คือท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุ ตามข้อ ๑๐๙ แล้วก็ข้อ ๑๑๐ บวกข้อ ๔๓ ท่านเสียดสี ผมต้องขออนุญาต ผมความรู้ไม่เท่าท่าน ผมจบปริญญาตรีอย่างเดียวครับ ไม่ได้จบดอกเตอร์หรอกครับ แต่จะเรียนนะครับว่าไม่ตำหนิคนที่ยึดอำนาจหรอกครับ วันนี้ที่บ้านเมืองมันแย่ มันมีนักกฎหมายที่เลวครับ มันมีนักกฎหมายที่รับใช้เผด็จการ ผมขออนุญาตขอถอนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอย่าให้
บานปลาย

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ขออนุญาตถอนครับ ผมต้องเรียนครับว่าผมเสียใจครับที่มีนักกฎหมายที่เป็นครูบาอาจารย์
ขาดหลักการในการทำงาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เข้าไป
อีกแล้ว ผมขอเตือนนะครับ

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ท่านต้องขออนุญาตฟังผมนิดหนึ่งนะครับ ผมประท้วงนะครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้
ถ้าประท้วงผมจะวินิจฉัยได้แล้ว

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านต้องฟัง ที่คนอื่นท่านให้พูดก่อนนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก็พูดนี้
อย่างไรละ

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ผมพูดนิดเดียวครับ ถ้านักกฎหมายที่มีจิตวิญญาณประชาธิปไตย บ้านเมืองไม่เป็นอย่างนี้
หรอกครับ

(นายศิริพงษ์ รัสมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง
อีกแล้วครับ เชิญครับ

นายศิริพงษ์ รัสมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริพงษ์ รัสมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับขออนุญาตประท้วงท่านประธาน ข้อที่ ๕ แล้วก็ข้อที่ ๔๓
ผมเห็นว่าคำพูดหยาบ ๆ ในสภาแห่งนี้ ตั้งแต่เปิดสภามามีมากมาย เมื่อพูดคำหยาบ
แล้วก็ถอน ผมว่ามันไม่สวยงามนะครับ ประชาชนเขาชมอยู่ทั่วประเทศ กำลังพูดคำหยาบ ๆ

ออกไป แล้วก็ถอน ไม่อยากให้เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้อีกครับ ประธานช่วยวินิจฉัย แล้วก็ช่วย
เตือนสมาชิกทั้งสภาด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยได้

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ผมถอนแล้วครับ ผมถอนก็คือยอมรับอย่างไรครับ แต่ผมจะเรียนสุดท้ายครับ ก่อนที่จะลง
จากสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมไม่ทำให้สภานี้เสียหาย เพราะผมนี้ไม่มีราคาคุณค่ามากกว่า
ความเป็นตัวแทนประชาชน ผมอยากจะเรียนครับว่าเราอยู่ในสภาแห่งนี้ อยู่ในประเทศนี้
บ้านเมืองมันมาได้ ไม่ได้ มันอยู่ที่นักกฎหมายครับ ที่กล้าจะมีจิตวิญญาณประชาธิปไตย
หรือเปล่า

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ได้
ลุกขึ้นมาประท้วงอย่างเดียวแล้ว

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ประท้วงครับ ท่านเสียดสีนะครับ เพราะฉะนั้นขออนุญาตครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไปถึง
การอภิปราย

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ขออนุญาตครับว่าผมไม่มีความสุขเลย ผมอ่านหนังสืออาจารย์วิชิต ชีวิตนี้คือละครนะครับ
แต่หนังสือตำรา

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ประโยชน์เดียวนะครับ เชิญท่าน

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
นิดเดียวแล้วจบแล้วครับ อาจารย์วิชิตสอนตำรากฎหมาย ผมก็จะขอจบด้วยว่า หนังสือ
กฎหมายที่ท่านเขียนทุกตำราท่านต้องเปลี่ยนครับ หนังสือตำรากฎหมายของท่านห่อกล้วยแขก
ก็เป็นกล้วยฝรั่ง ไม่มีหลักการหรอกครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ตามข้อ ๑๐๙ รัฐมนตรีมีสิทธิที่จะตอบข้อซักถามหรือข้อคัดค้านของ สมาชิกรัฐสภา ข้อ ๑๐๙ อยู่ในบังคับของข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๐ ให้นำความในหมวด ๒ ส่วนที่ ๓ มาใช้ หมวด ๒ ส่วนที่ ๓ ก็คือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการอภิปราย ต้องอยู่ในประเด็น ไม่ซ้ำซาก ต้องไม่ฟุ่มเฟือย ต้องไม่ไปเสียดสีอะไรทำนองนั้น ดังนั้นผมกำลังวินิจฉัยครับ ขออนุญาต จะประท้วงผมหรือครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ถ้าท่านประท้วงผมก็ไม่ได้วินิจฉัย

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ไม่ประท้วงครับ ท่านประธาน กำลังจะบอกว่าถ้าวินิจฉัยเสร็จกรณีนี้เสร็จ ผมขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ นิดเดียว เดี่ยวเข้าใจผิดใช้สิทธิवादฟังครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : โอเค (OK) ครับ ให้ผมวินิจฉัยนะครับ อยู่ในข้อบังคับของส่วนที่ ๓ ดังนั้นกฎเกณฑ์ของการอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ อย่าซ้ำซาก อย่าวกวน ต้องตรงประเด็น ผมก็ยังเรียนท่านสมาชิกว่าถ้าท่านอภิปรายแล้ว ไปกระทบเขา มันก็อยู่ในประเด็นที่เขาจะตอบ ไม่อยากให้เขาตอบ ไม่อยากให้เขาพูด ไม่อยากให้ชี้แจงเพื่อสงวนเวลาของเราและเพื่อรักษาเกียรติภูมิของสภา ท่านก็อย่าไปถามอะไรที่ไป ทำให้เกิดการชี้แจงที่ไม่สบายใจอะไรขึ้นมา ไม่พอใจขึ้นมา ท่านก็มีสิทธิอภิปรายเรียกว่า ตรงประเด็น อันนี้เป็นนักกฎหมายก็ทราบดี ทุกคนก็เป็นไปอย่างนั้น ดังนั้นผมก็ได้แต่ขอร้อง ท่านอาจารย์วิชญ์ว่าเอาให้ตรงประเด็นสั้น ๆ ท่านมีศิลปอยู่แล้ว ท่านอาจารย์ท่านนี้จะให้ พูดยาวก็ได้ พูดสั้นก็ได้ เอาสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ ท่านอาจารย์วิชญ์ จบแล้วนะครับ ถ้าไม่ต่อความยาวสาวความยืด คราวนี้ท่านจะอภิปรายต่อได้อย่างไร ขอฟังท่านนี้อีก ท่านหนึ่งได้หรือไม่ครับ ท่านไม่ได้ประท้วงไม่ใช่หรือ ท่านเป็นผู้อภิปราย

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เมื่อสักครู่นี้ ผมบอกขอใช้สิทธิชี้แจงवादฟัง ท่านบอกจะให้ผม

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ใช่ครับ ถ้าवादฟังให้ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : สััน ๆ นะครับ กราบขอบพระคุณท่านวิษณุครับ จริง ๆ เรื่องนี้โดยเฉพาะเรื่องของการว่า มีอำนาจบริหารหรือไม่บริหารราชการแผ่นดิน ที่ผมยกกรณีนี้ขึ้นมา จริง ๆ เพียงอยากจะบอกว่าท่านเอง ท่านอธิบายผิด ตอบผิด แล้วก็ทำให้ผมไม่เชื่อใจว่าการวินิจฉัยข้อกฎหมายหลาย ๆ ครั้งของท่านว่าท่านจะทำถูกหรือสุจริตใจหรือไม่ ที่จริงที่ผมอธิบายเพียงแต่บอกว่าท่านให้สัมภาษณ์ ซึ่งมีในคลิป (Clip) ว่า คสช. ไม่มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดิน ท่านบอกอย่างนี้นะครับ จึงไม่มีสิทธิตรวจสอบ ผมก็เลยมาย้อนและถามท่านว่า จริง ๆ ทั้งในพระบรมราชโองการบอก ให้บริหารราชการแผ่นดิน นั้นนิติบัญญัติ และพฤตินัยคือ ออกคำสั่งตั้ง ๒๐๐ ฉบับ คือบริหารราชการแผ่นดิน เพียงแต่อยากจะบอกว่าไม่อยากจะบอกว่าท่านโกหก แต่ท่านพูดไม่ตรงความจริง ถ้าท่านบอกอย่างนี้ผมจะไม่ได้พูดเรื่องนี้นะครับ ท่านบอกว่า คสช. มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดินจริง แต่เขามีอำนาจเหนือ ๓ อำนาจจึงไม่สามารถตรวจสอบ จบ ถ้าท่านบอกว่าเขามีจริง แต่เขามีอำนาจเหนือ ๓ อำนาจจึงตรวจสอบไม่ได้ จบเลย แต่ท่านบอกว่าเขาไม่มีอำนาจบริหารราชการแผ่นดิน ตรงนี้เองที่ผมบอกท่านตอบไม่ถูก เพราะฉะนั้นท่านมีอำนาจเหนืออำนาจ ยอมรับ ตรวจสอบไม่ได้ก็ยอมรับ แต่ท่านต้องตอบอีกแบบหนึ่ง จึงเหมือนท่านโกหก แต่ผมไม่กล้า ให้เกียรติท่าน ไม่ได้บอกว่าโกหกอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ก็ได้ชี้แจงแล้วที่ถูกพาดพิงนะครับ นักกฎหมายก็เป็นอย่างนี้ละครับ เถียงกันไม่จบนะครับ พอแล้วนะครับ ท่านเฉลิมชัยสััน ๆ นะครับ เวลาของ ครม. เหลืออยู่ ๒๐ กว่านาทีครับ

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขออนุญาตตรงประเด็นเลย เพื่อจะประหยัดเวลา ขออนุญาตนำเรียนข้อเท็จจริงในส่วนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสุทิน คลังแสง ท่านได้พูดในกรณีเรื่องของการลือกสเปก ยางพารา ในโครงการพาราซอยล์ซีเมนต์ ที่ท่านอภิปรายว่าได้มีการลือกสเปกให้กับ ๓ บริษัท ซึ่งจริง ๆ แล้วผมเองตอนที่ท่านบอกยังไม่ได้เข้ามาดูตรงนี้ แต่เมื่อ กยท. ไม่มีหน้าที่ ไม่มีสิทธิที่จะมาตอบตรงนี้ ----- - ๑๖๒/๑

ถ้าไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงก็จะก่อให้เกิดความเสียหาย ขออนุญาตเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสุทินนะครับ ผมให้ กยท. ได้นำหนังสือในส่วนของประกาศที่ส่งไปให้กับหน่วยราชการต่าง ๆ มาดูว่าในข้อความเหล่านั้นมีข้อความที่ระบุว่าต้องเป็น ๓ บริษัทนี้เท่านั้นหรือไม่ปรากฏว่าไม่มีข้อความอย่างนั้นในหนังสือ มีแต่ข้อความแจ้งไปถึงท้องถิ่น ไปถึงหน่วยงานต่าง ๆ นะครับว่ามีบริษัทใดบ้างที่ผ่านการรับรอง ๓ บริษัท แล้วก็ไม่ได้มีการกำหนดว่าต้องเป็น ๓ บริษัทนี้เท่านั้น ผมขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ นะครับ ส่วนรายละเอียดผมมีรายละเอียดตรงนี้ให้ท่านอยู่ แต่เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันนะครับว่าที่ผมได้ตรวจสอบหนังสือไม่มีเรื่องลือกลสเปก และผมก็ขอเรียนยืนยันกับท่านสุทินแล้วก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นะครับว่า ผมขอยืนยันเลยนะครับว่าวันที่ผมเข้ามากำกับดูแลจะไม่มีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นเด็ดขาด ไม่มีการลือกลสเปกเพราะว่าเป็นนโยบายของรัฐบาล แล้วก็ป็นนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี ขอให้ความมั่นใจได้แล้วก็รายละเอียดท่านจะเอาตรงนี้ผมพร้อมจะเสนอให้ นะครับ ขออนุญาตชี้แจงแค่นี้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ
ต่อไปท่านสมคิดจะชี้แจงประเด็นไหนครับ เชิญครับ

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะไม่ใช้เวลามากมายนะครับ แต่เนื่องจากวันนี้มีการกล่าวพาดพิงมาหลายครั้ง และหลายอย่าง ผมในฐานะที่เป็นรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีร่วมคณะที่เคยทำงานด้วยกันเขาไม่ได้อยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ ผมก็ต้องการให้เขาได้รับความเป็นธรรมด้วยนะครับ หลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านที่เคารพกล่าวมานะครับ ผมในฐานะที่รู้จักกับพวกท่านบางคน แล้วก็เคยทำงานร่วมกัน ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่าผมจะไม่พูดซ้ำนะครับ เพราะว่าเมื่อวานนี้ตอนเย็นผมก็พยายามอธิบายแล้ว แต่อย่างว่านะครับว่าความคิดเห็นต่างมันเป็นไปได้ ฉะนั้นไม่มีการโกรธเคืองท่านสุทิน คลังแสง ท่านกับผมก็คุ้นเคยกัน ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่าผมว่าการเมืองเป็นสิ่งสำคัญมากอย่างที่ท่านกล่าวเลย ท่านสุทินท่านพูดถูก ถ้าการเมืองมันดีทุกอย่างมันดี ครั้งหนึ่งที่ผมเข้ามาในการเมือง ท่านกับผมก็ร่วมกัน เพราะเราคิดว่าจะทำการเมืองให้ดี ทำพรรคการเมืองให้ดี แต่ในเมื่อมันมีอันเป็นไปบางอย่างในช่วงเวลานั้นแล้วหลังจากนั้นเป็นต้นมาการเมืองมันก็เปลี่ยนแปลงไป ไม่มีคำว่า การเมืองมีแต่คู่คิด

มันมีแต่คู่แข่ง และการเมืองอย่างนี้นะหรือ ทั้งในสภาและนอกสภามันเป็นเหตุ
ใช้ไหมที่ทำให้ประเทศเป็นอย่างนี้มาตลอด แต่วันนี้ผมก็ยังได้มีกำลังใจนะครับ เพราะว่า
ผมเห็นคนรุ่นใหม่หลายคนทั้งจากทุกพรรคเลย ทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้าน ได้รุ่นใหม่
รู้จักเสนอแนะให้แนวความคิด อันนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีและผมเชื่อว่าทุกคนล้วนแล้วแต่
ยอมรับ แล้วก็มาร่วมทำงานกัน บางท่านผมจำได้เลยว่าบางคนเป็นหลานของเพื่อนผมเอง
พิธาใช้ไหม หลานผดุงใช้ไหม สนิทกันมากนะครับ ศิริกัญญาใช้ไหม ไข่ชื่อไหมหรือเปล่า
ที่พีริเซนต์ (Present) มาดีมากนะ แต่ตรงนี้ใช้ไหมที่เราไปแนะนำให้ บีโอไอ (BOI)
เปลี่ยนแปลงวิธีการให้นโยบาย บีโอไอ (BOI) ก็ผมเป็นคนไปแนะนำให้ท่านเลขา บีโอไอ
(BOI) คือคุณอรชรบอกว่าเราต้องเปลี่ยนแปลง บีโอไอ (BOI) แล้ว เพราะว่าที่ผ่านมามันมี
จุดอ่อนอยู่มาก ฉะนั้นเราต้องไปสู่สิ่งที่สร้างมูลค่าให้ได้ ทำให้ข้างล่างมีเงิน ข้างบนก็มีเงิน
ใช้หรือไม่ เพราะฉะนั้นภาพที่ฉายออกมาไม่ได้ผิดนะครับ จีดีพี (GDP) ที่โตขึ้นในช่วงเวลา
๔-๕ ปีก็เป็นความจริง เราหลอกฝรั่งไม่ได้หรอก เขาตรวจสอบเราหนักมาก แต่ในเมื่อมันดี
ก็ต้องบอกว่ามันดีขึ้น ในส่วนที่มันยังไม่ได้ท่านก็รู้ ผมก็รู้ พี่สมพงษ์ก็รู้ จะให้มันดีได้อย่างไร
เพราะท่านคิดว่าล้าพังว่าไปจํานำข้าวให้ราคาดี ๆ ทีแรกก็หมิ่นเศษ ๆ แล้วก็ ๑๕,๐๐๐ บาท
อันนี้มันเป็นสิ่งที่ไม่เป็นไร ผมมองว่ามันเป็นการช่วยประทังชีวิตของเขาให้เขามีรายได้
แต่ยังทำอย่างนี้นานเท่าไรโดยการที่ไม่มาเปลี่ยนโครงสร้างทั้งหมดเลย มันทำให้ขาด
การพัฒนาในภาคเกษตรอย่างรุนแรงเลยทีเดียวนะครับ ขณะนี้ใช้ไหมที่โปรดักทิวิตี (Productivity)
ในการผลิตต่ำมากสู่ประเทศเวียดนามไม่ได้ -----

สิ่งที่พืชาพูดมาเมื่อสักครู่นี้ถูกต้อง เราได้เห็นชุมชนที่เข้มแข็ง มีการใช้เครื่องจักรในการผลิต
ร่วมกัน มีการใช้ออร์แกนิก (Organic) มีการทำอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ไปขายใน
ต่างประเทศ ก็สิ่งที่ผมบอกเมื่อคืนนี้ใช่ไหมครับว่า เมื่อเราทำให้ จีดีพี (GDP) มันขึ้นมาแล้ว
เราต้องพยายามทำสู่อากาศ แล้วเราก็ไม่ล้มข้างล่าง เราไม่ล้มรากหญ้า ฉะนั้นก็เลยพยายาม
ปูทางต่าง ๆ แล้วมันก็เริ่มแล้ว ก็อยากให้พวกท่านสานต่อ แต่ท่านอย่าไปเข้าใจผิดว่า
การเปลี่ยนทั้งหมดอย่างนี้ การปฏิรูปอย่างนี้คือ क्रम. แค่ ๓๐ กว่าคนทำได้หรือท่าน
มันเป็นไปไม่ได้เพราะอะไร เพราะท่านก็รู้ว่าการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็แล้วแต่ ท่านต้องเปลี่ยน
คนที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ เขาต้องเปลี่ยนพฤติกรรม เราก็ต้องเปลี่ยนพฤติกรรม แล้วการ
ที่จะให้เขาเปลี่ยนพฤติกรรมนี้ทุกคนก็ต้องช่วยกันใช่ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส.ส. จาก
ทุกพรรคเลยละ และถ้าหากว่าเรามัดแต่หยิบเรื่องที่ว่าอันนี้มีความเหลื่อมล้ำ คนนี้จน
คนนี้รวย ท่านคิดว่าสังคมดีขึ้นหรือเปล่า มันเป็นการเอาสิ่งเหล่านี้ความเหลื่อมล้ำนี้มาสร้าง
ให้เกิดภัยทางการเมืองแห่งอนาคตข้างหน้า ฉะนั้นในเมื่อเรารู้ว่าทุกอย่างมันเริ่มดีขึ้นแล้ว
ผมไม่เคยบอกเลยว่า โอโฮ ปีนี้จะดี ท่านลองไปฟังที่ผมสัมภาษณ์สิ ผมบอกว่าปีนี้จะมีปัญหา
นี้มันครึ่งปีเข้าไปแล้ว งบประมาณยังไม่เข้าเลย เศรษฐกิจโลกก็ไม่ดี มีคนเตือนผมนะครับว่า
อาจารย์สมคิดอย่ากลับมาเลยตรงนี้ เพราะว่าสุขภาพก็ไม่ดี การเมืองก็ไม่ดี รุนแรงมาก
เศรษฐกิจโลกยิ่งย่ำแย่ใหญ่ ที่แรกผมคิดอย่างนั้นนะ ผมก็เรียนท่านนายกรัฐมนตรี แต่ผม
ก็คิดว่าถ้าคนเราเกิดมาถึงขณะนี้แล้วเราสามารถสร้างคนใหม่ ๆ ขึ้นมา ผมเห็นแล้วผมภูมิใจนะ
ว่าเราน่าจะทำอะไรเพื่อให้การเปลี่ยนผ่านของประเทศไทยขณะนี้สัมฤทธิ์ผล ถ้าเราไม่อยู่
ไม่อดทน ผมบอกว่าต่างประเทศถามผมคำเดียว นโยบายเปลี่ยนแปลงหรือเปล่า มีอะไร
เปลี่ยนแปลงไหม เขากลัวนะครับ ฉะนั้นมันไม่ง่ายเลย ผมก็ตัดสินใจว่าผมเห็นใจ
ท่านนายกรัฐมนตรีนะในช่วงเวลาอย่างนี้ต้องอย่าให้มีการเปลี่ยนแปลงมากจนเกินไป ก็มีท่าน
บอกว่าการลงทุนมีแต่มาคำขอ ไม่มีการลงทุนจริง ท่านก็ทราบดีอยู่แล้วว่ามันก็ต้องเริ่มจาก
คำขอใช่หรือไม่ แล้วมันก็ค่อยทยอยใช่หรือไม่ ที่ทยอยเอาเงินจริงลงมามันมากน้อยแค่ไหน
มันไม่ได้เกี่ยวกับรัฐบาลเท่าไรนะ เขามองทีเดียวกะมองทั้งประเทศ ท่านเห็นฟิทช์ เรตติ้ง
หรือไม่ มูตีสหรือไม่ เขามองไปเป็นโพลิติคัลริสก์ (Political risk) ของทั้งประเทศเลย
แล้วคำว่า โพลิติคัลริสก์ (Political risk) หรือว่าความเสี่ยงทางการเมืองใครรับผิดชอบ
ทั้งรัฐบาล ทั้งสภา ทั้งการเมืองนอกสภา เกี่ยวข้องทั้งนั้นเลย ผมจึงขอเรียนคุณพีสมพงษ์

ในฐานะที่เคารพรักกัน จริง ๆ แล้วพรรคเพื่อไทยเป็นพรรคใหญ่มาก สามารถทำสิ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงให้กับชาวบ้านได้ เพราะท่านใกล้ชิดชาวบ้านมาก ต้องช่วยกันเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขา พยายามให้เขาอดทน สร้างความหลากหลายทางชีวภาพ ปลูกพืชหลาย ๆ อย่าง ทำโซนนิ่ง (Zoning) ร่วมกันทำเกษตรแปลงใหญ่ ชุมชนมาร่วมกันแล้วก็เปลี่ยนแปลงทุกอย่างให้มันดีขึ้น รัฐบาลพร้อมที่จะทำงานกับพรรคเพื่อไทยนะครับไม่ใช่ไม่ว่าอะไร เพราะถือว่าเราคุ้นเคยกันทั้งสิ้น แต่ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงมัน แล้วบอกว่าเราลงทุนอย่างนี้ทำไมเขาไม่มา ผมบอกแล้วอย่างไร คนไทยเองไม่ลงทุนนะครับ ผมใกล้ชิดกับทางสภาอุตสาหกรรม หอการค้ามาก เขายังมีความไม่มั่นใจในเรื่องความเสี่ยงทางการเมือง แต่เราก็พยายามบอกเขาว่าไม่มีอะไรหรอก นักการเมืองคุยกันได้ แล้วเป็นอย่างไร ผลปรากฏว่าถูกต้องที่บอกว่าเขาลงทุนเฉพาะนิด ๆ หน่อย ๆ แค่ว่าประทังชีวิตของเขา การประเมินโดยต่างประเทศถึงบอกว่าบิสซิเนส (Business) ของเขามีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากในการที่จะเพิ่มโปรดักทิวิตี (Productivity) การลงทุนในสิ่งใหม่ ๆ เครื่องจักรใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีน้อยมากในเมื่อไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีโปรดักทิวิตี (Productivity) ไม่เพิ่มขึ้น แต่จู่ ๆ คุณก็จะบอกว่าให้ขึ้นค่าแรงเลยสมัยนั้นทีเดียว ๓๐๐ บาท -----

เมื่อสักครู่น้องใหม่จำได้ไหมที่เคยทำรีเสิร์ช (Research) ขึ้นนี้ขึ้นมา ว่าประสิทธิภาพการผลิตของเมืองไทยมันแฟลต (Flat) มานานแล้วมันลึบมานานแล้ว เพราะไม่มีการลงทุนในสิ่งเหล่านี้ แล้วจะให้ขึ้นราคาพรวดเดียวได้อย่างไร ตอนนั้นไม่ได้เจ๊งหลากหลายหรือ ตอนนั้นก็เจ๊งแต่เราไม่เบลม (Blame) กันเลย เพราะว่าอย่างน้อย ๆ แรงงานได้เงินเดือนเพิ่มแล้วเราก็แก้กันมาพอสมควร อนาคตข้างหน้าถ้าจะมีการเพิ่มค่าแรงมันจำเป็น แต่ก็ต้องมีการพัฒนาสกิล (Skill) ของเขา เพราะว่าทักษะของเขาในอดีตกับในอนาคตมันคนละเรื่องเลย แม้กระทั่งที่ประเทศอิตาลี อีกหลายประเทศที่เดียว เขารู้จักใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ทางการเงิน ไปสู่จุดนั้น ซีพี (CP) ไปถึงไหนแล้ว กลุ่มไทยเบฟ (ThaiBev) ไปถึงไหนแล้ว มันไปไกลมากแล้ว แต่เรามีนโยบายว่าจะเอาเขามาทำงานให้คนจนได้อย่างไร นโยบายพลังประชารัฐแต่เดิมที่ผมใช้คำว่า ประชารัฐ เพราะว่าประเทศไทยนั้นต้อง ๓ กลุ่ม ประชาชน เอกชน ภาครัฐ ฉะนั้นเราต้องเอาเขา来帮助 พ่อไม่มาช่วย เอาลูกมาช่วย ท่านก็ว่าเขา แล้วท่านไม่ต้องทำอะไรเลย ดัชนีหุ้นเมื่อ ๕ ปีที่แล้วประมาณเท่าไร อยู่ที่ประมาณอย่างเก่งก็ ๑,๒๐๐-๑,๓๐๐ ขณะนี้ ๑,๗๐๐ กว่า ขึ้นมาก็ร้อยจุด เอาแค่ตัวเลขตัวนี้คูณกับหุ้นที่เขามีในธุรกิจเขาก็รวยแล้ว เขาต้องการอย่างเดียวคือการเมืองขอให้นิ่ง แล้วเราก็ต้องจับเขามาช่วยคนจน เรื่องอะไรจะปล่อยให้อยู่บนสวรรค์อย่างเดียว ฉะนั้นเรื่องที่เขาบอกว่าเอื้อคนรวยผมปฏิเสธเลยที่ไม่มี และเราพยายามทำแล้วทุกอย่างที่เขาจะมาเขาต้องประมวลทั้งนั้น แล้วถ้ามีตรงไหนไม่โปร่งใส ท่านตรวจสอบเลย ท่านแย้งเลย ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ ผมขอโทษท่านประธานผมใช้เวลาไปส่วนหนึ่ง ยังมีเวลาเหลือให้ท่านนายกรัฐมนตรีตอบขอบคุณสภาได้ แล้วถ้าเหลือบ่ากว่าแรงทางพรรคพลังประชารัฐขอเวลาให้รัฐบาลตอบถ้าจำเป็น ขอขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไป ก็เป็นการอภิปรายของท่านสมาชิกต่อหน้าครับ ท่านสมคิด เชื้อคง ครับ ๘ นาที เชิญครับ

นายสมคิด เชื้อคง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สมคิด เชื้อคง จังหวัดอุบลราชธานี พรรคเพื่อไทย ท่านนายกรัฐมนตรีไม่อยู่นะครับ แต่อย่างไรก็ต้องฟังข้างนอก ความจริงเมื่อสักครู่นี้ ท่านนายกรัฐมนตรี ๒ วันมานี้ก็ติดอยู่ วันนี้ก็เป็นอะไรไม่รู้ อยู่ ๆ ขึ้นมาก็บอกว่าที่แล้วมา ติดอยู่แล้ว แล้วมีการถูกทำลาย ท่านนายกรัฐมนตรีต้องเข้าใจก่อนนะครับ ท่านประธานครับ ผมฝากท่านประธานไปบอกก่อนว่าท่านนายกรัฐมนตรีต้องเข้าใจว่านี่คือรัฐสภา ทีมผม พวกเราทั้งหลายนำปัญหา นำข้อมูล นำเรื่องความเดือดร้อนพี่น้องประชาชนมาบอก ท่านต้องรับฟัง แล้วท่านลุกขึ้นมา โอเค (OK) ละครับ คนอารมณ์ไม่ดี ก็ไม่ตีปกติ ถ้าลุกขึ้นมา ตอบแบบอาจารย์วิชญ์ ขอโทษครับที่เอ่ยถึง ก็ไม่เห็นเป็นอะไร ก็ตอบปกติ เขาก็รับฟัง แต่นายกรัฐมนตรีมาใช้อารมณ์และมาต่อว่า บ่นว่าเหนื่อยบ้างละ บ่นว่าตัวเองทำงานหนัก ทั้งเหนื่อยทั้งลำบาก ไม่อยากมา ท่านประธานครับ ผมแนะนำนิดเดียวครับ ท่านนายกรัฐมนตรี เหนื่อยก็ลาออกครับ มันไม่เห็นยากเย็นอะไรเลย แล้วเมื่อสักครู่นี้จริง ๆ ผมจะพูดอยู่เรื่องอื่น นั้นละ แต่เห็นอารมณ์นายกรัฐมนตรีแล้วท่านออกไปบ้างก็ดีครับ ไปดื่มน้ำ กินกาแฟบ้าง อารมณ์จะได้เย็น ๆ ที่นี้ไม่ใช่โรงเรียนนายร้อย จปร. นะครับ ที่นั่นเขาอบรมแบบนั้น เพราะท่านเป็นทหาร ที่นี้เป็นอย่างหนึ่ง ท่านต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน พวกเราให้เกียรติ ท่านอยู่แล้ว ขนาดท่านเรียกไปปรองดอง เดียวนี้เลิกไปแล้ว หายไปไหนไม่รู้ ผมก็ไปทั้ง ศาลากลาง ไปโน่นไปนี่ ไปหมดเลย จะปรองดอง จะสามัคคี เห็นด้วย ไปไหนละครับตอนนี้ ออกอารมณ์มาโวยวายกับพวกผมทำไม มันไม่ได้ประโยชน์อะไร ท่านต้องไปแก้ปัญหาล้วนอยู่ ๆ ก็มานั่งบ่นว่าทุกคนต้องช่วยกัน ทุกคนต้องทำ คนโน้นต้องทำ คนนี้ต้องทำ ตกลงผมจะมีรัฐบาลไปทำอะไรครับ รัฐบาลต้องไปทำ มันมีอะไรพี่น้องเขาก็จะแจ้ง ส.ส. มา ก็มาพูดในสภา ก็เท่านั้นเองครับ เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์วิชญ์ เครืองาม ก็พลอยเป็นกับเขาไปด้วย ปกติท่านน่ารักนะ วันนี้อารมณ์เสียไปเรื่องอะไรก็ไม่รู้ เมื่อคืนผมก็นั่งฟังอาจารย์วิชญ์ ไม่ใช่อาจารย์วิชญ์ครับ ประธานโทษครับ ท่านดอกเตอร์สมคิดครับ ชื่อเหมือนกันละครับ แต่คิดคนละอย่าง ท่านเป็นดอกเตอร์ ผมก็ไม่ธรรมดาหรอกครับ เกือบ ๆ เหมือนกัน แต่ว่าอีกเรื่องหนึ่งที่จะบอกก็คือว่าเมื่อคืนนั่งฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ

โอะโฮ ดีมากครับ อันโน้นก็ดี อันนี้ก็ดี ลงทุนเยอะแยะเลย อีอีซี (EEC) รถไฟ ๘ สาย ๑๐ สาย ไม่ใช่เรื่องแปลกหรอกครับ มันทำอยู่แล้ว รัฐบาลชุดก่อนเขาก็จะทำ มันไม่ได้ทำเพราะเหตุผลทางการเมืองอย่างที่เห็น มันดีไปหมด ผมกลับไปบ้านผมยังนอนนึกว่าตกลงผมกับดอกเตอร์สมคิด อยู่ประเทศเดียวกันหรือเปล่า ท่านดีแต่ของท่านครับ บ้านผมอยู่บ้านนอก อุบลราชธานี มันจะดีอย่างไร ฝากรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย ท่านนั่งฟัง และท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการด้วย ข้าวโพด ๖๐๐ บาท ทั้งจังหวัด เงินชดเชยยังไม่ได้เลย อันนี้เรื่องเล็ก ๆ เลย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ช่วยไปดู มันไม่ดีเพราะท่านอาจจะได้คุยกับคนรวยกับเศรษฐี พวกผมไม่ได้รังเกียจเศรษฐี คนรวยก็รวยสิครับ รวยมันก็ดีอยู่แล้ว ใครจะไปว่าอะไร ยิ่งรวยยิ่งดี แต่สิ่งที่มันเหลื่อมล้ำ ก็คือรัฐบาลทำอะไรก็ได้ให้คนจนรวยขึ้น ถ้าคนจนรวยขึ้นคนรวยก็ยิ่งรวย มันไม่เห็นมีอะไรเลย แต่ที่ท่านพูดเขาก็แนะนำว่าบัตรอะไรต่าง ๆ ของท่านมันไม่ได้ผล ท่านให้กดไปกดมา สมาชิกท่านก็พูด ฟังโน้นก็พูดว่ามันไม่ดีมา ๔-๕ ปี ฟังโน้นก็พูดว่าไม่ดี รับ ฟังเถอะครับ มันไม่ได้ยากเย็น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านต้องรับฟัง รัฐบาลต้องรับฟัง พวกเราก็รักบ้านเมือง ท่านอย่ามาดุด่าถูกแหย่หยันเลยครับ พูดท่านองแบบนายกัฐมนตรีแบบนี้ ผมไม่เห็นด้วย -----

ท่านอาจจะเปลี่ยนอารมณ์ท่านไม่ได้ แต่พวกเราก็รับอารมณ์ท่านไม่ได้ เพราะฉะนั้นอยากเรียนในนี้ว่าวันนี้พวกเรามาเสนอสิ่งที่เป็นปัญหา เรื่องเกษตรทุกคนก็ข้องใจ เพราะท่านเขียนไว้อย่างสบาย ๆ นะครับ เรื่องภาคเกษตรหน้า ๕.๓ ครับท่านประธาน ท่านพูดให้หมดเลย ผมก็มาข้องใจมันสำปะหลัง โน่นนี่มาหมดเลยมาเหมือนกัน เขาก็แค่คิดว่าในเมื่อนโยบายรัฐบาลไม่ใช่รายละเอียดเหมือนรัฐบาลอื่น ๆ ใส่ไปให้เขาหน่อยให้เขามั่นใจเท่านั้นเองละครับ ก็ต้องมาตอบสิครับว่าข้าวจะเท่าไร มันสำปะหลังจะเท่าไร อะไรจะเท่าไร การท่องเที่ยวจะเท่าไร ก็มาตอบวิธีการเท่านั้นเอง เพราะมันไม่มีรายละเอียด ท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่ามันกว้าง ๆ มันกว้าง ๆ เราก็รู้เราก็พออ่านหนังสือออก ไม่ได้แย่ว่าไรหรอกครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมจะบอกนะครับ ผมว่ามันนักเศรษฐศาสตร์บ้านนอก ไม่ได้เรียนมาหรอกครับ เรียนงู ๆ ปลา ๆ ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) กิ่ง ๆ แต่สิ่งหนึ่งจะบอกนะครับ ถ้าเศรษฐกิจดีอยู่บ้านผมไม่ได้ดูอะไรหรอกครับ ดูร้านก๋วยเตี๋ยวกับร้านข้าวแกง ถ้าร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านข้าวแกงมันไม่มีแล้วขาดทุนอยู่ไม่ได้ มันจะอยู่ได้อย่างไร แต่เวลารัฐบาลบอกตัวเลขนี้ดี ตัวเลขนั้นดี ดีไปหมด แต่คนบ้านผมไม่มีสตางค์นะครับ ไม่มีใครมีเงิน ราคาพืชผลเกษตรมันไม่ดี มันก็จะดีอย่างไรท่านก็ทำ ผมเข้าใจว่าทำ เงินทิ้งงบประมาณลงไป ไม่ต้องไปเอ่ยถึงหรอกครับว่างบประมาณมันขาดดุลผมเข้าใจ มันต้องลงทุน มันก็ต้องกู้ แต่เมื่อวานท่านนายกรัฐมนตรีท่านอาจจะพูดเลยเถิดไปหน่อย ก็วางกรอบไว้ไม่เคยกู้ ไม่จริงหรอกครับ กู้ทุกปี ปี ๒๕๖๓ นี้ขาดดุลไปตั้ง ๕๒๐,๐๐๐ ก็ไม่เป็นไรไม่ได้ว่า แต่ต้องบอกความจริงว่ากู้แล้วทำอะไรมันโปร่งใสอย่างไร ชาวบ้านเขาถึงจะเชื่อมั่น บางทีท่านทำงานหนักผมเข้าใจ แต่ถ้าเหนื่อยก็ลาออกก็เท่านั้นเอง ผมไม่รู้จะแนะนำท่านอย่างไร มันแนะนำได้เท่านี้ ผมเรียนนะครับว่าเรื่องท่านอ่าน ผมก็อ่านแล้วเรื่องเศรษฐกิจฐานรากจะให้มันดีลดความเหลื่อมล้ำ เขียนดีหมดครับ ผมเรียนว่าลดความเหลื่อมล้ำ ถ้ามันมีอยู่ก็แสดงว่าเศรษฐกิจฐานรากมันไม่ดี ประชาชนฐานรากมันไม่มีรายได้ โดยเฉพาะกับประชาชนภาคเกษตร เพราะฉะนั้นมันก็จะเป็นอย่างนี้ ท่านแก้ปัญหามากี่ปี ท่านแก้มาท่านก็บ่นไปพวกผมก็จะบ่นให้ งบประมาณเมื่อสักครู่นี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจขอประทานโทษครับท่านประธาน แจ้งรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ ท่านลงไปเยอะ ๆ จริงตำบลดะเท่านั้น เท่านั้น เท่านั้น เท่านั้น เพื่อนสมาชิกก็พูดมาเยอะแล้ว แต่สิ่งหนึ่งจะบอกก็คือว่าลงแล้วมันได้ผลอะไร ถึงไหน ท่านประเมินหรือยัง พวกผมก็นั่งประเมินได้ว่ามันได้ผลน้อย

การทำบัตรต่าง ๆ ถ้าอยากจะให้ชนะครับ ไม่ใช่เป็นการเอาเงินไปแจก ถ้าจะให้เงินก็ให้เงิน
มันสะดวก พี่น้องบ้านผม ตาสี ตาสา ยายมี ยายมา อยากจะซื้อไก่สักตัวก็กลัวจะไปดร้าน
อะไรรัฐ มันก็ไม่มี อยากจะซื้อผักกาด คนนี้ลงแหทอดแหมาก็ซื้อไม่ได้ไม่มีสตางค์
อยู่ในนี้เงิน ๑๐๐ บาท อาจจะไม่มียก แต่พี่น้องผมเงิน ๒๐ บาท ๕๐ บาท มีค่าทั้งนั้น
เพราะฉะนั้นวันนี้อยากจะให้รัฐบาลทุกคนช่วยกัน ใช้ ทุกคนรักบ้านรักเมือง ไม่มีหรอกครับ
ว่าใครจะดังลงมา ท่านทำงานได้อยู่ได้ พวกเราก็พร้อมที่จะทำงานกับท่าน แต่ท่านก็ต้องให้
เกียรติซึ่งกันและกัน ท่านนายกรัฐมนตรีท่านมาพอดีเลย ท่านอาจจะอารมณ์เสีย
ก็ไม่ใช่ไรเป็นบุคลิกท่าน เป็นบุคลิกท่าน แต่ผมก็ไม่ได้ถือสา เพราะท่านเป็นบุคลิก แต่ผม
เคยพูดเรื่องปรองดองมาทีหนึ่งไม่รู้ลูกน้องท่านจะรายงานถึงท่านหรือเปล่า ผมบอกว่า
เรียนไปบอกท่าน พลเอก ประยุทธ์ และ พลเอก ประวิตร เรื่องปรองดองที่ท่านชวนพวกผม
ไปต่าง ๆ ทำกันทั่วประเทศ ผมบอกง่ายนิดเดียว ปรองดองนี้ง่ายนิดเดียว ให้นายกรัฐมนตรี
ชื่อ พลเอก ประยุทธ์พูดจาให้เกียรติคนอื่น พูดจานุ่มนวล พูดจาอย่างปียวจา เท่านั้น
ก็ปรองดองแล้วครับ ไม่ต้องลงทุนอะไรเลย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นการลงทุนที่ถูกต้อง ฝากรัฐบาลนะครับ
บางครั้งเวลามีเท่านี้ก็เลยนำเสนอท่านได้เท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เกินไป ๑ นาทีนะครับ คราวนี้ต่อไปก็กลับไปที่พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลนะครับ ก็ยังมีอีกหลายท่าน เอา ๓ ท่านเลยนะครับ ท่านแรก ท่านทัศนียา รัตนเศรษฐ ๕ นาทีนะครับ แล้วตามด้วย ท่านสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดสกลนคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ เห็นอ่านชื่อผมต่อจากนี้ไปแล้วเมื่อสักครู่

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอประทานโทษ ผมอ่านไปแล้วหรือครับ เดียวนะครับ ผมยังไม่ได้อ่านเลย เดียว ๆ ขอดูท่านอยู่ลำดับไหน ผมขอตั้งหลักนิดหนึ่งครับ ลำดับที่ ๒๕ แต่ว่าเมื่อสักครู่ถึงท่านสมคิด เชื้อคง ๘ นาที ท่านอภิปรายไปแล้ว ๙ นาที

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดสกลนคร) : ผม นิยม เวชกามา ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : แต่ต่อไป ก็มีท่านเอกภพอีกคน ยังไม่ได้อ่านนะครับ รอนิดนะครับ ให้พรรคร่วมฝ่ายค้านเขานั้นหน่อย จะได้จัดการได้ ขอโทษทีนะครับ ผมไม่ได้อ่านจริง ๆ เดียวท่านก็ข้ามท่านเอกภพนะสิ ตกลง พรรคอนาคตใหม่ไปอยู่ที่หลังหรือครับ ท่านเอกภพออยู่หรือไม่ครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม วิรัช รัตนเศรษฐ ผมขออนุญาตท่านประธานว่าหลังจากท่านนิยม อภิปรายเสร็จ ท่านประธานช่วยแจ้งเวลาของแต่ละชุดด้วยว่าเหลือเท่าไร ท่านเรียกเจ้าหน้าที่ เอาไปให้ท่านแล้วจะได้อ่าน แล้วทุกท่านเขาจะได้รู้ว่าในแต่ละกลุ่มเขาเหลือเวลาเท่าไร กราบขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คือผมมาก็ได้รับแจ้งจากท่านประธานชวนว่าคนต่อไปท่านสมคิด เชื้อคง แล้วให้กลับมาที่พรรคร่วม ฝ่ายรัฐบาล แต่ตอนนี้ท่านนิยมบอกว่าผมพูดเชิญท่าน แต่ที่นี้ข้ามท่านเอกภพ ผมต้องเคลียร์ (Clear) กับท่านเอกภพก่อนนะครับ

นายเอกภพ เพียรพิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผม เอกภพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ตกลง
จะเอาก่อนหรือไม่ครับ

นายเอกภพ เพียรพิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : รายชื่อ
ผมอยู่ก่อนหรือไม่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
ถ้าอย่างนั้นท่านนิยมขอที่หลังนิดหนึ่งนะครับ ที่จริงจบท่านสมคิด เชื้อคง แล้วต้องไป
พรรคร่วมรัฐบาลนะครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดสกลนคร) :
ไม่เป็นไรครับ เห็นท่านประธานชวนอ่านผมก่อน ต่อจากนี้ไม่เป็นไรครับ ได้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงเอา
ท่านเอกภพให้ก่อน ๑๐ นาที แล้วไปของพรรคร่วมรัฐบาลเขาคนละ ๕ นาที ๘ นาทีเท่านั้น
เชิญครับท่านเอกภพ เพียรพิเศษ พรรคอนาคตใหม่ ๑๐ นาที เชิญครับ

นายเอกภพ เพียรพิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานรัฐสภาครับ ผม นายแพทย์เอกภพ เพียรพิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงราย พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนที่จะมา
เป็นสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นแพทย์ครับ แล้วก็โรคดีที่เป็นแพทย์ที่ในปัจจุบันนี้รัฐบาลบรรจุไว้
ว่าให้ความสำคัญ ผมเป็นแพทย์เฉพาะทางทางด้านเวชศาสตร์ครอบครัว ก่อนที่ผม
จะอภิปรายต่อไป ผมขอให้ข้อมูลของรัฐสภานัดหนึ่งในเรื่องของการที่พูดกันเมื่อสักครู่นี้คือ
การแพทย์แม่นยำ ความจริงแล้วการแพทย์แม่นยำกับการแพทย์เฉพาะเจาะจงเป็นคำที่ใช้
ด้วยกันได้ ชื่อภาษาอังกฤษคือ พรีซิชั่น เมดิซีน (Precision medicine) เป็นการรักษา
โดยการใช้รหัสพันธุกรรมมาช่วยในการรักษาให้มีความแม่นยำขึ้น ต่อไปครับ ตามนโยบาย
ของรัฐบาลในข้อ ๙.๒ ที่ให้มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวอย่างทั่วถึง จำนวนแพทย์เวชศาสตร์
ครอบครัวที่กำหนดไว้ว่าทั่วถึงคือ ๑ : ๑๐,๐๐๐ คนของประชากร ลองคิดดูนะครับ
ประชากรทั้งหมด ๖๕ ล้านคน ถึง ๗๐ ล้านคนต่อไปในอนาคตจะต้องมีแพทย์เวชศาสตร์
ครอบครัวอยู่ ๖,๕๐๐-๗,๐๐๐ คน ปัจจุบันเรามีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวอยู่ ๑,๐๐๐ คน
โดยประมาณ แผนเราจะให้มีครอบคลุมใน ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นแล้วต้องมีการผลิตแพทย์
เวชศาสตร์ครอบครัวประมาณ ๖๐๐ คนต่อปี ๖๐๐ คนต่อปี เป็น ๑ ใน ๔ ของแพทย์ที่จบ

ในทุกปีของประเทศไทยนะครับ จากปี ๒๕๖๑ เรามีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวที่ผลิต
ออกมามากที่สุดแล้ว ๑๘๗ คน แสดงว่าจากนี้ต่อไปเราต้องผลิตแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว
เพิ่มขึ้นในระบบอีก ๕๐๐ คน ต้องทุกปีนะครับ ถ้าว่าการผลิตแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว
อย่างเดียวเหมาะสมหรือเพียงพอหรือไม่ สำหรับการดูแลคนไข้ -----

- ๑๖๘/๑

แพทยสภาออกมาประกาศล่าสุดว่า แพทย์ทุกสาขามีความขาดแคลนครับ เพราะฉะนั้นแล้ว ต้องมีความสมดุลในการสร้างแพทย์เฉพาะทางด้วยเช่นเดียวกัน และเรื่องพรีซิชั่น เมดิซีน (Precision medicine) ก็จำเป็นต้องใช้แพทย์เฉพาะทางเช่นเดียวกันครับ การเปลี่ยนจากการผลิตแพทย์ไปเป็นผลิตแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว แล้วก็ส่งเขาไปอยู่ที่โรงพยาบาล รพ.สต. โรงพยาบาลอำเภอนั้น อาจจะเป็นการแค່ย้ายการแออัดจากโรงพยาบาลใหญ่ไปอยู่ใน รพ.สต. เท่านั้นเอง กระบวนการของการผลิตแพทย์ กระบวนการของการเกิดขึ้นของระบบสุขภาพ ปฐมภูมิ มีการผ่านกฎหมาย พ.ร.บ. สุขภาพปฐมภูมิออกมาแล้ว พ.ร.บ. สุขภาพปฐมภูมิ ก่อให้เกิดอะไรบ้างครับ จะมีคณะกรรมการการแพทย์ปฐมภูมิ คณะกรรมการนี้ผมมีคำถามครับว่า จะมีการทับซ้อนกับหน้าที่ของ สป.สช. หรือไม่ งบประมาณที่ต้องใช้ในคณะกรรมการนี้ และงบประมาณที่จะต้องลงไปในการแพทย์ปฐมภูมินั้นมาจากไหนครับ แบ่งมาจากเงิน งบประมาณสาธารณสุขก้อนไหน หรือว่า สป.สช. จะกลายเป็นเพียงแค่ทางผ่านของเงินครับ อีกอย่างที่ว่า พ.ร.บ. นี้ให้ทำก็คือ การให้ผู้ป่วยขึ้นทะเบียนกับแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว กับหน่วยบริการปฐมภูมิครับ ทุกวันนี้เราขึ้นทะเบียนอยู่แล้ว เราไปอยู่โรงพยาบาลไหนเรา ขึ้นทะเบียนกับโรงพยาบาลนั้น แต่การขึ้นทะเบียนกับหน่วยปฐมภูมิจะเป็นการซ้ำซ้อนหรือไม่ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมมีความกังวลครับ ในส่วนของการพัฒนาคุณภาพ ใน พ.ร.บ. ปฐมภูมินี้บอกว่าการพัฒนาคุณภาพมีความผิดทางวินัยด้วย นโยบายของรัฐที่ต้องการจะส่ง แพทย์ไปอยู่ที่ รพ.สต. การที่ให้เขาไปอยู่แพทย์และพยาบาลนั้นต้องเป็นการพัฒนา เพราะฉะนั้นการพัฒนาคุณภาพต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การไปอยู่เริ่มต้นและการ พัฒนานั้นถ้ามีความผิดเชิงวินัยใครจะอยากไปอยู่ การพัฒนาเชิงคุณภาพนั้นต้องเป็นการ ให้รางวัลมากกว่าการให้โทษครับ ความจริงนะครับ มากกว่าการให้โทษครับ ความจริงรางวัล แพทย์และพยาบาล ปัญหาของทางด้านสาธารณสุขมีมากมายครับ ที่ค้างคาอยู่ก็เป็นเรื่อง ของการขาดแคลนงบประมาณลงทุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ครับ ตำแหน่งงานและการกระจายตัวของ แพทย์ พยาบาล บุคลากรสาธารณสุขทั่วประเทศครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญที่เกี่ยวกับสุขภาพคือเรื่องของฝุ่นควัน พีเอ็ม (PM) ๒.๕ ครับ ที่อีกไม่กี่เดือนนี้ก็จะกลับมาอีกรอบหนึ่งแล้วครับ เราต้องมีการเตรียมรับมือ ให้ประชาชน ทางพรรคอนาคตใหม่เรามีการเตรียมเสนอพระราชบัญญัติอากาศสะอาดครับ ผมขอเชิญชวนนะครับว่า เราอยากจะให้รัฐบาลช่วยสนับสนุนเราด้วยนะครับ

ตอนนี้มีเรื่องที่ต้องทำมากมาย แต่ว่าประเด็นสำคัญแล้วก็เรื่องเร่งด่วนของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องสาธารณสุขก็คือ การเอาเรื่องกัญชามาเป็นนโยบายเร่งด่วนครับ ทุกวันนี้นโยบายกัญชาพูดออกมาแล้ว แต่ว่ายังมีความคลุมเครือและไม่ชัดเจน พอไม่ชัดเจนก็มีการเอานำไปใช้ ทุกวันนี้มีคนใช้นำมาใช้แล้วและใช้ไม่ถูกต้อง จนมีคนไข้ที่ไปห้องฉุกเฉินด้วยผลข้างเคียงของกัญชามากมายครับ ความจริงแล้วประเทศไทยเป็นประเทศหน้าใหม่ทางด้านกัญชานะครับ แต่ว่าเป็นโอกาสของประเทศไทยเช่นเดียวกันที่เราจะเป็นหน้าใหม่ที่จะแซงคนอื่นได้ สิ่งที่เราจะทำครับ คือให้ความสำคัญกับการวิจัยมากกว่าการโฆษณาว่ากัญชาเป็นเหมือนยาวิเศษที่รักษาได้ทุกโรค การวิจัยนั้นแบ่งเป็น ๒ ส่วนครับ เป็นการวิจัยทางการแพทย์แผนปัจจุบันที่เราได้กัญชาสกัดแบบเมดิคัล เกรด (Medical grade) จะทำให้รักษาคนไข้ในประเทศได้ราคาถูกลง และอีกอย่างหนึ่งเป็นโอกาสของประเทศไทยคือการผลิตกัญชาในลักษณะของตำรับยาใหม่ ๆ ของแพทย์แผนไทย แต่ต้องมีการวิจัยที่สากลยอมรับและนำเสนอในเวทีสากลได้ -----

สิ่งที่กระทรวงสาธารณสุขควรจะทำในเรื่องของกัญชาคือให้ข้อมูลที่ถูกต้องครับ แล้วก็ข้อควรระวัง มีมาตรการป้องกันการนำกัญชามาใช้ในคนที่อายุน้อยกว่า ๒๑ ปี ในคนที่อายุน้อย ๆ จะมีผลต่อการทำงานของสมองมากกว่า และมีโอกาสเป็นโรคประสาทหลอนได้มากกว่าด้วย รวมถึงกัญชามีโอกาสทำให้เกิดอุบัติเหตุทางท้องถนนมากขึ้นด้วย เรายังแก้ปัญหาเรื่องสุรากับการขับขี่ยานพาหนะและอุบัติเหตุบนท้องถนนไม่ได้ กัญชาอาจจะไปซ้ำเติมตรงจุดนี้ได้ และอีกอย่างหนึ่งผมมีประเด็นศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาครับ ถ้าเกิดว่าเราไม่สามารถหยุดยั้งการเปิดกัญชาเสรีได้ มีผลการศึกษาที่รัฐโคโลราโดครับ พบว่าการเปิดกัญชาเสรีนี้เขาเก็บภาษีนะครับ การเก็บภาษีได้ ๑ เหรียญ ประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องเสียเงินไป ๔.๕ เหรียญสหรัฐอเมริกาในการรักษาและการดูแลเรื่องของผลกระทบที่เกิดจากกัญชาครับ ท่านประธานครับ นโยบายทางด้านสาธารณสุขมีผลต่อชีวิตและความเจ็บป่วยโดยตรงครับ สำหรับแพทย์เราแล้วเรามีสิ่งที่เราสอนและเน้นย้ำกันเสมอในโรงเรียนแพทย์ครับ มีอยู่ ๒ อย่างครับ อย่างแรกเรายึดถือ ฮิปโปเครติส โอท (Hippocratic Oath) เราพูดกันว่า เฟิสต์ ดู โน ฮาร์ม (First do no harm) เราจะไม่ทำอันตรายใด ๆ ต่อคนไข้ อันที่ ๒ ครับ คือพระราโชวาทของสมเด็จพระปิตุลาธิราช บรมราชูปถัมภ์ ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์ ผมขอฝากไว้เท่านี้ละครับ แล้วกระทรวงสาธารณสุขก็จะมีกำหนัดดำเนินการที่ดีต่อไป ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ตัวเลขของท่านเอกภาพ ใช้เวลาไปก็น่าที่ ๑๐ นาทีนะครับ ผมขอแจ้งดังนี้ สำหรับเวลาที่เหลือครับ เหลืออีก ๑๔ นาที ๒๐ วินาที พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลนะครับเหลือเยอะนะครับ เหลือ ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที แต่ว่าพรรคร่วมรัฐบาลนั้นลงชื่อไว้เพียง ๑๑ ท่านนะครับ พรรคร่วมฝ่ายค้านนะครับ เมื่อสักครู่นี้ (Check) ก่อนที่จะจบท่านเอกภาพ ๑ ชั่วโมง ๖ นาที ก็กลับ ๑๐ นาที ก็เหลือ ๕๖ นาที แต่พรรคร่วมฝ่ายค้านลงชื่อไว้เยอะ และแสดงความจำนงจำนวนนาทีที่เกินกว่า ๕๖ นาทีนะครับ ส่วนสมาชิกวุฒิสภาเหลือ ๙ นาทีนะครับ ท่านจะสำรองไว้สำหรับผู้อภิปราย ๒ ท่านนะครับ แต่ยังไม่ได้ส่งชื่อมา ท่านวิรัชผมให้ท่านไปเลย ท่านจะมีอะไรจะแถลงเชิญครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิรัช รัตนเศรษฐ์ พรรคพลังประชารัฐ แบบบัญชีรายชื่อ
จังหวัดนครราชสีมา ขออนุญาตเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า ในส่วนของพรรคร่วม
รัฐบาลในส่วนที่ท่านประธานที่ดูว่าเห็นเยอะ ๑ ชั่วโมง ท่านต้องดูที่ใช้ไปแล้วครับ
ท่านประธาน ตรงนี้ใช้ไปแล้วประมาณ ๓๐ นาที จะเหลืออยู่ประมาณ ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที
ในส่วนตรงนี้ก็ยิ่งเก็บไว้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อตอบได้อีกสักหน่อยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ตกลง ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที นี่ต้องลบ ๓๐ นาทีที่ใช้ไหมครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
๒๐ นาที ประมาณนั้นครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
เวลาใช้ไปแล้วนะครับ ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที เอาอย่างนี้ดีกว่าเพื่อไม่เสียเวลาของท่าน
สมาชิกทั้งหมด ขอให้ท่านวิรัชได้ปรึกษากับวิป (Whip) ทุกฝ่ายนะครับ แล้วก็ค่อยมารายงาน
ว่าจะทำอย่างไรนะครับ พรรคร่วมรัฐบาลเวลาเหลือเพื่อ สมาชิกลงชื่อไว้น้อย ส่วนพรรคฝ่ายค้าน
เวลาเหลือแค่ ๕๖ นาที แต่ลงชื่อไว้และแสดงความจำนงเยอะนะครับ เช่นเดียวกับสมาชิก
วุฒิสภาเหลือเพียง ๙ นาทีลงชื่อไว้เยอะ เดี่ยวผมให้ไปคุยกันดีกว่าครับ

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ขออนุญาตครับ อันนี้สำคัญ ขออนุญาตครับ ผมจะใช้เวลาสั้นที่สุดปกติผมพูดน้อยอยู่แล้วครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม มหรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ที่ท่านประธานได้กรุณาขานเวลาของสมาชิกวุฒิสภาว่าเหลือ ๙ นาทีนั้น ด้วยความเคารพท่านครับ ไม่ตรงตามข้อเท็จจริง กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้สั้น ๆ ว่าท่านผู้ทำหน้าที่ประธานท่านที่แล้วคือ ท่านชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภานั้น ท่านได้ขานเวลาของวุฒิสภาไว้ที่ ๑ ชั่วโมง ๓๙ นาที ในขณะที่ตนเองสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านมณเฑียร บุญตัน กำลังอภิปราย หลังจากนั้นเมื่อจบการอภิปรายผมก็อนุมานให้เลยว่าให้เวลาตัดออกไปอีก ๙ นาที ตอนนั้นเรามอบเวลาเพื่อให้ทางรัฐบาลได้ใช้โอกาสนั้นชี้แจงเพื่อความเข้าใจของประชาชนผู้ฟังทางบ้านทั่วประเทศ ให้เข้าใจถึงแนวนโยบายของรัฐบาลให้ชัดเจนและถ่องแท้ เราจึงได้เหลือเวลาขณะนี้จริง ๆ ๓๐ นาทีครับ ท่านครับ มิใช่ ๙ นาที

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ ๙ นาที

นายมหรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ไม่ใช่ครับ ขอด้วยความเคารพโปรดกรุณาทบทวนครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : จะไปทบทวนได้อย่างไร เอาอย่างนี้ดีกว่า ผมอยู่บนนี้ลุกไปก็เลิกประชุมเลย ดังนั้นขอความกรุณาวิป (Whip) ๓ ฝ่าย ผมมอบอันนี้ให้ไป ไปตรวจดูให้แน่ว่าเหลือเวลาเท่าไร แล้วจะปรับลดเพิ่มใครหรือไม่เพิ่ม หรือขอใครก็ว่ากันตามนั้น ท่านวิรัชนะครับ ถ้าพูดกันในที่นี้เสียเวลา

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลตั้งแต่เมื่อวานมาจนถึงวันนี้ท่านประธานครับ เพิ่งได้พูดไปประมาณ ๓ ท่านเท่านั้นเอง พรรคพลังประชารัฐ แล้วแต่ละพรรคที่ร่วมรัฐบาลที่เหลือเวลามากเพราะพูดน้อย แล้วก็ท่านหนึ่งก็ไม่เกิน ๕ นาที เรียนท่านเพื่อทราบครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : แต่เดี๋ยวก
ผมจะทำตามบัญชาท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้บัญชาครับ
ผมขอร้อง ผมลุกไปไม่ได้นะครับ โอเค (OK) ครับ เอาอันนี้ไปนะครับ ขอความกรุณา
วิป (Whip) ๓ ฝ่าย ต่อไปกลับมาพร้อมรัฐบาล เมื่อสักครู่ที่ท่านแสดงกันน้อย ท่านน้อยใจอยู่
ผมให้ ๓ ท่าน เพราะแต่ละท่านใช้เวลาอยู่น้อยอยู่แล้ว ผมขออ่านนิตหนึ่งเพื่อสมาชิกจะได้ทราบว่า
ใครกำลังอภิปรายอยู่ ท่านทัศนียา รัตนเศรษฐ ๕ นาที แล้วตามด้วยท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย
๘ นาที และท่านเพชรดาว โต๊ะมีนา พรรคภูมิใจไทย ๕ นาที ๓ ท่านเรียงตามลำดับดังนี้ครับ
เชิญครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
ขอบพระคุณคะท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่น
ดิฉันต้องขอกราบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี
ที่ท่านได้นั่งฟังตั้งแต่ต้นจนจบเมื่อวานนี้ แล้ววันนี้ก็เช่นกัน ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่มีการ
แถลงนโยบาย เพราะฉะนั้นอันนี้ดิฉันถือว่าเป็นมิติใหม่ ท่านประธานคะ ดิฉันมีเวลาน้อย
ถ้าหากเกินไปก็ทบทไปอีก ๑ นาทีนะคะ ในส่วนของนโยบายหลัก ๑๒ ข้อ ดิฉันถือว่า
ครอบคลุมแล้ว แล้วก็เห็นด้วย แต่ในส่วนของนโยบายที่เป็นเร่งด่วน ดิฉันขออนุญาต
ที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อ ๒ นั่นก็คือในเรื่องของการปรับปรุงสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งตรงนี้
มีการพูดกันมากตั้งแต่เมื่อวาน โดยเฉพาะในเรื่องของบัตรประชารัฐ แล้วก็ในเรื่องของมาตรา
ประชารัฐคะท่านประธาน บัตรประชารัฐนั้น -----

ท่านประธานคะ พุดกันมาตั้งแต่ตอนหาเสียง หลายท่านบอกว่าเป็นการหาเสียง แล้วก็อีกหลายต่อหลายท่านบอกว่าบัตรนี้ถือว่าเป็นการตอกย้ำความยากจน บางคนก็ไปโนนบอกว่าบัตรนี้เป็นการซ้ำเติมประเทศ ท่านประธานคะ แต่นั่นคือมุมมองของท่าน นั่นคือทัศนคติของท่าน แต่ดิฉันอยากจะสะท้อนความรู้สึกของพี่น้องประชาชนเมื่อลงพื้นที่ เขาไม่ได้คิดอย่างนั้น เขาบอกว่าบัตรประชารัฐคือชีวิต ชีวิตที่ทำให้เขาอยู่ได้ ได้กิน ได้อยู่ ได้ใช้ทุกเดือน ไม่ใช่คนเดียวด้วยทั้งครอบครัว แล้วก็บัตรประชารัฐนี้ทำให้เขามีขวัญมีกำลังใจในการที่อยู่ต่ออย่างมีศักดิ์ศรีโดยไม่ต้องไปขอเงินของคนอื่นโดยไม่จำเป็น แล้วก็บัตรประชารัฐอีกนี่ละค่ะที่เป็นความหวังของคนยากคนจน แล้วก็โดยเฉพาะปู่ย่าตายาย ที่หวังว่าแบ่งปันเงินนี้ไปทำบุญเพื่อจะได้เกิดในภพหน้าที่ดีขึ้น นี่คือความรู้สึกของคนรากหญ้าที่เขาฝากมาบอกรัฐบาลขอให้ได้เร่งทำเถอะ

อีกหนึ่งนโยบายคะท่านประธาน คือเรื่องมารดาประชารัฐ คือเห็นพุดกันเยอะเหลือเกิน บางคนก็บอกว่าไม่คุ้มค่าบ้าง บางคนก็บอกว่าไม่เห็นเร่งด่วนตรงไหนเลย ท่านประธานคะ สำหรับมารดาประชารัฐดิฉันถือว่าเป็นนโยบายที่คุ้มค่าที่สุด เพราะมันคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ให้ความเข้มแข็ง จะมีการพัฒนาอะไรคะที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าการพัฒนาคน เพราะคนนี่ละค่ะที่จะไปสร้างงาน และงานก็จะก่อให้เกิดรายได้ แล้วถ้ามองในแง่การลงทุนยิ่งกว่าคุ้มค่าทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ต้นน้ำคืออะไร ต้นน้ำก็คือการตั้งครรภ์ ก็มีสวัสดิการให้เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ได้บำรุงลูกในท้องให้แข็งแรง ให้มีอารมณ์ที่เบิกบานส่งไปถึงสติปัญญาที่ฉลาดเฉลียว กลางน้ำคืออะไร ก็คือการคลอด ก็คือมีค่าคลอดให้อีก ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งอันนี้ถือว่าสำคัญมาก เพราะนั่นหมายถึงความปลอดภัยของชีวิตถึง ๒ ชีวิต นั่นคือแม่และลูก ดีไม่ดีถ้าลูกแฝดจะเป็น ๓ ชีวิต เป็น ๔ ชีวิตด้วยซ้ำ ปลายน้ำก็คือการเลี้ยงดูไปจนถึง ๖ ขวบ เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เป็นค่านมบ้าง เป็นค่าวัคซีนบ้าง แล้วมันก็จะส่งต่อไปถึงการศึกษาภาคบังคับเข้าโรงเรียนพอดีให้โรงเรียนพัฒนาต่อไป นี่ละค่ะที่ถือว่าการพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ อีกนิดเดียวคะท่านประธาน โดยสรุปนะคะท่านประธาน นโยบายทั้งหลายทั้งปวงนี้ดิฉันถือว่าอยู่ในกรอบตอบโจทย์ แล้วก็สอดคล้องอย่างยิ่ง คืออยู่ในกรอบของวงเงินงบประมาณ ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน แล้วก็ปัญหาประเทศชาติ แล้วก็สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ แล้วดิฉันเชื่อว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่เป็นประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพราะมาจากรัฐบาลที่มา

จากการเลือกตั้งโดยประชาชนที่เลือกตั้งในวันเดียวกัน เวลาเดียวกัน คือ ๒๔ มีนาคม แล้วก็
เลือกตั้งโดยกฏกติกาเดียวกัน คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ แล้วที่สำคัญก็คืออยู่ใน
ระบอบเดียวกัน คือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แล้วจะ
เรียกว่า สืบทอดอำนาจได้อย่างไร -----

แล้วดิฉันยังเชื่ออะคะว่าถ้านโยบายเหล่านี้ลงไปสู่การปฏิบัติ คนที่ได้ประโยชน์ก็คือประชาชน และประเทศชาติสูงสุดเลยคะ แล้วดิฉันยังเชื่ออีกอะคะว่าด้วยนโยบายเหล่านี้ละคะ และด้วยความตั้งใจของคณะรัฐบาลจะทำให้เรือเหล็กภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะสามารถฝ่าคลื่นลมไปได้อย่างตลอดรอดฝั่งจนครบ ๔ ปี ดี ไม่ดี ดิฉันว่าจะเป็น ๔ ปีบวก ๔ ปีด้วยซ้ำไป ก็ขอให้ท่านได้อดใจสักนิดหนึ่งนะคะ อย่าเพิ่งติเรือทั้งโคลน อย่าเพิ่งติixonยังไม่ได้แต่งตัวเลยคะ เหลือเวลาอีกมากที่ท่านจะอภิปราย ก็ยังไม่สายนะคะ สุดท้ายในฐานะที่เป็นครูด้วยกันกับท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะบอกว่า มารดาประชารัฐทำไมไม่ให้ตอนตั้งท้อง ทำไมไม่ให้ตั้งแต่มีประจำเดือน ดิฉันเห็นด้วย แต่เสียดายว่าขณะที่มีประจำเดือนนั้นไม่สามารถปฏิสนธิได้ ไม่สามารถเกิดบุคคลได้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดได้ดิฉันเห็นด้วยคะ กราบขอบพระคุณท่านประธานอย่างสูงคะ ขอบพระคุณคะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็เป็น ท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ๘ นาทีครับ เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ๘ นาทีจากนี้ไปผมขอทำหน้าที่แทนเพื่อนสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ว่าจะเป็น ส.ส. อยู่ในขณะนี้หรือไม่ได้เข้ามาสู่สภานี้ก็ตาม ในการที่จะยืนยันกับท่านประธานว่าพรรคประชาธิปัตย์ได้เข้าร่วมรัฐบาลตามความคาดหวังของพี่น้องประชาชน ที่อยากจะเห็นการแก้ไขปัญหาของประเทศนี้สามารถที่จะเดินต่อไปได้ ท่านประธานคงทราบครับว่า พรรคประชาธิปัตย์นั้นใช้เวลาพอสมควรในการที่ถกเถียงกันว่าเราควรจะมีรัฐบาลหรือไม่ ในท่ามกลางสภาวะการณ์ที่เสี่ยงทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นปริมาณน้ำ ในที่สุดเราก็ตัดสินใจว่าเราเข้าร่วมรัฐบาลเพื่อที่จะทำงานร่วมกับพรรคร่วมรัฐบาลอีก ๑๘ พรรคที่เหลือรวมถึงท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา แต่โจทย์สำคัญที่สุดที่เป็นเหตุผลสำคัญที่เราตัดสินใจเข้าร่วมรัฐบาลชุดนี้และสนับสนุนนโยบายนี้ ก็คือปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน ทั้งเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย คนยากคนจน คนหาเช้ากินค่ำ คนที่เป็นพ่อค้าแม่ค้าที่เป็นรายย่อยอยู่ในตลาด เพื่อนสมาชิกของเราได้เห็นสิ่งเหล่านี้ ความคาดหวังของคนเหล่านี้ และเขาฝากความหวังนี้ไว้กับพวกเราในพรรคประชาธิปัตย์

เราตัดสินใจเข้าร่วมเพื่ออยากที่จะเห็นสิ่งเหล่านี้ได้รับการแก้ไขปัญหา ได้รับการวางนโยบาย ที่ถูกต้องและทำให้คุณภาพชีวิตของคนเหล่านี้ดีขึ้น ผมเรียนท่านประธานครับว่า ณ วันนี้ที่มี นโยบายแถลงต่อสภานี้ นโยบายที่พวกเราในพรรคประชาธิปัตย์คาดหวังที่จะเห็นทันที ที่รัฐบาลนี้ผ่านการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาและมีการประชุมคณะรัฐมนตรีในครั้งต่อไป นั้นคือนโยบายประกันรายได้เกษตรกร ทำไมจึงพูดว่านโยบายประกันรายได้เกษตรกร เป็นเรื่องสำคัญที่สุด นโยบายประกันรายได้เกษตรกรนั้นไม่ใช่เป็นเพียงแต่เรื่องของการ ช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรที่เป็นเจ้าของผลผลิตทั้งหลายเท่านั้น แต่นโยบายนี้เป็นเสมือนกับ สวัสดิการที่จะดูแลพี่น้องเกษตรกรให้เขาสามารถที่จะมีคุณภาพชีวิต มีรายได้ที่เพียงพอ เพราะไม่ว่าจะดูรายงานงานวิจัยอย่างไร ในเรื่องของเกษตรกรรายย่อยนั้นกว่าร้อยละ ๔๐ ของประเทศเป็นเกษตรกรรายย่อยทั้งนั้นนะครับ และคนเหล่านี้มีรายได้น้อยกว่าแรงงาน นอกภาคเกษตรเกือบ ๑ เท่า นี่คือความจริงที่เกิดขึ้น ดังนั้นทันทีที่ร่วมรัฐบาลปัญหาของ พี่น้องเกษตรกรที่หลังไหลมาสู่พวกเรา เราจึงพยายามกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนของรัฐบาล จะต้องเดินหน้าเรื่องนี้ต่อไปด้วยทันที ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คือ ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ ได้พูดถึงเรื่องประกันรายได้เกษตรกรเป็น ความชื่นใจของหลายคน -----

แต่สิ่งที่เขาอยากเห็นคือระยะเวลาที่ชัดเจนในการเดินหน้านโยบายนี้ทันทีและกำหนดเป้าหมายของนโยบายนี้จะไปถึงเรื่องยางพาราอย่างไร เท่าไร ปาล์มเท่าไร เรื่องข้าวเท่าไร และเรื่องพืชอื่น ๆ อีกเท่าไรเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่การเป็นนโยบายประกันรายได้ที่คิดในเชิงของสวัสดิการนั้นมันจะไปแก้ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า ต้องยอมรับว่าเกษตรกรในประเทศไทยนั้นจำนวนมากมีที่ดินน้อย และมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่มีแม้แต่ที่ดินทำกิน นโยบายการช่วยเหลือเกษตรกรที่ผ่านมาจะละเลยคนที่ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน บางทีคนเหล่านี้ไปอยู่ในพื้นที่ที่มีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นป่าไปทับเขาก็กดี อุทยานไปทับเขาก็กดี หรือต้องยอมรับว่าบุกรุกไปอยู่ในที่ของรัฐมาเป็นระยะเวลาที่นานแล้ว แต่คนเหล่านี้เมื่อขายสินค้าเกษตรตัวเองออกไป เช่น ยางพาราเขาจะถูกหักเงินเซส (CESS) เช่นเดียวกับคนที่เป็นเจ้าของสวนยางพาราที่มาจากสวนที่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน คนเหล่านี้ก็มีลูกเมียมีปากท้องที่รอที่บ้าน ที่ราคาผลผลิตของเขาจะเป็นตัวจุนเจือครอบครัวของเขา นโยบายประกันรายได้ควรจะเดินไปสู่สิ่งเหล่านี้ให้เกิดความชัดเจนด้วย เพราะถ้าราคาผลผลิตการเกษตรของพี่น้องประชาชน จะยาง จะปาล์ม จะข้าว ทุกอย่างดีขึ้นเงินนั้นจะไปสู่พ่อค้าแม่ค้ารายย่อย ไปสู่เศรษฐกิจชุมชนฐานรากในหมู่บ้าน และสามารถทำให้เขาสามารถที่จะมีรายได้ที่เพียงพอต่อการจุนเจือดำรงชีพในครอบครัวได้ นี่ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้ทำความหวังนี้ของประชาชนให้เป็นจริงและทำทันทีที่จะเป็นความชื่นใจของคนโดยรวม เราไม่อยากจะเห็นความขัดแย้งทางการเมืองเกิดขึ้น เพราะเรื่องปากท้องของประชาชนควรที่จะมาก่อนความเห็นที่ไม่ตรงกันในทางการเมืองครับ ในเวลาเดียวกันกับที่ทำเรื่องประกันรายได้ เรื่องสำคัญคือเรื่องปัจจัยการผลิต คือเรื่องที่ดินครับ เรื่องนี้เพื่อนสมาชิกในสภาหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว นโยบายรัฐบาลชุดนี้เดินหน้าไปสู่เรื่องของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ มีการทำกฎหมายออกมารองรับ และผมไปดูในกฎหมาย กทช. นั้น ได้พูดถึงกรรมสิทธิ์ร่วม ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับเรื่องโฉนดชุมชนและการสนับสนุนโดยเรื่องธนาคารที่ดิน ซึ่งขณะนี้ทั้งสำนักงานโฉนดชุมชนและองค์การมหาชนธนาคารที่ดินนั้น มีการจัดตั้งขึ้นเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นการเดินหน้าไปสู่เรื่องปัจจัยการผลิต การกระจายที่ดินให้กับคนซึ่งบุกรุกไปอยู่ในที่ของป่ามาเป็นเวลานานแล้ว หรือที่ของรัฐประเภทต่าง ๆ นั้น น่าที่จะให้กรรมสิทธิ์ร่วมเช่นนี้ให้เขาสามารถที่จะทำมาหากินได้ ในขณะที่ที่ดินนั้นยังเป็นของรัฐอยู่ โฉนดชุมชนใบแรกในประเทศไทยซึ่งดำเนินการโดยพรรคประชาธิปัตย์เมื่อ ๙ ปีที่แล้ว จะครบ ๙ ปี

ในวันที่ ๑ กันยายนที่จะถึงนี้ นั่นคือที่ชุมชนคลองโยง จังหวัดนครปฐม วันก่อนพี่น้องจากชุมชนคลองโยงพูดชัดว่า ๙ ปีที่ผ่านมาคุณภาพชีวิตของเขาดีขึ้น และการดูแลโดยชุมชนโดยส่วนรวมนั้นจะสามารถทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจได้ การเดินทางเรื่องกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน จะเป็นการทำให้พี่น้องเกษตรกรนั้นสามารถจะมีปัจจัยการผลิตที่จะเดินทางและเป็นการปรับโครงสร้างเรื่องของภาคเกษตรได้ แล้วมันจะตามมาซึ่งการแก้ปัญหาหนี้สินและเรื่องอื่น ๆ ของภาคเกษตรในครัวเรือนทั้งหลาย ในเวลาเดียวกันท่านประธานครับ ถ้าทั้งสองเรื่องนี้สามารถจะเดินทางต่อไปได้ เศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจฐานรากที่เติบโตที่แข็งแกร่งขึ้น นั่นจะเป็นคำตอบว่าเรารัฐบาลไม่ว่าจะเป็นพรรคร่วมรัฐบาลอย่างประชาธิปไตยหรือพรรคอื่น ๆ จะได้ทำงานร่วมกับท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีในการที่จะทำความหวังของประชาชนให้เป็นความจริงได้ ผมเรียนท่านประธานในตอนสุดท้ายว่า ช่วยกันครับ เราทุกคนต้องช่วยกัน พวกเราในสภานี้ก็เขาต้องช่วยกันครับ เพราะชีวิตปากท้องของพี่น้องประชาชนคนไทยนั้นไม่ว่าจะเลือกรัฐบาลนี้มาหรือไม่ แต่นโยบายของรัฐบาลนี้จะต้องดูแลคนไทยทุกคน อย่าทำให้เขาต้องผิดหวังครับ ท่านนายกครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ถัดไป

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ผม วิรัช ขออนุญาตรายงาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ตามแผนที่ท่านประธานถือและท่านประธานก็แจ้งผม สรุปก็ตามในแผ่นนั้นครับ ที่มีข้อสรุปอยู่ข้างล่างอยู่อีกประมาณ ๓.๒๐ ชั่วโมง ตอนนั้นจะอยู่ตอนช่วงเวลา ๒๓.๓๐ นาฬิกา ก็ประมาณตี ๓ ครับ แต่สิ่งที่ผิดไปนิดหนึ่งก็คือในส่วนของท่านวุฒิสภา จาก ๙.๓๗ นาฬิกา จะเพิ่มเป็น ๒๙.๓๗ นาฬิกาครับ ท่านประธานครับ อย่างอื่นก็เหมือนเดิมก็หมุนเวียนกันอย่างนี้ละครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอบทพวน
นิตนะครับ ของ ส.ส. พรรคร่วมฝ่ายค้านเหลือเท่าไรครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : แผ่นที่
ผมได้ ๑ ชั่วโมง ๖ นาที ๗ วินาทีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
ถูกต้องแล้วครับ ๑ ชั่วโมง ๖ นาที ๗ วินาทีครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่
ของพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาล ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที ก็หักไป ๒ ท่านหรือท่านเดียวละครับ
น่าจะ ๒ ท่าน

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ก็หัก
พรรคพลังประชารัฐ ๒๐ นาที หักพรรคประชาธิปัตย์ ๓ นาที ๙ วินาที หักพรรคภูมิใจไทย
๙ นาที ๓๔ วินาทีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : แล้วเหลือ
เท่าไรครับ ๑ ชั่วโมง

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ฝ่ายเจ้าหน้าที่ไม่ได้รวมมาให้ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
๑ ชั่วโมง ๒๐ นาทีได้

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
ก็มาเพิ่มในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาครับ นิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เหลือเท่าไร
หัก ๓๓ นาที จาก ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาทีนะ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ก็จะเหลืออยู่ ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาทีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ประมาณนั้น

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ส่วน ครม.
เหลือ ๒๙ นาทีหรือครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครม.
เหลือ ๑๔ นาที ๒๐ วินาทีครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
สรุปแล้วพรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลเหลือเยอะนะครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ไม่เยอะครับ ท่านประธานครับ ของผมต้องแบ่ง ๓ พรรคครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
แบ่ง ๓ พรรคครับ ผมพูดรวมกัน

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
๑๘ พรรคครับของผม

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมยัง
ไม่ได้จะไปขออะไรท่านนะครับ เพียงแต่จะได้กระจายการอภิปรายให้ถูกต้องตามจำนวนมาก

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
เพราะตอนแรก เราคิดว่าพรรคร่วมฝ่ายค้านเหลือเยอะ เลยให้ท่านเยอะนะครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ไม่ใช่
ครับท่าน พรรคร่วมฝ่ายค้านติด ๓-๔ ท่าน มีแต่ท่าน ๓๐ นาที ๓๐ นาที ๒๐ นาที อะไรอย่างนี้
เรียงมาเยอะเลยครับท่านประธาน ของผมก็นั่งฟังเฉย ๆ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
พรรคร่วมฝ่ายค้านก็เหลือแค่ ๑ ชั่วโมง ๖ นาทีนะครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ตรงครับ
ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ครับ
พรรคร่วมฝ่ายค้านบริหารจัดการนะครับ เพราะว่าตามบัญชีที่ยื่นมานี้เกินแน่ ๆ นะครับ

เพราะแต่ละท่านกำหนดเยอะนะครับ เอาละ ผมต้องเริ่มที่ติดค้างท่านไว้ก่อนเพราะเอ่ยชื่อท่านไปแล้วนะครับ ท่านนิยม เวชกามา นะครับ ขอโทษ ท่านเพชรดาว ผมลืมแล้ว ต้องเริ่มท่านก่อน ตกค้างไว้นะครับ เชิญครับ แล้วเดี๋ยวท่านนิยมนะครับ ขอโทษที่ครับ ท่านเพชรดาวก่อนครับ แล้วท่านนิยม

นางสาวเพชรดาว โต๊ะมีนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงเพชรดาว โต๊ะมีนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ การแถลงนโยบายเมื่อวานนี้มีหลายประเด็นที่ดิฉันสนใจค่ะ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นความสงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องของสาธารณสุขหลายเรื่อง แต่เวลาอันน้อยนิดค่ะ แล้วก็พี่น้อง อสม. ก็ได้ถามถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล ท่านก็ได้กรุณาชี้แจงในเรื่องการยกระดับ อสม. นะคะ จริง ๆ แล้วนโยบายในเรื่อง อสม. ใน ๙.๓ พัฒนาและยกระดับความรู้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ให้เป็นหมอประจำบ้านควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางการแพทย์ค่ะ ถ้าพูดถึง อสม. แล้ว คนส่วนใหญ่ของประเทศไทยจะรู้จักเพราะอยู่เคียงคู่กับประเทศไทยมานานถึง ๔๑ ปีค่ะ ปัจจุบัน อสม. ทั่วประเทศมีอยู่ ๑,๐๓๙,๗๒๙ คน กับงานแก้ข่าวร้าย กระจายข่าวดี ชีบบริการ ประสานสาธารณสุข บำบัดทุกข์ประชาชน ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี แล้วก็ทำงานด้วยความทุ่มเทและเสียสละ ดิฉันได้สัมผัสกับ อสม. ในช่วงรับราชการมา ๑๗ ปีค่ะ ทุกครั้งที่ลงพื้นที่ คนที่จะพาดิฉันไปทุกบ้าน รู้จักทุกคนใน ๑๐-๑๕ บ้านนั้นก็คือ อสม. ที่ทำทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ รวมทั้งเอกสารและคีย์ (Key) ข้อมูลด้วย หลายคนบอกว่ามีความสุขกับการทำงานค่ะ -----

ตั้งแต่ยังไม่เคยมีค่าตอบแทน เพราะถือว่าเป็นจิตอาสา จนกระทั่งในปี ๒๕๕๒ เริ่มมีค่าตอบแทนเดือนละ ๖๐๐ บาท ปัจจุบันเพิ่มเป็น ๑,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ธันวาคม ๒๕๖๑ ท่านประธานที่เคารพคะ หนึ่งในนโยบายของพรรคภูมิใจไทยด้านสาธารณสุขคือ สร้าง นำ ซ่อม เน้นงานส่งเสริมป้องกันไม่ให้เกิดโรคโดย อสม. ให้มีการทำงานอย่างเป็นระบบทั้งโครงสร้างค่าตอบแทน และสถานภาพของ อสม. ให้เป็นหมอประจำบ้าน ดิฉันขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในการที่จะยกระดับ อสม. นะคะ ต้องออกแบบหลักสูตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ซึ่งต้องไปทบทวนต่อยอดหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ขอเพิ่มในบางเรื่องค่ะ อาทิ เช่น การรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยี การเข้าใจปัญหาสุขภาพเฉพาะถิ่น ตามบริบทของแต่ละภูมิภาค ไม่จำเป็นต้องมีหลักสูตรที่เหมือนกันทั้งประเทศนะคะ เช่น แถวบ้านดิฉันมีระเบิดบอย มีสถานการณ์ความรุนแรง ฉะนั้น อสม. ควรที่จะรู้เรื่องของ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การปฐมพยาบาลด้านจิตใจ เพราะมีเรื่องของเครียดแล้วก็วิตกกังวล กันมาก รวมทั้งอีกอันหนึ่งที่ อสม. ควรจะรู้เรื่องของพืชสมุนไพรของแต่ละพื้นที่ค่ะ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถช่วยลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้กับ อสม. และชาวบ้านค่ะ แล้วก็เมื่อผ่านหลักสูตรแล้วก็มีการสอบให้ได้มาตรฐาน แล้วก็มีการกำกับดูแล ก่อนที่จะเพิ่มค่าตอบแทนจาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๒,๕๐๐ บาทต่อเดือน ตามลำดับขั้นตอนเป็น อสม. หมอประจำบ้าน ให้เป็นหมอประจำหมู่บ้านก็ต้องมีความรู้เพิ่มเติมอีกจาก ๒,๕๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท จนถึง ๑๐,๐๐๐ บาทค่ะ การทำงานต้องมีเรื่องของเทคโนโลยีดิจิทัล ปัจจุบันก็มีสมาร์ท (Smart) อสม. ด้วย ส่วนการใช้เทคโนโลยีสื่อสารทางการแพทย์ควรมี การปฏิรูปให้กระทรวงสาธารณสุขมีศูนย์ข้อมูลที่จะใช้เทคโนโลยี เอไอ (AI) ปัญญาประดิษฐ์ แล้วก็บิ๊ก ดาต้า (Big Data) ซึ่งต้องใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องทำงานร่วมกัน กับหลายกระทรวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่มีกองทุน กสทช. อยู่ ที่สามารถจะสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมในระบบสาธารณสุขต่อไป ฉะนั้นการพัฒนาและยกระดับความรู้ อสม. ถือเป็นด้านหน้าด้านสุขภาพระดับหมู่บ้าน ที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดนะคะ แล้วก็สามารถเชื่อมโยงกับ รพ.สต. ได้อย่างใกล้ชิด ครั้งนี้ถึงเวลาแล้วค่ะ รัฐบาลชุดนี้จะปรับทั้งโครงสร้าง ค่าตอบแทน แล้วก็สถานภาพของ อสม. ขอขอบคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็เป็นท่านนิยม เวชกามา แล้วผมไม่ทราบว่าทางสมาชิกวุฒิสภาจะส่งเข้าอภิปรายหรือไม่ครับ ยังไม่ใช่ครับ ผมถามว่าทางวิป (Whip) ของ ส.ว. นะครับ หลังจากท่านนิยมแล้วจะมีส่งใครอภิปรายไหมครับ เพราะท่านมี ๒๙ นาทีแล้ว

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ได้ส่งรายชื่อไปแล้วครับท่านครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : โอเค (OK) เพิ่งเห็นครับ ท่านนิยมก่อนครับ เชิญครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมได้หรือยังครับท่านประธาน ผมนี้ลูก ๓ ครั้ง ๔ ครั้งแล้วนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ใช่แล้วครับขอโทษครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเองต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐสภาแห่งนี้คือสภาประชาชนครับท่านประธาน เพราะที่นั่งอยู่ที่นี่ ๔๙๗ คนนี้มาจากประชาชน และที่นั่งอยู่ข้างบน ส่วนหนึ่งก็มาจากประชาชนครับ ก็มีบ้างเล็กน้อยที่มาในวิธีพิเศษ ท่านประธานครับ ผมเองต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่าผมได้ลุกขึ้น ๓-๔ ครั้งไม่ได้พูด พูดก็ตอนจะถึงตีหนึ่ง ๖ ทุ่มนี้ละครับ ด้วยเวลาอันสั้นผมขอกราบเรียนว่าหลายอันที่ท่านสุทินก็พูดไปหมดแล้วละ ผมใช้เวลาที่เหลือเท่าไรก็เท่า นั้น

ท่านประธานครับ เนื่องจากว่านโยบายของรัฐบาลผมมองดูก็เป็นนโยบายที่เพ้อฝัน คือดูแล้วมันกว้างเกินไปที่ผู้ปฏิบัติไม่ได้ชัดเจนนักหนา แต่เอาเถอะต้องชื่นชมท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ท่านบอกว่าอดทน ผมไม่คิดว่าท่านจะนั่งนานขนาดนี้ นำ ครม. นั่งเต็มอยู่ซึ่งก็หาได้ยาก ต้องขอบคุณตรงนี้ แต่ว่าก็ต้องฟังหน่อยว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาประชาชน ท่านนายกรัฐมนตรี ท่าน พลเอก ประยุทธ์ครับ ก็เป็นการสะท้อนแนวคิดของชาวบ้านที่ฝากมาผิดบ้าง ถูกบ้างท่านก็รับไปแล้วกัน ท่านบอกท่านเหนื่อยมากอะไรนี่ย่าเพิ่งเหนื่อยหรือถ้าเหนื่อยจริง ๆ ท่านก็ลาออกไปเท่านั้นเองครับ ไม่ได้มีอะไรมาก ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าท่านเหนื่อยจริง ท่านก็จำเป็นต้องลาออกไป พวกผมเป็นการสะท้อนความคิดของชาวบ้านเท่านั้น ท่านประธานครับ ฝากถึงนายกรัฐมนตรี เพราะสภาของเราวันนี้มันยาก ผมรอเวลาที่จะมาบอกท่านนายกรัฐมนตรีที่จะมาแถลงนโยบาย ๕ ปี ๒ เดือน ๔ วัน ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพราะฉะนั้นท่านประธาน ผมต้องกราบเรียนว่าจำเป็นต้องพูดนิดหน่อย มีเวลาเท่าไรก็เท่านั้น ท่านประธานครับ ผมไม่ได้พูดมากหรอกเพราะมีเวลาสั้น ๆ พูดอยู่ข้อสองข้อคือข้อจริง ๆ คือก่อนที่จะเอาข้อเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ผมเองก็ต้องกราบเรียนว่าบ้านผมพูดไปแล้วเรื่องยาเสพติด หลายท่านก็พูดไป แต่บ้านผมก็มหาศาลเรื่องยาเสพติด ผมถึงบอกวันก่อนว่าวันนี้ไม่ได้เป็น โอท็อป (OTOP) แต่เป็นเซเวน-อีเลฟเว่นได้ตลอดเวลา ต้องฝากผู้นำซึ่งนโยบายของท่านเรื่องยาเสพติด เรื่องยาบ้า ไม่ชัดเจนครับ ต้องยืนยันแบบนั้น ที่บ้านผมวันนี้ ๓-๔ เม็ด ๑๐๐ บาท มีเกลือ ไม่ใช่ โอท็อป (OTOP) แต่ด้วยผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อ ๓.๓ เรื่องพระพุทธศาสนา เป็นเรื่องจำเป็นละเอียดอ่อน ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นผมจำเป็นต้องฝากท่านประธานไปถึงท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ว่ามันมีความจำเป็นจริง ๆ มันเกิดขึ้นเมื่อกลางปี ท่านต้องเยียวยาหาคำตอบ เพราะเรื่องนี้มันไปเกี่ยวข้องกับ ม. ๔๔ ของท่านด้วย คือพระเถระผู้ใหญ่วันนี้ระดับมหาเถระ ๓ รูป อยู่ในเรือนจำ อีก ๒ รูปเป็นท่านเจ้าคุณน้อย ๆ วัดสระเกศ ก็อยู่ในเรือนจำ ท่านเอาไปกักขังไว้ วันนี้ผมต้องบอกว่าท่านมีอะไรจะเยียวยาพระพุทธศาสนา จิตใจของศาสนิกชน พุทธบริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ที่เหลืออยู่ที่นี่ เขาตั้งใจฟังว่าเมื่อเป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งแล้ว ถึงแม้จะไม่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตะกุกตะกัก ท่านมาผิดบ้างถูกบ้าง วันนั้นท่านมาจากการยึดอำนาจก็ว่าไป วันนี้ท่านมาในระบบอีกระบบหนึ่งแล้ว ก็ฝากว่าพระ ๕ รูปในพระพุทธศาสนาวันนี้ไม่ได้กล่าวคำลาสิกขา ท่านก็จับกุม จริง ๆ แล้วมีแค่พระรูปเดียว ไม่รู้มาจากไหน

ไปร้องเรียน ที่มาจากจังหวัดเพชรบุรี แล้วท่านก็จับเป็นตุเป็นตะ สึกไป ๕ องค์ ไม่ได้สึก
ทางพระยืนยืนอยู่ในเรือนจำ ใส่ชุดขาว ไม่ได้สึก ไม่ได้กล่าวคำว่า คิหิตี มัง ธาเรละ คือไม่ได้สึก
พูดง่าย ๆ ในเรื่องอันนี้ต้องบอกว่า ต้องคิด ต้องทบทวนในบทบาทตัวนี้ว่าพระกลุ่มนี้
ท่านจะเอาอะไรเยียวยาจิตใจเขา พระพุทธศาสนาวันนี้หมดแล้ว ท่านที่นั่งอยู่นี้คงรู้ละเอียด
พอสมควร ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชฌู ผมคิดว่าอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นวัดสระเกศ
เขาไม่มาสึกหรอก เขาหนีไปแล้ว ผมถึงกราบเรียนท่านว่าวันนี้ผมเองเคยบวชมา เจ็บปวด
ชาวพุทธเจ็บปวด เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อสมัยเมื่อ ๓๐-๔๐ ปีก่อน -----

พระพิมลธรรมถูกจับสึกข้อหาคอมมิวนิสต์ในยุค จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ใส่ข้อหา
เสพเมถุนด้วย สุดท้ายแล้วท่านไม่ได้เป็นอะไรเลย ติดคุกอยู่ ๗ ปี ออกมาต้องถวายเป็น
คืนพระพิมลธรรม สุดท้ายเป็นสมเด็จพระพุทธปาพจนบดี ที่นี้พระอีก ๓ รูป เป็นมหาเถรระดับพรหม
ในทางพระพุทธศาสนาก็จับท่านไป ใส่ข้อหาจีปาละด้วยบอกว่าเงินทองวัด ที่แน่นอนคือ
พระพรหมติลก เจ้าอาวาสวัดสามพระยา ศาลชั้นศาล ศาลฎีกาตัดสินแล้วว่าไม่มีความผิด
เงินทองวัด เพราะสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเอาเงินมาให้แค่ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แต่ศาลการเปรียญหลังนั้นสร้างหมดไป ๑๐ กว่าล้านบาท มันไม่มีความผิดครับ เพียงแต่ว่า
ใช้เงินผิดประเภท แต่วันนี้ก็ยังจำคุกอยู่ ประกันตัวไม่ได้สักคน อันนี้คือปัญหาที่เจ็บปวดของ
ชาวพุทธ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานไปถึงนายกรัฐมนตรีว่า ท่านคิดอะไรที่จะช่วย
คนกลุ่มนี้ ช่วยพระพุทธศาสนา ช่วยพุทธบริษัท ๔ ผมขอกราบเรียนว่า ผมสงสัยว่า
ผอ. สำนักงานพระพุทธศาสนาถูกคำสั่งย้ายของท่าน ม. ๔๔ ไปอยู่ ๑๐ วัน แล้วย้ายกลับมา
ที่เดิม อันนี้คืออะไร ผมอยากได้คำตอบจากท่านนายกรัฐมนตรีนะครับท่านประธาน
กราบเรียนว่าเรื่องนี้ อย่างอื่นผมพูดหมดแล้วละ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ยังไม่พูดครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม) : ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ เดี่ยวจะไม่เข้าใจนะครับ ผมไม่ได้ใช้มาตรา ๔๔
กับพระเลยนะครับ เป็นเรื่องในกระบวนการยุติธรรมนะครับ ไม่ได้ใช้มาตรา ๔๔
ขอโทษครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ไม่ใช่อย่างนั้น
ท่านประธานครับ ม. ๔๔ ย้าย ผอ. สำนักงานพระพุทธศาสนาไปแล้วย้ายกลับมาภายใน
๑๐ กว่าวัน ผมไม่ได้ว่าท่านใช้ ม. ๔๔ กับพระหรอก ม. ๔๔ กับสำนักงานพระพุทธศาสนา
มันเลยเกี่ยวพันกัน ผมว่าเรื่องนี้ท่านรองวิษณุทราบดี เพราะฉะนั้นเหตุการณ์นี้มันไม่เกิดมา
ป่านี้นะครับ เดี่ยวผมต้องพูดกับท่านประธานวันนี้ ผมขอใช้ข้อบังคับของสภาแห่งนี้

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) :
ท่านนายกรัฐมนตรีรอสักครู่ครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมไม่ใช่ว่าคุยก
สู่ไปสู่มาที่มันผ่านมานี้

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจะจบหรือยังครับ เพราะว่าท่านวิชณูก็จะพูด

นายวิชณู เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานขออนุญาตครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ไม่เป็นไร ผมใช้เวลาแค่นี้ละครับ เพราะว่าผมเห็นพรรคพวกเยอะอยู่

นายวิชณู เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : คำเดียวแล้วก็ข้ามไปเลยครับ ผอ. สำนักงานพระพุทธศาสนาที่ย้ายเมื่อคราวโน้นก็ไม่ได้ใช้ ม. ๔๔ ละครับ ใช้กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามปกติทุกอย่าง ท่านย้ายไปแล้วก็ย้ายกลับครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก็คงเคลียร์ (Clear) นะครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมอ่านจากข่าวนะ บอกย้ายไปย้ายกลับนี้ ไปดูหน่อยละกัน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ย้ายเดียวเช็ก (Check) ตกลงท่านจบแล้วนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีทราบแล้วนะครับ ท่านนิยมจบแล้วนะครับ ต่อไปผมจะให้พรรคร่วมฝ่ายรัฐบาลอีก ๒ ท่าน คือท่านวีระกร คำประกอบ ๕ นาที ท่านชุมพล จุลใส ๕ นาที แล้วก็ไปหม่อมหลวงปนัดดาของสมาชิกวุฒิสภานะครับ ท่านสมาชิกครับ ผมเป็นห่วงกำหนดเวลาสำหรับพรรคร่วมฝ่ายค้านนะครับ เหลือประมาณ ๕๐ นาที หลังจากท่านนิยมไปแล้ว ท่านเสนอชื่อมาพร้อมกับกำหนดเวลาที่ต้องการเพียง ๓-๔ คน ท่านละ ๑๐ นาที ๒๐ นาที ๒๐ นาทีถึง ๓ คนรวด มันจะไปไม่ถึง ที่เหลืออีกเยอะแยะมันก็คงไม่ได้ ฉะนั้นขอให้ท่านปรับเวลานะครับ ถ้าท่านไม่ปรับก็ต้องไปตามนี้ ได้ถึงไหนก็เป็นอย่างนั้นนะครับ เรียนให้ทราบเผื่อท่านจะปรับเวลาได้ โอเค (OK) ท่านวีระกร เชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า ผมอยู่ในสภามาก็ ๓๖ ปี ผมยังไม่เคยประทับใจนายกรัฐมนตรีที่กล้าเข้ามาตอบ -----

ให้ความกระจ่างกับเพื่อนสมาชิกในวาระของการอภิปรายแถลงนโยบายแม้แต่ครั้งเดียวนั้นแสดงและสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจและความเข้าใจ และการให้เกียรติสภาผู้แทนราษฎร คือเป็นเรื่องที่แปลกจนกระทั่งเราก็ไม่เคยเห็น แล้วท่านก็มีความตั้งใจเช่นนี้ ก็อย่าว่าแต่ผมชมเลย แม้กระทั่งพี่สรวง พงษ์มณี ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม พรรคเพื่อไทย เขาก็ชมท่านครับ ก็ถือได้ว่าเป็นสิ่งหรือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่แปลก แล้วก็ขอชื่นชมนะครับ ผมก็จะขอเข้าเรื่องเข้าราวแล้วนะครับ เพราะว่าเวลาที่จะน้อย ผมอยากจะเรียนเรื่องในเรื่องของนโยบายข้อ ๕.๖.๓ เสริมความมั่นคงทางด้านพลังงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ให้ใช้พลังงานทดแทนอย่างเหมาะสม กล่าวถึงการส่งเสริมให้มีการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ปี ๒๐ (B20) และ ปี ๑๐๐ (B100) ซึ่งท่านประธานครับ ปี ๑๐๐ (B100) ไม่ใช่ว่าใช้ไม่ได้ ใช้กับเครื่องรุ่นเก่าได้ แต่รุ่นใหม่ คอมมอนเรล (Common Rail) ทั้งหลายมันใช้ได้แค่ ปี ๑๐ (B10) จนกระทั่งท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็สำนักงานนโยบายพลังงาน กระทรวงพลังงานของเราก็ได้ต่อรองจนกระทั่งให้ผู้ประกอบการก็คือ โตโยต้าเขาได้ทำ คอมมอนเรล (Common Rail) เพื่อให้ใช้ ปี ๒๐ (B20) ได้ ซึ่งก็เป็นยี่ห้อแรก ต้องขอขอบคุณ การที่ท่านให้ใช้ ปี ๒๐ (B20) พอร์ธรีโว่ (REVO) ใช้ ปี ๒๐ (B20) ออก ราคาน้ำมันปาล์มขึ้นเลยครับ อันนี้ขอชื่นชมนะครับ ว่านโยบายของท่านนี้ ใครจะบอกว่าเลื่อนลอย ใครจะบอกว่าหลอกลวงผมว่าเป็นนโยบายที่น่าชื่นชม แต่ก็ขอฝากท่านนิดหนึ่งครับ ท่านดูแลในเรื่องของน้ำมันปาล์มเป็นอย่างดีแล้วต่อไปเมื่อยี่ห้ออื่นออก ปี ๒๐ (B20) ทำคอมมอนเรล (Common Rail) ใช้ ปี ๒๐ (B20) ได้ มันก็จะทำให้ราคาน้ำมันปาล์มขึ้นไปได้เรื่อย ๆ ท่านมาถูกทางแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องขอฝากทางด้านกระทรวงพลังงานก็คือ ท่านได้ประกาศแผน เออีดีพี (AEDP) ซึ่งก็คือ แอลเทอร์เนทีฟ เอเนอร์จี ดีเวลอปเมนต์ แพลน (Alternating Energy Development Plan) ประจำปี ๒๐๑๘ ซึ่งความจริงไม่ได้มีอะไรผิดพลาดหรอก เดิมที่ท่านเขียนไว้ว่าในปี ๒๕๓๙ เราจะใช้เอทานอลที่ ๑๑.๓ ล้านลิตรต่อวัน แต่อยู่ ๆ ท่านก็มาแก้ไขใหม่เป็นว่าใน ปี ๒๕๘๐ เราจะใช้เอทานอลเหลือเพียงแค่ ๖.๖ ล้านลิตรครับ ท่านลองนึกดูจาก ๑๑.๓ ที่ท่านประกาศไว้เดิม ท่านมาแก้ตัวเลขเป็น ๖.๖ ล้านลิตรต่อวัน อะไรเกิดขึ้นครับราคาอ้อยดิ่งเลยครับ อ้อยที่มันแย้อยู่แล้วครับ คือผมเข้าใจแล้วว่าเขามีการคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๐ อีวี (EV) หรือว่ารถยนต์ไฟฟ้ามันจะเป็นที่นิยมจะเกิดการใช้แต่มันยังไม่มาเลยนะครับ ท่านไปคาดการณ์ล่วงหน้าและการคาดการณ์ล่วงหน้านั้นแหละครับ ส่งผลให้ส่งสัญญาณไปยังโรงงานเอทานอล

ที่มันกำลังจะเกิด กำลังจะรับซื้ออ้อย ท่านทราบไหมครับว่าปัจจุบันการรับซื้อเอทานอล
ของโรงกลั่นในราคา ๒๑-๒๒ บาท มันส่งผล ถ้าตีย้อนกลับมาเป็นราคาอ้อยมันได้ถึงตันละ
๑,๐๐๐ กว่าบาทเลยทีเดียวครับ ประมาณ ๑,๐๕๐ บาท เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ
มันกำลังไปได้สวยอยู่แล้ว เหตุไฉนกระทรวงพลังงานจึงได้ประกาศตัวนี้ออกมาครับ
คือผมเข้าใจและมีเหตุผลครับ เพียงแต่ว่ามันไม่ถูกกาลเทศะ มาประกาศในช่วงอ้อยกำลังแย
มันไม่เป็นการซ้ำเติมหรือครับ ส่วนการใช้ยางพาราฉันอยากจะเรียนท่านว่า ปัจจุบันนี้ กยท.
เขาก็มีแผนวิจัย พยายามปรับปรุงการใช้ยางพาราที่ต้องบอกว่าคุณสมบัติมันดีกว่าการใช้
แอสฟัลต์ธรรมดาประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ คุณสมบัติในการรับแรงกระแทกคุณสมบัติ
ในความคงทนถาวรมันดีกว่าแอสฟัลต์ธรรมดาประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ครับ เพียงแต่ว่า
ค่าใช้จ่ายมันเพิ่มขึ้น ๔๐ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน อยากฝาก กยท. เร่งวิจัยมันไม่มีงาน
อะไรหรือครับ งานเทคนิคมันสามารถปรับได้ ขอให้ส่งงบประมาณไปให้เขาวิจัยให้มากขึ้น
กว่านี้นิดครับ เอาเวลาให้ไวขึ้นอีกหน่อย ท่านครับถ้าน้ำยางพาราที่เราใช้ผสมไปใน
ยางมะตอย ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านลองนึกดูถนนในประเทศไทยทั้งหมดก็หมื่นกิโลเมตรครับ
ถ้าท่านใช้ ๕ เปอร์เซ็นต์เหลือเลยครับ เรียกว่าใช้พอเลยครับ ไม่ต้องไปใช้พาราซอยล์เลยครับ
พาราซอยล์ใช้ปีสองปีมันก็ร้อนหมดแล้วครับ ใช้ไม่ได้แล้วครับ การเอายางพาราไปผสมกับ
ดินธรรมดามันไม่ค่อยได้ผลหรือครับ -----

แต่การผสมน้ำยางพาราเข้าไปในยางมะตอยส่งเสริมแล้วก็ได้ผลแน่นอนครับ ท่านประธานครับ เพียงแต่ช่วยแรงงานวิจัยออกมาไว ๆ ปัจจุบันเขาพยายามทำยางผง แต่ค่าใช้จ่ายก็ยังสูงอยู่ดี ตรงนี้แก้ได้แน่นอนในเรื่องของราคายางพารา ส่วนข้าวนั้นก็ขอบพระคุณนะครับ ผมได้ทราบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้วว่าท่านได้เตรียมงบประมาณที่จะสนับสนุนให้ชาวนาลืมตาอ้าปากได้ในฤดูกาลใหม่นี้ได้ ๑๐,๐๐๐ บาทแน่นอน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยืนยันกับผมอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ฝากท่านรัฐมนตรีจุรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ก่อนหน้าที่ข้าวจะออกสู่ตลาด ขอเชิญท่านได้เดินทางไปต่างประเทศไปเจรจาหาโควตา ล่วงหน้า หากคอนแทรกต์ (Contract) ล่วงหน้ากับรัฐบาลจีนบ้าง รัฐบาลต่าง ๆ ที่เป็นลูกค้าของเรารายใหญ่ เอามาแจกจ่ายให้กับพ่อค้าส่งออก ให้เขาเคลียร์ (Clear) ตลาดก่อนที่ข้าวจะออกสู่ตลาดมันก็จะได้เกือบเท่าราคาตลาดโลกวันนี้ ซึ่งถ้าตีกลับมาเป็นราคาข้าวเปลือกก็ตันละประมาณ ๗,๐๐๐ บาท หรือ ๗,๐๐๐ บาทนิดหน่อย ซึ่งถ้าชาวนาขายได้ ๗,๐๐๐ บาท ท่านบวกไป ๓,๐๐๐ บาท ชาวนาได้ ๑๐,๐๐๐ บาทแน่นอนครับ ขอบคุณแทนพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศสำหรับรัฐบาลประยุทธ์ ๒ ซึ่งไม่ใช่ประยุทธ์ ๑ ประยุทธ์ ๒ เป็นประยุทธ์ใหม่ไฉไลกว่าเก่า มาในระบบประชาธิปไตย ขอบคุณครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ขอบคุณครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ กราบเรียนสั้น ๆ ในส่วนของยางที่ไปทำถนนพาราซีเมนต์หรือพาราซอยล์ที่ว่า ผมพยายามจะมุ่งเน้นไปตรงนั้น แต่อย่างที่ทราบดีแล้วว่าราคามันจะต้องสูงขึ้นอีกสักหลายเปอร์เซ็นต์อยู่ แต่เราก็จำเป็นเพราะเราต้องการที่จะไปสนับสนุนราคายาง เราจะช่วยยางก็เอามาใช้ตรงนี้ เราก็ต้องไปเสียต้นทุนในเรื่องของการทำถนนที่แพงขึ้น ขณะเดียวกันในเรื่องของปาล์มที่เราสนับสนุนให้ไปทำน้ำมันไบโอดีเซล ปี ๑๐ (B10) ปี ๒๐ (B20) อันนี้ก็คือเราจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้าก่อน เพราะฉะนั้นราคาจริง ๆ ตอนนี้เราอุดหนุนราคาตรงนี้อยู่ แต่แน่นอนมันมีผลกระทบกับเอทานอล เพราะฉะนั้นตอนนี้เอทานอล ก็ราคาแพงกว่า เพราะเราไปดูเรื่องปาล์มเดี่ยวต้องไปดูอีกทีว่าเอทานอลจะอย่างไร รับไว้ทุกเรื่อง อย่างนี้คุยกันไม่รู้เรื่อง เยี่ยมขอบพระคุณท่านประธานครับ ฝากท่านรัฐมนตรีใหม่ด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านชุมพล จุลใส ตามด้วยหม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล เชิญท่านชุมพลครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การที่รัฐบาลได้แถลงนโยบาย
นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน เร่งด่วน ๑๒ เรื่อง ต้องขอขอบคุณในเรื่องการแก้ปัญหาในการ
ดำรงชีวิตของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนี้สินนอกระบบ ผมต้องกราบขอบคุณท่านประธาน
ผ่านไปยังท่าน พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ที่สามารถแก้หนี้สินนอกระบบ ในช่วง ๔-๕ ปี
ที่ผ่านมา พวกหมวกกันน็อกหมดไปเลยนะครับ ท่านสามารถเอาโฉนดคืนให้กับ
พี่น้องประชาชนและผู้เสียดอกเบี้ยรายวันก็ไม่มี ตอนนี้พวกหมวกกันน็อกหมดไปเลย ในช่วง
๔-๕ ปีที่ผ่านมา นั้น พวกผมก็ได้สนับสนุนรัฐบาลนี้มาโดยตลอด แต่สิ่งหนึ่งพี่น้องประชาชน
ฝากความหวังในเรื่องราคาสินค้าการเกษตร อันนี้ต้องพูดอีก ท่านประธานครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพราะว่าวันนี้พี่น้องประชาชนรอคอย รอคอยอะไรครับ -----

เขาอยากได้ปาล์ม ๕ บาท ท่านนายกรัฐมนตรี อยากได้ยางกิโลกรัมละ ๖๕ บาทครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านด้วยความเคารพ เพราะว่าพี่น้องประชาชนฝากความหวังไว้จริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ ถ้าพูดถึงเรื่องปาล์ม เรื่องยางแล้วต้องแถมอีกนิด มังคุดครับ ในช่วง ๒-๓ วันที่ผ่านมา มังคุดของพี่น้องเกษตรกรราคาคงต่ำมาก แต่บางจังหวัด บางแห่ง โดยเฉพาะที่จังหวัดชุมพรบ้านผมสามารถแก้ปัญหาราคามังคุดได้เป็นอย่างดี โดยได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้เห็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน อันนี้ต้องขอชื่นชม ที่จังหวัดอื่นผมไม่ทราบนะครับ เพราะฉะนั้น ณ วันนี้นั้นมังคุดได้แก้ปัญหาไปได้ระดับหนึ่งแล้ว ท่านประธานครับ ในเรื่องเกี่ยวกับบัตรสวัสดิการคนจน หรือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อันนี้ผมได้รับปัญหาจากพี่น้องประชาชนว่าถ้าจ่ายเป็นเงินสดได้ไหมครับ อันนี้จะได้หรือไม่ได้ ผมมาเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ ในช่วงระยะสมัยรัฐบาลที่ผ่านมา คือรัฐบาลของท่านประยุทธ์ ท่านได้ไป ครม. สัญจรที่ภาคใต้โดยเฉพาะที่จังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง อันนี้เกิดประโยชน์มาก และผมต้องขอขอบคุณท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า รถไฟรางคู่จากชะอำสู่จังหวัดชุมพร รถไฟรางคู่อันนี้เกิดประโยชน์มาก และก่อสร้างถนนหลายสายเหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมา เพื่อน ๆ หลายจังหวัดเราอย่าปฏิเสธตัวเองว่าหลายเรื่องที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้ดูแลพี่น้องประชาชนในด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าเรื่องถนนหนทางต่าง ๆ อันนี้เรามองด้วยใจอันเป็นธรรม ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านอย่าท้อแท้ ผมให้กำลังใจ ผมเจอแต่ท่านนายกรัฐมนตรี ๕ ปีที่ผ่านมาหน้าจอทีวี ค็นวันศุกร์ พวกผมยังยืนยันสนับสนุนท่านนายกรัฐมนตรีทุกรูปแบบ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : เมื่อครู่กำลังหันไปถามข้อมูลอยู่ครับท่านประธาน พอที่ท่านก็เรียกผมจังเลย คือจริง ๆ เมื่อวันก่อนท่านสมคิดก็ชี้แจงไปแล้วว่าเรื่องบัตรสวัสดิการที่จ่ายไป วันนี้ก็เป็นอีพ็อกเก็ต (e-Pocket) ได้ด้วย เบิกเป็นเงินสดก็ได้ใช้ใหม่ เดี่ยวลองไปติดตามดูนะจ๊ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็เป็น หม่อมหลวงปนัดดา สมัชชิกวุฒิสภา แล้วก็กลับมาพรรคร่วมฝ่ายค้านกำลังดูอยู่

หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : กราบสวัสดิ์ครับ
ท่านประธานรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพอย่างสูง กระผมได้รับมอบหมายจากพี่ ๆ
สมาชิกรัฐสภา เพราะบอกว่ายังไม่มีใครที่จะพูดในข้อที่ ๑ ซึ่งถือว่าเป็นข้อที่สำคัญ ก็เลย
มอบหมายกระผม ปนัดดา ดิศกุล เป็นสมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็จะขออนุญาต
นำกราบเรียนเสนอต่อท่านประธานรัฐสภา และ อาพณฯ นายกรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับการปกป้องเทิดทูนและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ได้พยายามย่อในเรื่องที่คิดว่า
จะมีความสำคัญ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ -----

เพราะยังจดจำได้จากเมื่อครั้งที่กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยมอบหมายให้กระผมรับราชการสนองพระเดชพระคุณที่สำนักนายกรัฐมนตรี และเมื่อครั้งนั้นก็ให้มีโอกาสออกไปติดตามตรวจราชการในเรื่องของการศึกษาของลูกหลานเยาวชน ซึ่งเรื่องนี้กระผมติดพฤติกรรมดังกล่าวมาตั้งแต่สมัยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ก็มองเห็นว่าตรงตามกับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า เด็กคือผู้สร้างชาติ เด็กในวันนี้คืออนาคตของชาติ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เองก็เคยได้ทรงมีกระแสพระราชดำรัสไว้กับครูที่อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย เมื่อปี ๒๕๐๑ ว่า เป็นครูใช่ไหม ขอฝากเด็ก ๆ ด้วย ช่วยดูแลให้เด็ก ๆ เขาเป็นคนดีของประเทศชาติบ้านเมืองสืบไป ครูผู้นั้นก็ก้มลงกราบแทบเบื้องพระยุคลบาท แล้วก็กราบบังคับทูลว่า พระพุทธเจ้าค่ะ จะได้ปฏิบัติเช่นนั้น กระผมมองว่ากระทรวงศึกษาธิการ โดยท่านรัฐมนตรีคุณหญิงกัลยาได้เข้าไปกำกับดูแลก็คงจะเป็นเรื่องที่น่าจะที่น่าพระบรมราชโองาพประการนี้ ซึ่งถือว่าเป็นวิสัยทัศน์ของพระองค์ท่าน แล้วพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน ก็ยังได้ทรงมีพระราชดำริว่าเราทำความดีด้วยหัวใจ แล้วขอให้เด็ก ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อกัน มีความรู้รักสามัคคี ดังพระปฐมบรมราชโองการ ก็คือ สืบสาน รักษาแล้วก็ต่อยอด ดังนั้นการที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้ทรงมีพระราชดำรัสไว้จึงถือว่าเป็นคำพูดที่ศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก โครงการโรงเรียนคุณธรรม เป็นโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินมาช่วงหนึ่งแล้ว แล้วก็โครงการที่ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยมอบหมายให้กับข้าราชการกระทรวงนี้ และตัวกระผมเองได้ลงไปกำกับดูแลเองตามโรงเรียนต่าง ๆ ในทั้ง ๗๖ จังหวัดและกรุงเทพมหานคร ซึ่งเรื่องนี้เองจะกลายเป็นผลพลอยได้ให้กับเด็ก ๆ ในการได้เรียนรู้ในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม หรือที่อาจจะเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า เป็น สคูล ออฟ มอราลิตี (School of morality) ที่จะให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ในเรื่องของจริยศาสตร์และเป็นคนดีของชาติบ้านเมืองสืบไปในวันข้างหน้า มีความซื่อตรง แล้วก็เรียนดี เป็นคนดีของบ้านเมือง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้น่าที่จะได้มีการสืบสาน รักษา และต่อยอดพร้อมกับเราทำความดีด้วยหัวใจ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่าตามโครงการของโรงเรียนคุณธรรม ได้กำหนดขึ้นเป็น ๔ โมดูล (Modules) คือ ๔ แนวคิดหรือยุทธศาสตร์สำคัญ ๔ โมดูล (Modules) ที่กราบเรียนท่านนี้ก็จะเริ่มขึ้นตั้งแต่ในเรื่องของ

ระเบียบพิธี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระเบียบหน้าที่ของความเป็นประชาชนชาวไทยที่ดี และเรื่องอื่น ๆ ตามด้วยเรื่อง เอติเคตต์ (Etiquette) เอติเคตต์ (Etiquette) ก็น่าจะแปล ออกไปถึงว่าภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และอะไรบางอย่างที่จะต้องเลี้ยงการปฏิบัติ คงไม่ได้ แปลว่ามารยาท เพราะวามารยาทจะไปซ้ำกับในข้อที่ ๓ ของ โมดูล (Modules) ก็คือ แมนเนอร์ส (Manners) อันนั้นเป็นเรื่องของมารยาท และสุดท้ายข้อที่ ๔ ซึ่งเป็นไปตาม พระบรมราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน ก็คือในเรื่องของการศึกษาที่จะทำให้เด็ก ๆ เป็นทั้งคนดี และคนมีความรู้ความสามารถ -----

มีความแตกต่างกันในเรื่องของการใช้ภาษาต่างประเทศ ที่อาจจะนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ อาจจะพูดภาษาของชาวยุโรป หรือว่าภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างไพเราะเพราะพริ้ง มีความแตกต่าง ซึ่งเด็กเดี๋ยวนี้ก็เรียนอะไรต่าง ๆ กันได้รวดเร็ว สิ่งนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการ มีมูลนิธิประเทศไทยใสสะอาด ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มูลนิธิประเทศไทยใสสะอาดยังทำงานอย่างเข้มข้นมาก ก็อยากจะกราบเรียนต่อทาง กระทรวงศึกษาธิการว่าน่าที่จะได้ให้ทางมูลนิธิ ซึ่งพร้อมที่จะมาทำงานร่วมกับท่าน ในการช่วยกันปลูกฝังลูกหลานเยาวชนให้เป็นคนดีของบ้านเมือง และมีความแตกต่างกันในเรื่อง ของการเรียนหนังสือ การใช้ภาษาต่างประเทศ การเรียนวิชาคำนวณ ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เรื่องนี้จะโยงไปถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทางมูลนิธิได้ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจว่ากรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ไม่ใช่เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย หลายคนยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนที่พูดบอกว่าทำไมกรุงเทพมหานครเลือกตั้งได้ แต่ทำไมจังหวัดเลือกตั้งไม่ได้ วิทยากรหลายท่านที่ร่วมอยู่ในโครงการดังกล่าวนี้ก็จะอธิบายให้ทราบว่า กรุงเทพมหานครเลือกตั้ง อบจ. เลือกตั้งเทศบาล ไม่ได้ปกครองตนเอง และกรุงเทพฯ ไม่ได้ กระทำหน้าที่ในนามของรัฐบาล แต่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษ ไม่ได้ ถือว่าเป็นจังหวัด ดังนั้นประเทศไทยจึงประกอบด้วย ๗๖ จังหวัดเท่านั้น จังหวัดสุดท้าย ที่แยกออกไปจากจังหวัดหนองคายคือจังหวัดบึงกาฬ ดังนั้นที่พูดกันว่ากรุงเทพเป็นจังหวัด กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาและกราบเรียนต่อนายกรัฐมนตรีว่า เมื่อครั้งที่รับราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีก็เคยประชุมกับทางสำนักงาน ก.พ. และท่านผู้ว่า สมัคร สุนทรเวช ในอดีต เคยดำริไว้ว่าอยากที่จะให้เปลี่ยนชื่อผู้ว่ากรุงเทพมหานครกลับไป เป็นนายกเทศมนตรีกรุงเทพมหานคร โดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า ลอร์ด เมเยอร์ ออฟ เดอะ ซิตี้ บางกอก (Lord Mayor of the City of Bangkok) ซึ่งจะมีความชัดเจนมาก เพราะหากเรียกว่ากัฟเวอร์เนอร์ (Governor) ดังเช่นทุกวันนี้ ผู้คนก็จะเกิดความสับสนว่า เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคเหมือนกับจังหวัดเชียงใหม่ เหมือนกับจังหวัดตากอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ ก.พ. เคยพิจารณาเรื่องนี้ไป กระผมเข้าใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ดอกเตอร์วิชฌู เครืองาม คงจะกรุณาจำเรื่องนี้ได้ว่าได้พิจารณาแล้ว แต่เรื่องก็เป็นที่ยุติไปแล้วก็ยังใช้คำว่า กัฟเวอร์เนอร์ (Governor) มาตราบนานทุกวันนี้ จนทำให้ผู้คนเข้าใจว่า

ประเทศไทยมี ๗๗ จังหวัด แล้วก็พลังเผด็จการคิดว่ากรุงเทพฯ ปกครองตนเอง เป็นจังหวัด
อีกจังหวัดหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วก็คือเป็นเทศบาลขนาดใหญ่ ความเข้าใจของโครงการนี้
ที่จะให้เด็ก ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผมขออนุญาตกราบเรียนรายงานต่อท่านประธาน
รัฐสภา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ คุณหญิงกัลยาด้วยนะครับ
ว่าสิ่งที่เราได้ดำเนินการไปโรงเรียนในสังกัดของ สพฐ. ให้เป็นโรงเรียนคุณธรรม
จำนวน ๒๙,๘๗๑ แห่ง เป็นของเอกชน ตัวเลขเมื่อสักครู่นี้ตรงกับกระทรวงศึกษาธิการ
สพฐ. แต่ที่ขึ้นกับเอกชน ๓,๘๙๔ โรง เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐,๘๓๖ โรง
ทั้งสิ้นนี้ยังรวมไปถึงโรงเรียนอาชีวศึกษาด้วย ซึ่งอาชีวศึกษามี ๘๗๗ แห่ง ก็พยายามที่จะให้
จำนวนตัวเลขทั้งหมดนี้เป็นสถาบันการศึกษาที่เรียกว่าเป็นสถาบันการศึกษาคุณธรรมทั้งสิ้น
เพื่อเดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙
ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะถือว่า
ให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ในความหลากหลายของวิชาการ แล้วก็เกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง
และครอบครัว และประเทศชาติบ้านเมือง อะไรที่เรียกว่าเป็นวัยคะนอง วัยหนุ่มสาว
ที่อาจจะชอบสนุกสนานในอดีต แล้วจะทำอะไรด้วยความพลังเผด็จการไป -----

เราเคยพูดกันว่าก็น่าที่จะให้อภัย อย่าไปถือโทษโกรธกัน เพราะว่าไม่มีใครรู้ว่าในอนาคตตนเองจะเข้ามาทำหน้าที่อะไร ถ้าใครทราบอนาคตว่าตนเองจะเข้ามาทำหน้าที่อะไร ก็คงจะต้องระมัดระวังตัวเป็นอย่างมากมาโดยตลอดเวลา แต่ครั้งที่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาอยู่ ที่เรียกว่าเป็นวัยคะนองกระทำในสิ่งซึ่งอาจจะไม่ถูกต้อง ก็น่าจะให้อภัยกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะช่วยให้เด็ก ๆ เกิดความรักที่จะเรียนหนังสือ แล้วก็มีอินสตรักเตอร์ (Instructor) ได้ช่วยให้ความรู้ความเข้าใจกับเด็ก ๆ ได้อย่างเกิดมรรคเกิดผล นักวิชาการท่านหนึ่งเคยใช้คำว่า สิ่งนี้เป็นพระราชกฤษฎีกาบริหาร คือเป็นอะไรที่ยิ่งใหญ่มาก และเกิดความสำเร็จในการทำงานเพื่อที่จะให้ลูกหลานเยาวชนของประเทศไทย เป็นความหวังให้กับเราให้เกิดขึ้นได้ในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม คือไม่ใช่เป็นนามธรรม กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานรัฐสภากราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านรัฐมนตรีช่วยคุณหญิงกัลยา แล้วก็ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยว่ายังมีอีกมูลนิธินึงซึ่งร่วมกันทำ โครงการอำเภอคุณธรรม และจังหวัดคุณธรรม กล่าวคือมูลนิธิพัฒนาข้าราชการ ถ้าหากว่า สิ่งนี้สามารถดำเนินไปสู่ความสำเร็จได้ ตั้งแต่อำเภอคุณธรรม จังหวัดคุณธรรม ซึ่งทำขึ้น เป็นความสำเร็จแห่งแรกก็คือที่จังหวัดพิจิตร แล้วก็ยังตามมาอีก ๆ หลายจังหวัด ก็จะกลับ กลายเป็นเรื่องที่จะช่วยให้การแก้ไขปัญหาสังคมการเพิ่มพูนคุณภาพของลูกหลานเยาวชน ให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างประการสุดท้ายที่เราพูดกันว่าลูกหลานเยาวชนคงไม่ทราบว่ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ปี ๒๕๑๐ อาเซียนก่อตั้งขึ้นที่เมืองบางแสน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แต่ลงนามที่กรุงเทพเรียกว่า ปฏิญญากรุงเทพฯ หรือเบงค็อก เดกคลาเรชั่น (Bangkok Declaration) ก็ยังพูดกันอยู่ว่าเด็ก ๆ ทราบหรือเปล่าว่าตอนนั้นทำไมเขาให้ประเทศไทยเป็น เจ้าภาพในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งมีเพียง ๕ ประเทศในเวลานั้น ปี ๒๕๑๐ มี ๕ ประเทศ ปี ๒๕๒๗ ที่ประเทศบรูไนดารุสซาลามเข้ามาเป็นประเทศที่ ๖ แล้วครบ ๑๐ ประเทศจริง ๆ กระผมขออนุญาตเท่าที่จำได้จะเป็นประมาณปี ๒๕๔๒ ก็ยังพูดกันอยู่ว่า ในปี ๒๕๑๐ นี่ ๒ เหตุผลสำคัญที่อาเซียน (ASEAN) อีก ๔ ประเทศให้เกียรติประเทศไทยก็คือ ๑. ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นที่รักและเทิดทูนยิ่ง เคารพยิ่งของประชาชนชาวไทย และชาวอาเซียน (ASEAN) ทั้งหมด และประการที่ ๒ ซึ่งข้อนี้ได้พูดให้ใครต่อใครฟัง ก็จะตกใจว่าเราได้เคยยกย่องให้ประเทศไทยเป็นประเทศแบบอย่างของชาติที่ประชาชน

มีความรักสมัครสมาน เป็นตัวอย่างที่งดงามให้กับสมาชิกประเทศของอาเซียน อันนี้เป็น
๒ ข้อที่โครงการของโรงเรียนคุณธรรมพยายามที่จะปลูกฝังความคิดนี้ แล้วก็ให้นักเรียน
ลูกหลานเยาวชนได้ช่วยกันรักษาประเทศชาติให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง ให้เป็นไปตามพระบรม
ราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
บรมนาถบพิตร และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันให้จงได้ กระผม
ขออนุญาตที่จะจบลงด้วยความทรงจำอันงดงามยิ่งของคนไทยที่น่าจะมาตรงกับสิ่งที่ทาง
รัฐบาลได้กำหนดไว้ในข้อที่ ๑ แล้วยังแยกออกเป็น ๑.๑ ๑.๒ ๑.๓ -----

สหประชาชาติได้กล่าวเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ไว้ในครั้งหนึ่งว่า รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แห่งประเทศไทยนี้ สหประชาชาติมีปณิธานที่จะส่งเสริมประสบการณ์ และแนวทางปฏิบัติ ในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอันทรงคุณค่าอย่างหาที่สุ่มมิได้ของพระองค์ท่าน เพื่อจุดประกายแนวความคิดการพัฒนาแบบใหม่สู่นานาชาติ เรื่องนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่เราจะบอกเล่าให้กับลูกหลานเยาวชนได้เกิดความเข้าใจ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพอย่างสูง กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกรัฐสภา พระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ เรื่องหนึ่งซึ่งมีความไพเราะอย่างยิ่ง แล้วเรา พยายามที่จะปลูกฝังให้ลูกหลานเยาวชนเกิดความรู้ความเข้าใจตระหนักในเรื่องนี้ก็คือ ชาติใดไว้รักสมศรีสมาน จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล แม้ชาติย่อยยับอัปจน บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร กระผมกราบเรียนทางกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ หากท่านจะได้ มอบหมายงานนี้ให้กับทางผู้ใต้บังคับบัญชาท่านได้ทำงานในสิ่งซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง แก่ลูกหลานเยาวชนสืบไปในวันข้างหน้า กราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาและ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ ท่านปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ครับ

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่ ระบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ ส่วนตัวครับผมมองว่าการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลเป็นงานที่ทำท้ายที่สุดในรัฐบาลชุดนี้ครับ ผมคงไม่ต้องอธิบายมากนะครับ เพราะถ้าเราลองมองระดับโลกนะครับ บริษัทชั้นนำระดับโลกมีแต่ธุรกิจดิจิทัลทั้งนั้นครับ เพราะสิ่งนี้นั้นสามารถนำไปพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ แล้วก็แก้ปัญหาได้เกือบจะทุก ๆ ด้าน แต่ผมกังวลครับว่าเราอาจจะกำลังเดินไปผิดทาง เหมือนที่เราเดินไปผิดทางตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพราะถ้าลองกลับมาดูบ้านเรา ธุรกิจยักษ์ใหญ่ของเราเป็นอุตสาหกรรมเก่า ๆ แทบจะไม่ต่างจาก ๒๐ ปี ๓๐ ปีก่อน

และในขณะที่ธุรกิจดิจิทัลกำลังจะมาแทนที่ธุรกิจใหม่ ๆ เมื่อไม่นานมานี้ นะครับ เราเอางบประมาณไปอุ้มธุรกิจบางกลุ่มที่กำลังจะตายเพราะธุรกิจดิจิทัล ประเทศเรามีอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่สูงมากนะครับ เราใช้ไลน์ ใช้เฟซบุ๊ก ติดอันดับโลก เรามีตัวเลขอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ที่เติบโต แต่พวกแพลตฟอร์ม (Platform) ที่เราใช้เป็นแพลตฟอร์ม (Platform) ของต่างชาติทั้งหมดนะครับ ถ้านี่คือสงคราม ผมสรุปได้เลยครับว่าเราใกล้จะแพ้เต็มที่แล้ว ความท้าทายที่ผมบอกก็คือเราจะตีฝ่าวงล้อมนี้ออกไปอย่างไรเพื่อไม่ให้เราตกเป็นเมืองขึ้นทางเทคโนโลยี ท่านประธานครับ ถ้าเราจะสนับสนุนภาคเกษตรเราก็ต้องสนับสนุนเกษตรกรนะครับ และถ้าเราอยากจะทำผลักดันเศรษฐกิจดิจิทัลแบบที่ระบุไว้ในนโยบายหลักข้อ ๕.๙ นะครับ ที่พูดว่าการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ เราก็ควรจะต้องผลักดันให้เกิดผู้ประกอบการด้านดิจิทัลหรือที่เรียกว่า สตาร์ทอัพ (Startup) ซึ่งคำนี้ปรากฏอยู่ในร่างนโยบายฉบับนี้ครับ แต่ยังไม่เห็นอะไรที่เป็นรูปธรรม และไม่เห็นอะไรที่ผมคิดว่าแปลกใหม่กว่าเดิม ผมเล่าแบบนี้ครับ ธุรกิจสตาร์ทอัพ (Startup) เป็นธุรกิจที่ต้องทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ผู้ใช้งาน และทำให้ผู้ใช้งานใช้จนติด โดยที่ในช่วงปีแรก ๆ อาจจะยังไม่สามารถสร้างกำไรได้ ทวิตเตอร์นะครับ เขาขาดทุน ๑๒ ปีติดต่อกัน อเมซอนนะครับ ขาดทุน ๑๔ ปีติดต่อกัน เขายอมขาดทุนเป็นเวลานานเพื่อที่จะรักษาผู้ใช้เอาไว้ และทุกวันนี้เขาก็กลายเป็นบริษัทระดับโลกครับ ดังนั้นสตาร์ทอัพ (Startup) จะอยู่รอดได้จำเป็นจะต้องใช้เงินทุนที่มหาศาล ซึ่งต่างประเทศมีกองทุนที่ลงทุนในสตาร์ทอัพ (Startup) อยู่เยอะมากครับ ลงทุนบางครั้งระดับ ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ -----

แต่ทำไมนักลงทุนต่างชาติถึงไม่มาลงทุนกับสตาร์ทอัพ (Startup) ไทยครับ อ้าวว่าแต่ต่างชาติเลยครับ ทุนใหญ่ในไทยตั้งกองทุนสตาร์ทอัพ (Startup) ไปลงทุนสตาร์ทอัพ (Startup) ต่างชาติ สาเหตุหลักคือระบบนิเวศน์ของเราไม่เอื้อให้สตาร์ทอัพ (Startup) เติบโต อุปสรรคแรกคือกฎหมายที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี วิธีแก้ที่ได้ผลก็คือการรื้อกฎหมายที่ล้าสมัย มีนโยบายเร่งด่วนนโยบายหนึ่งของพรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งก็คือการแก้กฎหมายให้แกร็บ (Grab) กับแอร์บีเอ็นบี (Airbnb) ถูกกฎหมาย ผมไม่ได้ต่อต้านนโยบายนี้นะครับ แต่ถ้าเราลองมองอีกมุมหนึ่งเรากำลังเร่งแก้กฎหมายที่ประโยชน์ตกอยู่กับสตาร์ทอัพ (Startup) ต่างชาติ แกร็บ (Grab) นี่ผ่านเวลามานานในการพิสูจน์ว่ามันเป็นประโยชน์ประชาชนจริง ๆ เขาละเมิดกฎหมายบางข้อมาตลอดเวลาจนเราเล็งเห็นว่าเราต้องแก้กฎหมายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ มีวิธีการหนึ่งครับที่เรียกกันว่า เรกูลาทอรีแซนด์บ็อกซ์ (Regulatory Sandbox) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับ แปลง่าย ๆ ก็คือการทดลองให้ผู้ประกอบการสามารถละเมิดกฎหมายบางข้อได้เป็นการชั่วคราวเพื่อดูว่าเราควรจะแก้ข้อกฎหมายนั้น ๆ หรือไม่ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ นะครับ ไม่แนใจฝ่ายโสดเตรียมสไลด์ (Slide) ไว้หรือไม่ครับ ผมขอสไลด์ (Slide) แรกครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
เมื่อ ๓ ปีที่แล้วนะครับ กลุ่มสตาร์ทอัพ (Startup) รวมตัวกันเพื่อยื่นขอให้รัฐบาลแก้กฎหมายตามที่เห็นนะครับ ครม. อนุมัติเรื่องนี้เมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๐ แต่หลังจากเรื่องถูกส่งไปสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก็ไม่เคยถูกส่งมาสู่สภาที่ผ่านกฎหมายมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ชาติอีกเลยนะครับ ผมพูดได้เลยว่าที่ผ่านมาเราล้มเหลวเรื่องนี้โดยสิ้นเชิง เพราะไม่เช่นนั้นวันนี้เราอาจจะได้เห็นสตาร์ทอัพ (Startup) อย่างแกร็บ (Grab) หรือแอร์บีเอ็นบี (Airbnb) ที่เป็นของคนไทยจริง ๆ ครับ อีกความผิดพลาดที่เราเห็นจากอดีต ถ้าจะพูดถึงกลุ่มที่ติดข้อจำกัดด้านกฎหมายคงต้องพูดถึงนวัตกรรมด้านการเงินหรือฟินเทค (FinTech) จากในภาพนะครับ ปี ๒๐๑๗ ๕๐ สตาร์ทอัพ (Startup) อันดับแรกที่ได้รับเงินลงทุนสูงสุดในอาเซียน (ASEAN) มีสตาร์ทอัพ (Startup) ไทยอยู่ ๒ รายครับ ประเทศสิงคโปร์มี ๓๓ ราย ประเทศอินโดนีเซียมี ๑๔ ราย แล้วยุคต่อไปอะไร ๆ ก็ใช้ เอไอ (AI) เราอาจจะมีผู้จัดการกองทุนที่เป็น เอไอ (AI) แต่ถ้าเราไม่ทำแซนด์บ็อกซ์ (Sandbox)

อย่างจริงจัง ณ วันนี้ฟินเทค (FinTech) ของไทยเป็นได้มากที่สุดก็คือลูกจ้างทุนผูกขาด เราเพิ่มมี พ.ร.บ. สภาดิจิทัล ไปเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา หน้าที่หนึ่งของสภานี้ก็คือ การเสนอความเห็นต่อภาครัฐในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจดิจิทัล ผมหวังเหลือเกินว่า กรรมการสภาดิจิทัลชุดใหม่ที่เราน่าจะได้เห็นภายในสิ้นปีนี้จะเป็นตัวแทนจากกลุ่มดิจิทัลที่มองเห็นปัญหาเหล่านี้จริง ๆ ไม่ใช่ตัวแทนจากกลุ่มทุนตามที่มีผู้ท้วงติงเอาไว้ก่อนที่ พ.ร.บ. นี้จะคลอดออกมา ประเด็นต่อไปนะครับ ลองมองไปข้างหน้าครับ โอกาสที่สำคัญของเราคือยุคของ ๕ จี (5G) ทุกวันนี้เราใช้ ๔ จี แอลทีอี (4G LTE) เราโหลดหนัง เอชดี (HD) เรื่องหนึ่งใช้เวลาประมาณ ๖ นาที ถ้า ๕ จี (5G) เราน่าจะใช้เวลาประมาณ ๔ วินาทีเท่านั้น แต่ ๕ จี (5G) ไม่ได้เอาไว้อะไรโหลดหนังนะครับ มันเอาไว้อะไรรับสิ่งที่เราเรียกว่าอินเทอร์เน็ต ออฟ ธิงส์ (Internet of Things) แล้วก็บิ๊ก ดาต้า (Big Data) ๒ คำนี้ปรากฏในร่างนโยบายฉบับนี้ แต่ผมค้นทั้งหมดแล้วปรากฏอยู่ในความหมายโดยแคบคือการใช้ส่งเสริมอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ใช้ในการเก็บภาษีและบริหารราชการแผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้ว มันนำไปใช้ได้อีกมากมายแทบจะทุกด้าน สมมุติถ้าเราเอาข้อมูลการคมนาคม ภาพถ่ายทางดาวเทียม ผลผลิต สภาพอากาศ เปิดข้อมูลนี้ทั้งหมด ให้เอกชนเอาไปทำรถไฟ รถเมล์ แท็กซี่ ยันมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ดิจิทัลจีพีเอส (GPS) ครับ เราทำข้อมูลการเกษตรครับ อะไรก็ได้ครับ มันเอาไปสร้างบริการได้อีกเยอะแยะ มันเอาไปวิเคราะห์แบบแผนบางอย่างที่อยู่ในข้อมูล แก้ปัญหาการติด วางแผนการเดินทางสาธารณะ ช่วยเกษตรกรในการวางแผนการเพาะปลูก แล้วรัฐบาลไม่ต้องทำอะไรเลยครับ เรื่องบางเรื่องเอกชนทำได้เก่งกว่ารัฐบาล เราควรจะต้องเปิดข้อมูลให้เอกชนนำไปทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อย่างบริการภาครัฐก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราควรทำเช่นนี้ -----

แล้วข้อมูลมันไม่ใช่เวลาแค่เดือนสองเดือนนะครับ แต่เราก็กังไม่มีแผนอะไรที่เป็นรูปธรรมที่จะทำ ณ วันนี้เลย แต่สิ่งที่มันดูเหมือนจะด่วนเหลือเกิน ก็คือการประมูล ๕ จี (5G) ซึ่งแม้แต่เอกชนที่ทำการประมูลเขาก็พูดเองตามภาพที่เห็นนะครับว่า มันอาจจะเร็วเกินไปที่เราจะมี ๕ จี (G) ในตอนนี้ แต่ตอนนี้เขาก็ได้คลื่นไปนอนกอดเรียบร้อยแล้วครับ เพราะว่าเราประมูลคลื่น ๗๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ซึ่งเป็นคลื่นความถี่ต่ำของ ๕ จี (5G) ไปเรียบร้อยแล้ว แถมให้เขาด้วยครับ ด้วยการยึดชำระหนี้ ๔ จี (4G) ให้ด้วย ทั้ง ๆ ที่ในรายงานของ กสทช. ฉบับหนึ่งกล่าวไว้ตามภาพว่า เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดเราควรจะประมูลทุกคลื่นพร้อมกัน แต่เราก็กังใช้วิธีประมูลทีละคลื่นครับ ถ้าเปรียบว่า ๕ จี (5G) เป็นถนน ผมคิดว่าเรากำลังสร้างถนนโดยที่ไม่มีแผนที่ที่จะสร้างรถที่จะมาวิ่ง เพราะเรื่องบิ๊ก ดาต้า (Big Data) คมนาคม การเกษตรที่ผมพูดนะครับ มันไม่ใช่เรื่องสมมุตินะครับ มันมีสตาร์ทอัพ (Startup) ต่างชาติที่ทำเรื่องนี้อยู่แล้ว มันหมายความว่าเกษตรกรไทยอาจจะต้องใช้บริการจากสตาร์ทอัพ (Startup) ต่างชาติเพื่อเพิ่มผลผลิตให้ตัวเองครับ การวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัล มันไม่ใช่แค่การมีอินเทอร์เน็ตที่ดูหนังและไม่กระตุกนะครับ เรากำลังสร้างถนนที่จะมีแต่รถของต่างชาติมาวิ่งหาประโยชน์ เรากำลังสร้างเทคโนโลยีที่ทำให้คนไทยเสียเปรียบทางการแข่งขันในประเทศของตัวเอง เรากำลังทำให้ประเทศติดกับดักการนำเข้าเทคโนโลยี แต่ไม่สามารถสร้างเทคโนโลยีของตัวเองได้ ทั้งหมดนี้ละครับที่ผมเรียกว่าการตกเป็นเมืองขึ้นทางเทคโนโลยีที่ผมพูดมาทั้งหมดแค่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตนะครับ ผมยังไม่ได้พูดถึงบล็อกเชน (Block chain) นะครับ ปีหน้าเราจะเผชิญกับลิบราสกุลเงินดิจิทัลของเฟซบุ๊ก เรามีโอกาสที่ตินะครับ เรามีโครงการอินเทอร์เน็ตที่แบงก์ชาติพัฒนาเอาไว้ แต่เราวางแผนในการเตรียมรับมือความเสี่ยงขนาดไหน เราวางแผนที่จะพร้อมไขว่คว้าโอกาสมากแค่ไหน เพราะในโลกที่มันหมุนเร็วขนาดนี้นะครับ สิ่งที่แพงที่สุดมันคือเวลาครับ เราอาจจะตรรกขบวนถัดไปที่กำลังจะมาถึง เหมือนที่เราตกมาแล้วหลายขบวน มีอยู่ตัวเลขหนึ่งเขาบอกว่าสตาร์ทอัพ (Startup) ไทยได้รับเงินลงทุนจากต่างชาติ ๑๐๐ ล้านเหรียญ ใน ๑ ปี ปีที่แล้วสตาร์ทอัพ (Startup) ของประเทศอินโดนีเซีย ๑ ราย เป็นแพลตฟอร์ม อีคอมเมิร์ซ (Platform e-Commerce) ระดมทุนได้ ๑,๐๐๐ ล้านเหรียญ ผมตกใจครับ ผมตกใจว่าเราภูมิใจกับตัวเลข ๑๐๐ ล้านเหรียญจริง ๆ หรือครับ สิงคโปร์ประเทศที่เป็นเกาะเล็ก ๆ เพิ่งประกาศตัวเองว่าจะเป็นศูนย์กลางของเทคโนโลยีการเกษตร ผมคิดว่าถ้าเราเก็บอดีตมาเป็นบทเรียน

เราดูประเทศที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบ และทุกวันนี้เราควรที่จะเริ่มพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างถูกทางได้แล้วครับ ขอบคุณท่านประธานมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากนะครับ ต่อไปท่านศุภชัยครับ ขออภัยนะครับ หลังจากนั้นก็จะมีย่านที่ขอ ๓ นาที ๕ นาที อีก ๓ ท่าน คือ นางสาวอนุสรณ์ ทัพสุวรรณ์ นายนพดล แก้วสุพัฒน์ นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา ๓ คนนี้ก็ ๑๕ นาที เชิญเลยครับ คุณศุภชัย

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะอภิปราย ผมจะแจ้งท่านประธานว่านาฬิกาข้างหน้ามันเสียครับ ผมอาจจะสับสนกับมัน แต่ผมมีเวลา ๑๐ นาทีครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่า ในช่วงเวลาการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพวกเราที่ผ่านมา สิ่งที่พรรคภูมิใจไทยได้นำเสนอเป็นนโยบายสำคัญ ซึ่งผู้ที่เป็นต้นคิด แนวคิดในเรื่องนโยบายของพรรคภูมิใจไทยก็คือ ท่านหัวหน้าพรรค ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล และท่านเลขาธิการพรรค ท่านศักดิ์สยาม ชิดชอบ หลายเรื่องที่เราได้พบก็คือเราพบว่าพี่น้องประชาชนมีปัญหาอุปสรรคมากมายในการดำรงชีพ ดำรงชีวิต เพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพของตัวเอง -----

สิ่งสำคัญที่เราพบก็คือว่า สิ่งนั้นเกิดจากกฎหมาย หรืออำนาจของรัฐที่ทำให้ประชาชนไม่สามารถที่จะดำรงชีพได้ตามเวลาในช่วงเวลานั้น เพราะฉะนั้นนโยบายของพรรคภูมิใจไทย ตอนนั้นเราก็ใช้คำว่า ลดอำนาจรัฐเพื่อปากท้องประชาชน มีนโยบายหลายนโยบายซึ่งเราได้นำเสนอกับพี่น้องประชาชน แล้วผลจากที่เรานำเสนอ นโยบายดี ๆ สู่ประชาชน เราได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชน ได้คะแนนมา ๓,๗๓๐,๐๐๐ เศษ สิ่งที่เราเป็นกังวลหลังจากได้รับการเลือกตั้งมาแล้ว ก็คือว่าเราจะทำอย่างไรให้นโยบายของเราเป็นนโยบายที่เกิดขึ้นได้จริง นโยบายนั้นจะสามารถปฏิบัติได้จริงก็มีอย่างเดียว ก็คือเราจะต้องเข้าไปร่วมเป็นรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อนำนโยบายเข้าไปสู่การปฏิบัติได้จริง ซึ่งตรงนี้ก็ต้องการเรียนขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ที่ได้เชื่อเชิญพรรคภูมิใจไทย เข้าไปร่วมบริหารประเทศกับท่านด้วย อันนี้เป็นคำขอบคุณคำแรก คำขอบคุณลำดับต่อมา ก็คือว่าสิ่งที่เราชื่นชมแล้วก็ขอขอบคุณท่านอีกครั้งก็คือ การที่นโยบายดี ๆ ของพรรคภูมิใจไทย ที่ทำให้พี่น้องประชาชนตัดสินใจเลือกเรานั้น ท่านได้บรรจุเป็นนโยบายรัฐบาลทุกนโยบายของพรรคภูมิใจไทย เพราะฉะนั้นวันนี้แน่นอนครับพรรคภูมิใจไทยกับท่านเป็นหนึ่งเดียวกัน เราก็พร้อมที่จะเดินหน้านำนโยบายดี ๆ ของพรรคภูมิใจไทยไป ซึ่งอาจจะต้องเรียนว่า วันนี้นโยบายพรรคภูมิใจไทยก็คือนโยบายของรัฐบาลที่นำโดยท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อก่อนอาจจะเป็นนโยบายของท่านอนุทิน แต่วันนี้อาจจะบอกได้ว่าเป็นนโยบายของท่านประยุทธ์ และพรรคภูมิใจไทยก็พร้อมที่จะผลักดันนโยบายนี้ร่วมไปกับท่าน สิ่งที่ผมได้ตรวจและได้พบด้วยความดีใจ ก็คือเราได้พบว่า นโยบายของเราได้บรรจุเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลของท่านประยุทธ์ ขออนุญาตที่จะเรียกว่า ประยุทธ์ ๒ สิ่งที่ผมจะขออนุญาตที่จะอภิปรายตามเวลาที่จำกัดอยู่นี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายแรก ก็คือเรื่องของ การแก้ไขปัญหาการดำรงชีพของประชาชน โดยลดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพของคนไทย การจัดการระบบการขนส่งสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งอันนี้สิ่งที่เราเรียกว่า แชริง อีโคโนมี (Sharing Economy) สมาชิกหลายท่านได้อภิปราย ซึ่งผมขออนุญาตที่จะต้องบอกว่าเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ก็คือเรื่องที่เรารียกกันว่า แกร็บ (Grab) ต้องเรียนว่าจริง ๆ สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม คือเลขาธิการพรรคภูมิใจไทย คือท่านศักดิ์สยาม ชิดชอบ ท่านได้ผลักดันนโยบายนี้อย่างแน่นอน แต่ว่าต้องบอกว่าโมเดล (Model) ที่ท่านคิดไม่ใช่เป็นเรื่องของสนับสนุนผู้ลงทุนที่มาจากต่างประเทศ สิ่งที่เราเรียกว่า

ทรานสปอร์ต เนตเวิร์ก คอมพานี (Transport Network Company) หรือ ทีเอ็นซี (TNC) มันสามารถที่จะเป็น สตาร์ทอัพ (Startup) จากประเทศไทยได้อย่างแน่นอนโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพา สตาร์ทอัพ (Startup) จากต่างประเทศ สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีคมนาคมจะได้กำหนด ซึ่งผมต้องฝากท่านก็คือว่า ทีเอ็นซี (TNC) หรือ ทรานสปอร์ต เนตเวิร์ก คอมพานี (Transport Network Company) นั้นจะต้องบริการตามหลักนะครับ ซึ่งผมว่าหลายท่านก็คงทราบ ก็คือเรื่องของการที่จะต้องมีการมีเครื่องมือทางเทคโนโลยี ๓ องค์ประกอบด้วยกัน คือ ๑. อุปกรณ์ จีพีเอส เนวิเกชัน (GPS Navigation) นะครับ ๒. สมาร์ทโฟน (Smartphone) ๓. เครือข่าย โซเชียลเน็ตเวิร์ก (Social Network) ซึ่งตรงนี้นะครับก็ต้องฝากว่าในที่สุดสิ่งที่จะต้องทำ ก็คือเรื่องของการที่จะต้องกระตุ้นให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ แล้วก็สร้างความเสมอภาคในการประกอบธุรกิจสำคัญประการหนึ่งที่ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีจะต้องทราบดีก็คือการสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันของคนขับรถแท็กซี่ แล้วก็เรื่องของการทางเลือกได้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการ เรื่องนี้ก็ต้องเรียนว่าผมมั่นใจว่าสิ่งที่พรรคภูมิใจไทยได้รับปากกับพี่น้องประชาชนในเรื่องนโยบายเรื่องนี้จะเกิดขึ้นได้จริง สิ่งที่ต้องฝากกับท่านรัฐมนตรีคมนาคม และผมมั่นใจว่าท่านจะต้องทำแน่นอนคือ ท่านไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง -----

พี่น้องแท็กซีหรือว่าวินมอเตอร์ไซด์ ผมเชื่อว่าท่านศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมของท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องเข้าไปดูแลให้บรรดาแท็กซีและวินมอเตอร์ไซด์ได้รับการดูแลเยียวยาเป็นอย่างดี ผมขอฝากเรื่องนี้ไว้

ผมมีเวลาเหลืออีกประมาณ ๕ นาที อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องสำคัญที่สมาชิกหลายท่านได้นำเสนอ ก็คือเรื่องกัญชา ต้องขออนุญาตขอบคุณอีกครั้งเป็นครั้งที่ ๓ กับท่านนายกรัฐมนตรี กัญชาถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายมาตั้งนาน จนกระทั่งว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้หยุดให้กัญชาซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใต้ดินได้ขึ้นมาเป็นบนดินครั้งแรกก็คือการคลายล็อกเป็นกัญชาเพื่อทางการแพทย์ ท่านแก้ว พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ ฉบับที่ ๗ สมัยท่านประยุทธ์ ๑ ให้มาใช้เป็นทางการแพทย์ได้ แต่ต้องยอมรับว่าวันนี้กัญชายังมีปัญหาอีกมากมาย ถึงแม้จะคลายล็อกแล้ว แต่ก็ยังมีกฎระเบียบตามกฎหมายที่มันยังติดขัดอยู่มากมาย มีการนิรโทษกรรมมาจนถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่พอหลังจากวันนั้นเป็นต้นมา กัญชาก็จะกลายเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่อีก มันจะต้องมีกระบวนการอะไรมากมาย แต่สิ่งที่ยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าความเป็นจริงแล้วเราทราบกันดีว่ากัญชาก็มีประโยชน์มหาศาลในการที่ใช้เพื่อทางการแพทย์ วันนี้เรายอมรับว่าสารทั้ง ซีบีดี (CBD) ทีเอชซี (THC) จะเป็นประโยชน์ในการที่จะรักษาพี่น้องประชาชนจำนวนมาก แล้วเรื่องเหล่านี้วันนี้เราต้องยอมรับว่าสภาพการณ์อันสำคัญ คือวันนี้กัญชายังเป็นสิ่งที่อยู่ใต้ดิน พี่น้องประชาชนนับล้านคนใช้กัญชา แล้วก็สะเปะสะปะมาก ท่านนายกรัฐมนตรีครับ มีคนมากกว่าล้านคนมีการใช้ยาซึ่งเป็นกัญชาจากใต้ดินทั้งนั้น มีธุรกิจนี้กันอย่างมากมาย มีตลาดมืด มีการแอบปลุกกันอย่างผิดกฎหมาย มีการนำเข้ามาจากต่างประเทศ มีส่วนผสมซึ่งขาดการควบคุม ซึ่งเรื่องนี้ก็ต้องขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านรองนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย คือท่านอนุทินที่ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ท่านให้นโยบายเร่งรีบในการที่จะแก้ปัญหาตามลำดับของกัญชา หลายเรื่องหลายราวซึ่งท่านกำลังทำอยู่ตรงนี้เพื่อที่จะทำให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสที่จะได้ใช้กัญชา เพื่อการรักษาในทางการแพทย์ ต้องยอมรับว่าวันนี้มีท่านสมาชิกได้นำเสนอเรื่องของกัญชาอยู่จำนวนมากทีเดียว แล้วผมเชื่อว่าสิ่งที่ท่านได้นำเสนอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็จะได้นำไปปฏิบัติ ที่นี้ต้องเรียนว่าวันนี้กัญชาที่พรรคภูมิใจไทยได้นำเสนอเพื่อที่จะให้เป็นกัญชาเสรี จริง ๆ แล้วผมก็อยากฝากว่า

ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ดำเนินการไปตามลำดับ ตามขั้นตอน เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด
อย่างเต็มที่สมาชิกของเราได้นำเสนอ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ใช้กัญชาอย่างปลอดภัย กัญชาใต้ดิน
ก็จะได้เข้ามาสู่บนดิน อีกประการหนึ่งจริง ๆ สิ่งที่เรานำเสนอไม่ใช่กัญชาอย่างเดียว กัญชง
กัญชงมีสาร ซีบีดี (CBD) อยู่มาก และท่านก็สามารถที่จะปลดกัญชงออกมา เพื่อที่จะให้
สามารถปลูกได้และนำเอาสาร ซีบีดี (CBD) จากกัญชงมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ได้อย่างดี
ผมว่าวันนี้เราเข้าใจตรงกันว่าเราจะทำอย่างไรให้กัญชาของประเทศไทยเป็นกัญชาหรือกัญชง
เป็นประโยชน์อย่างที่สุดให้กับพี่น้องประชาชนคนไทย เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะฝาก
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังรัฐมนตรีทุกท่าน โดยท่านนายกรัฐมนตรีว่าวันนี้
สิ่งที่เป็นนโยบายสำคัญที่ท่านเองได้กำหนดให้เร่งศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้
กัญชาและกัญชง และพืชสมุนไพรทางการแพทย์ เพื่ออุตสาหกรรมทางการแพทย์
และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จะเป็นสิ่งที่ดี เป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชน และผมเชื่อว่า
ท่านเองก็จะกำหนดกลไกการดำเนินงานที่ดีอย่างรัดกุม เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อสังคม
แล้วก็ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และที่สุดแล้วประโยชน์ก็จะตกอยู่ที่
พี่น้องประชาชน ผมก็ต้องขอขอบพระคุณที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาบรรจุนโยบายดี ๆ นี้
เพื่อประชาชนจากพรรคภูมิใจไทย จากพรรคภูมิใจไทยไปถึงรัฐบาล เพื่อพี่น้องประชาชนครับ
ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ต่อไปนางสาวอนุสรี
ทัฬหสุวรรณ ครับ

นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรครวมพลังประชาชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ในวันนี้ดิฉันอยากกราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลว่า
ดิฉันขอบคุณท่านค่ะ ดิฉันดีใจที่ได้เห็นนโยบายรัฐบาลของท่านเน้นเรื่องลดการเหลื่อมล้ำ
ของคนในสังคมโดยครอบคลุมคนทุกภาคส่วน และท่านไม่ลืมผู้พิการ ทำให้ดิฉันจึงยกเรื่อง
ของผู้พิการขึ้นมาพูดในวันนี้ เพราะว่าในสมัยรัฐบาลของประยุทธ์ ๑ ดิฉันเคยเป็นคณะทำงาน
ในรัฐมนตรีของท่าน พลตำรวจเอก อุดมย์ แสงสิงแก้ว ขอภัยที่ต้องพาดพิงถึงท่าน ตอนสมัย
ที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ท่านได้ทำโครงการมากมายเกี่ยวกับผู้พิการ มีโครงการ
หลายอย่างที่เป็นการสร้างอาชีพให้กับผู้พิการหลายอย่าง เช่น โครงการ เอสทูเอส (S to S)
หรือ ฟรอม สทรีต ทู สตาร์ (From Street to Stars) โครงการทอดผืน ซึ่งเป็นการสร้างอาชีพ
ในรัฐบาลประยุทธ์ ๒ ดิฉันเชื่อมั่นว่าท่านจะให้ความสำคัญต่อไป แต่ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่า
ในเรื่องของผู้พิการ คนส่วนใหญ่มักจะมองในเรื่องของ ๒ ประการ คือการสงเคราะห์
และการส่งเสริมและสนับสนุน ในส่วนของการสงเคราะห์ ดิฉันไม่ค่อยห่วงนโยบายของ
รัฐบาลท่าน พลเอก ประยุทธ์ ดิฉันพบว่าท่านมีการพูดถึงเรื่องการปรับปรุงเบี้ยยังชีพผู้พิการ
ตลอดจนการช่วยเหลือในด้านสวัสดิการต่าง ๆ แต่ในส่วนของการส่งเสริมและสนับสนุน
ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนั่นหมายถึงการมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
ในเรื่องของการที่เราจะสามารถเลี้ยงตัวเองได้ เลี้ยงครอบครัวตัวเองได้ และยังสามารถ
ช่วยเหลือสังคมได้อีกด้วย ในวันที่ดิฉันอยากจะพูดถึงก็คือ ตัวเลขของผู้พิการ ตัวเลขกลม ๆ
ประมาณการได้ ๓.๗ ล้านคน ก็ถือว่าเป็นประมาณ ๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของทั้งประเทศ
แต่ในขณะที่ขึ้นทะเบียนผู้พิการ ๑.๙ ล้านคน ในจำนวน ๑.๙ ล้านคน ที่เป็นคนพิการ
ในวัยทำงาน คืออายุระหว่าง ๑๕ ปี ถึง ๕๙ ปี ๘๐๐,๐๐๐ คน ที่ทำงานประกอบอาชีพแล้ว
คือ ๒๗๐,๐๐๐ ราย แล้วก็ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คือ ๒๑๗,๐๐๐ ราย ท่านทราบไหมคะว่า
ยังมีผู้พิการที่มีความสามารถในการประกอบอาชีพ แต่ไม่ได้ประกอบอาชีพถึง ๓๓๐,๐๐๐ ราย
ท่านประธานคะ ทั้ง ๆ ที่เรามีกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมให้มีการจ้างงานผู้พิการ
ผ่านทางพระราชบัญญัติกองทุนส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้พิการในมาตรา ๓๓ คือ

สถานประกอบการของรัฐและเอกชน ๑๐๐ ต่อ ๑ คือ คน ๑๐๐ คน พนักงาน ๑๐๐ คน ต้องจ้างคนพิการ ๑ คน ทำไม่ได้ก็ไปมาตรา ๓๔ คือการให้เงินชดเชย หรือมาตรา ๓๕ คือ การให้พื้นที่ในการที่เขาจะขายของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับผู้พิการ ในส่วนนี้เป็นเพราะอะไร ที่ทำไมเขาถึงทำไม่ได้

อุปสรรคอันดับแรก ก็คือเรื่องของการคมนาคมขนส่ง การเดินทางไปทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือต้นทาง กลางทาง ปลายทาง แต่รัฐบาลของท่านในสมัยประยุทธ์ ๑ ดิฉันทราบค่ะ ท่านมีความพยายามในการทำเรื่องนี้ และในนโยบายของท่านในประยุทธ์ ๒ ข้อ ๕.๖.๒ ท่านพูดถึงอารยสถาปัตย์ คือ ยูนิเวอร์ซัล ดีไซน์ (Universal Design) แต่ท่านประธานคะ ในส่วนเรื่องของการทำให้เป็นอารยสถาปัตย์นั้นย่อมใช้ระยะเวลา สิ่งที่สำคัญที่สุดดิฉันมองว่า การเสริมทักษะในการพัฒนาให้เขามีอาชีพเป็นสิ่งที่เร่งด่วน แล้วก็ให้เป็นอาชีพที่ทำได้จริงด้วย ภาพที่ดิฉันนำเสนอในวันนี้จริง ๆ แล้วดิฉันอยากให้ เป็น ต้นแบบของการฝึกอาชีพของผู้พิการ ช็อกโกแลตที่มีแบรนด์ (Brand) ของอาเซียนซัมมิต (ASEAN Summit) ยูเอ็น (UN) หรือสถานเอกอัครราชทูตไทยที่ในต่างประเทศ ท่านทราบไหมคะ ว่าช็อกโกแลตนี้ผลิตจากศูนย์ฝึกพัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชียแปซิฟิก หรือ เอพีซีดี (APCD) ดิฉันเคยนำมาเสนอเมื่อ ๒ วันก่อน แต่ท่านประธานและ ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่ได้เห็น แต่ดิฉันเชื่อว่าท่านทราบ ช็อกโกแลตนี้มีความสำคัญอย่างไร ช็อกโกแลตนี้เป็นช็อกโกแลตที่ผลิตด้วยคนพิการ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ คนพิการเป็นคนทำ แล้วก็ผลิตด้วยผลิตภัณฑ์ของเมืองไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน คือต้นโกโก้ ก็ผลิตในเมืองไทย น้ำตาล นมก็เป็นของไทย พิเศษกว่านั้นก็คือศูนย์ฝึกอาชีพนี้ไม่ได้ให้แค่ให้ คนพิการผลิตแต่ช็อกโกแลต -----

เขาทำเบเกอร์รี่โดยมีบริษัทเอกชนคือ ยามาซากิ มาให้การฝึกอบรมแล้วก็เปิดร้าน นอกจากขายเบเกอร์รี่แล้วยังเป็นร้านที่ทำชา กาแฟ โกโก้ขาย คนที่ขายแล้วก็คนที่ทำเป็นคนพิการทั้งร้าน และที่สำคัญอย่างยิ่งมากไปกว่านั้นก็คือว่าคนคิดเงินเป็นเด็กออทิสติก (Autistic) นอกจากทำเรื่องนี้แล้วยังเป็นสถานที่ฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องของการโรงแรมด้วย ท่านทราบหรือไม่คะว่าคนที่ปูเตียงได้เนียนที่สุดเท่ากับมาตรฐานของโรงแรม ๕ ดาวคือคนตาบอดคะ ดิฉันเรียนกับท่านประธานในวันนี้ก็เพื่อว่าอยากจะให้ที่นี่เป็นศูนย์ต้นแบบของการที่จะเป็นศูนย์ฝึกอบรมคนพิการที่ทำงานได้จริง ๆ เพราะคนที่จบจากที่นี่ ๙๐ เปอร์เซนต์มีงานทำ แต่หลักสูตรนี้รับคนได้แค่ ๒๐-๓๐ คนเท่านั้น และในขณะที่มีคนรอคิว ๑๐๐-๒๐๐ คนคะ ที่สำคัญว่านั้นก็ถือว่าถ้าเรามีศูนย์อย่างนี้แล้ว ดิฉันอยากจะให้มีการปรับในเรื่องของมาตรฐานการฝึกอาชีพ อาจจะต้องผ่านไปยังกระทรวงแรงงานด้วยว่า การทำมาตรฐานการฝึกอบรมของคนพิการนั้นย่อมต่างจากคนปกติ เพราะเขาย่อมต้องใช้เวลามากกว่าในการชุดศักยภาพ แต่เป็นการลงทุนที่มีคุณภาพ เพราะเราจะสามารถทำให้เขายืนขึ้นมาอย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ที่สำคัญที่สุดหากเขาจบหลักสูตรนี้และไม่สามารถที่จะไปเป็นลูกจ้างใคร เพราะยังไม่อยากเคลื่อนย้ายจากพื้นที่ท่านคะ ให้เขาเป็นเจ้าแกนน้อย ๆ ในพื้นที่ในชุมชนเขาเอง อาจจะปรับเกี่ยวกับเรื่องกฎเกณฑ์ในเรื่องของกองทุนพัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้พิการในการที่จะให้เงินทุนในการกู้ยืม ปัจจุบันถ้าสามารถกู้ยืมได้เป็นรายบุคคล หากเขาขึ้นทะเบียนผู้พิการเขาจะกู้ได้รายละ ๖๐,๐๐๐ บาท ถ้าเป็นรายกลุ่มก็จะสามารถกู้ได้กลุ่มละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยปลอดดอกเบี้ย ระยะเวลาผ่อนชำระ ๕ ปี หากกฎเกณฑ์นั้นได้มีการผ่อนผันทำให้ได้ง่ายขึ้น ระยะเวลาผ่อนชำระได้มากขึ้น ดิฉันเชื่อคะว่าท่านจะสามารถทำให้คนเหล่านี้เป็นพลัง ไม่ใช่ภาระของสังคม รัฐบาลประยุทธ์ ๑ ท่านไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง รัฐบาลประยุทธ์ ๒ ดิฉันหวังอย่างยิ่งว่าท่านจะนำเขามายืนอยู่ข้างหน้า แล้วเดินไปข้างหน้ากับเราด้วยกัน นี่คือการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ชัดเจนที่สุดคะ กราบขอบพระคุณคะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ เกินเวลาที่ขอไป ๒ นาทีนะคะครับ ต่อไปท่านนพดล แก้วสุพัฒน์ ครับ ๓ นาที

นายณพดล แก้วสุพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายณพดล แก้วสุพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังท้องถิ่นไทย ขออภิปรายนโยบายของคณะรัฐมนตรีผ่าน
ท่านประธานดังนี้ครับ จากนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดแถลงไว้ในนโยบายหลัก ๑๒ ข้อ
และนโยบายเร่งด่วนอีก ๑๒ ข้อ ผมคิดว่าเป็นการรวบรวมปัญหาของประเทศทั้งหมดเข้ามา
รวมกัน เพื่อที่จะนำไปสู่แนวทางในการแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ผมจะขอดูจาก
นโยบายในข้อ ๑๑ ในเรื่องของการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐและในเรื่องของการ
กระจายอำนาจในส่วนของการเพิ่มบทบาทให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่จะให้
ท้องถิ่นเป็นตัวแทนในพื้นที่ที่จะสามารถทำงานร่วมกับส่วนราชการที่มีภารกิจถ่ายโอน
และเข้าซ้อนกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งผมอยากจะมองว่าปัญหาที่มันจะเกิดขึ้นก็คือในเรื่องของ
ความซ้ำซ้อนระหว่างงาน เงิน คน ที่ซ้ำซ้อนกันกับส่วนภูมิภาคจะมีวิธีการทำอย่างไรให้มี
การบูรณาการให้มีส่วนร่วมให้เกิดประโยชน์ เพราะว่าจะทำให้ลดทั้งภาระค่าใช้จ่ายและเพิ่ม
ความสามารถประสิทธิภาพในการบริการให้กับพี่น้องประชาชน กับอีกทั้งระยะเวลาที่ท่าน
กำหนดไว้ว่าถ้าจะมีการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ก็อยากจะให้มีระยะเวลาที่รวดเร็วเพื่อที่
ส่วนราชการที่จะบริการพี่น้องประชาชนนั้นสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างรวดเร็วครับ

อีกส่วนหนึ่งในเรื่องของภารกิจที่ไปแก้ปัญหาในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
ภัยแล้งต่าง ๆ ผมคิดว่าท้องถิ่นเองสามารถที่จะมีเครื่องมือเครื่องจักรทำงาน แต่เวลาร่วมทำงาน
ด้วยกันกับส่วนราชการหรือท้องถิ่นด้วยกัน จะมีปัญหาในเรื่องของกติกาหรือระเบียบ
ที่ทำงานเฉพาะส่วนของตัวเอง ไม่สามารถเคลื่อนย้ายไปร่วมทำงานด้วยกันได้ -----

อันนี้ก็อยากจะฝากรัฐบาล ให้มีการปรับปรุงกฎหมายในส่วนที่จะใช้ประโยชน์ในของที่มีอยู่ ในระหว่างส่วนราชการที่ใช้งบประมาณรัฐด้วยกัน ให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ในอนาคตต่อไปข้างหน้า ขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้มีนโยบายที่ครอบคลุมการทำงานของ พี่น้องประชาชนในพื้นที่ และถ้าเกิดการปรับปรุงนั้นเสร็จได้รวดเร็ว เราก็จะใช้ประโยชน์จาก บุคลากรและทรัพยากรทั้งของส่วนราชการส่วนกลางและภูมิภาค และส่วนของท้องถิ่น ทำงานร่วมกันได้ให้เกิดประโยชน์อย่างมากมายครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณบุญยิ่ง นิติกาญจนา ครับ

นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน บุญยิ่ง นิติกาญจนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๒ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ดิฉันมาขออภิปรายสนับสนุนเรื่องความเหมาะสม ของนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จ ขอยกตัวอย่างที่ประชาชนคาดหวังจะต้องมีและต้องมีต่อไป คือแก้ไขปัญหาหนี้สิน และลดภาระหนี้สินของประชาชน และสิ่งสำคัญคือหนี้สินนอกระบบ เสี่ยงสะท้อน ของประชาชนที่ผ่านมาถึงดิฉันว่าขึ้นชอบมาก ก็คือการทำที่รัฐบาลได้ทำการคืนโฉนดที่ดิน ให้แก่ประชาชน ภาพรวมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คืนโฉนดรวมทั้งหมด ๑๒ ครั้ง ประชาชน ได้รับการคืนโฉนดประมาณ ๒๕,๐๐๐ รายเศษ เป็นโฉนดที่ดินทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าฉบับ ๒๐,๐๐๐ กว่าฉบับนี้ก็จะมีความสุขให้กับประชาชนเรือนแสน เป็นแสน มากกว่าแสน เป็นหลาย ๆ แสนนะคะ เนื้อที่ทั้งหมดที่ประชาชนได้รับในรัฐบาลที่แล้ว ประมาณ เกือบ ๖๐,๐๐๐ ไร่เศษ มูลค่ารวมประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งเป็นการบูรณาการ ทำงานร่วมกันในรูปของคณะกรรมการหลาย ๆ ส่วนของราชการ และหลาย ๆ จังหวัด ภายใต้กฎหมายที่กำหนดและการเจรจาให้ความเป็นธรรมร่วมกัน เพื่อคลี่คลายปัญหาหนี้ นอกระบบที่มีมานานมากแล้ว แล้วก็ปัญหาของประชาชนผู้มีรายได้น้อยโดยตรง ซึ่งที่ผ่านมาสร้างความสุข สร้างความประทับใจเป็นอย่างมาก เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชน เห็นประโยชน์ได้ชัดเจน แม้ว่าจะมีคนออกมาโจมตีว่ามีการเวียนโฉนดบ้างละ มีอย่างนั้น อย่างนี้บ้างละ แต่ที่ดินทั้งหมดที่มีปัญหาก็ได้รับคืน ได้ยึดคืนมาสู่ประชาชน แต่พี่น้องประชาชน ก็สามารถได้คืน ได้มีความสุข ที่ดินจำนวนนี้ ขณะนี้อาจจะไม่ส่งผลกระทบต่อคนที่มิฐานะ

แต่สิ่งสำคัญที่ดินเหล่านี้เป็นของคนจน คนลำบาก คนไม่มีที่ดินทำกิน และในวันนี้
เขาเหล่านั้นได้รับคืนโฉนดแล้วนะค่ะ จึงอยากให้สังคมมองในความเป็นจริงว่า อยากให้
ทุกคนได้เห็น ได้เปิดใจ ได้รับรู้ถึงการทำงานของรัฐบาลที่ผ่านมา และในวันนี้รัฐบาลที่ผ่านมา
กับรัฐบาลปัจจุบันได้ร่วมกันทำงานต่อไป ต้องเป็นสิ่งที่ดีแน่นอนเลยค่ะ การทำงานของคณะ
กอ.รมน. ทหาร หรือตำรวจ ฝ่ายปกครองและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ร่วมกันแก้ปัญหาห
นอกระบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ที่ผ่านมาในภาพรวมการดำเนินงาน รัฐบาลที่แล้วจนถึง
ขณะนี้ก็มีผลการเจรจาไกล่เกลี่ยแล้ว -----

โดย กอ.รมน. สามารถทำข้อตกลงร่วมกันแล้วกับประชาชนประมาณ ๔๐,๐๐๐ กว่าราย
มูลหนี้ก็รวมประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่คือนี่ที่ท่าน พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ท่านรองนายกรัฐมนตรีพร้อมรัฐบาลที่ผ่านมามีความห่วงใย
แล้วได้ช่วยเหลือแล้วดังที่ผ่านมา ตรงนี้ตัวดิฉันเองได้สะท้อนเสียงมาจากประชาชนมอบผ่าน
ดิฉันมาให้สังคมได้รับรู้ ในวันนี้ ณ ที่นี้ พี่น้องสมาชิกรัฐสภาพร้อมทั้งประชาชนทั่วประเทศ
ดิฉันคิดว่าพวกเราคิดเหมือนกัน รักเธอประเทศไทย ขอขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณจิรายุ
ห่วงทรัพย์ ครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขึ้นมาตอนยามวิกาล เพื่อที่จะ
สรุปประเด็นที่ตกหล่น แล้วก็ท่านคณะรัฐมนตรีหลายท่านอาจจะชี้แจงไม่ชัดเจน ฝากเรียน
ไปยังท่านนายกรัฐมนตรีครับ ยิ่งดึกท่านก็มีรอยยิ้มมากขึ้น ไม่เหมือนช่วงหัวค่ำ หงุดหงิดน่าดู
เป็นอะไรท่านนายกรัฐมนตรีครับ เครียดไปหน่อย แต่ไม่เป็นไรท่านนายกรัฐมนตรีครับ
อารมณ์มนุษย์มันก็อย่างนี้ละครับ ขึ้น ๆ ลง ๆ ก็ว่ากันไป แต่ผมอยากจะบอกท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีสั้น ๆ อย่างนี้ครับ ท่านลองจำลองภาพเหตุการณ์
ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำโลก พลเอก ประยุทธ์ เป็นผู้นำของโลกเรา รอบบ้านเรากำลัง
จับตามองว่าผู้นำของไทยแลนด์ที่เป็นเจ้าโลกจะสามารถบริหารโลกได้อย่างไร คำตอบก็คือว่า
อันตรายครับ ท่านนายกรัฐมนตรี เพราะอะไรรู้ไหมครับ เกิดท่านอารมณ์ฉุนเฉียวขึ้นมา
มีอยู่ทีที่ชิปนาวิทูท่านกดตุ้มเดียว เรื่องใหญ่ ยิ่งท่านเป็นทหารท่านต้องอดทนสูง และท่านมาเป็น
นายกรัฐมนตรีที่ท่านบอกว่ามาจากประชาธิปไตย ท่านยังต้องอดทนสูง ทนไม่ไหว
ท่านเดินก็เดินออกไปตีหมาแพะ ผมไม่พูดแล้ว หลายท่านพูดเยอะ

ท่านประธานที่เคารพครับ ตามแผนนโยบายข้อ ๕ เศรษฐกิจมหภาคการเงิน
การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากช่วงกลางวันแล้วก็เมื่อวานนี้
ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ท่านได้กรุณาพูดไว้หลายประเด็น
บางประเด็นก็เป็นเรื่องจริงบ้าง พูดไม่ครบถ้วนกระบวนการความบ้างก็ต้องอธิบายความกันครับ
ท่านประธานครับ เรื่องของการรวบกระจุจกจนกระจาย ฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรี

ปี ๒๕๕๕ จนถึงปี ๒๕๕๖ ท่านประธานครับ ราคาข้าวเหนียวละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ท่านทราบไหมครับว่าข้าวถุงเท่าไร ถึงละ ๕๐๐ บาท โดยประมาณครับ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยไปสำรวจตลาดหรือไม่ครับ ผมเข้าใจว่าแม่บ้านที่บ้านอาจจะทำกับข้าว ทำอาหารให้ท่านทาน ท่านอาจจะไม่ทราบ ราคาปีนี้ในสมัยท่านเป็นนายกรัฐมนตรี อยู่ประมาณเหนียวละ ๗,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ แต่ข้าวที่ขายตามห้างสรรพสินค้าอยู่ราคาประมาณถึงละ ๕๐๐ บาทเช่นเดิม ต้นทุนต่ำลง แต่ราคาขายเท่าเดิม ท่านนายกรัฐมนตรีลองไปสำรวจดูครับว่าเกิดอะไรขึ้นครับ แล้วอย่างนี้ข้าวนาเขาอยู่กันได้อย่างไรครับ ผมจึงบอกต่อไปท่านประธานที่เคารพ ปี ๒๕๕๕ ยางพาราภิโลกกรัมละ ๙๐-๑๒๐ บาท ประท้วงกันหุดดับดับใหม่ ปิดถนนหนทางกัน ราคายางรถยนต์ หลายท่านอาจจะพอรู้ครับ ตอนนั้นราคาขนาด ๑๙๕๕/๑๕ อาร์ ๑๖ (1955/15R16) หรือ ๑๕ ก็คือขอบ ๑๕ ท่านประธานครับ ราคาอยู่ประมาณเส้นละ ๓,๒๕๐ บาท เมื่อเข้าที่ผ่านมาผมเช็ค (Check) ตลาดดูราคายางวันนี้ประมาณสัก ๒ เกือบ ๓ กิโลกรัมละ ๑๐๐ บาท ราคายางรถยนต์ที่ขาย ราคาเท่าเดิม ท่านประธานครับ ๓,๒๕๐ บาท ส่วนต่างไปไหน ท่านประธานครับ หมายความว่าท่านมาเป็นรัฐบาลตั้งแต่ยุคที่แล้ว ราคายางก็ต่ำ แต่ราคาขายปลีกหน้าร้านทั่วไปขายเท่าเดิม ไม่แปลกใจบ้างหรือครับ ท่านประธาน นอกจากนี้มาดูราคาปาล์มน้ำมัน ที่ผมบอกว่าท่านกำลังดูแลงบการคลัง โดยเฉพาะท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด ท่านทำได้จริงหรือครับ ราคาปาล์ม ปี ๒๕๕๔ กิโลกรัมละ ๕.๗๑ บาท วันนี้ประมาณสัก ๒ บาทต่อกิโลกรัม ปรากฏว่าห้างร้านไปขายราคาดต่ำกว่า ๓๕ บาท โดนห้าม -----

แล้ววันนี้เป็นอย่างไรท่านประธานครับ ผ่านมาก็เหมือนเดิมครับ แล้วจะให้ผมไว้อใจ
ในนโยบายด้านการเงินการคลังท่านได้อย่างไรว่าท่านจะเป็นคนหาเงินได้ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เมื่อกลางวันท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดท่านพูดบอกว่า ประเทศไทยเคยทำ
งบประมาณเพียงแค่ครั้งเดียวตอนยุค ไอเอ็มเอฟ (IMF) อันนี้โกหกนะครับ ถ้าไม่จริงเดียวท่าน
ขึ้นมาแล้วท่านชี้แจง โกหกเพราะอะไรครับ ประเทศไทยทำงบประมาณในปี ๒๕๔๘
และปี ๒๕๔๙ คำตอบก็คือยุคใครครับ อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณนั่นละครับ และ ไอเอ็มเอฟ
(IMF) ใช้หนี้ไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ หมายความว่าไม่มี ไอเอ็มเอฟ (IMF) นะครับ และเรายังทำ
งบประมาณได้ในรัฐบาลยุคนั้น ก็เพราะว่าเศรษฐกิจมันดี ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ ๕ ปี
ที่ผ่านมาผมก็ไม่พูดซ้ำแล้วละ เพื่อนสมาชิกพูดไปเยอะแล้วว่าท่านกู้เงินโน่นนี่นั่น กี่ว่กันไป
แต่ประเด็นที่น่าสนใจท่านพยายามอธิบายครับ บอกว่างบกลางรัฐบาลไหนใครเขาก็กู้ ไม่ว่ากัน
แต่ถ้ากู้อย่างมีเหตุผลท่านประธานลองดูผมจะหยิบชาร์ต (Chart) นี้ให้ท่านดูครับ
การกู้ยืมของกลางของท่าน ดูนะครับ ในปี ๒๕๔๘ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลยุคนั้นไม่ได้
กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณแม้แต่สลึงเดียวท่านประธานครับ ที่ผมวงไว้นี้ครับ
พอปี ๒๕๕๐ ก็กู้กันไปครับ จนกระทั่งมาถึงปี ๒๕๕๔ รัฐบาลยิ่งลักษณ์เข้ามากู้
๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๖ กู้ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ค่อย ๆ ลดลงครับ ปี ๒๕๕๗
ปี ๒๕๕๘ พอหลังปฏิวัติท่านยึดอำนาจมาครับ ปี ๒๕๕๙ กู้เพิ่มขึ้นมา ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท
ขยับมาปี ๒๕๖๐ ท่านกู้ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๖๑ ท่านกู้ ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
ปี ๒๕๖๒ ลดลงนิดหน่อย แต่สิริรวมแล้วท่านกู้เยอะอยู่ครับ หมายความว่าอะไรครับ
การกู้ที่ท่านบอกว่างบกลางจำเป็นไม่มีปัญหาครับ แต่กู้มาแล้วหาสตางค์เป็นหรือเปล่าอันนี้ไม่
แน่ใจ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้กลางวันยังพูดแบบคลุมเครืออยู่หลายประเด็นนะครับ
ยกตัวอย่าง เช่น ท่านบอกว่าปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ครับ รัฐบาลยิ่งลักษณ์ก่อหนี้ประมาณ
๑.๖๓ ล้านล้านบาท ท่านประธานครับ แต่ท่านลองดูกราฟิก (Graphic) นี้ะครับ ชาวบ้าน
จะได้เข้าใจครับว่า เอ๊ะ ทำไมรัฐบาลยิ่งลักษณ์กู้เงินมา ๑.๖๓ ล้านล้านบาทครับ แต่ในสมัย
ท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ ท่านก่อหนี้ไปแล้ว ๒.๕ ล้านล้านบาทครับ
การกู้หนี้ยืมสินไม่ใช่ปัญหาครับ เขาบอกว่าคนเครดิตดี ท่านประธานครับ แต่สาระสำคัญ
ก็คือกู้แล้วหาเงินมาใช้หนี้ได้หรือไม่ ปรากฏว่าท่านพูดไม่ครบครับ ดูนะครับ ปี ๒๕๕๕
หนี้ครัวเรือนก็ว่กันไป แต่ท่านมาพูดตรงนี้ต่อครับ นี่คือการกราฟิก (Graphic) ของพวกท่านเลย

ทำกันมาในรายงาน ท่านประธานดูตรงนี้นะครับ สีส้ม ๆ นี่คือประมาณการ สีเทา ๆ นี่คือ
จัดเก็บรายได้ ปี ๒๕๕๔ รัฐบาลยังลักษณะ ประมาณการไว้ประมาณเท่านี้ประมาณสัก
๑.๗๖ ล้านล้านบาท เก็บได้ประมาณเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้คือประมาณการ
การเก็บภาษี พอมาดูยุคท่านอดีตนายกรัฐมนตรีประยุทธ์คนที่แล้วครับ ปี ๒๕๕๗ ท่านดูนะครับ
ปรากฏว่าตัวเลขขยับขึ้นไปครับ ประมาณการครับ สูงเกือบ ๒.๕ ล้านล้านบาท แต่ปรากฏว่า
ท่านเก็บภาษีได้แค่ปี ๒.๑ ปีถัดไปก็เหมือนกันท่านดูกราฟิก (Graphic) นะครับ คล้ายกันหมด
อันนี้ตั้งประมาณการเก็บจริงได้เท่านี้ ตั้งประมาณการเก็บจริงได้เท่านี้ ตั้งประมาณการเก็บ
จริงได้เท่านี้อีก ตั้งประมาณการเก็บจริงได้เท่านี้อีก ต่างจากรัฐบาลชุดที่ผ่านมาทั้งหมดนะครับ
ผมอยากจะบอกท่านนายกรัฐมนตรีผ่านทางประธานสภาไปครับว่า ผมไม่มั่นใจ
ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิดครับว่าจะสามารถทำวินัยการเงินการคลังตามข้อ ๕ ที่ท่านบอกว่า
จะพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทยได้หรือไม่ เพราะอะไรครับ
เหตุผลที่ท่านบอกว่าหนี้มันเพิ่มขึ้นไม่มีปัญหาครับ แต่ถ้าท่านหาเงินรายได้จริงจนบางที
ผมก็พาลไม่แน่ใจว่า ฝีมือตั้งแต่ท่านสมคิดอยู่กับท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ แล้ววันดีคืนดี
ก็เดชะบุญท่านไปเป็นคณะกรรมการ คสช. จนกระทั่งวันนี้ท่านมาแทนหม่อมอยู่เข้ามานั่ง
เป็นรองนายกรัฐมนตรี มันเลยทำให้ผมกังขาครับว่าเงินงบประมาณ ๓.๓ ล้านล้านบาท
เราจะปล่อยให้รองนายกรัฐมนตรีคนนี้ทำงานได้หรือ ซึ่งก็แน่นอนครับ ท่านพูดจา
โอภาปราศรัยอภิปราย -----

ท่านทำได้ดีครับ ผมยอมรับ แต่เวลาความเชื่อมั่นมันเกิด มันจะเกิดก็ต่อเมื่อประชาชนมีความมั่นใจ การที่ท่าน พลเอก ประยุทธ์เข้าสู่ระบอบการเลือกตั้ง ก็หมายความว่าท่านพยายามจะทำให้ประเทศมีความมั่นคงและมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ แต่ ๓-๔ ปีที่ผ่านมาฝ่ายค้านแบบนี้ก็ไม่มี ทำให้ท่านหงุดหงิด แบบนี้ไม่มีอยู่แล้ว ทำไมท่านสมคิดท่านได้แค่นั้นละครับ เดี่ยวท่านต้องตอบครับ แล้วที่ท่านพูดไม่หมดนี้ประชาชนเขาเข้าใจว่าท่านเก่ง ถ้าเก่งปานนี้ประเทศเราก็น่าจะมี จีดีพี (GDP) โตเยอะกว่านี้แล้วนะครับ แล้วเวลาท่านเปรียบ จีดีพี (GDP) ท่านประธานที่เคารพครับ เปรียบ จีดีพี (GDP) ไทยกับประเทศไหนรู้หรือไม่ ประเทศไทยท่านไม่ได้เปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ ท่านบอกว่าประเทศสิงคโปร์เขาเจริญไปไกลอาเซียน (ASEAN) เรามีประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศบรูไน คำถามต่อมาท่านประธานครับ แล้วเราจะฝากความหวังไว้กับรองนายกรัฐมนตรีที่ดูกระทรวงการคลังได้หรือครับ นอกจากกระทรวงการคลังแล้ว มาดูรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีก ยิ่งไปกว่านั้นใหญ่ครับ พอทำให้เรานึกถึงกระบวนการที่ได้มา ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะฟังที่ท่านอุตตมได้ชี้แจงไปเมื่อหัวค่ำที่ผ่านมาครับ แต่ผมอยากจะบอกท่านว่าท่านลองฟังมุมมองของผมอีกสักเดี๋ยวนะครับ แล้วท่านจะเข้าใจ เอาละ ท่านไม่มีตัวเลือก ถ้าท่านมีตัวเลือก ผมก็เชื่อว่าท่านคงจะเลือก แต่ท่านครับ ภาพลักษณ์ที่ท่านพยายามบอกมาว่า ท่าน พลเอก ประยุทธ์เป็นภาพคนดี คนรอบตัวท่านดี ท่านก็ลองฟังดูว่าดีจริงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะกระอักกระอ่วนใจ แต่ในวาระเร่งด่วน ข้อ ๑๒ ใน ข้อ ๘ นี่นะครับ และในนโยบายของท่านในข้อ ๑๒ นี่มันล้อกันเรื่องเดียวกัน นั่นก็คือการดูแลเงินของทั้งประเทศครับ วนไปวนมา เดี่ยวพอผมพูดเรื่องกรุงไทย ท่านก็ยกมือประท้วง แต่ท่านลองฟังอีกมุมหนึ่งนะครับ เมื่อหัวค่ำผมฟังท่านอุตตมอธิบาย ท่านบอกว่าท่านเป็นกรรมการใน ๕ คน ท่านนายกรัฐมนตรีลองฟังประเด็นนี้ให้ดีนะครับ กรรมการ ๕ คนที่ว่าของธนาคารกรุงไทย เวลาเขาตั้งมตินี้เขาก็จะเอา ๒ คน เป็นกรรมการอิสระเข้าไป กรรมการของธนาคาร ๓ คน รวมเป็น ๕ คน เวลาอนุมัติอะไรท่านทราบความอยู่แล้วต้อง ๕ คน แต่ท่านบอกว่าท่านไม่ได้เป็น ก็ว่ากันไป ตามกระบวนการหลังจากการปฏิบัติเข้าไปสู่แบงก์ชาติ เรียกไปสอบไปร้องสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วก็ไปร้องจนกระทั่งมีการปฏิวัติรัฐประหารเข้าสู่ คตส. คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำ

ความผิดต่อรัฐ ในยุคปี ๒๕๔๙ ก็มีการแจ้งความดำเนินคดีกันก็ว่ากันไปครับ จนกระทั่งเมื่อหัวคำท่านก็อ่านคำพิพากษา ท่านประธานครับ บางเรื่องมันพูดไม่หมด ท่านประธานครับ ราชกิจจานุเบกษา หน้า ๙ เขียนอย่างนี้ครับ คณะกรรมการธนาคารผู้เสียหายได้มีมติในการประชุม เมื่อวันที่ ๒ เมษายนดังนี้ ก็ว่าไป พูดถึงจำเลยที่ ๒ และ ๔ และนายอุตตม สาวนายน เป็นคณะกรรมการบริหาร มีหน้าที่พิจารณาอนุมัติสินเชื่อทุกประเภทที่มีวงเงินเกิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท หมายความว่าอะไรครับ หมายความว่าธนาคารกรุงไทยบอกว่าการจะอนุมัติเงินมากกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ต้องกรรมการ ๕ คน ท่านบอกว่าท่านไม่เกี่ยว ท่านเป็นกรรมการอิสระ ท่านไม่ได้เข้าห้องประชุม หรือท่านเข้า เพราะเอกสารที่เปิดเผยอยู่ในสังคมท่านเซ็นชื่อเป็นผู้เข้าร่วมประชุม แต่การร่วมประชุมของท่าน ท่านจะอนุมัติ ท่านจะเห็นชอบหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาครับ คราวนี้ท่านประธานที่เคารพครับ คำพิพากษา ก็ออกมาค่อนข้างชัดครับ ผมเชื่อว่าท่านก็คงมีที่ผมถืออย่างนี้ แต่ผมอยากจะบอกกับท่าน อย่างนี้ครับว่า การที่ท่านอยู่รอดปลอดภัยมาถึงทุกวันนี้ ผมไม่อาจกล่าวได้ว่าครับ เพราะว่ามาหลายกระบวนการ มาตั้งแต่ธนาคารแห่งประเทศไทยก่อนไปขึ้นตำรวจ จากตำรวจไปขึ้นอะไรครับ คตส. คตส. ตั้งคณะกรรมการ ผมไม่เอ่ยชื่อ เป็นอาจารย์ท่านหนึ่ง ผมรู้จักมักคุ้น เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเดียวกับผม ปรากฏว่าเท่าที่ทราบความมีการส่งเรื่องต่อไปยัง คณะกรรมการชุดใหญ่ครับ มีชื่อท่านหรือเปล่าละครับ ถ้าท่านทราบความดีก็แล้วแต่ท่าน แต่ถ้าไม่ใช่ ก็ไม่ใช่ปัญหา แต่นั่นไม่ใช่สาระสำคัญ ท่านประธานครับ สาระสำคัญมันอยู่ตรงนี้ว่า เมื่อ คตส. ส่งเข้าสู่กระบวนการอัยการ อัยการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลฎีกาที่มี คำพิพากษาออกมาที่ผมอ่านเมื่อสักครู่นี้ ถ้ามว่าแล้วมันไปเกี่ยวอะไรกับนโยบายของรัฐบาล เมื่อสักครู่นี้ผมบอกเลยครับ ท่านรองสมคิดบริหารดูกระทรวงการคลัง แล้วท่านอุตตมซึ่งเป็น หัวหน้าพรรคพลังประชารัฐ เป็นพรรคการเมืองด้วย ต้องไปดูเงินของคนทั้งประเทศ ซึ่งไม่ใช่ของพรรคเพื่อไทย ไม่ใช่ของพรรคฝ่ายค้านหรือ ส.ว. หรือใครใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เป็นเงินของประเทศ ๓.๓ ล้านล้านบาทครับ

(นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม นิโรธ ขอประท้วงครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ผมขอประท้วงท่านประธานรัฐสภานะครับ ผม นิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกพรรคพลังประชารัฐ จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ขอประท้วงท่านผู้ที่กำลังอภิปรายผ่านไป ยังท่านประธานรัฐสภานะครับว่า กำลังทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ข้าจากผู้อภิปรายคนก่อน แล้วถ้าจะอภิปรายในกรณีคุณสมบัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ ผมอยากให้ท่านประธานว่า ให้ท่านผู้ที่กำลังอภิปรายถอนจากเอกสิทธิ์ที่จะคุ้มครองตามข้อบังคับ ข้อ ๑๒๔ ข้อ ๑๒๕ ว่าจะไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครองถ้าละเมิดไปถึงรัฐมนตรี และเป็นคดีความ อยากจะให้ยืนยันกับท่านประธานรัฐสภาเลยครับ และอนุญาตให้พูดได้ตลอดเลยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ประเด็นนั้นไม่มีประเด็นประท้วงนะครับ ถ้าจะประท้วงก็ควรจะต้องประท้วงว่าพูดซ้ำซาก

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ข้าจากครับ แต่ถ้าจะอภิปรายต่อเกี่ยวกับคุณสมบัติ ให้ท่านไม่มีเอกสิทธิ์คุ้มครอง คือยอมสละสิทธิข้อบังคับ ข้อ ๑๒๔ ข้อ ๑๒๕ เลยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : แล้วว่ากันต่อเลย เต็ม ๆ เลยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : สมาชิกนั่งเถอะ ไม่เป็นไรครับ รัฐบาลยังมีเวลาพอเหลืออยู่ แล้วก็ประเด็นนั้นก็ต่อเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจง และท่านก็มีโอกาสชี้แจงต่อได้ครับ นั่งเถอะครับ เชิญครับ อย่าซ้ำซากมาก อย่าซ้ำมากนักครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานผมอยู่ในเวลานะครับ ขอร้องท่านประธานที่ต้องใช้เวลานี้ในการชี้แจง เพราะว่า

ฝ่ายค้านก็ทำงานตรวจสอบ ขอร้องท่านนะครับ จริง ๆ ครอบคลุมท่านฟังในประเด็นที่มัน
จะเกี่ยวโยงกันนะครับ ผมกำลังอธิบายในเรื่องของงบของกระทรวงการคลัง นโยบายนั้นครับ
เพราะว่าท่านเป็นคนดูแลเงิน ถ้าที่ท่านมาของท่านคลีน (Clean) ตามที่ท่านว่าก็ไม่มีปัญหาคครับ
จบกันครับ สุดท้ายปลายทาง ท่านประธานที่เคารพ เมื่อหัวค่ำท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง อุดม ท่านหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐพูดบอกว่า ก็ผมไม่ผิด ผมไม่ได้
บอกว่าท่านผิดนะครับ เพราะคำพิพากษาที่ออกมาเขาก็ไม่ได้บอกว่าท่านผิดเลย ผมไม่ได้
บอกเลยว่าท่านผิด ท่านบอกว่านี่ท่านได้โน่นได้นี้ได้นั้น ก็แล้วแต่ท่านครับ แต่ผมกำลัง
จะบอกในข้อนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรีลองฟังดูนะครับ
การจะผิดหรือไม่ผิดไม่ใช่สาระสำคัญ เป็นหน้าที่ของศาลที่จะมีคำพิพากษา แต่ความเป็น
นายกรัฐมนตรีของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ต้องมีความสง่างาม เพราะคณะลูกขุน
ของท่านซึ่งจะบริหารราชการแผ่นดินจะต้องโปร่งใส และเข้าข้อบังคับต่าง ๆ ที่ผมจะพูด
ดังต่อไปนี้ท่านประธานครับ ผมถามว่ามาตรฐานทางจริยธรรมที่ว่านี้ตามข้อบังคับ ข้อ ๘
ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบเพื่อผู้อื่น
หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็น หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนเองไปแสวงหา
ผลประโยชน์โดยมิชอบ ท่านไม่ได้ผิดนะครับท่านประธาน แต่ผมถามท่านเถอะที่ท่านบอกว่า
๕ คน เวลาเซ็นเช็คเขาบอกว่าให้เซ็น ๕ คน แล้วท่านปล่อยให้มันผ่านไปแค่ ๓ คนได้อย่างไร
ผมไม่ได้บอกท่านผิด แต่ผมสงสัยว่า ๕ คนที่เขาบอกว่าต้องเห็นชอบทั้งหมดเวลา
อนุมัติเงินเกินกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๕ คนนี้ท่านปล่อยให้ได้อย่างไร ให้ ๓ คนไปอนุมัติเงิน
๙,๙๐๐ ล้านบาทจากธนาคารกรุงไทย หมายความว่าท่านปล่อยให้ผ่าน ท่านไม่ได้ทักท้วง
๓-๔ วันที่ผ่านมานี้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่กล้าเซ็นงบประมาณบางอย่าง
ลาออกครับ ประท้วงเชิงสัญลักษณ์ เพราะว่าไม่ทราบว่าจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
ท่านประธานที่เคารพครับ ฝากไปยังท่านนายกรัฐมนตรีครับ อีกหน่อยท่านนายกรัฐมนตรี
อาจจะลำบากถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นอะไรแล้วไม่ยับยั้งห้ามปราม
หมายความว่าท่านสมรู้ร่วมคิดนะครับ สาระมันอยู่ตรงนี้ท่านประธานครับ ผมไม่ได้บอกว่า
ท่านถูก ท่านผิด เอาละ ท่านต่อสู้ทางกระบวนการยุติธรรม สุดท้ายแล้วศาลท่านพิพากษาว่า
ท่านไม่มีความผิดก็เรื่องของท่าน ก็ไปว่ากันในอนาคต แต่สาระสำคัญอย่างที่ผมบอกครับ
ท่านตอบหน่อยเถอะครับว่า เมื่อท่านบอกว่าท่านเป็นกรรมการอิสระ คำถามต่อมาก็คือ

๕ คน ในกรรมการอิสระนี้ ทำไมท่านไม่ทักท้วง ท่านบอกทักท้วงด้วยวาจา ไหนละหลักฐาน
ท่านได้แต่ให้การกับธนาคารแห่งประเทศไทย ไปให้การกับคณะทนายโน้นว่าท่านทักท้วงแล้ว
แต่เอกสารท่านเข้าร่วมประชุม ท่านประธานที่เคารพครับ วิธีการง่าย ๆ ของท่านอุตตม
ในขณะนั้น -----

- ๑๙๖/๑

และท่านจะต้องไปทำงานให้กับท่านนายกรัฐมนตรี ท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
ต่อไปนี้ท่านนายกรัฐมนตรีจะมอบหมายอะไรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ไว้ใจได้หรือครับ วันที่คืนดีท่านมอบหมาย ท่านอดุตมท่านไปพิจารณาโครงการนี้หน่อย
เมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กรรมการ ๕ ท่านนะครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ แต่ปรากฏว่าไม่เป็นไร ท่านครับ ผมไม่ได้เป็นกรรมการแล้วผมออกไป
นอกห้อง มีไอ้โหม่งมา ยังมีไอ้โหม่งมา ยิ่งท่านไปอ้างถึงใครจะมาสั่ง บิ๊กบอส (Big Boss)
ท่านต้องห้ามปรามด้วยเชิงสัญลักษณ์และสัญลักษณ์ต่าง ๆ นี้ ลงเป็นเอกสารได้ ท่านประธานครับ
มันจึงทำให้ประชาชนสงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีเลือกคุณอดุตมมานี้ ท่านขัดมาตรฐาน
จริยธรรม ส่วนจะผิดหรือไม่ ก็เป็นเรื่องของศาล สุดท้ายปลายทางครับ ผมอยากจะให้ท่าน
ชี้แจงหน่อยครับว่า ทำไมวันนั้นท่านจึงไม่ยับยั้งในการที่เขาเซ็นอนุมัติ ถ้าวันนั้นท่านบอก
กรรมการไม่ครบ ๕ คน ผมไม่เกี่ยวนะ ผมไม่เห็นด้วยนะ ผมบันทึกนะ ผมลาออกจาก
กรรมการนะ กูไม่ได้ ท่านประธานครับ แล้วก็ไม่ได้เกิดเรื่องจนวันนี้ หรือท่านบอกว่าบิ๊กบอส
(Big Boss) ท่านจะไม่อ้างว่า บิ๊กบอส (Big Boss) มาจากไหน ถ้าบิ๊กบอส (Big Boss) สิ่งมัน
ต้องลาออกแบบรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครับ ผมจึงเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่าน
นายกรัฐมนตรีว่า มาตรฐานทางจริยธรรมของคณะรัฐมนตรีของท่านอันตรายกับตัวท่านครับ
อีกหน่อยท่านไว้ใจเขาไม่ได้ นะครับ เขาพิจารณางบประมาณ แล้วท่านนายจะไปทำ
ทุกอย่างไม่ได้ แล้วท่านจะไว้ใจได้หรือครับ เกิดเข้าห้องประชุมเซ็นชื่อ แต่ออกกลับกลับบ้าน
มาอีกทีบอกไม่รู้ มันเซ็นไปแล้ว อย่างนี้ได้หรือครับท่านประธานครับ สุดท้ายผมขอให้
ท่านสมคิดได้อธิบายเรื่องเมื่อสักครู่นี้นะครับ ประชาชนจะได้เข้าใจ แล้วก็เรื่องของท่านอดุตม
ย៉านะครับ พวกผมไม่ได้บอกว่าท่านผิด แต่ผมบอกว่าท่านขัดจริยธรรมตาม ครม. ที่ควรจะเป็น
ยกตัวอย่างอย่างที่ผมบอกแล้ว ท่านต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
เพื่อผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็น หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนเองไป
แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ นี่ท่านยอมให้คนอื่นใช้ตำแหน่งนะครับ อันตรายนะครับ
ท่านประธาน จึงขอฝากท่านถามอดุตมผ่านท่านประธานสภา ขอขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบขอบคุณครับ
ท่านจะตอบก็ได้ครับ เชิญครับ

นายอุตตม สาวนายน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ผมขอชี้แจงดังนี้ครับ ถ้าท่านพูด เรื่องของจริยธรรมผมกราบเรียนไปแล้วนะครับ ว่าประเด็นแรกเลยผมได้ทำตามมาตรฐาน จริยธรรมอย่างเต็มที่ในขณะนั้นนะครับ ได้ทำการทักท้วงในที่ประชุม ท่านบอกว่า ไม่มีหลักฐาน ผมเรียนอย่างนี้ การทักท้วงทำได้หลายรูปแบบไม่มีตรึงไหนของกฎระเบียบ ธนาครกรุงไทยในขณะนั้นเลยที่บอกว่า กรรมการจะต้องมีการบันทึกลงไป ไม่มี แล้วถ้ามีจริง ท่านคิดหรือครับว่า หน่วยงานตรวจสอบอิสระระดับธนาคารแห่งประเทศไทย ระดับ ป.ป.ช. คตส. เขาจะไม่คิดแบบท่าน เขาคิดไม่ได้แบบท่านหรือ เขาคิดได้ทั้งนั้นครับ เขาเป็นผู้ตรวจสอบมืออาชีพ เขาคิดแล้วเขาสอบสวนแล้ว ทั้งพยานทั้งหลายที่เป็นที่ประจักษ์ เขาถึงวินิจฉัยว่า ผมได้ทำหน้าที่ ได้ทำตามมาตรฐานจริยธรรมและรับผิดชอบแล้ว ท่านมีสิทธิคิดของท่าน ท่านมีสิทธิพูด แต่ผมคิดว่าสังคมเป็นคนตัดสินเองครับ ผมอธิบายแล้ว ท่านก็อธิบายของท่านก็ให้สังคมตัดสินครับว่า ผมมีจริยธรรมหรือเปล่าในการที่ทักท้วง แล้วไปหาแบงก์ชาติเอง บอกว่าอันนี้มีข้อมูลที่ไม่ปกติถ้าผมขาดจริยธรรมสิครับ ผมเฉย ๆ ก็ได้ แล้วบอกไม่รู้ นะครับ แล้วที่ท่านบอกว่ามีคำสั่งมอบอำนาจมาจริง เท่าที่ผมทราบจริง แต่ไม่มีตรึงไหนที่บอกนะครับว่า ต้องเป็นฉันทามติของทั้งหมด ไม่ได้บอก คำสั่ง ไม่ได้บอกมอบอำนาจจากกรรมการใหญ่ให้กรรมการบริหารเป็นคนพิจารณาสินเชื่อ -----

ไปดูได้ครับสมัยนั้น สมัยนี้อาจจะแตกต่าง แต่สมัยนั้นการปฏิบัติเป็นเช่นนั้น และผมก็ทำหน้าทีในสมัยนั้นอย่างเต็มที่ อย่างที่ผมเรียนอีกครั้งหนึ่งผ่านกระบวนการตรวจสอบยุติธรรม เขาตรวจสอบอย่างมืออาชีพ ถ้าเขาเห็นประเด็นอย่างที่ท่านกล่าวอ้างหรือท่านพยายามจะพูด ผมไม่อยากจะใช้คำว่า บิดเบือน เป็นสิทธิของท่านที่คิดได้ ถ้าเขาเห็น เขาจัดการผมไปแล้วครับ เพราะฉะนั้นให้สังคมเป็นคนตัดสินเถอะครับ ว่าเป็นอย่างไรในการที่ผมปฏิบัติหน้าที่ตรงนั้น ท่านบอกว่าถูกผิดไม่สำคัญ แต่ก่อนหน้าผมก็ติดตามข่าวนะครับ ผมไม่เอ่ยชื่อท่าน ก็บอกว่า น่าจะผิด วันนี้มาบอกไม่ใช่เรื่องถูกผิด ก็ไม่เป็นไร แต่ให้ดูภาพแล้วกันว่าผมทำอย่างไร ปฏิบัติตนอย่างไร การที่กระบวนการตรวจสอบชี้ชัดมีหลักฐานประจักษ์ว่าผมไม่ผิด ท่านบอก ไม่เกี่ยว ผมว่าเกี่ยว ไม่ผิดเพราะอะไร ไม่ใช่แค่บอกว่าผิดถูก ไม่เป็นไร แต่เมื่อก่อนหน้านี้ บอกผิดแน่ ๆ ชี้ไปโน่น วันนี้พอเห็นพยานหลักฐานมาบอกว่าไม่ใช่เรื่องผิดถูกแล้ว แต่เรื่องของ ขาดจริยธรรม ผมก็กราบเรียนท่านนี้นะครับว่ากระบวนการอย่างที่ท่านเห็นยุติธรรม ผมผ่านมาหมดแล้ว แล้วผมก็ต้องพูดว่าสังคมก็น่าจะมีความเชื่อถือในกระบวนการยุติธรรมนั้น มิฉะนั้นสังคมก็อยู่ไม่ได้ แต่ท่านมีสิทธิคิดได้ ท่านพูดได้ ก็ให้สังคมตัดสินนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมขออนุญาต พรรคร่วมรัฐบาลมีอีกหลายท่านเลยนะครับ แต่ว่าแต่ละท่านนั้นขอมา ๓ นาที ๕ นาที อย่างนั้น ช่วงนี้อนุญาตของท่านประมวლ พงศ์ถาวราเดช ๓ นาที ท่านวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์ ๕ นาที ท่านบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ ๕ นาที ท่านชัยชนะ เดชเดโช ๓ นาที เชิญนะครับ ท่านประมวล

นายประมวล พงศ์ถาวราเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประมวล พงศ์ถาวราเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาล กระผมจะเติมเต็มแก้ปัญหาให้พี่น้องเกษตรกรเพื่อให้มีการอยู่ดีกินดีเพิ่มขึ้น ผมมีเวลา ๓ นาที ผมขอพูดสั้น ๆ และกระชับ อย่างเช่นสินค้าเกษตรหลายตัวซึ่งผลิตภายในประเทศ ผลิตน้อยกว่าความต้องการ แต่ราคาตกต่ำราคาถูก ผมยกตัวอย่างเช่น มะพร้าว ซึ่งผลิตในประเทศไทยได้ ๘๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ความต้องการภายในประเทศ ๑,๑๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ราคามะพร้าวตกต่ำตลอด เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปถึงคณะรัฐมนตรีว่า

ให้ตรวจสอบดูแลการลักลอบนำสินค้าเกษตรหลาย ๆ ตัว อย่างเช่น ปาล์มด้วย ณ ปัจจุบัน และการอนุมัตินำมะพร้าวเข้าหรือสินค้าเกษตรเข้าอีกหลายตัว เพื่อให้ราคาสมดุลกัน เพื่อให้เกษตรกรอยู่ได้และโรงงานอยู่ได้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปถึง คณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีว่าให้ช่วยสอดส่องดูแลเข้มงวดในการลักลอบนำมะพร้าวหรือลักลอบพืชต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศหรือการอนุมัติเข้ามา เพราะจะทำให้ทำลายหรือทูลบราคาสินค้าเกษตรภายในประเทศให้ตกต่ำ

ส่วนข้อที่ ๒ ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อต้องการเสริมรายได้การท่องเที่ยว ผมอยากให้ยกเลิกเวลาบริการ คือเวลาการท่องเที่ยวของเมืองหลัก จากที่เราปิด ๐๑.๐๐ นาฬิกา เพื่อให้เสริมสร้างรายได้ให้กับ การท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน ๒ ข้อ

ส่วนข้อที่ ๓ ข้อสุดท้าย ถนนสายใต้ สายหมายเลขที่ ๔ ไปสุดที่สุโงโกะ-ลก
ผมอยากเรียนท่านประธานรัฐสภาไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้ามีโอกาสเป็นไปได้
ให้เปิดถนนอีกเส้นหนึ่งอาจจะเลียบภูเขาชายแดนของประเทศพม่า เพราะตอนนี้ทาง
กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบทก็ได้สำรวจพื้นที่เพื่อให้บรรเทาการจราจรแออัด
ในถนนเพชรเกษม คือถนนสายหมายเลข ๔ ผมขอขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปครับ คุณวรศิษฐ์

นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม วรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล พรรคภูมิใจไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี
รวมถึงท่านคณะรัฐมนตรีทุกคนที่วันนี้ก็ยังปักหลักนั่งฟังการอภิปรายของพี่น้องสมาชิก
ถึงแม้ว่าจะเป็นเวลาดึกแล้วก็ตาม แล้วนอกจากนั้นก็ต้องขอขอบคุณที่ได้เห็นถึงความสำคัญ
ของนโยบายของพรรคภูมิใจไทยทั้ง ๑๒ ข้อ แล้วก็ได้บรรจุลงไปนโยบายของรัฐบาล
โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวประมง ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาที่
พรรคภูมิใจไทยได้ให้ความสำคัญมาก ๆ ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านอนุทิน ชาญวีรกูล
เองก็ได้เดินทางลงไปรับฟังปัญหานี้ด้วยตัวท่านเอง ก่อนอื่นผมขออนุญาตย้อนกลับไปนิดหนึ่ง
ครับว่าที่มาที่ไปของปัญหานี้มันเกิดขึ้นได้อย่างไร ในปี ๒๕๕๘ สหภาพยุโรปหรือว่า อียู (EU)
ได้มีการประกาศให้ใบเหลืองกับประเทศไทย เพราะ อียู (EU) บอกว่าวันนี้ประเทศไทยมีการ
ทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการดูแลและไร้การควบคุม ซึ่งรัฐบาลในขณะนั้นเองมีความจำเป็น
ที่จะต้องออกมาแก้ปัญหาย่างเร่งด่วน เพราะว่าถ้าวันนี้ยังไม่แก้ปัญห สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ
ประเทศไทยจะไม่สามารถส่งออกสินค้าทะเลไปยังสหภาพยุโรปได้ และสุดท้ายในปี ๒๕๖๒
อียู (EU) ก็มีการประกาศปลดใบเหลืองให้กับประเทศไทย ก็ถือว่าเป็นความสำเร็จ
ในการแก้ปัญหประมงของคนไทย แต่ท่านเชื่อไหมว่าในการแก้ปัญหครั้งนี้พี่น้อง
ชาวประมงต้องประสบพบเจอกับความเจ็บปวด เจอกับปัญหาหลาย ๆ อย่าง ณ วันนี้เอง
ชาวประมงที่ยังเหลืออยู่ ต้องบอกว่าพยายามทุกวิถีทางที่จะทำประมงแบบถูกกฎหมาย
ไม่มีใครที่ต้องการทำประมงแบบผิดกฎหมาย เพราะว่าโทษหนักมาก โดนปรับหลักแสน
หลักล้าน หรือแม้กระทั่ง ๑๐ ล้านบาทก็ตาม เผลอ ๆ อาจจะมีโทษจำคุกด้วย ไม่มีใคร
ที่อยากจะทำผิดกฎหมาย แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่าตอนนี้พวกเขาเหล่านี้กำลังเจอ

ปัญหาที่หนักมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของปัญหาการแบกรับต้นทุนไม่ไหว ปัญหากฎหมายต่าง ๆ ที่ออกมาเกินความจำเป็นจนไปบิดเบือนสภาพวิถีชีวิตของพี่น้องชาวประมง รวมไปถึงปัญหาในภาคแรงงานและปัญหาการจดทะเบียนเรือและพื้นที่ทำมาหากินของพี่น้องชาวประมงชายฝั่งและประมงพื้นบ้าน

ในส่วนของตัวเองผมเองก็อยากจะมีข้อเสนอแนะสัก ๒ ข้อว่าในการแก้ปัญหาผมเองกับทางคณะ ส.ส. พรรคภูมิใจไทยในภาคใต้ก็ได้มีการสรุปกันดังนี้ว่า ในการแก้ปัญหาควรที่จะมีการแบ่งเป็น ๒ ระยะ นั่นก็คือในระยะเร่งด่วนและในระยะยาว ในระยะเร่งด่วนวันนี้เราควรที่จะมีการแก้ปัญหาในเรื่องของภาคแรงงาน ซึ่งมีการขาดแคลนแรงงานเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการแก้ไขกฎหมายในบางข้อ ผมย้ำครับท่านประธานว่าแค่ในบางข้อเท่านั้น เพราะว่าข้อที่ออกมาแล้วที่ดี ๆ ก็มีอยู่เยอะ เพียงแต่เลือกเฉพาะในส่วนที่มีปัญหาเท่านั้น และที่สำคัญที่สุดต้องให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำประมงเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกฎหมายฉบับนี้ด้วยนะครับ แล้วเราจะได้กฎหมายที่มีคุณภาพนะครับ

ในส่วนของการแก้ปัญหาระยะยาว วันนี้เราควรที่จะมีตั้งสภาประมงแห่งชาติ เพื่อใช้ในการปรึกษาหารือครับ กำหนดแนวทางรวมไปถึงการเชื่อมต่อกับรัฐบาล ซึ่งจะประกอบไปด้วยบุคลากรในภาคต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับพี่น้องชาวประมง นอกจากนั้นควรที่จะมีการตั้งกองทุนอนุรักษ์ทะเลและพัฒนาประมงไทย ซึ่งจะมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและดูแลพี่น้องชาวประมงที่เกิดความเดือดร้อน รวมไปถึงการส่งเสริมการทำประมงแบบยั่งยืน ท่านประธานครับ ผมยังมั่นใจนะครับว่าวันนี้ถ้ารัฐบาลให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับพี่น้องชาวประมง วันนี้เราสามารถที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ให้กับพี่น้องชาวประมงได้ ควบคู่ไปกับการทำประมงแบบถูกต้องตามกฎหมายและยั่งยืนครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ท่านต่อไปครับ ท่านบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ ครับ

นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม บุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ๒ วันมานี้ผมได้เช็ค (Check) รายชื่อแล้ว ทางพรรคพลังประชารัฐได้ลุกขึ้นอภิปราย ๕ คนในทั้งหมด ๑๐๐ กว่าคนที่เป็สมาชิกของพรรค นื่อง ๆ หลายคนอยากอภิปราย เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนท่านประธาน ผมสละสิทธิให้น้องกุลวลีครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต ๑ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านบุญสิงห์ ด้วยนะคะ เป็นพี่ที่น่ารักของน้อง น้องเองก็เตรียมการมา แล้วก็ขอโอกาสนี้กับสภาด้วยคะ ตามรายงานแถลงนโยบาย นโยบายหลัก ๑๒ ด้านของคณะรัฐมนตรี ข้อ ๕.๖.๓ การเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ก่อนที่ดิฉันจะเข้าสู่หัวข้อนี้ขออนุญาตทำความเข้าใจเล็กน้อยนะคะ ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ตำบลสามเรือน ตำบลพิกุลทอง ตำบลหินกอง เป็นพื้นที่ที่มีผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ หรือ ไอพีพี (IPP) ซึ่งเป็นพลังงานความร้อนร่วม เชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าใช้แก๊สธรรมชาติ

จากทางประเทศพม่ามาทางอิต่อง จังหวัดกาญจนบุรี รวมถึงพลังงานที่ใช้เชื้อเพลิงสำรอง ก็คือใช้ดีเซลเป็นเชื้อเพลิงสำรอง โดย ไอพีพี (IPP) นี้มี ๓ แห่ง แห่งแรก บริษัท ผลิตไฟฟ้า ราชบุรี จำกัด มีกำลังการผลิตอยู่ ๓,๖๔๕ เมกะวัตต์ ตั้งในพื้นที่ตำบลสามเรือน ตำบลพิบูลทอง ๒. บริษัท ราชบุรีเพาเวอร์ จำกัด กำลังการผลิตอยู่ที่ ๑,๔๐๐ เมกะวัตต์ ๓. บริษัท ไตรเอนเนอจี้ จำกัด ตำบลหินกอง กำลังการผลิตอยู่ที่ ๗๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งรวมกำลังการผลิตแล้วจะมีอยู่ที่ ๕,๗๔๕ เมกะวัตต์ ซึ่งเมื่อต้นปีที่ผ่านมา กบง. เองก็ได้มีการอนุมัติให้มีการ สร้างทดแทนโรงไฟฟ้า ไตรเอนเนอจี้ ตำบลหินกอง กำลังการผลิตอยู่ที่ ๗๐๐ เมกะวัตต์ เนื่องจากว่าที่บริษัท ไตรเอนเนอจี้ จำกัด จะหมดสัญญาในปี ๒๕๖๓ ซึ่งตามแผน พีดีพี (PDP) ๒๐๑๘ ที่กำหนดโดย กพข. ด้านความมั่นคงของพลังงานเพื่อรองรับการเติบโต ของเศรษฐกิจและชุมชน ก็กำหนดให้มีการสร้างเพิ่มอีก ๑ โรงในพื้นที่เดิมของตำบลหินกอง อีก ๗๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งถามว่าถ้าหากรวมตรงนี้เพิ่มเข้าไปแล้วกำลังการผลิตจะรวมทั้งสิ้น ๖,๔๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งดิฉันมั่นใจว่าจังหวัดราชบุรีน่าจะเป็นจังหวัดที่มีโรงไฟฟ้าที่มีกำลังการผลิต น่าจะมากที่สุดในประเทศไทย เป็นการสร้างความตื่นตระหนกให้กับพี่น้องชาวจังหวัดราชบุรี เป็นอย่างยิ่งนะคะ ซึ่งถามว่าที่ผ่านมา มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร กกพ. เองก็พยายามที่จะ สร้างแรงจูงใจโดยการมีการออกระเบียบว่าด้วยเรื่องของกองทุนพัฒนาไฟฟ้า โดยให้โรงไฟฟ้า นำเงินเข้ากองทุนตามปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้ และตามชนิดเชื้อเพลิงที่นำมาใช้ในการผลิต กระแสไฟฟ้า -----

อย่างเช่นในจังหวัดราชบุรีใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก โรงไฟฟ้าก็ต้องจ่ายเข้าที่กองทุน ๑ สตางค์ต่อหน่วย แต่ถ้าเป็นที่แม่มาะ จังหวัดลำปาง ก็จะใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง ในการผลิตกระแสไฟฟ้าก็ต้องจ่ายอยู่ที่ ๒ สตางค์ต่อหน่วย เนื่องจากแอสซุม (Assume) ว่าเป็นเชื้อเพลิงที่ค่อนข้างที่จะสกปรกกว่าเลยต้องจ่ายมากกว่า ซึ่งจุดประสงค์ในการจัดตั้ง กองทุนแน่นอนการสร้างโรงไฟฟ้าจะต้องสร้างปัญหาให้กับพื้นที่ ทั้งดิน น้ำ อากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำ แล้วก็อากาศในการสูญดมหายใจ คนในชุมชนได้รับผลกระทบ แล้วพื้นที่จังหวัดราชบุรีเองก็เป็นพื้นที่ที่เพาะปลูกทางการเกษตร ก็ย่อมได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน กองทุนนี้ก็สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเยียวยาคนที่อยู่รอบ ๆ พื้นที่ โรงไฟฟ้า แต่ว่าที่ผ่านมามีปัญหาในการใช้เงินกองทุนไฟฟ้านะคะ ระเบียบที่ กกพ. จัดตั้ง ขึ้นมาเพื่อบริหารเงินกองทุนไฟฟ้ามีปัญหามาโดยตลอด หมายความว่าชุมชนไม่สามารถที่จะ นำเงินกองทุนไฟฟ้านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นั่นก็คือ กองทุนไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ที่ผ่านมามีน้องชาวตำบลหินกอง นำโดยท่านกำนัน ประพันธ์ บุญพริ้ง ท่านรองนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เทียม ทิมทอง ก็ได้นำคณะ ม็อบมาขับไล่ตัวแทนของ กกพ. เขต ๑๐ ก็คือท่าน ผอ. กกพ. เขต ๑๐ ดิฉันเองก็ไปรับ หนังสือด้วยเช่นกัน ดิฉันจึงเห็นสมควรว่า กกพ. ควรที่จะมีการทบทวน แล้วก็แก้ไขการ กำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติของการใช้เงินกองทุนพัฒนาไฟฟ้า และนำผลที่ สปท. หรือสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีประยุทธ์ จันทร์โอชา ต้องขอ อนุญาตที่เอ่ยนามท่าน เป็นผู้คัดเลือกสมาชิก สปท. ซึ่งขณะนี้ก็มีมันสมองที่ดีเยี่ยมนะค่ะ เพราะว่าปัญหาที่ สปท. รายงานท่านนายกรัฐมนตรีไปซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องการจริง ๆ ในด้านของการปฏิรูปการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ซึ่งแนวทางที่เสนอไป อาทิเช่น ตัวอย่างสิทธิประโยชน์ในรูปแบบที่ดินที่บางประเทศใช้อยู่ เช่น ในประเทศแคนาดา ประเทศ สหรัฐอเมริกา คนในชุมชนได้รับหุ้นเป็นรายครัวเรือน นั้นหมายความว่ามีการจ่ายเงินปันผล มีความเป็นองค์กร มีความรักองค์กรเนื่องจากว่าเขาได้รับเงินปันผล มีความเป็นส่วนของ เจ้าของนะคะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : พอเถอะครับ พอก่อน เพื่อน ๆ
อยู่อันดับหลังอีกหลายคนครับ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ขอบพระคุณ
ท่านที่ให้โอกาส แล้วก็ขออนุญาตฝากท่านประธานนะค่ะ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ถือว่านางสาวกุลวลี อันดับที่ ๒๙
มาแทนผู้สละสิทธิ สลับกับคุณบุญสิงห์นะครับ ต่อไปคุณชัยชนะครับ

นายชัยชนะ เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชัยชนะ เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชม
นโยบายภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้เสนอนโยบาย
ต่อสภาแห่งนี้ ๑๒ ด้านหลัก และ ๑๒ ข้อเร่งด่วน และในวันนี้กระผมเองจะอภิปราย
ในข้อที่ ๑๑ ในการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ในข้อย่อยที่ ๑๑.๘ คือการกระจายอำนาจ
ท่านประธานครับ ต้องยอมรับการกระจายอำนาจนับตั้งแต่เริ่มต้นยุค ท่านชวน หลีกภัย
เป็นนายกรัฐมนตรี ปี ๒๕๔๐ มีการกระจายอำนาจยกสถานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล
ยกสถานะสภาจังหวัดเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยกสถานะสภาตำบลเป็นองค์การ
บริหารส่วนตำบล หลังจากวันนั้นเป็นต้นมาในนโยบายการกระจายอำนาจของยุคสมัย
ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า การกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมีการกำหนดไว้ว่า
ต้องอุดหนุนเงินงบประมาณให้กับท้องถิ่นให้ครบ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ วันนี้ผมก็ตั้งใจครับ
ที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินนโยบายการกระจายอำนาจได้บรรจุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อสภาแห่งนี้
แล้วก็ได้บอกว่า สนับสนุนให้ท้องถิ่นได้มีการจัดการตนเอง -----

ท่านประธานครับ ต้องยอมรับว่าในข้อเท็จจริงประเทศไทยเรามีความเจริญก้าวหน้าก็เพราะเมื่อเรามีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น ท้องถิ่นได้ดูแลพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิด ในการมีภัยพิบัติเบื้องต้นก็ดี หรือมีอุทกภัยเบื้องต้นก็ดี เป็นสิ่งที่ท้องถิ่นได้ร่วมกันดูแลเบื้องต้น การที่รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้ามาทำหน้าที่บริหารราชการในห้วงเวลา ๔ ปีนี้ที่จะเดินทางไปข้างหน้า เพื่อเดินทางประเทศไทยไปสู่ความยั่งยืนสู่เมืองมหานคร ผมคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้เห็นรัฐบาลนี้อุดหนุนสถานะการเงิน การคลังงบประมาณให้กับท้องถิ่นครบ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ตามที่ประกาศไว้ และอยากจะเห็นท้องถิ่นจัดการตนเองได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเมื่อไรที่ประเทศไทยเราผลักดันไปจนสู่ประเทศที่ท้องถิ่นจัดการตนเอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเรามีปัญหาเรื่องพืชผลทางการเกษตรเช่นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ไม่ว่าปัญหาราคายาง ปาล์ม ราคาดังคุด พืชผลไม้ต่าง ๆ ท้องถิ่นจะได้เข้าไปจัดการเบื้องต้นได้ สิ่งนี้ผมอยากฝากรัฐบาลให้ช่วยพิจารณาและดำเนินการทำงานอย่างมั่นคงและจริงใจในการที่จะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นของในประเทศไทยมีการจัดการตนเอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ วุฒิสมาชิก ท่านวันชัย สอนศิริ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ตอนแรกผมตั้งใจว่าจะอภิปรายใน ๓ ประเด็น คือ ๑. เรื่องความสงบเรียบร้อย ซึ่งเป็นนโยบายหนึ่งของรัฐบาลนี้ ๒. เรื่องการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน และประการที่ ๓ นั้นคือเรื่องตัวของรัฐมนตรี ผู้จะปฏิบัติตามนโยบาย แต่ท่านประธานครับ ผมเองได้ฟังการชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่แสดงออกถึงความจริงจังทั้งในอดีตและแนวทางในอนาคตด้วยความเข้มแข็งแล้วก็เด็ดขาด รวมทั้งการชี้แจงของท่านรองนายกรัฐมนตรีสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ แล้ว ประเด็นเหล่านี้แทบจะไม่ต้องอภิปรายแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะอะไรครับ เพราะสิ่งที่ท่านตั้งใจมีความมุ่งมั่นนั้นผมว่านโยบายนั้นแทบจะสำเร็จเกือบเกินกว่าที่จะพูดในรายละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องความสงบเรียบร้อย ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นเรื่องสำคัญที่เป็นจุดแข็งของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ทำให้

พี่น้องประชาชนนี้เลือกมาเป็นจำนวนมาก เหตุเพราะนโยบายหรือการปฏิบัติมาในอดีตนั้น คือเรื่องความสงบเรียบร้อย ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานลองนึกภาพดูนะครับว่า ภาวะเศรษฐกิจของบ้านเมืองเราจะดีขนาดไหนก็ตาม ประชาชนจะกินอยู่ดีขนาดไหนก็ตาม แต่คนในชาติทะเลาะเบาะแว้งกัน แยกแยก แยกสามัคคี แบ่งสี แบ่งฝัก แบ่งฝ่าย อะไร จะเกิดขึ้นครับท่านประธาน ความหายนะก็เกิดขึ้นกับบ้านเมืองนี้ แต่ตลอดระยะเวลา ที่ผ่านมานั้น เรื่องนี้รัฐบาลที่ผ่านมาและเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ทำให้ความสงบ เรียบร้อยนั้นที่เป็นปัญหาจนกระทั่งรองนายกรัฐมนตรีสมคิดบอกว่า -----

เศรษฐกิจเราแทบจะเป็นศูนย์นั้น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้นแทบจะไม่มี แบ่งสี แบ่งฝัก แบ่งฝ่ายกันจนกระทั่งบางจังหวัดเราไม่สามารถไปได้ครับท่านประธาน ตัวท่านประธานเอง ขออภัยนะครับท่านประธาน สมัยหาเสียงที่บางจังหวัดท่านประธานยังโดนขว้างไข่เลยครับ แปลว่าบางจังหวัดบางพื้นที่แบ่งภาคกันแบ่งสีแบ่งฝ่ายกัน จนทำให้เกิดปัญหาอันสำคัญแยกกันเป็นจังหวัดโน้น เป็นภาคโน้น เป็นพื้นที่ซึ่งมีปัญหาก่อให้เกิดความแตกแยก แต่ตั้งแต่มีรัฐบาลชุดที่แล้วและเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ทำให้เรามีความมั่นใจว่าการแบ่งฝัก แบ่งฝ่าย แบ่งสีนั้น จะทำให้ปัญหาเหล่านี้เกิดความมั่นคงกับประเทศ คนในชาติถ้ามีความรัก มีความสามัคคีไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่แตกแยกกัน ผมเชื่อเหลือเกินว่านี่ละครับจะทำให้เราเกิดความมั่นคงมั่งคั่งได้ ท่านประธานที่เคารพครับ และบรรยากาศทางการเมืองก็สำคัญ ดูจากบรรยากาศทางการเมืองที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลา ๒ วันครับ ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีส่วนอย่างสำคัญที่ทำให้บรรยากาศนั้นรู้สึกเป็นกันเอง ผิดกับสมัยที่ผมเป็น ส.ว. สมัยครั้งแรกครับ มาประชุมสภาเหมือนเราจะมารบกันนะครับ ท่านประธาน แตกแยก แบ่งฝัก แบ่งฝ่ายกันชัดเจน แต่พอมายุคนี้สมัยนี้บรรยากาศในสถานนั้นพูดจากันด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ด้วยความมิตรไมตรี เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าสภามีความรักมีความสามัคคีกันเสียแล้ว ชาวบ้านก็ไม่ทะเลาะกัน เพราะจริง ๆ บางครั้งก็เกิดจากการทะเลาะในสภายายไปงนอก จนกระทั่งไปชาวบ้านชาวเมืองกันไปหมด แต่บรรยากาศเห็นมา ๒ วัน ตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีมาแถลงนโยบายเป็นต้นมานั้น แม้ว่าจะมีรุนแรงอะไรไปบ้าง แต่เป็นบรรยากาศที่ดีแล้วเป็นมิตรไมตรี สร้างความรัก ความสามัคคีอย่างดียิ่งครับ อันนี้ผมคิดว่าประเด็นนี้จะเป็นจุดแข็งอันสำคัญที่จะทำให้เกิดความมั่นคงและเกิดความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองครับ

ส่วนประเด็นเรื่องการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านเขียนไว้ชัดเจนเลยนะครับบอกว่า จะสร้างจิตสำนึกกระตุ้นเตือนสร้างค่านิยมในเรื่องการปฏิเสธการทุจริตคอร์รัปชันตรงนี้ เป็นเรื่องสำคัญครับท่านนายกรัฐมนตรี และท่านทั้งหลายคงเคยเห็นการโฆษณาครับ ให้เหล่าเท่ากับแข่ง ให้เหล่าเท่ากับแข่งนี้สร้างจิตสำนึกได้ดีมาก เพราะฉะนั้นค่านิยมที่เราานิยมคนมีอำนาจ คนมีเงิน ไม่ว่าคุณจะมีโกง คุณทุจริต คุณคอร์รัปชันมา แต่วันหนึ่งมีอำนาจมีเงินเราก็เคารพนับถือกัน ตรงนี้ผมว่ายิ่งใหญ่กว่ากฎหมายนะครับ รัฐบาลชุดที่ผ่านมานั้นได้สร้างเรื่องการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเป็นการปฏิรูป

เบื้องต้นก็คือออกกฎหมายที่รุนแรง และมีกระบวนการดำเนินการตามกฎหมายที่รวดเร็ว ทั้งตั้งศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ คดีอาญานี้ นะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเป็น มาตรการในเบื้องต้นและก็ได้ดำเนินการแล้ว แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ในเรื่องสร้างจิตสำนึก ถ้าทราบใดก็ตามถ้าทางรัฐบาลนั้นสร้างจิตสำนึกได้ -----

จนกระทั่งว่าเห็น ขอโทษนะครับ เห็นว่านักการเมือง เห็นว่าข้าราชการคนนี้ทุจริต ปฏิเสธ เราไม่ยอมรับ ไม่เชื่อบางงานบุญ มางานบวช มางานแต่งงาน มาเผาพ่อ เผาแม่เรา เพราะเป็นนักการเมืองที่ทุจริต เป็นข้าราชการที่ทุจริต ถ้าเราสร้างจิตสำนึกอย่างนี้ได้เหมือนกับ ให้เหล่าเท่ากับแข่ง เมื่อนั้นแหละผมว่าจะเป็นการต่อต้านหรือการปราบปราม การทุจริตที่ประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เรื่องสำคัญมากกว่า กฎหมาย เพราะอะไรครับ เรื่องนี้ผมถือว่าเป็นทุกกระทรวง ทบวง กรมเลยนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงศึกษาธิการของคุณหญิงกัลยา ท่านรัฐมนตรีนี่ละครับ ถ้าสร้างจิตสำนึกตั้งแต่เด็กได้ ให้ปฏิเสธการทุจริตคอร์รัปชันได้ โกงเลือกตั้ง ได้เป็นนายกเทศมนตรี เราก็คารวะ ไม่มาเผาพ่อ เผาแม่ เราต้องรอ โกงเงินภาษีอากร เป็นนายก อบต. งบประมาณแผ่นดิน อบจ. เทศบาล หรือรัฐมนตรีในอดีต เราก็คารวะกับคนเหล่านี้ ผมว่าถ้าเราสร้างจิตสำนึกจนกระทั่งปฏิเสธ ขออภัยนะครับ คนเลว คนชั่ว ที่มาจากการทุจริตคอร์รัปชันได้เมื่อไร ผมถือว่าเป็นการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันที่ประสบความสำเร็จอย่างชัดเจน เป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ครับ ผมอยากเห็นเรื่องนี้ครับ แล้วอยากเห็นเหมือนกับคนปฏิเสธคนสุบิบური เดียวนี้คนสุบิบურიจะไม่มีที่ยืนแล้วครับท่านประธาน ถ้าการปราบปราม การทุจริตสร้างจิตสำนึกตามนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ทำได้อย่างนี้ขึ้นมาเมื่อไรละครับ ผมถือว่านี่คือการประสบความสำเร็จในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างจริงจังครับ ผมเองนั้นไม่यरบกวเวลาของท่านประธานมากนัก แต่อยากจะกราบเรียนว่านโยบายจะดี ประเสริฐ เลิศหรือลงการอย่างไรก็แล้วแต่ถ้าผู้ปฏิบัติโกงกินทุจริตคอร์รัปชัน ผมดีใจครับ ท่านประธาน ได้มีโอกาสคุยกับรัฐมนตรีถาวร ท่านบอกคุณวันชัย เสียงปริ่มน้ำนี้มันดินะ มันเหมือนบัวปริ่มน้ำ ที่กำลังจะโผล่วันพรุ่งนี้ ถ้าบัวใต้น้ำเมื่อไรไปอีกเรื่องหนึ่ง แต่ประเด็นที่สำคัญ ท่านรัฐมนตรีถาวรพูดกับผมครับ เสียงปริ่มน้ำมันอยู่ได้ มีอย่างเดียวรัฐมนตรีต้องไม่ทุจริต และรัฐมนตรีต้องไม่คอร์รัปชัน ถ้ารัฐมนตรีทุจริตคอร์รัปชันให้เสียงมากขนาดไหนจะเกินน้ำ ขนาดไหนก็คว่า ท่านพูดกับผมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมีตัวอย่างมาเยอะแล้วที่รัฐมนตรีติดคุก เห็นกันจะ ๆ หลัด ๆ อยู่ ไม่ติดคุกก็หนีคุกหนีตะรางไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้น ถ้าหัวไม่กระดิก หางมันก็ไม่ส่าย เพราะฉะนั้นมาตรการต่าง ๆ ทั้งหมด ผู้นำในนโยบาย ประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่าง เอาจริงเอาจังและไม่ทำตัวเกลือกกลั้วกับการทุจริต ข้าราชการ

ก็ไม่กล้า พ่อค้าก็ไม่เอา ดังนั้นนี่ละครับ ผมจึงชอบใจในนโยบายตรงนี้ครับ ๒ เรื่องนี้
ความสงบเรียบร้อย จุดเด่นที่มีมาแล้วในอดีตและกำลังจะดำเนินการต่อไป
และการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ๒ เรื่องนี้

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านวันชัยเกินเวลาแล้วครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (แบบสรรหา) : จบแล้วครับ
ท่านประธานถ้ารัฐบาลทำได้ ไม่ต้องห่วงเรื่องเสียงปริ่มน้ำเลยนะครับ ขอบพระคุณมากครับ
ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ผมขอให้กลุ่ม
ที่ยังมีเวลา แล้วก็พรรคร่วมฝ่ายค้าน แล้วก็พรรคร่วมรัฐบาล ในสัดส่วนของสมาชิกต่อไปนี้นะครับ
๓ นาที นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ คุณจิตภัสร์ ตัน กฤดากร คุณนริศ ขำนุรักษ์
๓ นาที ขอเชิญนะครับ

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี
กระผม นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี เขต ๔
อำเภอบ้านโป่ง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ

ลำดับแรกเลยก็ต้องกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี
และคณะครับ ว่าท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชุดใหม่นี้เป็นความหวังของพี่น้อง
คนไทยทั้งประเทศครับ เพราะว่าพี่น้องนั้นรอคณะรัฐมนตรีชุดนี้ที่มีความสมบูรณ์ เพราะว่า
เป็นคณะรัฐมนตรีที่มาจากนักการเมือง ที่มีความรู้ความสามารถหลายท่าน โดยเฉพาะ
ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ และท่านรัฐมนตรีที่มาจากพรรคประชาธิปัตย์ที่มีความรู้
ความสามารถ รวมถึงนักการเมืองที่มาจากพรรคร่วมรัฐบาลอีกหลายพรรคการเมือง
ซึ่งมาผสมผสานกับคณะรัฐมนตรีที่มาจากท่านประยุทธ์ ๑ นะครับ ซึ่งเป็นคณะรัฐมนตรี
ที่มีความพร้อมที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองครับ แล้วก็พี่น้องนั้นก็คาดหวัง
กับท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชุดนี้มาก ซึ่งเป็นความหวังอีกอันหนึ่งก็คือ
คณะรัฐมนตรีนี้ก็จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากผู้แทนราษฎรที่วันนี้มาจากประชาชน
ซึ่งนักการเมืองที่มาจากประชาชนนั้นก็จะสามารถสะท้อนปัญหาที่ตรงจากพี่น้องประชาชน
โดยขาดการปรุงแต่งจากระบบราชการ ซึ่งจริง ๆ แล้วข้อมูลที่ผ่านมาที่ท่านนายกรัฐมนตรี
บริหารประเทศมา ๕ ปีนั้น ต้องยอมรับครับว่ามาจากฝ่ายข้าราชการอย่างเดียว ซึ่งจริง ๆ แล้ว
ข้อมูลนั้นอาจจะมาจากการปรุงแต่งจากระบบราชการ ไม่ใช่มาจากข้าราชการ แต่ว่าเป็นระบบ
แต่วันนี้เรามี ส.ส. ที่มาจากพื้นที่ที่สามารถสะท้อนข้อมูลจริง ตรงนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญ

ที่จะทำให้คณะรัฐมนตรีที่นำโดยท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จะสามารถแก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนได้อย่างตรงจุด ซึ่งผมเองมีข้อสังเกตในการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ครับ ข้อที่ ๑ ต้องขอบคุณฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตั้งแต่เมื่อวานนี้เห็นท่านได้นั่งฟังการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมถึงสมาชิกวุฒิสภาอย่างตั้งใจนะครับ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความใส่ใจในปัญหาของพี่น้องประชาชนผ่านระบบผู้แทนราษฎร อันนี้เป็นคุณสมบัติของนักประชาธิปไตยที่มีอยู่ในตัวของ ฯพณฯ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา อันนี้ก็ขอแสดงความยินดีกับพี่น้องประชาชนที่วันนี้เราได้ผู้นำที่เห็นถึงความสำคัญของพี่น้องประชาชนผ่านระบบสภาผู้แทนราษฎรนะครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปนางสาวจิตภัสร์ ตัน กฤดากร นะครับ

นางสาวจิตภัสร์ ตัน กฤดากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน นางสาวจิตภัสร์ ตัน กฤดากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ วันนี้ดิฉันก็อยากจะชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ในเรื่องของนโยบายหลัก ๑๒ ด้านที่ท่านได้ใส่เรื่องของเด็กและเยาวชน เข้าไปด้วย ในหัวข้อที่ ๘ เรื่องการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของคนไทย ทุกช่วงวัย ๘.๑.๑ จัดให้มีระบบพัฒนาเด็กแรกเกิดอย่างต่อเนื่องจนถึงเด็กวัยเรียน ได้มีโอกาสพัฒนาตามศักยภาพที่ดิฉันหยิบยกเรื่องของเด็กและเยาวชนนี้ เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเด็กคืออนาคตของประเทศชาติ ทำอย่างไรเด็กถึงจะมีคุณภาพ เติบโตเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติได้ค่ะ ทุกวันนี้มีเด็กแรกเกิดอย่างน้อย ๖๐๐,๐๐๐ คนต่อปี ดิฉันก็รู้สึกดีใจนะค่ะที่พรรคของดิฉันให้ความสำคัญเรื่องของเด็ก และเยาวชนมาโดยตลอด พยายามที่จะผลักดันหลาย ๆ นโยบาย ไม่ว่าจะเป็นนโยบาย เรื่องของโครงการนมโรงเรียนหรืออาหารกลางวันในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ซึ่งผลวิจัยได้ทำให้เห็นแล้วค่ะว่า เด็กแรกเกิดจนถึงอายุ ๘ ขวบ เป็นช่วงเวลาที่พัฒนา เรื่องของทางสมองได้มากที่สุด เราถึงให้ความสำคัญตรงจุดนั้น เลยกกราบเรียนไปยัง ท่านประธานสภาถึงคณะรัฐมนตรีค่ะ ฝากช่วยผลักดัน ๓ นโยบายหลักนี้ ซึ่งเป็นนโยบาย ที่ทางพรรคประชาธิปัตย์นั้นได้สัญญาต่อพี่น้องประชาชนค่ะ ๑. นโยบายเกิดปีรับสิทธิ เงินแสน คือเด็กแรกเกิดจะได้รับเงิน ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนจนถึงอายุ ๘ ขวบ ๒. ขยายสิทธิ ลาคลอดให้กับมารดา ๖ เดือน และบิดา ๑ เดือน ๓. ศูนย์เด็กเล็กคุณภาพดีทั่วไทย มีการจัดงบประมาณครูทั่วประเทศ นอกเหนือจากนี้อาจจะให้มีการเพิ่มโครงการอาหารเช้า และอาหารกลางวันเช่นกัน ดิฉันมั่นใจอย่างยิ่งว่าด้วยนโยบายเหล่านี้เราจะสามารถสร้าง คนเก่งที่จะสู่การแข่งขันของเวทีโลกได้ แต่นอกเหนือจากความเก่งแล้ว ดิฉันก็ยังมี ความห่วงใยที่อยากจะปลูกฝังเด็กและเยาวชนไทยให้มีจิตใต้สำนึก มีระเบียบและวินัย รู้จิตสาธารณะ จิตอาสา มีคุณธรรมมีจริยธรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้คุณแผ่นดินและ ที่สำคัญอย่างยิ่งคือรักชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ค่ะ อย่างไรก็ตามดิฉันขอเป็นกำลังใจให้กับ รัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ และคณะรัฐมนตรีด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านนริศครับ ถ้าท่านนริศรักษาเวลาจะมีเพื่อนสุดท้ายได้พูดอีกคนในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์

นายณริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ณริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอเรียนท่านประธานว่าผมไม่กังวลใด ๆ เลยในนโยบาย เพราะว่า
เชื่อมั่นในนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีถ้อยแถลงต่อสภาตั้งแต่เมื่อวาน ผมไม่กังวลใด ๆ
ในนโยบายการฟื้นฟูว่า ท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่และความตั้งใจผมไม่กังวลว่า
จะไม่ประสบความสำเร็จ แต่ว่าผมมีความกังวลอยู่เล็กน้อย ถึงพฤติกรรมการทำงานของ
หน่วยงานแล้วก็บางคนในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะว่า
ผมได้พบเห็นบทเรียนได้พบเห็นปัญหาบางประการ ยกตัวอย่าง เมื่อ ๑ ปีที่แล้ว
ท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งสอบสวนกรมป่าไม้ได้ของงบประมาณ แปลงงบประมาณ
จำนวน ๑๐๐ ล้านบาท -----

เพาะชำกล้าไม้ ๕๐ ล้านกล้า ในปลายปีงบประมาณ มีเวลาเดือนเดียว เพาะชำกล้าไม้ตั้งแต่เอาดินลงถุง ให้กล้าไม้สูง ๑ ฟุต ทำได้ภายในเดือนเดียวเบิกเงินไป ๑๐๐ ล้านบาท ในโลกนี้ไม่มีใครทำได้นอกจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย เขาบอกว่าประเทศไทยกับเวทดาเท่านั้นทำเรื่องนี้ได้ นายกรัฐมนตรีสั่งสอบสวนไปเมื่อ ๑ ปีที่แล้ว ขณะนี้ยังสอบสวนไม่เสร็จ คงหาทางช่วยกันไม่เสร็จ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานให้นายกรัฐมนตรีได้ติดตามเรื่องนี้ เพราะคนกระทำผิดยังลอยนวลอยู่ ยังมีอำนาจอยู่ในวันนี้

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ เรื่องการฟื้นฟูป่าตามโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ ที่ท่านประธานในขณะที่เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีโครงการขึ้น พื้นที่ป่าเราปลูกได้ในขณะนั้น ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ โดยไม่ใช้งบประมาณแม้แต่บาทเดียว โดยเอกชนร่วมลงทุน เขาได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีไปเล็กน้อยเท่านั้นเอง ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ แผนที่ประเทศไทยมีป่าเพิ่มขึ้นครั้งเดียว ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ในยุคที่ท่านชวน หลีกภัยเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ผมกราบเรียนท่านครับว่าหลังจากนั้นมาป่าผืนนี้ ๕,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ ไม่มีเหลือแม้แต่นิดเดียว สักนิดหนึ่งอาจจะเหลือบ้าง แต่ว่าทั้งหมดอันตรายหายไประยะหนึ่ง เพราะว่า ๑. ปลูกไม่ครบ ๒. มีไม่ปลูก ๓. ปลอมให้มีการบุกรุกทำลายป่า ผมอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้สอบสวนเรื่องนี้ ทวงคืนผืนป่า เพราะคนที่ปลูกนี้เขาปรารถนาดี มี ปตท. มี เอสซีจี (SCG) มีหลายธนาคาร มีหลายกองทุน ท่านนายกรัฐมนตรีต้องไม่ปล่อยให้เรื่องนี้ให้เงียบไป ผมจึงขออนุญาตว่า ผมอยากให้มีการสอบสวนก่อนที่จะเริ่มนโยบายใหม่ขอให้เคลียร์ (Clear) เรื่องในอดีต ๒ เรื่องครับท่านประธาน ให้สำเร็จ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ ต่อไปครับ ขอเชิญท่านสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ เชิญครับ

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอเพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) ด้วยนะครับผม กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้กรอบเวลาผมในการอภิปราย ๒๐ นาที เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่แล้วก็เกี่ยวพันกับทุกท่านในที่นี้ เพราะว่าทุกท่านจำเป็นต้องใช้ระบบคมนาคม และอย่างที่รัฐบาลกำลังทำก็คือมีแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่มากมาย ใช้งบประมาณหลายล้านล้านบาทด้วยกัน เรามาดูกันว่า

สิ่งที่รัฐบาลกำลังจะทำ นโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นกรอบในการอภิปรายของวันนี้ ผมแบ่งเป็น ๔ ประเด็นด้วยกันนะครับ ซึ่งอยู่ในขอบเขตของเนื้อหาแน่นอน คือ ๑. สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงตามคู่มือเอกสารนโยบาย ๒. สิ่งที่คณะรัฐมนตรีรวมถึงท่านนายกรัฐมนตรี และท่านรองนายกรัฐมนตรีได้มาให้ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งอันนี้เราขอขอบคุณอย่างยิ่งที่คณะรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับรัฐสภาแห่งนี้ ๓. เราจะพูดถึงเรื่องของข้อเท็จจริงว่าอะไรที่มันกำลังเกิดขึ้น แผนที่กำลังจะดำเนินการเป็นอย่างไร เราจะเชื่อตามแผนนั้นดีหรือไม่ แล้วก็ ๔. เป็นส่วนสุดท้ายก็คือข้อเสนอแนะในแบบอนาคตใหม่ ในสิ่งที่เราอยากเห็นประเทศไทยเปลี่ยนแปลงในด้านคมนาคม

ผมขอเริ่มจากนโยบายด้านคมนาคม หลัก ๆ จะมี ๒ ข้อด้วยกัน ข้อแรกก็คือข้อ ๕.๖.๑ ซึ่งผมคงไม่อ่านนะครับ เพราะทุกท่านคงได้อ่านแล้ว อีกข้อหนึ่งก็คือข้อ ๕.๖.๒ เป็นเรื่องของการแก้ปัญหาจราจร ลดพื้นที่ติดในพื้นทีเมือง เมื่อวานนี้ท่านเลขาธิการพรรคผมอาจารย์ปิยบุตรได้อภิปรายไปแล้ว ว่าโดยภาพรวมของนโยบายฉบับนี้มีความล่องลอย โลเล หลอกลวง ซึ่งใช้อย่างแน่นอนกับทางด้านคมนาคมครับ เพราะผมก็อ่านแล้วว่ารู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ และที่มาที่ไปอาจารย์ปิยบุตรก็ได้อภิปรายไปแล้วว่ามันเกิดอะไรขึ้น -----

กับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทำให้พรรคร่วมรัฐบาลจะต้องเอานโยบายมาปะ ๆ รวมกัน แล้วเราก็เลยอ่านแบบเพลิน ๆ ผมอยากให้คิดกัน ทุกท่านคงได้อ่านเอกสารนโยบายไปแล้ว ผมอ่านแล้วผมเห็นว่าหากทุกอย่างสำคัญก็คือไม่มีอะไรสำคัญ หากมีแต่คำสวยหรู แต่ไร้ทิศทางก็ไม่ว่าจะอ่านทำไม แต่ก็จำเป็นต้องอ่านเพื่อมาอภิปรายในวันนี้ ผมสรุปง่าย ๆ นโยบายด้านคมนาคม ๒ ข้อหลัก ๆ ใช้เงินหลายล้านบาท มันกลวง ในส่วนที่ ๒ ในเรื่องของการอภิปรายโดยคณะรัฐมนตรี ท่านก็พยายามมาเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยก่อนที่ท่านเข้ามายึดอำนาจจนครบ แล้วท่านก็แสดงถึงความตั้งใจ อันนี้ผมให้คะแนนเป็นบวก ผมสัมผัสได้ถึงความตั้งใจของท่าน แต่สิ่งที่ท่านทำจะดีหรือไม่ดี นั่นเป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่ผมให้คะแนนความตั้งใจ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมสัมผัสได้คือความกล้า กล้าที่จะใช้เงินงบประมาณมหาศาล หลายล้านล้านบาท แล้วก็กล้าโดยจะใช้วิธีพิเศษจากอำนาจพิเศษ วันก่อนผมพูดถึงเรื่องสัมปทานทางด่วน แล้วมีอีกญาติหนึ่งที่อาจารย์วันมูหะมัดนอร์ได้เอาเข้าสภาไปแล้ว ก็คือเรื่องรถไฟเชื่อม ๓ สนามบิน คือท่านกล้าจะทำในสิ่งที่รัฐบาลประชาธิปไตยปกติไม่มีใครทำ เพราะว่ามันเสี่ยงอย่างยิ่ง เดี่ยวรายละเอียดผมจะอภิปรายประเด็นนั้นเพิ่มเติม เมื่อมีโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นความกล้ามันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ถ้าสิ่งที่ท่านกำลังดำเนินการอยู่มันถูก มันก็ดี แต่ถ้ามันผิดมันก็ไม่ดีใช่ไหมครับ แล้วมันจะเสียหายอย่างหนัก

ประเด็นที่ ๓ ที่รัฐบาล คสช. ที่ผ่านมาขอเคลม (Claim) เป็นผลงานหลัก ก็คือสร้างयेะ สร้างโน่นสร้างนี่ ใช้งบประมาณयेะไปหมดนะครับ แล้วก็เอาแต่ด้านดีของโครงการมาพูด ผมอยากให้เราคิดกัน เหยี่ยุมมี ๒ ด้านเสมอ มีด้านเบเนฟิต (Benefit) ก็จะมีด้านคอสต์ (Cost) มันมีต้นทุนของมัน ในขณะที่เดียวกันพี่น้องพยายามเรียกร้องเม็ดเงินจำนวนไม่มากไปซ่อมถนน ไปแก้ปัญหาคูบติเหตุ ไปแก้ปัญหาไฟฟ้าแสงสว่างอะไรต่าง ๆ พวกนั้นใช้เงินเล็กน้อยมาก เมื่อเทียบกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังจะผลาญเงินงบประมาณไป ฉะนั้นอย่ามาพูดว่าสร้างयेะ สร้างयेะไม่ได้แปลว่าเก่ง และที่สำคัญท่านไม่ใช่เป็นคนสร้างด้วยท่านไม่ใช่ม้าบ็อกเซอร์ แต่จะเป็นหมูโนโเลี่ยนหรือเปล่า อันนี้ผมไม่ทราบ อันนี้คือรากฐานเรามาพิจารณาถึงความเหมาะสมและคุณค่าของโครงการตามแผนที่กำลังจะลงทุนกัน ผมอยากให้ดูภาพนี้ คือรากฐานทั้งหมดของการวางแผนแล้วจะใช้งบประมาณหลายล้านล้านบาท มันมาจากสิ่งที่เรียกว่าแบบจำลองจรรยา ซึ่งแบบจำลองจรรยาที่ใช้

ก็พัฒนาโดยหน่วยงานที่เรียกว่า สนข. ใช้เงินงบประมาณไปประมาณสัก ๔๐๐ กว่าล้านบาท
พัฒนามาได้ ๒๐ กว่าปีแล้ว แต่ถึงทุกวันนี้มันยังใช้การไม่ได้ มีความไม่น่าเชื่อถืออย่างยิ่ง
ภาพถ่ายแสดงหน้าตาของแบบจำลอง ซึ่งเป็นโปรแกรมมิง อินเทอร์เฟซ (Programming
Interface) ภาพตรงกลางนี้ก็คือผลลัพธ์ในลักษณะของสิ่งที่เขาเรียกว่า เอสทิเมต โฟลว์
(Estimate flow) ก็คือแต่ละช่วงถนน แต่ละช่วงของทางด่วน หรือแต่ละช่วงของรถไฟจะมี
ผู้ใช้น้อยแค่ไหน ซึ่งจากภาพท่านก็เห็นได้ว่าทุกวันนี้กรุงเทพฯ คือประเทศไทย
ประเทศไทยคือกรุงเทพฯ ทุกอย่างไหลสู่กรุงเทพฯ แต่ส่วนสุดท้ายที่ผมอยากให้ท่านดูคือ
รูปขวา รูปขวานี้แกนเอ็กซ์ (X) ก็คือข้อมูลจราจรที่สำรวจได้จากภาคสนาม ก็คือข้อมูลจราจร
จากกรมทางหลวง เมื่อมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่โมเดล (Model) มา แบบจำลองที่ว่า ที่เขา
มาบอกว่าโครงการเมกะโปรเจกต์ (Megaproject) คุ่มค่าหรือไม่ มันคือแบบจำลอง ก็คือ
แกนวาย (Y) เพราะฉะนั้นถ้าแบบจำลองที่เขาใช้มันน่าเชื่อถือ จุดทุกจุดมันจะต้องอยู่บนเส้น
สีแดง ก็คือเส้น ๔๕ ดีกรี (Degree) คือถ้าจุดมันอยู่ใกล้ ๆ เส้นสีแดง ก็คือแบบจำลอง
น่าเชื่อถือ แต่แบบจำลองที่เขาใช้ประมาณการกันแล้วบอกว่าโครงการมันคุ้มค่า ยกตัวอย่าง
เช่น ถ้าเราดูจุดบางจุด ซึ่งมันก็มีหลาย ๆ จุดที่มันไม่น่าเชื่อถืออย่างยิ่ง จุดข้างบน ๆ ก็คือ
สมมุติแบบจำลองบอกว่ามีรถอยู่ ๑๒๐,๐๐๐ คัน รถจริง ๆ อาจจะมีอยู่แค่ ๖๐,๐๐๐ คัน
เป็นเรื่องปกติในแบบจำลองนี้ พุดง่าย ๆ คือมันมั่วมาก สิ่งที่เขาไปวางแผนกันว่าโครงการจะคุ้ม
ไม่คุ้ม มันมั่วมาก -----

ไม่ได้มีความน่าเชื่อถือใด ๆ เลย อันนี้พิสูจน์ได้มันเป็นคณิตศาสตร์ แล้วที่เมคอัพ (Makeup) ตัวเลขอะไรกันมา พยายามทำให้โครงการมันดูคุ้มค่า แน่จริงเอามาพิสูจน์กันครับ เดี่ยวผมจะเปิดแบบจำลองให้ดูเลยว่ามันเป็นอย่างไร สิ่งที่รัฐบาลกำลังทำอยู่ กำลังวางแผนกันอยู่ กำลังจะผลาญเงินของพี่น้องประชาชนไป

นอกจากนั้นมันก็มีเรื่องของงบบูรณาการ ซึ่งรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยก็พูดถึงการบูรณาการ แต่มันไม่มีครับ ข้อเท็จจริงก็คือ รัฐบาลคือแผนแม่บทมอเตอร์เวย์ (Motorway) ซึ่งมีแผนจะทำ ๒ ล้านล้านบาท เฉพาะมอเตอร์เวย์ (Motorway) ไม่รวมทางหลวงธรรมดา ไม่รวมทางหลวงชนบท ไม่รวมถนนท้องถิ่น กำลังพูดถึงเม็ดเงิน ๒ ล้านล้านบาท ๖,๖๑๒ กิโลเมตร ภายในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า แล้วหน่วยงานที่วางก็คือกรมทางหลวงวางแผนแม่บทของตัวเองไป ส่วนรูปชวาก็ต่างหน่วยงานต่างคิด ต่างหน่วยงานต่างทำ ก็วางแผนรถไฟไปทั่วประเทศและแกนก็ล้อกันไป นอกจากนั้นยังไม่พอยังมีความซ้ำซ้อนของโครงการรถไฟธรรมดา รถไฟฟ้าของการรถไฟแห่งประเทศไทยในรูปแบบชวมือ ซึ่งรัฐบาลก็ได้แถลงนโยบายไปว่าจะทำให้เป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟต์ เทรน (Electrified Train) ถ้ามองเฉพาะโครงการนี้ผมก็เห็นด้วยจะปรับปรุงทางเดียวให้เป็นทางคู่แล้วก็จะทำให้เป็นระบบไฟฟ้า อันนี้ผมเห็นด้วยนะครับ แต่สิ่งที่รัฐบาลกำลังจะทำอีกก็คือจะสานต่อโครงการรถไฟความเร็วสูง ซึ่งมีความซ้ำซ้อนกันเองกับรถไฟทางคู่ ทางคู่ก็ขึ้นได้ทั้งคนและของ รถไฟทางคู่ทำให้เป็นระบบไฟฟ้าวิ่งได้ ๑๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง รถยนต์ยังได้แค่ ๑๒๐ กิโลเมตร ไฮสปีด (High-Speed) ที่พูดกันก็ไม่ได้เร็วอะไรเท่าไร ๒๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง คือแทบไม่ได้ต่างกัน เพราะว่ารถไฟมันจะต้องมีชะลอเข้าที่สถานี แล้วก็เมน (Main) เร่งมันไม่ได้วิ่ง ๒๕๐ กิโลเมตรตลอด หรืออยากจะทำรถไฟทางคู่ให้วิ่งเร็วขึ้นก็แค่ไม่จอดบางสถานีก็ได้เร็วพอ ๆ กัน เพราะฉะนั้นไม่ได้ต่างกันมาก แต่ที่ขาดจริง ๆ ก็คือระบบขนส่งสาธารณะในเมือง ก็คือระบบรถเมล์ ซึ่งใช้เงินไม่มากแล้วก็ทำได้เลยแต่ก็ไม่ทำกัน ไหนบอกจะปฏิรูประบบ อันนี้มีความซ้ำซ้อนอย่างยิ่งแล้วก็จะผลาญงบประมาณไป แถมที่จะผลาญกันไปไม่ได้ผลาญแบบยุติธรรมด้วย ผลาญแบบประเคน ไม่ใช่ประมุข เส้นนี้ยกให้ประเทศจีนทำอย่างนี้ แทนที่จะมาดูว่าประเทศไหนจะยื่นให้ข้อเสนอกับเรามากกว่ากัน เส้นนี้ประเคนให้ประเทศญี่ปุ่นไป เส้นนี้ประเคนให้เจ้าสัวไป เอาที่ดินไปพัฒนาด้วย แต่ใช้เงินภาษีของพี่น้องประชาชนไปอุดหนุนประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อย่างนี้ครับ อย่างนี้

มันถูกต้องหรือไม่กับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ แล้วก็มีพยายามจะแย้งกันว่า มันไม่ได้ซ้ำซ้อน แต่เป็นการเสริมกัน ผมเลยวาดรูปให้ดูง่าย ๆ เลยนะครับ รูปซ้ายอย่างเช่นว่าเราจะทำโครงการจากกรุงเทพฯ ไปโคราชที่จะเอาทั้งทางคู่ไปใส่ ที่จะเอาทั้งรถไฟความเร็วสูงไปใส่ แถมเอามอเตอร์เวย์ (Motorway) มาตัดดีมานด์ (Demand) กันเอง มันแข่งขันกันมันซ้ำซ้อนกัน เพราะมันคือการเดินทางและขนส่งจากกรุงเทพฯ ไปโคราช เพียงแต่จะไปด้วยรูปแบบการเดินทางไหน ถ้าเสริมกันคืออย่างรูปขวา อย่างรัฐบาลบอกว่า จะเอาระบบรางเป็นแกนหลัก ถนนก็ควรจะเอามาเสริม ไม่ใช่เอามาแข่ง อันนี้เข้าใจได้ด้วยว่าเขาวางแผนกันมาอย่างไรก่อนที่จะไปสั่งให้เขาต้องทำ นอกจากนั้นก็จะมีความพยายามที่จะใช้คำพูดในการบิดเบือนข้อเท็จจริง ก็คืออย่างที่บอกมันเป็นการแข่งขันระหว่างรูปแบบการเดินทางก็พยายามจะใช้คำเบา ๆ ว่ามันเป็นทางเลือกให้ผู้ใช้งาน อันนี้ก็เป็นวาทกรรมในการหลีกเลียง แต่ผมให้ดูรูปง่าย ๆ อย่างรูปที่ผมเรียกว่าซินา리오 (Scenario) ๑ คือจะเอาทุกอย่างไปลงที่กรุงเทพฯ โคราชอย่างนี้ ทำทั้งทางคู่ ทั้งไฮสปีด (High-Speed) ทั้งมอเตอร์เวย์ (Motorway) อย่างนี้ และที่อื่นไม่ต้องพัฒนาหรือครับ เพราะฉะนั้นคิดง่าย ๆ ถ้าทำทางคู่ไปทางนี้แล้ว เอามอเตอร์เวย์ (Motorway) ไปอีกที่หนึ่งก่อน และพอระบบเริ่มเต็มก็ค่อยสวิตช์ (Switch) กัน เอามอเตอร์เวย์ (Motorway) ไปลงทางนั้นและเอาทางคู่ไปลงอีกที่หนึ่งอย่างนี้ มันสมเหตุสมผลกว่ามากนะครับ

ส่วนเรื่องที่ ๒ นอกจากเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่ใช้เงินมาก ก็คือเรื่องของกาแก้ไขปัญหารถติด ก็ได้มีการสั่งการว่าต้องจริงจัง ต้องแก้ปัญหาให้จบภายใน ๓ เดือน ผมก็ต้องถามท่านประธานว่าคนสั่งการแบบนี้รู้เรื่องหรือเปล่า การจะแก้ปัญหารถติดมันไม่ใช่อยู่ที่ว่าเราจะไปสั่งให้มันทำ มันมีความยุ่งยากของมัน แต่ปัญหามันไม่ได้ยากเกินไปหรอกถ้าเราเข้าใจมันแล้วค่อย ๆ แก้ แต่ต้องแก้อยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง ไม่ใช่จะใช้วาทกรรมเพื่อหลีกเลียงแรงกดดันทางสังคมอย่างเดียว เพราะฉะนั้นข้อเสนอในส่วนของนโยบาย ผมอยากให้ท่านกลับไปคิดมาก ๆ ในเรื่องของทิศทาง ไม่ใช่เอาแต่คำดี ๆ จากพรรคต่าง ๆ มาเรียงต่อให้เป็นประโยคสวยหรู -----

ให้เป็นพารากราฟ (Paragraph) สวยหรู มันไม่ใช่ มันต้องมีทิศทางการพัฒนา เพราะการที่
ท่านเอาคำดี ๆ สวยหรูมันเหมือนมีดาวอยู่เป็น ๑๐๐ ดวง แล้วต่างหน่วยงานก็ต่างคิด
ต่างวางแผน ต่างทำ แล้วก็เอาออกมาซ้ำซ้อนกันใช้งบประมาณอย่างไม่คุ้มค่า แล้วก็อ้างว่า
มันสอดคล้องกับนโยบายข้อนั้น สอดคล้องกับนโยบายข้อนี้ ตรงนี้ต้องคิดนะครับ ถ้าเป็น
พรรคอนาคตใหม่เราเนี่ย เราเลือกแล้ว สิ่งที่เราจะดีไฟน์ (Define) ให้เป็นดาวเหนือ ดาวเหนือ
ของเราก็คือโหมดชิฟต์ (Mode Shift) หรือว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทาง เพราะว่า
ประเทศไทยพึ่งพาระบบการขนส่งทางถนนมากเกินไปมาก ๆ เมื่อเทียบกับประเทศอื่น
ใช้รถยนต์ใช้ถนนถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่ระบบรางมีแค่ประมาณ ๒ เปอร์เซ็นต์ แต่เรา
ไม่ได้จะเอาแต่สร้างจะเอาแต่ผลาญ มันต้องตามความจำเป็นเหมาะสม คุ้มค่า ไม่ซ้ำซ้อน
ฉะนั้นเราดีไฟน์ (Define) ดาวเหนือของเราคือโหมดชิฟต์ (Mode Shift) นั่นแปลว่า
อะไร นั่นแปลว่าทุกหน่วยงานในด้านคมนาคมก็ต้องเดินไปสู่จุดเดียวกัน ระบบรางก็ต้อง
มุ่งหน้าไม่พยายามเอาโครงการซ้ำซ้อน คือจะทำทั้งทางคู่ทั้งไฮสปีด (High-Speed)
มาซ้ำซ้อนกัน ขณะที่หน่วยงานทางถนนแทนที่จะตัดถนนไปแข่งแย่งตีমানด์ (Demand)
กันเองก็ตัดถนนมาเสริม หรือไม่ก็เอาเงินไปลงกับการซ่อมบำรุงถนนที่มันมีอยู่แล้ว ถนนที่มี
อยู่แล้วไปซ่อมมันให้มันเรียบ ให้มันปลอดภัย ฝนตกแล้วน้ำไม่ท่วมขัง ตรงนี้สามารถเอาเงิน
ไปใช้ในทางที่ถูกที่ควรได้ ไม่ใช่ว่าจะเอาแต่สร้างกันจะมีการกินหัวคิวหรือเปล่า อันนี้
ผมไม่ทราบนะครับ ไปถามพวกวงการรับเหมาก่อสร้างดูได้ แต่ที่สำคัญคือการที่เราจะ
ตรวจสอบเรื่องแบบนี้ ในช่วงที่รัฐบาลใช้อำนาจพิเศษ กลไกการตรวจสอบเสียหายไปหมด
มันทำไม่ได้ในทางปฏิบัติ กลไกการตรวจสอบในยุคประชาธิปไตยนี้ละครับเหมาะสม
เพราะฉะนั้นผมให้โอกาสรัฐบาลใหม่ ให้โอกาสรัฐมนตรีใหม่ในการดำเนินการอย่างโปร่งใส
คุ้มค่า แต่ถ้ามานั่งจัดจั่วกันอันนี้ผมไม่ยอม อันนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองและระบบ
คมนาคม พวกผมเน้นย้ำมาตลอดว่าการมองระบบคมนาคมต้องมองอย่างเป็นระบบ ไม่ใช่ว่า
ถนนก็วางแผนตัวเองไป รางก็วางแผนตัวเองไปแล้วซ้ำซ้อนด้วยโครงการรถไฟความเร็วสูงอีก
อย่างนี้คือวางแผนอย่างไม่คิด รูปซ้ายคือแผนงานปัจจุบันตาม ๔ แกนหลักทั่วประเทศ
โดยความหนาของเส้นหรือที่เรียกว่าแบนด์วิดท์ (Bandwidth) ก็คือเส้นตรงแกนกลางใช้เงิน
ไม่มากเท่าไรคือรถไฟทางคู่ ความหนาของเส้นคือแสดงราคาต่อกิโลเมตร เพราะฉะนั้นถ้าเส้น
มันใหญ่ก็คือใช้เงินเยอะ ก็จะเห็นว่ารถไฟทางคู่ใช้เงินน้อย มอเตอร์เวย์ (Motorway)

ก็ใช้เงินมากมาหน่อย รถไฟความเร็วสูงที่จะทำใช้เงินมาก ที่นี้การที่เราจะทำอย่างรัฐบาลปัจจุบันคือทำอย่างรูปซ้าย ถ้าแบบแนวทางพรรคอนาคตใหม่เราทำอย่างรูปขวา คือเราจะลดโครงการที่ซ้ำซ้อน อย่างสมมุติว่าเราไม่ทำโครงการรถไฟความเร็วสูง เราจะประหยัดเงินไปได้ ๑.๖ ล้านล้านบาท ผมไม่ได้ติดอ่างนะ เลขศูนย์ ๑๒ ตัว เราจะสามารถเอาไปพัฒนาหัวเมืองต่าง ๆ ที่ประเทศไทยยังไม่มีหัวเมือง ประเทศไทยก็คือกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ ก็คือประเทศไทย เราควรจะเอาไปพัฒนาหัวเมืองเหล่านั้นให้มีระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้ถนนเป็นกริด (Grid) ไม่ใช่ว่าเมืองโตแค่ ๑๐๐ เมตร ๒ ข้างทางถนน ท่านเดินทางไปรอบโลกมีที่ไหนมีสะพานลอยยูเทิร์น (U-turn) เยอะแยะเต็มไปหมด คือเมืองเราโตอย่างไม่เป็นเมือง เมืองโตแค่ ๑๐๐ เมตร ๒ ข้างทาง เพราะฉะนั้นการพัฒนาเมืองและระบบคมนาคมจะต้องคิดไปด้วยกัน ซึ่งถ้าเป็นแนวทางพรรคอนาคตใหม่ถ้าเราลดโครงการที่ซ้ำซ้อนเราจะได้เงินไปให้แต่ละหัวเมืองโดยเฉลี่ย ๑.๔๖ แสนล้านบาท เทียบกับงบประมาณ อบจ. ปกติประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท

(นายรังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายรังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ขออนุญาตท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม รังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ขออนุญาตประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายในข้อ ๔๓ (๒) เนื่องจากการอภิปรายของท่านนั้นเร็วไปและไม่สามารถที่จะจับประเด็นได้ ในข้อเท็จจริงที่ท่านกำลังอภิปรายว่าการใช้งบประมาณที่เป็นประโยชน์นั้นคืออะไร ประการแรกนะครับ

ประการที่ ๒ เกิดความเสียหายต่อนโยบายของรัฐบาลที่กล่าวว่าทุกอย่างคือการเผาผลาญ ทุกอย่างคือการใช้งบประมาณที่ไม่เป็นประโยชน์ จับประเด็นแทบไม่ทัน เพราะฉะนั้นอยากให้ผู้อภิปรายจับประเด็นในการอภิปรายซ้ำ ๆ เราจะได้ตามประเด็นให้ทัน เพราะครั้งนี้คือการที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อคณะรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ประท้วง เพราะพูดเร็วไปหรือครับ

นายรังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ครับผม

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : นายกรัฐมนตรีเร็วกว่านะครับ
นายกรัฐมนตรีพูดเร็วกว่านี้อีก

นายรังสิกร ทิมาตฤกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : ขออนุญาตครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ เชิญต่อ

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ผมโดนตัดเวลาจาก ๓๐ นาที เหลือ ๒๐ นาที ผมก็พยายามอัดเนื้อหาไปให้ครบ ในส่วน
ของการแก้ปัญหาจราจร ก็คือควรจะนำระบบวิศวกรรมจราจรและเทคโนโลยีเข้ามาใช้
อย่างเช่นแสดงในภาพ ก็คือทุกวันนี้มันทำกันแบบสั่งให้ไปดำเนินการแก้ปัญหาใน ๓ เดือน
ตำรวจลงไปแก้ไขได้หรือไม่ได้ก็ไม่รู้ กลับมารายงานว่าผมทำแล้วครับผม อย่างนี้คือถ้า
เปรียบเทียบคุณไปหาหมอดูต้องมีเครื่องมือมาตรวจวัดว่าทำแบบไปแล้วจริงหรือไม่ ออกมา
เป็นตัวเลข ออกมาใช้หลักการ ถ้าตรงไหนดีก็จำไว้ แล้วก็ไปทำในที่อื่น ๆ นะครับ อันนี้ก็เป็น
ตัวอย่างของการใช้หลักวิศวกรรมจราจรและเทคโนโลยี ไม่ใช่ว่าสั่งการไปแล้วข้างล่างต้องทำได้
บางแยกส่งตำรวจไป มีแต่คนบอกว่ามันติดขึ้น ทิศทางในการพัฒนาแบบพรคอนาคตใหม่
สิ่งที่เราอยากเห็น เพราะเราเชื่ออย่างจริงจังว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ไม่ใช่ประเทศที่
คนจนมีรถ แต่เป็นประเทศที่คนรวยใช้ระบบขนส่งสาธารณะ โปรตฟิ่งช้า ๆ ชัด ๆ อีกครั้ง
เพราะประเทศที่พัฒนาแล้ว ไม่ใช่ประเทศที่คนจนมีรถ แต่เป็นประเทศที่คนรวยใช้
ระบบขนส่งสาธารณะ แน่นอนครับ เราเป็นนักประชาธิปไตยครับผม สิ่งที่ผมกล่าวหาว่า
แผนแม่บทนี้มันไม่ดี มันไม่ถูก มันผิด มันวางมาอย่างไม่มีหลักการ ถ้าเราจะอภิปรายเรื่องนี้กัน
มันเป็นวัน ๆ เทคนิคมันเยอะมาก แต่ผมยินดีนะครับผม และนี่คือสิ่งที่ผมเรียกร้องด้วย
อยากให้สภาแห่งนี้มาร่วมกันสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ครับผม คือมันต้องมีเวที
ลักษณะที่เรียกได้ว่าที่ คือได้กันเป็นประเด็น ๆ ไป การอภิปรายลักษณะนี้ผมก็ไม่ชอบ ผมพูดไป
ท่านอาจจะตอบมา แล้วมันก็จบ แต่มันไม่ได้จบจริง ๆ มันไม่ได้ตกผลึกทางความคิด
แต่ถ้าเรามาเถียงกันด้วยเหตุด้วยผล แต่ห้ามใช้อารมณ์ ห้ามมาทุบโต๊ะ ห้ามเรียกผมไป
ปรับทัศนคติ แต่ออกไลฟ์ (Live) สด ผมยินดีที่จะสู้ด้วยเหตุด้วยผล สุดท้ายก่อนจบผมอยาก

ให้ทุกท่านกลับไปคิด อันนี้เป็นทฤษฎีจากการบริหารครับผม คือเราสามารถแบ่งคนในสังคมได้เป็น ๔ ประเภท คือ ฉลาดแล้วก็ขยัน ฉลาดแล้วก็ขี้เกียจ โง่แล้วก็ขยัน โง่แล้วก็ขี้เกียจ ท่านประธานทราบไหมครับว่าคนประเภทไหนหามาเป็นผู้นำเด็ดขาดเลยครับผม

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : สรุเชษฐ์ครับ เกินเวลาไปแล้ว อนุโลมให้สรุป ะ

นายสรุเชษฐ์ ประวิณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ผมเหลืออีก ๑.๑๖ นาที

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายสรุเชษฐ์ ประวิณวงศ์วุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ตรงนี้ก็อยากให้คิดกันผม และอยากให้คิดกันต่อไปด้วยว่าสิ่งที่รัฐบาลที่ผ่านมา รัฐบาลคสช. ทำ ไม่ว่าจะเป็นแผนแม่บทคมนาคม ที่สร้างไว้จะใช้เงินหลายล้านล้านบาทในเรื่องที่ผมอภิปรายหรือจะเป็นเรื่องใหญ่ ๆ อื่น ๆ อย่างเช่นว่า แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี รัฐธรรมนูญที่ร่างมาแบบนี้ ทำให้บริหารบ้านเมืองเป็นแบบนี้ กติกาเลือกตั้งที่ผ่านมาอะไรต่าง ๆ ที่ท่านทำ ๆ กันมาครับ ผมว่ามันขยันแน่นอน ผมยอมรับรัฐบาลที่ผ่านมาทำอะไรเยอะมาก แล้วรัฐบาลนี้ก็สืบทอดอำนาจต่อมาก็คงจะเดินทางอะไรคล้าย ๆ กัน ผมก็ยังเดาอยู่ว่าขยัน อันนี้ผมยอมรับ แต่สิ่งที่ทำกันมาโง่หรือฉลาด อันนี้ผมอยากให้ทุกท่านคิดเองนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ที่เรียนว่าเกินเวลา เพราะว่าเวลามีอยู่จริง ๆ ๑๘ นาทีครับ อนุโลมไม่ให้เกินกว่านั้นไปนะครับ ท่านสุดท้ายผมขอให้ท่านสุดท้ายได้ไหมครับ แล้วเดี๋ยวรัฐมนตรีชี้แจงเลยครับ ท่าน พลตำรวจตรี สุรินทร์ คืออย่างนี้ครับ ในสัดส่วนที่เหลืออยู่เป็นส่วนของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ นอกนั้นหมดแล้วเชิญครับ

นายกรวิร์ ปริศนานันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ ครับ ผม กรวิร์ ปริศนานันท์กุล แบบบัญชีรายชื่อ พรรคภูมิใจไทย ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทย ที่ยังไม่ได้อภิปรายเหลืออีก ๒ ท่านครับ ท่านประธาน คือ นายสิริพงศ์ ๗ นาที

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับ อนุโลมให้ ๓ นาทีนะคะครับ เพราะเวลาหมดแล้วครับ เวลาที่อนุญาตนี้เพราะว่าเขาแบ่งละเอียดกันมาแล้ว เหลือของพรรคประชาธิปัตย์ นอกนั้นหมดแล้ว เพราะเวลาไปเรียกนั้นไปเรียกพรรคอื่น ๆ ก่อน พรรคประชาธิปัตย์อยู่ที่หลังเข้าใจนะคะครับ ที่จริงหมดแล้วครับ หมดแล้วในส่วนพรรคอื่น เหลือคนสุดท้ายคือส่วนของ เขาแบ่งเวลาย่อยมา ผมขอดูว่าใครเหลืออยู่เท่าไร ตอนที่เหลืออยู่นั้นก็พรรคอื่นหมดแล้ว ปชป. เหลือ ๓๑.๔๐ นาที ก็เหลือมาตอนหลังก็ลดลง มาเรื่อยๆนะคะ แล้วก็ยังมีชื่อผู้อภิปรายกองอยู่ตอนหลังครับ เขาแจ้งรายละเอียดมาอย่างนี้

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : จริง ๆ ของทางพรรคภูมิใจไทยครับท่านประธาน เรายังเหลือผู้ที่รออภิปรายอยู่อีกทั้งหมด ๒ ท่านนะคะ ท่านแรก ๗ นาทีและท่านที่ ๒ อีก ๕ นาทีนะคะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมอนุโลมให้ท่านละ ๓ นาทีนะคะครับ

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณครับ

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ขอบพระคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ เขต ๑ พรรคภูมิใจไทย เหลือ ๓ นาทีไม่เป็นไรครับ ผมก็จะรีบสรุปนะคะ ผมได้อ่านคำแถลงนโยบายมาตลอด ๒ วัน และได้ฟังเพื่อน ๆ สมาชิก อภิปรายมาตลอด ๒ วัน ทราบว่านโยบายของรัฐบาลค่อนข้างจะครอบคลุมแล้ว แต่ยังมีอยู่ บางประเด็นครับที่ผมยังเป็นห่วง เพราะเหมือนกับว่านโยบายของรัฐบาลนี้เราจะตกหล่น เรื่องสำคัญไปบางเรื่อง นั่นก็คือเรื่องกีฬา เราใช้กีฬาในการสร้างความสามัคคีของคนในชาติ เราใช้กีฬาในการเป็นเครื่องมือในการต่อต้านกับยาเสพติด เราใช้กีฬาในการประกาศ ความยิ่งใหญ่ของเรา แต่เราพูดถึงกีฬาน้อยมากครับ นโยบายที่พูดถึงกีฬามีแค่ ๒ ข้อครับ ๙.๒ ก็คือการใช้กีฬาและการออกกำลังกายสร้างเสริมสุขภาพและข้อ ๕ ๕.๔.๑ คือการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่ไม่เป็นไรครับ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ครับ ถ้าตราบใดที่วันนี้พวกเราทักท้วงกัน แล้วท่านนำกลับไปปรับปรุงและคิดว่ากีฬาเป็นเรื่องใหญ่ของชาติ อย่างหนึ่งครับ ที่ผมอยากจะพูดถึงก็คือเรื่องของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวในเชิง การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพราะว่าการท่องเที่ยวกีฬานั้นในปัจจุบันเราจะเห็นได้ว่า

กีฬามันไม่ใช่แค่การออกกำลังกาย แต่กีฬาเป็นเพื่อปากท้อง หลายจังหวัดได้ทำให้เห็นครับ ยกตัวอย่าง อย่างเช่นจังหวัดบุรีรัมย์ และในประเทศไทยในขณะนี้ก็มีอยู่หลายจังหวัดที่พยายามทำให้กีฬาให้การท่องเที่ยววันนั้นมาช่วยในเรื่องของปากท้อง จังหวัดศรีสะเกษเป็นหนึ่งในนั้นครับ เราไม่ได้หวังว่ากิจกรรมเหล่านี้มันจะทำให้คนในจังหวัดของเรารวยขึ้นมาแบบผิดหูผิดตา แต่เราหวังว่ากิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้คนของเรานั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ท่านมีพูดถึงนโยบายการท่องเที่ยวอยู่แตกต่างหลากหลาย เมื่อตอนหัวค่ำท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ความรู้ปัจจุบันนั้นพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมันเปลี่ยนไปครับ เปลี่ยนไปจากแต่ก่อนเข้ามาในลักษณะทัวร์ ปัจจุบันเข้ามากันเองในลักษณะของแบ็กแพ็กเกอร์ (Backpacker) แต่สิ่งหนึ่งที่เราสัมผัสได้ถึงนั้นก็คือเรื่องฟู้ด เซฟตี้ (Food Safety) ท่านจำได้ใช่ไหมครับ เมื่อสัก ๒-๓ สัปดาห์ที่แล้วมีข่าวลือมาว่าคนมากินอาหารในประเทศไทยแล้วต้องเสียต้องรักษาตัวจนหมดเนื้อหมดตัวไป ๒-๓ ปี สิ่งเหล่านี้รัฐบาลต้องทำงานเชิงรุกต้องสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวให้เขากล้าที่จะมาทานอาหารในประเทศไทยเวลาหมดแล้วครับไม่เป็นไรครับ หลายท่านเสนอนโยบายที่เป็นประโยชน์หวังว่ารัฐบาลจะไม่แบ่งนะครับ ว่านโยบายที่เขาเสนอมาที่เขาวิจารณ์มาเป็นของฝ่ายค้าน รัฐบาล อันไหนดีท่านรับไปทำเพื่อประชาชนครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ อีกท่านเชิญนะครับ

นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ เขต ๒ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เวลา ๓ นาที ที่จริงแล้วประเด็นที่ผมในฐานะพรรคภูมิใจไทยเป็นพรรคร่วมรัฐบาล ก็มีหน้าที่ที่จะส่งเสริมเพิ่มเติมในนโยบายของพรรคให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ผมขออนุญาตพูดในเวลาสั้น ๆ นะครับ ในเรื่องของพืชเศรษฐกิจในพืชพลังงาน เรื่องปาล์มน้ำมัน สมาชิกหลายท่านพูดในเรื่องปาล์มน้ำมัน แต่ยังไม่มีการประเด็นที่ผมจะพูด ซึ่งผมคิดว่าไม่ได้ซ้ำซ้อนกันในเรื่องของพืชปาล์มน้ำมัน ก็คือความยั่งยืนในเรื่องของการแก้ปัญหาปาล์มน้ำมัน ในขณะนี้ นอกเหนือจากเราจะทำปี ๑๐๐ (B100) ปี ๒๐ (B20) แล้วนะครับ ความแตกต่างระหว่างปี ๑๐๐ (B100) กับปี ๒๐ (B20) นะครับ เนื่องจากว่าปี ๒๐ (B20) รัฐอุดหนุนครับ เมื่อรัฐอุดหนุน ภาคประชาชนที่ไปเป็นภาคธุรกิจที่ไปทำปี ๑๐๐ (B100) ไม่สามารถที่จะแข่งขันได้ แต่ถ้าหากว่าเราส่งเสริมปี ๑๐๐ (B100) ให้เป็นกฎหมายพิเศษออกมาจาก พ.ร.บ. พลังงานนั้นก็สามารถจะมีความยั่งยืนได้ ในขณะเดียวกันในเรื่องของปาล์มน้ำมัน ผมได้รับการให้ข้อมูลมาจากท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งนะครับ ในขณะนี้ปาล์มน้ำมันโอลีนที่จะเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน วันละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัน ที่แจ้งว่าเข้ามาทางด่านสะเดา เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ราคาปาล์มน้ำมันของพี่น้องในส่วนของภาคใต้ไม่มีความมั่นคงและยั่งยืน เพราะฉะนั้นวันนี้ห่วงอย่างเดียวนะครับ ห่วงในเรื่องของความยากจนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ผมไม่ห่วงในเรื่องของคุณสมบัติ ในเรื่องของกรม. ผมคิดว่าวันนี้ในขณะที่เสียงปริ่มน้ำ ผมโชคดีครับที่ได้มีโอกาสจากพรรคภูมิใจไทย มีเพื่อนสมาชิก ๕๑ ชีวิต ผมคิดว่ามีวินัยแล้วก็มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน เพราะฉะนั้นนโยบายที่พวกเราได้คุยกันว่าเป็นนโยบายของพรรค แล้วก็ยังมีประเด็นปัญหาอีกมากมายในส่วนของภาคใต้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในเรื่องของยาเสพติด ปัญหาในเรื่องของเซาท์เทิร์นซีบอร์ด (Southern Seaboard) ปัญหาในเรื่องประมง ปัญหาเรื่องยางพารา เพื่อน ๆ ก็พูดไปหลายประเด็นแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปแล้วก็เวลาใกล้สว่างแล้วนะครับ วันนี้เพื่อนพี่น้องเกษตรกรลุกขึ้นกรีดยางแล้วครับบ้านผม เพราะฉะนั้นวันใหม่ที่ได้มาฟังผมพูด ก็ถือว่าประธานได้กรุณาผมใช้เวลา ๓ นาทีสร้างชาติ ก็เหมือนตอนหาหรือ ๒ นาทีสร้างชาติ

ก็ต้องขอขอบคุณท่านประธาน ขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ขอขอบคุณคณะรัฐมนตรี และเพื่อนสมาชิก ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ พรอคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขณะนี้ฝ่ายค้านนะครับท่านประธาน ในสัดส่วนของพรรคเสรีรวมไทย ยังมีเวลาเหลือในการอภิปรายอีก ๒๐ นาที ถ้าท่านประธานจะกรุณาอนุญาตให้เพื่อนสมาชิกได้ลุกขึ้นอภิปรายเป็นท่านสุดท้ายจะได้หรือไม่ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เวลาหมดแล้วครับ เวลาหมดไปตั้งแต่ว่าท่านพูดเกิน ที่ผมบอกว่าเป็นเวลาไปคือเวลาที่เหลืออยู่ ๑๘ นาทีนั้นเกินไป

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ถ้าท่านจะกรุณาลดเวลาลงสักหน่อยก็ได้เหมือนกับทางพรรคภูมิใจไทยเมื่อสักครู่ครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าพอสมควรแล้วครับ ได้เปิดโอกาสให้มากที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ ก็อยากให้เพื่อน ๆ ได้มีโอกาสพูด แต่เสียตรงที่ว่าพอดีท่านแรกที่พูดไปกินเวลาเพื่อนตอนหลัง เพื่อนตอนหลังหลาย ๆ คนก็เลยไม่ได้พูด ท่านรัฐมนตรีมีเวลา ๗ นาที

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์ประท้วง เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ขออนุญาตท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ทางฝ่ายค้านเหลืออีก ๑๐ กว่าท่าน แต่เราก็สละ ผมก็สละอีกรอบหนึ่ง ท่านประธานได้กรุณาให้โอกาสพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน ผมคิดว่าขอโอกาสให้พรรคของท่านเสรีพิศุทธิ์ สัก ๓ นาที ๕ นาที ผมว่าความปรองดองจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ครับ ขอความกรุณาท่านประธานนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณ ด้วยความเคารพนะครับ ที่อนุโลมให้เมื่อสักครู่นี้เพราะเขามีเวลาเหลือของพรรคประชาธิปัตย์ ก็ให้ไปในนามของฝ่ายรัฐบาล ไม่ได้กินเวลาคนอื่นนะครับ ขอให้จบนะครับ เพราะว่าทุกฝ่าย วุฒิสมาชิกก็เต็มเวลา

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ขอความกรุณาที่ไม่ได้หรือครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ด้วยความเคารพท่านเสรีพิศุทธ์ด้วยครับ ท่านเสรีพิศุทธ์ไว้ออกาสหน้านะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ผม ศักดิ์สยาม ชิดชอบ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ความจริงในประเด็นเรื่องคมนาคมนี้ผมก็นั่งฟังมาตั้งแต่เมื่อวานนะครับ ก็พยายามที่จะเก็บข้อมูลทั้งหมด เพราะว่ายังไม่ได้เข้าปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มตัว หลังจากที่ได้ลงนโยบายเสร็จวันนี้คงเข้าทำงานเต็มที่ แต่ก็ได้มีโอกาสได้ศึกษาข้อมูลแล้วนะครับว่า กระทรวงคมนาคมเองนั้นก็ได้มีการศึกษาข้อมูลและทำแผนของกระทรวงคมนาคมในการบูรณาการการคมนาคมทั้งหมดของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการคมนาคมทางบก ทางน้ำ ราง แล้วก็ทางอากาศ ซึ่งจะมียุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ไปเสร็จสิ้นเอาในปี ๒๕๗๙ ซึ่งถ้าเราได้ดูทั้งหมดนี้ผมจะคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา และท่านรองนายกรัฐมนตรีคือท่านรองสมคิดก็ได้อธิบายพวกเราไปแล้ว ไม่เป็นไรครับ ข้อมูลทั้งหมดที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้กล่าวในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ผมจะรับไปและศึกษา แล้วก็เปิดโอกาสท่านใดที่ยังมีประเด็นจะแนะนำ มีประเด็นที่เป็นข้อสงสัย กระทรวงคมนาคมในยุคที่มีผมเป็นรัฐมนตรีว่าการ มีท่านอธิรัฐ มีท่านถาวรเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ เรายินดีที่จะทำงานร่วมมือกับสมาชิกรัฐสภาทุกคน ขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เหลืออยู่ ๕ นาที

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ไม่ทราบหัวเราะอะไรกันหรือไม่ครับ มันขำอะไรกันนักหนา ไม่เข้าใจ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมไม่เข้าใจว่าทำไมหน้าแดงเป็นพิเศษ คนนั่งตรงกลางนะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่าไปชี้ครับ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : เมื่อสักครู่มีการชี้แจงเรื่องเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณที่มีจำนวนสูงกว่าในอดีตที่ผ่านมา อันนี้ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงข้อมูลจากผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะนะครับ รัฐบาลในช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗ ได้มีการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณไว้จำนวนทั้งสิ้น ๙๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ รัฐบาลมีการกู้เงินชดเชยการขาดดุลงบประมาณจริงและมีการกู้สำหรับโครงการรับจำนำผลิตผลทางการเกษตรโดยมีกรอบวงเงินกู้หมุนเวียนโดย ธ.ก.ส. อีกจำนวน ๔๑๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมเงินกู้อื่น ๆ อีก รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑,๓๐๓,๔๓๕ ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละประมาณ ๔๔๖,๓๘๒ ล้านบาท รัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีการตั้งวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณไว้จำนวนทั้งสิ้น ๑๗๔,๒๗๙ ล้านบาท แต่รัฐบาลได้มีการกู้เงินชดเชยการขาดดุลงบประมาณจริงรวมทั้งเงินกู้อื่น ๆ รวมทั้งสิ้นเพียงประมาณ ๑,๓๒๙,๕๓๗ ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละประมาณ ๒๗๙,๙๐๒ บาท เรียนมาเพื่อตรวจสอบครับ

ลำดับต่อไป วันนี้ก็ถือเป็นโอกาสแรกนะครับ ๒ วันนี้ผมถือเป็นโอกาสแรกที่ได้พบปะพวกเราทุกคนเพื่อจะทำความคุ้นเคย ทำความรู้จักกับพวกเรา เพราะส่วนใหญ่เราก็อาจจะรู้จักกันทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) บ้าง อะไรบ้างนะครับ บางครั้งก็ไม่ชอบกันเกลียดกันอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่ อาจจะไม่รู้จิตใจซึ่งกันและกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือในเรื่องของการเคารพกันบ้าง ผู้หลักผู้ใหญ่ต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ อะไรที่ผมพูดไปอาจจะไม่เหมาะสม ผมขอโทษ เราคงจะต้องปรับตัวเข้าหากันอีกเล็กน้อยสักระยะหนึ่งทุกคนรักชาติ รักประชาชน ไม่มีใครเก่งกว่าใครหรอกครับ -----

เพราะฉะนั้นทุกคนที่ประชาชนเลือกเข้ามานั้น ถ้าเราสร้างความเกลียดชังกันไปเรื่อย ๆ อะไรที่เป็นเรื่องของกฎหมายก็ให้กฎหมายว่ากันไป ใช้เวลาในการพิจารณาคดีก็ว่ากันไป เราจะได้ไม่มีเวลาที่มีอยู่นี้มาทะเลาะเบาะแว้งกันอีกต่อไปนะครับ ผมก็ขอเรียนท่านเพื่อทราบเท่านั้นครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน หลายท่านอาจจะมองว่า นโยบายนี้มันเลื่อนลอย ล่องลอย จับต้องไม่ได้ เขามีสติปัญญาคิดมาเรียบร้อยแล้วครับว่าจะทำงานกันอย่างไร สิ่งที่ว่ากันมาทั้งหมด ทำไมนโยบายถึงเขียนอย่างนี้ นี่คือการออกแบบนโยบายอย่างกว้าง ๆ จะประเทศไหนก็ประเทศเขา นี่ประเทศไทยก็จะเขียนอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคือเรื่องของนโยบายซึ่งประกอบด้วยรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท นี่คือแผน (Plan) ของประเทศ ที่จะคิดโครงการออกมา จากนั้นมันจะไปสู่แผนปฏิบัติการ ๕ ปี แผนปฏิบัติราชการประจำปี คำของงบประมาณ นี่ช็อต (Shot) ที่ ๒ อันนี้มันจะมีรูม (Room) กว้าง ๆ ไว้ จะเห็นได้ว่าในนี้มีดิจิทัลก็มี ผู้สูงวัยก็มี ซึ่งจะสามารถทำต่อเนื่องจากตรงนี้ไปก็ได้ แต่มาตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติว่ามันจะเกิดผลดีอย่างไร ในระยะเวลาต่อไป ตรงนี้เข้าใจใช่ไหมครับ มันมีแผนปฏิบัติการ ๕ ปี ๑ ปี ซึ่งก็จะสามารถปรับได้เพราะว่าเราวางช่วงไว้ทั้งหมด ๕ ปีด้วยกัน ระยะสั้นคือ ๑ ปี นโยบายเร่งด่วนก็ไปทำตรงนี้ ถ้ามัน ๒ ปี หรือ ๓ ปี ปานกลางก็ไปปรับทำตรงช่วง ๓ ปีให้มันเสร็จ เริ่มจากปีแรกด้วยกันไปก็ได้ถ้าเงินมันพอ ระยะยาวก็อาจจะวางยาวไป ๕ ปี ในระหว่างนี้สามารถสลับกันได้เพราะถ้าอันนี้มันทำไม่ได้ สลับอันนี้มาทำอันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของงบประมาณ เพราะฉะนั้นใครจะพูดอะไรก็ตามต้องเรียนรู้ระบบบริหารราชการแผ่นดิน รู้จักกฎระเบียบ รู้จักกฎหมาย ถ้าคิดอย่างเดียวมันทำไม่ได้หรอกครับ จากนั้นมาก็ไปสู่เรื่องงบประมาณ ที่ทุกคนเป็นห่วงว่างบประมาณจะมาจากไหน งบประมาณมาจากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณเงินกู้ งบประมาณในเรื่องของ พีพีพี (PPP) การลงทุนทั้งหมดนั้นมี พีพีพี (PPP) เป็นส่วนใหญ่ อาจจะตัวเลขสูง ตัวเลขมาก แต่สรุปแล้วรัฐบาลจะลงเพียง ๑ ใน ๓ เท่านั้น ไม่ใช่แบบเดิมที่จะต้องลงทั้งหมด เพราะฉะนั้นภาคเอกชนจะเป็นผู้รับความเสี่ยงเอง รัฐบาลก็มีหน้าที่อำนวยความสะดวก ไม่ใช่การเอื้อประโยชน์ และเป็นการเปิดอินเตอร์บิต (Inter Bid) คือต่างประเทศเข้ามา ๑๖ บริษัท แล้วคัดมาได้ ๓ บริษัท ๓ บริษัทก็ต้องคัดต่อจนกระทั่งได้บริษัทที่ได้ แต่เรื่องทุจริตต้องดำเนินการต่อไปถ้ามันไม่ได้ เพราะฉะนั้น

บัตเจ็ต (Budget) ตรงนี้ กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ สภาพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เขาจะเป็นผู้ที่จะไปกำหนดวงเงินงบประมาณตรงนี้ เพื่อที่จะตอบสนอง แผนปฏิบัติการตรงนี้ เพื่อจะไปทำตามนโยบายที่ท่านใส่ไปแล้วทั้งหมดของทุกพรรค จากนั้น มาจะนำไปสู่การปฏิบัติ เตรียมแผนทำแผนปฏิบัติราชการ ค่าของงบประมาณเสร็จแล้วก็มา เตรียมบัตเจ็ต (Budget) ตรงนี้ จากบัตเจ็ต (Budget) ตรงนี้ก็จะไปสู่ในเรื่องของงบประมาณ รายปี ผู้ปฏิบัติก็คือหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรม หรือภาคเอกชนที่มาร่วมทุนก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นมันจะมีงบประมาณหลายงบประมาณด้วยกัน เดี่ยวผมจะพูดถึงงบประมาณ อีกทีนะครับ ตรงนี้จะมีอะเจนด้า (Agenda) คณะกรรมการระดับชาติต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ หลายคณะด้วยกัน งานฟังก์ชัน (Function) ได้แก่ กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ แอเรีย (Area) ก็คือ ภาค กลุ่มจังหวัด จังหวัด เรามีงบประมาณภาค งบประมาณกลุ่มจังหวัด งบประมาณ จังหวัดให้ด้วย ไม่ใช่จังหวัดอย่างเดียว แล้วตรงนี้มีมันรวมความถึงงบประมาณท้องถิ่นด้วย ซึ่งเราปลดล็อกให้สามารถดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นท้องถิ่นก็ไม่ต้องกังวลนะครับ วันนี้ก็ได้มีการ ปลดล็อกให้สามารถใช้เงินสะสมได้ แต่ต้องมีประสิทธิภาพ ถ้าท่านต้องการการกระจาย อำนาจก็ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพให้ได้ ให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่มีอะไรที่มัน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่เราต้องพยายามทำให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ให้เร็วที่สุดอย่างที่พูดกันมา สักครู่นี้ จากนั้นเมื่อทำแล้วก็จะนำไปสู่ระบบการตรวจสอบ ประเมินผลจะมีหน่วยงาน ในการตรวจสอบประเมินผล แก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ดำเนินการอยู่ว่าเป็นไปตามกติกาสัญญา หรือไม่ มันเป็นเรื่องอย่างนี้ ทำได้ไหมครับ เข้าใจไหมครับ เขาคิดมา ไม่ใช่ผมคิดคนเดียว เขาออกเตอร์ก็เยอะนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เข้าใจ ผมว่ารัฐบาลผมเข้าใจนะครับ ผมคงไม่พูด ศัพท์แสงที่มันวิไลศมาหรา ผมไม่ชอบบอ้อยอย่างคือชอบพูดแล้วหัวเราะเยาะอะไรทำนองนี้ กิริยาใช้ไม่ได้ นั่งก็ไม่เรียบร้อย

รายจ่ายประจำปี วันนี้ผมจะบอกว่ามีรายจ่ายอะไรบ้าง รายจ่ายภาษี รัฐสวัสดิการ รัฐวิสาหกิจ เงินกู้ ทั้งหมดนี้มันจะมีรายจ่ายอะไรบ้าง ๑. รายจ่ายงบกลาง ใช้ในหลายกรณีด้วยกัน ๒. รายจ่ายบุคลากรภาครัฐ ๓. รายจ่ายกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน ฟังก์ชัน (Function) ๔. กลุ่มงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ -----

๕. กลุ่มงบประมาณรายจ่ายพื้นที่ ๖. กลุ่มงบประมาณรายจ่ายบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นจะเป็นช่องทางในการที่จะทำงบประมาณลงมาแล้วสอดคล้องกับงบประมาณที่มีอยู่ตามกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง ๖ กลุ่มนะครับ อันนี้เดี๋ยวคงไปทำความเข้าใจชี้แจงกันอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นช่องทางตรงนี้นั้นมี เดี่ยวไปอธิบายกันอีกครั้งหนึ่งนะครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพนะครับ

ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้อภิปรายให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์ ต่อการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลตลอดช่วงเวลา ๒ วันที่ผ่านมา ความเห็นและข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ของท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาปากท้อง การสร้างรายได้ให้แก่พี่น้องเกษตรกร ปัญหาที่ดินทำกิน การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาการศึกษา การพัฒนาทักษะเพื่อสร้างรายได้ให้กับผู้ใช้แรงงาน การสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน และการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ รัฐบาลจะนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ ไปพิจารณาเพิ่มเติมในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในช่วงต่อไป และจะบูรณาการการทำงานระหว่างส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน สำหรับขั้นตอนต่อไปนี้หลังจากการเสร็จสิ้นการแถลงนโยบายของรัฐบาลในครั้งนี้ รัฐบาลได้วางแผนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยในช่วงต้นเดือนสิงหาคมนี้ รัฐบาลจะประชุมชี้แจงส่วนราชการเพื่อสร้างความเข้าใจในทิศทางและเป้าหมายที่คาดหวังของนโยบายด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งส่วนราชการจะต้องแปลงนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติผ่านแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ โดยรัฐบาลจะกำหนดกรอบเวลา เป้าหมาย ตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับความต้องการของพี่น้องประชาชน และสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ กระผมขอให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกรัฐสภาและพี่น้องประชาชนที่ได้รับชมการอภิปรายนโยบายรัฐบาลในช่วงที่ ๒ หรือ ๒ วันที่ผ่านมา รัฐบาลใหม่ภายใต้การนำของกระผมจะมุ่งมั่นทำหน้าที่ให้ดีที่สุด ตามที่เราได้สัญญากันไว้ว่าเราจะทำหน้าที่เพื่อประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เราจะทำางานร่วมกันด้วยการบูรณาการทั้งแผนคน แผนเงิน แผนงาน เพื่อจะขับเคลื่อนนโยบายของพวกเราไปด้วยกันนะครับ เราจะบริหารราชการแผ่นดินด้วยหลักนิติรัฐ นิติธรรม ความสุจริต เทียงธรรม โปร่งใส มีธรรมาภิบาลและรักษากรอบวินัย

การเงินการคลังของประเทศอย่างเคร่งครัด เพื่อจะนำพาประเทศไทยให้ก้าวเดินไปอย่างมั่นคงในศตวรรษที่ ๒๑ เราทุกคนจะก้าวเดินไปพร้อมกันโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมขออนุญาตแก้ตัวแทนเพื่อน ๆ นิดหนึ่งครับ อดนอน ๒ วัน อาจจะนั่งไม่ค่อยเรียบร้อย

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

แต่ขออนุญาตได้มีโอกาสได้ขอบพระคุณเพื่อน ๆ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะเราฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งได้ทำหน้าที่ตรวจสอบในฐานะฝ่ายออกกฎหมาย เรามีหน้าที่เคารพกฎหมายบ้านเมืองเป็นแบบอย่างของคนไทยนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เวลาตั้งแต่วันที่ ๒๕-๒๖ และอย่างวันใหม่เป็นวันที่ ๒๗ ผมก็ทราบดีครับว่า เพื่อน ๆ ได้ตั้งใจและเตรียมตัวมาอย่างดี ซึ่งก็เป็นการแสดงคุณภาพของแต่ละคนในการแสดงความคิดเห็น แต่อย่างไรก็ตามครับก็ไม่สามารถที่จะทำให้พวกเราได้มีโอกาสอภิปรายได้ทุกคนนะครับ จึงได้ตกลงกันในหลักการเรื่องเวลาว่าเราต้องไปบริหารเวลาตัวเอง เพราะฉะนั้นถึงได้เตือนว่าถ้าใครที่เริ่มต้นพูดยาวกินเวลาเพื่อนมันจะรู้สึกตอนท้ายนี้ครับ ว่าหลายท่านก็เลยไม่มีโอกาสได้พูดไป อันนี้ก็ต้องเป็นบทเรียนของเราต่อไป ผมถือโอกาสกราบเรียนพวกเราทุกคนนะครับ ต้องขอบพระคุณในการทำหน้าที่ ขอให้พวกเราได้ตั้งใจทำหน้าที่ของเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติให้ดีที่สุดนะครับ ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริงด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐบาล สมาชิกทุกท่าน แล้วก็เจ้าหน้าที่ทุกคน ล่ามภาษามือ น้อง ๆ สื่อมวลชนนะครับ และพี่น้องประชาชนที่ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของเราในวันนี้ ผมขอปิดการประชุมครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๐๓.๓๓ นาฬิกา

ของวันเสาร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒